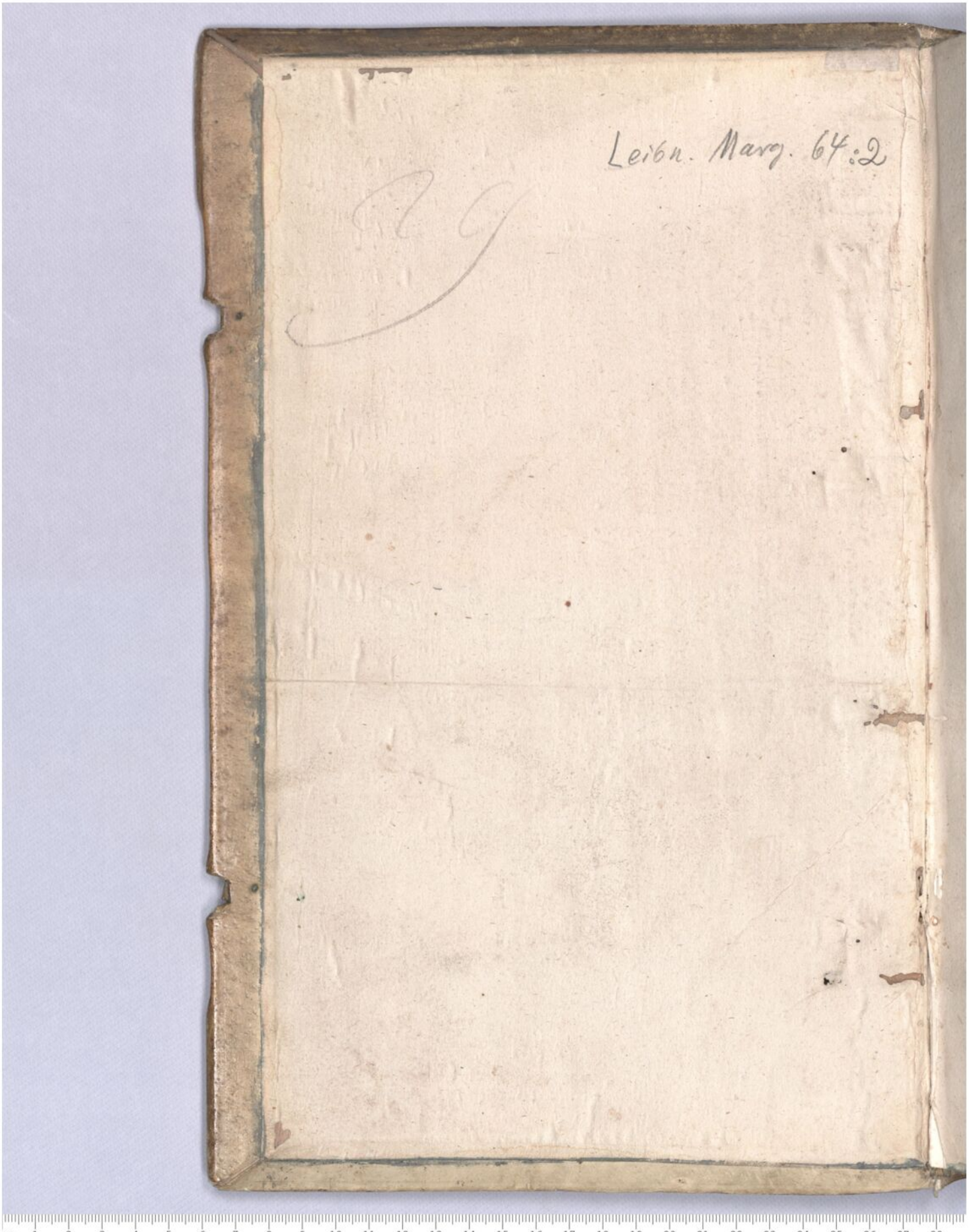

GOTTFRIED WILHELM LEIBNIZ BIBLIOTHEK
NIEDERSÄCHSISCHE LANDESBIBLIOTHEK

Signatur: Leibn. Marg. 64:2, Stück 2, [1] - -

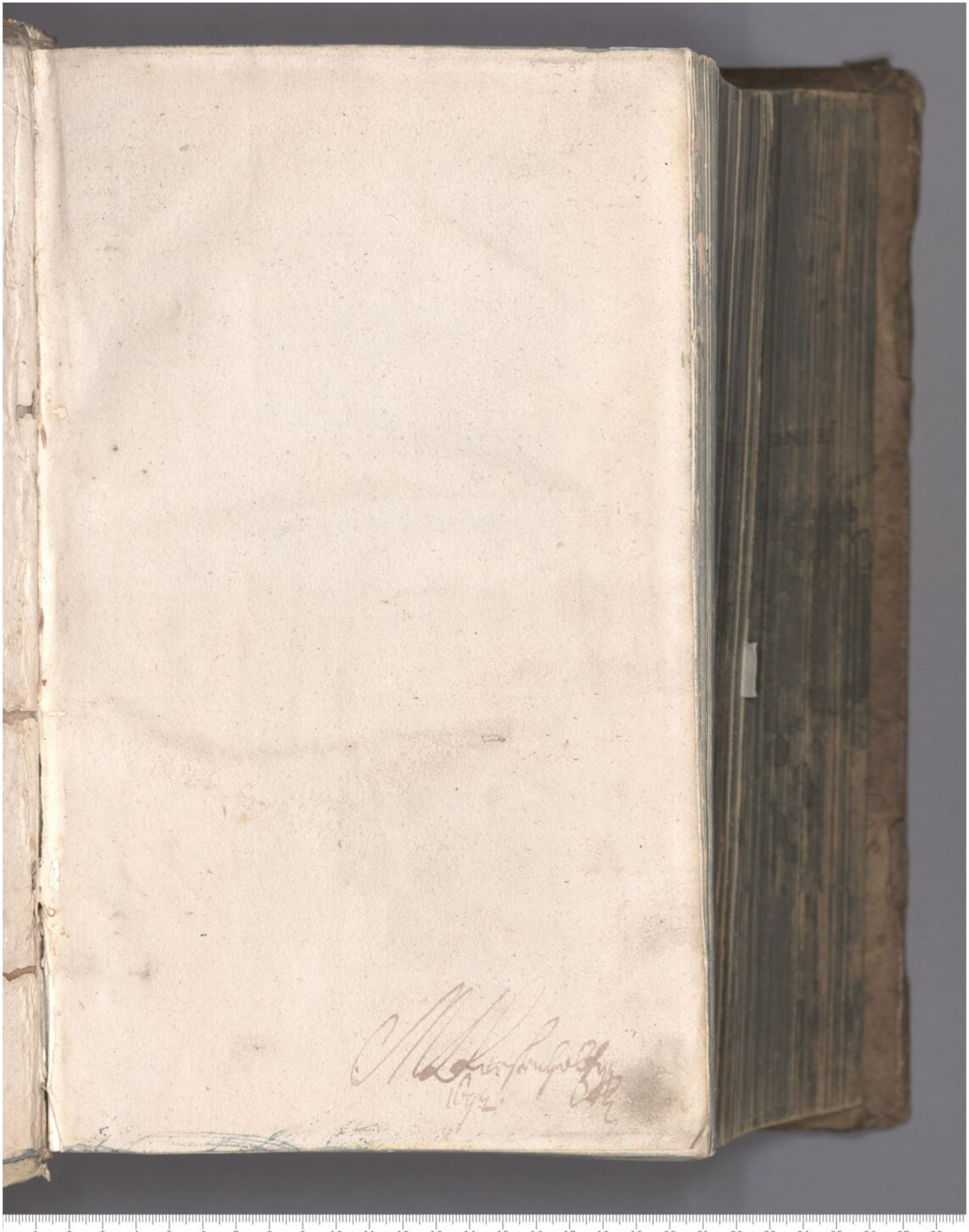
PUBLIC DOMAIN

GOTTFRIED WILHELM LEIBNIZ BIBLIOTHEK
NIEDERSÄCHSISCHE LANDESBIBLIOTHEK

Signatur: Leibn. Marg. 64:2, Stück 2, [2] - -

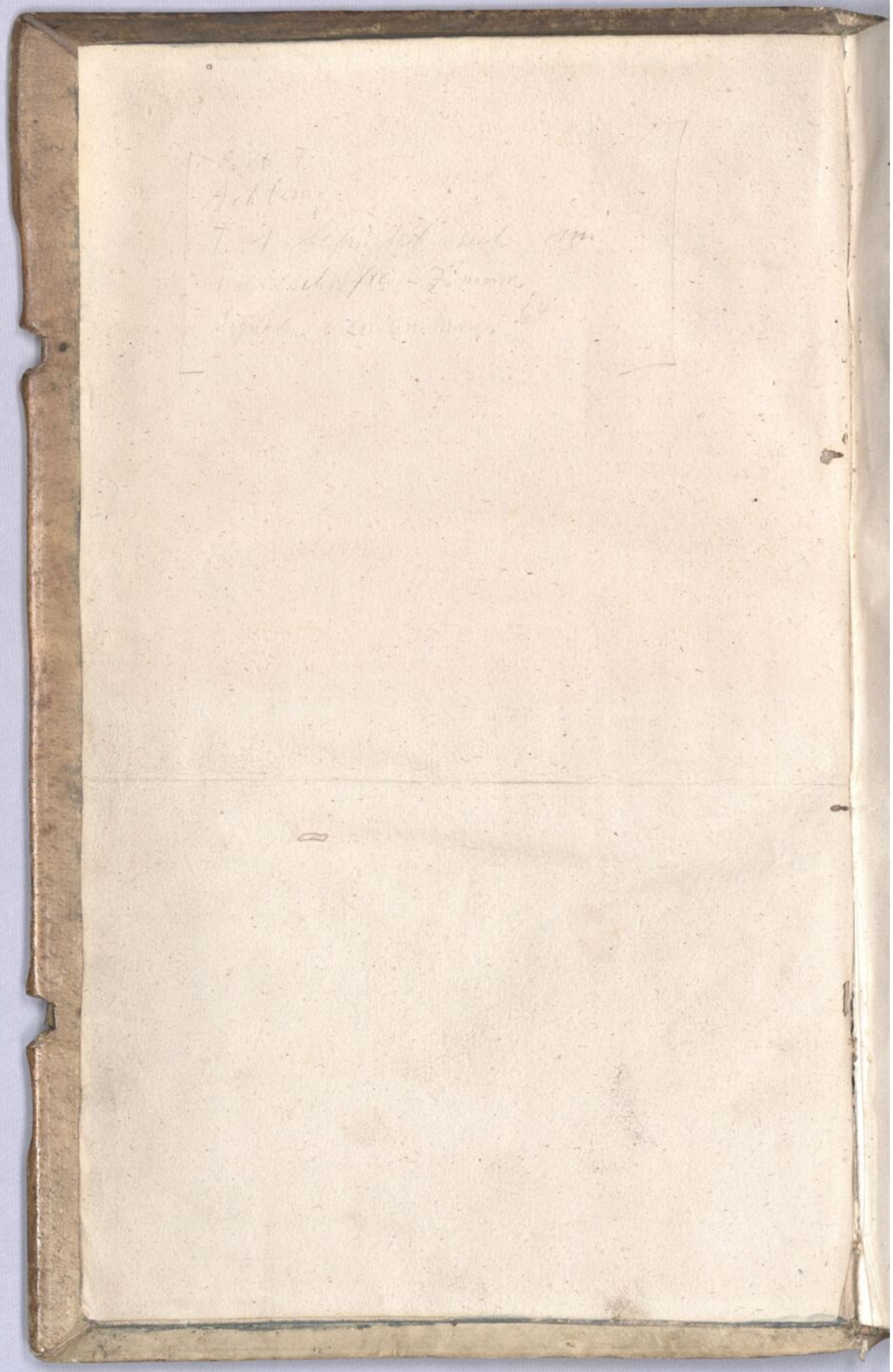
PUBLIC DOMAIN

GOTTFRIED WILHELM LEIBNIZ BIBLIOTHEK
NIEDERSÄCHSISCHE LANDESBIBLIOTHEK

Signatur: Leibn. Marg. 64:2, Stück 2, [3] - -

PUBLIC DOMAIN

GOTTFRIED WILHELM LEIBNIZ BIBLIOTHEK
NIEDERSÄCHSISCHE LANDESBIBLIOTHEK

Signatur: Leibn. Marg. 64:2, Stück 2, [4] - -

PUBLIC DOMAIN

PARTITIONES THEOlogicæ, Pandectarum Vniuerſalium Conradi Geſneri Liber ultimus.

[= Bibliotheca universalis. T. 3]

AD LECTOREM.

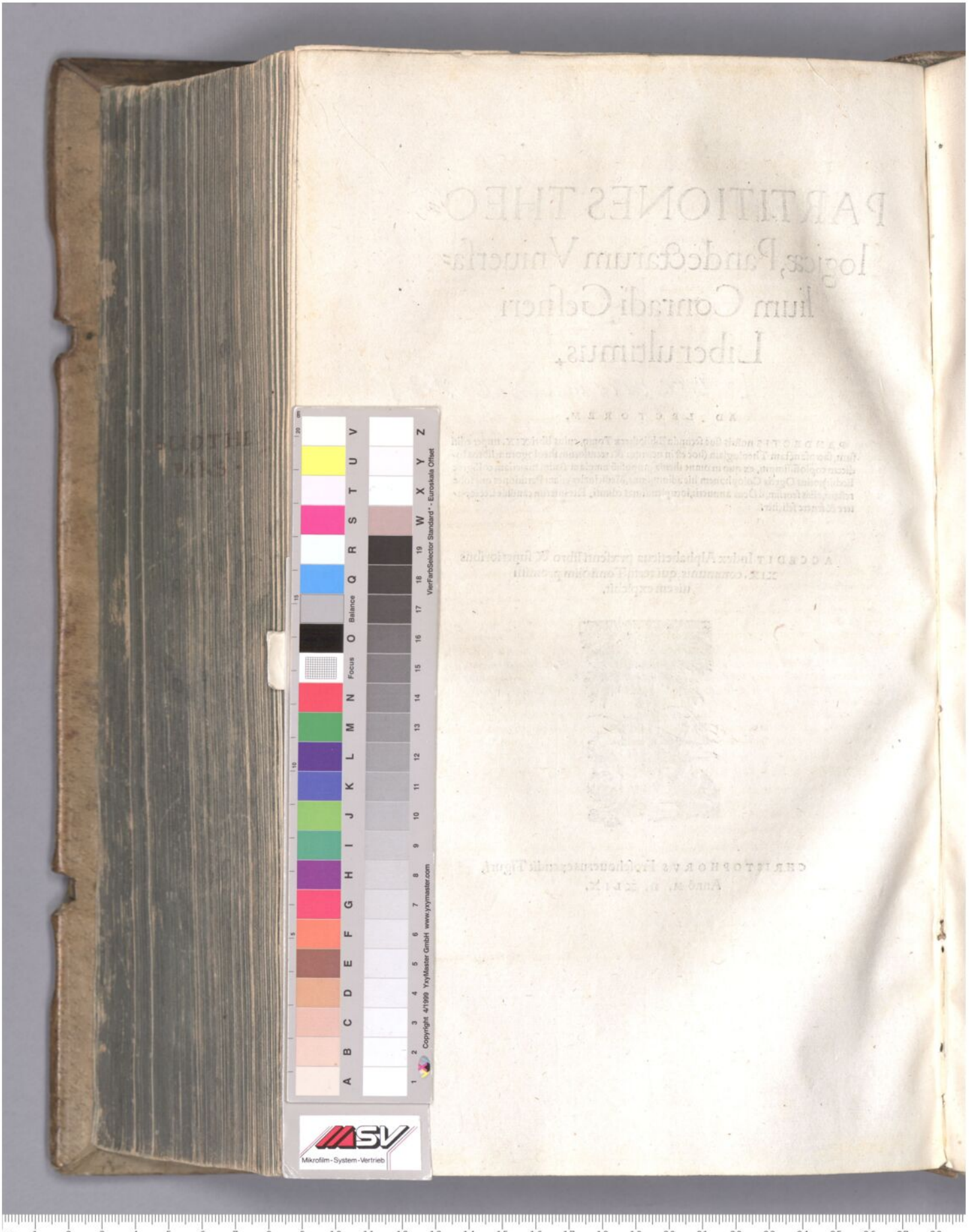
PANDECTIS noſtris ſiue ſecundo Bibliothecæ Tomo, cuius libri XIX. nuper editi ſunt, ſacroſanctam Theologiam (hoc eſt in ueterum & recentiorum theologorum libros Indicem copioſiſſimum, ex quo in omne thema propoſitũ amplam ſtatim materiam colligere licebit) totius Operis Colophonem hic adiungimus, Medicinales etiam Partitiones quę ſolæ reſtant, aliàs ſeorſim, ſi Deus annuerit, locupleteſſimas edituri. His interim candide Lector utere & fruere feliciter.

ACCEDIT Index Alphabeticus præſenti libro & ſuperioribus XIX. communis, qui tertij Tomi olim promiſſi uicem explebit.

CHRISTOPHORVS Froſchouerus excudit Tiguri, Anno M. D. XLIX.

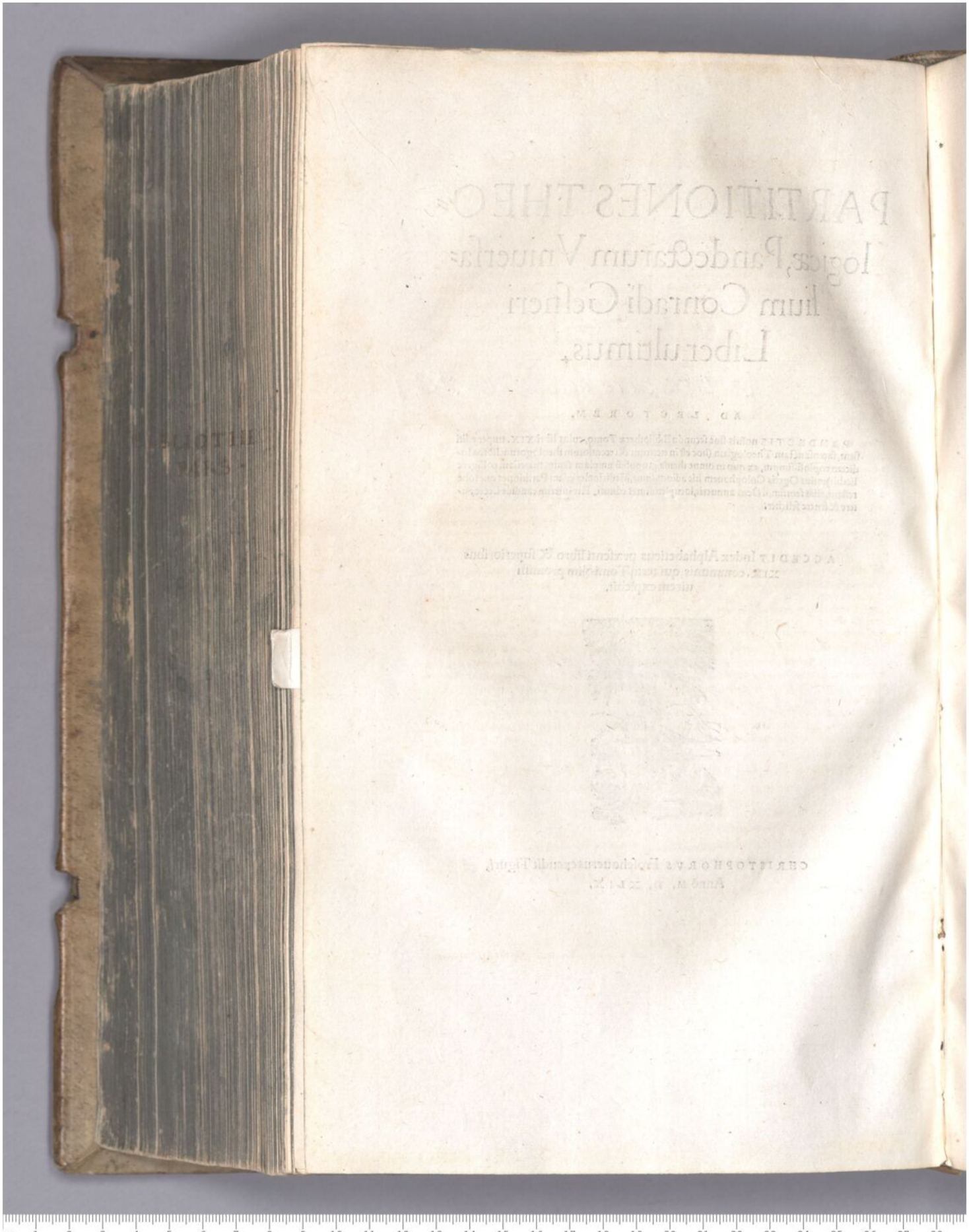
GOTTFRIED WILHELM LEIBNIZ BIBLIOTHEK
NIEDERSÄCHSISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Signatur: Leibn. Marg. 64:2, Stück 2, [5] - -
PUBLIC DOMAIN

GOTTFRIED WILHELM LEIBNIZ BIBLIOTHEK
NIEDERSÄCHSISCHE LANDESBIBLIOTHEK

Signatur: Leibn. Marg. 64:2, Stück 2, [6] - -

PUBLIC DOMAIN

GOTTFRIED WILHELM LEIBNIZ BIBLIOTHEK
NIEDERSÄCHSISCHE LANDESBIBLIOTHEK

Signatur: Leibn. Marg. 64:2, Stück 2, [7] - -

PUBLIC DOMAIN

NOBILISSIMIS TYPOGRAPHIS

HIERONYMO FROBENIO ET NICOLAO

Episcopio, Conrad. Gesnerus S. D. P.

MENSES iam sex aut septem exacti sunt, cum secundi Tomi Bibliothecæ nostræ libri XIX. quibus in omnem philosophiam, & omne liberalium studiorum genus, indices quosdam per locos & ordines rerum confeci, & quid quacunq; de re (quæ in sermonem aut disciplinam hominum cadit) apud uarios authores literis proditum inueniretur, ostẽdi, publicum acceperunt. Theologiam solum & Medicinam in aliud tempus seruaui, & duos de illis libros seorsim in unum uolumen coniunctos breui edendos promisi. Hoc quidem tum temporis institutum erat nostrum. Postea uero cum manus operi admoliror, & prolixius id futurum prospicerem, quàm ut ad nundinas uobis in Germania communes absolui posset, præsertim cum Medicas Partitiones diligentius copiosiusq; me perscripturum pollicitus essem: mutato consilio, solam in præsentia Theologiam, nec infeliciter spero, per Dei gratiam ad umbilicum perduxi. Eam siue quis nicesimum librum, quod priores nouendecim statim secuta sit: siue potius uicesimumprimum inscribat, sicut ipse feci ab initio totius Operis, cum ueluti colophonem & summum optimumq; studiorum omnium finem reliquis eam accedere placuisset, non multum interest. Porrò cum cæteros omnes libros solis typographis dedicassem illis, qui pulcherrimam optimis libris excusis gloriam sibi peperissent, uobis præcipue ornatissimi uiri librum de medicina destinaueram. Iure enim is ad humanitatem uestram pertinere uidebatur, cum propter alios huius scientiæ clarissimos libros publico usui per uos adornatos, tum propter Cl. Galeni medicorum facile principis opera, quæ à doctissimis uiris in Latinum transfusa sermonem, & ante annos aliquot excudistis: & nunc Iani Cornarij medici de bonis literis omnibus optime meriti opera per omnes libros diligentissime castigata, locupletissimo indice aucta, & per capita cum suis argumentis (quæ in plurimis libris epitomes instar sunt) ubiq; distincta, iterum publicatis. Propter hæc inquam uestra in rei medicæ candidatos beneficia, res ipsa clamare uidebatur, ut Pandectas nostras medicinales, hoc est Vniuersalem in medicorum libros indicem uobis omnino nuncuparem, & publico omnium nomine gratias agerem. Nam ipsa beneficij commemoratio, si non gratitudo, ingenuũ tamẽ eius signum est. Sed cum libri huius de medicina editionem diutius quàm speraueram differri uiderem, uestra uero cum in me priuata, tum publica in omnes omnium bonarum literarum studiosos beneficentia, maior atq; splendidior fit, quàm ut diutius debita ei gratitudo latere debeat, mutato proposito Theologiam sub nomine uestro emitto: Non quod antea nescirem plura & maiora uolumina, theologis uos dedisse quàm medicis, sed quia in meam (ut solemus) professionem magis eram propensus. Certe quæ plures quàm Frobeniana Officina ueterum theologorum optimos maximosq; codices excuderit, quocũq; me uertam, nullam reperio. Eadem ut uetustissima omnium quantum ego meminisse possum, ita clarissima nobilissimaq; per uniuersam Europam semper fuit, hodieq; est: cum adeò non degeneret ut gloriam & authoritatem pristinam magis magisq; hactenus adaugeat, tam plærisq; præstantior aliis quàm

Ἄριστον μὲν ὕδωρ· ὁ δὲ χρυσὸς, αἰθόμενον πῦρ Ἅτε διαπρέπει νυκτὶ, μεγάνορος ἐξοχα πλούτου.

Cæterum quot & quantos authores Officinæ uestræ debeant sacrarũ literarum studiosi, ex catalogo quem hic subijcere libuit, statim agnoscent. Subieci autem illum non quod hedera, ut aiunt, suspensa uestris opus sit libris, qui per se satis uendibiles sunt, partim authorum, partim uestra laude: sed ut pijs hominibus, qui diuersas orbis partes habitant, & quos præstantissimi quiq; typographi libros excuderint uehementer scire desyderant, nonnihil gratificarer. Valete candidissimi uiri & pulcherrimis libris excudendis, orbemditare, & Germaniam nostram ornare pergite, quod ut diu & feliciter faciatis, omnes ad eam rem conatus uestros modis omnibus fortunari, Deum opt. max. ex animo oro. Tiguri, anno 1549. mense Februario.

INDEX LIBRORVM OFFICINAE ET TABERNAE

Frobenianæ Basileæ, usq; ad initium anni 1549. ordine literarum.

Actius medicus, à Cornario conuersus.
Ambrosij opera, ab Erasmo recognita.
Ant. Musæ in Aphorismos Hippocratis & Galeni commentaria & annotationes.
Eiusdem Catapotia.
** Ant. Sabellici lucubrationum tomi duo.*
Arnobius contra Gentes.
Arnobius in Psalterium, ex Erasmi recognitione.
Aristophanes cum commentarijs, Græce.
Arriani Cosmographia, Græce.
Artemidorus De insomnijs, Iano Cornario interprete.
Augustinus De ciuitate Dei, cum commentarijs Lod. Viuis.
Augustini opera ab Erasmo recognita.
Basilij Magni opera, Græce.
Basilij Magni opera, Latine.
Biblia Hebræa, integra.
Biblia Latina, forma folij.
Blondi opera, de Roma triumphante & instaurata,

GOTTFRIED WILHELM LEIBNIZ BIBLIOTHEK
NIEDERSÄCHSISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Signatur: Leibn. Marg. 64:2, Stück 2, [8] - -
PUBLIC DOMAIN

Italia lustrata: itẽ inclinati imperij Decades tres.
Cælius Calcagninus.
Cælius Rhodiginus.
Callimachus cum Gnomis, Græce.
Caspar Contarenus de rep. Venetorum.
Constantinus De agricultura, Latine.
Cornelius Tacitus, cum Annotationibus Beati Rhenani Selestadiensis.
Corpus iuris Canonici.
Diogenes Laertius De uitis philosophorum, Græce.
Dionysius Halicarnasseus, per Sigis. Gelenium Latinitate nouiter donatus.

DES. ERASMI ROT. OPERA omnia, unico corpore complexa. Habentur & eius quædam seorsim, ueluti

Adagiorum Chiliades IIII. cum dimidia.
Antibarbarorum liber.
Apophthegmatum libri.
Colloquia.
Copia uerborum ac rerum.
De amabili Ecclesiæ concordia.
De præparatione ad mortem.
De puritate Tabernaculi, siue Ecclesiæ.
Declamationes uariæ.
De conscribendis epistolis.
Ecclesiastes, siue De modo concionandi.
Enchiridion militis Christiani.
Epistolarum omnium Opus.
Lingua.
Luciani aliquot dialogi, Latine redditi.
Matrimonij Christiani institutio.
Moriæ encomion, cum scholijs.
Nouum testamentum, cum Annotationibus.
Nouum testamentum, forma enchiridij.
Nouum testamentum in quarto, Græce.
Paraphrases in Nouum testamentum, forma folij & enchiridij.
Similia, seu Parabolæ.
Symboli apostolorum explanatio.
Terentius, ex recognitione Erasmi.
Tusculanæ quæstiones Ciceronis, illustratæ scholijs Erasmi.

Erasmicorum finis.

Ecclesiastica historia Eusebij & aliorum aliquot scriptorum.
Eliæ capitula, cantica, Hebraice.
Eucherius in Genesim & libros Regum.
Eutropius De origine & incremento Rom. imperij, cum Paulo Diacono.
De gestis Longobardorum.
Francisci Massarij Annotationes in Plinij librum nonũ.
Galeni opera uniuersa, Latine. Vide supra in præfatione nostra.
Galenus De compositionæ pharmacorum, cum commentario Iani Cornarij.
Galeni uaria opuscula Græca, recognita & emendata per Ioan. Caium Britañ.
Georgius Agricola de physicis subterranearum metallicarumq; rerum generationibus.
Gregorij Nazianzeni orationes.
Hieronymi Epistolæ recognitæ.
Hieronymi opera omnia.
Hilarij opera, iterum ad uetustos codices collata & emendata.
Hippocratis opera Græce.
Hippocratis opera Latine, ex Cornarij interpretatione.
Iani Cornarij Epigraphe rei medicæ.
Institutiones Imperiales, Græce.
Ioan. Chrysostomi opera, recognita denuo & aucta.
Ioan. Ruellius De natura stirpium.
Iosephus Græcus.
Idem, nouiter Latinus factus.
Irenæus Theologus, ab Erasmo recog.
Isagoge Munsteri in linguam Hebræam.
Lazarus Bayfius De re nauali, uestiaria & uascularia, cum imaginibus uarijs.
Lod. Cælij Antiquæ lectiones, recognitæ, & plus tertia parte auctiores redditæ ab ipso autore.
Marcellus medicus.
Methodus medendi Io. Caij Britanni.
Michael Ritius De regibus uarijs.
Nicolai Leonici De uaria historia libri III.
Origenis opera, per Erasmum recognita.
P. Diaconi historia, Eutropio iuncta.
P. Iouius De piscibus Romanis.
Parthenij amatoria.
Petri Bembi Epistolæ.
Platonis opera, Latine.
Plinij historia naturalis, collatione ad manuscriptos codices emendatior facta cum annotationib. Sig. Gelenij.
Plutarchi Moralia, Græce.
* Promptuarium seu Thesaurus linguæ Latinæ.
Prouerbia Salomonis Hebraice & Latine, per Munsterum recognita.
Psalterium Hebraicum.
Ptolemæi Geographia, Græce.
Q. Curtius, cum supplemento librorum desideratorum, per Christof. Brun.
Raph. Volaterrani commentaria.
Saluianus Theologus De prouidentia dei.
Seb. Munsteri Grammatica Chaldaica.

Grammatica

Grammatica Hebræa Eliæ per Munsterum recogni-
ta, & scholijs illustrata.
Decalogus Hebraice.
Dictionarium Chaldaicum Munsteri.
Dictionarium Hebraicum Munsteri, recognitum &
auctum denuo.
Calendarium Hebraicum Munsteri.
Tabula coniugationum Hebraicarum.
Suetonius cum Ammiano Marcellino recognito, &
& quatuor libris aucto, alijsq; non paucis, ui-
tarum impp. historicis.
Suidæ dictionarium.
Symmachi Epistolæ nouiter emendatæ & auctæ, per
Mart. Lypsium.
Terentius cum commentarijs.
Tertullianus, denuo per Beatum Rhenanum recog.
& scholijs illustratus.
Theodorus Priscianus, medicus.
Vtopia Thomæ Mori.
Viglij commentaria in X. tit. Instit.

IN THEOLOGICAS PARTITIONES CONRADI GESNERI AD LECTOREM PRAEFATIO, in qua docetur quid Theologia cum alijs artibus ac philosophia commune habeat: & quod hic liber à præcedentibus nouendecim separari non debeat.

MAXIMAS Deo immortali gratias agere debemus propter mortalium generi concessos sacrosanctæ Scripturæ libros, & tot iam sæculis conseruatos, ut nihil eis in ullis usquã literarum monumẽtis antiquius reperiatur. Non solum enim (id quod maximum est.) omnes homines ea quæ præsentis uitæ tranquillitatem & salutem olim æternam attinent, ex illis facile intellectu consequuntur: sed eruditi etiam & penitioris rerum naturæ omnisq; sapientiæ studiosi (quod secundarium est) innumera inde addiscunt, de quibus gentilium philosophi semper digladiati sunt, nec unquam satis se extricare potuerunt. Quod ita contigisse mirum non est. Cum enim Theologia (quod gentiles etiam fatentur) prima philosophia sit, & reliquæ scientiæ ut ab ipsa incipiunt, ita in eam desinant (si modo perfectæ fœcundæq; esse uelint, nec tanquam rami à trunco auelli) nisi hæc satis perspecta fuerit, quantum homini fas & necesse est, quid ab illis certum & constans expectabis? Quis modus erit naturali philosopho de rerum initio & uniuersitatis creatione disputandi? quis item nugandi de fine & interitu eiusdem, citra ueram Theologiæ cognitionem? Aut quando de animorum substantia & immortalitate uel physici uel metaphysici rixari, & medici dubitare desinent, nisi Mosis & Christi disciplinam subierint? Iam in morali scientia an unquam finis dissensionum de uoluntate & arbitrio, de fœlicitate & summo bono, de affectuum natura, quo Platonici, Stoici, Peripatetici, Epicurei, & alij nescio qui concilientur, sperari poterit, absq; diuinæ illius, quam ex sacris Scripturis haurimus, sapientiæ thesauro? Sed hæc patris delibasse sat fuerit: Nam uel capita rerum & quæstionum in omni philosophia, quæ solius Theologiæ studio uerè dissolui possunt, enumeraturus, integro ad eam rem libro opus haberet. Frustra igitur philosophantur, quicunq; uel absq; Theologia nostra (sic illam appello ut à philosophica discernam) ad rerum contemplationẽ quarumuis accedunt primum: aut postea citra illam consistunt, tanquam non hic unus finis & scopus omnium sit: quid dixi frustra? imò malo etiam suo illi ipsi impietatem potius, malorum omnium cumulum, quàm sapientiam summum bonum sibi acquirunt. Sed aliud instituebam, non ut usum & necessitatem Theologiæ docerem, quod maioris eloquentiæ est: uerum ut ostenderem eam permulta habere communia cum scientijs cæteris, à quibus tamen ipsa nihil accipit, sed de suo communicat. Hoc cum ita se habeat, & non aliarum solum inter se mutuus quidam sit nexus (encyclopædiam Græci dicunt) dum aliæ aliud accipiunt à superioribus, &

GOTTFRIED WILHELM LEIBNIZ BIBLIOTHEK
NIEDERSÄCHSISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Signatur: Leibn. Marg. 64:2, Stück 2, [10] - -
PUBLIC DOMAIN

aliud subditis sibi tradunt: sed omnes omnino ad Theologiam (ut dixi) tanquam initium & finem referantur: nemo mirabitur tam frequenter Lectorem huc illuc remitti: & ijsdem de rebus in libris agi diuersis. Nam ut Gratiarum inter se nexus, ita Partium philosophiæ est, dant & accipiunt uicissim, non tamen ut illæ per circulū, sed sicut in certamine quo lampadem per manus tradunt. Hac ego rerum & scientiarum cognatione animaduersa, de omnibus quidem in uno Volumine, libris aliquot distincto, agere uolui, cui eandem ob causam de ipsa in uniuersum philosophia & sapientia initium feci: sed operam dedi ne quid ulli alienum adscriberem temere, nec ullum in locum quicquam disponerem, de quo mihi ratio non constaret cur huc potius quàm illuc referrem. Quod si quædam per ignorantiam (cuius excusatio in tam prolixo uarioq; opere facile admittenda est) non suo loco reposui, ut nihil dicam de temporis angustia, nō ideo uel bonam fidem uel methodi rationem, quantum me attinet, studiosi desyderabunt. Sed omissis cæteris de Theologia tantum dicam, & quid ei cum alijs hoc quidem in Opere commune sit, ostendam. Primum itaq;, ut paulò altius repetam, artium illæ quæ sermonis cultum, iudicium, & copiam profitentur, rei nihil ad Theologiam, ut neq; ad ullam aliam scientiam adferunt, eloquentia tamen & tractandi methodo ut in primis eam ornant atq; illustrāt, ita ad docendum propemodum necessariæ mihi uidentur. Minus etiam his conferunt Mathematicæ, ingenium tamen in uniuersum acuunt, & cœli terræq; & aliarū rerum, circa numeros, magnitudines, sonos, uicesq; motuum, rationes perpendūt, unde ad optimi maximiq; architecti & rerum istarum moderatoris notionem ueluti gradus quidam animis ascensuris sternuntur. Quæ uero iam propius ad philosophiam pertinent, & substantiæ eius partes existimantur, ut Moralis, Ciuilis, Iurisprudentia, Oeconomica, Physica, in rebus ipsis noscendis agendisue, plurimum cum Theologia commune habent: id quod plærisq; manifestius est quàm ut admoneri indigeant. Hoc potius docendum breuiter quibus in Libris & Titulis huius Voluminis communia hæc tractentur (siue reuera eis communia sint, siue à nobis saltem sic posita) ut hac etiam exercitatiuncula familiare magis Lectori eius usum desyderanti hoc Opus fiat: Sequemur autem librorum ordinem.

Libri primi Titulus primus multa de philosophia, sapientia, & doctrina in genere continet: quæ ut ad gentilem primum philosophum siue theologum, ita ad Christianum etiam Theologiæ professorem pertinent. Nō simpliciter enim uerum docendum, sed contraria etiam asserentes conuincendi sunt.

Liber nonus de astrologia uariam ex stellis prædictionem tractat, & primum qui eius laudes reprehensiones & apologias scripserint, enumerat. Quæ cognoscere omnino Theologi est, ut quatenus probandus astrologię usus sit dignoscat, cum ut plurimæ ita maxime plausibiles inter eruditos etiam quosdam superstitiones inde emergant, eiusq; authoritate se tueantur.

Decimus liber de licita illicitaq; diuinatione & Magia inscriptus, multa in genere & particulatim tractat, quæ intelligere in officio Theologi est, & plæraq; etiam illorum in hoc de Theologia libro suos habent locos, ut Reuelationes, uisiones, somnia, prophetæ, miracula, superstitio, & ipsa magia. Totus autem ferè hic liber, ad gentilium Theologiam referri, aut ei statim ceu pars eius quædam subijci poterat.

Vndecimus liber Geographicus est, & inter cæteras Tituli quinti partes, unam habet de Palæstina & terra sancta.

Duodecimus historias recensет: & primo Titulo quinam Chronicorum & historiarum cōmunium scriptores habeantur: quorum plærique non profanas solum sed sacras etiam historias literis prodiderunt.

Eiusdem Tituli 11. pars 4. de Syria, Palæstina, & Phœnicia inscribitur.

Quartusdecimus de naturali philosophia ut alijs sui partibus sacræ Scripturæ stu-

dium plu-

dium plurimum ornare poteſt, ita proxime ad id accedit in ijs quæ à primo philoſopho mutuatur, ut ſunt creatio & gubernatio mundi, diſputationes de materia prima, & de primo motore: & quæ ad animæ ſubſtantiam, uoluntatem, mentem, eiuſq; immortalitatem attingunt.

Quintusdecimus de prima philoſophia & theologia gentiliũ, ipſa inſcriptiõe ſtatim utilitatem ſui declarat. Multa ſanè de Deo, & pietate, & uarijs ad religionem pertinentibus rebus pie ſanctéq; gentiles docuerunt, quæ tamen noſtræ Theologię (ut mera ſyncera q; ſibi ſeruaretur) non admiſcere, ſed hic ſeorſim indicare uoluimus. Id quod in Ethicis plærũq; etiam fecimus, ut quæ de uirtutibus & uitijs, aliijs q; huic ſapientiæ parti propríjs, gentiles uel alij extra Theologicam profeſſionem ſcripſiſſent, ſeorſim libro 16. commemorarentur: quæ uero Theologi, Titulo 4. præſentis libri. Et hic quidem ſatis accurate diſcrimen hoc obſeruaui, ne ullum profanum authorẽ citarem: Supra uero in Ethicis non æque: memini enim ſacros quoſdam ſcriptores illic etiam adduxiſſe; ut hanc etiam ob cauſam hic liber à ſuperioribus 19. ſeparandus non ſit.

Sextusdecimus liber (de quo nunc etiam diximus) totam moralem philoſophiam comprehendit, de qua itidem Titulum 4. præſentis libri inſtituimus, & frequenter inde remittimus Lectorem, ut ab alijs etiam huius Libri locis aliàs ad alios ex præcedentibus 19. frequentius autem hinc illuc quàm contra. Quæcũq; enim ad alios libros commodè referri poterant, quamuis Theologiæ aliquo loco accedere potuiſſent, illis adiunximus, ne hæc nimium augeretur, illæ minuerentur. Quamobrem ſic quoq; omnes huius Operis libros coniungi conueniet.

Septimusdecimus de rebus Oeconomicis agit, & ab Ethica dependet. Eas in hoc libro delibauimus tantum Parte 1. Tituli 4. ubi etiam omnino omitti poterant, ut integræ illic cõtinerentur, cum breuis earum traditio ſit. Ethica uero propter prolixitatem commodius ſeparatur.

Octauusdecimus Politicus eſt: quod ſimiliter argumentum hoc in libro ſub finem Tituli quinti paucis attigimus.

Nonusdecimus utriuſq; Iuris Partitiones habet. Conſtat autem non ſolum Pontificij iuris ſcientiam ad Theologiam & utriuſq; Teſtamenti tractationem pertinere, exquibus omnem authoritatem mutuari debebat: ſed in Ciuili etiam iure quæ ad eccleſiam & eccleſiaſticas perſonas ſpectant, multa tractari.

Cum igitur tanta ſit horum inter ſe librorum coniunctio, ut ſeparari non debeant (quanquam ſuperiores magis abſq; Theologia utiles eſſe poſſunt, quàm contra, propter diuiſionis modum à nobis obſeruatum) Indicem quoque alphabeticum unum in omnes communem colligi operæpretium uidebatur. Qui quidem tertij Tomi olim à nobis promiſſi utilitatem præſtabit: & ſi quid ipſe in diſponendo deliquiſſe uidebor (quod aliquoties factum eſſe non diffiteor ipſe) ut ſi quædam ſuo omiſſa ſint loco, uel prorſus, uel ex parte aliqua, aut citata alieno, eiuſdem Indicis commoditas me excuſabit.

Medicinam aliàs Domino fortunante, ſeorſim dabimus, eamq; locupletiſſimam, ne fruſtra tam diu ad poſtremum dilata ſit locum, præſertim cum illud à me poſtulet profeſſio mea, ut ars quam indies colo & exerceo plus diligentiæ & perfectionis, quàm cæteri huius Operis libri præ ſe ferat.

Hæc hactenus: neque enim illa mihi repetenda duxi quæ ab initio huius ſecundi Bibliothecæ Tomi præfatus ſum; quorum capita hic ſubſcribam, ut quæ quis uoluerit inde petat.

De occaſione Operis.

Excuſatio ſi qui obiecerint melius omnia & locupletius fieri potuiſſe.

Quomodo unde congeſtum ſit Opus.

De uſu utriuſq; Bibliothecæ Tomi, & utrumq; coniungendi neceſſitate.

Qui libri dicendi sint augere polygraphiam & onerare studiosorum lectiones, qui contra leuare & minuere.

De utilitate eius ad discendum simul docendumq;, &c.

Quod licet de scientijs omnibus scribam, nullius tamen exactam cognitionem mihi uendicem.

Cur non diutius pressum & retentum sit Opus, donec melius perficeretur.

Cur multa tenuia & exilia passim, & quorumuis scriptorum etiam barbarorum libri in eo citentur.

De utilitate exercitationis adolescentium ad suos quæq; locos tum uniuersales tum particulares in omnibus scientijs referendi.

De promisso tertio Tomo, quod minime necessarius sit, quodq; Index huic Operi adiunctus uicem eius supplere possit.

Laudes ordinis in uniuersum.

Valete Lectores optimi, & laboribus nostris fauete.

GOTTFRIED WILHELM LEIBNIZ BIBLIOTHEK
NIEDERSÄCHSISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Signatur: Leibn. Marg. 64:2, Stück 2, [13] - -
PUBLIC DOMAIN

TABVLA QVAE BREVISSIME OB OCVLOS PO[nit] ordinem & methodum Partitionum Theologicarum. T. Titulum, P. Partem designat. Numerus in fine post singulas partes fólium indicat.

Theologiæ studium

- Integræ
  - Isagogicum.
  - Biblicum.
- Per partes
  - Metaphysicum. Polemicum.
  - Ethicum. Historicum.
  - Ecclesiasticum. Varium.

Isagogicum Tit. 1. Cuius Partes

1. De theologia religione & fide Christ. in genere, 1. a.
2. De libris Theologiæ summam complèxis, 2. b.
3. Qui scripserint in Sententias Lombardi 4. b.
4. De catechismis & Symbolis, 6. b.

Biblicum Titul. 2. Cuius Partes

1. De pertinentibus in genere ad intellectum utriusq; Testamenti, 7. b.
2. De integris Biblijs, eorumq; editionibus & de Vetere Test. seorsim 11. a.
3. De Theologia Iudæorum tum reliqua tum Talmudica, 15. b.
4. ¶ De scriptis in Pentateuchum, 19. a.
5. In Iosue, Iudicum, Ruth, Samuel, Regum, & Prophetas, 21. b.
6. In reliquos ueteris Test. libros 23. b.
7. ¶ De noui Test. editionibus. De pertinentibus ad 4. Euangelia communiter & partiu latim. ¶ Sermones de tempore & SS. 27. b.
8. In singula 4. Euangelia, & in Acta, 31. b.
9. In Epistolas & Apocalypsin. ¶ Epistolæ uetustißimorum theologorum, 34. b.

APPENDIX Biblicorum.

10. Sermones, simpliciter, ad populum, ad personas religiosas uel principes, 37. b.
11. Precationes, Soliloquia, Meditationes, Hymni, 39. a.
12. Reuelationes futurorum, uisiones sacræ, somnia, 40. b.

Metaphysicū, uel de subſtātijs incorporeis. Tit. 3. Cuius partes

1. De Deo simpliciter. De Deo patre, 41. a.
2. De Trinitate, 43. a.
3. De Christo, & tota eius historia Euangelica, 44. a.
4. De spiritu sancto, 49. b.
5. Dei propria & effectus: & hominis quædam erga ipsum officia, 50. b.
6. De spiritibus bonis & malis, 54. b.
7. Homo in genere. Anima. Arbitrium. Conscientia, 56. b.

Ethicum, Tit. 4. cuius Partes

1. De uirtute in genere, & uarijs ad eam referendis. Oeconomica quædam. De uitijs simul & uirtutibus in genere, 59. a.
2. De malo, uitijs & peccatis in genere. Summæ & alij libri de uitijs, 63. b.
3. De affectibus, 66. a.
4. De iustitia, simpliciter, erga Deum, erga homines, 67. a.
5. De iniustitia, 73. a.
6. De prudentia, sapientia, &c. 75. b.
7. De contrarijs, 76. a.
8. De temperantia, 76. b.
9. De intemperantia, 78. a.
10. De fortitudine. De gloria & utraq; fortuna. De consolationibus, 79. a.
11. De uitijs fortitudini oppositis, 82. a.
12. De præmijs præsentis & futuræ uitæ, 82. b.
13. De pœnis, 85. a.

GOTTFRIED WILHELM LEIBNIZ BIBLIOTHEK
NIEDERSÄCHSISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Signatur: Leibn. Marg. 64:2, Stück 2, [14] - -
PUBLIC DOMAIN

Ecclesiasticũ, Tit. 5. idq; uel circa Ecclesiam integram, uel personas religiosas, uel ceremonias. Cuius partes

¶ 1. De ecclesia, & pertinentibus ad eam in genere, 87.a.
¶ 2. De personis ecclesiasticis, & ordinibus diuersis. Sacerdotes, episcopi, & alij prælati. Papa. Ecclesiæ & sacerdotũ authoritas, potestas, immunitas, possessiones, 88. a.
3. De synodis in genere, 92.a.
4. Traditiones humanæ, indulgentiæ, excommunicatio, 92.b.
5. Prophetæ, doctores & concionatores. Concionandi ratio. Auditores, 93.a.
6. Monachalia, 94.a.
¶ 7. De sacramentis in genere. De sacramentis ueteris Testamen. circumcisione & sacrificijs, 97.b.
8. Baptismus & confirmatio, 98.b.
9. De cœna Domini & Missa, 99.b.
10. Ieiunium, pœnitentia, confessio, satisfactio, 102.a.
11. Matrimonium. Cœlibatus, coniugium & concubinæ sacerdotum, 103.b.
12. Vota, 104.b.
13. Templa. Ceremoniæ & ritus diuersi, tum alij, tum superstitiosi. Imagines & reliquiæ. Libertas Christiana, 105.a.
14. Dies festi & solennes, 106.a.
15. Vnctio extrema. Sepultura & pertinentia ad eam, 107.a.
16. Pauca quædam Politica, 107.b.

Polemicũ, Tit. 6. Cuius Partes

1. De hæreticis, hæresi, schismate, & superstitione in genere, 107.b.
2. Hæreticorum catalogus alphabeticus, 109.b.
3. Contra gentiles, Iudæos, & Turcas, 120.b.
De scriptis Lutheranorum in genere, & aliorum contra ipsos.
4. Aduersaria scripta extra hæreseos notam. Inuectiuæ. Apologiæ, 125.a.
5. Hæreses per locos digestæ, 126.

Historicũ, Tit. 7. Cuius Partes

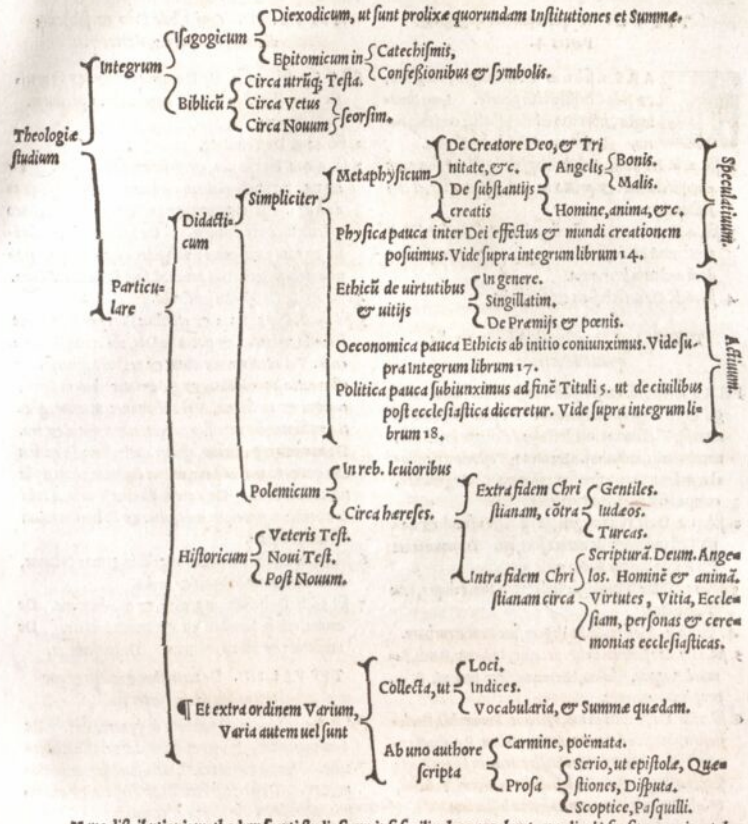
1. Historiæ sacræ in genere & secundum gentes. Persecutiones, 136.a.
2. Historiæ ueteris Testamenti, 137.a.
3. Noui Testamenti, 138.b.
4. Concilia & Decreta, 140.a.
5. Pontifices Romani 142.b.
6. Scriptores ecclesiastici, 146.a.
7. Sancti & martyres in utroq; sexu, 147.b.

Varium, Tit. 8. Cuius Partes

1. Summæ. Loci communes. Indices. Vocabularia quædam, 151.b.
2. Quæstionum & disputationum libri, 152.b.
3. Epistolæ, 153.a.
4. Dialogi, 154.b.
5. Poëmata & Picturæ, 154.b.
6. Ludicra, Scoptica, Pasquilli, 156.a
7. Reliqua uaria, ut sunt Paradoxa, Similia, Stromata, &c. 156.b.

EORVNDEM

EORVNDEM ARTIFICIOSIOR DIVISIO,
quam per chartæ angustiam sequi supra non licuit.

Hanc distributionis methodum secuti studiosi, & ipsi facilius hæc augebunt, & alicubi forsitan corrigent, hoc est disponent commodius. Multò enim facilius apparet opere iam perfecto, & partibus inter se omnibus comparatis, ut in statuis & ædificijs, sic in libris etiam, quid insit uitij, quàm in singulis antea seorsim, præsertim si magnum uariumq; sit Opus: idq; multò magis si quod inchoatum est aliquandiu intermissum fuerit.

GOTTFRIED WILHELM LEIBNIZ BIBLIOTHEK
NIEDERSÄCHSISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Signatur: Leibn. Marg. 64:2, Stück 2, [16] - -
PUBLIC DOMAIN

SEQVVNTVR OMNIVM TITVLORVM PARTES copioſius enumeratæ, & quibus quæq; foliis reperiantur.

TITVLI I. qui continet Iſagogica Partes 4.

PARS 1. fol. 1. a. De theologia, religione, & fide Chriſtiana in genere. Laus theologiæ, hortatio ad eius ſtudia, eorumq; ratio. Differentia eius á philoſophia.

2. fol. 2. b. De libris qui Theologiæ Chriſtianæ ſummam complectuntur: & primo de apologijs pro fide, et confeſſionibus.

3. fol. 4. b. Enumeratio illorũ qui in Petri Lombardi Sententiarum libros ſcriptum aliquid reliquerunt, ſecundum ordinem literarum.

4. fol. 6. b. De catechiſmis & ſymbolis.

TITVLI II. continentis Biblica, & alia quædam Partes 12.

PARS 1. fol. 7. b. De ſcriptura in genere. Lex. Legis & Euangelij comparatio. Vtilia quædam ad utriuſq; Teſtamenti intellectum: de allegorijs, tropis, uocabularijs, indicibus. Ex utroq; Teſtamento collecta, uel in utrumq; ſparſim annotata. Argumenta, compendia, præſertim uerſibus.

2. fol. 11. a. De Biblijs integris, id eſt uetere ſimul & nouo Teſtamẽto: & de uetere ſeorſim. De nouo enim ſeparatim dicetur Parte 7.

3. fol. 15. b. De Theologia Iudæorum tum reliqua, tum Talmudica.

4. fol. 19. a. De ſcriptis in Legem ſiue Pentateuchum.

5. fol. 21. b. De ſcriptis in libros Ioſue, Iudicum, Ruth, Samuel, Regum, Eſaiam, Hieremiã, Ezechielem. Et 12. prophetas minores.

6. fol. 23. b. De ſcriptis in Iob, Pſalmos, Prouerbia, Eccleſiaſten, Cantica canticorum, Danielem, Paralipomenon, Eſdram, Neemiam, et Heſter. Item in libros Eccleſiaſticos, Sapientiam, Eccleſiaſticum, Iudith, Tobiam, Machabæorum libros, & Suſannæ hiſtoriam.

7. fol. 27. b. De noui Teſtamenti diuerſis editionibus. De Euangelio quædam in genere. De ijs quæ tum cõmuniter ad Euangelia pertinent, tum particulatim. Sermones de tempore & de ſanctis. Vide etiam infra Parte 10.

8. fol. 31. b. Qui ſcripſerint in ſingula 4. Euangelia: item in Acta Apoſtolorum.

9. fol. 34. b. De ſcriptis in epiſtolas & Apocalypſin. Epiſtolæ uetuſtiſſimorum theologorum: reliquas enim ad Titulum 8. retulimus.

10. fol. 37. b. Homiliæ ſiue ſermones, ſimpliciter, uel ad populum, Græcorum ueterum, Latinorum ueterum et recentiorum, per tres ordines literarũ. Ordo quartus habet orationes ad perſonas religioſas uel principes.

11. fol. 39. a. Precatiõcs, Soliloquia, Meditationes, Hymni.

12. fol. 40. b. Reuelationes futurorum, uiſiones ſacræ, ſomnia.

TITVLI III. Qui eſt de Deo & ſubſtantijs diuinis incorporeis, Partes 7.

PARS 1. fol. 42. a. De Deo ſimpliciter, & ijs præcipue quæ ad ſubſtantiam & nomina Dei pertinent. De Deo patre.

2. fol. 43. a. De Trinitate.

3. fol. 44. a. De Chriſto, & primum ſimpliciter. De his quæ pertinent ad diuinitatẽ eius. Diuerſa quædam de Chriſto in genere: & ex Petri Lombardi libro 3. Sententiarum quædam. De incarnatione Chriſti, & tota Euangelica eius hiſtoria uſq; ad aſcenſionem: dcq; ſecundo eius aduentu ſiue extremo iudicio.

4. fol. 49. b. De Spiritu ſancto.

5. fol. 50. b. Dei propria & effectus: Vel per ſe, ut ſunt ſcientia, uoluntas, & potentia Dei, ubi etiam de miraculis. Vel ad totum mundum, & res in eo diuerſas, ut eſt creatio, prouidentia & gubernatio: ibidem de uocatione & electione. Vel ad homines, ut amor, gratia, miſericordia, remiſſio peccatorum: iuſtitia & ira. De hominis erga Deum officijs quibuſdam, in quibus Dei quoq; nomen additur, ut Dei cognitio, contemplatio, cultus, &c. De cæteris dicetur Titulo 4. ubi de uirtutibus, præcipue in iuſtitia: & de horum etiam nonnullis denuo.

6. fol. 54. b. De ſpiritibus ſiue angelis in genere primum, deinde priuatim de bonis & malis.

7. fol. 56. b. De homine in genere, & uita humana. De anima, eiuſq; facultatibus & immortalitate. De uoluntate & libero arbitrio. De conſcientia.

TITVLI IIII. De uirtutibus & uitijs & pertinentibus ad ea, Partes 13.

PARS 1. fol. 59. a. De uirtute in genere, &c. De bonis operibus, & eorum libertate, neceſſitate, meritis. De uirtutum cauſis, circũſtantijs, connexione, &c. De libris, ſententijs, præceptis, & exemplis, quibus uita Chriſtiana informatur.

De ſublimioribus fidelium uirtutibus: De quibus plura require infra inter Præmia.

De Chriſtianis quædam in genere.

De pœnitentia, confeſſione, conuerſione, reformatione, compunctione & contritione cordis, & ſatisfactione. Vide etiam Titulo 5. ubi de Sacramentis.

De odio mali, præſeruatione, pugna, & victoria aduerſus ipſum.

¶ Oeconomica quædam, de puerorum inſtitutione, de mulieribus, &c.

Politica differuntur ad finem Tituli 5.

¶ De uitijs ſimul & uirtutibus in genere.

2. fol. 63. b. De malo, uitijs & peccatis in genere.

De cauſis & ijs quæ circa peccatum conſideranur.

De peccato originali.

De his quæ uenialia uocant, & alia quædam in genere: de

re: de septem peccatis mortalibus, &c.
De scandalo, & de grauioribus illis, quæ directe contra fidem Christianam sunt: Et de peccato in Spiritũ sanctum. Libri, ut Summæ & alij, de uitijs scripti. (Vide ultimum segmentum Partis præcedentis.

3. fol. 66. a. De affectibus.

4. fol. 67. a. De iustitia & partibus eius, & uirtutibus finitimis. Et primum de iustitia in genere. De iustitia diuina, id est ijs quæ deo debemus, pietate, amore, timore, cultu, fide, spe, oratione.
De cultu & inuocatione sanctorum.
De iustitia humana, circa nosipsos, circa iudicia, & alias. De fide, pietate, bonitate, simplicitate, innocentia. De obedientia. De ueritate. De iuramento. De officijs quæ proximo debemus, charitate & eius effectibus. De amicitia, societate.
De pace, concordia, beneuolentia, & fauore, &c.
De mansuetudine, humanitate, clementia.
De liberalitate, beneficentia, & eleemosyna.
De gratitudine.

5. fol. 73. a. De iniustitia in genere.
De iniustitia & impietate in Deum, blasphemia, idolatria, superstitione, hypocrisi. De inobedientia.
De iniustitia erga homines: & primum circa iudicia, quæ cum publica sit, deterior est.
De mendacio, periurio, proditione.
De fallacijs, dolis, fraudibus, insidijs.
De calumnia, detractione, susurratione, contemptu, derisione. De inuidia, liuore, æmulatione, suspitiõe.
De odio & inimicitia, discordia, seditione.
De litibus, rixa, contentione, contumelijs, conuicijs, maledicentia, & accusatione.
De mala uel malorum societate & conuersatione.
De amicitia falsa & ficta.
De memoria iniuriarum, uindicta, crudelitate, homicidio. De auaritia, parcitate, tenacitate.
De fœnore & usura. De prodigalitate.
De furto, rapina, sacrilegio, auaritia sacerdotum & Simonia. De ingratitudine.

6. fol. 75. b. De prudentia, sapientia, scientia, intellectu, mente. De prudentia morali & ciuili: quales sunt, Maturitas, ratio, astutia, calliditas, circumspectio, meditatio, æstimatio rerum, cõsyderatio, discretio, cautela, custodia, prouidẽtia, iudiciũ, deliberatio, consiliũ.

7. fol. 76. a. De ignorantia, stultia, imprudentia, & uitijs cognatis, ut sunt: Credulitas, incertitudo, perplexitas, festinatio, temeritas, falsum iudiciũ, stultiloquiũ, uaniloquium, securitas nimia.

8. fol. 76. b. De temperantia, abstinentia, continentia, modestia, humilitate, corporis castigatione.
De sobrietate, continentia & abstinentia in cibo ac potu, & ieiunio in genere: Ecclesiasticum enim pertinet ad ritus ecclesiæ Tit. 5. infra.
De pudore, crubescentia, uerecundia.
De pudicitia, castitate, uirginitate, uiduitate.
De corporis habitu, cultu, uestitu, ornatu, tum moderato, tum superfluo. De linguæ moderatione, silentio, taciturnitate.

9. fool. 78. a. De intemperantia, incontinentia, luxuria, nequitia, cõcupiscentia, carnis & sensuum desiderijs, impudentia.
De inani gloria, ambitione, superbia, iactantia.
De gula & ebrietate.
De libidine, amore Venereo, pollutione nocturna, scortatione, adulterio, raptu, incestu, Sodomia.
De loquacitate.

10. fol. 79. a. De fortitudine, zelo, confidentia, longanimitate, patientia, constantia, diligentia, solicitudine.
De contemptu mundi, diuitiarum, & gloriæ.
De tranquillitate & otio honesto.
Correctio, correptio, reprehensio, obiurgatio, castigatio.
¶ fol. 80. b. De materia fortitudinis.
De gloria, honore, nobilitate, fama, & contrarijs.
De uita præsenti, eiusq; miseria, & mundi uanitate.
De corporis commodis & incommodis.
De fortuna in genere, & de prosperitate humana. (Vide etiam infra in Præmijs de felicitate.)
De diuitijs. De paupertate.
De tentatione in genere.
De tentatione qua deus nos probat.
De diaboli tentatione, & quomodo ei resistendum.
De cruce, tribulatione, & afflictione uaria: plaræq; autem ad tentationem à deo factam pertinent.
De persecutione & oppressione in genere.
¶ fol. 81. b. De consolationibus.

11. fol. 82. a. De uitijs fortitudini oppositis, pusillanimitate, timore uel timiditate, impatiẽtia, instabilitate, leuitate, mobilitate. De solicitudine, de amore mũdi, &c.
De tædio, otio, negligentia, pigritia, acedia.
De ludis, iocis, nugis, scurrilitate.
De desperatione. De correptione mala.
De adulatione.

12. fol. 82. b. De præmijs in genere.
De felicitate & beatitudine.
De donis, quibus animi fideles in præsenti etiam uita fruuntur.
De corporis et fortunæ bonis supra diximus, parte 10.
De contemplatione in genere, De contemplatione & uisione dei, ascensu ad deum, raptu et furore diuino.
De iustificatione. De resurrectione.
De salute.
De æternis, præmijs, gaudio, gloria, regno dei.
De paradiso. De uita æterna.

13. fol. 85. a. De pœnis in genere. De morte.
De mortis contemptu, meditatione, & præparatione.
De institutione & consolatione morientium.
De consolatione quæ fit ad uiuos pro mortuis.
De igne purgatorio.
De damnatione & damnatis.
De inferis & pœnis inferorum, &c.

TITVLI V. De ecclesia, personis & ritibus ecclesiasticis, Partes 16.

PARS 1. fol. 87.a. De ecclesia primitiua. De cursu, incremento & senio ecclesiæ.
De ecclesiæ uirtutibus, unitate, concordia, stabilitate, libertate, ueritate, officio, &c.
De doctrina & censura ecclesiæ.
De corruptione eius & reformatione: de quibus uide etiam infra circa initium Tituli 6.
2. fol. 88.a. De personis ecclesiasticis: & primum, De ordine uel ordinibus in genere.
De personis ecclesiasticis, & electione earum in genere.
De clero, clericis, sacerdotibus & sacerdotio utriusq; Testamenti, presbyteris, canonicis, ministris ecclesiæ, bonis & malis, &c.
De officijs, gradibus, & ordinibus diuersis ecclesiæ & scholarum.
Episcopi, Cardinales, Prælati, Præpositi, rectores, præsides, uisitatores, pastores. Patres & doctores antiqui. (De concionatoribus priuatim uide infra Parte 5.
De papa, & ecclesia Romana.
De papæ primatu & excellentia.
De ecclesiæ potestate, authoritate, dignitate.
De clauibus & potestate ligandi soluendiq;.
De immunitate ecclesiæ & sacerdotum.
De decimis, primitijs, & bonis ac beneficijs (ut uocant) ecclesiasticis. (De diuitijs simpliciter uide supra Titulo 4. Parte 2. Segmento 2.
3. fol. 92.a. De synodis siue concilijs in genere.
De singulis enim dicetur Tit. 7. in Historicis.
4. fol. 92.b. De traditionibus humanis, præceptis & interdictis ecclesiasticis, indulgentijs, excõmunicatione.
5. fol. 93.a Prophetæ, doctores, concionatores, ecclesiastæ. De concionandi ratione. Auditores.
6. fol. 94.a. De monachis, uita monastica, eiusq; laudibus. Diuersa ad monachos in genere pertinentia. (Historiæ quædam monachales.
De uita, regimine, disciplina & regulis monachorum in genere.
Orationes monasticæ uel ad monachos.
De nouitiorum institutione.
De bonis & malis monachis.
De præsidibus congregationum.
De diuersis monachorũ generibus, antiquis primum, deinde recentioribus ordine alphabeti: deq; regulis eorum & historijs singillatim.
De uirginibus sacris siue monialibus, & uirginitate.
7. fol. 97.b. De sacramentis qui scripserint in genere.
De sacramentis ueteris Testamenti, circumcisione & sacrificijs.
8. fol. 98.b. De baptismo & confirmatione.
9. fol. 99.b. Eucharistia. Sacramentum altaris. Hostia. Oblatio. Sacrificium noui Testamenti. Communicatio simpliciter, & sub utraq; specie. Synaxis. Mysteriorum celebratio & participatio. Sacramentum calicis domini. Cœna domini. Corpus & sanguis domini. Missa.
10. fol. 102.a. De ieiunio. De pœnitentia. De confessione & satisfactione.
11. fol. 103.b. De matrimonio & causis matrimonialib. De diuortio. (De adulterio diximus supra ubi de intemperantia, & libro 17. in Oeconomicis Titulo 6.)
De cœlibatu, coniugio & concubinis sacerdotum.
12. fol. 104.b. De uotis.
13. fol. 105.a. Templa. Ceremoniæ & ritus diuersi. Processio. Benedictiones, &c. Vasa templi. Vestes sacerdotales. Horæ canonicæ. Cantus ecclesiasticus. Imagines in templis. Reliquiæ & canonizatio sanctorum. Vulgares tum aliæ tum superstitiosæ obseruationes inter Christianos. Libertas Christiana.
14. fol. 106.a. De diebus festis & solennibus in genere & particulatim.
15. fol. 107.a. De unctione extrema. De sepultura & & pertinentibus ad eam.
16. fol. 107.b. Pauca quædam Politica.

TITVLI VI. De Polemicis Partes sunt 5.

PARS 1. fol. 107.b. De hæreticis quædam in genere.
De corrupto ecclesiæ statu.
De schismate.
De hæresi & apostasia. Superstitio.
Qui scripserint de hæresibus & contra hæreses.
Varia quæ circa hæreses considerantur.
Hæretici quomodo tractandi, tolerandi, inquirendi, puniendi.
2. fol. 109.b. Hæreticorum ueterum & recentiorum (ut à quibusdam annotati sunt) secundum sectas & singulorum etiam nomina catalogus alphabeticus.
3. fol. 120.b. De scriptis Christianorum contra gentiles, & gentilium contra Christianos.
Contra Iudæos, & Iudæorum contra Christianos.
Lutheranorum contra papistas in genere.
Contra Turcas, Mahometem, Alcoranum: & historiæ quædam Turcicæ.
De bello in Turcas.
Papistarum contra Lutheranos.
4. fol. 125.a. Apologiæ, inuectiuæ, expostulationes, &c. & alia aduersaria scripta in leuioribus causis, tum priuatis, tum alijs, extra hæreseos notam. Retractationes etiam huc referri possunt.
5. fol. 126.a. Hæreticorum opiniones per locos & ordines digestæ eosdem, quos per totum hunc librum obseruauimus.
¶ Circa sacram scripturam 126.a
Circa nouum Test. 127.a.
¶ Circa deum & substantiam diuinam, ibid.
Duo principia, 127.b.
Circa personas diuinas, ibid.
De Christo, 128.a.
Circa Spiritum sanct. 129.a.
Circa effectus dei, gratiam, prouidentiam, ibid.

Circa

Circa spiritum & angelos, 130.a.
De bonis angelis & eorum bus, ibid.
Spiritus malt, ibid.b.
De homine, corpore eius, &c. ibid.
De anima & arbitrio 131.a.
¶ De virtutibus & uitijs moralibus & theologicis, in genere, 131.b.
De iustitia erga deum, ibid.
De iniustitia erga deum & reliqua, 132.a.
Scientia, 132.b.
Temperantia & intemperantia, ibid.
Ignauia, inconstantia, Paupertas, 133.a.
De præmijs: de paradiso, regno cœlorum, resurrectione, 133.a.
De pœnis, 133.b.
¶ De ecclesia, & ecclesiasticis personis, ceremonijs, sacramentis, ibid.
De monachis, ibid.
De sacramentis. Circumcisio. Baptismus, 134.a.
Eucharistia, ibidem.
Ieiunium, pœnitentia, confessio, 134.b.
Matrimonium, ibid.
Templum. imagines sanctorum, 135.a.
Ceremoniæ & obseruationes diuersæ, ibid.
Ceremoniæ circa mortuos, 135.b.
Festa, ibidem.
¶ Pauca quædam de sexto, 7. & 8. ordinibus.

TITVLI VII. De historia ecclesiastica Partes 7.

PARS 1. fol. 136.a. De historijs sacris primum in genere, deinde secundum gentes: præcipue de Iudaicis.
Persecutionum historiæ, 137.a.
2. fol. 137.a. De historijs ueteris Test. in genere primum, deinde ordine literarum.
3. fol. 138.b. De historijs Noui Testamenti.
4. fol. 140.a. De conciliis & eorum constitutionibus, in genere primum, deinde particulatim, de Græcis seorsim et Latinis, obseruato temporum ordine, quatenus non exacte.
5. fol. 142.b. Pontificum historias qui scripserint. Ordo successionis eorum. Eorundem ordo alphabeticus.
6. fol. 146.a. De scriptoribus aliquot ecclesiasticis, eorumq; uitis & scriptis in genere primum, deinde ordine literarum.
7. fol. 147.b. De sanctis & martyribus (quorum nulla scripta extant) in utroq; sexu, in genere primum, deinde ordine literarum.

TITVLI VIII. Partes 7.

PARS 1. fol 151.b. Summæ. Loci communes. Indices. Vocabularia quædam.
2. fol. 152.b. Quæstionum libri & disputationum.
3. fol. 153.a. De epistolis Theologorum.
4. fol. 154.b. De dialogis.
5. ibidem. Poetæ Christiani qui argumenta sacra carminibus illustrauerunt, Græci primum, deinde Latini. Picturæ rerum & historiarum sacrarum in libris impressis.
6. fol. 156.a. Ludicra, Scoptica, Pasquilli.
7. fol. 156.b. De reliquis uarijs, ut sunt Paradoxa, Similia, Stromata, &c.

FINIS Titulorum 8. Theologiæ.

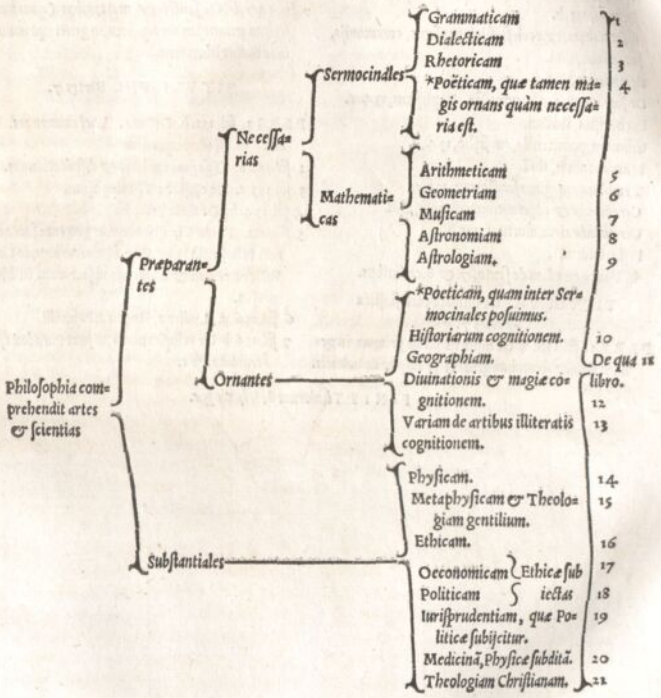
GOTTFRIED WILHELM LEIBNIZ BIBLIOTHEK
NIEDERSÄCHSISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Signatur: Leibn. Marg. 64:2, Stück 2, [20] - -
PUBLIC DOMAIN

¶TOTIVS SECVNDI TOMI IN LIBROS & Titulos diuiſio.

PANDECTARVM hoc Volumen partimur in libros XXI.
LIBRI ſinguli ſuos habent Titulos.
TITVLI alij ſimplices ſunt, alij diuiduntur in Partes.
PARTES itidem aliæ ſimplices ſunt, aliæ ſecantur in Segmenta.

In his omnibus diſponendis, ordinem ſecuti ſumus, alibi naturæ, alibi artis, & eum uel alphabeticum, uel alia methodo inſtitutum. Temere & abſq; ordinis alicuius ratione (quæ cur quodq; primo, ſecundo uel tertio aut alio deinceps loco poſitum ſit cauſam exponit) nihil ferè uſquam inſeruimus.

TABVLA DE SINGVLIS PANDECTARVM libris, eorumq; ordine ſecundum philoſophiæ diuiſionem.

GOTTFRIED WILHELM LEIBNIZ BIBLIOTHEK
NIEDERSÄCHSISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Signatur: Leibn. Marg. 64:2, Stück 2, [21] - -
PUBLIC DOMAIN

PARTITIONVM VNIVER-

SALIVM CONRADI GESNERI LIBER XX.

De Theologia Christiana.

TITVLVS I. CONTINET ISAGOGICA, & habet partes 4.

Pars 1. De theologia, religione & fide Christiana in genere. Laus theologiæ, hortatio ad eius studia, eorumq; ratio. Differentia eius à philosophia.

2. De libris qui Theologiæ Christianæ summam complectuntur.

3. Enumeratio illorum qui in Petri Lombardi Sententiarum libros scriptum aliquid reliquerunt.

4. Catechismi, & symbola.

¶ *Pars prima, de Theologia in genere, &c.*

THEOLOGIA gentiliũ libro 15. statim post primam philosophiam, & aliqua ex parte libro 10. quem de diuinatione & magia inscripsim9, seorsim à nobis tractata est: ut sacrosanctam Christianæ fidei professionẽ purã atq; syncerã sibi relinqueremus. Facile enim qui uoluerit ex gentiliũ theologia de rebus diuinis scripta petet cũ istis cõferet.

De fide Christiana uide plura infra Titulo 4. quanquam illuc proprie pertinet cum pro habitu animi credentis accipitur, non pro tota religione. Sed hoc discrimen in adnumerandis uel huc uel illuc authorum scriptis, per oĩa seruare nobis difficile fuit: quamobrem ab utroq; loco ad alterum Lector remittitur: id quod in alijs etiam homonymis uocabulis non raro per totum hoc Opus faciendum fuit.

De pietate quoq;, item de homine Christiano & pio, uide infra Titulo 4. itẽ de uita & disciplina Christiana.

De sacra scriptura, uide in secundo Titulo circa initium.

De religione, Lumen animæ par. 2. cap. 204. Manip. florum. Vincent. Bell. l. 3. 61. Octau. Mirandula. Cælius Secundus Curio. Brusonius 5. 26. Rainerius.

De fide & religione, Isidorus libro 8. Etymologiarum.

De religione & pertinentibus ad eam, Hierem. Pad. parte 1.

De religione Christiana, Marsilius Fic.

De uera religione Christiana, & de falsis religionibus, decq; hypocritis, Bernardin. 1. 40.

De theologia, Pharetra, Cyrmanoe, oratio Gregorij theologi Græce.

De mystica theologia, Dionysius Areopagita Græce & Latine, Marsi. Ficino interprete, & Ambrosio Camaldulensi. In eandẽ extant Græca scholia, Maximi puto. Diuiditur in capita 5. uide Tomo 1. pag. 211. In libris etiam ecclesiasticæ hierarchiæ sacramentorum mysteria explicat.

Eiusdem symbolica theologia non extare fertur.

De fide & mystica theologia, Maximus philosophus & martyr.

De mystica theologia, Io. Gerson Tomo 3. operum eius.

Theologiæ genera tria, &c. uide Indicẽ Cælij Rhodigini.

Theologia naturalis Marsilij Ficini: itẽ Raymundi Sebeidi, cuius argumentum ex authoris præfatione, Tomo primo copiose explicatum est. In eandem Raymundi Sebeidi Theologiam compendiũ per Matthiam Mynecontium.

De theologia uera & fabulosa Vincentius Belluacẽsis libro 18. Speculi Doctrinalis.

De priſcorum religione, Io. Lud. Viues libro 2. de ueritate fidei.

De theologia Hebræorum, Euſebius libro 7. præparationis Euangel.

De ſcientia ſpirituali, ſermo Nesterotis.

Religio quid & inter quos cõſtet, Huld. Zuinglius de uera & falſa religione.

De origine & auctu religionis, M. Ant. Sabellici oratio.

De principio Chriſtianæ religionis, Polydorus Vergil. 4. 1.

De Chriſtianæ reipub. origine, eiuſq; miro ac primo incremento, Polydor. Vergil. 4. 2.

De Chriſtianæ reipub. præſtantia, Polydorus Verg. 8. 7.

Concluſio de Chriſtianæ legis diuinitate, Marſil. Ficinus epiſtolarum libro 7. epiſtola 26.

Theologi uigilãt, cæteri ſomniant, Ibid. 1. 40.

De laudibus theologiæ Chriſtianorum, Auguſtinus Dathus.

De laudandis Chriſtianis, Aurel. Auguſtinus.

De præſtantia fidei Chriſtianæ, Io. Lud. Viues libro 5. de ueritate fidei.

Homo ſine religiõe beſtijs eſt infelicior, Marſ. Ficin. 1. 82.

Neq; amor ſine religione, neq; religio ſine amore laudatur, Idem 1. 48.

Amicitia uera eſt, quã religio uera conciliauit, Idem 3. 26.

Chriſtianam religionem non fieri à ſtellis, ſed forte ſignificari, Marſil. Fic. libro 7. epiſtolarum, epiſtolis 19. 20. 21. 22.

Chriſtiana religio à Deo ſolo dependet, non etiam à ſtellis, Marſilius Ficin. 7. 25.

Patientia ſine religione haberi non poteſt, Idem 5. 40.

Pro Chriſtiana religione & Germanica libertate, Huld. Zuinglius.

De ruſticorum religione, Baptiſta Mantuanus ægloga 8.

¶ Deſ. Eraſmi Rot. paracleſis ad Chriſtianæ philoſophiæ ſtudium, habetur Tomo 5. operũ eius. Eadem Germanice excuſa eſt 1520. in 4. chartis 4. hoc titulo, Paracleſis, quantus theſaurus ſitus ſit in Euangelio & ſacro Dei uerbo.

Ad religionem adhortatio, Cælij Secundi Curionis.

Paracleſis ad Chriſtianos Leopoldi Dickij.

Io. Pici Mirandulæ epiſtola ad Ioã. Franciſcum Picum, qua ipſum hortatur ad uitam Chriſtianam, & ſacræ ſcripturæ doctrinam. Hæc epiſtola ſeorſim etiam Germanice olim prodiuit Argentorati in 4. ſeſquicharta.

De ſtudio diuinæ & humanæ philoſophiæ, Io. Fran. Picus.

De ſtudijs theologicis oratio luſti Ionæ, & Phil. Melanchthonis.

De ſtudio diuinæ ſcripturæ, Hieronymus Stridonẽſis Tomo 3. operũ eius.

Adhortatio ad ſtudium diuinæ ſcripturæ, Eiuſdem, Tomo 2.

De præparatione ad ſtudium ſacræ ſcripturæ, & contemplatione Chriſti in ſeipſo & in cruce, Bernardinus Ochinus 2. 7.

Lectio ſacrarũ ſcripturarũ, Marullus 1. 5.

De ſtudio diuinarum ſcripturarum, Io. Trittẽhemius. Plura uide mox Titulo 2. ubi de ſacra ſcriptura in genere.

Ratio breuis diſcendæ theologiæ, Phil. Melanchthonis, Tomo 3. operũ eius.

Titulo quarto, inter perſonas eccleſiaſticas paſtor ſiue concionator futurus inſtruitur.

Ratio ſeu Methodus compendiò perueniendi ad ueram theologiam, Deſ. Eraſmi Tomo 5. operum eius.

De theologis doctoribus plæriſq; iudicia quædã Tomo primo recitata ſunt, & opera eorum cum argumentis ferè enumerata. Vide etiam infra Titulo 7. in hiſtoria eccleſiaſtica.

De eccleſiaſticis doctoribus cẽſura Philip. Melanchthonis.

Iudicium de doctoribus M. Lutheri.

Conſilium de ſtudio ſacræ ſcripturæ, eiuſq; fructu, ad ducem Sigiſmundũ, Libellus Argẽtorati excuſus Germanice apud Io. Bryſen. 1510. in fol. cum multis alijs trãslatis ex Aenea Syluio, Pogio Florentino, et Felice Malleolo.

De formando theologo à puero, Vuolfgangus Capito.

De ſtudio noui theologi, Ioan. Gerſon, Tomo primo operum eius.

Ratio

Ratio discendæ theologiæ per Philippũ Melanchth. Tomo 3. operum eius.

Theologiæ scholasticæ improbatio per Didymum Fauentinum.

De studio theologiæ, Vuernerus Carthusiẽ.

De arcanis catholicæ ueritatis in literis Hebræorum, Petrus Galatinus.

Quod studium exercendum sit, ut breui & facile omnia utilia & necessaria ad salutem sciantur, Bernardinus Ochinus 2. 8.

Theologiæ & philosophię cõciliatio per Andream Camucium.

Theologi & philosophi dialogum scripsit Dionysius Rickel.

An philosophia seruiat ueræ theologiæ, & quomodo, Bernardinus Ochinus 2. 3.

Omnium partium philosophiæ cognitionem utilem esse theologo, & quomodo tota ethica ad religionẽ accõmodanda sit, declarat Otho Vuerdmyllerus in priore libro de dignitate, usu & methodo philosophiæ moralis.

An scientiæ humanæ bono theologo necessariæ sint, Bernardin. Ochinus 2. 6.

Philosophia & religio germanæ sunt, Marsil. Fic. 7. 27.

Philosophia Platonica tanq; sacra legenda est in sacris, Marsil. Fic. 8. 48. Vide in Metaphysicis ubi de Platone.

Philosophica ingenia ad Christum perueniunt per Platonem, ut Augustino Aurelio contigit, Idem 11. 15.

Ecclesijs opꝰ esse doctrina philosophiæ, Declamatio 3. Philip. Melanchthonis.

Quod pia sit Platonica disciplina, Marsil. 7. 28.

Confirmatio Christianorum per Socratica, Idem 8. 7.

Augustinus Steuchus Eugubinus in libris suis de perenni philosophia, ueterum philosophorum, Græcorum in primis, sententias plurimas omnibus ferè Christianæ religionis articulis cõsentientes, passim adfert.

Senecæ libri inter philosophos ad nostram religionem, cum aliâs tum quod uitæ, morum & affectuum doctrinã attinet, proxime accedere uidentur: sicut Stoicorum ferè apud Græcos, & maximè inter recentiores Musonij atq; Epicteti: cuius Enchiridion extat, et liber de memorabilibus eius dictis ab Ariano cõscriptus, quem hactenus à nemine Latinitate donatum miror. Omnis sanè eius doctrina (ut Senecæ quoq;, uel magis etiam) animum ad innocentiam, tranquillitatem, & constantiam ita instituit, ut qui authoris nomen ignoraret, facile librum totum ab homine Christianissimo scriptum iudicaret, præterquã quod nulla nominis Christi mentio sit (qua sola omissa omnia ruunt) & libero hominis arbitrio nimium attribuitur, tanquam ab eius uirtutibus & operib. omnis tum præsentis tum futuræ uitæ gloria acquiratur. Cum igitur in omni ueterum philosophia, si non plura, ut in Epicuri, Democriti & aliorum: hæc duo saltem insint uitia, ignorantia Christi, & arbitrij humani falsa persuasio (nam quæ operibus tribuitur iustificatio, ex eodem fonte manat) frustra quidam theologiã philosophiæ priscorum componunt & conciliant. Non bene conueniunt nec in una sede morantẽ, diuinæ gratiæ per Christum maiestas, et humanæ sapientiæ sua admirantis opera, nimiumq; suis simiæ instar ceu fœtibus indulgentis amor. Nam cum spes una salutis sit apud Christianos, omnem quantum in nobis rebusq; nostris situm est, desperare salutẽ, eamq; uniuersam extra nos in Christo quærere: omnis autem philosophia arbitrio tanquam numine quodam in salutem ac felicitatem nos asseri contendat, quis non uidet δὶς δι' ἁμαρτίαν eas inter se pugnare? Sed gẽtiles cum Christũ ignorauerint, nihil mirum est ita sensisse, imò necessariò & recte sanè, hac ignorantia posita & admissa, hanc opinionem secuti sunt. Vbi enim gratia & misericordia non speratur, nec alterius pro nobis meritum agnoscitur: unde nisi ex iustitia et meritis proprijs salus speretur? Maxime uero mirandum est, quomodo illi qui Christum cognouerunt professiq; sunt, arbitrij operumq; dignitatem nihilo minorem faciant quàm philosophi. Hoc plærosq; mouet, nisi salutem & iustitiam in operibus ponant homines, uel nullã uel multò leuiorem eis bonorum operũ

euram futuram: plurimam uero diligen tissimamq́, si felicitatis partem eis attri buant. Verisimilis hæc uulgo, sed falsissi ma ratio est. Nam qui uere Christiani sunt, & Deum in Christo ceu optimum patrem amplectuntur, uoluntati eius & præceptis student per omnia, idq́ libere & propter amorem erga ipsum: sicut ter renis parentibus legitimi filij morigeri sunt, non quod hæreditatem ita se meri turos sperent, quam ex beneuolentia & amore patris ad eos peruenturam per suasi sunt: sed quoniam amant eum, & seipsos & sua omnia illi se debere intelli gunt, si per ætatem id iudicare possint: si uero natu minores sint, præmijs & pol licitationibus à patre illorum captui se accommodante, & operibus eorum tan quam aliquid sint nonnihil tribuente, inuitantur. Bonum quidem expetendũ intelligunt omnes, in modo non conue niunt: alij enim id propter se expetunt primariò, ita suum quoq́ & sibi peculia re bonum secuturũ non dubitantes: alij qui minus iudicio ualent, quod suum est primariò quærunt, in idq́ semper & unice intenti sunt, ut pueri in humanis rebus. Iam qui in patris amore, gratia ac beneuolentia acquiescunt liberi, ma gis quàm in suis operibus, ut hæc non negligunt, imò omnino per ea patri ani mum suũ probare conantur: ita si quan do (ut homines sunt) contra uoluntatem patris aliquid commiserint, non despe rant, sed statim nouum uitæ genus me liusq́ inchoare nituntur. Serui uero & mercenarij, qui non per amoris & gra tiæ spem faciunt quæ faciunt, si quando domini præcepta omiserint, quam spe rabunt mercedem? Nullam opinor, sed potius iram: & si grauius peccauerint, in posterum quoq́, corruptis iam in qui bus fiduciam omnem reposuerant ope ribus, nõ meliores sicut filij sed deterio res fient, & dominũ prorsus relinquen di uiam ac consilium quærent. Petamus igit̃ censeri inter legitimos Dei per Chri stum filios, ut ingenua & libera ei opera (hoc est propter ipsum magis quàm pro pter nos: hoc nempe ad illud sequitur, ut quod ei facimus nobis faciamus, nõ aũt contrà) non mercenaria, non seruilia of feramus: in quibus etiã lapsi, ut labimur quotidie, spem beneuolentiæ eius non amittamus, sed renouemus subinde: atq́ operibus bonis ita insistamus, ut quam uis nullum eorum ad æternã salutẽ mo mentum esse sciamus, non minori tamẽ studio ac diligentia eis utamur, quàm si salus in ipsis quærẽda nobis esset. Sed redeo ad Theologiæ studia, quæ quoniã finis & scopus rerum omnium proponi debent, & omnia eis inseruire, & philoso phia quoq́ si quæ bona habet ad eam transferamus. Habet autem permulta, imò omnia quæcunq́ extra animæ salu tem & iustificationẽ sunt: Et res omnes aliquam in se boni significationem inclu dunt, quæ ad Dei gloriam usurpari po test. Res autem omnes philosophia con templatur, & docet, pulchre & recte om nes, duobus tantum (quæ Christianæ re ligionis capita esse diximus) exceptis. Sanè ut excellentior artibus & scientijs omnibus est Theologia, ita quò pluri9 ex aliarum inferiorũ numero stipata fue rit, pulchrior & illustrior futura uidet, quemadmodũ rex aut princeps aliquis magnificentior, cui maximum satellitiũ & doryphorema inseruit. Sed ut conclu damus, Theologia rex esto: artes & scientiæ omnes, satellites quidam: satellitij magistra & præfecta philosophia, quæ cæteris imperet, regi seruiat.

¶ Hactenus de studij ratione in sacris literis: ad quod etiam conducent Dictio naria quædam siue Indices & Loci com munes, quæ Titulo ultimo nominabi mus: & quæ hic subijcientur Theologiæ Compendia & introductiones: Denicq́ totus hic Titulus cum initio secundi, ad sacrorum studiorũ formationem faciet.

¶ *Pars 2. De libris qui Theologiæ uel summam uel introductionem aliquam complectuntur: & primo de apologijs pro fide, & confessionibus.*

Apologeticus pro fide Apollonij senatoris Romani.

Pro Christianis apologeticas orationes scripserunt, Quadratus Athenien sis ad Adrianum, Aristides philosophus Athenien sis, & Apollinaris Laodice nus.

Christianæ

Christianę fidei Exomologesis siue Confessio, Sarracenis facta, cum primis quidem pia, & spiritum planè apostolicũ reddens: Liber hac inscriptione excusus Græce & Latine incerto authore, cum Alcorano, &c. Basileæ in fol. apud Oporinum.

Confessio fidei et apologia confessionis, ad Carolum v. Phil. Melanchthonis (Tomo 3. operum eius) qualis à principibus quibusdam Germaniæ exhibita est Cæsari.

Confessio Carolo v. exhibita Augustæ in comitijs, anno 1530. per legatos ciuitatum Argentorati, Constantiæ, Memmingæ, & Lindauiæ: excusa Tiguri, item Argẽtorati in 4. chartis 6.

Confessio fidei ad Dolanos Gilberti Cognati.

Ecclesiæ Tigurinæ confessio fidei & responsio ad calumnias Lutheri, Germanicè, & Latine Rod. Gualthero interprete.

Fidei confessio, Eugenij episcopi.

De uera religione, Aur. Augustinus, & Ioan. Gerson Tomo 1. operum eius.

De uera & falsa religione, Huld. Zuinglij commentarius ad Franciscũ Galliarum regem, in quo tractantur capita 29. Tomo primo enumerata, pagina 347.

De religione Christiana Marsilius Fic. Bernardinus Ochinus, et Simonis de Cassia opus aureum, ut promittit inscriptio.

De doctrina Christiana Aurelij Augustini libri 4. Tomo 3. operũ eius: qui etiam Germanice excusi sunt Argentorati per Balthassarem Beck, D. Caspare Hedione interprete.

Christianarum institutionum Io. Philonij Dugonis libri 4. docti sanè & pij, per capita diuisi. Multa ex authoris præfatione apposuimus Tomo 1.

Christophorus Hofman tribus suis de pœnitẽtia libris, omnes ferè locos doctrinæ Christianæ comprehendit, ut ipse testatur in peroratiõe operis, Argumenta singulorum librorum Tomo 1. reperies.

Io. Lodouici Viuis de tradendis disciplinis, siue de doctrina Christiana libri 3. qui continentur Tomo 2. operum eius de disciplinis.

De disciplina Christiana, uel de domo disciplinæ liber Aur. Augustini Tomo 9. operum eius.

De professione catholicæ ecclesiæ libri 12. Secundi Ermianensis episcopi, teste Honorio.

Speculum cæcorũ ad cognitionẽ Euangelicæ ueritatis, liber Germanicꝰ hoc titulo excusus, anno 1523. in 4. chartis 4.

Libri qui contra gentes scripti sunt, ut Arnobij, Tatiani, Theophili, & aliorum, Isagogicis adnumerandi uidentur: licet enim non simpliciter religionem Christianam doceant, introducunt tamen & præparant infidelium animos, fideles confirmant. Proinde etiam huius argumenti opus suũ Eusebius de præparatione Euangelica inscripsit, cuius capita singillatim Tomo 1. enumerantur. Nominantur autẽ hi libri Titulo 6. in Polemicis. Huc pertinẽt etiam, L. Cælij Firm. Lactantij diuinarum institutionum libri, quibus contra gentes scripsit fortissime, ut Hieronymus testatur.

De philosophia uera libri 4. Hadriani Cardinalis, ex Augustino, Hieronymo, Ambrosio & Gregorio conscripti, quorum capita recitantur Tomo 1. fol. 296.

Exegesis euangelicæ ueritatis, Ioannis à Dauentria.

Iustini martyris expositionem fidei Græce acephalam apud se extare Io. Fr. Picus scribit.

Fidei libellus, Io. Cappadocis.

De fide, Gennadius, Melitonis Asiani liber 1.

De fide nostra Luciani Antiocheni presbyteri libri 3.

Fidei anchora, Epiphanij.

De fide catholica libri 8. Dionysij Carthusiani.

Eiusdem dialogus de fide catholica.

Libri quatuor ad Augustum de fide catholica, nescio quo authore, in cœnobio insulæ lacus Acromij siue Constantiensis seruari dicuntur.

Defensio catholicæ fidei, Hilarij Pictau.

De fide Christiana, Io. de Teneramunda, Raphaëlis Volaterrani libri 10.

Dē ueritate fidei Christianæ, Ge. Trapezuntius, Ioannis Ludouici Viuis libri 5, quorum capita recēsuimus Tomo 1. fol. 433.

De fide ad Gratianum libri 5. Ambrosij Mediolanen. Tomo 2. operum eius.

De fide & principijs catholicæ fidei, Manuel Caleca Græce.

Christiana fides super uerbum Dei fundata, Io. Draconitis.

Antiqua fides & religio, quod ab initio mūdi hucusq; nulla nisi per unicum Christum salutis uia fuerit, liber Germanic9 Heinrychi Bullingeri, à Diet helmo Cellario nostro Latinitate donatus.

Theologia notabilis, Marsilij Ficini.

De lumine Christianæ theoriæ liber 1. Dionys. Rickel.

De fonte salutis & semitis uitæ, Dionys. Rickel.

De fonte uitæ, Io. Hildesheimen.

Compendia theologiæ scripserunt Dionysius Rickel, Bonauentura, Aegidius de Roma, Thomas Aquinas, Io. Gerson, Tomo 2. operum eius.

Huc pertinet etiam Tripartitum Io. Gerson, & Centiloquium de conceptib9 eiusdem.

Bonauenturæ Breuiloquium & Centiloquium.

Compendium ueræ theologiæ per Des. Erasmum.

Compendij theologicæ ueritatis libri 6. Hugonis de Argentina, scripti circa annum 1290. per capita distincti.

Epitome renouatæ ecclesiasticæ doctrinæ, Phil. Melanchthonis libellus, Tomo 3. operum eius.

Loci cōmunes theologici, siue Summa religionis, tractata per capita 39. Phil. Melanchthonis. Locos, qui nihil quàm collectanea sunt, reiecimus in postremum huius libri Titulum.

Summa doctrinæ Christianæ, Erasmus in Ratiōe ueræ Theologiæ, Tomo 5.

Fidei Christianæ capita contra Papam & portas inferorū, Martini Lutheri.

Martini Buceri præfatio in Postillā Lutheri, continens summam doctrinæ Christi.

In theologia abbreuiationes Campoli.

De maximis theologiæ uel regulis aut axiomatibus iuris cœlestis, unà cum interpretatione, liber Alani de Insulis siue Porretani.

Manuale de uerbo Domini, diui Augustini.

Eiusdem Enchiridion ad Laurentium.

Promptuarium diuini iuris & utriusq; humani, pontificij & Cæsarei, celebriores eiusdem diuini iuris & historias & sententias, humanis iuribus tum annotatas tum elucidatas, sub alphabetica serie complectens, per Io. Montholonium Eduēsem I. V. doctorē.

Isagoge in Euangelicā doctrinā Huld. Zuinglij Germanice, & Latine Rod. Gualthero interprete, Tomo 1. operum eius.

Eiusdem Christianæ fidei breuis & clara expositio, ad Franciscum Galliarū regem (Tomo 2. operum eius) in capita 11. diuisa, quæ Tomo primo recensuimus, folio 349. a.

Eiusdem Articulorū opus siue Conclusionū 67. Germanice & Latine Leone Iudæ interprete. Argumēta capitū singulorū, uide Tomo 1. fol. 344.

Progymnasmata quibus totius doctrinæ cœlestis capita carmine continentur, Gasparis Bruschij.

Ioan. Caluini Nouiodunensis Institutio Christianæ religionis per capita 21. Tomo 1. enumerata, quibus religionis summam omnibus partibus complexus esse uidetur, ut ipse etiam in præfatione scribit.

Io. Damascen (aliàs, Io. Mansuri monachi Damascen) de orthodoxa fide libri 4. Græce, & Latine Iacob. Fabro Stapul. interprete, & postea Ioachimo Perionio, qui hoc opus primas dogmatum institutiones inscripsit. Capita in singulos libros uide Tomo 1. fol. 410. In eosdem libros commentarius Iodoci Clichthouei.

Consolationis theologiæ libri 15. per. Io. de Tambaco.

Medicina animæ, Hugonis de S. Victore. Vide Titulo 3. ubi de anima.

Scholastici cuiusdam, Nili, Marci monachi, Diadochi, Capita Φωτικὰ, Græce extan

extant in Italia.

Delectus & compendium regiorum 60. librorum συν παραπομπαις (forte paratitlis legendum) ordine literarum, solo de fide titulo ante omnes propter dignitatem præpositio, Liber Græcus hac inscriptione Romæ extat.

Theodoriti Cyrensis episcopi de Euangelicæ ueritatis, ex Græcorum atq; gentium philosophia, cognitione, siue de Græcarum affectionum curatione libri 12. Græci & Latini, Zenobio Acciæolo Florentino interprete.

Thomæ de Kempis opus de perfecta imitatione Christi, & uero mũdi contemptu (impressum aliquando in Germania, cum tractatu Io. Gerson de meditatione cordis) Latine, & Germanice excusum Tiguri in 16. anno 1545. omisso libro 4. de cõmunicatione Eucharistiæ.

Medicina animæ & corporis hominis, liber impressus Francofordiæ apud Egenolfum 1537. in 4. chartis 31. innominato authore.

Des. Erasmi Enchiridion militis Christiani, Latine, et Germanice Gaspare Hedione interprete, & prius Ioã. Adelpho, Basileæ 1520. in 4. Capita singula habes Tomo 1. ab initio quinti Tomi operum Des. Erasmi, fol. 200. a. & Italice Aemilio de Aemilijs.

De armis Christianæ militiæ, Des. Erasmus in eodem.

De ducatu militiæ Christianę, Ferrando.

De militia spirituali, Ioã. Chrysostomus Tomo 2. operum eius.

De militia Christiana, Ibidem.

De militia uitæ Christianæ, Basilij Magni Ascetícorum sermo 1.

Enchiridion ciuis Christiani, in quo per sententias noui Testamenti uita Christiana, & quicquid homini cognitu necessarium est, indicatur.

Libellus hoc titulo Germanice excusus olim 1508. chartis 15.

De disciplina Christiani exercitus, Bruno Ponceranus.

De ecclesiasticis dogmatibus, siue definitionibus orthodoxæ fidei, Aurel. Augustini liber, Tomo 3. operũ eius.

Des. Erasmus collectũ iudicat ex Augustini operib. & synodorũ decretis.

Ecclesiasticorum dogmatũ liber Isidori.

De dogmatib. Didymus Alexandrinus.

De ueritatis dogmatibus, S. Anastasius Antiochenus.

De documentis authenticis, Dionysius Rickel.

Christiani dogmatis demonstratio per Nicetam Byzantium.

Dogmata sacra, Maximi Confessoris.

De Christiana religione, &c. Augustin. Steuchus libro 10. de perenni philosophia.

Pro religione Christiana libri 10. Cyrilli contra Iulianum.

Euangelicæ demonstrationis libri 20. Eusebij Cæsariẽ. quorum argumentum tum cõmune, tum per capita singulorum librorum, uide Tomo 1. folio 233. b. & deinceps.

Firmitatis fidei Christianæ ex lege et prophetis assertio, Dionysius Charthusieñ. libro 7. de fide catholica.

Prophetia uetus & noua, id est, uera scripturæ interpretatio, de syncera cognitione Christi, deq; recta in illum fide, Io. Haueri.

Disputatio pro Christiana ueritate, Pauli Ritij.

De ueritate fidei Christianæ, Georgius Trapezuntius.

Dogmatica panoplia, uolumen Græcum collectum ex Chrysostomo, & Basilio Magno præcipue, & ex Gregorio Nazianzeno ni fallor: Romæ extat in Vaticana Bibliotheca. Inscribitur ὁδηγός, id est, dux uiæ, uel de Theologia contra hæreticos, unde & panopliæ nomen inditum reor, quod omne genus hæreseon oppugnet, quo argumento Panarium etiam suum Epiphanius inscripsit. Distinguitur in libros duos, libri in titulos, quorum hic nonnullos adscribam, ut in manuscripto Vaticanæ Bibliothecæ catalogo reperi. Sunt autẽ isti in primo libro.

Contra Epicureos capita 3.

Contra alios Græcos capita 4.

De trinitate, & eius demonstratio.

De Deo cõmuniter: Et quod qui Deum simpliciter nominauit, trinitatem intelligit.

GOTTFRIED WILHELM LEIBNIZ BIBLIOTHEK
NIEDERSÄCHSISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Signatur: Leibn. Marg. 64:2, Stück 2, [28] - 4r
PUBLIC DOMAIN

Incomprehenſibilẽ eſſe diuinã naturã.
De nominibus Dei.
De opificio diuino.
De diuina incarnatione.
Contra Hebræos.
Contra Simonem Samareum, & Marcionem Ponticũ, & Perſam Manentem, & Manichæos.
Contra Sabellium.
Contra Arianos, et Eunomianos. Hactenus tituli ſunt 11.
Secundus liber eſt τῶν εἰς θεολόγε ξι. præter interpretationes ſacri Euangelij τοῦ διὰ τεσσάρων.

¶ *Pars 3. Enumeratio illorum qui in Petri Lombardi Sententiarum libros ſcriptum aliquid reliquerunt, ſecundum ordinem literarum.*

Quoniã maximus in ſcholaſtica theologia longo iam tempore uſus fuit Petri Lombardi, quem Magiſtrum Sententiarum uocant, & innumeri cõmentarios uel quæſtiones in libros eius magno certatim ſtudio conſcripſerunt, ex quibus non dubitauerim quoſdam non indocte nec inutiliter ſcripſiſſe: (quanquam nos hoc in opere citra diſcrimen ſcriptores qualeſcũq; enumeramus omnes) uiſum eſt ſingula per quatuor Lõbardi libros capitum argumenta deſcripta, ut in aliis quoq; non paucis fecimus, paſſim Ordinibus & Locis noſtris inſerere. Meminerit autẽ Lector, ubicunq; Lombardi nomen inuenerit, innumeros eius interpretes eſſe, qui hic enumerẽtur, ex quibus delectum facere poſſit, ut cuius uoluerit ſi plures reperiri poſſint, ſuper quouis loco interpretationem legat. Scripſerunt igitur in Sententias

Adrianus de Traiecto.
Aegidius Faber.
Aegidius de Roma Auguſtinian.
Alanus de Inſulis.
Albertus Magnus ord. præd.
Albertus de Rickmerſdorp.
Alexander Ales minorita.
Alexander ab Alexandria minorita.
Alpharus Hiſpanus minorita.
Alfonſus Hiſpalenſis Auguſtinian.
Andreas de Nouo caſtro.
Arnoldus de Auſtria Carmelita.
Auguſtinus de Anchona Auguſtinian.
Auguſtinus de Roma.
Bertrandus Mediolanen. minorita.
Euſtachius qui & Bonauentura.
Bonauentura Cardinalis minorita.
Blaſius Andernacius Carmelita.
Conradus monachus Ciſtertien.
Conradus de Saxonia.
Conradus Henſel.
Conradus de monte puellarum.
Conradi Summerhart Concluſiones.
Durandus ord. præd.
Eckardus ord. prædic.
Franciſcus de Bachone Carm.
Franc. Maronis minorita.
Franciſcus Lecheti minorita.
Franciſcus Marchia minorita.
Gabriel Biel.
Galterius Pictauien. minorita.
Gerardus Sauonien. Auguſtinian.
Gerardus de Bononia Carmelita.
Gerardus de Elten.
Gerardus Odonis minorita.
Gerardus de Senis Auguſtinian. in librum 1.
Gerardi de Zutphania quæſtiones.
Godoſcalci Greſemundi de Meſchede quæſtiones.
Gregorius de Arimino Auguſtinian.
Guido Perpinianus Carmelita.
Guilhelmus Guarro, aliàs Varro, minorita.
Guilhelmus Forleon minorita.
Guilhelmus Lamarenſis minorita.
Guilhel. Griloti minorita.
Guilhelmus Lugduneñ. epiſcopus, ordinis prædic.
Guilhelmus Ockam minorita.
Guilhelmus de Oppenbach, doctor Pariſien.
Haimo Anglicus minorita.
Hambaldus Romanus, Heimericus.
Henricus Kaltyſen.
Henricus de Eymbek.
Henricus de Gandauo, aliàs Gandeñ.
Henricus de Gauda ſuper libro 3.
Henricus Dolendorn.
Henrici Gorrickem Concluſiones.
Henricus de Haſſia iunior Carthuſien.
Henric⁹ de Langẽſtein, dict⁹ de Haſſia.
Henric⁹ Euta uel Oyta, doctor Pariſien.
Henricus Andernac Carmelita.
Henricus de Vrimaria Auguſtinian.

Henricus

Henricus de Vuerlis.
Hermannus Schildis Augustinian. in librum 1. Heymericus.
Herenus de Boio Carmelita.
Hugo Selestadien. Hugolinus.
Hieronymi Dungersheym Epitome in libros Sententiarum.
Hugo de Argentina.
Iacobus de Alta uilla.
Iacobus de Viterbio Augustinian.
Ioan. Bassolus.
Ioã. Abbatis S Bauonis (aliâs Bacconis) in Gandauo, quæstiones.
Ioan. de Alerio Carmelita.
Ioan. de Bachone Carmelita, commendatur à multis.
Ioan. Canonicus minorita.
Ioan. Capreolus ord. præd.
Ioan. Dencock.
Ioan. Bramart Carmelita.
Ioan. Balistarius.
Ioannis de Dorsten quæstiones.
Ioan. Duns Scotus minorita.
Ioan. Basilien. Ioan. Ernesti.
Ioan. Esculanus minorita.
Ioannis Fust quæstiones.
Ioan. de Imenhusen.
Ioan. Parisien. ord. prædic.
Ioan. Mechlingius.
Ioan. de Lutria.
Ioan. Maior in librum 1. & 4.
Ioan. Golein Carmelita.
Ioan. Noblet. Io. Galensis minorita.
Ioannis Pheffer quæstiones.
Ioan. de Rupella minorita.
Ioan. de Rupe scissa, minorita.
Ioan. de Regno Carmelita.
Ioan. de Vuittlich.
Ioan. Vuyricus Carmelita.
Ioan. Tacesphale Carmelita.
Ioan. Tinctoris. Io. Hildenshemen.
Ioan. Vualsgram Carmelita.
Ioan. Zacharias.
Laurentius Opimus.
Leonardus Chisanus minorita.
Marsilius Inguen.
Matthæus de Cracouia.
Matthæi de Aquasponta minoritæ, inuentarium Sententiarum.
Michaël de Massa, Augustinianus.
Michaël Angrianus Bononien. Carmelita.
Michaël de Cesena minorita.
Nicolaus Vuachenheim.
Nicolaus Crutznach.
Nicolaus Dorbellus minorita.
Nicolaus de Nysa minorita.
Nicolaus Papa 4. minorita.
Nicolaus Lackman minorita.
Nicolaus Dorhin Carmelita.
Nicolaus de Lyra minorita, omnium celeberrimus.
Nicolaus Dinckelspule rector Viennensis in Austria.
Osbertus Anglicus Carmelita.
Paulus Cortelius protonotarius apostolicus, in Sententias scripsit ad Iulium 2. Latine & eleganter, cum cæteri omnes ante ipsum Latini sermonis puritatem minime obseruauerint.
Paulus Perusinus Carmelita.
Paulus Scriptoris Sueuus, minorita, scripsit Explicationem in primum Sententiarum Scoti.
Petrus de Aliaco.
Petrus de Aquila minorita.
Petrus de Casa Carmelita.
Petrus Aureoli minorita.
Petrus Brumiquelli.
Petrus de Colle minorita.
Petrus de Candia minorita, postea pontifex Alexander v.
Petrus de Lutra.
Petrus à Palude ord. prædic. super libro 3. & quarto.
Petrus Perpinianus Carmelita.
Petrus de Tarantasia ord. præd.
Petrus Thomas Carmelita.
Petrus Raimundi Carmelita.
Richardus de Mediauilla minorita.
Rodolphi de Bruxella quæstiones.
Rodolphus de Rudesheim.
Rupertus de Rusia minorita.
Rupertus Gallus Carmelita.
Rupertus Holkot ordinis prædic. & alius quidã Rupertus eiusdẽ ordinis.
Scotellus.
Stephanus Brulifer minorita.
Silberius de Beka Carmelita.
Syluester Prierius.
Thomas de Argentina Augustinian.
Simon de Spira Carmelita.
Thomas Haselbach.
Thomas Aquinas ord. prædic.
Thomas Lombe Anglus Carmelita.

GOTTFRIED WILHELM LEIBNIZ BIBLIOTHEK
NIEDERSÄCHSISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Signatur: Leibn. Marg. 64:2, Stück 2, [30] - 5r
PUBLIC DOMAIN

Tilmannus Aquen. Carmelita.
Vdalricus de Argentina ord. prædic.
Vincentius Gruner.

¶ Petrus Lombardus claruit anno Domini 1140. Post ipsum eodem fere ordine primus Alexander de Ales, Summam Theologiæ Scholasticæ conscripsit, anno Domini 1240. Quo tempore primum studia literarum Parisijs uigere cœperunt extra monasteria S. Victoris, Germani, & Dionysij, iam extructis mendicantium monasterijs, quorum initium fuit circa annum 1220.

Audio hunc morē fuisse, ut quicunq; magistri siue doctores Theologiæ futuri erant, commentarijs prius in Sententias scribendis se exercerent, & idoneos approbarent: deinde ad huius nominis honorem iam promoti, Sumas plærisq; componebāt, inter quas præcipuæ celebrantur Thomæ Aquinatis & Alberti Magni Sumæ. Est & aliud genus quas Summas in Theologia Scholastica uocant, qualis Antonini est, &c. Nā quos hodie plærisq; locos cōmunes, Summas olim uocabant. Sunt etiam qui literarū ordine Summas ediderunt.

¶ *Argumenta in distinctiones quatuor librorum Pet. Lombardi.*

Visum est hæc argumenta huc adscribere, quoniam in primo Tomo posita non sunt, ut eadem opera appareat quid tantus interpretū numerus in scriptis suis tractauerit. Quanquam enim suis quæq; digesta sunt locis per sequentes huius libri titulos, breuis tamen & omnium cōiuncta synopsis non omittenda uidetur.

¶ *Libri primi Sententiarum.*

Distinctio 1. De Dei fruitione.
2. Trinitate. 3. Cognitione.
4. Generatione. 5. Essentia.
6. Modo generandi.
7. Potentia generandi.
8. Simplicitate.
9. Consubstantialitate.
10. Spiritu sancto.
11. De processione. 12. An ab utroq;.
13. Ingenito. 14. Gemina processione.
15. Datione spiritus sancti.
16. Missione.
17. Charitate sancti spiritus.
18. Modis loquendi.
19. Attributis Dei.
20. Aequalitate. 21. De solitudine.
22. Nominibus. 23. Personalitate.
24. Vnitate & pluralitate.
25. Personali dictione.
26. Hypostasi. 27. Proprietatibus.
28. Ingenito patre.
29. Principio diuino.
30. Temporaliter relatis.
31. Si unum uel unus.
32. De sapientia & dilectione Dei.
33. Personalibus proprietatibus.
34. Homousion. 35. Scientia.
36. Omnia in Deo.
37. De Deo in rebus.
38. Præscientia omnium.
39. Omniscientia.
40. Prædestinatione.
41. De merito. 42. Omnipotentia.
43. Impossibilibus Deo.
44. Potentia Dei. 45. Voluntate.
46. De malis, an à Deo.
47. De uoluntate, an aliter.
48. Impletione uoluntatis Dei.

¶ *Libri 2. Sententiarum.*

Distinctio 1. De uno omniū principio.
2. Angelorum creatione.
3. Quales angeli.
4. Si felices. 5. Si confirmati.
6. De casu dæmonum.
7. Potentia angelorum.
8. Si corporei uel non.
9. Ordinibus.
10. Missione. 11. De custodia.
12. Sex Dei operibus.
13. Opere primæ diei.
14. Firmamento & aquis.
15. Animalibus.
16. Hominis creatione.
17. Anima creata.
18. Muliere ex uiro.
19. Statu primi hominis.
20. De eodem.
21. Tentatione diaboli.
22. Peccato primo.
23. Scientia Adæ.
24. Gratia hominis.
25. Libero arbitrio.

26. Volun-

GOTTFRIED WILHELM LEIBNIZ BIBLIOTHEK
NIEDERSÄCHSISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Signatur: Leibn. Marg. 64:2, Stück 2, [31] - 5v
PUBLIC DOMAIN

26. Voluntate & gratia.
27. Virtute & actu.
28. Contra Pelagianos.
29. Electione Adæ.
30. Originali culpa.
31. De peccato in carne.
32. Remissione.
33. Grauitate orig. peccati.
34. Peccato actuali.
35. Quid sit peccatum.
36. Pœna peccatorum.
37. Mali causa.
38. Voluntate humana.
39. Voluntate peccante.
40. Fine actuum.
41. De malo, unde ortum.
42. Septem capitalibus.
43. Peccato in spiritum sanctum.
44. Potentia peccandi.

¶ *Libri 3. Sententiarum.*

Distinctio 1. De solo filio incarnato.
2. Quid à uerbo assumptum.
3. Qualis caro assumpta.
4. De conceptu de spiritu sancto.
5. Non assumpta persona.
6. Quomodo Deus homo.
7. Si Christus prædestinatus.
8. Duplici natiuitate Christi.
9. Adoratione Christi.
10. Si adoptiuus Christus.
11. Si creatura dicendus.
12. Si possit peccare.
13. Sapientia Christi.
14. Sapientia animæ Christi.
15. Assumptis defectibus.
16. Morte necessaria.
17. Voluntatibus Christi.
18. Merito Christi pro nobis.
19. Morte Christi pro nobis.
20. De passione necessaria.
21. Separationem animæ à corpore.
22. Si homo in triduo.
23. Fidei uirtute.
24. Fide & scientia.
25. Fide antiquorum. 26. Spe.
27. Charitate.
28. Dilectionem proximi.
29. Ordine diligendi.
30. Dilectionem inimicorum.
31. De amissione fidei & charitatis.
32. Charitate Dei.
33. Quatuor uirtutibus.
34. Donis spiritus sancti.
35. Sapientia & intellectu.
36. Connexione uirtutum.
37. Decalogo præceptorum dei.
38. Mendacio. 39. Periurio.
40. Lege & euangelio.

¶ *Libri 4. Sententiarum.*

Distinctio 1. De sacramentis.
2. Baptismo Ioannis & Christi.
3. Baptismi materia & forma.
4. Baptismum suscipientibus.
5. Ministro baptismatis.
6. Ceremoniæ baptismi.
7. De confirmatione.
8. Eucharistia.
9. Manducatione Christi.
10. Verum corpus in pane.
11. De conuersione panis.
12. Accidentia sine subiecto.
13. Sacramento hæreticorum.
14. Pœnitentia. 15. Pœna peccati.
16. Satisfactione. 17. Confessione.
18. Clauibus. 19. Quorum claues.
20. Pœnitentia sera.
21. De purgatorio.
22. Recidiuatione.
23. Vnctione extrema.
24. Ordinibus. 25. Simonia.
26. Coniugio.
27. Quomodo cõtrahitur matrimonium.
28. Substantia & accidentibus eius.
29. Consensu legitimo.
30. Coniugio Mariæ.
31. De bonis coniugij.
32. Debito soluendo.
33. Legibus coniugij.
34. Personis legitimis.
35. Coniugij iuribus.
36. Diuortio coniugum.
37. Impedimento. 38. Votis.
39. Dispari cultu.
40. Cognatione carnali.
41. De gradibus affinitatis.
42. Cognatione spirituali.
43. Resurrectione.
44. Conditione resurgentium.
45. Animarum receptaculis.
46. Iustitia Dei.
47. De iudicio extremo.
48. Forma iudicij.

GOTTFRIED WILHELM LEIBNIZ BIBLIOTHEK
NIEDERSÄCHSISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Signatur: Leibn. Marg. 64:2, Stück 2, [32] - 6r
PUBLIC DOMAIN

49. Differentia mansionum.
50. De damnatis.

¶ Pars 4. De catechismis & symbolis.

Catechesis est prima & simplex breuisq; institutio siue informatio (Græci etiam στοιχείωσιν dicunt, elementa & rudimenta Latini) in Christianam religionē, quæ uiua ministri uoce fit, tum pueris tum alijs introducendis, & examinandis. Et quanquā in precedentibus quoq; multi libri nominati sint, in quibus Christiana doctrina compendiò traditur, peculiare tamē hoc sibi habent catechismi, quod erotematum, id est, interrogationum & responsionum uices seruant, ita ut catechumenus catechistæ paucis ac simpliciter respondeat.

In catechismis plærisq; omnibus præter alias communes quæstiones de Deo, fide, & Sacramentis, symboli apostolorū quoq;, orationis Dominicæ, & decalogi enarratio continetur. Quidam Symbolum etiam extra catechismū seorsim exposuerunt, de quibus mox post catechismos. Orationem Dominicam qui explicauerint extra catechismos, reperies Titulo 2. inter eos, qui partes aliquas Euangelistarum interpretati sunt: & decalogi interpretes ibidem in Exodi mentione commemorabuntur.

In præsentia de catechismis in genere locus erit, quos literarum ordine proponemus, secundum nomina uel authorū: uel (si illos ignoremus) ecclesiarū, quæ eis utuntur.

Habent enim singulæ ferè ecclesiæ, quæ nostra memoria reformatæ sunt, suum quæq; peculiarē catechismum, Latina plærūq; simul & uernacula lingua.

Hoc etiam hîc monendum est, catechismos fidei duntaxat institutionē spectare: ea uero quæ ad uitæ & morum in Christiana familia institutionem piamq; educationem pertinent, (& Christianæ œconomicæ disciplinæ pars sunt) Titulo quinto requirenda esse, ubi de institutione fœminæ Christianæ & filiorum filiarumq; dicetur.

Ad omnes in Germania magistratus, de Christianis scholis instituendis conseruandisq; Martini Lutheri libellus Germanicus.

Catechismus, Pharetra.

Στοιχείωσις siue institutio Theologica, liber Græcus nescio cuius authoris, hoc titulo in Italię Bibliothecis extat.

¶ Antonij Coruini catechismus.

Aurel. Augustini liber de catechisandis rudibus, Tomo 4. operum eius.

Eiusdem de symbolo uel regula fidei ad catechumenos, libri 4. Tomo 9.

Cl. Viexmontij Parisiensis catechismus, ubi Christiana ueritas tum argumentis, tum scripturæ testimonijs astruit.

Fl. Clementis Alexandrini Pædagogus, nominis saltem ratione huius ordinis est. Sunt autem libri tres per capita quædam & tanquam locos cōmunes distincti: Græce extant in Italia.

Christianæ institutionis Enchiridion in Concilio prouinciali Colonienſi editum, quo uetus Romana & Pontificia religio asseritur, noua reijcitur, absq; nomine authoris. Insunt autem hæc,

Expositio symboli Apostolici.

Assertio & doctrina de septem ecclesiæ sacramentis.

De ratione ac modo orandi Deum, cum expositione orationis Dominicæ.

De natura distinctione ac usu legis, cū subiuncta explicatiōe decalogi. Ioan. Franceſius excudit Venetijs 1543. in 8.

Trilogium pro catechistis Conradi Pellicani.

Des. Erasmi Rot. Catechismus, siue dilucida & pia explanatio Symboli, quod apostolorū dicitur, Decalogi, & Dominicæ precationis. Est autem dialogus catechumeni & catechistæ, in catecheses siue colloquia sex, secundū argumenta diuisus, chartis 26. Tomo 5. operum eius.

Christiani hominis institutum per eundem, uersibus heroicis: quo describuntur, symbolum fidei, sacramenta, peccata, & uirtutes fidei, Tomo 5.

Gasparis Megandri Catechismus Germanicus, à Io. Rhellicano Latine, & ab alio quodam Gallice redditus.

Georgij Vicelij Catechismus puerorum ecclesiæ, Catechistieæ quæstiones, Pædagogiæ

GOTTFRIED WILHELM LEIBNIZ BIBLIOTHEK
NIEDERSÄCHSISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Signatur: Leibn. Marg. 64:2, Stück 2, [33] - 6v
PUBLIC DOMAIN

dagogíæ Christianæ fragmentum.
Catecheticus Gregorij Nysseni.
Hortensij Tranquilli Catechismus: siue, Explicatio Symboli apostolorum, Dominicæ precationis & decalogi.
Io. Draconitis catechismus.
Eiusdem alius catechismus super Euangelium Marci.
Ioannis episcopi Hierosolymitani Catecheses erudiendorum 18. & mystagogicæ 5. extant Græce in Bibliothecis quibusdam Italiæ.
Io. Caluini catechismus, quo Geneuensis ecclesia utitur, Latine & Gallice editus.
De paruulis ad Christum trahendis, Io. Gerson Tomo 2. operum eius.
Ioã. Oecolampadij catechismus ad pueros, Germanice, & Latine Osualdo Myconio interprete.
Io. Spangenbergij catechismus.
Io. Valdesij interrogationes Christianæ, Hispanice & Italice.
Leonis Iudæ catechismus maior & minor Germanice, & alius Latine.
Martini Buceri catechismus minor Germanice.
Martini Lutheri catechismus maior & minor pro ecclesia Vuirtenbergensi, Latine puto & Germanice.
Niceæ episcopi Romani catechismo sex libellorum.
Othonis Brunfelsij catecheses puerorũ in fide, literis, & moribus.
Petri Martyris catechismus siue symboli expositio Italice, Basileæ excusus.
Philippi Melanchthonis catecheses Latine (habetur Tomo 3. operum eius) & Germanice Gaspare Bruschio interprete.
Tubingeñ. catechismus.
Vrbani Regij catecheses Latine, & Germanice.
Vuolfgangi Fabricij Capitonis catechismus Germanicus, excusus Argentorati 1529. chartis 6. Eiusdẽ authoris esse puto maiorem catechismum qui ibidem excusus est per Matthiã Apiarium 1534. chartis 15. Germanice: Iacobus Iucundus etiam Catechismum Argẽtorati excudit, alterum minorẽ Latine, 1536. chartis tribus: alterũ maiorẽ Germanice 1540. in 16. chartis 9.

¶ Nouitiorum institutio, ad solos opinor monachos pertinet: uide Titulo 5. in Monachalibus.

¶ *De symbolis.*

Apostolorum symbolum in omnibus ferè catechismis explicatum est: hic de illis dicetur qui seorsim & extra catechismos, uel apostolorũ, ut uocant, uel aliorum symbola exposueruut. Cæterum de singulis eorum partibus, nominibus & sententijs, nihil hic afferendum est, in sequentibus enim Titulis suo quæq; loco digesta reperientur: uerbi gratia, de fide Titulo 4. de Deo patre, Christo & omni eius historia, deq; spiritu sancto, Titulo 3. de ecclesia, Tit. 5. de mundi creatione, circa initium Geneseos requires.
De fide & symbolo, Aurel. Augustinus Tomo 3. operum eius.
De symbolo uel regula fidei ad catechumenos, Eiusdem libri 4. Tomo 9.
De fide & symbolis, Meginhardus.
Symbolum fidei, Rainerius.

¶ *De Apostolorum symbolo qui scripserint, ordine literarum.*

Augustinus Ricius. Cyprianus. Henricus de Hassia. Huldrichus Zuinglius in Sermone habito Bernæ. Ioã. Caluinus cap. 6. Institutionum. Ioã. Zuiccius Germanice per erotemata, liber excusus est Frãcfordiæ 1531. chartis 8. apud Egenolfum. Laurentij Vallæ apologia ad Eugenium 4. Simon de Cassia. Thomas Aquinas. Pauli Ricij dialogus. Vrbani Regij in Symbolum & reliquos communes fidei articulos, liber excusus Argentorati Germanice 1525. chartis 11. & dimidia: sed hic ad Catechismos pertinet, & haud scio an idem sit cum Catechismo eius Latine edito.
Interpretatio Græca symboli apostolorum, & orationis Dominicæ, nescio cuius authoris, Romæ in Vaticana bibliotheca.
Symbolum apostolorum, & 12. eius articulorum ex sacris literis cõfirmatio, Liber Germanice excusus Argentinæ apud I. K. chartis 6.

¶ *De alijs quibusdam symbolis.*

Symbolum fidei ad Damasum, Hieron.

Tom. 2. operum eius.
Aliud ad Cyrillum, Ibidem.
De tribus symbolis seu Confessionibus, quibus Ecclesia utitur, Libellus Germanicus per M. Lutherum, excusus Vitembergæ 1538. in 4. chartis 6.
De fide seu symbolo Ruffini, Hieronymus 4.
De fide Nicena uel Symbolo Niceno, Gregorius Nazianzenus, Leo papa 1. Symbolum Nicenum transtulit Ambrosius Pelargus.
Eiusdem expositio per Cyrillum, Ioan. Theophilo interprete.
Breuis expositio orthodoxę fidei per Anastasium & Cyrillum.
Athanasij Alexandrini Symbolū, cuius initium, Quicunq;, &c.
Postilla breuis in Symbolum Athanasij, Iacobi Vuimpfelingij.
Idem expositum per Philippum Siculū ordinis Prædicatorum, & per Simonem de Tornaco.
Exemplar fidei pronunciatæ à Basilio Magno.
Andreæ Cartophylacis Confessio fidei sub Comneno imperatore, Græce.
Symbolum, confessio quidē est, sed breuissima, qua totius Christianæ religionis summa ita perstringitur, ut breuius non possit, & nihil ad salutē necessarium desyderetur: cuius prolatione ceu signo & tessera quadā (unde nomen Symboli forte natum est) quicunq; domino Christo militant, se inuicem agnoscāt. Quanquam nonnulli Symbolum nominatum uelint, quod à 12. Apostolis, dum adhuc in terris degerent, unum in locum congregatis per totidē articulos uiritim pronūciatum sit. Quod si quis malit, non ab ipsis hoc ordine prolatū, sed ex concordi doctrina & scriptis eorū concinnatum asserere, ac inde nomē traxisse, ne illi quidem pugnauerim. Fieri sanè potest, ut alia quoq; Symbola, uel propter similitudinē ad primum, uel quod cōmuni patrū cōsensu approbata sint, idē nomen meruerint. Nobis sat est rem et ueluti animā Symboli intelligere. Cæterū prolixiores Confessiones, quales nonnullæ supra dictæ sunt, Symbola uocatī nō solent.

TITVLVS II. CONTINET BIblica, ad sacram scripturā et utrumq; Testamentum pertinentia, &c. Partes habet 12.

Pars 1. De scriptura in genere. Lex. Legis & Euangelij comparatio. Vtilia quædā ad utriusq; Testamenti intellectum, de allegorijs, tropis, uocabularijs, indicibus: ex utroq; collecta, uel in utrumq; sparsim annotata. Argumenta, compendia, præsertim uersibus.
2.* De Biblijs integris, id est, uetere simul & nouo Testamento: et de Vetere seorsim. De noua enim separatim infra dicetur, parte 7.
3. Theologia Iudæorum.
4. De scriptis in Pentateuchum.
5. De scriptis in reliquos ueteris Testamenti libros, prophetis maioribus & minoribus, & Apocryphis exceptis.
6. In prophetas maiores 3. & minores 12. & in Danielem. In libros ecclesiasticos siue apocryphos.
7. De nouo Testamento & Euangelio in genere. (De Biblijs integris uide parte 2.) Item particularia quædam quatuor Euangelijs communia. Sermones de tempore & sanctis, & quadragesimales: uide parte 10.
8. In 4. Euangelia, & Acta apostolorum.
9. In Epistolas & Apocalypsin. Epistolæ aliquot uetustißimorum Theologorum: reliquas enim ad Titulum octauum retulimus.
10. Homiliæ siue Sermones, simpliciter uel ad populum, Græcorum ueterum, Latinorum ueterum, & recentiorum, per tres ordines literarum. Sermones ad sacerdotes, fratres, clerum, & principes. Postillas siue sermones de tempore & de sanctis, quibus Euangeliorum & Epistolarū aliquot enarrationes cōtinentur, parte 7. enumerauimus. Quanquam enim recentiorum opinor ad populum sermones omnes ferè de tempore & de sanctis sint, sicubi tamen hæc uerba nō adscripta reperi, cum diutius inquirere non liberet, unum in locum seorsim hic congessi.
11. Precationes, Soliloquia, Hymni, Meditationes.
12. Reuelationes futurorum, & uisiones sacræ.

¶ Pars 1. De scriptura in genere. &c. ut supra.

DE scriptura, Io. Damianus 4. De sacra scriptura, Manipulus florum, Pharetra, Lumen animæ par. 2. ca. 219. Rampigollus, cap. 119. Sarcerius

rius ex Augustino. Ioan. Trittenhemius, Hugo de S. Victore.
De sacra scriptura & hæresi, Hadrianus Cardinalis, 1. 4. & 2. 7. & 3. 1. 2, 3. 4. & & 4. 23. & 4. 18. &c.
De diuinis scripturis, Prosper Regien. Isidorus libro 6. Etymologiarum.
De laudibus sacræ scripturæ, Petrus de Aliaco. Hadrianus Cardinalis libro 3. de uera philosoph. Santes Pagninus in prologo super Biblia sua ad Clementem 7. & alij in suis super Biblia præfationibus.
De uirtute sacræ scripturæ in Magia, Agrippa 1. 73.
De scripturæ authoritate, firmitate, certitudine, et absoluta perfectiõe, Hein. Bullingerus.
De authoritate scripturæ & ecclesiæ contra Bullingerum, Io. Cochleus.
Hein. Bullingeri responsio secunda ad Io. Cochlei de Scripturæ & Ecclesiæ authoritate Replicam.
De authoritate scripturæ, Ant. Coruinus, Hadrian. Card. 1. 21. & 1. 32.
De authoritate noui & ueteris testamenti, Hermannus Buschius.
De authoritate uerbi Dei, Phil. Melanchthon, & Alexander Alesius Scotus contra episcopum Lundeñ.
Literæ sacræ hominum scriptis præferendæ, Coruinus.
Verbum, Lumen animæ par. 2. ca. 252.
Verbum Dei, Vincentius 3. 1. 9.
Verbum diuinum, Flos theologiæ.
De uictoria uerbi Dei, Ruperti Tuitien. libri 13.
De cursu uerbi dei, Gaspar Schuuenckfeldius.
Verbum Dei recte uiuendi norma, Coruinus.
Verbi Dei uirtus, Huld. Zuinglius articulo 13.
De unione uerbi Dei & hominis, Alphanus.
De uerbo Dei & patrum conciliis, Bartolemæus Vuesthem.
De uerbi Dei certitudine & claritate, Huld. Zuinglius Tomo 1. operum eius.
De utilitate uerbi Dei, Hermannus Bodius.
Id ipsum uerbum, quod per prophetas ac apostolos traditum est, uerum esse ac sempiternum uerbum Dei, quod filius è sinu æterni patris ad nos transportauit, Gaspar Bruschius in Elegia in laudem Bibliorum.
Panis multiplex, Pharetra.
Panis spiritualis, Ibidem.
De audiendo uerbo Dei post cibum, Io. Chrysostomus homilia 10. ex 80.
¶ De lege, Melanchthon loco 8. Huld. Zuinglius in Catechismo, & in opere de uera ac falsa religione.
De lege loci, uide libro 1. Titulo 13. parte 5.
Lex & eius efficacia, Coruinus.
De lege naturæ, Coruinus, Sarcerius ex Augustino, Vincentius Bell, 1. 2. 2.
Lex æterna, Vincent. Bell. 1. 2. 1.
Cur Deus mundo legem dederit, Bernardinus Ochinus 1. 24.
Lex diuina, Vincent. Bell. 1. 2. 4. Sarcerius ex Augustino.
De lege Dei & lege peccati, Io. Dam. 4.
De cognitione diuinæ legis, Hieronymus, Tomo 4.
Lex moralis, Sarcerius ex Augustino.
De lege spirituali, Marcus Eremita.
De sensu spirituali & carnali legis, Lombardus 3. 37.
Quare lex dicitur comprimere manum non animum. Quæ sit litera occidens, Lombard. 3. 40.
Quomodo in charitate tota lex pendet, Lombardus 3. 36.
Legis impletio, Coruinus, Sarcerius ex Augustino.
Abrogatio legis, Sarcerius ex Augustino, Coruinus, Huld. Zuinglius in catech. Mart. Bucerus in Euangelia, Io. Lud. Viues libro 3.
A solo Deo legem esse Christianam, diuinam, ac certissimam, Dionysius Carthusien. libro 1. de fide catholica.
De legis fine & præmijs, Ioan. Ludouic. Viues libro 3. de fidei Christianæ ueritate.
De ueteris legis diuinæ cessatione in aduentu nouæ, Pet. Galatin. lib. 11.
¶ Lex uetus & lex noua, Rainerius.
De uetere & nouo testamento, Ioan.

Ludou. Viues lib. 2. de ueritate fidei Christianæ.

De discrimine ueteris & noui testamenti, Melanchthon loco 18.

De legis & euangelij distãtia, Lombard. 3. 40.

De ueteris & noui testamenti concordantia, Ioachim abbas.

De utriusq; testamenti consonantia contra hæreticos, Theodorus presbyter in Cœlesyria, aliâs Theodolus.

De similitudine ueteris et noui testamẽti, Ioan. Caluinus ca. 11.

De consonantia Iesu Christi & prophetarum, Ant. Marinarij libri 3.

De consonantia Moysis & Iesu, Ammonius.

Lex & gratia, Flores Bernardi 7. 57.

Prophetia uetus & noua, Ioan. Hanerí liber, quo docetur uera scripturæ interpretatio, de syncera cognitione Christi, deq; recta in illum fide.

Lex noua, Vincent. Bell. 1. 2. 7. Eius ad ueterem comparatio, Ibid. dist. 8. Eius contenta, dist. 9.

De lege & euangelio, Ant. Coruinus.

Statera prudentum, Pauli Ricij liber, tractans de Mose & lege, Christo & Euangelio.

De euangelio in genere, uide infra circa initium partis 7.

De testamento Dei unico & æterno, Hein. Bullingerus Latine & Germanice.

¶ Præcepta Dei, Flores Bernardi 7. 58. Rampigollus cap. 108.

De præceptis Dominicis loci cõmunes 120. Cypriani.

An Deus etiam ultra præcepta hominibus dederit consilia, Bernardinus 1. 29.

De discrimine præceptorum & consiliorum, Melanchthon loco 9.

¶ De difficultatibus scripturæ, Richardus de S. Victore.

De 4. sensibus scripturæ, Hermannus Schildis, & Io. de Indagine.

De litera & spiritu, Coruinus, Melanchthon loco 19. & liber Augustini, quẽ Caspar Hedio Germanice reddidit: impressus est autẽ Argentorati cum alijs ab eo translatis apud Balthassarem Beck 1532. in fol.

Quæ sit litera occidens, Lombardus 3. 40.

De sensu spirituali & carnali legis, Idem 3. 37.

Regulæ exponendi scripturas Ticonij Afri.

De sana intelligentia s. scripturæ, Io. Faber episcopus Viennen.

De sensu literali s. scripturæ, Ioã. Gerson Tomo 1.

Santis Pagnini Isagogæ ad mysticos s. scripturæ sensus, libri 18. quid per singulas uoces significetur ordine alphabeti explanantes.

De spirituali intelligentia ueteris & noui testamenti, Isidori liber: idem puto qui aliâs Allegoriæ inscribitur.

Isagoge ad sacras literas, Santis Pagnini liber 1.

Eucherij Lugdunensis formulæ spirituales, siue Intelligentiæ spiritalis liber.

In scripturis sacris non historiã nudam aut literam, sed mysticos etiam sensus inquiri, Santes Pagninus in præfatione super Isagogen suam ad mysticos scripturæ sensus.

De quinq; septenis in sacra scriptura, Hugo de S. Victore.

In allegorias Origenis obseruatiões Gilberti Cognati.

Allegoriæ in utrũq; testamentum, Isidori, & Hugonis de s. Victore.

De allegorijs scripturarum libri 4. Godelberti, heroico carmine.

Moralitates Bibliorum.

Reductorium morale in Biblia, Petri Berthorij.

De schematibus & tropis, id est, figuris & modis locutionum sacræ scripturæ, Beda.

De tropis scripturarum, Brunfels, Pandectarum libro 13.

De tropis scripturæ, Des. Erasmus in ratione ueræ Theologiæ 100. Tomo 5.

De tropicè & figurate dictis in diuina scriptura, Gilbertus Cognatus.

Troporum liber Bartolemæi Vuesthemeri, iã lõge alius, editus anno 1544.

Alphabetum theologicum, siue tropi. triusq; testamenti, Iani à Suolla.

¶ De

De nominibus locorum ueteris & noui testamenti, Beda.

Elenchus quo libro & capite Bibliorũ & quoties singuli Palæstinæ loci continentur, habetur cum descriptione Terræ sanctæ Iacobi Ziegleri Argentorati impressa 1536.

Tabulam propriorum nominum quę in Bibliis sunt, &c. Io. Eutychus Deper, & H. Rosa concinnauerunt.

Sylua nominum Biblicorũ Andreæ Althameri.

De Hebræis urbium, regionum, populorum, fluminum, montiũ, & aliorum locorum in ueteri Testamento nominibus, Matthæi Aurogalli liber.

Oculus siue de uocabulis sacræ scripturæ, Alani de Insulis, opus non paruũ.

Scrutinium scripturarum, Pauli de S. Maria episcopi Burgeñ.

Ecclesiasticarum dictionum syluula Georgij Vuicelij.

Eiusdem, Idiomata sacræ scripturæ.

Liber Græcus de etymologijs ueteris Testamenti, Romæ extat in Vaticana Biblioth.

Collectio dictionum sacræ scripturæ, liber Græcus nescio an idem superiori, in bibliotheca Diegi Hurtadi Cæsarei legati apud pontificem.

Hebræa, Chaldæa, Græca & Latina nomina propria, uirorum, mulierũ, populorum, urbium, fluuiorum, montium, cæterorumq; locorum quæ in Bibliis leguntur, restituta, cum Latina interpretatione. Impressa Parisijs apud Rob. Stephanum, 1537. & cum Bibliis etiam alijs aliâs. Adiungi solent Bibliis apud eundẽ impressis anno 1540. Singula etiam uocabula, in quibus dubitationis circa orthographiam nihil erat, Hebraicis literis adscripta sunt. Interpretatio eadem est ferè quæ in Cõplutensi editione. Nomen quodq; proprium an sit uiri, mulieris, populi, idoli, &c. aut loci alicuius, ubiq; adscriptum est: adnotatis etiam scripturæ locis ubi singula reperiuntur.

Eadem emendata exiuerũt cum Santis Pagnini translatione Latina, uide Tomo 1. & cum Gallica Neocomi & Geneuæ impressa.

Lexicon antiquissimum sine prima inscriptione, continens uoces Ecclesiasticas, & alia quædam, Romæ seruatur Græce in Vaticana Bibliotheca.

Dictionarium Scholasticæ doctrinæ Erasmi Sarcerij.

Dictionarium pro prædicatoribus, uide Titulo 8. inter Summas.

Vocabularius prædicantium, Iodoci de Caluue, 1480.

Vocabularius prędicantium dictus Variloquus Io. Melberij, Latina uocabula ordine alphabeti Germanice exponens, indignus nominari.

Locutiones figuratæ allegoriæq; ex operibus D. Augustini excerptæ. Item schemata locutionum ex D. Chrysostomi operibus selecta. Bart. Vuesthemerus excudit Basileæ 1536. in 8.

Dictionariũ Biblicum Petri Berthorij, excusum Coloniæ apud Quendel.

Vide supra libro 1. Tit. 13. circa finẽ partis 5 & tota parte 6. de libris locorum communium, qui uel ex sacris, uel ex profanis tantum, uel ex utrisq; collecti sunt.

Collectanea Bibliorum per locos, Ioan. Pechani.

Othonis Brunfelsij Pandectas in utrũq; testamentum Ioã. Gastius illustrauit exemplis desumptis ex historijs & orthodoxis scriptoribus.

Eædem à morte authoris per studiosum quendam auctæ & recognitæ prodierunt. Item Germanice Argentorati 1529. apud Ioan. Schottum.

Antonij Rampigolli Biblia aurea, siue Index refertus historijs & exemplis utriusq; Testamenti: excusus Basileæ 1495.

Antonius & Maximus monachi Collectanea per locos ex Bibliis, patribus, & profanis scriptoribus collegerunt, quos nos Græce simul & Latine publicauimus.

Conradi Pellicani Index copiosus & utilissimus in utrũq; testamentum pro locis communibus & propriis nominibus precipue, de quo uide Tomo 1.

Concordantias Bibliorum collegit Arlotus minorita.

Concordantiæ maiores, excusæ in Germania 1530. in fol. chartis 230. adiecto insignium factorũ catalogo antehac non uiso.

Concordantiæ eædem excusæ Lugduni apud Gryphium 1529. in 4. & rursus 1545.

Concordantiæ partium orationis indeclinabilium in Bibliis, per Ioan. de Segobia, maioribus Concordantijs adiungi solent.

Concordantiæ Græcæ Xysti Betuleij in nouum Testamentum, Basileę nuper ab Oporino excusæ.

Index Germanicus in Biblia ordine literarũ, Bibliis Germanicis Tiguri iam aliquoties in maiori forma impressis, præfixus, authore Gregorio Mangolt, ut audio: anonymus enim prodijt. Indicat autẽ præcipue Historias secundũ nomina propria, officia quę quenq; deceant, & locos communes. Chartæ sunt sex, in magna forma.

De Concordantijs Hebraicis uide mox parte 2. post memorata Biblia Hebraica.

Concordantiæ authoritatum sacræ scripturæ, iuxta ordinem librorum in Bibliis, in quibus locis iuris Canonici reperiantur, per Io. abbatem Nituicelen. decretorum doctorem.

Biblia Alphabetica, ita digesta, ut sub qualibet alphabetici ordinis litera, utriusq; Instrumenti authoritates, etiã à monosyllabis & partibus indeclinabilibus incipiẽtes, Lector prima fronte reperiat, additis capitum locorũq; citationibus, opus nunc primum excusum: maioribus (ut uocant) Concordantijs longè tũ locupletius tum perfectius, per Henricum Regium Paderbornẽsem Guardianũ Suerineñ. Prouinciæ Saxonicę S. Crucis. Opus hac inscriptiõe excudit Melchior Noueſianus Coloniæ anno 1535. quo etiã ab authore editũ est, in 4. chartis 112.

Ex præfatione authoris. Qua de causa contigit in hac Biblia alphabetica authoritates ultra bis mille excrescere, quas Cõcordantiarũ amminiculo, (quia monosyllabis & partibus carent indeclinabilibus, ordine, numero, modoq; hic positis) reperire non poteris, &c. Et aliquanto post: Nolim existimes Concordantias maiores, compluscul orum applausu in hunc usq; diem receptas, aliquo damnari præiudicio. Retinent nitorem suum pristinum atq; mundum. Succurritur illis non derogatur. Quod placuerit elige. Ne ultra longissimo uiarum circuitu cogaris, quò uolueris tendere, beneuolus monstro cõpendium. In hoc opere si uolueris quærere hanc sententiam, A diebus Ioannis Baptistæ regnũ cœlorum uim patitur: respicies non ad uoces, diebus, regnum, cœlorum, uim, patitur (ut uolunt Concordantiæ) sed ad præpositionem à. Similiter si quæsieris: Habetis Aaron & Hur uobiscũ, ad Habetis respicies, non ad Aaron, &c.

Minores Concordantias, uidi excusas in 4. nescio cuius authoris nec quo in loco.

Index rerum & sententiarum ueteris & noui Testamenti, impressus Parisijs cum Bibliis Roberti Stephani, in fol. chartis 27. & dimid. Vsus est, ut ex collatione locorũ utriusq; Testamenti, genuinã eorum quæ quis optat intelligentiam facilius nanciscatur. Loci etiã cõmunes in eo ita digesti sunt, ut sacræ scripturæ studiosis utilissimi futuri uidebantur.

Indices copiosos in Theologorũ libros, quęre Titulo ultimo, statim post Summas.

Testimonia ex uetere Testamẽto à Christo & Apostolis citata, secundum ordinem librorum Biblicorũ, impressa ab initio Bibliorũ Rob. Stephani: ad hoc utilia, ut natiuam quorundam locorum intelligentiam facilius assequi liceat, quæ ab ipso Christo uero interprete, & spiritu eius per Apostolos sit tradita: & in quem usum quęq; adduxerint Apostoli & Euangelistæ appareat. Copiosius habẽtur hæc testimonia per duos indices in editione eiusdem typographi facta año 1545. in 8.

M. Marulli Euangeliſtarium, in quo tractantur loci 184. omnes utriusq; Testamẽti plurimis sententijs cõfirmati.

Conradus Pellicanus scripsit Vocabularium Hebraicarum in Bibliis dictionum

GOTTFRIED WILHELM LEIBNIZ BIBLIOTHEK
NIEDERSÄCHSISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Signatur: Leibn. Marg. 64:2, Stück 2, [39] - 9v
PUBLIC DOMAIN

num ferè omnium (cõmunissimis tantum & quæ subinde repetuntur omissis) ordine alphabeti, appositis ubiq; totidem sententijs ex Hieronymi interpretatione, quoties in Bibliȝs dictiones quæq; leguntur, ita ut Concordantiarum etiam uicem suppleat, & ad Grammaticas inflexiones utilissimum sit. Quanquam Sanctes Pagninus etiam in Thesauro suo, singulas dictiones frequentibus scripturæ locis illustret, non omnibus tamen. Scripsit & Theodor9 Bibliander Cõcordantias Hebraicas ueteris Testamenti: & nunc Græcas in nouum parat, diuersa quàm Xystus Betuleius ratione. Horum idcirco mentionem facio, ut studiosi homines ad labores tam utiles perficiendos edendosq;, ipsos hortentur.

Index Epistolarum & Euangeliorum, quæ è ueteri & nouo Testamento excerpta, in templis, dominicis & alijs diebus festis leguntur, iuxta consuetudinẽ ecclesiæ Parisiensis, & Romanæ. Signat ubiq; Epistolæ aut Euangelij principium tantum: & subinde quod finem illorum cõsequitur. Præterea R litera (quæ usum Romanum significat) Epistolæ aut Euãgelio præponitur quando non conueniunt.

Impressus est hic Index Parisijs à Robert. Stephano cum Bibliȝs eius Latinis in 8. circa finem 1545. Epistolarũ nomine ueniunt etiam Lectiones ueteris Testamenti.

Huiusmodi indices (sed uix ullus hoc accuratior) habentur puto cum plærisq; qui sermones de tempore & de sanctis scripserunt: quos enumerabimus parte 7. etsi non incõmode fortassis ad partem præsentem referri potuissent.

Exempla sacræ scripturæ, excusa in 8.

Exempla uitæ è sacris literis, Des. Erasmus in Ratione ueræ theologiæ.

Similitudines sacræ scripturæ, per Alardum Aemstelredamum.

Parabolarum siue similitudinum ac dissimilitudinum liber Ioã. Gastij ex doctoribus ecclesiæ: Promisit etiã alium ex scripturis Canonicis.

De mirabilibus sacræ scripturæ, Aurel. Augustini libri 3. quorum duo ueteris, tertius noui Testamenti miracula recenset, Tomo 3. operum eius. Erasmus recenset inter notha.

Antiquitatum Biblicarũ liber ab Adam ad Saul, Philonis Iudæi. Plura uide in Historicis infra Titulo 7. ubi Historiæ Biblicæ seorsim commemorabuntur.

Promissiones & prædictiones per spiritum sanctum in sacris literis traditæ, omnes omnium sæculorum, ab exordio creaturæ ad finem usq;, atq; etiã ad renouationẽ rerũ, quod est regnũ Dei, authore non certo, sed (ut apparet) sancto, qui uixit ante nongentos annos: ut habet Titulus libri excusi Basileæ apud Henricũ Petrum 1538. in 8. chartis 12.

Orationes Biblicæ, uide parte ultima huius Tituli.

Parallela, id est, affinia ex sacris & gentilium libris, Georgij Vuicelij.

Libri tres contrariorum in speciem utriusq; Testamenti locorũ, licet re ipsa adeò nihil dissidentium, ut maxime concordent, iam recens inter uetustissimos quosdam codices reperti. Excusi Coloniæ 1532. in 8. cum indice, chartis 16. & dimidia: Et Basileę apud Frobeniũ 1530. in fol. cum Saluiano: Et rursus Coloniæ apud Ceruicornũ 1540. ex antiquo exemplari, opera Hen. Sachsij.

Vnio dissidentium locorum scripturæ, Hermanni Bodij.

De locis scripturarũ pugnãtibus, Brunfelsius Pandect. libro 14.

Dissidentium in speciem locorum scripturæ, & primarum hodie in religionis doctrina controuersiarum, conciliationes & decisiones 42. per Mart. Bucerum.

Conciliatio sacræ scripturæ & patrum, Bartolemęi Vuesthemeri liber, cuius insignes locos Tom. 1. enumerauim9.

¶ Quæstiones in utrũq; Testamentum Eucherij Lugdunẽ. & Aur. Augustini Tomo 4. operum eius.

Disquisitiones in secretiora loca diuinæ scripturæ, Hortensij Tranquilli.

Problemata in scripturam sacram, Fran

ciſci Georgij, Pauli Paduani Veneti.
Variæ in ſcripturis quæſtiones Alberti de Rickmerſdorp.
Quæſtionum è ſacris ſcripturis diſſolutiones, Thomæ de Argentina ordinis Prædicatorum.
Quæſtionum circa ſcripturas ſacras 65. liber Maximi.
Quæſtiones cæteras in Theologia Titulo ultimo huius libri poſuimus inter Varia.
¶ Theoſophiæ in utrũq; Teſtamentum Tomi 2. Io. Arborei.
Autoritates ſacræ ſcripturæ, excuſæ Coloniæ apud Quendel.
Paterius edidit libros 3. teſtimoniorum in utrũq; Teſtamentum, quæ exponuntur in moralibus b. Gregorij.
Gaſparis cuiuſdam ſermones in Biblia.
¶ Sacra ſcriptura quomodo tractanda, &c. Hadrianus Cardinalis libro 3. de uera philoſophia. Vide plura ibidẽ.
Quomodo debeamus uti ſcripturis ſacris ad cognoſcendũ Deum, Bernardinus Ochinus 2. 4.
De incommodis quæ prouenerunt, & ſubinde proueniunt ex hominibus, eò quod ſacris literis uti neſciant, Idẽ 2. 5.
Quos utriuſq; Teſtamẽti libros legi conueniat, In poëmatis Gregorij Naz. Item Iambi Amphilochij epiſcopi.
Sacrarum ſcripturarum lectio, Marullus 2. 3.
De lectionibus ſacræ ſcripturæ, Ioã. Gaſtius ex Auguſtino.
Inſtitutio diuinarum lectionum, M. Aurelij Caſſiodori.
De ſacræ legis ſcriptoribus, Angel. Decembrius 1. 9.
De partibus diuinæ legis, Iunilius epiſcopus.
De ſcripturæ ſacræ omnib. libris, Hein. Bullingerus.

¶ *Argumenta & compendia Bibliorum.*

Biblia tum Latina tũ Germanica apud Froſchouerum cum argumentis ſingulorum capitum excuſa ſunt. Veteres etiam Latinæ translationis editiones pleræq; argumenta quædã habent. Biblia Gallice Neocomi impreſſa anno 1535. *in magnõ fol.* argumenta nõ ab initio capitum integra, ſed paſſim marginibus adſcripta habent: ut etiam Rob. Stephani Biblia.
Iſidori iunioris prooemiorum liber argumenta habet in tota Biblia.
Cyri Theodori Prodromi tetraſticha Græca in Pentateuchum, Ioſue, Iudicum, & Regum libros. Item in 4. Euangelia & Acta apoſtolorum. Eadem à quibuſdã Latine reddita ſunt, & excuſa ni fallor. Tranſtulit ea etiã Io. Ribittus noſter, cuius translatio nondum eſt publicata.
Sacræ ſcripturæ cõpendiaria ſynopſis Græce, Nicephori Calliſti Xantopuli iambis trimetris. Inſcriptiones ſingulas uide Tomo 1. impreſſa olim Baſileæ unà cum Theod. Prodromo.
Compendia in omnes libros hiſtoricos ueteris Teſtamenti, per argumenta capitum, Sanctis Pagnini, ab initio Bibliorum eius impreſſa.
Breuiaria ſiue Compendia Bibliorũ reliquerunt, Richardus de S. Victore, Petrus Aureoli, & Io Caſtellenſis.
Petri Aureoli, ſiue de Verberia Breuiarium incipit (ut Io. Trittemius ſcribit) Venite aſcendamus: reliquorum initia Trittemius non ponit. Ego librũ manuſcriptũ habeo ſine authoris nomine, qui incipit, In principio creauit Deus angelos & materiam mundi: & de materia fecit in primo die lucem, &c. Fortaſſis hic fuerit Ioannis monachi Caſſellenſis. cõpendia continet in Pentateuchum, Ioſue, Iudicũ, Ruth, Regum, Thobiam, Ezechielẽ, Danielem, Eſdram, Heſter, Machabæos, Euangeliũ unum ex quatuor, & Acta, nec plura.
Habeo etiam compendium Gallice: impreſſum olim in 4. in hiſtoricos tantũ ueteris Teſtamenti libros, Pentateuchum, Ioſue, Iudicum, Regum, Ionam, Ruth, Thobiam, Danielem, Suſannam, Heſter, & Iob, cum libello de ætatibus mundi. Authoris nomen ne ſcio, periit enim mihi primum liber ſolium, præter paucas literas, ex quibus conjicio ſcriptum eſſe à Richardo de S. Victore.

Capitum argumẽta ubiq; adduntur. Inscriptio est, La bible en Francoys: Initium, Au comẽment Dieu crea le ciel & la terre: la terre adonc si estoit uaine, &c.

Petrus Berthorius etiam scripsit Breuiarium historiarum Bibliæ, quod incipit, Considerans historiæ.

Rodol. Gualtherus Tigurinus, utriusq; Testamenti capitum argumenta eruditis & facilibus elegis inclusit. Eosdem Iacobus Krellius quidam Græcis uersibus reddidit.

Guido uel Guidus Ferrariẽsis sacerdos, carmine dictionis facillimæ Margaritam scripsit super utrũq; Testamentum, Lilio Gyraldo teste. Initium operis, Nobile principium ter. Inuenio alicubi hoc poëma inscribi Memoriale diuinorum eloquiorum.

M. Aurelij Cassiodori Memoriale scripturarum.

Petri de Rosenhem monachi Mellicensis Roseum memoriale diuinorũ eloquiorum, in utrũq; Testamentũ, uersibus elegiacis, perquam ingeniosum. Baltasar Beck excudit Argentorati 1544. in 8. chartis circiter 12. Initium operis, Astripotens cœlum, terram.

Petri de Riga opus quod Auroram inscripsit, omnes fere historicos ueteris Testamenti libros cum Euangelica historia & Actis apostolorum carmine complectitur, & allegorias insuper addidit.

Summa totius sacræ scripturæ Latine et Gallice excusa Parisijs apud Robertum Stephanum, charta una seorsim, & ab initijs Bibliorũ eius, & nostrorũ etiam quæ Tigurí excusa sunt: item Germanice seorsim.

Biblia pauperum, liber impressus nescio qualis aut cuius.

Probæ Falconiæ Centones, id est, poëma ex diuersis Vergilij uersibus & hemistichijs consarcinata, continens descriptionem utriusq; Testamenti.

Eudoxia ex Homero similes centones in nouum duntaxat Testamentum concinnauit.

¶ *Pars 2. De Biblijs integris, id est, uetere simul & nouo Testamento: & de uetere seorsim. De nouo enim separatim infra dicetur parte 7.*

Vtriusq; Testamenti libros, quidam his carminibus, ut memoriæ consulerẽt, prosodia neglecta, comprehenderunt.

¶ Genesis. Exo. Leui. Numerorũ. Deuteronomi. Iosue. Iudicium. Ruth. Regum. Paralip. Esdre. Tobias. Iudith. Hester. Iob. Dauiticusq;. Prouerb. Ecclesiast. Cantat. Sapit. Ecclesiastic. Esai. Hieremi. Baruch. Ezech. Daniel. Ose. Iohel. Amos. Abdi. Ionas. Miche. Naum. Abac. Sophon. Aggæus. Zacha. Malachi. Machabæus.

¶ Matthæus. Marcus. Lucas. Postremo Iohannes. Roma. Corin. Galat. Ephe. Philippen. Colossenses. Thessalo. Timotheus. Titus. Philemon. Hebræus. Et Actus. Iacob. Petrus. Ioan. Et Iudas. Apoc.

¶ De authoribus horum librorum et argumentis, passim quædam indicauimus Tomo 1. Bibliothecæ.

¶ Ordo quo se inuicem sequuntur, nõ unus est omnibus: nos illum hic proponemus, qui in Hebræorum editionibus seruatur, & quem nos etiam in scriptis circa singulos indicãdis sequemur. Numeri adiecti quot cuiusq; libri capita sint admonent, præcedentes uero ordinem cuiusq; in sua classe. Nota * apocryphum indicat.

¶ 1. Genesis. 50. 2. Exodus. 40.
3. Leuiticus. 27. 4. Numeri. 36.
5. Deuteronomium. 38.

¶ 1. Iosue. 24. 2. Iudicum liber. 21. cum libro Ruth 4. 3. Samuelis libri 2. uel primus & secundus Regũ. Primi capita 31. secundi 24.
4. Regum primus: uel, si à Samuele numeres, tertius. 22. Regum secundus uel quartus. 25.
5. Esaias. 66. 6. Hieremias. 52.
Threni eiusdem. 5. 7. Ezechiel. 48.
8. Prophetæ minores 12. Oseas. 14. Ioël. 3. Amos. 9. Abdias. 1. Ionas. 4. Michæas. 7. Nahũ. 3. Habacuc. 3. Sophonias. 3. Aggæus. 2. Zacharias. 14. Malachias. 4.

¶ 1. Iob 42. 2. Psalmi 150. 3. Prouerbia Salomonis 31. 4. Ecclesiastes 12. 5. Cantica canticorum Salomonis 8.
6. Daniel in 12. capitibus. * Nam ca-

put 13. & 14. inter apocrypha censent.
7. Paralipomenon liber 1. cap. 29.
8. Paralip. lib. 2. cap. 36. * Oratio Manasse, ultimo capiti adiuncta, inter apocrypha numeratur.
9. Esdræ liber 1. cap. 10.
10. Esdræ liber 2. uel Neemias 13. *Tertius & quartus Esdræ, apocryphi iudicantur.
11. Hester 10.

¶ Hactenus de 24. libris, ut Hebræi computant. * Sequuntur apocryphi.

1. Esdræ liber 3. cap. 9.
2. Esdræ liber 4. cap. 16.
3. Tobias 14. 4. Iudith 16.
5. Sapientia, quæ Philonis existimatur, 19.
6. Iesu Sirach, uel Ecclesiasticus, 51.
7. Baruch cum epistola Ieremiæ 6.
8. Machabæorum liber 1. cap. 16.
9. Machabæorum liber 2. cap. 15.
10. Historia Esther 7.
11. Canticum trium puerorum in fornace 1.
12. Historia Susannæ, quæ Danieli adiungitur 1.
13. De idolo Bel & Dracone.

¶ *De libris noui Testamenti.*

¶ 1. Euangelium Matthæi 28.
2. Marci 16. * Vltimum cap. Marci inter apocrypha numerant aliqui. Hieronym. in quæst. 3. Tomo 4.
3. Lucæ 24.
4. Ioannis 21. 5. Acta 28.

¶ 1. D. Pauli epistola ad Romanos 16.
2. Prima ad Corinthios 16.
Secunda ad Corinthios 13.
3. Ad Galatas 6.
4. Ad Ephesios 6.
5. Ad Philippenses 4.
6. Ad Colossenses 4.
7. Prima ad Thessalonicenses 5.
Secunda ad Thessalonicenses 3.
8. Prima ad Timotheum 6.
Secunda ad Timotheum 4.
9. Ad Titum 3.
10. Ad Philemonem 1.
11. Prima D. Petri 5.
12. Prima S. Ioannis apostoli 5.

¶ 1. Epistola ad Hebræos 13.
2. Epistola S. Iacobi 5.
3. Secunda D. Petri 3.
4. Secunda S. Ioannis 1.
Tertia S. Ioannis 1.
5. Epistola Iudæ 1.
6. Apocalypsis S. Ioannis 22.

¶ Librum Sapientiæ, Prouerbia Salomonis, Cantica canticorum, Ecclesiasten & Ecclesiasticum, multi (ut in Missalibus) uno omnes libri Sapientiæ nomine citant.

¶ *Diuisio librorum ueteris Testamenti secundum Hebræos, ex præfatione D. Sebast. Munsteri in suam Bibliorum translationem.*

Vetus Testamentum Hebræi à numero 24. librorum denominant. Hos diuidunt in tres ordines.

1. In legem, quam etiam Quinarium uocant, ut Græci Pentateuchum: continet enim quinq; libros, Genesin, Exodum, Leuiticum, & Deuteronomiũ.
2. In prophetas priores, quorũ libri sunt 4. Videlicet Iosue, liber Iudicum, Samuel, qui primus & secundus est Regum: Melachim, qui tertius & quartus est Regum.
3. In prophetas posteriores: quorũ tres dicuntur maiores, Esaias, Hieremias, Ezechiel: Reliqui duodecim minores, Oseas, Ioël, Amos, Obadia, Iona, Micha, Nahũ, Habacuk, Zephania, Haggi, Zecharia, Malachi.

His addunt quartum ordinem librorũ 11. quos scripta uocant, Græci hagiographa, quòd ueluti de sanctis rebus à sanctis uiris prodita sint. Sunt autẽ isti. Paralipomenon liber 1. Hebræis, Latini in duos distinxerunt. Hymni uel Psalmi. Prouerbia. Iob. Ruth. Ecclesiastes. Treni. Canticũ canticorum. Esther. Daniel. Esdras. Liber tamen Ruth, historiæ ordine sequitur librum Samuelis: & Paralipomenon post librum Regum.

Intra hunc numerum concluserunt & Hebræi & prisci Christiani canonica ueteris Testamenti uolumina, & nephas erat de eorum fide dubitare.

Quintus ordo librorum apocryphorũ est, (aliqui ecclesiasticos uocant) qui cum Hebraice non extent, apud Græcos tamen leguntur, & in Ecclesiasti-

cum

cum usum recepti sunt, numero 8. nempe, Sapientiæ liber, quem quidã suspicantur esse Philonis Iudæi: Ecclesiasticus, quẽ putant esse Iesu filij Sirach: Tobias, Iudith, Machabæorũ libri 2. Duæ historiæ Danieli annexæ, una de Susanna, altera de Belo & draco ne. Accesserunt & duo alij libri ad librum Ezræ, tertius scilicet & quartus.

Hunc hactenus enumeratum ordinem librorum Sebast. Munsterus in translatione sua Hebraico textu è regione oppositа sequitur.

Sunt qui totum uetus instrumentum in libros historicos, prophetícos & Morales siue Sapientiales, ut uocant, diuidunt. Vide præfationem H. Bullingeri in Biblia.

Octateuchum Græci appellant primos 8. libros, Pentateuchũ inquam cum libris Iosue, Iudicum & Ruth.

¶ De libris à sacra scriptura separatis & apocryphis, deq; 4. Euangelijs, ubi & à quibus scripta sint, ex Athanasio fragmentum, interprete Des. Erasmo.

De canonicis & apocryphis libris, Ioan. Spretter Germanice scripsit.

Qui sacri & Biblici libri sint, quiq; primò legendi, Andreæ Carolostadij liber Germanicus, excusus in 4. chartis 3. anno 1521.

Contra uetus Testamentum uerba Adimanti, Tomo 6. operũ D. Augustini.

Quo studio sint legendi libri ueteris Testamenti, Seb. Munsterus super sua Bibliorum translatione.

In laudem Bibliorum Elegia Gasparis Bruschij.

Aegloga de ueteri Testamento & fabulis gentilium, in qua ueritatem fidei astruit, perfidiæ falsitatem destruit, Theodori Itali.

Sententiæ aliquot sacræ ex Bibliis hortantes ad sacrarum literarum studia, positæ à principio Bibliorum Rober. Stephani.

D. Hieronymi prologi in libris utriusq; Testamenti, qui singulis in omnibus ferè editionib9 præponi solent. Sunt autem tres statim ab initio Bibliorũ: Horum primus est,

1. Prologus galeatus, in quo numerus canonicorum ueteris Testamenti librorum, totidem Hebræorum literis (quod ad numerũ duntaxat) cõgruere ostenditur, &c.

2. Secundus ad Paulinũ, uulgo in octo capitula diuiditur: Summa hæc est, De philosophorum quorundã, & D. Pauli peregrinationib. Vitæ uocis effectus. Theologum non modo uirum bonum & sanctũ, sed etiam eruditum esse oportere. Veram sapientiam in cognitione Christi esse, eamq; in mysterijs librorũ ueteris Testamenti latere: quibus etsi magno studio aliquis incumbat, sine doctore tamẽ per se nihil efficiet. Artes omnes à magistris unũquenq; prius discere quàm profiteat: Sacras uero literas plerosq; omnes docere prius quàm discant. Argumenta breuissima in omnes utriusq; Testamẽti libros. Postremo hortatur Paulinũ, ut res suas cito uendat, aut omnino relinquat.

3. Tertius prologus in Pentateuchũ est, ubi rationem reddit translationis suę in eundem. De 70. interpretibus, et q̃ locos de trinitate uel de industria, uel quia non intelligebant, partim male reddiderint, partim omiserint.

Phil. Melanchthonis præfatio in translationem 70. Basileæ excusam, 1545.

In Biblia Latine excusa Lipsię, 1544. præfatio Brentij.

In Biblia, plogus Rabi Iacob filij Haijm.

Sanctes Pagninus & Seb. Munsterus in præfationib. super translationes suas multa ad totam sacram scripturã utilissima docent, præfati sunt & alij, ijdem puto quotquot transtulerunt ferè.

¶ *De Hebraicis Bibliorum editionibus, & annotatis in ea ad literam.*

Cõplutensis in Hispania editio, Hebraica, Græca, & Latina Biblia continet: & in Pentateuchũ Chaldaica etiam. Vide Tomo 1. in Francisco Simenio.

Biblia Hebraica excusa olim Pisauris, 1494. in 4. & in fol: ibidem eodem tempore. Vide supra in Grammaticis libro 1. Titulo 21. qui totus est de

libris Hebraicis. Separatim autem de libris sacris & commentarijs in eos Hebraicis scripsimus ibidem fol. 40. a. & deinceps, quæ omnia hic repeti superuacuum esset.

Biblia Hebraica excusa Basileæ in officina Frobeniana, 1536. in 4. chartis 149. De Seb. Munsteri translatione Latina Hebraico textui è regione posita, uide Tomo 1. in S.

Syriaca siue Chaldaica Targum. 1. translatio in uet9 Testamēt. uide Tomo 1. in Ionatha Vzielis, & in Onkelo.

Super Chaldaica interpretatione in Pentateuchum & reliquos Bibliorum libros censuram, uide Tomo 1. in Fr. Simenio.

Targum Chaldaicum integrum in uetus Testamentum Latine uertit Con. Pellicanus.

¶ Librorum sacrorum distinctio annotata, cum singulorum capitulis & numeris. Item ordo canonicorum librorum iuxta Massoreth. Libellus Venetijs excusus Hebraice. De ordine librorū apud Hebræos in Biblijs, uide etiam supra libro 1. fol. 40. a.

Varia lectio Biblica assignata iuxta filium Aser, et filium Neptali Tiberienses (aliâs, inter filios Aser & filios Nephtali) cum assignatione temporum iuxta libros legis & prophetarū, per 24. canonicos libros. Impressa Venetijs in Biblijs cum Targū, &c. 1515. apud Bombergum.

Varia lectio legis inter filios terræ Israël & filios Babylonicos, in libris (præter legem) canonicis.

Massoreth, id est, Traditiões, seu potius Correcturæ Biblicæ ad textum Biblicum, aliæ magnæ sunt, aliæ paruæ, Venetijs impressæ. Sunt autem quasi Concordantiæ, quoties quodq; uocabulum in Biblijs reperiatur, & adscribi solent ad textum Hebræorum iuxta commentarios in margine.

Massoreth Eliæ Leuitæ per Con. Pellicanum translatæ.

Cõcordantia maior Hebraica, cum usu & assignationibus librorum sacrorū.

Circa Biblia Annotationes ad literam, Hebraicæ excusæ Venetijs.

Numerus omnium literarum in Biblijs, Ibidem.

De Iudæorum Theologia, præsertim Thalmudica, plura uide infra parte 2. huius Tituli.

¶ De Biblijs Græcis.

Aristeæ libellus de 70. interpretib. Græce (quod sciam) nondum excusus, sed Latine Matthia Palmerio interprete.

De 70. interpretibus uide prologum D. Hieronymi in Pentateuchū, & Epiphanij libellum, & Pet. Galatinū, l. 3.

Complutensis siue Hispana editio, Septuaginta interpretum Græca Biblia complectitur integra, & translationē in eadem, uide in Francisco Simenio Tomo 1. Audio hanc editionem multò esse emendatiorem quàm plærasq; post illam factas.

Translatio 70. interpretum Latine reddita ex Complutensi editione à Crantandro etiam impressa est in 4. in cuius operis initio excusus est tractatus de authoritate 70. interpretū: quodq; Aristea & Iosepho testibus Pentateuchum duntaxat transtulerint.

BIBLIA Græca excusa olim Venetijs apud Aldū in fol. corruptissime: deinde Argētorati apud Vuolfiū Cephalæū nihilo emēdatius, anno 1536. in 8. ita ut ueteris Testamenti Tomi tres sint, noui unus. Postremo Basileę apud Heruagiū, anno 1545. in fol. innumeris locis ex optimorū librorum collatione & doctorū uirorum opera, multò quàm unquam antea emendatiora (ut pollicet Titulus Operis) cum Præfatione Philip. Melanchthonis, cuius hæc uerba Lectoribus hic proponere uisum est:

Præcipue (inquit) bene merentur de Ecclesia, qui fontes proferunt, uidelicet Ebraicos libros prophetarum, & Græcos Apostolorum. Versionem uero Græcam prophetarum scio longe squalidiorem esse sitis fontibus: sed tamen extare eam utile est, cum ea Græci etiamnum utantur, & collatio sæpe Latinis prodesse possit: deniq; cum sententiæ à Paulo citatæ ostendāt, tunc eam in manibus apostolorum fuisse. Et paulò post. Apparet autem

ret autem interpretibus his, quorũ hæc est uersio, non tam uerborum intellectũ defuisse, quàm diligentiã in distinguendis sententijs: quod eò accidit, quia & fontes non satis intellexerunt, & ad diligentiam formandæ orationis in Græca lingua non fuerunt adsuefacti: postea etiã tot sæculis multa membra confusius descripserunt indocti librarij. Prodest tamen extare hæc monumenta, quia interdum Græca lectio propior est fontibus quàm Latina, &c.

Aquilæ, Theodotionis, & Septuaginta interpretum translatio extat in Ecclesiasten cũ Olympiodori scholijs Græcis, quæ Latine impressa sunt Basileæ apud Bebeliũ. Claruit Aquila (ut scribit Her. Contractus) anno Domini 128. Vide Tomo 1. in Onkelos.

Translationes eorundem subinde citantur in Commentarijs Græcis Procopij in Octateuchum.

Danielis & Susannæ historia apud Hebræos & Septuaginta non habetur: è Theodotionis translatione legitur in Ecclesia. Hieronymus. De Theodotione Tomo 1. ex Trittemio scripsimus, eum ex Hebræo Latinam fecisse translationem: quod falsum esse apparet, cum Græcam non Latinã eius translationem fuisse constet, circa annum 180.

¶ De Latinis Biblijs.

De sacræ scripturæ dissonis translationibus, Kilianus Leib.

De translationibus Bibliorum, Apologia Petri Sutoris contra Erasmum.

An Hieronymus uulgatæ editionis fuerit author, Seb. Munsterus in Præfatione in translationem suam.

In Hebræorum libros ueteris Testamenti, Vuinandus de Stega, confert autẽ uulgarem editionem cum Hebraicis.

In ueteris Testamenti uulgarem translationẽ recognitio Augustini Steuchi Eugubini, de qua uerba authoris coposse posuimus Tomo primo in A.

Contra August. Steuchum, Seb. Munsterus in præfatione super translationẽ suam.

Moguntinẽsis editio, excusa anno 1462.

Anno 1484. impressa sunt Biblia Venetijs apud Io. dictũ Magnum Herbort de Selgenstat Germanum, in 4. charta basilica, cum interpretatione Hebraicorum nominum, &c.

Itẽ Basileæ 1491. in 8. apud Io. Frobenium, minimo characterẽ, & rursus anno 1500. minutis characteribus.

Rursus 1522. in 4. hoc Titulo, Biblia, uetus quidem testamentum ad uetustissimorum codicum fidem recognitum, nouum uero ex interpretatione Des. Erasmi. Eodem anno Io. Knoblochus Argentorati ea excudit in 8.

Biblia, & breues in eadem Annotatiões ex doctiss. interpretationibus & Hebræorum cõmentarijs. Interpretatio nominum Hebraicorũ: Index copiosus rerum & sententiarum. Rob. Stephanus impressit Parisijs 1532. in magno fol. Operis rationem typographus reddit in Præfatione. Vide etiã paulò post quæ de hac dicantur, in altera eius editione facta anno 1540.

Biblia iuxta uulgatam editionem, ad Hebraicam ueritatem emẽdata, cum capitum singulorum argumentis, & uocum Hebraicarũ interpretatione, Io. Schotto excudit Argẽtorati 1535. in 8.

Biblia iuxta uulgatam translationem, et eam quàm haberi potuit emendatissimam: cui in nouo testam. apposita est Des. Erasmi uersio. Accedit interpretatio nominum Hebraicorum, & Index copiosus. Frobenius publicauit Basileę 1538, in magno fol. chartis 315.

Biblia olim Basileæ impressa cum pleno apparatu Summariorum & Concordantiarum, & quadruplici repertorij siue indicis distinctione.

Biblia excusa olim in 16. Tomis quinq; minutis characteribus, cũ argumentis ad initia capitum. Marginibus etiam non concordantiæ modo adscribuntur, sed sparsim uariæ annotatiunculæ, lectionis diuersitas, remissio ad libros sententiarum, argumenti perstrictio: & in libris historicis, gentilium historiæ qui in eadem tempora coinciderunt.

Biblia excusa Coloniæ apud Quendel. Item Lipsiæ cum præfatione Brentij

adiectis figuris, anno 1544. Sed de picturis seu figuris in Biblia, aliqua reperies in Historicis infra.

¶ Bibliorum translatio uetus, ad multa exemplaria Latina, & Hebræos Græcosq; codices collata, in quibus quæ diuersa deprehẽsa sint, passim in margine interiore annotatum est: exterior margo concordantias, & textus argumenta continet. Accedunt schemata Tabernaculi Mosaici & Tẽpli Salomonis, opera Fr. Vatabli summa arte & fide expressa.

Interpretatio propriorum nominum Hebraicorum, &c. longe alia quàm antehac. Locorum descriptio è Cosmographis.

Index copiosus rerum & sententiarum in utrumq; Testamentum. Et alia quædam in principio operis. Rober. Stephanus excudit Parisijs 1540. in fol. charta Basilica. Typographus in præfatione circiter uiginti rara & antiquissima exemplaria Latina nominat, quibus cum hæc editio collata sit. Verba addenda quæ prius non habebantur asteriscõ notantur, superflua obeliscõ. In fine præfationis agnoscit beneficium acceptum à Gulielmo Fabricio canonico Pictauiensi, uiro Hebraice, Græce, & Latine eruditissimo à quo in his Biblijs emendandis, & locis cognatis annotandis candido & liberali studio plurimum adiutus sit.

Ab initio præfationis, hęc eius uerba sunt: Prodierant ante annos octo è nostra typographica officina Biblia (similiter in fol. charta basilica, ijsdem quæ hic in fine & principio adiectis) magna fide ad antiquissimos codices Latinos excusa. Tum enim uirorum doctissimorũ consilium fuit, ut ea lectio quæ in uetustissimis illis exemplaribus inuenta fuisset, si cum Hebraicis ueteris Testamenti codicibus, aut Græcis noui Testamenti libris cõsentiret, excuderetur; ne uarijs et diuersis lectionibus margines occupatæ essent. Quod consiliũ nõ caruit inuidia: Proinde nũc aliter usum est, &c. Non omittenda sunt etiã quæ promittit, paulò infra mediam præfationem. Iam uero (inquit) quod ad nostras Annotationes pertinet, illas ut olim in marginibus interioribus Bibliorum nostrorũ nõ excudimus, q̃ ob copiosissimam & utilissimam accessionẽ Tomos suos sibi priuatim et separatim poscerent: quarũ ut aliquod specimen edamus, breui tibi pariet nostra officina totum Pentateuchũ, annotationibus haudquaq̃ pœnitẽdis cultum et belle instructũ, quo fruẽris utẽris interea dum in alios quoq; Veteris testamenti libros, annotationes tibi concipimus & elaboramus. Promissa hæc præstita puto in editione quæ exiuit anno 1545.

Biblia ex postremis orthodoxorũ doctorum omnium uigilijs ad Hebraicã ueritatem, & probatissimorũ ac manuscriptorũ exemplariũ fidem restituta: cum argumentis, indice historiarum, & Hebraicorum nominũ interpretatione. Brylingerus excudit Basileæ.

In Complutensi editiõe Francisci Simenij, Pentateuchus quidẽ tres linguas habet, Hebraicam, Chaldaicã, & Græcam, & totidem interpretationes Latinas: Hagiographi deinde libri simul & ꝓphetales, Hebraica & Græca lingua constant, & utriusq; translatione Latina seorsim. Deniq; libri extra canonem Græce tantum leguntur, cum duplici Latina interpretatione, altera b. Hieronymi, altera de uerbo ad uerbum.

De Sanctis Pagnini translatione, & quę simul cum ea excusa sint; uide Tomo 1. in S.

Sebastiani Munsteri translatio, Hebraico textui è regione appositа: item seorsim excusa Tiguri apud Froschouerum. Vide Tomo 1. In præfatione author tum alia multa docte disserit, per capita aliquot, tum qua ratiõe quoq; consilio facta sit hæc translationis suæ editio.

BIBLIA è sacra Hebræorũ lingua Græcorumq; fontibus, consultis simul orthodoxis interpretibus religiosissime translata in sermonem Latinũ, Leone Iuda interprete in Hebraicis, et Petro Cholino in Ecclesiasticis libris q̃ Hebraice non extant. Quæ morte præ-

uentus

uentus Leo Iudæ reliquerat, à Theodoro Bibliandro conuersa sunt, uide licet octo postrema capita Ezechielis, Daniel, Iob, Psalmi 48. ultimi, Ecclesiastes & Cantica canticorũ. In nouo Testamẽto Des. Erasmi translatio seruata est, per Petrũ Cholinũ & Rod. Gualtherum ad uetustos uariosq; codices collata, diximus etiam Tomo 1. in Leone Iudæ. Adnotationes & uariæ lectiones passim per tota Biblia marginibus adiiciunt. Initiũ libri continet præfationẽ de Operis instituto & ratiõe, in qua cùm alia multa tum plurima de interprete Leone Iudæ differuntur, quanta eius fides, eruditio ac diligentia fuerit. Eam sequit Expositio Heinrychi Bullingeri de omnibus sanctę scripturę libris, eorũq; præstantia, dignitate, & argumentis. Tertio, Compendiũ & scopus totius sacræ scripturæ. Capitum argumẽta in illis libris, quos Leo transtulit, ab eodem composita sunt: aliorũ author est Theod. Bibliander, qui suis quoq; libris suas annotatiões appositi, quẽadmodum Leo suæ uersioni sua adiecit. Nouo etiam Testamento argumenta sua non desunt. Accedũt ad finem Operis Rod. Gualtheri Argumenta carmine elegiaco in singula librorum omniũ capita. Christoph. Froschouerus excudit Tiguri, anno 1543. in fol. charta basilica. Et rursus in quarto, per omnia simile opus, & eadem continens: postremo in 8. ubi marginũ Annotationes omissæ sunt. Hæc interpretatio habetur etiam in Rob. Stephani editione in 8. ut iam dicetur.

¶ BIBLIA, ex uetere & noua translatione è regione positis, cum Annotationibus copiosis: & interpretatione Hebraicorum, Chaldæorum, Græcorumq; nominum, & Indice rerum & sententiarũ, & Indiculo in Epistolas ac Euangelia per totũ annum. Ab initio præponitur Summa totius sacræ scripturę: Indices duo testimoniorum à Christo & Apostolis in nouo Testamento citatorum ex ueteri. D. Hieronymi Prologi simul omnes, qs in diuersos Bibliorum libros edidit. Rob. Stephanus excudit Parisijs in 8. anno 1545. charta basilica, ita ut in unum uolumen ligari possit.

Verba Typographi in Præfatione: Veteris interpretis traditionẽ primo loco impressimus, in qua nihil omnino immutatum reperias. Siquando autẽ collatis iam uetustissimis, & ijs manuscriptis codicibus, uaria occurrit lectio, quæ Hebræo codici responderet: eam margini, ut in præcedenti Bibliorũ excusione factum erat à nobis, adnotauimus. Secundo loco ex pluribus de Hebræo translationibus, quæ nostro tempore emerserunt, eam potissimum elegimus, quam ueteri è regione apponeremus, quæ uiris doctis uideretur cæteris Latinior. Nam Sanctis Pagnini uersionem sicut omnium doctissimam cõfitentur qui iudicio sunt in hoc genere excellentiori, sic paulò obscuriorem esse queruntur, quod uerbum uerbo reddere studuerit. Hanc igitur nouam translationem tametsi existimaremus fidelem, et ueritatem Hebraicam proxime exprimere, cum uellemus tamen cum aliorum uersionibus, maxime autem Sanctis Pagnini conferre: ecce commodum amici de prælectionibus Fr. Vatabli doctissimi Hebraicarum literarum professoris Regij nos admonent: neminem maiori uel eruditione, uel fide, magisq; perspicua expositione, sacros ueteris Testamenti libros omnes, quos Hebræi receperunt, interpretatum esse, multos esse eius diligentissimos auditores, qui percepta ab eo, magna fide excepissent. Horum igitur consilium secuti, diligẽtissimum quenq; ex illius auditoribus rogauimus ut suos nobis libros commodarent. Quod cum illi alacriter fecissent, nos (quanta animi attentione fieri potuit) excepta ab illis cum hac noua uersione contulimus: ex hisq; peculiares quasdam Hebraici sermonis formas, quas semel & iterum inchoatas, ad margines Bibliorum à nobis superioribus annis excusorum annotaueramus, omnes propemodum explicauimus. Præterea quæ uel subobscura erant in hac ipsa tralatione, uel ab eius authore parum diligenter perpensa, uel

etiam ab Hebraica ueritate interdum aliena, ita indicauimus numeris aut alijs notis, simulq; exposuimus, ut quæ difficillima esse & obscurissima adhuc uisa sunt, nunc plana fore ac facilia confidamus, quod deprehendent ij potissimum, qui in literis sacris paulò erunt exercitationes. Quod si Vatablus ipse has Annotationes edidisset, Deus bone, quantum doctrinæ, quantum facilitatis accessurum fuisse existimamus? Verum quominus adhuc id, sicut cupiebat, præstaret, publicæ professionis occupationibus est prohibitus. Hæc aũt de libris ueteris Testamẽti tantũ, & qui sermone Hebraico scripti sunt, intelligetis, &c.

Post hæc admonet de numeris & notis, quæ tum alibi, tum in Apocryphis quæ Hebraice non extant, adhibentur. Translatio noua illa est, quæ Tiguri primum prodiuit anno 1543. de qua paulò ante diximus: cuius Annotationes etiam marginibus adscriptæ, in his Roberti Bibliis, uel omnes, uel utiliores cõprehenduntur.

Isidori Clarij Brixiani monachi Casinensis in utrumq; Testamentũ uersio (pura & erudita) ad Hebraicam & Græcam ueritatem.

Sebastiani Castalionis Pentateuchus ad Hebraicã ueritatẽ Latinissime translatus, & similiter Psalmi iam excusi sunt. Pergit autem, ni fallor, tota Biblia similiter transferre.

Biblia ad Septuaginta interpretũ fidem tralata, Cratander excudit Basileæ, 1536. in 4. chartis 104. Est autẽ eadem translatio quæ in Complutensi editione habetur.

Biblia magna excusa olim Lugduni in folio.

Biblia magna Norimbergę excusa, 1523. in fol. apud Fœdericum Peypum, ex Hebraicis uoluminibus multis in locis restituta, per Andream Osiandrũ, ut ipse testatur in præfatione.

Biblia impressa Basileæ apud Ioannem Frobenium in magno fol. anno 1514. cum summarijs ab initio singulorum capitum: & concordantijs utriusq; Testamenti & iuris canonici. Accedunt canones Eusebij in Euangelistas, & Hebraicorum nominum interpretatio. Cæterum ab initio operis hæc continentur: Biblicorum librorum distinctio per tabulam.

Tabula in Biblicos libros ordine alphabeti, quoto quisq; folio incipiat.

Tabula uersuũ circiter 218. quibus comprehenditur summa omnium librorũ Biblicorum: Vnaquæq; autem dictio capitis unius summam ordine significat, adiecta glossa interlineali, & in margine breuibus argumẽtis soluta oratione ad principia singulorum librorum. Index alphabeticus chartis 2. & quadrante in tota Biblia, per Gabrielem Brunum collectus. Admonitio de sex translationibus Græcis, & hexaplis Origenis, et Hieronymi duabus Latinis. Item de quadruplici scripturæ sensu. Posiremo prologi D. Hieronymi.

Bibliorum textus integer continet, cum plærisq; opinor qui commentarios in tota Biblia scripserũt; qui paulò post enumerabuntur.

¶ De Bibliis in lingua Germanica, Italica, Gallica & Hispanica.

Biblia. i. Vtrumq; Testamentũ, Germanice reddita, per M. Lutherũ, excusa Vitembergæ apud Ioã. Lufft 1534. in fol. chartis 467. cũ multis præfatiõib.

Argentorati etiam Germanica Biblia olim excusa sunt in 8. nescio an integra.

Biblia Tiguri excusa anno 1545. & prius etiam aliquoties, in magno folio, per ministros ecclesiæ Tigurinæ ad Hebraicam ueritatẽ, Germanico sermone reddita, & impressa elegantissime magnis characteribus, cũ figuris siue picturis passim adiectis, & Concordantijs per margines, & nouis capitũ argumentis. Accedunt ab initio, Prologus Heinrychi Bullingeri de omnibus S. Scripturæ libris, eorumq; præstantia, dignitate, & argumentis, chartis 5. ut in Latina etiam editione Tigurina. Index in præcipuas Scripturæ historias & locos communes. Computatio temporum & annorum ab Adamo usq; ad Christum ex scripturis comprobata.

Eadem

Eadem in 4. etiã charta basilica apud nos excusa sunt.

Michaël Adam Iudæus conuersus, Pentateuchũ & quinq; paruos libros canonicos, Cantica, Ruth, Threnos, Ecclesiasten & Hester, Germanice transtulit, prorsus ad uerbum: Ea translatio nuper apud nos impressa est characteribus tantum Hebraicis propter Iudæos. Puto etiam reliquos Bibliorũ libros similiter ab eo translatos esse, qui nondum publicati sunt.

¶ Antonius Bruciolus utrumq; Testamentum ex Hebraica & Græca ueritate, Italicum fecit.

¶ Vetus Testamentũ uir doctus & pius quidam hodie in Hispanicã linguam transfert. Nouum ante annos aliquot Fr. Dryander transtulit.

Lingua Cathalonica Biblia integra olim excusa, mox omnia concremata sunt. Audio etiam Castiliana lingua iussu regis Ioannis 2. olim reddita, adhuc extare.

¶ Biblia Gallica ex Hebraicis & Græcis archetypis translata per P. Robertũ Oliuetanum, anno 1535. & eodem anno excusa Neocomi, in magno fol. magnis characteribus. Marginibus passim adscribuntur argumenta, concordantiæ & annotatiunculæ. Ab initio præponitur Ioan. Caluini epistola Latina ad principes & populos omnes imperio Christi subditos. Quæ sequuntur Gallica sunt, ut totũ Opus, nempe: Interpretis epistola dedicatoria ad Ecclesiam Christi.

Eiusdem apologia, qua rationem huius translationis suæ reddit, & multa doctissime disserit ad literas sacras et linguam Hebraicam communiter pertinentia.

Epistola cuiusdam innominati de corrupta hominis natura, deq; usu & necessitate utriusq; Testamenti. Ad finẽ accedunt Hebraica nomina propria, &c. per literarum ordinem Gallice exposita, multò rectius quàm in uulgatis ante hanc editionibus, citatis etiam Scripturæ locis.

Index in præcipuos locos cõmunes, &c. utriusq; Testam. similis ferè Germanico cum Tigurinis Bibliis impresso, nisi quod historias & propria nomina non habet: Et alia quædam continet, quibus noster caret, per Matthæũ Gramelinum diligenter collectus.

Biblia Gallica in 4. emendatiora, ut audio, post superiorẽ editionẽ impressa sunt Geneuæ.

¶ *Qui scripserint in tota Biblia, ordine literarum enumerati.*

De cõmentarijs in sacram Scripturam, Des. Erasmus.

Interpretes sacrarũ literarũ, Coruinus.

Biblia Græca cum cõmentarijs sparsim collectis, extant Venetijs in Bibliotheca SS. Ioannis & Pauli.

¶ Anselmus Laudiniẽsis author est Glossæ interlinealis utriusq; Testamenti.

Albertus Magnus & Alphonsius Abulensis, in tota Biblia scripserunt.

Aur. Augustini Quæstionum in Vetus Testamentum libri 7. Tomo 4. operum eius.

Beda in Biblia ferè tota cõmentarios edidit: & Lectionũ in utrumq; Testam. libros 2.

Bernardinus Gadolus Veroneñ.

De Conradi Pellicani cõmentarijs abunde dictum est Tomo 1. Scripsit etiam Germanicas expositiones in plerosq; Bibliorum libros, quæ nondum editæ sunt.

Dionysius Rickel Carthusianus in tota Biblia.

Hartmundi commentarij super quibusdam libris Biblicis.

Haymo episcopus in canonicos libros omnes utriusq; testamenti.

Hugo Barchinoneñ. de S. Caro Cardinalis.

Isidorus iunior. Ioan. Gastij commentarij ex D. Augustino, uide Tomo 1.

Nicolai de Lyra literalis & moralis expositio, uide Tomo 1.

Matthiæ Dorinck Replicæ siue Correctorium ad Nic. Lyrani expositionẽ in Biblia.

Pauli Burgensis Annotationes in Nic. Lyranum.

Rhabanus Fuldensis.

Strabus seu Strabo Fuldensis, scripsit or

dinariam gloſſam Bibliorum, quæ poſtea ab alijs aucta eſt.]

¶ *In ſtetus Teſtamentum.*

Sebaſtiani Munſteri cõmentarij in omnes libros canonicos.

Theodori Bibliandri enarrationes nondum editæ.

¶ *Pars 3. de Theologia Iudæorum.*

Hebraicos tũ in theologia, tum alios diuerſos libros enumerauimus libri 1. de grammatica Titulo ultimo, partim ubi eos ſecundum argumenta aliquo modo digeſſimus, partim ubi pretia ſingulorum, quo uæneunt Venetijs, indicantur. In ſequentibus etiam præſentis Tituli partibus, quicunq; in ſingulos ueteris Teſtamenti libros cõſcripti ſunt, ſuo quiq; loco commemorabuntur. Hic pauca quædam in libri 1. catalogo omiſſa, niſi memoria me fallit, annotabo: deinde pauca ad Cabalam pertinentia, addam: poſtremo plura quæ Thalmudicæ doctrinæ ſunt proponam.

¶ Quanta fuerit Eſdræ ſacerdotis erudi tio & memoria, in ordinanda atq; cõponenda Hebræorũ philoſophia, Crinitus 25. 3.

Hebræorum doctrinam triplici calle incedere, Talmutico, philoſophico, cabaliſtico, Cælius 10. 1.

Hebræorum commentarij non contemnendi, Seb. Munſterus in præfatione in ſuam translationem.

Hebraiſmi aliquot exponuntur à Sebaſtiano Munſtero ibidem.

Hebraicorum nominum propriorũ ex Bibliſs interpretationes, uide ſupra parte 1.

Emanuelis compilatio.

Liber ſpeculationis R. Hama.

Impedimentum Iudaicum.

R. Manahem Rakenat ſcripſit de mandatis affirmatiuis & negatiuis.

De ſapientibus Tiberiadis & Meſoreth, Lil. Gyraldus de poëtica dialogo 1. fol. 32. & 33.

¶ R. Moſis Directorium, ſiue Director dubiorum.

R. Moſe Gerundeñ, in baba batra librũ Talmudicum.

Liber ſenatorum Thalmudicus, uide in Paulo Ricio.

¶ CABALiſtæ, uide Tomo 1. in Symeone Ben Ioachim.

Io. Capnionis de arte Cabaliſtica libri 3. uide Tomo 1.

De eadem Raymundus Lullus.

De cabala ſcitu digna, Cælius 10. 1. & Pet. Galatin. 1. 6.

Characterizandi modus à Cabaliſtis traditus, Hen. Cor. Agrippa 3. 30. de characteribus ſpirituum ſcribens.

R. Abraham filij Leui Cabala.

Cabaliſtica dogmata R. Manahem à Ricanato.

De cabala nonnihil ex uerbis Pici Mirandulæ, Crinitus 25. 3.

De eadem Concluſiones aliquot habentur inter nongentas illas Fr. Pici.

Cabaliſtica & Orphica duodenarij ſcalæ, Agrippa 2. 14. Multa etiam alia Cabaliſtica in eiuſdem libris de occulta philoſophia inuenies.

¶ *De Thalmudicis libris. Aliqui T. ſimplex ſcribunt, alij aſpirant.*

Thalmud tractatuum omniũ argumenta, à Con. Pellicano translata.

Capitula patrum Thalmudica cum expoſitione.

R. Samuelis introductoriũ in Talmud Con. Pellicanus tranſtulit.

Farrago ex codice Thalmudęorum, per Paulum Ricium.

Miſena uel Miſnaios liber Thalmudicꝰ, &c. Vide Tomo 1. in Paulo Ricio.

Prædicationes & operationes Talmudicæ.

Thalmud magnum in 44. uoluminibus Venetijs uænale.

¶ *Quis fuerit ipſius Talmud author, quando editus ſit: in quot partes diuidatur: & quibus de rebus præcipue tractet, ex Petri Galatini de arcanis catholicæ ueritatis lib. 1. cap. 5. Colloquuntur Capnion & Galatinus.*

CAP. Quidam ſcribunt anno Chriſti circiter 300. Talmud fuiſſe cõfectum: Ioan. Picus in Apologia, anno 150. compactum ait. Ego apud Hebræos reperi à pluribus doctoribus collectũ eſſe, & per R. Aſſe in unum, inſtar Decreti, redu-

ctum,

ctum. Idcirco tuam quoq; sententiam audire uelim. GAL. Anno à templi 2. incendio 120. R. Iudas Symonis filius, quem ob doctrinæ probitatisq; excellentiam sanctum uocant: totius Iudaicæ sapientum synodi decreto, legis propheta rumq; explanationes, ac scripta omnia quæ cæteri doctores tam ante quàm post Christi aduentum, eatenus scripserant, in unum complexus est uolumen, quod Misna, id est, iteratam lectionem nuncupauit. Anno uero ab eiusdem templi uastatione circiter 300. R. Iohanan, assumptis sibi collegis Rab & Semuele: ipsum Misna, & quæcunq; alia scripta habere potuit, in unum colligens, Talmud Ierosolymitanum cõfecit. Anno deniq; 416. R. Asse, una cum Rabina omnes superiorum scripturas in unum redigens, ipsum quo nunc tota Iudæorum regitur synagoga, Babylonium contexuit Talmud: quẽ tamen morte præuentus perficere nequiuit. Mor autem eius filius, unà cum Maremar operi complementũ dedit. Est autem Talmud id quod doctrina, siue disciplinatio: commentaria priora omnia ac statuta, & quasdam temporum historias complectens: opus profecto tam diuina ac naturali, quàm politica ac legali sapientia undiq; plenum.

¶ *Diuisio operis Talmudici.*

CAP. Quidam in quatuor partes ipsum diuidunt: In quarum prima de rebus sanctis, de festis ac cerimonijs: In secunda uero de plantis & seminibus: In tertia de matrimonio & uxoribus: In quarta de iudicijs ac iuribus abunde tractatur. Petrus Niger in sex illum partes diuidit.

GAL. Talmud proculdubio in sex priuatas distinguitur partes, quas Sedarim, id est, ordines, uel directiones uocant: quod in totidẽ atq; easdem Misna prius diuisa fuisset: cum Talmud aliud ferè non sit, quàm cõmentum quoddam ipsius Misna. Harum quæq; subdiuiditur in plures Massachtoth, id est, tractatus uel libros, libri rursus in capita.

¶ *Talmudici operis pars 1. Ordo seminum dicta, libros habet. 11.*

1. Benedictionum, capita 9. De benedictionibus, de gratijs Deo agendis, de orationibus & diuinis laudibus.
2. Anguli, capita 10. De parte angulari segetum siue frugum, quæ pauperibus relinqui debebat.
3. Dubitationis, capita 10. De dandis decimis rerum dubiarum.
4. Duorum ex centũ, capita 11. De duorum separatiõe ex unoquoq; fructũ centenario, quæ sacerdotibus dari debebant.
5. Septimi, capita 10. De septimo anno, in quo nihil prorsus seminandũ erat, neq; terra colenda. Quo tempore & fructus arborum, & quæcunq; sponte terra ferebat, omnibus communia erant.
6. Commixtionum, capita 9. De cunctis rerum generibus, quæ commisceri prohibebantur.
7. Decimationis primæ, capita 9. De primis decimis, quæ debebantur Leuitis: ex quibus & Leuitæ ipsi tenebantur decimas sacerdotibus impartiri.
8. Decimationis secundæ, capita 5. De decimis secundis, quæ post decimas Leuitis exhibendas, extrahi debebãt, atq; in Ierusalem comedi & consumi.
9. Placentæ, capita 4. De placenta panis, uel torta, uel collyrida: quæ semper ex massa accipi debebat, & sacerdotibus dari.
10. Clausuræ, (aliâs, de præputijs) capita 3. De arborum clausura, quæ fiebat dum plantarentur: in signum, quod per triennium nemini ex earum fructibus comedere licebat.
11. Primitiarum, capita 4. De primitijs in templo offerendis, quas de septem duntaxat rebus offerre tenebantur: uidelicet de frumento, de ordeo, de uuis, de ficis, de malis punicis, de oliuis & dactylis.

¶ *Pars 2. Talmud, Ordo festorum dicta, libros 12. complectitur.*

1. Sabbati, capita 24. De sabbato: & de ijs quæ licebant & prohibebantur in die sabbati.
2. Conuersationum, capita 10. De conuersationibus quę inuicem Iudæis in sabbato licebant.

5. Paſcharum, capita 10. Huius pars 1. agit de azymis, deq; ijs quæ pro paſchæ ſolennitate præparanda erant: ſecunda, de agno paſchali.
4. Siclorum, capita 8. De ſiclorum exactione, quæ pro emptione duorum agnorum fieri debebat, qui quotidie in ſacrificio offerebãtur: unus mane, alter ueſperi. Etſi autem ſiclus proprie ſit pondus 20. obolorum, hic tamen pro moneta eiuſdem pretij accipit. Tenebat enim unuſquiſq; poſtq; uigeſimum ætatis egiſſet annum: ſingulis annis dimidium ſicli iuxta ponderis menſuram templi ſoluere, pro emendis duobus agnis prædictis, in iugi ſacrificio in redemptionem animarum offerendis.
5. Dierũ, capita 8. De die propitiationum agitur: ac de ijs quæ in huiuſmodi die fieri debebant.
6. Caſulæ ſiue tabernaculi, capita 5. De feſto tabernaculorum.
7. Diei boni, id eſt, feſti, capita 5. De omnibus quæ licebant, quæue prohibebãtur in quolibet die feſto: præterquam in ſabbato, & in die propiciationis.
8. Capitis anni, capita 5. De omnibus ad ſolennitatem capitis anni ſpectantibus.
9. Ieiunij, capita 4. De ieiunio q̃d quater in anno fieri debebat, deq; alijs ieiunijs.
10. Hiſtorię, capita 4. De hiſtoria Eſter, quæ in illa ſolennitate legenda erat, deq; pertinẽtibus ad eam ſolennitatẽ.
11. Feſti parui, capita 3. De diebus feſtis minoribus, qui inter primum & ultimum diem paſchæ & tabernaculorũ mediabant. Earum enim ſolennitatũ primus & poſtremus dies erant cæteris intermedijs ſolenniores.
12. Solennitatis, capita 3. De præcepto, quo omnes maſculi in Ieruſalẽ ter in anno ire tenebantur, in feſto ſcilicet paſchæ, pentecoſtes, & tabernaculorum.

¶ *Pars 3. Talmud, Ordo mulierum dicta, libros 7. continet.*

1. Fratriarum, capita 16. De præcepto de accipienda fratris ſine liberis defuncti uxore, ad ſuſcitandum eius ſemen.
2. Contractuum, capita 13. De contractibus dotium, & obligationum, quas & uir erga uxorem, & uxor in uirum ſeruare debebant.
3. Votorum, capita 11. De uotis mulierum.
4. Nazarei, capita 9. De uoto nazareorum, hoc eſt à uanitatibus mundi ſeparatorũ. Quibus durante uoto, non licebat inter alia, uinum bibere: neq; aliquid quod ex uite producitur, guſtare: neq; capillum tondere, neq; cadauer aliquod tangere.
5. Diuerſionis, capita 9. De diuerſione quam facit uxor à uiro, adhærendo alteri.
6. Libellorum repudij, capita 9. De libellis repudij, ac matrimonij diuortio.
7. Sponſalitiorum, capita 4. De ſponſalitijs & ſponſalibus, deq; ad ea pertinentibus.

¶ *Pars 4. Talmud, Ordo damnorum uocata, diuiſa in 7. libros.*

1. Damnorum uel nocumentorum, tres continet poſitiones: quarũ prima in 10. capita diſtinguitur: de cũctis damnis quæ tam ab hominibus, quàm à brutis fieri ſolent. Secunda capitũ eſt decem: de litibus, de iuribus, de uſuris, & de locutionibus. Poſtremo itidem capita 10. habet: de uenditionib9 & emptionibus, de ſocietatibus, & de hæredibus atq; hæreditatibus.
2. Iudicum ordinariorũ, capita 14. De iudicibus ordinarijs, de iudicijs, deq; omnibus ad iudicium pertinentibus abunde. Item de ijs qui partem in futuro ſæculo habent, ac de Meſſia, præſertim in capite quod incipit Helec.
3. Iuramẽtorum, capita 8. De iuramentis, deq; rerum cuſtodibus.
4. Teſtificationum, capita 8. De determinationibus, quę fiebant ex prædeceſſorum teſtificationibus, qui extiterant magnæ authoritatis uiri.
5. Seruitutis alienæ, capita 5. De idololatria: deq; ijs in quibus Iudæi, tam quo ad conuerſionem, quàm quo ad

cibum

cibum & potum, cum cæteris gentibus communicare non debebant.

6. Patrum, capita 5. quæ capitula patrũ ab omnibus ferè dicuntur, in quibus agitur de patribus priscis, qui à Mose usq; ad Symeonẽ iustum tum doctrina tũ sanctitate præ cęteris claruerũt.

7. Sentẽtiarum, capita 3. De sententijs per iudices ordinarios determinatis, & de pœnis contrafacientium.

Alium præter hos huic parti librum alii quidam addunt, quem tractatum percussionum uocant, ac tertio loco collocant: In quo agit̃ de percussionibus, quibus rei pro iudicum sententia puniendi erant. Qui autem septẽ duntaxat huic parti tribuũt libros, hunc à secundo non distinguunt, sed ex ambobus libris unum efficiunt.

¶ *Pars 5. Talmud, Ordo sanctificationum dicta, libros continet 11.*

1. Immolationum, capita 14. De immolationibus sacrificiorum: & de modo ac loco sacrificandi copiose.

2. Occisionum, capita 12. De animaliũ mundorum immolationibus & occisionibus, non pro sacrificijs, sed pro communi hominum usu.

3. Farinarum, capita 13. De farinis frumenti, quæ sacerdotibus in templo offerri debebant.

4. Primogenitorum, capita 9. De animalium primogenitis, tam de ijs quæ offerri debebant, cũq; de ijs quæ redimi.

5. Pretiorũ, capita 9. De pretijs earũ rerum, quæ se quis Deo daturum promisisset.

6. Permutationis, capita 7. De permutatione in sacrificijs nullatenus faciẽda.

7. Transgressionis, capita 6. De eorum transgressione, qui rebus sacrificatis sibi minime licitis usi fuissent.

8. Perditionum, capita 6. De animarũ perditione in futuro sæculo siue post hanc uitam propter earum peccata: et de peccatis ob quæ animę perdunt̃.

9. Continui, scilicet sacrificij, capita 6. De continuo duorum agnorum sacrificio: quod quotidie in templo fiebat.

10. Dimensionum, capita 5. De dimensionibus & mensuris templi.

11. Nidorum, capita 5. De oblationibus pullorum columbarum & turturum, quæ pauperes in templo offerre tenebantur.

¶ *Pars 6. Talmud, Ordo purificationum dicta, continet libros 12.*

1. Vasorum, capita 30. De purificatione uasorum cuiuscũq; generis ac materiæ: pannorumq; & indumentorũ, quæ cõtaminatione aliqua polluí potuissent.

2. Habitationum, capita 18. De domorum aliarumq; rerum purificatione, ab immundicia ratione corporis hominis mortui contracta.

3. Plagarum siue percussionum, capita 14. De purificatione tam humanorũ corporum ab immundicia, ratione lepræ aliarumq; plagarum contracta, quàm cæterarum rerum humano usui deputatarum, ex percussionibus aduenięnte.

4. Vitulæ uel uaccæ, capita 12. De cinęribus uaccæ seu uitulæ rubræ, ut eorum aspersione purificari potuissent, tam homines, quàm alia, quæ ratione humani cadaueris polluta fuissent.

5. Purificationum, capita 10. De purificatione ab immundicia, quæ aliunde quàm ab humano corpore mortuo contrahebatur.

6. Congregationũ uel collectionũ aquarum, capita 10. De fonte & aquis, in quibus baptisabant̃ homines utriusq; sexus, ut ab im̃undicijs spiritualibus purificarentur.

7. Menstruatæ, capita 10. De mulierũ purificatione ab immundicia, tam ratione menstruorũ quàm ratione partus contracta.

8. Spermatum, capita 10. De uirorum purificatione ab immundicia ex putrefactione spermatis per membrum uirile defluentis, proueniente.

9. Irrigatorum, capita 6. De irrigatorũ purificatione ab immundicia per contaminationem contracta.

10. Baptisati diei, capita 4. De baptisato eiusdem diei, qui licet per lotionẽ illius aquæ ab immundicia spirituali esset purificatus, non tamẽ perfecte;

GOTTFRIED WILHELM LEIBNIZ BIBLIOTHEK
NIEDERSÄCHSISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Signatur: Leibn. Marg. 64:2, Stück 2, [54] - 17r
PUBLIC DOMAIN

donec die sequenti oblationē in templo faceret pro īmundicia, à qua per aquam purificatus fuerat.

11. Manuum, capita 4. De lauandis manibus uolentiū sacra contingere, aut de consecratis comedere: & de uase & aquis, quibus lauandæ erant eorū manus.

12. Pedunculorum fructuum, capita 3. Quando pedunculi, quibus poma & reliqui fructus adhærent, contaminari dicebantur ex fructuum immundorum contactu. (Hoc modo hactenus enumerato Rambam q̄ꝙ in prologo suo in Talmud, totum Talmud diuidit.)

SVMMA, Totius Talmud partes sunt sex, libri 60. capita 532. In quibus multæ ac penè infinitæ sparsim inueniuntur ghemaroth, id est, traditiones conclusæ, seu conclusiones determinatæ, innumerabilia ferè de Messia, ac nostræ fidei admodum consentanea arcana continentes: multis annis ante confectum Talmud à priscis Iudæorum traditæ atq̄ cōscriptæ. Hæc Petrus Galatinus, loco supra citato: qui etiam per totum hoc Opus suū Conclusiōes eiusmodi adducit et explicat.

¶ Eiusdem Pet. Galatini capita, primo eius libro tractata, quoniam omnia ad Talmud pertinent, hic subijcere libuit.

Caput 1. De antiquis & authenticis Iudæorum scriptis.

2. De priscis Iudæorum sapientibus, uiris magnæ synagogæ nuncupatis.

3. De authenticis Iudæorum scriptoribus, qui Christi antecesserunt aduentum, ex quorum potissimum scriptis cōpactus est Talmud: & primum de Septuaginta interpretibus.

4. De Iudæorū scriptoribus, quos paulò post Christum passum esse cōtigit: & quid de ipso senserint. De Philone, Iosepho, &c.

5. Quis fuerit ipsius Talmud author, quando editus sit, in quot partes diuisus, & quibus de rebus præcipue tractet. Hoc caput integrum, paulò breuius tamē, tam huc adscripsimus.

6. Quod Talmudistæ ad arcana legis perquirenda, allegoricū sensum maxime secuti fuerint: Cabalistæ uero anagogicum. Quid sit Cabala, & cur ueteres nostri de Cabala non meminerint.

7. An Talmud à Christianis recipi debeat.

8. Quod per Talmudicas traditiones, sacræ scripturæ depravationes optime corriguntur: quæ tam in nostra siue Græca siue Latina editione, quàm in textu Hebraico passim inueniuntur.

9. Quomodo sit contra Iudæos per eorum scripturas procedendum.

¶ *De duplici doctrina Hebræorum, ex eodem cap. 1.*

Iudæi dogmatum genus duplex habent, alterum quod uocant legem scriptam: alterum, ore traditam, quam nihil aliud esse aiunt, quàm legis scriptæ explicationem, à Mose primum diuinitus acceptam, deinde per manus traditam, usq̄ ad Ezram. Nomina doctorum omnium à Mose ad Ezram, quorum prior quisq̄ posteriorem docuit, (teste R. Mose Aegyptio initio Deuteronomij sui) hæc sunt: Moses, Iosue, Phinees, Heli, Samuel, Dauid, Achias, Elias, Eliseus, Ioiada, Zacharia, Hosee, Hamos, Esaias, Micheas, Ioël, Naum, Habacuc, Sephonia, Ieremia, Baruch, Ezra. Ethactenus nihil scripturæ præter Biblicā apud Iudæos extitisse certum est. Post Babylonicam uero captiuitatem ipso Ezra legē (quæ in urbis Hierosolymæ templiq̄ euersione combusta fuerat) rescribente, cæteri sapientes legis expositionem scribere cœperunt: ne si aliud urbis excidiū contingeret, in quo sapientes omnes perituri essent, unà cum eis & ipsa legis explanatio periret. Hinc factum est, ut omnes illi sapientes, quos à Babylonica transmigratione, usq̄ ad primam Talmudici codicis scriptionem esse contigit (qui in Capitulis patrum uiri magnæ synagogæ appellantur) legemq̄ docuisse constat: uerbo pariter et scripto legis expositionē auditoribus suis tradiderint. Quorum tanta est apud Iudæos authoritas, ut eorum scripta, ex quibus postea confectus est Talmud, primum post prophetas

GOTTFRIED WILHELM LEIBNIZ BIBLIOTHEK
NIEDERSÄCHSISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Signatur: Leibn. Marg. 64:2, Stück 2, [55] - 17v
PUBLIC DOMAIN

phetas locum obtineant.

Ezras legis doctor, expositionẽ eius Symoni pontifici (qui & Iaddus dictus est, & ab Alexandro magno adoratus) tradidit, Symon Antigono Sychæo, Antigonus Iosepho Iohannis filio, & Iosepho Iohezeris filio: Hi rursus Nitæo Arbolensi, & Iehosuæ filio Perahiæ: Hi rursus Semayę et Abatalioni: Hi rursus Hilleli & Samæo (Hillelis 80. discipuli celebrantur.) Hillel denique & Sameus Iohanni Zachæi filio & Symeoni iusto Hillelis filio legis expositionem tradiderunt. Hic est ille Symeon iustus, qui Christũ suscepit in ulnis, in quo Iudaicæ Academiæ sceptrum defecit. Verum ut R. Moses Aegyptius scribit, huius Symeonis discipulus fuit Gamaliel, ad cuius pedes Paulus apostolus legem didicit. Gamalielis deinde Raban Symeon eius filius, ab Hadriano Cæsare postea occisus, auditor fuit: qui postremo & filium suũ nomine Iudam auditorẽ habuit: quem Iudæi pro eius doctrinæ probitatisq; excellentia, Rabbenum Haccados, id est, magistrum nostrum sanctum cognominãt. Fuit tamen & alius Rabbenus Haccados, qui tempore Romanorum consulũ, & doctrina & spiritu prophetiæ claruit: ac multa & quidem miranda de Christo scripsit. Quamobrem Iudæi recentiores nominis similitudine decepti, illũ hunc fuisse existimant. Quo fit ut hac usi cautela, quæcunq; ille futura prædixit, negare contendant. Hi igitur ferè omnes, quos post Ezrã Iudaicæ Academiæ præfuisse cõmemorauimus, ac alij ex eorum auditoribus penè innumeri, multa de legis explanatione scriptis reliquerũt, ex quibus postmodum Talmud confectus est: quanquã R. Moses Aegyptius usq; ad R. Iudam Symeonis filium, qui fuit anno post templi secundi incendiũ 120. neminem quicquam de legis enucleatione scriptis tradidisse testetur: quod fecit fortassis, ut Messiæ arcana, quæ in legis prophetarumq; expositionibus ante Christi natiuitatem detecta fuerãt, Christianos laterent: & ut scripta posteriorũ magis ex hoc authentica redderent, &c.

Iehosua Syrach. in procœmio Ecclesiastici sui, præter legem & prophetas, multos etiã alios libros apud Hebræos suo tempore (claruit autẽ sub Ptolemæo Euergete) ante Christi aduentũ scriptos fuisse, satis luculente testatur: Et Iehosuam quoq; auum suum quædam edidisse.

Aristobulus Peripateticus, natione Iudæus, anno ante natum Christum 160. Ptolemæi Philometoris hortatu in Mosen cõmentarios scripsit. Nõ multò post illum scripserunt R. Iodam, & R. Ibbai: deinde R. Symeon filius Iohai (cuius dicta in Talmudicis sæpe citantur) præter alia librum edidit, titulo de inuestigatione secretorum, & alium Cabalisticum. Idem Cõmentariorum libri Geneseos, qui Ierosolymorũ secretiore lingua conscripti leguntur, author fuisse creditur. Post hunc Rabbenus Haccados librum scripsit, qui inscribitur Gale razeya, id est, Reuelator secretorum. Et paulò post R. Nehumias Haccanæ filius, præter quod prophetarum testimonia de Messia clarissime interpretatus est, seipsum quoq; ab eius aduentu per quinquaginta tantum annos procul esse prædixit: et Haccanæ filio suo, quẽ Messiam ipsum uisurũ & sperabat & gaudebat, ut eum de Messiæ mysterijs certiorem faceret, epistolam scripsit, titulo Epistolæ secretorum. Per idem fermè tempus, anno scilicet ante Christi natalem circiter 42. Ionathas Vzielis filius, Hillelis auditor, & Symeonis iusti cõdiscipulus, totũ uetus instrumentum in Chaldæam uertit linguam atq; exposuit, &c. In horum omnium scriptis innumera & luculentissima testimonia de Messia, & Christianæ fidei mysteria proponuntur. Hæc ex tribus primis P. Galatini capitibus.

¶ De 14. *libris* R. *Mosis filij Maimon.*

Numerant Iudæorum magistri ex lege Mosis mandata dei necessariò obseruanda, numero 613. Quorum una pars est affirmatorum uel iussionũ, quæ sunt numero 248. iuxta numerum membrorum in humano corpore. Altera est negatiuorum, uel prohibitionum, quæ sunt numero 365. iuxta numerũ dierũ anni solaris. Omnia illa declarantur in libris Talmudicis. Cum quibusdam alijs mandatis postea traditis

à domo iudicij, et prophetis iuxta tempora & causas uarias.

Tractationem uero omniũ horum præceptorum diuisit summus Iudæorum doctor post Mosen sanctum, qui & ipse Aegyptius nominat, cum sit Hispanus, ut sese quoq; nominat ac scribit, Moses inquã filius Maimon (breuiter, Rambam) in 14. libros.

In primo tractat per 5. capita, de articulis fidei, quid de deo credendum: de doctrina legis: de idololatria: de pœnitentia.

In secundo tractat de amando deo & colendo: & de lectione, Audi Israël: de uestitu illis sacro: de sacerdotum benedictionibus: de circũcisione.

In tertio, de præceptis festiuitatũ iuxta tempora, ut sunt Sabbatum, Pascha: ubi de fermento & azymo, de Pentecoste, Tabernaculo, de Siclis quoq; et neomenijs, ieiunijs, & encenijs, &c.

In quarto, de matrimonijs & diuortijs, de fratris relicta, puellis, uirginibus: de suspectis, de dotibus & desponsationibus.

In quinto, de prohibitis congressibus, de cibis permissis & prohibitis, de animalium mactationibus.

In sexto, de iuramento, uotis, nazaræo, excõmunicatione & communione.

In septimo, de seminibus dubijs, uel duarum specierum, de sacris donationibus, & pro pauperibus: de decimis, de decima secunda, de fructibus in quartum annum. De primitijs, de anno iubileo, & de libertatis septimo.

In octauo, de sanctuario et uasis eius, de seruiẽtibus sanctuario & eius ingressu, de altaribus, oblationibus, iugi sacrificio: de polluentibus sacra, de cultu in die propitiationum: de culpis, pœnis, & restitutionibus.

In nono, de oblationibus solennitatum, nempe paschali: de benedictionibus, ignorantijs, de expiatione, & de commutatione.

In decimo, de mundicia & pollutionibus, de uacca rufa, de leprosis, menstruis: de cibis impuris, de uasis, & aquis puris.

In undecimo tractat de causis iudicialibus, de damno dato in pecunia uel corporibus, de furto, spolijs, perditione, corruptela, homicidio & custodia corporis.

In duodecimo, de contractibus, de probitate & donatiõe: de uicinis, de nunciijs & socijs, de seruis.

In tertiodecimo, de iudicijs, de mercedibus & mercenarijs: de postulatione & commendatione rerum: de mutuo accipiente & dante: de onerante & onerato, de hæreditatibus.

In quartodecimo tractat de ordinarijs iudicibus, & punientibus transgressiones: de testimonijs, de docentibus, de iubileo, de regibus et eorum bellis.

Rambam scripsit duos prologos, unum in suos 14. tractatus, alterũ in totum Talmud: utrumq; Latine uertit Con. Pellicanus.

Audio hunc authorem Arabice sua scripsisse, quæ deinde ab alijs in Hebraicam linguam translata, non parum elegantius & purius quàm reliquum Talmud legãtur. Talmud quod ante ipsum ualde prolixum erat, propter authorum uel opinatorum citationes magno cum fastidio subinde repetitas, recisis illis in minorem molem contraxit.

¶ De uoluminibus R. Alphes.

R. Alphes uolumen primum continet Talmudicos libros 11. (quos supra recensuimus in prima parte Talmud) cum glossis R. Salomonis, & R. Ionę, & Mardochæi, & Additionibus.

In tractatus minores adijcitur expositio R. Ioseph Nimuki, & R. Abrahã Leuitæ filij Hasdai. Sunt autem tractatus illi, De pollutione, Tfillin, de libro legis, Zizith, Lectio postis.

Secunda pars, de cuius libris dictum est similiter supra in parte 2. Talmud: habetur cum expositione R. Nasim, & R. Salomonis, & glossis Mardochæi, & Additionibus.

Volumen secundum continet alios Talmudicos libros cum cõmentarijs R. Ioseph Nimuki, & R. Salomonis, cũ Mardochæo & Additionibus, de causis matrimonialibus. Adduntur Additionum commentarij in libros Nazaræorum,

zarçorum, uotorum, placentarum, et aliorum plurium.

Volumen tertiũ reliquos Talmudicos complectitur, cum commentarijs ut reliqui. Libri sunt isti: Positio prima, media, & postrema. De flagellis. De iuramentis. De idolola tria. His additur liber de 20. portis iuramentorum.

¶ In Talmud Babylonicum.

Glossa R. Salomonis, Additiones, R. Aser, R. Mose, & Samson.

¶ Talmud Ierosolymitanum.

Cum Rambã & Additionibus. In quarta parte accedit expositio. R. Abraham filij Hasdai, & R. Salomonis. In quinta, R. Aser super tractatus paruos. In sexta, Cõmentarij Samson. Sed satis iam nugarum Iudaicarum: quarum nullus ferè alius Christianis usus est, quàm quod inde gentis huius stultissima peruicacia, & peruicacissima stultitia apparet.

¶ *Pars 5. De scriptis in Legem siue Pentateuchum: & primum qui in omnes quinq; : deinde qui in singulos Pentateuchi libros scripserint.*

Biblicas historias, & clarorum in Bibliis uirorum mentiones, ut patriarcharũ, Mosis, apostolorum, &c. seorsim digeremus infra circa initium Tituli 7. de historia Ecclesiastica.

Vide supra qui scripserint in uniuersa Biblia.

¶ De Hebraicis commentarijs.

¶ Pentateuchus Hebraice scriptus manu Esdræ, ut fertur Bononiæ seruatur in cœnobio Dominicanorum.

Glossa ordinaria Iudaica in Pentateuchum, maior & minor, magnæ authoritatis apud Iudæos, excusa Venetijs.

R. Abrahã aben Ezra prologus & commentarij in legem, qui inscribuntur fasciculus myrrhæ. Eosdem Con. Pellicanus Latine reddidit.

R. Bahai filij Aser expositio in Pentat.

R. Iacob glossa in Mosen.

Menahem Iudæi Perusch, id est, expositio legis iuxta ueritatem, ut inscribit.

R. Mosche filij Neha, perusch.

Quinq; libri Mosis cum Targum, id est, Chaldaica translatiõe Onkeli uel Aquilæ in eosdem, & minores libros: qui sunt, Cantica, Ruth, Threni, Ecclesiastes, Hester. Accedit ritus Iudaicus, & lectiones ordinariæ extra Pentateuchum, iuxta legem sabbatis cantandæ. Volumen impressum Venetijs.

Pentateuchus cum Targo Onkeli, & Massoreth utraq;, prolixa & breui: Volumen ibidem impressum:

Targũ Ierosolymitanũ in Pentateuch.

Targum utrũq; in Mosen, Con. Pellicanus Latino sermone reddidit.

Pentateuchus Complutensis editionis, lingua quadruplici, &c. uide in Franc. Semenio, Tomo 1.

In Pentateuchum & Targum, expositio R. Salomonis Iarchi, & Hiskuni, cũ quinq; paruis libris expositis, & Haphtoras, id est, lectionibus ordinarijs extra Pentateuchum.

Declarationes difficilium rerum in Pentateucho R. Salomonis.

Pentateuchus cum annotatiõibus & obseruationibus Hebraicis, quæ prolixi cõmentarij uice esse possunt, ex prælectionibus Franc. Vatabli, excusæ Parisijs apud Rob. Stephanum 1541.

¶ De Græcis commentarijs in Mosen.

Cyrillus in Pentateuchum, extat in Bibliothecis quibusdam Italiæ.

Procopij Gazæi in Octateuchum commentarij, id est, in Mosen, Iosue, Iudicum, & Ruth: item in regum libros et Paralipomenon, in Bibliothecis Romæ & Venetijs seruantur. Ego etiam exemplar manuscriptũ nactus à magnifico senatu Augustano, doctissimo uiro Conrado Clauserο nostro id concessi: qui commentarios in Genesin Latinitate iam donauit, in reliquis etiam, ut speramus, idem præstiturus.

Theodoreti Cyrnensis & aliorum quæstiones, à Genesi usq; ad libros Regũ, Inuenio & hunc Titulum, Theodoreti Solutiones dubiorum usq; ad Paralipomena, inclusiue. Extant ih

Italiæ Bibliothecis.

Apud Ioan. Oporinum celeberrimũ typographum Basileæ, uidi manuscriptum codicem Græcũ hac inscriptione: Græca scholia in Bibliorũ Octateuchum, collecta ex commentarijs, Theodoriti, Basilij, Chrysostomi, Seueri Gamalieñ. Acacij, Diodori, Gennadij, Seueriani, Hippolyti, Apollinaris, Didymi, Eusebij, Cyrilli, Origenis, Theophili, Theologi (id est, Gregorij Nazianzeni) Gregorij Nysseni, Serapionis, Ephraim & Philonis. Reperiunt, ni fallor, similia collectanea in utriusq; Testamenti libros: ex quibus esse uidentur quæ in Epistolã ad Romanos excusa sunt Basileæ, Ioañe Lonicero interprete. Crediderim autem ea omnia à Procopio nostro esse congesta. Is enim in præfatione commentariorum in Octateuchũ, scribit se primum collectanea edidisse, secundum diuersorum theologorum interpretationes citatis singulorum nominibus: deinde cum operis molem excrescere uidisset, & multa hac ratione repetenda esse: eosdem cõmentarios in unum & continuũ corpus conclusisse, in quo eædẽ omnes expositiones essent, sed ita ut nihil repeteretur, nec illorum nomina subinde citarentur. Epiphanius similiter in Psalterium diuersas expositiones collegit.

Philonis Iudęi in Pentateuchum Mosis, et in ipsum Mosen, libri 5. Fortassis ex istis sunt uolumina illa quatuor, à Lilio Aegidio Libellio edita, de quibus plura require Tomo 1. in Philone.

¶ De *Latine scriptis in Pentateuchum.*

In quinq; libros Mosis, Alanus de Insulis, Albertus Patauinus.

Augustini Steuchi annotationes.

Claudius monachus.

Commentarij Germanici per Con. Pellicanum. Latinos eiusdẽ nominari hic non opus est, ut neq; aliorũ qui in Biblia integra scripserũt, & supra simul enumerati sunt.

Erasmus Sarcerius in ueteris Testamẽti libros usq; ad Esther, inclusiue. Expectantur eius scripta etiam in reliquos ueteris Testamenti libros.

Erhardus monachus.

Hugo monachus de S. Victore.

Iacobus de Lusanna.

Nicolaus de Gorran. Rabanus.

Remigius abbas Benedictinus.

Rodolphus de Rudesheim.

Stephanus Anglicus.

Thomas de Vio Caietanus.

Vuinandus de Stega uulgatã editionẽ Hebraicis confert, in quinq; libris Mosaicis.

¶ *Qui scripserint in Genesin.*

NOTANDVM. Vide supra qui in tota Biblia scripserint: item qui in Pentateuchum. In sequentibus etiam utriusq; Testamẽti libris, meminisse oportet semper quærendum esse, primum qui in tota Biblia scripserint: deinde qui seorsim, uel in totum Vetus, uel in Nouum Testamentum: tertio, qui in omnes eiusdem ordinis libros: ut hic in omnes quinq; libros Mosis, & alibi in historicos omnes, in prophetas uel omnes, uel minores tantum, in epistolas Pauli omnes. Id quod semel hic admonuisse sat fuerit.

¶ *In Genesin, R. Mosse Hadarsan.*

R. Menahem Hakenad.

R. Isaac Arama.

R. Salomon Gallus, quem Con. Pellicanus Latinum fecit.

Difficiliorum & Græcarum, & Hebraicarum omniumq; peregrinarum dictionum in Geneseos libro interpretatio, per Andream Placum.

¶ Genesis, & aliqui libri ueteris Testamenti: Noua translatio in Græcũ incipiens à fine libri modo Iudaico. Codex hoc titulo in Bibliotheca quadã Italiæ, Venetijs puto, reseruatur.

Cyrilli commentarij Græci in Genesin.

Gregorius Nyssenus.

Io. Chrysostomi homiliæ 67. Tom. 5. operum eius, Io. Oecolãpadio interprete.

Methodius episcopus, Hieronymo teste.

Origenis homiliæ 17. extãt, in prima parte operum eius.

Seueriani Gabaleñ. episcopi conciones 14. Græcæ: quas Ioan. Alexand. Brassicanus in Bibliotheca sua Viennæ possidere se alicubi scribit.

Quæstio.

Quæstionum & solutionum in Genesin liber 1. Philonis, cum operibus eius Latinè impressis Basileæ apud Hen. Petrum.

¶In Genesin, Alcuinus.

Aur. Augustini de Genesi ad literã liber imperfectus. Et rursus de Genesi ad literã libri 12. Tomo 3. operũ eius. Vide supra Tomo 1. fol. 115. b.

Eiusdem de Genesi contra Manichæos libri 2.

Eucherij Lugdunen. libri 3.

Traditiones Hieronymi Stridonensis, Tomo 3. operum eius.

In Gen. allegoriæ, Isidori Hispalen. senioris.

In Geneseos priora aliq̃t capita, Iunilius.

Strabus Fuldensis monachus.

Victorinus Pictavien.

In Gen. usq; ad mortem Abrahæ, commentarius Victorini Massiliensis.

¶Benedicti Stendel in Genesin liber 1.

Brunonis archiepiscopi Ruthenorum li

Eckardus Teutonicus. (bri 2.

Henricus de Hassia iunior.

Henricus de Langenstein, aliâs de Hassia senior.

Hermañi Schildis Lectura in Genesin.

Leo Iudæ & Gaspar Megander ex ore Huldrychi Zuinglij Annotatiões in Genesin & Exodum exceperunt. Vide Tomo 1. in Gaspare.

Iacobi Magni literalis & mystica expositio.

Iacobi Ziegleri Conceptiones.

Ioan. Bertramus Germanus.

Ioan. Draconitis commentarius in Psalmos aliquot & capitula Geneseos de Christi regno.

Ioan. Oecolampadij annotationes, per Ioan. Gastium editæ.

Ioan. Zacharias.

Martini Lutheri annotationes in 11. capita Geneseos, per Vitum Theodorum collectæ & editæ.

Eiusdem conciones Germanicæ in Genesin, cũ institutione quomodo Moses discendus sit: Excusæ Vitebergæ in 8.

Nicolai de Cusa de Genesi liber 1.

Nicol. de Gorran, ordinis fratrum Prædicatorum.

Phil. Melanchthonis commentarius, Tomo 1. operum eius.

Aphorismi Petri Artopœi in Genesin, de prima rerum origine, & uita sanctissimorum antiquissimorumq; patrum.

Ruperti Tuitiensis libri 9.

Valentini Cratoaldi commentarius.

¶ *Qui non in totam Genesin, sed aliquas eius partes scripserint.*

Concordia Mosis & Platonis, Marsil. Fic. 8. 6.

Metaphysica Mosaica, Ioannis Fœnisecæ. Sed hæc pertinẽt potius ad primi Tituli partem, ubi de Theologia quid cum philosophia commune habeat, diximus.

¶Multa in Genesin habentur libro 2. Sententiarum Pet. Lombardi, usq; ad distinctionem 24. uel ultra.

In 4. capita Geneseos Hebraica, Paulus Fagius.

In tria capita Geneseos, Petri Artopœi scholia marginalia ad textum triplicem: Hebraice, Græce, & Latine è regione excusum: & Annotationes in eadem seorsim post textum. Aphorismi uero eius in totã Genesin extenduntur.

De creatione distinctioneq; rerũ, Dionysius Carthus. lib. 3. de fide catholica.

De Mosaico opificio Philonis Iudæi liber primus in secũdo uolumine translationis Lilij Aegidij. Idẽ puto qui aliâs Philonis in Hexaëmeron nominatur.

In tria capita Geneseos, siue de Cosmopœia, siue de mundano opificio, Augustin. Steuchus.

In Hexameron, uel potius Hexaëmeron, id est, sex dierum opus Dei, scripserunt, Appion, Gregorius Nyssenus, Hippolytus, Honorius, Anselmus Cantuariẽsis. Aegidius Romanus, Ambrosius episcopus Mediol. libros 6. Tomo 4. operum eius. Hermannus Schildis, Saluianus librũ 1. Basilius Magnꝰ homilias 11. quas Argyropylꝰ Latine reddidit. Vuolfgangus Capito, Iulius Querceus.

Io. Pici Mirandulæ Heptaplus de opere

ſex dierum, ſeptemplici uaria enarratione compoſitus.
Dracontius cõpoſuit heroicis uerſibus hexameron creationis mundi, Honorius.
De diſtinctione operum ſex dierum, P. Lombardus 2. 12.
De primo diſtinctiõis opere. De luce facta primo die, ſpiritualis ne an corporalis fuerit. Quibus modis accipitur dies. De naturali ordine cõputationis dierum: & de illo qui pro myſterio introductus eſt. De intelligentia horum uerborũ, Dixit Deus. Ex quo ſenſu pater dicitur operari in filio uel per filium, uel in ſpiritu ſancto, Pet. Lombard. 2. 13.
De opere ſecundæ diei, qua factum eſt firmamentum.
Quod cœlum tunc factum debet intelligi.
De qua materia factum ſit.
Quomodo aquæ poſſunt eſſe ſuper cœlum: & quales ſint.
De figura firmamenti.
Quare tacuit ſcriptura de benedictione operis huius diei, Lombard. 2. 14.
De opere tertiæ diei, quando aquæ congregatæ ſunt in unum locum, cum multa ſint maria & flumina.
De opere quartæ diei, qua facta ſunt luminaria.
Quomodo accipiendum ſit illud, Sint in ſigna & tẽpora, Lombard. 2. 14.
De opere quintæ diei, qua facta ſint natatilia, & uolatilia.
De opere ſextæ diei qua creata ſunt animalia, & reptilia terræ.
De uenenoſis & noxijs animalibus.
Vtrum miníma animalia tunc creata fuerunt.
Quare poſt omnia factus eſt homo.
De ſentẽtia illorum, qui ſimul omnia facta eſſe contendunt.
Quomodo intelligẽda ſit requies dei.
Quomodo accipiendũ ſit, quod dicitur Deus compleſſe opus ſuũ ſeptima die, cum tunc quieuerit.
Quomodo omnia facta à Deo dicanť ualde bona.
De ſanctificatione ſeptimæ diei, Lombardus 2. 15.
Adam & Euæ myſtica interpretatio, Cęlius Rhod. 2. 24.
Adam & Euæ allegorica ex Platonicis ſignificatio, Idem 21. 13.
De creatione hominis Greg. Nyſſenus, Dionyſio Romano Exiguo interprete.
Animam eſſe ad totius ſapientiæ imaginem factam, Cæl. 3. 6.
De creatione animæ, an de aliquo facta ſit.
De inſpiratione & inſufflatione Dei: quando facta fuerit anima, an in corpore, uel extra.
In qua ætate factus eſt homo.
Quare homo extra Paradiſum creatus, in Paradiſum ſit poſitus. De Paradiſo, ligno uitæ, & ligno ſcientiæ boni & mali.
De formatiõe mulieris, Lombard. 2. 17.
Quare de latere uiri, et non de alia parte corporis formata ſit.
Quare dormienti uiro & non uigilanti ſubtracta ſit coſta.
Quod de coſta multiplicata in ſe, ſine additamento extrinſeco facta fuerit, Lombardus 2. 18.
Animã mulieris non eſſe ex anima uiri, Ibidem.
De hominis creatione.
Qualis factus ſit homo.
De imagine & ſimilitudine ad quam factus eſt homo.
Quare homo dicitur imago, & ad imaginem: filius uero non ad imaginem, Lombard. 2. 16. (mo 4.
De paradiſo, Ambroſ. Mediolanenſi. Toloachimus Vadianus in Epitome Geographi. copioſe.
De quatuor paradiſi fluminibus, Cæl. 17. 14.
De eiectione hominis de Paradiſo.
Quomodo intelligẽdum ſit illud, Ne ſumat de ligno uitæ & uiuat in æternũ.
De flammeo gladio ante paradiſũ poſito.
An ante peccatum homo comederit de ligno uitæ, Lombard. 2. 29.
De ligno uitæ, Laur. Iuſtinianus, Bonauentura.
De arbore ſcientiæ boni & mali, Aurel. Auguſtin.
Quod non ſoli uiro præceptum fuit datum, Lombard. 2. 21.

De Che

De Cherubim & flammeo gladio, Philo Iud.
De origine peccati Adæ.
De mulieris elatione.
De uiri elatione.
Quis magis deliquerit, uir aut mulier.
De ignorantia excusabili, uel inexcusabili.
An uoluntas præcesserit illud peccatũ, Lombard. 2. 22.
Historiæ quæ ad hominum nomina pertinent, ut de Cain & Abel, Melchisedec, patriarchis, Sara, Noë, Ioseph, &c. uide Titulo 7. circa initium in historijs Biblicis.
De arca mystica, Richardus de S. Victore.
De mystica arca Noë, Hugonis de S. Victore libri 5.
De Noë & arca, Ambros. Mediolanen. Tomo 4. operum eius.
De arca Noë, Tzetzes 6. 80.
De cataclysmo, Aurel. Augustinus, Tomo 9. operum eius.
De emissione cori & columbæ ex arca, Tzetzes 6. 81.
De diluuio mundi, Auitus Vienneñ.
De cataclysmo, siue abluuio: & conflagratione, siue ecpyrosi: Cataractæ cœli ruptæ quæ intelligãtur: demum de columba indice subsidentium aquarum, ex Plutarcho, Cælius 22. 24.
Mira exempla, quæ in montibus & lapidibus hodie uisuntur, unde originem & causas duxerint, Alexander ab Alexandro 5. 9.
Expositio Germanica historiarũ Ioseph per Antonium Coruinũ, in qua præcipue docetur de cruce & exaltatione Christi. De crimine adulterij.
De officio principũ & magistratuum erga Deum & homines. De caritate annonæ, & cur à Deo immittatur. Excusa Argentorati 1541. in 8. apud Cephalæum.

¶ *De scriptis in Exodum.*

Origenis homiliæ 13. Tomo 1. operum eius.
Hippolytus episcopus.
Victorinus Pictauien.
Strabus monachus Fuldeñ.
¶ Eckardus.
Nicolaus de Alsentia Carmelitã.
In Exodum mystice, Henricus de Coſueldia.
Henricus de Hassia iunior.
Ioan. Brentius.
Ioan. Gauuer Carmelita, 1440.
Ioan. Zacharias.
Annotationes in Genesin & Exodum exceptæ ab ore Huld. Zuinglij per Leonem Iudæ & Gaspar. Megandrũ.
Conceptiones Iacobi Ziegleri.
Pauli Constantini Phrygionis commentarius.

¶ *In partes aliquas Exodi.*

De Mose, uide infra Titulo 7. inter Historias Biblicas.
De auro ablato Aegyptijs per Israëlitas, Aur. Augustin. quæstione 53.
De transitu maris rubri, Auitus Viennensis.
Mare Pamphylicum Alexandro Mac. patuisse, ut Mosi rubrum, Crinitus 17. 13.
De ingratitudine edentium manna, Sebastianus Brant.
De manna uide in libro de re Medica, ubi de medicamentis simplicibus.
De 42. mansionibus, Richardus de S. Victore, Hermannus Schildis, Hieronymus Stridonensis Tomo 3. operum eius.
De mansionibus filiorum Israël, Bedæ libri 9.

¶ *In Decalogum.*

Decalogi explicationes in omnibus ferè catechismis sunt, quos supra enumerauimus. Hic nominabimus illos qui eundem extra Catechismos exposuerunt.
R. Aben Ezra Hebraice, & Latine Sebastiano Munstero interprete.
Arnoldi Vesalien sis Exegesis.
De 10. chordis, Augustinus de Anchona, & Aur. Augustinus Tomo 9. operum eius.
(De præceptis Dominicis speculũ Aur. Augustini, Tomo 3. operũ eius. Sunt autem præcepta pie uiuendi ex omnibus utriusq; Testamenti libris secundum librorũ seriem deprompta.

In simili negotio Cyprianus, & apud Græcos nõnulli, maiore ingenio cura & uersati sunt.)
S. Bonauentura. Gosuuinus de Hex.
Henricus de Vrimaria.
Henricus de Herph.
Ioan. Geiler Keiserſp.
Ioan. Gerson, Tomo 2. operum eius.
Præceptorum ioã. Nider doctoris ordinis prædicatorum.
Decalogi diuini enarratio ciuilis per Io. Oldendorpium.
Ioan. Sunneman.
Marci Vigerij Cardinalis decachordũ Christianum.
Martini Lutheri explicatio Germanica.
Nicolaus Dinckelsp.
Pet. Lombardus in Sententijs libro 3. distinctione 37. & 38. & 39.
¶ De lege & decalogo, Io. Caluinus.
De 10. mandatis, quomodò contineantur in duobus, Pet. Lombard. 3. 38.
Distinctio præceptorum legis, Vincentius Bell. 1. 2. 5.
De conuenientia decem præceptorum & plagarum, Aurel. August. Tomo 9. operum eius.
De præceptis Dominicis loci cõmunes 120. Cypriani. Vide paulò superius, in eiusdẽ Tituli libro D. Augustini.
Catalogus omnium præceptorum legis Mosaicæ, cum succincta Rabinorum expositione, Hebraice & Latine excusus Basileæ apud Hen. Petrum.
De non occidendo, Brunfels. in Pandectis libro 9.
¶ De sabbato paucula, Cælius Rhodig. 13. 21.
De sanctificatione sabbati, Conradus Henfel. Vide infra Titulo 5. de Ecclesia, ubi de festis.
¶ De introitu terræ promissionis, Augustinus de Anchona.
De terra sancta, uide supra in Geographicis, libro 11. Tit. 5.
¶ De tabernaculo fœderis, Richard. de S. Victore.
De tabernaculo & uasis, Beda.
De oblationibus Therumoth, Gaon Mehrar.

¶ *In Leuiticum.*

R. Symeon ben Ioachim.
¶ Origenis homiliæ 16. Rufino interprete, qui multa sustulit, multa adiecit.
Cyrilli Alexandrini libri 16.
Hesychius monachus.
¶ Benedictus Stendel.
Ioan. Brentius. Ioan. Zacharias.
Paulus Constantinus Phrygio.
Radulphus Flauiacen̄.
Strabus Fuldensis.
Victorinus Pictauiensis.
¶ De esu agni, sermo Hieronymi, Tomo 4.
De sale fœderis, Paulus Ritius.
An Iudęi colentes suem aut fastidientes, abstineant eius carnibus, Plutarch. Sympos. 4. 5.
De leprarum generibus, sermo Hieronymi Tomo 4.
De uestibus sacerdotalibus, Hierony. Tomo 3.

¶ *In Numeros.*

Origenis homiliæ 26. Tomo 1. operum eius.
D. Hieronymi homiliæ 28.
Benedictus Stendel.

¶ *In Deuteronomium.*

R. Menahem Hakenad.
Benedictus Stendel.
Io. Bugenhagij Pomerani Annotatiões.
Mart. Lutheri Annotationes.

¶ *Pars 5. De scriptis in libros Iosue, Iudicum, Ruth, Samuel, Regum, Esaiam, Hieremiam, Ezechielem. Et 12. prophetas minores.*

¶ *In Historicos libros siue prophetas priores, ut Hebræi uocant, in genere.*

In omnes historicos ueteris Testamenti libros, R. Salomon Iarchus, Thomas de Vio.
In historicos libros sacros commentarij Germanici Cõradi Pellicani. Latinos memorari non opus est hoc loco, cum in uniuersa Biblia scripserit.
In libros usq; ad Esther, inclusiue, Erasmi Sarcerij. Expectantur & in reliquos Testamenti libros eiusdem authoris commentarij.
In libros historicos utriusq; Testamenti poëma Petri de Riga.
¶ Prophetę primi cum Targũ Ionathan, & glossa Dauidis Kimhi. Liber excusus hac

sus hac inscriptione.
Prophetæ priores cum cõmentarijs R. Salomonis Galli Iarchi, & R. Dauidis Kimhi, nempe in libros Iosue, Iudicum, Samuelis & Regum: Editio secunda apud Danielẽ Bambergium.
In prophetas priores cõmentaria Rabinorum Salomonis, R. Dauid Kimhi, & R. Leui ben Gerson. Con. Pellicanus Latina fecit.
Haphtoras, id est, lectio prophetica, quæ sic nominatur, eò quod olim Antiocho authore lectio Biblica cessauerat. Sumuntur hæ lectiones ex Pentateucho, deinde ex libris historicis ac propheticis.

¶ *In Iosue, uel Iesu Naue.*

R. Dauid Kimhi commentarius.
R. Leui ben Gerson.
Homiliæ 26. Diui Hieronymi.
Origenis homiliæ 26. Tomo 1. operum eius.
Procopius Gazæus in Octateuchum.
Stephanus Anglicus.
Rodolphus de Rudeszhem.

¶ *In librum Iudicum.*

R. Dauid Kimhi commentarius.
R. Leui ben Gerson.
Origenis homiliæ 9. Tomo 1. operum eius.
Procopius in octateuchum. Vide qui in omnes historicos libros, &c.
Ioã. Brentius Latine: & Germanice per Hieb Gast, Henricus Steiner excudit Augustæ 1539. in 8.
Claudius monachus.
Stephanus Anglicus.
Rodolphus de Rudeszhem.
De hoc, Super qua ros non cadat, sicut in montibus Gelboë, Tzetzes 10. 308.
De iuuenca ex Basan, Tzetzes 10. 306.

¶ *In Ruth.*

Abraham aben Ezra. R. Salomon.
Claudius monachus. Io. Brentius.

¶ *In Samuelem & libros Regum.*

¶ In Samuelem & libros Regum, R. Dauid Kimhi. R. Leui ben Gerson.
Origenis homilia. Procopius Gazæus: uide qui scripserint in omnes libros historicos, &c.
Eucherij Lugduneñ. libri 4.
Isidorus uterq;. Rabanus.
Gregorius papa, in primum tantum librum, ni fallor.
Io. Bugenhagij Pomerani annotationes in Samuelem, id est, duos priores libros Regum.
Iusti Menij commentarius.
Ruperti Tuitieñ. libri 15.
Stephanus Anglicus.
Angelomus Lexouiensis.
Bedæ in principium regum libri 3.
Bedæ 30. quæstiones in libros Regum.
¶ De regibus, Saule, Dauide, Salomone, &c. uide infra in historijs Biblicis Titulo 7.

¶ DE *Prophetis: & qui in omnes aut plures scripserint.*

Prophetæ qui priores qui posteriores dicantur apud Iudæos, explicatum est supra in diuisione librorũ Biblicorũ.
De uita prophetarum liber 1. Melitonis Asiani.
De prophetarum uita & morte Epiphanij liber Græcus & Latinus, Albano Torino interprete, & Io. Capnione.
De prophetarum ueteris Testamenti dignitate, usu, necessitate, multa leges in præfatione Sebast. Munsteri in secundum Tomum Bibliorum Hebraicorum cum translatione sua & Annotationibus. Ibidẽ subijciuntur quædam excerpta ex Sedar Olam minori, de regibus Iuda & Ierusalem, & sub quibus singuli pphetæ uixerint.
¶ In prophetas posteriores omnes, Targum, R. Salomon Iarchus, R. Dauid Kimhi, & Abenezra.
Liber dictus ἐξακοσιόστιχα προφήτων, continens expositiões in 16. pphetas, Græce extat Romę in Vaticana bibliotheca: & in alia quadam Venetijs.
In prophetas posteriores, Rupertus abbas Tuit.
¶ De quatuor prophetis maioribus, Antoninus Florent. Tit. 3. cap. 5. & tribus sequentibus.
In omnes prophetas (posteriores nẽpe) D. Hierony. Tom. 5. & 6. operũ eius.

¶ *In Esaiam.*

Isaias propheta Hebraice & Græce, cum Latina uersione D. Hieronymi, & altera Seb. Munsteri, & succincto per eundem commentario ex R. Dauid Kimhi collecto. Excusa Basileæ apud Hen. Petri.

In Esaiam Abram aben Ezra: & cõmentarius R. Dauid Kimhi, à Con. Pellicano Latinitate donatus.

¶ Origenis homiliæ 14. Tomo 1. operum eius.

Cyrilli cõmẽtarij Græci in Italia seruant.

Didymi libri 18. Procopius Gazæus.

Eusebij Cæsarien. libri 10.

¶ Hieronymi Stridonen, libri 18. Tomo 3. operum eius iuxta translationem 70. & iuxta ueritatem Hebraicam.

Hippolytus. Beda.

Victorinus Pictauien.

Thomas Aquinas. Ioachim abbas.

Ioan. Oecolampadij hypomnematon libri 6.

Huldrychi Zuinglij translatio, cum annotationibus.

Scholia ex M. Lutheri prælectionibus, secundò edita & aucta.

Conradi Pellicani commentarius in Esaiam Germanicus ad Iudæos.

Nicolaus de Gorran.

Thomas Haselbach.

Michaël Massa.

Rodolphus de Rudesheim.

Giselbertus monachus b. Anselmi audi-

¶ Theodori Bibliandri præfatio. (tor.

De uisione Esaiæ & Ozia rege lepra percusso, Io. Chrysostomi homiliæ 5. Græcę, & Latinæ Des. Erasmo interprete. Tomo 1. operũ eius. Vide supra Tomo 1. 402. b. Eædẽ inter opera Des. Erasmi habentur, Tomo 8.

In Esaiæ loca 3. unum, capite 9. & duo, cap. 42. Ioan. Chrysostomi homiliæ 3. Tomo 2. operum eius, numero 22. 23. & 24. ex 29. incerto interprete.

Esaiæ principium ex Basilio, interprete Des. Erasmo, Tomo 8. operum eius.

Esaiæ primæ uisionis expositio per D. Hieronymum, Tomo 3. operum eius.

Super uerbis Esaiæ, cap. 7. In illa die nutriet homo, Richardi de S. Victore lib. 1.

Enarratio capitis 9. Esaiæ per Mart. Lutherum dictata.

M. Lutheri annotationes in Vaticinium de Iesu puero nato ex nono capite Esaiæ, Io. Lonicerus Latinas fecit.

Viti Theodori expositio Germanica in totum Esaiam, hoc anno 1548. excusa Norimbergæ in 4. chartis 75.

¶ *In Hieremiam.*

R. Dauid Kimhi. R. Salomon.

¶ Origenis homiliæ 4. Tomo 1. operum eius. Theodoretus Cyrẽ.

¶ D. Hieronymi libri 6. iuxta utrãq; editionem. Tomo 3. operum eius.

Eiusdem homiliæ. 4.

Ioachim abbas Calaber.

Thomas Aquinas.

Anselmus Lucensis.

Huld. Zuinglij translatio cum annotationibus.

Io. Oecolampadij cõmentariorũ libri 3.

Con. Pellicani commentarius Germanicus ad Iudæos.

Io. Bugenhagius Pomeranus.

Nicolaus Gorranus.

¶ *In Threnos, id est, Lamentationes Hieremiæ.*

R. Salomon Iarchus, & R. Abrahã aben Ezra.

¶ Theodoretus Cyrẽ.

¶ D. Hieronymi uel Bedæ, libri 3. Tomo 3. operum eius.

Pascasij Ratberti libri 5.

Hugo de S. Victore.

Thomas Aquinas.

Io. Oecolampadij conciones Germanicæ, per Io. Gastium editæ.

¶ *In Ezechielem.*

R. Salomon. R. Dauid Kimhi.

¶ Origenis homilię 14. Tomo 1. operum eius.

Σημασίαι in Ezechielẽ Gregorij theologi.

Theodoreti Cyrensis opus magnũ, Bononiæ ad S. Saluatorem.

Hieronymi Stridonensis homiliæ 13.

Eiusdem in Ezech. iuxta utrãq; editionẽ libri 14. Tomo 3. operum eius.

Gregorij papæ 1. libri 2. quorum homiliæ sunt 22. Inuenio & hunc titulum libri impressi, Homiliæ Gregorij papæ in

pæ in extrema parte Ezechielis.
Victorinus Pictauiensis.
Hugo de S. Victore.
Ioan. Oecolampadij commentarius.
Michaël de Cesena. Ioan. Huss.
¶ De uisione Ezechielis, Richardus de S. Victore.
De domo Ezechielis, Richardus de S. Victore.
Expositio uaticinij de restitutione Israëlis, de instauranda urbe Ierusalem & templo, terraq; diuidenda rursus inter tribus, quod ultimis octo capitib. Ezechielis legitur, per Theodorũ Bibliandrũ, inserta Con. Pellicani commentarijs in Biblia.
Nicolai Cabasilæ obseruatio in uisionẽ Ezechielis, in qua super 4. animalib. throni similitudo, & super throno species hominis, seruatur in Italię bibliothecis.
De ossibus quorũ Ezechiel fuit spectator, Tzetzes 10. 320.
Ezechielis caput 1. explicatum à Io. Oecolampadio: liber Germanice excusus in 4.

¶ *In prophetas 12. minores.*

Vide supra qui scripserint in omnes prophetas, &c.
Abraham aben Ezra.
R. Dauid Kimhi, translatus à Con. Pellicano.
¶ Hesychius Hierosolymita.
Theodoritus Cyrensis Græce, & Latine Petro Gyllio interprete.
¶ D. Hieronymus.
Ruperti abbatis Tuitiensis libri 30.
Stephanus Anglicus.
Remigij Altisiodoren. commentarij in 11. prophetas posteriores.
De prophetis 12. minoribus, Antonin. Florentin. tit. 3. cap. 9.

¶ *In Oseam.*

Theophylactus Græce, & Latine Io. Lonicero interprete.
Pierius Alexandrinus presbyter, Hieronymo teste.
Didymi libri 3. ad Hieronymum.
Cyrilli Commentarius Græcus Romæ extat.
¶ Hieronymi libri 3. Tomo 6. operum eius, fortè ex Didymo translati.
Rufinus Aquileien. Ioan. Huss.
Franciscus Lambertus.
Martinus Lutherus.
Ioan. Oecolampadius.
Vuolfgangus Capito.

¶ *In Ioëlem.*

Hieronymus, Tomo 6. operum eius.
Rufinus Aquileien.
Franc. Lambertus. Io. Dracontes.
Ioan. Oecolampadius.
Io. Rhodophanta. M. Lutherus.

¶ *In Amos.*

Hieronymi libri 3. Tomo 6. operũ eius.
Rufinus Aquileien. Io. Brentius.
Ioan. Oecolampadius.
Amos ex Hebræo in Latinũ uersus per Ioan. Draconitem.
Idem carmine Heroico per Theodorum Reyszman.

¶ *In Abdiam.*

Hieronymus, Tomo 6. operum eius.
Io. Dracontes. Io. Oecolampadius.

¶ *In Ionam.*

Theophylactus Græce, & Latine Ioan. Lonicero interprete.
Hieronymus, Tomo 6. operum eius.
M. Lutheri annotationes, Ioan. Lonicerus è Germanicis Latinas fecit.
Iustus Ionas. Ioan. Oecolampadius.
Petrus Artopœus.
Rupertus abbas Tuitien.
Ionam prophetam Latino carmine reddidit Sebast. Castalio.
¶ De pœnitentia Niniuitarum homilia 1. Maximi Taurinen.
De cucurbita Ionę, Hieronymus Tomo 2. operum eius.

¶ *In Micheam.*

Theophylactus. Hieronymi libri 2. Tomo 6. operum eius.
Rupertus abbas Tuitien.
M. Lutheri annotatiões per Vitũ Theodorum editæ.
Pauli Constantini Phrygionis commentarius.

GOTTFRIED WILHELM LEIBNIZ BIBLIOTHEK
NIEDERSÄCHSISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Signatur: Leibn. Marg. 64:2, Stück 2, [66] - 23r
PUBLIC DOMAIN

Theobaldi Billicani Scholia.
Ioannes Oecolampadius.

¶ *In Naum.*

Theophylactus Græce, & Latine, Io. Lonicero interprete.
Hieronymus Tomo 6. operum eius.
Theodorus Bibliander.

¶ *In Habacuc.*

Theophylactus Græce, & Latine, Io. Lonicero interprete.
Oratio Habacuc explicata à Cyrillo.
¶ Hieronymus, Tomo 6. operum eius.
Victorinus Pictauiensis.
Vuolfgangus Capito.
Mart. Lutheri annotationes Germanicas Io. Lonicerus Latine reddidit.

¶ *In Sophoniam.*

Hieronymus Tomo 6. operum eius.
Mart. Bucerus Sophoniam ad Hebraicam ueritatem uertit, & commentario explanauit.

¶ *In Haggæum.*

Hieronymus, Tomo 6. operum eius.
Io. Oecolampadius. Io. Eccius.
Iod. Vuillichius. Vrbanus Regius.
Georg. Vicelius Haggæum Germanice exposuit.

¶ *In Zachariam.*

Didymi libri 5. ad Hieronymum.
Hieronymi libri 3. Tomo 6. operũ eius.
Hippolytus. Io. Oecolampadius.
M. Lutherus.

¶ *In Malachiam.*

Hieronymi liber 1. Tomo 6. operũ eius.
Io. Oecolampadius Latine, & Germanice Lodoico Hetzer interprete: Thomas Vuolfius excudit Basileæ 1526. in 4.

¶ *Pars 6. De scriptis in Iob, Psalmos, Prouerbia, Ecclesiasten, Cantica canticorum, Danielem, Paralipomenon, Esdram, Neemiam, & Hester. Item in libros Ecclesiasticos, Sapientiam, Ecclesiasticum, Iudith, Tobiam, Baruch, Machabæorum libros, & Esdræ tertium & quartum.*

¶ *In Iob*

Iobi historiæ author est Moses, ut multis placet.
¶ Abraham aben Ezra.
R. Leui ben Gerson.
R. Abraham Prizol.
R. Mosse filius Naaman Gerundeñ. Hebraice & Latine Con. Pellicano interprete.
¶ Origenis tractatus 3. Tomo 1. operum eius.
Olympiodori diaconi hypotheses.
Expositiones quædã in librum Iob Græcæ, in Bibliothecis Italiæ.
Didymus Alexandrinus.
Ambrosius Alexandrinus.
De Iob, Ioan. Chrysostomi homilia 5. ex 45. Tomo 2. operum eius, innominato interprete.
De patientia Iob homiliæ quinq, ibidẽ, Lælio Tifernate interprete.
¶ Aur. Augustinus Tom. 4. operũ eius.
Hieronymi libri 3. Tomo 7. operũ eius.
Hilarius Pictauiensis.
Gregorij papæ 1. libri 35. Vide Tomo 1.
Beda. Philippus presbyter.
In Iob ad literam, Thomas de Aquino.
Ioan. Oecolampadij Exegemata.
Iob historiæ magna pars exponitur iuxta ordinem literarum, in Sanctis Pagnini Isagoge ad mysticos scripturæ sensus.
Ioan. Brentius ad Hebraicam ueritatem Iobum transtulit, & cõmentarijs explicauit: Iob Gastius in Germanicum sermonem transtulit. Simon monachus Hasligemeñ. Gregorij moralia abbreuiauit. Thomas de Vio.
Ruperti abbatis Tuitiẽ. libri 10.
Oratio in peste habita, super illud Iob 19. Scio quod redemptor meus uenit, Io. Draconitis.

¶ *De Psalmis quædam in genere. De editionibus eorum diuersis in linguis. De scriptis in Psalmos Hebraice, Græce, Latine & Germanice.*

De usu & usu Psalmorum, opusculũ magni Athanasij, Græce, & Latine Ang. Politiano interprete, & Io. Capnione.
De cantu Psalmorum, Ioan. Gastius ex Augustino. Vide Tit. 5, in Ritibus Ecclesiasticis.

De uir.

De uirtute Psalmorum, D. Hieronymus Tomo 4. operũ eius. Basilius in principium primi Psalmi scribens.

De Psalmorum titulis, Serapion.

De titulis Psalmorum & eorum auctoribus, Christianus Massecu.

Quid adscriberent Hebræi in fine diapsalma, Cælius Rhod. 15. 20.

De psalmorum Dauidicorum usu, Ioannes Chrysostomus Tomo 2. operum eius.

De psalmorum authoribus, uide supra Tomo 1. nostro, in Dauide.

¶ Psalterium octuplex Augustini Iustiniani, Hebraice, Chaldaice, Arabice, & Græce, cum Latina interpretatione communi, & duabus alijs, quarũ una Hebraicum, altera Chaldaicum textum reddit: octaua columna annotationes continet.

Psalterium sextuplex: Hebræum, cum tribus Latinis, scilicet D. Hieronymi, Sanctis Pagnini, & Felicis Pratensis. Græcum 70. interpretum, cum Latina uulgata, Sebast. Gryphius excudit Lugduni 1530. in 8.

Psalterium Hebraicum excusum in 16. Venetijs, Basileæ apud Frobenium, & Parisijs apud Rob. Stephanum.

Petrus Artopœus edidit Psalterium tribus linguis Hebraica, Græca, & Latina è regione positis. Quarta columna annotatiunculis & diuersæ lectioni seruit.

Psalterium Aethiopicis characteribus, sed lingua Chaldaica, Io. Potken edidit, uide Tomo 1.

Extat etiam literis Indicis scriptũ, ut audio, Psalterium.

¶ Psalterium Græcum argenteis & deauratis literis in corticibus cõscriptũ, in cœnobio insulæ lacus Constantiensis seruari audio.

Idem seorsim excusum est Argentorati in 16. apud Cephalæum, anno 1528.

Græcam metaphrasin heroico carmine, Apollinaris & aliorum, in Italia uidi apud Arnoldum Arlenium Paraxylum.

¶ Iacobus Faber Stapulensis edidit Psalterium quintuplex, Gallicum, Romanum, Hebraicũ, Vetus, Conciliatũ: excusum Haganoæ 1504. Vide Tomo 1.

Psalterium ordinatum & emendatum, Hieronymi Stridonen̄. Tomo 3. operum eius.

Psalterium D. Hieronymo interprete seorsim excusum Moguntiæ & alibi.

Psalterium ad Hebraicam ueritatẽ translulerunt Felix Pratensis, Martinus Bucerus, Sebast. Castalio, & Huld. Zuinglius qui sententię magis quàm uerborũ rationem habuit: & alij qui Biblia integra uerterunt.

Raynerij Snoygoudani paraphrasis, uide Tomo 1.

Ioã. Campensis paraphrasis doctissima, edita Lugduni apud Gryphiũ in 16. cum alterius cuiusdã innominati interpretatione ad ueritatem Hebraicã è regione.

Con. Pellicani Psalterium ex Hebraico translatum, inseritur autem ueluti paraphrasis minutis characteribus: impressum Argentorati, & postea Tigurí ab authore emendatum.

Psalterij correctio per Guilhelmũ Hirsaugien̄.

Psalterium monasticum, et psalterium S. Dominici, nescio quæ aut qualia, excusa in Italia alicubi.

¶ Psalterium carmine Latino reddiderunt, Franc. Bonadus, Ioã. Spangenbergius Elegiaco, & Helius Eobanus Hessus.

Viti Theodori annotationes in Psalterium Eobani.

Psalmi quidã à Vincẽtio Obsopœo carmine redditi: & duo à Ge. Aemylio.

Psalmi 3. à Gilberto Cognato lyrica paraphrasi tractati.

M. Ant. Flaminius psalmos aliquot diuersis carminum generibus reddidit.

Petrus Edissenæ ecclesiæ presbyter metro lusit in psalmos, teste Gennadio.

Psalmos Dauidicos in pias & Christianas precationes, nescio quo authore lingua Germanica redactos, Io. Honburgius Latinas fecit. Excusi sunt Francofordiæ 1541. in 8. Germanice: & Latine ibidẽ in 16. & in Gallia sine interpretis nomine.

Psalmi Germanicis & Gallicis carmini-

bus redditi, uide Tit. ultimo inter poëmata Christiana.

¶ In Psalterium scripserunt ex Iudæis, R. Salomon Iarchus, R. Abraham aben Ezra, R. Leui ben Gerson.

R. Salomonis, & R. Abraham aben Ezra commentarios in 12. psalmos, Con. Pellicanus transtulit.

R. Dauid Kimhi expositio in psalteriũ: Item responsiones ad Christianorum obiecta ex psalmis.

Paulus Fagius commentarium R. Dauidis Kimhi in priores aliquot psalmos (decem puto) Hebraicè & Latinè edidit ex uersione sua.

Eiusdem cõmentarium in primos quinquaginta psalmos Cõrad. Pellicanus transtulit.

¶ In psalterium apud Græcos scripserũt, Ammonius Alexandrinus, Didymus, cuius Cõmentarij etiamnum extant: & Eusebius Cæsariensis, cuius commentarij seruantur in publica Bibliotheca Augustæ Rhæticæ. Ioã. Chrysostomus. Gregorius Nyssenus. Euthymius Zigabenus. Theodorus Heraclius.

Theodoreti Cyrensis expositio, & alterius cuiusdã, Græce extant Venetijs.

Epiphanius in psalmos quotquot ante se fuerunt interpretes, in unũ collegit.

Hippolytus de psalmis scripsit, teste Hieronymo.

Expositio incerti authoris in psalmos, Græce habetur Venetijs ad S. Antonium.

Psalterium Græcum cum commentarijs uariorum authorũ, uolumen magnũ, Venetijs in Bibliotheca. SS. Ioannis & Pauli.

Alibi etiam in diuersis Italiæ Bibliothecis diuersæ enarrationes Græcæ psalmorũ seruantur: & Romæ in Vaticana liber hoc titulo, Λέξεις τῶν ψαλμῶν.

¶ *Quinam Latine in psalmos scripserint ueteres & recentiores, ordine literarum.*

Alexander de Ales.

Ambrosius Ansbertus monachus.

Anselmus Laudinieñ.

Anselmus Luceñ.

Arnobius. Def. Erasmi in Arnobium præfatio, Tomo 3. operum eius.

Augustini Iustiniani psalteriũ octaplũ cum annotationibus.

Aurelius Augustinus Tomo 8. operum eius.

Bruno Herbipoleñ. episcopus.

Christophorus Marcellus.

Columbanus Scotus.

Conradus Hensel super psalterio secundum quadruplicem expositionem.

Conradi Pellicani translatio unà cũ breui expositione aut paraphrasi, minusculis characteribus inserta.

Franciscus Titelmannus.

Galterus Disse Magolensis.

Gilbertus episcopus Pictau. cognomine Porretanus.

Guilielmus Parisieñ.

Hugo Cardinalis. Honorius.

Iacobus Perez de Valentia.

Iacob. Sadoletus.

Psalterium decem chordarum, Ioachimi Calabri.

Ioan. Aepinus Hamburgeñ.

Ioan. Baptista Folengius.

Ioan Bugenhagij Pomerani commentarij in psalmos, Latine, & Germanice, M. Bucero interprete. Ab eodem Bugenhagio psalteriũ bis translatũ est: uide Tomo 1.

Io. Draconitis commentaria in psalteriũ ex Hebræo uersum.

Psalterium ex integro uersum, cum exegesi Ioan. Lonicerí.

Ioannis de Mechilinia liber 1. anno 1460.

Ioan. de Turre cremata Sabinensis episcopus.

Ioan. Valdesius Hispanice.

Lanfrancus Cantuarieñ.

Ludolfus, aliàs Luitolfus Cartusieñ.

M. Antonius Flaminius.

M. Aurelius Cassiodorus.

Psalmi ad Hebraicam ueritatem traducti gemina uersione, primum appensis bona fide sententijs: deinde pari diligentia adnumeratis uerbis: & familiari explanatione elucidati, per Martinum Bucerum, libris 5.

M. Lutheri Summaria in Psalterium.

Matthæus Aulæregiæ monachus, aduersarius Ioanni Huss.

Michaël Angrianus.

Otfridi

GOTTFRIED WILHELM LEIBNIZ BIBLIOTHEK
NIEDERSÄCHSISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Signatur: Leibn. Marg. 64:2, Stück 2, [69] - 24v
PUBLIC DOMAIN

Otfridi uolumina 3.
Ottomari Luſcinij allegoriæ pſalmorũ.
Petrus de Aliaco. Petrus Edeſſenæ eccleſiæ presbyter, teſte Gennadio.
Petri de Herenthals Floreffieñ-monachi Præmonſtratenſis expoſitio ex uarijs doctorum cõmentarijs.
Petrus Artopœus.
Petrus Lombardus.
Petrus de Tarantaſia. Proſper.
Remigius. Sedulius. Smaragdus.
Theodericus de Herxen.
Thomas de Vio.
Thomas Vuolfius.
Thomas Gualenſis.
Viti Theodori annotatiões in Pſalmos, ab Helio Eobano carmine redditos.
Vualfredus.
¶ Catena aurea, liber impreſſus, neſcio cuius authoris.
Compendioſum ſcriptum ſuper pſalterium, incerto authore, collectum ex gloſſa ordinaria & Poſtillis, impreſſum olim in fol.
Vocabularij ſuper Pſalterium, impreſſum in Gallia Latine & Gallice, charactis circiter 9.
¶ Pſalmi feriarum & Dominicalium dierum totius anni, cũ Antiphonis, hymnis, & Reſponſorijs (ut uocant) quatuor uocib. ab optimis Muſicis cõpoſiti. Ge. Rhau excudit Vitebergæ 1540. in 8. per tranſuerſum, char. 76.
¶ In pſalmos enarrationum Auguſtini Steuchi epiſcopi, pars 1. qui eſt primus pſalmorum liber iuxta diuiſionẽ Hebræorum. Adiectæ ſunt explanationes aliquot nobilium pſalmorũ, quorum argumentum eſt, De rege Meſſia, De creatione mundi, De generis humani conditione, de ſpe cœleſti. Gryphius excudit Lugduni 1548. in fol. charta baſilica. Sunt autẽ enarratiões in primos 40. pſalmos omnes ordine: & præterea in pſalmum 44. 67. 89. 90. 102. 103. 109. 138. In cæteros Enarratiões eius nullæ ſunt expectandæ: nam dum prima pars imprimeretur uita functus eſt, ut Typographus in præfatione ſcribit.
Oratiunculæ ſiue breues homiliæ 48. in aliquot pſalmos Dauidicos: impreſſæ Pariſijs, apud Rob. Stephanum, charactis circiter 17. ni fallor.
In pſalmos 28. breuis enarratio Phil. Melanchthonis, Tomo 1. operum eius.
In pſalmos 26. Richardi de S. Victore.
In duas decades Pſalmorum, Mart. Lutherus.
In pſalmos 12. commentarios R. Abraham Abenezra, & R. Salomõis Con. Pellicanus tranſtulit.
In ſeptem pſalmos pœnitentiales, Fran. Petrarcha, Maphæus Vegius, Gregorius, M. Lutherus Germanice, Innocentius papa 3. Ioã. Capnionis in 7. pſalmos pœniten. Hebraicos, commentariolus grammaticus.
In pſalmos aliquot, Ioan. Picus Mirandula, Ioan. Chryſoſtomus Tomo 2. operum eius, uide Tomo 1. Biblioth. Hilarij Pictauieñ. in plerosq; pſalmos tractatus 42.
Tomus octauus operum Aurel. Auguſtini cõtinet enarrationes in pſalmos myſticos.
Ambroſij Mediol. in quoſdam pſalmos libri 11. teſte Trittemio.
In tres nocturnos pſalmos, Thomas Aquinas, teſte Trittemio.
In plures pſalmos, homiliæ 17. Baſilij, Tomo 1. operum eius.
Ioan. Oecolampadij conciones in pſalmos aliquot, per Ioã. Gaſtium editæ.
In Pſalmum Confitemini, M. Lutherus.
¶ PSALMVS 1. carmine redditus per M. Anton. Flaminium.
Eiuſdem enarratio per Deſ. Eraſmũ Tomo 5. operum eius: Eadem Germanice excuſa eſt Baſileæ apud Adam Petri 1520. in 4.
In principium primi, Baſilius.
Pſalmus 2. enarratus per Deſ. Eraſmũ, Tomo 5. operum eius.
Eiuſdem enarratio per Mart. Lutherum dictata.
In pſalmum 3. paraphraſis, Deſ. Eraſmi Tomo 5. Idem carmine redditus per M. Ant. Flamin.
In pſalmum 4. concio. Deſ. Eraſmi Tomo 5.
Pſalmus 6. carmine redditus per M. Anto. Flamin.
In pſalmum 7. Baſilius.

De uerbis psalmi 9. Narrabo omnia mirabilia tua Domine, Chrysost. Tom 2. hom. 5. ex 29. De eo quod ibidem scriptum est, Patientia pauperum nō peribit in æternum, Ibid. hom. 6.
In psalmum 10. Paulus Hirspokius.
Psalmus 11. carmine redditus per M. Anton. Flamin.
Psalmus 12 carmine, per eundem.
In psalm. 12. Saluū me fac Domine, Andreas Hyperius.
Psalmus 13. carmine redditus per M. Anton. Flam.
In eundem Gilberti Cognati commentarius.
Psalmi 14. enarratio per Des. Erasmum Tomo 5.
In eundem Basilius in duabus homilijs.
In psalmum 15. Basilius Magnus.
Idem carmine redditus per M. Anton. Flaminium.
In psalmum 16. cōmentarius Io. Aepini.
In psalmum 18. Augustinus Steuchus.
In psalmum 20. Exaudiat te Dominus, Andr. Hyperius.
In psalmum 21. Mart. Lutherus.
Expositio psalmi 22. Chrysost. Tomo 2. hom 7 ex 29.
In eundem Des. Erasmus Tom. 5.
Psalmus 23. carmine redditus per M. Anton. Flam.
De loco psalmi 24 Dirige me in ueritate tua, & doce me, Chrysost. Tom. 2. hom. 8. ex 29.
De loco Psalmi 25. Redime me & miserere mei, Chrysost. Tomo 2. hom. 9. ex 29.
De loco ab initio psalmi 26. Dominus illuminatio mea, & salus mea, quem timebo, Chrysost. tom. 2. hom. 10. ex 29.
In psalmum 28. Des. Eras. Tom. 5. Basilij homiliæ 2.
In psalmum 29. Basilius.
De loco Psalmi 29. Domine Deus meus in æternum confitebor tibi, Chrysost. Tomo 2. hom. 11. ex 29.
Psalmus 30. carmine redditus per M. Anton. Flamin.
In psal. 32. Basilius.
In psalmum 33. Des. Erasmus Tomo 5. Basilius.
De loco eiusdē, Quis est homo qui uult uitam, & cupit uidere dies bonos? Chrysost. Tomo 2. hom. 12. ex 29.
In psalmum 36 Origenis homiliæ 5. Tomo 1. operum eius.
In psalmum 37. Origenis homiliæ 2. Ibid. Basilius. M. Luther 9, bis puto.
In psal. 38. Origenis homiliæ 2. ibid.
In eundem Des. Erasmus Tomo 5.
In psalmum 41. D. Hieron. Tom. 4.
Psalmus 42. carmine redditus per M. Anton. Flamin.
In psalmū 44 August. Steuchus, Geor. Trapezuntius. D. Hieron. Tomo 3. Basilius.
In psalmum 45. Basilius.
Expositio Germanica psalmi 46. p Hiobem Gast, continens consolationem contra persecutores Euangelij, &c. Ioan. Petreius excudit Norimbergæ 1540. in 4. chartis 10.
In psalmum 47. Vrbanus Regius.
In psalmum 48. Basilius.
In psalm. 50. Chrysostomi homiliæ duæ, 1. & 2. ex 45. Tomo 2. Iacobus Sadoletus. Rob. Stephanus Parisijs excudit expositionem in eundem, nescio cuius authoris.
In psalmum 51. Mart. Lutherus. Hieronymi Sauonarolæ meditatio.
In psalmum 59 Basil.
In psalmum 61. Basilius.
In psalmum 62. Mart. Lutherus.
In psalmum 67. August. Steuchus.
In psalmum 68. de ascensione Christi, Mart. Lutherus.
De loco eiusdem, Exaudi me Domine, quoniam suauis est misericordia tua, Chrysost. Tom. 2. hom. 13. ex 29.
In psalmum 71. Ioan. Aurelianus.
De loco eiusdem, Descēdet sicut pluuia in uellus, Chrysost. Tom. 2. hom. 14. ex 29.
In psalmos, 73. 74. 75. 76. 77. 78. Ioan. Oecolampadij conciones, per Io. Gastium exceptæ, & Latinitate donatæ.
In psalmum 79. Carolus Bouillus.
In psalmum 82. Mart. Lutherus.
In psalm. 83. Des. Erasmus Tomo 5.
De loco psalmi 84. Nō in æternum irascaris nobis, Chrysost. Tomo 2. hom. 15. ex 29.
In psal. 85. concio Des. Erasmi Tomo 5.

In psalm.

GOTTFRIED WILHELM LEIBNIZ BIBLIOTHEK
NIEDERSÄCHSISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Signatur: Leibn. Marg. 64:2, Stück 2, [71] - 25v
PUBLIC DOMAIN

In psalmum 89. D. Hieronymus Tomo 3. Augustin. Steuchus.
Expositio psalmi 90. aliâs 91. Qui habitat in adiutorio altissimi, Chrysosto. Tom. 2. hom. 16. ex 29. D. Bernardus.
In eundem, Augusti. Steuchus.
In psalmum 93. Iacob. Sadoletus.
De loco eiusdem, Quis exurget mihi aduersus malignantes, &c. Chrysosto. Tom. 2. hom. 17. ex 29.
In psalmum 94. M. Lutherus.
In psalm. 97. Dominus regnauit, exul. Chrysost. Tom. 5.
Psalmus 100. carmine redditus per M. Anton. Flam.
In psal. 102. Aug. Steuchus.
In psalm. 103. Aug. Steuchus.
In psalm. 108. M. Lutherus.
In psalm. 109. Aug. Steuchus.
In psalm. 110. concio Mart. Lutheri, excusa Vitembergæ Germanice, 1539.
In psalm. 111. Mart. Lutherus.
Psalmo 113. carmine redditus per M. Anton. Flam.
Psalmus 114. carmine redditus per M. Anton. Flamin. In eundē, Basilius.
In psalm. 115. Credidi propter quod loc. Basilius, & Chrysost. Tomo 5.
Expositio psalmi 116. Chrysost. Tomo 4. hom. 7. ex 29.
In psalmū 117. D. Hieronym. Tomo 4. Mart. Lutherus. Carolus Bouillus.
In psalmum 118. Martin. Lutherus Germanice.
In hæc uerba, Inclinaui cor meum ad faciendas iustificationes tuas, Anto. de Gueuara epistola 37.
De loco eiusdem, Bonitatem fecisti cum seruo tuo, Chrysost. Tom. 2. hom. 18. ex 29. De loco eiusdem, In proximo es Domine, &c. hom. 19. Ibid.
In psalm. 119. Beati immaculati, Ambrosij libri 22.
In psalmum 120. Mart. Bucerus Germanice.
Auxiliū meum à Domino, qui fecit cœlum & terram, Marsil. Fic. 6. 50.
In psalmos 15. à psalmo 120. usq; ad 134. qui psalmi 15. graduum appellari solent, scripsit Aribo Moguntinus, & Mart. Lutherus: cuius expositionem Gaspar Hedio ex Latina Germanicā fecit. Crato Mylius impressit Argentorati 1541. in 4.
Eosdem psalmos 15. M. Ant. Flaminius carmine reddidit.
De loco psalmi 121. Fiat pax Domine in uirtute tua, &c. Chrysost. Tomo 2. hom. 20. ex 29.
In psalmum 122. Chrysostomi homilia 3. ex 45. Tomo 2.
In psalm. 126. D. Hieronymus Tomo 3.
In psalmum 127. M. Lutheri commentarius ad Lifflandien.
In psalmum 137. Ioan. Draconites.
Idem carmine redditus per M. Antoniū Flamin.
In psalmum 138. Augusti. Steuchus, Ioā. Aurelianus.
De loco psalmi 142. Non intres in iudicium cū seruo tuo Domine, &c. Chrysost. Tomo 2. hom. 21. ex 29.
Psalmus 144. carmine redditus per M. Anton. Flam.
Psal. 147. Lauda Ierusalem Dominum, per Carolum Bouillum expositus.
De uictoria principis super psalmū 149. Ioan. Draconites.

¶ *In prouerbia seu parabolas Salomonis.*

Prouerbia Salomonis carmine reddita paraphrastice per Helium Eobanum Hessum, & Aluarū Gomes Hispanū.
Ex prouerbijs Salom. uersus leonini delecti, in Margarita Alberti de Eyb leguntur.
Prouerbiorum capita duo Elegis reddita per Gasparem Bruschium: item caput 7.
Prouerbia Salom. Hispanice reddita per Alfonsum Aragonum regem.
Prouerbia Salomonis collecta ab amicis Ezechiæ regis: Hunc titulum nescio ubi repertum nolui omittere.
¶ Commentarij Hebraici in Prouerbia, R. Leui ben Gerson, & Kabunki. Vtraq; Con. Pellicanus Latina fecit.
R. Abraham aben Ezra, in eadem.
¶ Gregorij Olympiadæ expositio, extat in Italia Græce: item cōmentaria nescio cuius authoris in librum Salomonis & Iob, in Bibliotheca quadam Veneta. Hippolytus.
¶ Bedæ commentarium, à quibusdā fal-

sō inscriptum Hieronymo, Tomo 7. operum eius.
Guilielmus Parisiēn. Haymo.
Henricus de Hassia iunior.
Honorius. Philip. Melanchthon Tomo 1. operum eius.
Salonius in Salomonem, excusus in 4.
Prouerbia Salomonis iuxta Hebraicam ueritatē translata, & annotationibus grāmaticis illustrata per Seb. Munst.
Thomas de Vio.
Thomas Gualensis.
In initium Prouerbiorū, Basilij Magni homilia 12. ex 28.

¶ *In Ecclesiasten.*

De hoc dicto Salomonis, Vanitas uanitatum, Tzetzes 7. 147.
In Ecclesiasten translatio Græca, Aquilæ, Theodotionis, & Lxx. interpretū, cum scholijs Olympiodori.
Ioan. Campēn. paraphrasis. (berti.
In Ecclesiasten carmen Heroicum, Sige.
Ecclesiasten carmine paraphrastico reddidit, Hel. Eobanus Hessus.
¶ Commentarij Hebraici R. Salomonis Iarchi, & R. Abraham aben Ezra.
¶ Commentarij Græci, Gregorij Nysseni, Gregorij Neocæsarieñ.
In Ecclesiasten Gregorius theologus, ut in quodam eius operum catalogo reperi: sed uidetur potius esse Nysseni.
Olympiodori scholia Græca, & Latina Zenobio Acciæolo Florentino interprete.
Gregorij Neocæsarieñ. metaphrasis Græca, & Latina per Ioannem Oecolampadium. Dionysius Alexandrinꝰ.
De Ecclesiaste, Hippolytus.
¶ Latini. Alcuinus.
Guilhelmus Parisieñ. Haymo.
Hieronymus, Tomo 7. operum eius.
Honoriꝰ Augustod. in libros Salomōis.
Hugonis de S. Victore homiliæ 16.
Iacob. Faber Stapulensis.
Ioan. Arboreus Lauduneñ.
Ioan Brentius. Ioan. Domínici.
Martini Borrhai, aliâs Cellarij, commentarius.
M. Lutherus Latine, & Germanice per Iustum Ionam, unà cum epistola Iusti Ionæ, in qua libri Summa cōtinetur:
Petrꝰ Seytz excudit Vitebergæ 1538. in 8. chartis 28.
Petrus Nouæ ciuitatis episcopus, anno 1410.
Saluianus in Ecclesiastæ extremā partē, Victorinus Pictauiensis.

¶ *In Cantica canticorum.*

Canticum canticorum ad Hebraicā ueritatem emendatum, cum scholijs ex arcanis Hebræorum erutis, per Isidorum Clarium Brixianum monachū.
¶ Commentarij R. Abrahā aben Ezrae & R. Salomonis Iarchi, quos Conradus Pellicanus Latine reddidit.
¶ Græci. D. Hieronymus fatetur se uertisse duas Origenis homilias in Canticum canticorum: à commentario uero quē Origenes scripsit in idē Canticum, sublimitate mysteriorum, ac profunditate rerū, atq; etiam sumptuum & laborū magnitudine, fuisse deterritum quo minus aggrederetur. Inter opera uero D. Hieronymi ferebatur & hic commentarius, &c. uide Tomo 1. in Origene, fol. 529. a. Titulus inter opera Origenis excusa, hic est: In Cantica explanationis prioris homiliæ 2. & posterioris 4. Gregorius Nyssenus.
Philo episcopus Carpathius Græce, & Latine, Steph. Salutato interprete.
Gregorius Olympiades.
Methodius Olymp.
Theodoretus Cyreñ.
Euthymius Zigabenus. Hippolytus.
Romæ & Venetijs expositiones quædam Græcæ in Bibliothecis seruari, nescio quorum authorum.
¶ Latini. Aegidius Romanus.
Alanus de Insulis. Alcuinus.
Ambrosius Ansbertus. Angelomus Lexouiēn. ad Lotharīū. Aponius.
Aprigius episcopus Paceñ.
D. Bernhardus Clar. Conrad. Hensel.
Eckardus. Franciscus Lambertus.
Gerardus Sauoneñ.
Gilbertus Cistertiensis.
Gregorij papæ 1. libri 4.
Guilielmus episcopus Parisiensis.
Guilielmi abbatis S. Theodorici liber imperfectus.

Henricus

Henricus de Langēſtein dictus de Haſſia. Hermannus Schildis.
Hieronymi homiliæ 4. Tomo 4. operū eius.
Hilarius Pictauiensis. Honorius.
Hugo de S. Victore lib. 1.
Iacobus Perez de Valentia.
Io. Algrini. Io. Arboreus Lauduneñ.
Ioan. Dominici.
Ioan. Gerſon Tomo 3. operum eius.
Iſidorus Clarius, ut ſupra diximus.
Iuſtus Orgelitanus epiſcopus.
Leonardus de Chiſano.
Lucas abbas. Marbodeus.
M. Aurelius Caſſiodorus.
Mart. Lutherus. Moltherus.
Nicolaus de Gorran. Paul⁹ Oroſius.
Petrus de Aliaco.
Petrus de Tarantaſia.
Petrus Nouæ ciuitatis epiſcopus.
Philippus Albertus Carmelita.
Philippus Otterburgeñ. Remigius.
Rhæticius Auguſtod.
Richardi de S. Victore lib. 1.
Ruperti Tuitiensis libri 7.
Rupertus Holkot.
Ruperti abbatis Lympurgeñ. in Canticа, in laudem D. Virginis, libri 4.
Canticorum liber penè totus exponitur iuxta ordinem literarum, in Iſagoge Sanctis Pagnini ad myſticos Scripturæ ſenſus.
Simonis monachi Haſſligemeñ, ſermones.
Thomas Aquinas.
Victorinus Pictauiensis.
Vuileramus Marpurgeñ.
In Canticum canticorū homiliæ 15. Excuſæ Pariſijs apud Rob. Stephanum, neſcio cuius authoris.

¶ *In Danielem.*

¶ Hebraici commentarij in Danielem, R. Saadiæ, R. Abraham aben Ezra, R. Leui ben Gerſon.
R. Leui ben Gerſon moralia documenta in Danielem, Con. Pellicanus Latina fecit.
¶ Græci. Cyrilli commentarius latet in Bibliothecis Italiæ.
Theodoret⁹ Cyreñ. in viſiões Danielis.
De Daniele, Hippolytus.
De tribus pueris, Io. Chryſoſtomus Tomo 2. operum eius.
¶ In Danielem Latine ſcripſerunt: Gennadius.
Heinrychus Bullingerus de hebdomadibus apud Danielem.
Hieronymus Tomo 5. operum eius.
Ioachim abbas Calabriæ.
Ioan. Draconites.
De uiſione Danielis, Io. de Indagine.
Ioan. Oecolampadij libri 2.
Phil. Melanchthonis Cōmentarij in Danielem: item præfatio in eundem.
Richardi de S. Victore lib. 1.
Eiuſdem de uiſione Nabuchodonoſor lib. 1.

¶ *In libros Paralipomenon.*

R. Salomonis Iarchi commentarij in Paralipom. Hebraice excuſi Venetijs anno mundi 5186.
R. Salomonis & R. Simeonis commentarios Con. Pellicanus tranſtulit.
¶ Procopius, et Theodoretus cum alijs, Græce.
¶ Rabanus Anglicus.

¶ *In Eſdram.*

R. Salomon Iarchus. R. Simeon.
Abraham aben Ezra.
Capitula multa Bedæ.

¶ *In librum 2. Eſdræ, uel Neemiam.*

R. Salomon Iarchus. R. Simeon.
Abraham aben Ezra.

¶ *In Heſter.*

Abraham aben Ezra.
R. Salomon Iarchus.

¶ DE ECCLESIASTICIS *libris.*

De ſcriptis Eccleſiaſticis libri 4. Ioan. Driedonis. Plura uide ſupra, ubi de diuiſione librorum Biblicorum.
Eccleſiaſticos libros omnes ex Græcis Latinos fecit Petrus Cholinus.

¶ *In librum Sapientiæ.*

Eckardus. Rupertus Holkot.
Bellatoris presbyteri libri 7. circa annum 840. Ioan. de Arundine.
Extat apud Hebræos Salomonis liber cui Sapientia titulus, non qui nunc in manibus eſt Philonis opus, ſed al-

GOTTFRIED WILHELM LEIBNIZ BIBLIOTHEK
NIEDERSÄCHSISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Signatur: Leibn. Marg. 64:2, Stück 2, [74] - 27r
PUBLIC DOMAIN

ter, de quo uerba Ioan. Pici uide Tomo 1. noſtro in Salomone.

¶ *In Eccleſiaſticum librum Ioſue uel Ieſu filij Sirach.*

Oracula in Byzantio Seirach, liber Græcus hoc titulo neſcio qualis, in Bibliotheca Diegi Hurtadi Cæſarei legati Romæ hoc tempore.
Librum Ieſu Sirach Hebraice adhuc extare Paulus Fagius à uiris fide dignis audiuiſſe ſe ſcribit.
Eccleſiaſticus carmine redditus per Ioã. Lorichium Hadamarium.
¶ Cõmentarius in Sirach Chriſtophori Imleri Hadamarij.
Eraſmus Sarcerius.
Honorius Auguſtod.
Lectura Ioannis de Alerio.
Nicolaus de Gorran.
Rabanus Maurus.
Rupertus Holkot.
Sigebertus monachus.

¶ *In Iudith.*

Cõmentarij Iſidori & Rabani in Iudith publicati ſunt.

¶ *In Tobiam.*

Tobiam Hebraice ediderunt Paulus Fagius, & Sebaſtian. Munſterus: & Latinitate donauerunt. Munſterus etiam annotationes adiecit.
In Tobiam, Ambroſius Med. Tomo 4. operum eius.
Friderichi Nauſeæ commentarius.

¶ *De Machabæis.*

De 7. Machabæis, Ioan. Chryſoſtomus Tomo 2. operum eius.
De laudibus Machabęorum, Gregorius Nazianzenus Græce & Latine per Ioan. Oecolampadium.
In Machabæos, Rabanus Anglicus.

¶ *De Suſanna.*

Suſannæ hiſtoria, Cælius Rhodig. 17. 27. Vide Tit. ultimo in poëmatibus Chriſtianis.

¶ PARS 7.

1. *De noui Teſtamenti diuerſis editionibus.*
2. *De Euangelio quædam in genere.*
3. *De ijs quæ communiter ad integra 4. Euangelia pertinent.*
4. *Particularia quædam, quatuor Euangelijs communia, tum alia, tum Orationis Dominicæ explicationes.*
5. *Sermones de tẽpore & de ſanctis, & quadrageſimales qui ſcripſerint. Vide etiam infra parte 10.*

Quæ ſupra parte 1. & 2. utrique Teſtamento communia attulimus, ſuperuacuum foret in præſentia repeti. Proinde ea tantum quæ nouo peculiaria ſunt hic proferemus.

Noui teſtamenti editiões partim Veteri coniunctæ ſunt (cum nunquam Vetus ſine Nouo excudi ſoleat) de quibus ſatis dictum eſt ſupra parte 2. partim uero ſeorſim, quas iam recenſebimus.

¶ Nouum Teſtamentum Græce excuſum Argentorati apud Cephalæum, 1524. in 8. Deinde Baſileæ 1536. in 16. & nuper eadem forma ibidem apud Hieronymum Curionẽ: & ibid. apud Thomam Platterum 1540. in 8. & nuper apud nos Tiguri cum figuris: & Pariſijs à Roberto Stephano in 16. & Baſileæ in officina Frobeniana in fol. cum interpretatione Latina è regione, qui Tomus unus eſt: alter uero Def. Eraſmi Annotationes continet: & ibidem apud Brylingerum Græce & Latine è regione in 8. Et ibidem, illuſtratum per Ioan. Gaſtium marginalibus ſcholijs, ex hiſtorijs & orthodoxis patribus, in quibus obſcuriora loca tractãtur. Item aliàs apud alios.
¶ Vulgatam translationem noui Teſtamenti non eſſe Hieronymi Def. Eraſmus iudicat, ut in Hieronymo dictũ eſt Tomo 1. noſtro. fol. 326. a.
Nouum teſtamentũ ex translatione Hieronymi, excuſũ Coloniæ apud Gymnicum: & Pariſijs apud Robertũ Stephanum, ad interiorem marginẽ adiectis lectionibus ueterũ codicum, quæ cum Græcis codicibus concordabãt: & alibi.
Idem ex Def. Eraſmi editione poſtrema, impreſſum Tiguri aliquoties in 8. & in 16. cum ſcripturæ cõcordantijs per margines,

margines, et similiter apud Frobeniũ, & apud Vuesthemerum 1537. in 8. & Lugduni apud Gryphium.

Idem Basileæ apud Gengenbachium in 16. cum fragmẽto Athanasij de libris canonicis & apocryphis: & noua præfatione & Canonibus Eusebij.

Idem Moguntię 1537. in 8. apud Iuonem Schœffer, cum Calendario usitato & Romano, calendis, nonis, & idibus adnotatis: adiuncto etiam Cisioiano, ut uocant, ac indice Euangeliorũ & epistolarũ qua per anni curlum, tam in diebus dominicis quàm cæteris, recitari consueuerunt. Accedunt districha memoralia ad cuiuslibet capitis initium ordine alphabetico continentia summam capitis sequẽtis, aut saltem sententiam præ cæteris memorabilem, Petri de Rosenhem ni fallor.

Nouum Testamentum omne, Latinum & Germanicũ è regione, Tiguri in 4.

Nouum Testam. Hispanice redditũ per Franciscum Dryandrum.
Alias eiusdẽ uersiones, quære supra ubi de Bibliis integris.

Nouum Testamentum Germanice redditum per ministros Ecclesiæ Tigurinæ, excusum Tiguri in 8. & 16. Et Norimbergæ ex alia translatione. Et Basileæ 1523. apud Adamum Petri & Thomam Vuolfium, cum præfationibus, & explicatione locorum difficilium, & picturis in Apocalypsin. Accedit index in epistolas & Euangelia totius anni: ltẽ interpretatio uocabulorũ peregrinę dialecti ad nostrã.

Districha singulorum capitum totius noui Testam. summam complectentia, Basileæ apud Ioan. Oporinũ excusa.

Summaria Germanica M. Lutheri, Gaspar Bruschius Latina fecit.

Qui scripserint tum compendia tum argumenta in tota Biblia, uide supra circa finem Tituli 1.

Eudoxiæ centones Homerici in nouum Testam. ut habet Titulus, cum tantũ in historiam Christi sit: ut Probæ Falconiæ Vergiliani centones, non in utrumq; Testam. ut inscribuntur, sed in Geneseos principium solum & historiam euangelicam.

¶ Qui scripserint in totum nouum Testamentum.

Vide supra qui scripserint in tota Biblia, Tit. 1. parte 2. Laur. Vallæ Annotationes.

Def. Erasmi Annotationes, seorsim editæ unà cum translatione noui Testamenti Græcis è regione positis, & operum eius Tomo 6.

In Annotationes Noui Testam. contra Def. Erasmum Eduardus Leus.

Def. Erasmi Apologiæ 3. ad notationes Eduardi Lei.

Epitome Annotationum in Nouum Testamentum ex ultima editione Def. Erasmi, Io. Mahusij.

Def. Erasmi Paraphrases in nouum Testamentum, excusæ Basileæ apud Frobenium, seorsim in fol. & Tomo 7. operum eius, & Lugduni apud Gryphium 1541. in 8.

Easdem Leo Iudæ Germanice reddidit. Vide Tomo 1. in L.

In euangeliorum dicta metaphrasis, uel interrogationes super dicta noui testamenti, Bononiæ ad S. Saluatorem habentur.

Alalphus monachus Benedictinus ex operib9 b. Gregorij collegit opus Excerptionum in nouum Testamentũ, quod inscribunt Gregorianam.

Quatuor Euangelia, quatuordecim epistolæ Pauli, &c. Venetijs & in alijs Italiæ Bibliothecis, cum Græcis commẽtarijs extãt, nescio cuius authoris.

Iacobi Fabri Stapulensis annotatiões in nouum Testament. Actis tantum & Apocalypsi exceptis.

Henricus Bullingerus in totum nouum Testamen. Apocalypsi tantũ excepta.

Ioannis de Bachone Angli Carmelitæ, commentarij.

Augustinus de Anchona, eremita S. Augustini 1330.

¶ De Euangelio in genere.

De euangelio, Coruinus, Brunfelsius in Pandectis libro 4. Huldr. Zuinglius in Catech. & in libro de uera & falsa religione. Erasmus Sarcerius ex Augustino.

GOTTFRIED WILHELM LEIBNIZ BIBLIOTHEK
NIEDERSÄCHSISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Signatur: Leibn. Marg. 64:2, Stück 2, [76] - 28r
PUBLIC DOMAIN

Euangelium & Euangeliſtæ, Pharetra.
De lege, deq; legis & Euangelij diſcrimine, uide ſupra parte 1.
De euangelio & beneficijs Chriſti, Melanchthon loco 11.
Quid ſit prædicare Euangelium, Bernardin. 2. 24.
Euangelio credendo ſaluamur, Huldr. Zuinglius articulo 15. & 16.
De euangelio mortuis prædicato, Aur. Auguſtin. epiſtola 99.
Euãgelio unde authoritas, Huld. Zuinglius artic. 1.
Euangelium in primis prædicandũ, H. Zuing. art. 14.
Euangelij ſumma, H. Zuinglius art. 2.
Euangelicæ gratiæ præconium, per Ge. Vuicelium.
De dominio Euangelico, Ioan. Gerſon Tomo 2. operum eius.
De promouendo Euangelio ſententiæ ex uerbo Dei, Phil. Melanch. loco 1.
De æterno euangelio, opus ingens & præclarũ Guilielmi Poſtelli: Bernardinus Señ. Sermone 5.
De erroribus quatuor circa Euangelicã legem, Ioan. Gochius.
Euangelij reuelatio, Eraſmus Sarcerius.
Euangelicæ demonſtratiõis libri 20. Euſebij Cæſarienſis.
Euangelium audiendum, Hanapus 29.
Conſilij Euangelici, Ioã. Gerſon Tomo 3. operum eius.

¶ *De ijs quæ communiter ad integra 4. Euangelia pertinent: Et qui ſcripſerint in omnes 4. Euangeliſtas.*

De 4. Euangeliſtis, & alijs euangeliorũ ſcriptoribus, uide in prologo ſecundo D. Hieronymi in Euangelia: in primo enim de ſua tantum editione loquitur.
Nicodemi Euangelium, uide Tomo 1. in Nicod.
Euangelia quatuor audio Arabice ſcripta extare, alicubi in Italia.
De Euangelio ſub nomine Petri, Serapion.
Vide qui ſcripſerint in totum utrumq; Teſtamen, & qui in Nouum dũtaxat totum.
¶ In euangelia 24. uolumina Baſilides confecit, quæ Agrippa impugnauit, Honorio teſte.
In quatuor Euangelia enarratio Theophylacti Bulgarenſis Græce, & Latine Ioan. Oecolampadio interprete.
In Euangelia cõmentarij Euthymij Zigabeni, ex Chryſoſtomi aliorumq; ueterum ſcriptis magna ex parte collecti (putabãtur autem antea à quibuſdam eſſe Oecumenij) Græce & Latine, Ioan. Heutenio Mechlinienſi, interprete.
Ioan. Chryſoſtomi in Euangelia ſecundum Matthæum & Ioannem expoſitio, in qua præcipui etiam loci Marci & Lucæ expoſiti habentur: Græce & Latine, & Germanice Gaſpare Hedione interprete. Baltaſſar Beck Germanice excudit Argentorati 1540. in fol. cum indicibus.
Expoſitio in quatuor Euangelia neſcio cuius authoris, in Italiæ Bibliothecis cum alibi, tum Romæ in Vaticana.
¶ In 4. Euangelia Latine ſcripſerunt,
Antonius à Konigſtein.
Dionyſius Carthuſianus.
Eraſmus Sarcerius.
Gregorius papa 1. libris 4. breuem explanationem edidit.
Huld. Zuinglij annotationes Tomo 4. operum eius.
Iacobi Fabri Stapulenſis cõmentarij initiatorij.
Ioan. Chriſtophorus.
Iuuenci presbyteri Hiſpani euangelica hiſtoria, ſiue de quatuor Euangelijs libri 4. In eandem commentarij Iodoci Badij.
Ludolphus Carthuſienſis anno 1330. ſcripſit ſuper Euangelio libros 2. quos inſcripſit uitam Domini Ieſu.
Mart. Buceri in 4. Euang. enarrationes perpetuæ, tertio recognitæ: in quibus etiam Theologiæ loci communes ſupra centum ad ſcripturarũ fidem ſimpliciter tractantur.
Index in Annotationes Mart. Lutheri ſuper Matthæum, Marcum, & Lucã, excuſus ſeorſim in fol.
Nicolaus de Gorran.
Otfridus monachus anno 870. ſcripſit in Euangeliũ, aliàs in quatuor Euangelia,

GOTTFRIED WILHELM LEIBNIZ BIBLIOTHEK
NIEDERSÄCHSISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Signatur: Leibn. Marg. 64:2, Stück 2, [77] - 28v
PUBLIC DOMAIN

gelia, opus inscriptum, Gratia theo-
uistæ.
Othonis Brunfelsij annotationes.
Richardus de Media uilla.
Thomas Aquinas in 4. Euangelia cate-
nam edidit auream permultis aliorũ
expositionibus in unũ collectis: opus
impressum.
Vuerenbertus monach9 apud S. Gallũ.
Vuolfgangi Musculi cõmentarij in Mat
thæum, ubi etiam quid singulis Mar-
ci & Lucæ differentibus locis notan-
dum sit, diligenter expenditur.
Eiusdem in Ioannem Heptades 3. nuper
euulgatæ.

¶ *Particularia quædam quatuor Euangelijs communia.*

De diua Virgine Maria, plura uide in-
fra Tit. 7. in Historijs Biblicis: ubi de
alijs plurimis noui Testamenti uiris
mulieribusq; dicetur.
Christi annunciatio, Pharetra.
De annunciatiõe Dominica, Iodoci Gal
li oratio: & Iodoci Vuimpfelingij.
Super Euangelium, Missus est angelus,
Lucæ 1. Eckebertus abbas, D. Bernar
di sermones.
De annunciatione angelica, Iac. Locher
Philomusus.
De annunciatione ad b. Virginem, Seb.
Brant.
Super Aue Maria, Thomas Aquinas,
Henricus de Hassia.
Salutatio Angelica: & illud, Gloria in
excelsis Deo: & illud, Te Deum lau-
damus, exposita per Philip. Siculum
ordinis prædicatorum.
Super Salutatione Angelica, Conrad.
de Saxonia.
De dignitate & excellentia annunciatio
nis beat. Mariæ Virginis, liber à Rob.
Stephano excusus Parisijs, nescio cu-
ius authoris.
De puritate conceptionis b. Mariæ Vir-
ginis lib. 2. De assumptione ipsius
lib. 1. Rob. Stephan. excudit Parisijs.
De conceptione b. Virginis plura uide
infra Tit. 6. contra hæreticos.
De uirginali conceptu, Sebast. Brant.
De conceptione beat. Mariæ, Rupertus
Gaguinus.
Virginum partus, Cælius Rhod. 14. 1.
Virginis partum doctrina Aegyptiorũ
probari, Cælius Rhod. 9. 10.
De tribus magis liber Rodulphi Langij.
De magis qui Christum infantem saluta
runt, Marsil. Ficin. in Apologia sua.
De stella magorũ in solennitate Epipha-
niæ, Marsilius Fic. 12. 18.
De trib. sanctis regibus, Io. Hildenspeñ.
Super Magnificat, Hugo de S. Victore,
Ioan. Dominici, Henricus Kaltysen,
Eckbertus abbas.
De patre & duobus filijs in Euangelio,
Ioan. Chrysostomus Tomo 2.
Expositio Euangelij, Ecce nos reliqui-
mus omnia, Bernardus Clar.
De nuptijs, in quibus Christus aquam
conuertit in uinum, Ioan. Oecolam-
padij sermo Germanicus excusus in
4. sesquicharta.
Ex aqua uinũ factum, Marsil. Fic. 12. 19.
De parabolis et ænigmatibus Christi, ex
4. euangelistis, Gregorij Nazianze-
ni carmina 106.
De parabolis noui Test. Elegiæ Io. Per-
enni Bureñ.
De ratione euangelicarum parabolarũ,
Otho Brunfelsius.
M. Eugenij commentarius in quinq; ta-
lenta Euangelij.
De oue perdita, Mart. Lutherus.
Ientacula noui Testam. Caietani.
De filio prodigo sermo Hieronymi, To-
mo 4. operum eius.
De uisitatione uineæ Domini, Petrus
Subertus.
De uinea spirituali, Tilmannus.
De uinea domini Sabbaoth, Conradus
Rodenberg.
Semen spirituale, Pharetra.
Fermentum, Pharetra.
De fermẽto & azymo, Anselmus Cant.
De triplici habitaculo, Aur. August. To
mo 9.
De trib. tabernaculis, Thom. de Kempis.
Spiritus ubi uult spirat, Marsil. Fic. 6. 9.
Quod gratis accepistis gratis date, Mar-
sil. 3. 40.
De hoc, Qui non ingreditur per hostiũ,
Tzetzes 9. 267.
De hoc, Ne dixeris, Remitte illis pecca-
tum, sicut dominus, Tzetzes 10. 310.

Verba ſacra, Iugum meum ſuaue eſt, & onus meum leue, exponuntur ab Antonio de Gueuara, epiſtola 9.

De hoc, etiam unam horam non potuiſtis uigilare mecum, Tzetz. 13. 469.

De hoſtibus carnalibus non timendis, Maximi Taurineñ. hom. 1.

De 8. beatitudinibus. Nicol. Dinckel. ſpuel.

Maiorem charitatem nemo habet, quàm ut animam ſuam ponat quis pro amicis ſuis, Marſilius 5. 32.

De diuite & Lazaro, M. Lutherus, oratio Phil. Melanchthonis. Chryſoſtomi homiliæ 4. Tomo 8. operum eius, Def. Eraſmo interprete.

De nutritione turbarum ex quinq; panibus per Seruatorem, Tzetzes 8. 162.

De muliere Cananæa, Ioan. Chryſoſtomus Tomo 2. operum eius.

De 10. uirginibus Sympoſion, Methodij Olymp.

Expoſitio Euangelij de 10. leproſis, per M. Lutherũ Germanice, ſeorſim excuſa.

De ſermone Domini in monte, Aur. Auguſtin. Tomo 4.

De eo quod dictum eſt, Euntes in caſtellũ, Athanaſius Græce & Latine Def. Eraſmo interprete, Tomo 8. operum Eraſmi. Locus eſt Matthæi 21. a. Mar. 11. a, Lucæ 19. c.

Erunt nouiſſimi primi, Marſilius 8. 58.

Lucæ 23. d. Paroemia. Si in ſicco ligno talia auſus eſt, Tzetzes 13. 491.

Super uerbis Domini, Niſi quis conuerſus fuerit ſicut paruulus, longa tractatio Tilmanni Dulmanieñ.

Euangelium de terribili excidio Hieroſolymorum, expoſitũ Germanice per Ioã. Sutel concionatorem Gœttingæ, cum præfatione M. Lutheri: excuſum Vitebergæ 1539. in 4.

De Chriſto, paſſione, & tota eius hiſtoria, uide mox Tit. 3.

De apoſtolis, Pharetra, Manipulus florum, Lumen animæ Tit. 9. & parte 2. cap. 24.

¶ *Harmoniæ Euangeliorum, &c.*

¶ Euangelij diateſſaron expoſitiões Græcæ libro 2. Panopliæ dogmaticæ.

Ammonius ſuper Euãgelia Græce, & Latine, Ottomaro Luſcinio interprete.

Andreæ Oſiandri Harmonia Græce, Latine, & Germanice, cum Annotationibus, uide Tomo 1. Germanice excudit Cyriacus Iacobi Francofordiæ 1541. in 8. Latine cum annotatiõibus, Pariſijs apud Rob. Stephanum, 1545. in 16.

Anonymi authoris Harmonia Euangelica, uide Tomo 1. in præfatione Andreæ Oſiandri in ſuam Harmoniam.

Aur. Auguſtini harmonia Euangelica, ſiue de Conſenſu Euangeliſtarum libri 4. Tomo 4. operum eius.

De euangeliorum diaphonia, Euſebius Cæſarieñ.

De concordantia Euangeliſtarum, Guido Perpinianus, & Marianus Fuldenſis.

Euangelicæ concordantiæ, Ioã. Gerſon Tomo 1. operum eius.

Pandecta legis euãgelicę Simone à Corroy profeſſione Cœleſtino authore.

Zachariæ Chryſopolitani Harmonia.

Hiſtoria paſſionis Chriſti ex 4. Euang. Vide Tit. 3. ubi de Chriſto.

¶ De canonibus Euangeliorum Ammonius, Iſidorus.

Canones Euſebij Cæſarieñ.

Canon Hieronymi in 4. Euangel. quid inter illos cõueniat, aut diſſonet, quid cui deſit, deſyderatur.

Canones ſiue Periochas noui Teſtamenti ſcripſit Priſcillianus.

De Euangeliorum capitulis, Maximus Taurineñ.

Phil. Melanchthonis præfatio in Harmonias de paſſione Chriſti, & alia Mart. Lutheri.

De uerbis Domini, ſermones 64. iuxta 4. Euangeliſtas, Aur. Auguſtini Tomo 10. operum eius.

Carmen Paſchale opus inſigne iuxta ſeriem totius Euangelij, Cœlij Sedulij.

Euangeliorum (aliâs, in totum textum Euangeliorum) homiliæ 40. Gregorij papæ 1. libris 2.

In Euangeliſtarum locos quoſdam, Arnobius Afer.

Quæſtionum Euangelicarum Aur. Auguſtini libri 2. Tomo 4. operum eius.

De Euan-

GOTTFRIED WILHELM LEIBNIZ BIBLIOTHEK
NIEDERSÄCHSISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Signatur: Leibn. Marg. 64:2, Stück 2, [79] - 29v
PUBLIC DOMAIN

De Euãgelijs, uel in memorabiles Euangeliſtarum figuras, Sebaſtian. Brant.
Rationarium Euangeliſtarum, Georgij Remiſij.

¶ *De oratione Dominica.*

Orationem Dominicã expoſuerunt omnes, qui uel Catechiſmos uel Cõmentarios in Euangelia ſcripſerunt.
Dominicæ precatiõis interpretatio Græca, Romæ in Vaticana Biblioth.
Liber cuiuſdam collectoris ex patrũ expoſitionibus ſuper Dominicam orationem, impreſſus olim in 4. cum tractatu Thomæ Aquin. de mirabili efficacia Euchariſtiæ.
Ioan. Chryſoſtomus Tom. 2. operũ eius, homilia 26. ex 29 incerto interprete.
¶ In orationem Dominicam, Bernardinus 2. 62. Cypriani Sermo.
Conradus de Saxonia.
Ge. Aemylius, & Maurus Muſæus orationem Dominicam carmine expreſſerunt. Henricus de Haſſia.
Hugo de S. Victore.
Ioan. Caluinus cap. 15. Inſtitutionum.
Commentaria decerpta ex omnibus qui hactenus ſcripſerunt, tam ueteribus quàm recentioribus, per Io. Gaſtium decerpta.
Ioan. Geilerus Keiſerſp. Germanice.
Ioan. Ludouicus Viues.
Ioan. Zuiccius Germanice.
Mart. Lutheri Germanica expoſitio breuis, pro pueris.
Nicolaus Dinckelſpuel.
Nicolai de Amſdorf meditatio, excuſa Germanice.
Petrus de Aliaco.
Pharetra, liber locorum cõmunium hoc titulo: eſt autem Euſtachij opus.
Philippus Siculus ordinis prædicatorũ.
Proſper Aquitanicus.
Polydorus Vergilius. Raynerius.
Thomas Aquinas.
Precationes orationis Dominicæ, liber hoc titulo excuſ9 Coloniæ apud Gymnicum.
Dominicæ precationis interpretatio duplex, & paraphraſis authoris anonymi, cum alijs quibuſdam, excuſæ Lugduni 1535. in 16. apud Gryphium.

¶ SERMONES *de tempore & ſanctis, & quadrageſimales, ſiue (ut uulgò uocant) Poſtillæ in Euangelia & Epiſtolas, &c.*

Antiquiſſimus hic mos eſt, non integros noui Teſtamenti libros, ſed certas Euangeliorum & epiſtolarum partes, in diebus Dominicis & feſtis ſanctorũ interpretandi: quamobrem multi illas tantum uel domeſtico ſtudio expoſuerunt, uel ſuos ad populum ſermones literis mandauerunt. Quanquã autem plærique omnes recentiorũ Sermones de tempore & de ſanctis ſint, ſicubi tamen hæc uerba non adſcripta reperirem, cum diutius inquirere non liberet, ſeorſim congeſtos illos ad partem huius Tituli decimam retuli, in præſentia ijs ferè ſolũ commemoratis, quibus uerba hæc adſcripta inueniebam.

¶ Hoc in loco reponend9 erat Index in Euangelia & epiſtolas, qualem optimum eſſe diximus ſupra (fol. 10. columna 1.) qui cum Bibliis Roberti Stephani in 8. excuſus eſt 1545. Vnus enim huiuſmodi index, communis eſſet omnibus illis, quorum ingens eſt numerus, qui homilias & ſermones ediderunt, per circulum anni, ut loquuntur, uel in partem aliquam tantum, æſtiuales, hyemales, quadrageſimales, Aduẽtus, &c. Sed ne ſim prolixior, ſat erit admoniſſe tantũ: præſertim cum eadẽ euangelia & epiſtolas dico, alio ordine, ſecundum librorũ noui Teſtamẽti ſeriem enumeremus mox inferius, poſt ſuum quæq3 librum unde ſumpta ſunt, ſingillatim.

Σχόλια εἰς διαφόρους λόγους τῶν ἀποστόλων καὶ ἀγίων ἁγίων, Græce extant Romæ in Vaticana Biblioth.
Plura pertinentia ad Sermones de ſanctis, uide infra Titulo 7.
Euangelia & epiſtolæ Dominicorum feſtorumq3 dierum, Græce excuſa Coloniæ apud Gymnicum 1545. in 8.
Euangelia & epiſtolæ, quę diebus ſacris in templis legũtur ex tralatione Deſ. Eraſmi Rot. cum eiuſdem annotationibus, ſingulis Euangelijs & epiſtolis ſubiectis, quæ uice prolixi cõmentarij, ſiue poſtillarum (ut uocant) eſſe poſſunt. Cum indice. Librum hoc ti-

tulo Ioã. Gymnicus excudit Coloniæ 1531. in 8. chartis 24.

Euangeliorum & epistolarum liber Germanicus cum picturis, impressus Colmariæ 1540. in 16. chartis 9.

Epistolas & Euangelia in Missa legi primus constituit Hieronymus.

¶ Diui Chrysostomi sermones 12. de tempore & sanctis, Tomo 2. operum eius innominato interprete. Sunt autẽ 12. postremi ex 45.

Aur. Augustini sermones 50. de sanctis.

Rabani homiliæ totius anni.

Concio pridie diei cinerum, Basilij magni, Græce & Lat. Iano Cornario interprete.

Alcuinus Leuita iussu Caroli Magni, sedecim præstantissimorũ Ecclesiæ doctorum (quorũ nomina diximus Tomo 1.) homilias in Euangelia dominicorum dierũ, feriarũ & festorũ totius anni collegit, & in ordinem redegit.

Inuenio & hunc titulum eiusdem credo operis, Caroli Magni homiliæ æstiuales & hyemales.

Honorij Augustodunensis in Euangelia homiliarum liber 1.

Smaragdus abbas in epistolas & euangelia Latine & Germanice per Gasparem Hedionem.

Cæsarij Cistertien.

Maximi Taurinen. homiliæ hyemales et æstiuales, excusæ Coloniæ apud Gymnicum.

In Euangelia homiliarũ per circulũ anni, duo magna uolumina Haymonis.

Sermones per annum scripsit Eckebertus abbas antiquorum more, non corruptos allegationibus capitulorum.

Defloratio uel excerptio SS. patrum super Euangelijs de tempore per anni circulum, per Vuernerum abbatem apud S. Blasium.

¶ *Qui nostro tempore scripserint in Eu. & ep. id est, Euangelia & epistolas, per duos ordines enumerati.*

Andreæ Althameri Postilla in Eu. de temp. & de SS.

Antonius Coruinus in Eu. & ep. Germanice, & Latine per ipsum authorẽ: uide Tomo 1.

Enarrationes Eu. Dñicalium, adiectis locis theologicis per Arsatium Seehofer.

Erasmi Sarcerij Postilla in Eu. & ep. in dominicis & festis diebus.

Epitome super Eu. & ep. per totum annum, & in singulos dies quadragesimæ, Gasparis Hedionis. Idẽ Smaragdi Postillam Germanice reddidit.

Ioan. Draconitis Postilla, excusa in fol. Eiusdẽ puto & hic Titulus est, quem alibi reperi: Cõmentariorũ Euangelicorũ de Iesu Christo filio Dei, libri 2.

In Eu. Dominicalia loci communes per Io. Gastium.

Ioan. Spangenbergij Postilla, Latine & Germanice.

Iod. Vuillichij expositio in Eu. Dñicalia.

Mar. Lutheri Enarrationes in ep. & Eu. Germanicas, Martin. Bucerus Latinas fecit: Tomi sunt 4.

Euangelicæ conciones Dominicarũ totius anni, per dialectica & rhetorica artificia breuiter tractatæ, subnexis epistolarum argumentis, per Petrũ Artopœum.

Philip. Melanchthonis Annotationes in Eu. Dominic. Latinæ & Germanicæ per Gasparem Bruschium.

Iulius quidam Mediolanen. scripsit Quadragesimale siue sermonum partes 2. Italice, excusas Basileæ intra biennium proximum.

¶ *Alius ordo, illorum qui Postillas (ut uocant) ediderunt.*

¶ Absalonis sermones festiuales.

Adelboldi episcopi ser. uarij in honore SS.

Albertus Magnus de temp. & SS.

Alberti Patauini ser. de temp. & de SS. & quadragesimales, excusi.

Antonij Paduani circa annum 1230. ser. de temp. & de SS.

Antonij de Parma Camaldulensis, serm. de temp. & de SS. & Quadragesi.

Bernardi abb. ser. de temp. & SS.

Bertrandus in Eu. & de SS.

Caietanus in Euang. Idem fortè Thomas de Vio Caietanus.

Cõradi Hofman Postilla Latine & Germanice.

Cõradi monachi Bruuuilerensis sermones in honore SS.

Conradi

Conradi monachi Cistertieñ. ser. de tem. & de SS. uulgo Sermones Succi nominati.
Conradus Hensel super Eu. & ep. Dominicalibus.
Conradus monachus Hirsaugieñ. qui & Peregrinus, in Euan. per annum.
Conradi de Saxonia serm. de tem. & SS. & Quadrages.
Dionysij Rickel Carthusiani sermonum de temp. & de SS. libri 2. & rursus alij duo de ijsdem ad religiosos.
Eckardus de tem. & SS.
Friderici Nauseę Postilla Latina & Germanica, excusa Moguntiæ apud Petrum Iordanē 1535. in fol. chartis 318.
Gabrielis Biel ser. de tem. & SS.
Galterus Disse.
Georgij Vuicelij Postilla de tēpore, Latine: & Germanice permultis in locis aucta, excusa Coloniæ apud Io. Gymnicum 1539. in fol. chartis 247.
Eiusdem Hagiologiū. i. sermones de SS.
Gerardi de Bononia ser. de tem. & SS.
Gerardus de Castris monachus.
Gerardus Stredam, Godefridus Candelarius, Gosuuinus de Hex. omes scripserunt de tem. & SS.
Guerrini sermones Aduentus.
Guilielmi Peralt ser. de temp. & SS.
Henrici de Geilnhusen ser. de tē. & SS.
Henrici de Herp. de tem. & SS. & Quadrages.
Henricus Kaltysen, Henricus de Vrimaria de tem. & SS.
Hildegardis in Euan. dominicalia homiliæ 58. obscuræ. Honorius.
Hugo de Prato de tem. & SS. Sermones Parati, sic inscripti, nescio an huius authoris, impressi sunt.
Iacobi de Voragine episcopi Genueñ. serm. de tem. & SS. & Quadrag. & de diu. Virgine, omnes impressi.
Iacobus Iunterbuck Cartusieñ. de tem. & SS.
Ioan. de Abbatisuilla, Ioā. Dencock, Io. de Duren, Ioan. de Duseldorp, & Io. Eccius scripserunt ser. de tem. & SS.
Ioan. Geileri Keiserspergij Postilla Germanice, de tem. & SS. excusa.
Ioan. Gerbrandus, Ioan. Gluel, Carmelita, de tem. & SS.
Ioan. Gotfridi ser. per anni circulum.
Ioannis Gritsch theologi Basilieñ. Quadragesimale.
Ioan. Hagen de tem. & SS.
Ioā. Herolt monachi Dominicani opus de temp. & SS. cum promptuario exemplorum, uocatum sermones discipuli.
Ioan. Hildenshemensis de tem. & de SS.
Ioan. Iustus Carthusianus in Euang. & epist.
Ioan. Kanneman, & Ioan. de Lutria ser. de tem. & SS.
Ioan. Landspergij serm. festiuales.
Io. de Regno ser. de tem. & SS. & Quadragesi.
Ioannis de Saxonia, & Ioan. de Tambacho, ser. de tem. & SS. & Io. de Vuerdena, uulgo dicti Dormi secure.
Ioan. Soñeman, & Ioan. de Turre cremata serm. de tem & SS.
Eiusdē Ioā. de Turre Crem. Quæstiones in Euangelia Dñicalia & Eu. de SS.
Lamperti de Legia moñ. sermones uarij de SS.
Leonardi de Vtino serm. de tem. & SS. & Quadragesim.
Fratris Martini ser. per circulum anni.
Nicolai de Alsentia Carmelitæ ser. de tē. & SS. & Nicolai Simonis Carmelitæ, quorum Titulus est, Vade mecum: et Nic. de Crutzennach.
Otfridi monachi ser. de tem. & SS.
Parati, sermones impressi.
Fratris Pelbarti Themasuuart ser. barbari de tem. & SS. Eiusdem Quadragesimale triplex.
Petri Aureoli ser. de tem. & SS.
Petri Hieremiæ sermones.
Petri de Lutra, & Petri de Spira sermones de tem. & SS.
Pomerij serm.
Reinardi de Fronthouen serm. per quadragesimale impressi.
Rodolphi de Rudeszhem ser. de t. et SS.
Ruperti Galli Carmelitæ de tem. & SS.
Rupti de Licio Quadragesimale de pœnitentia.
Rusticani de SS. per circulum anni.
Saxo quidam scripsit ser. de tempore.
De tempore & Maria uirgine cōciones Sancij à porta.

Simonis de Cremona ser. in Eu. & epist.
Stephani Petringensis ser. de tem. & SS.
Succi, uide Conradi monachi.
Sylvestri de Prierio rosa aurea in Euan. & epist. aliâs Sermonum Summa. Nescio an idem sit liber, cuius titulū inuenio Rosarium sermonum.
Theodorici monachi prope Treuerim serm. multi in honorem SS.
Thomas Haselbach de tem. & SS.
Thesauri noui sermones, liber impressus nescio cuius authoris.
Torrentini Postilla, aliâs Scholia in Euangel.
Vade mecum, uide Nicolai Simonis.
Sermones Biga salutis, liber impressus nescio cuius authoris.

¶ *Pars 8. Qui scripserint in singula 4. Euangelia, Matthæi, Marci, Lucæ & Ioannis, & Acta Apostolorum.*

¶ *In Matthæum.*

De Matthæo Euangelista, uide nonnihil Tomo 1.
Euangelium Matthæi Hebraice excusum cum interpretatione & Annotationibus Seb. Munsteri.
¶ In Matthæum Origenis tractatus 38. aliâs, Origenis fragmentum in Euangelium secūdum Matthæum Græce, & Latine, Des. Erasmo interprete, Tomo 2. operum Origenis & Tomo 8. operum Des. Erasmi.
Didymus. Theodorus Heraclius.
Ioan. Chrysostomus in Matthæum, opus incompletum, per homilias 89. usq; ad caput 25. Græce; & Latine Tomo 3. operum eius, Ge. Trapezuntio & Aniano interpretibus: Item Germanice Gaspare Hedione interprete.
¶ Aur. Augustini liber quæstionum Euangelicarum secūdum Matthæum.
Hieronymi homilię 36. Tomo 9. operum eius. Bis scripsit in Matthæum, ut indicat in epistola quæ incipit, Satis mi
Hilarius Pictauiensis. (ror.
Chromatij dissertatio in 5. & 6. caput Matthæi.
¶ Christianus Druthmarus.
Heinrichi Bullingeri libri 12.
Ioan. Oecolampadij enarratio edita per Ioan. Gastium.
Vuolfgangus Musculus.
Phil. Melanchthonis Annotationes Tomo 1. operum eius.
Guilielmus Parisien.
Ioan. Valdesius Hispanice.
Ruperti Tuitien. libri 8.
Augustinus de Anchona.
Michaël Angrianus.
Ioan. Dominicus.
Ioan. Scotus monachus.
Claudius monachus.
Remigius abbas. Michaël Massa.
Gerricus, idē puto qui Guericus abbas.
Ioan. de Regno Carmelita Tholosæ.
Ioannis Scoti, discipuli Bedæ, libri 3.
Ioan. abbas quidam.
Matthæus Aulæ regiæ monachus.
Tilmannus Aqueñ. Carmelita 1560.

¶ *Partes ex Euangelio Matthæi, quæ in Postillis fere explicantur. F. feriam, id est, diem septimanæ significat. D. dominicum diem. His inseri poterunt, si quæ etiam alia reperientur in partes aliquas historiæ Matthæi scripta.*

Capite 1. Liber generationis, in natiuitate Mariæ.
Cum esset desponsata, in uigil. Natiuit. Domini.
Cap. 2. Cum natus esset, in Epiphania.
Angelus Domini apparuit, in die Innocentium.
Defuncto Herode, in uigilia Epiphanię.
3. Venit Iesus à Galilæa, octaua Epiphaniæ.
4. Ductus est Iesus in desertum, D. 1. in Quadrag.
Ambulans Iesus iuxta mare, die S. Andreæ.
5. Videns Iesus turbas ascendit, in die de multis martyribus.
Vos estis sal terræ, in die de confessorib.
Nisi abūdauerit iustitia uestra, D. 6. post 8. pentecostes.
In quintum & 6. caput Matthæi Chromatij dissertatio.
6. Cum ieiunatis, die cinerum.
Nemo potest duobus dominis seruire, D. 15. post 8. pentecost.
7. Attendite à falsis prophet. D. 8. post 8. pentecostes.
8. Cum descendisset Iesus, D. 3. post Epiphan.

Cum

GOTTFRIED WILHELM LEIBNIZ BIBLIOTHEK
NIEDERSÄCHSISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Signatur: Leibn. Marg. 64:2, Stück 2, [83] - 31v
PUBLIC DOMAIN

Cùm introisset Capharnaum, postridie diei cinerum.
Ascendente Iesu in nauiculã, D. 4. post Epiph.
9. Ascẽdens Iesus in nauiculam, D. 19. post 8. pentecost.
Cum intraret Iesus uidit hominem, die S. Matthæi.
10. Misit Iesus 12. discipulos suos, aliâs, Conuocatis duodecim, &c. in die de apostolis.
Ecce ego mitto uos, in die de uno martyre.
Nihil opertum quod non, in die de multis martyribus.
Nolite arbitrari quod uenerim, in die de uno martyre.
11. Cum audisset Ioannes in uinculis, D. 3. uel secundum alios D. 2. Aduentus.
Confiteor tibi pater, D. 5. post Epiphan.
12. Accesserunt ad Iesum pharisæi, F. 4. post D. 1. in Quadr.
13. Simile est regnum cœlorum thesauro, in die de Virginibus.
14. Audiuit Herodes tetrarcha, in decollatione Ioan. Baptistæ.
15. Quare discipuli tui transgred. F. 4. post D. 3. in Quadrag.
Egressus Iesus secessit, D. 2. in Quadr.
16. Venit Iesus in partes Cæsareæ, in cathedra Petri, & in die Petri & Pauli.
17. Assumpsit Iesus Petrũ, sabbato post D. 1. in Quadrag.
18. Quis putas maior est, in die Michaëlis.
De rege qui uoluit rationem ponere, D. 22. post 8. pentecost.
Si autem peccauerit in te, F. 3. post D. 3. in Quadr.
19. Ecce nos reliquimus omnia, in die conuersionis S. Pauli, & in festo S. Pauli.
20. Simile est regnum cœlorum patrifa. D. Septuagesimæ.
Ecce ascendimus Hierosolymam, F. 4. post D. 2. in Quadrag.
Accessit ad Iesum mater filiorum, in die Iacobi apostoli.
21. Et cum appropinquassent Hierosolymis, D. 1. Aduentus, & in die Palmarum.
Cum intrasset Iesus Hierosolymam, F. 3. 8. post D. 1. in Quadrag.
Homo quidam erat paterfamilias, F. 6. post D. 2. in Quadrag.
22. De rege qui fecit nuptias, D. 20. post 8. pentecost.
Abeuntes pharisæi consilium iniuerũt, D. 23. post 8. pentecost.
Magister quod est magnum mandatũ, D. 18. post 8. pentecost.
23. Super cathedram Moysi, F. 3. post D. 2. in Quadrag.
Ecce ego mitto ad uos, in die S. Stephani.
25. Simile est regnum cœlorum decem uirginibus, in die de Virginibus.
Homo quidam peregre proficiscens, in die de Confessoribus.
Cũ uenerit filius hominis, F. 2. post D. 1. in Quadrag.
28. Vespere autem sabbati, in uigilia paschæ.
Vndecim discipuli abierunt, F. 6. post paschа.

¶ *De scriptis in Marcum.*

De Marco Euangelista, Cælius 10. 4.
Hieronymi commentarij.
Bedæ libri 4.
Super euangelium Marci catechismus Ioan. Draconitis.
Christophori Hegendorphini enarratio.
Erasmi Sarcerij scholia.
Myconij Osualdi expositio.
Lectiones Ioannis Gerson, Tomo 1. operum eius.
Ioan. de Hisdinio.
Augustinus de Anchona.
Michaël de Massa.
Rod. Gualtheri homil. nondũ impressę.
Petrus de Aliaco in Marci Euangelij initium.
Sermones Ioã. Oecolampadij in quinq; capita Euangelij Marci, Basileæ seruat Ioan. Gastius nondũ publicatos.

¶ *In partes aliquas Euangelij Marci, quæ in Postillis explicantur. D. dominicam diem notat.*

Capite 1. Initium sancti Euangelij, D. ante Natalem Christi.
6. Cum sero esset factũ erat nauis, sab-

bato post diem cinerum.
7. Exiens Iesus de finibus Tyri, D. 12. post 8. pentecostes.
9. Magister attuli filiũ meum, feria 4. quatuor temporum post D. 17. post 8. pentecostes.
16. Maria Magdalene & Maria Iacobi, in pascha.
Recumbentibus undecim discipulis, in die ascensionis.

¶ De scriptis in Euangelium Lucæ.

Commentarij quidam Græci in Lucam nescio cuius authoris, Romæ extant in Biblioth. Vaticana hoc titulo, Ἐκλογὴ ἀπὸ τῆ ἐξηγήσεως τοῦ κατὰ Λουκᾶν εὐαγγελίου διαφόρων ἐξηγητῶν.
Origenis homiliæ 39. Tomo 2. operum eius. Homilias Origenis in Lucam se conuertisse Hieronymus testatur: In catalogo tamen ita facit huius operis mentionem, ut magis uideatur ex Didymo uertisse, &c. Vide Tomo 1. in Origene.
Isidori Thessalonicæ episcopi homiliæ Græce, Romæ in Biblioth. Vaticana.
Titi episcopi Bostrensis expositio Græca in Lucam ex Chrysostomo, extat alicubi in Italia.
Ambrosij Mediol. libri 10.
Beda. Ioan. Brentius.
Index in omnes homilias Ioannis Brentij 190. quæ tractantur in Euangelio secundum Lucam, impressus Tubingæ in 8.
Ioan. Agricola Isleblebensis.
Adilredi abbatis homilia 1. extat.
Eustachij, qui & Bonauentura, liber 1.
Franc. Lamberti commentarij secundò recogniti & aucti.
Michaëlis Angriani Bononiensis Carmelitæ liber 1. circa annum 1416.
Michaël de Massa, Carmelita, qui in reliqua etiam Euangelia scripsit.
Erasmi Sarcerij scholia.
Augustinus de Anchona.
Hubertus Leonardus.
¶ De partu Elisabethæ secundum Lucam, homilia Bedæ.
An chaos recte legatur in Euãgelio Lucæ, Cælius 25. 16.

¶ In partes diuersas Euangelij secundum Lucam, quæ in Postillis explicantur. D. diem dominicũ indicat. F. feriam, id est, diem hebdomadis.

Capite 1. Fuit in diebus Herodis, in uigilia Ioan. Baptistæ.
Missus est angelus, in die annunciationis Mariæ, & in F. quarta quatuor temporum, post D. 3. Aduentus.
Exurgens Maria abijt, in uigilia assumptionis, & in F. 6. quatuor temporum post D. 3. Aduentus.
Elizabet impletum est tempus, in die Ioannis Baptistæ.
2. Exijt edictum, in nocte natiuitatis Domini.
Pastores loquebantur, in aurora natiuitatis Domini.
Cum consummati essent, in die Circumcisionis.
Postquã impleti sunt dies purgationis, in die purificationis Mariæ.
Erant Ioseph & Maria, in D. infra 8. à natiuitate Domini.
Cum factus esset Iesus annorum, D. 1. post Epiphaniam.
3. Anno 15. Tyberij, sabbato 4. temporum post D. 3. Aduentus.
4. Quãta audiuimus facta in, F. 2. post D. 3. in Quadr.
Surgens Iesus de synagoga, sabbato post pentecosten, & F. 5. post D. 3. in Quadragesi.
5. Cum turbæ irruerent ad Iesum, D. 5. post 8. pentecostes.
Factum est una dierũ, & Iesus, F. 6. post pentecosten.
Vidit Iesus publicanum, in uigilia Matthæi.
6. Descendens Iesus de monte, in die de martyribus multis.
Beati pauperes quia uestrum est, in uigilia omnium sanctorum.
Estote misericordes, D. 4 post 8. pentecostes.
7. Ibat Iesus in ciuitatem Naym, F. 5. post D. 4. Quadrag. & D. 16. post 8. pentecostes.
Rogabat Iesum quidam pharisæus, F. 6. quatuor temporum post D. 17. post 8. pentecostes; & F. 5. post D. 5. Quadragesimę, itẽ in festo Marię Magdalenę.

8. Exijt

8. Exíit qui ſeminat ſeminare, D. ſexageſimæ.
Ecce princeps unus acceſſit, D. 24. poſt 8. Pentecoſtes.
9. Conuocatis Ieſus duodecim diſcipulis, F. 5. poſt pentecoſten.
10. Deſignauit Ieſus & alios, in die S. Lucæ.
Qui uos audit me audit, in die de confeſſoribus.
Beati oculi qui uident, D. 3. poſt 8. pentecoſt.
Intrauit Ieſus in quoddam caſtellum, in die aſſumptionis Mariæ.
11. Quis ueſtrũ habet amicũ, in Litania minore, hebdomade 5. poſt paſcha.
Erat Ieſus eijciens dæmonium, D. 3. in Quadr.
Nemo accendit lucernam, in die de confeſſoribus.
12. Attendite à fermento phariſæorum, in die de martyribus multis.
Sint lumbi ueſtri præcincti, in die de confeſſoribus.
13. Arborem ficí habebat quidã, in ſabbato 4. temporum poſt D. 17. poſt 8. pentecoſtes.
14. Cum intraret Ieſus in domum principis, D. 17. poſt 8. Pentecoſtes.
Homo quidam fecit cœnam magnam, D. 2. poſt 8. pentecoſtes. (tyre.
Si quis uenit ad me, in die de uno mar-
15. Acceſſerunt ad Ieſum publicani, D. 3. poſt 8. pentecoſt.
Homo quidam habuit duos filios, ſabbato poſt D. 2. in Quadrag.
16. Homo quidam erat diues, F. 5. poſt D. 2. in Quadrag. & D. 1. poſt 8. pentecoſtes, & D. 9. poſt 8. pentecoſt.
17. Occurrerunt decem uiri leproſi, D. 14. poſt 8. pentecoſtes.
18. Duo homines aſcenderunt in templum, D. 11. poſt 8. pentecoſtes.
Aſſumpſit Ieſus 12. D. quinquageſimæ.
19. Cum appropinquaſſet Ieſus Ieruſalem, fleuit, D. 10. poſt 8. pentecoſtes.
21. Cum audieritis prælia, in die de martyribus multis.
Erunt ſigna in ſole, D. 2. Aduentus, & apud quoſdam D. 1.
22. Facta eſt contentio inter diſcipulos, in die Bartolemæi.
24. Duo ex diſcipulis Ieſu, F. 2. poſt paſcha.
Stetit Ieſus in medio diſcipulorum, F. 3. poſt paſcha.

¶ *De ſcriptis in Euangelium Ioannis.*

In Ioannem Euangeliſtam nõdum mortuum, Georg. Trapezuntius.
In Ioannem baptiſtam, euangeliſtam, et Chryſoſtomum, Petri Scoti Argentinenſis liber Elegiacus.
¶ Nonni paraphraſis heroico poëmate Græce, & Latine ad uerbũ per Chriſtophorum Hegendorphinum.
Ammonius. Apollinaris.
Origenes in Ioan. Græce extat.
Ioan. Chryſoſtomi homiliæ 87. Tomo 3. operum eius, Fr. Aretino interprete. Eaſdẽ Gaſpar Hedio Germanice reddidit.
Expoſitio ex Chryſoſtomo, in Bibliotheca quadam Italica.
Cyrilli libri 12. Græci, & Latini Georgio Trapezuntio interprete.
Didymus. Theodorus Heraclius.
¶ Alcuini libri 7.
Fratris Alexãdri de Alexãdria Poſtilla.
Auguſtinus de Anchona.
Aur. Auguſtini tractatus 124. Tomo 9. operum eius.
Euſtachius, uel Bonauentura.
Eckardus. Eraſmi Sarcerij ſcholia.
Gaſpar Crucigerus.
Gilbertus Porretanus.
Guilhelmus Aquiſgran.
Ioachim abbas Calaber.
Ioan. Brentius. Ioan. de Hiſdinio.
Ioan. Oecolampadij Annotationes per Ioan. Gaſtium editæ.
Ioan. Trittemius de Græcis quæſtionibus in Ioannem.
Ioan. Valdeſius. Michaël de Maſſa.
Philippi Melanchthonis annotationes.
Petrus de Lutra.
Ruperti Tuitien. libri 14.
Vuolfgangi Muſculi Heptades 3. Baſileæ excuſæ apud Ioan. Heruagium.
¶ Præfatio in Ioannis Euangelium falsõ inſcribitur Hieronymo, cuius nomẽ non erat aſſcriptum in uetuſtiſſimis codicibus. Additur & altera nomine Auguſtini, ſed hoc quoq; falsõ, niſi

fallor. Def. Erasmus.

In initium Euangelij Ioānis, Basilius Magnus, Eckeberg, Antoninus Florent. tit. 5. cap. 8. Cælij Sec. Curionis paraphrasis.

Def. Erasmi apologia de eo quod uerterat, In principio erat sermo, Tomo 9. operum eius.

Totum fermè sextum Ioannis Euangelistæ caput, citatis fermè cunctis expositoribus, in Santis Pagnini ad mysticos sacræ scripturæ sensus Isagoge exponitur.

In caput 14. 15. 16. & 17. conciones Germanicæ Mart. Lutheri, excusæ Vitebergæ circa annum, 1538. & 39.

¶ *In partes aliquas Euangelij Ioannis, quæ in Postillis explicantur. D. diem dominicum, F. feriam denotat.*

Capite 1. In principio erat, in die sancto natiuitatis.

Miserunt Iudæi ab Hierosolymis, D. 4. Aduentus.

Stabat Ioānes & ex discipulis eius duo, in uigilia S. Andreæ.

Ecce agnus Dei, D. infra 8. Epiphaniæ.

2. Propè erat pascha Iudæorum, F. 2. post D. 4. Quadrag.

Nuptiæ factæ sunt, D. 1. post Epiphan.

3. Erat homo ex pharisæis Nicodemus, in die inuentiōis crucis, & in D. octauæ pentecostes.

Sic Deus dilexit mundum, F. 2 post pentecosten.

4. Venit Iesus in ciuitatem Samarit. F. 6. post D. 3. Quadrag.

Erat quidā regulus, cuius fil. D. 21. post 8. pentecost.

5. Erat dies festus Iudæorum, F. 6. post D. 1. in Quadragesi.

6. Abijt Iesus trans mare Galilææ, D. 4. Quadrages.

Cū subleuasset oculos Iesus, D. 25. post 8. pentecostes.

Ego sum panis uiuus, F. 4. post pentecosten.

7. Ambulabat Iesus in Galilęā, F. 3. post D. 5. Quadrag.

Miserunt scribæ & pharisæi, F. 2. post D. 5. Quadrag.

Iam autem die festo mediante, F. 3. post D. 4. Quadrag.

8. Perrexit Iesus in montem oliu. sabbato post D. 3. Quadrag.

Ego sum lux mundi, sabbato post D. 4. Quadrag.

Ego uado & quæritis me, F. 2. post D. 2. Quadrag.

Si manseritis in sermone meo, F. 5 post D. 1. in Quadrag.

Quis ex uobis arguet me, D. de passiōe.

9. Præteriens Iesus uidit cæcum, F. 4. D. 4. Quadrag.

10. Qui nō intrat per hostium, F. 3. post pentecosten.

Ego sum pastor uerus, D. 2. post pascha.

Facta sunt Encænia, F. 4. post D. 5. Quadrag.

11. Erat quidam languens Lazarus, F. 6. post D. 4. Quadrag.

Collegerunt pontifices & pharisæi, F. 6. post D. 5. Quadrag.

12. Nisi granum frumenti cadens, in die Laurentij.

14. Non turbetur cor uestrum. Creditis in, &c. in die Philippi & Iacobi.

Si diligitis me, mandata, &c. in uigilia pentecostes.

Si quis diligit me, in die pentecostes.

15. Ego sum uitis uera, de sanctis inter pascha & pentecosten.

Hæc mando uobis ut diligatis, in die de apostolis.

16. Vado ad eum qui me misit, D. 4. post pascha.

Cum uenerit paracletus quem, &c. D. 6. post pascha.

Modicum & iam nō uidebitis, D. 3. post pascha.

Si quid petieritis patrē, D. 5. post pascha.

17. Pater uenit hora, clarifica fil. in uigilia Palmarum, & in uigilia Ascensionis.

20. Vna sabbatorū Maria Magdalene, sabbato post pascha.

Maria stabat ad monumentum, F. 5. post pascha.

Cum esset serò die illa, octaua paschæ.

21. Manifestauit se iterum Iesus, F. 4. post pascha.

Simon Ioannis diligis me? in uigilia Petri & Pauli.

Sequere me, in die S. Ioan. Euangelistæ.

¶ *De scriptis*

¶ *De scriptis in Acta apostolorum.*

Ioan. Chrysostomi homiliæ 4. Des. Erasmo interprete, Tomo 1. operũ eius, & Des. Erasmi operum Tomo 8.
Oecumenij expositiones collectæ ex diuersis patrum commentarijs, Græce & Latine Ioan. Heutenio interprete.
Canones quidam Græci in Acta.
¶ Arator Acta apostolorũ uersibus hexametris descripsit.
In Acta apost. Augustinus de Anchona. Beda.
Erasmi Sarcerij scholia.
Gasparis Megandri commentarij nondum excusi.
Heinrychi Bullingeri Commentarij.
Eiusdem series & digestio temporum et rerum descriptarum in Actis.
Ioan. Brentius.
Iusti Ionæ annotationes.
M. Aurelius Cassiodorus.
Mart. Lutherus.
Maximi Taurineñ. liber. 1.
Otho Brunfelsius.
Petri Vireti commentarij lingua Gallica, nescio an impressi.
Richardus de S. Victore.
¶ De uisione abací regulę in apostolum, Remigij abbatis.
Apostolorũ canones 84. apud Clementem. De mandatis apostolicis Leobinus. Plura forte de apostolis tum in genere tũ de singulis reperies Tit. 7. in historijs Biblicis.
De Gamalielis Hebræi doctrina, Crinitus 10. 1.
De Simone mago paucula, Cæl. Rhod. 25. 29. Vide infra Tit. 7.
Locus de raptu Pauli in tertium cœlum, liber impressus, ni fallor, aut breui imprimendus Basileæ apud Oporinum cum Conceptionibus Iacobi Zieglerí in Genesin & Exodum.
De Simone Samarite, qui Magus dicitur, & quomodo in urbe pro deo habitus sit, & quo cultu atq; honore fuerit, ex Tertulliani apologetico, et alijs authoribus, Crinitus 8. 1.
De raptu Pauli ad tertium cœlum, & animi immortalitate, Marsil. 2. 38. per capita aliquot.
Dialogus inter Paulum & animã quod ad deum non ascenditur sine deo, & de fide, spe, charitate, Marsil. 2. 39.
Curru fidei, spei, charitatis, in tertium ascẽditur cœlum: Primo quidem per uirtutes ciuiles, purgatorias, animiq; purgati, Marsil. Ficin. lib. 2. epist. 40.
Secundo, in tertium itur cœlum per regionem planetarum, per cœlum stelliferum, per crystallinum, Ibid. epistola 41.
Tertio, cœlum tertiũ scanditur per mundum uisibilem, per mundum phantasticum, per mundum intelligibilem, Ibid. 42.
Quarto, tertium cœlum petitur per spíritus irrationales, rationales, intellectuales, Marsil. Ficin. 2. 43.
Quinto, ad cœlum tertium transitur per tres angelicas hierarchias, Ibid. 44.
Tenebræ lucidæ, lux tenebrosa, lux mera: Nouem angelorũ chori, Ibid. 45.
Dei lumen in ardore empyrei cœli refulget, Marsil. Ficin. 2. 46.
Sexto, in tertium confugitur per tres trinitatis personas, Ibid. 47.
Septem circa animam septenarij, Ibidem 48.
Septimo mens tertium cœlum attingit, dum considerat deũ in creaturis, creaturas in deo, deum in seipso, Marsil. Ficin. 2. 49.
De Pauli laboribus & rebus gestis, Petri Rosseti libri 6. ex Actis, carmine.

¶ *Partes aliquot ex Actis apostolorum, quæ in Postillis exponuntur.*

Capite 1. Primum quidem sermonem feci, Lectio in die Ascensionis.
Surgens Petrus, in die Matthiæ.
2. Cum complerentur dies, in die pentecostes.
Stans Petrus cum undecim, F. 4. post pentecosten.
Viri Israëlitę audite, F. 6. post pentecost.
3. Petrus & Ioan. ascendebant, in uigilia Petri & Pauli.
Aperiens Petrus os suũ, F. 4. post pascha.
4. Multitudinis credentium, in uigilia Phil. & Iacobi.
6. Stephanus plenus gratia, in die S. Stephani.

GOTTFRIED WILHELM LEIBNIZ BIBLIOTHEK
NIEDERSÄCHSISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Signatur: Leibn. Marg. 64:2, Stück 2, [88] - 34r
PUBLIC DOMAIN

8. Philippus descendens in, F. 5. post pentecosten.
Cũ audissent apostoli, F. 3. post pẽtecost.
Angelus Domini locutus est, F. 5. post pascha.
9. Saulus adhuc spirans, in die conuersionis Pauli.
10. Aperiens Petrus os suum, dixit, F. 2. post pentecosten, & F. 6. post pentecosten.
Verbũ q̃d misit Deus, F. 2. post pascha.
12. Misit Herodes rex, in festo Ioannis Baptistæ, & Petri & Pauli.
13 Surgens Paulus & manu, F. 3. post pascha.
Conuenit uniuersa ciuitas, lectio sabbato post pentecosten.

¶ Pars 9. De scriptis in Epistolas & Apocalypsin. Subiunguntur epistolæ uetustissimorũ theologorum: reliquas enim ad titulum 8. retulimus.

¶ De scriptis in omnes epistolas Pauli: & primo quædam in ipsum Paulum.

De raptu Pauli in tertium cœlum, unde paulò superius in Actis, quò hæc etiã referri liceret.
Paulinæ peregrinationis tabula Geographica per Hermagoram Krafft.
De laudibus Pauli homiliæ 8. Ioã. Chrysostomi, Tomo 4. operum eius.
Ad Paulinæ doctrinæ studium hortatio Phil. Melanchthonis.
In prælectionem Pauli oratio, Martini Dorpij.
In Paulum apostolum Cyri Theodori elegi.
Petri Roffeti Paulus libris 6. carmine, ex Actis apostolorum.
Pauli epistolæ 14. elegiaco carmine per Franc. Bonadum.
¶ Vide qui scripserint in utrumq; Testamentum, et qui in Nouum duntaxat.
Epistolæ Pauli Græce, Latine & Arabice extant in Bibliotheca quadam Venetijs.
Diodori Tarsensis commentarij Græci in Apostolum D. Hieronymi tempore extabant, ut ipse scribit.
Ioan. Chrysostomus in epistolas Pauli Græce & Latine, Vuolfgango Musculo interprete.
Epistolæ Pauli & aliorum apostolorum, cum expositione Græca ex Chrysostomo & alijs, in diuersis Italiæ Bibliothecis seruantur. Collectam puto ab Euthymio Zygadeno.
Oecumenius in totum Paulum Græce, & Latine, Ioan. Heutenio interprete.
Theodorus Heraclius.
Theodoretus Cyreñ.
Theophylactus Græce: & Latine, Christophoro Porsena interprete, item Io. Lonicero.
Athanasij libri 14.
Bulgario quidam adscribunt commentaria in epistolas Pauli sub Athanasij nomine excusa, cum ea sint Theophylacti Bulgariæ episcopi.
¶ Aegidius de Roma. Albertus Pataninus Eremita. Alcuinus.
Ambrosius Mediol. in omnes, excepta epistola ad Hebræos.
Anselmus Cant.
Augustinus de Ancona.
Augustinus de Roma.
Ex Aur. Augustino liber super omnes epistolas Pauli collectus per Bedam presbyterum.
De uerbis Apostoli sermones 35. Aurel. Augustini, Tomo 10. operum eius.
Verba Pauli potissimum interpretantur, quanquam & Lucæ quædam & psalmorum, & epistolarum Iacobi & Ioannis.
Bruno Carthusieñ.
In Apostolũ multa capitula Bedæ. Scripsit etiam in omnes epistolas lib. 14.
Cælij Sedulij libri 14. prosa.
Claudij Guillandi Collatio.
Dionysij Rickel Carthusiani Monopanton excusum Lugduni à Gryphio.
Erasmus Sarcerius in omnes noui Test. epistolas.
Franc. Titelmanni paraphrases.
Gilbertus Pictauieñ. cognomine Porretanus. Gregorius de Arimino.
Hieronymus, Tomo 9. operum eius.
Heinricus Bullingerus.
Pauli epistolæ 14. ex uulgata translatione, opposita è regione Iacobi Fabri translatione ad uerbum, & commentarijs eiusdem.
Eiusdẽ Iacobi Fabri apologia, quod uerus &

tus & uulgata interpretatio epistolarum Pauli, non sit Hieronymi.
Canones siue tabulæ argumentorum in omnes epistolas Pauli per Iac. Fabrũ.
Ioan. de Bachone.
Ioan. Bertram Germanus.
Ioan. Gaguæus.
Io. Christophorus ordinis prædicatorũ.
Ioan. de Hisdinio.
Io. de Mylbach doctor Erdfordeñ. 1494.
Ioan. Pheffer directorium sacerdotale in epist. Pauli, 1490.
Ioannis de Vuittlich lectura.
Ioan. Zacharias.
Lanfrancus Cantuariensis.
Marius Victorinus.
Mart. Buceri metaphrases & enarrationes perpetuæ.
Nicolaus de Gorran.
Petrus archiepiscopus Seneñ.
Petri Lombardi Collectanea ex patrib.
Petri de Tarantasia ordinis Præd. 1275.
Primasius. Radulphus Flauiacen̄.
Richardus de Media uilla.
Rupertus Carmelita Gallus.
Thomas Aquinas.
Thomas de Vio Caietanus.
Vuernerus de Laër.

¶ *De scriptis in epistolam ad Romanos.*

Bertramus Damianus Pauli ad Romanos epistolam poëmate heroico reddidit. Nuper à Ioan. Balliuo Gallo Latinitate donata est, perq̃ eleganter, nondum excusa puto.
¶ Origenis Commentarius Ruffino interprete. Vide Tomo 1. fol. 529. b.
Græci cuiusdam commentaria collecta in epistolam ad Romanos (quidam Theodoreto adscribunt) Latine excusa Basileæ Ioan. Lonicero interprete.
Ioan. Chrysostomi commentarij Græci: & Latini, Vuolfgango Musculo interprete, item Luciano Mantuano.
¶ Andreas Knopken.
Aur. Augustini expositio inchoata, salutatiõe tantũ expedita, Tom. 4. operũ eius. Vide Tomo 1. nostro fol. 119. a.
Ex epistola ad Romanos propositiones expositæ, Ibidem.
Item duæ quæstiones huius epistolæ expositæ lib. 1. de diuersis quæstionibus ad Simplician. eodem Tomo.
Erasmi Sarcerij scholia.
Franc. Titelmanni commentarij.
Gilberius Cognati Annotata & Prælectio, in qua multa de ipso D. Paulo.
Guilielmus abbas.
Henricus de Cosueldia.
Huld. Zuinglij annotationes Tomo 4. operum eius.
Iacobi Sadoleti libri 3.
Ioannes de Arundine Carmelita, 1495.
Ioan. Beetz Carmelita 1476.
Ioan. Caluinus.
Ioan. Dominici.
Ioan. Oecolampadij annotationes.
Lanfrancus archiepiscopus.
Mart. Bucerus.
Matthæus de Aquasponta.
Phil. Melanchthonis commentarij Latini Tomo 2. operũ eius: & Germanice redditi, excusi Augustæ 1523. in 4.
Aliud cõmentarium eiusdem, uide Tomo 1. fol. 537. a.
Dispositio locorũ dialectica epistolæ ad Romanos, Phil. Melanchth. Tomo 2. operum eius. Primasius.
Commentarij in epistolam ad Rom. puto, scriptoris nostri temporis anonymi, excusi Lugduni 1545. in 8.
Enarrationes epistolarum ad Romanos & Gallatas Iacobi Ziegleri, nondum impressæ puto.
Bernardinus Ochinus Italice scripsit in omnes epistolas Pauli, ut audio: Commentarium eius in epistolã ad Rom. Sebast. Castalio Latinitate donauit.
¶ De uerbis Apostoli, Richardi de S. Victore liber, ut habet Trittemius: non exprimitur autem quæ uel ubi hæc uerba sint.

¶ *Partes aliquot epistolæ ad Rom. quæ explicantur in Postillis.*

Cap. 1. Benedictus Deus & pater Domini, in festo S. Thomæ, & in festo S. Iacobi.
3. Scimus quoniam quæcunq; lex, in uigilia Epiphaniæ.
6. Quicunq; baptisati sumus D. 7. post pentecosten.
Humanum dico propter infirmitatem, D. 8. post pentecosten.

GOTTFRIED WILHELM LEIBNIZ BIBLIOTHEK
NIEDERSÄCHSISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Signatur: Leibn. Marg. 64:2, Stück 2, [90] - 35r
PUBLIC DOMAIN

8. Debitores ſumus nõ carni, D. 9. poſt pentecoſt.
Exiſtimo enim quod non ſint, D. 5. poſt pentecoſt.
Scimus quoniam diligentibus, in feſto S. Bartolemæi, item SS. Simonis & Iudæ.
10. Corde creditur ad iuſtitiam, in feſto D. Andreæ.
11. O altitudo diuitiarum, D. Trinitatis, quæ prima eſt poſt pentecoſt.
12. Obſecro uos per miſericordiam, D. 1. poſt Epiphaniam.
Habentes donationes ſecundum, D. 2. poſt Epiphan.
Nolite eſſe prudentes, D. 3. poſt Epiph.
13. Nemini quicquam debeatis, D. 4. poſt Epiphan.
Scientes quia hora, D. 1. Aduentus.
15. Quæcũq; ſcripta ſunt, D. 2. Aduent.

¶ *De ſcriptis in utramq; ad Corinthios epiſtolam.*

Ioan. Chryſoſtomi in epiſtolam priorem ad Corinthios homiliæ Græcæ 64. & Latinæ, Tomo 1. operum eius: uiginti quidem Franc. Aretino, reliquæ uero Simone Grynæo interprete.
In ſecundam homiliæ 29. ibidem, ex quibus ſeptem Deſ. Eraſmus tranſtulit, translaturus etiã cæteras, niſi phraſis ei ſuſpicionem mouiſſet opus hoc non eſſe Chryſoſtomi genuinũ. Tranſtulit eas alius quidam anonymus.
Septem ab Eraſmo translatæ, habentur etiam Tomo 8. operum eius.
In utramq; ad Corinthios Sebaſtianus Meyer, Regnerus Prædinius, Huld. Zuinglij annotationes Tomo 4. operum eius.
In priorem ad Corinthios commentarij Ioan. Caluini, & Phil. Melanchthonis annotationes Tomo 1. operum eius.
Caput ſeptimum ferè totum prioris ad Corinthios epiſtolæ, citatis fermè cunctis expoſitoribus, in Sanctis Pagnini ad myſticos ſacræ ſcripturæ ſenſus Iſagoge exponitur.
In idem expoſitio Germanica M. Luther, à Ioan. Lonicero Latine reddita.
Oratio funebris in obitu Gerardi Nouiomagi, Super illud 1. Cor. Chriſtus reſurrexit à mortuis, Ioã. Draconitis.
Deſ. Eraſmi Apologia ſuper loco Pauli 1. Cor. 15. Omnes quidẽ reſurgemus, contra Nicolaum Ecmondanum.

¶ *In partes aliquot utriuſq; ad Corinthios epiſtolæ, quæ in Poſtillis tractantur.*

Cap. 1. Gratias ago Deo, D. 19. poſt pentecoſten.
4. Rogo uos imitatores mei, D. 6. poſt Epiphan.
5. Expurgate uetus fermentum, D. paſchæ.
7. Bonum eſt homini mulierem, F. 6. poſt D. 3. poſt Epiphan.
9. Neſcitis quod hi qui in ſtadio, D. Septuageſimæ.
10. Non ſimus concupiſcentes, D. 10. poſt pentecoſten.
11. Conuenientibus uobis in unum, F. 5. Cinerum poſt D. 6. Quadrag.
12. Scitis quoniam cum gentes eſſetis, D. 11. (aliâs 10.) poſt pentecoſten.
13. Si linguis hominũ loquor, D. Quinquageſimæ.
15. Notum uobis facio Euangelium, D. 12. (aliâs 11.) poſt pentecoſt.
¶ Capite 3. ſecundæ ad Corinthios, Fiduciam talem habemus, D. 13. poſt pentecoſten, (aliâs D. 12.)
Nos omnes reuelata facie, F. 6. poſt D. 2. Aduentus.
6. Hortamur uos ne in uacuum, D. 1. Quadrag.
9. Qui parce ſeminat, in feſto Laurẽtij.
11. Libenter ſuffertis, D. ſexageſimæ.

¶ *De ſcriptis in epiſtolam ad Galatas.*

Io. Chryſoſtomus Græce, & Latine Tomo 1. operum eius, Deſ. Eraſmo interprete: & Eraſmi operum Tomo 8.
Euſebius Emiſenus.
Seuerianus Gabaleñ.
¶ Aur. Auguſtinus Tomo 4. operũ eius.
Claudius Altiſſiodoreñ.
Eraſmi Sarcerij annotationes.
Gaſpar Megander.
Ioan. Bugenhagius Pomeranus, qui etiã in omnes epiſtolas Pauli ſcripſit.
Hieronymi libri 3. Tomo 9. operũ eius.
M. Lutherus. Othonis Vuerdmylleri methodus in epiſt. ad Galat.

Sebaſt.

GOTTFRIED WILHELM LEIBNIZ BIBLIOTHEK
NIEDERSÄCHSISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Signatur: Leibn. Marg. 64:2, Stück 2, [91] - 35v
PUBLIC DOMAIN

Sebastianus Meyer.
Iacobi Ziegleri enarratio, nondum impressa puto.
¶ Cap. 2. De dissidio Petri & Pauli, Hieronymus Strid. Tomo 2.
De Petro reprehenso à Paulo, Aur. Augustinus Tomo 8.

¶ *Loci ex epistola ad Galatas, qui in Postillis explicantur.*

Capite 1. Notum uobis facio, in Commemoratione S. Pauli.
3. Abrahæ dictæ sunt promissiones, D. 14. post pentecosten, (aliâs D. 13.)
Priusquam ueniret fides, Octaua Natiuitatis.
4. Quanto tempore hæres, D. infra octauas Natiuitatis.
Scriptum est quoniam Abraam duos, D. 4. Quadrag. Lætare.
5. Confido de uobis in Domino, in inuentione crucis.
Spiritu ambulate, & desidiam, D. 15. post pentecosten (aliâs D. 14.)
6. Si uiuimus spiritu, spiritu &, &c. D. 16. post pentecosten (aliâs D. 15.)

¶ *De scriptis in Epistolam ad Ephesios.*

Ioan. Chrysostomi commentarius Græcus, & Latinus interprete Vuolfgango Musculo.
Erasmi Sarcerij annotationes.
Gaspar Megander.
Hieronymus Strid. Tomo 9. operũ eius.
Ioan. Bugenhagius Pomeranus.
Mart. Bucerus epist. ad Ephesios paulò liberius uertit, & commentario illustrauit.
D. Ignatius etiam epistolam ad Ephesios scripsit.

¶ *Loci aliquot Epistolæ ad Ephesios in Postillis explicati.*

Cap. 3. Obsecro uos ne deficiatis, D. 17. post pentecost.
4. Obsecro uos ego uinctus, D. 18. post pentecost.
Vnicuique uestrum data est, in uigilia ascensionis.
Renouamini spiritu, D. 20. post pentec.
5. Estote imitatores dei, 3. Quadrag.
Videte quomodo caute, D. 21. post pentec.
6. Cõfortamini in Domino, D. 22. post pentecosten.

¶ *De scriptis in Epistolam ad Philippenses.*

Ioan. Chrysostomi homiliæ 2. Des. Erasmo interprete, Tomo 1. operum eius, & Tomo 8. operũ Des. Erasmi. Translatæ sunt etiam à Vuolfgango Musculo.
Erasmi Sarcerij annotationes.
Huld. Zuinglij annotata Tomo 4. operum eius.
Ioan. Bugenhagius Pomeranus.
Gregorij episcopi fragmẽtum uersuum 12. cum Antidoto hæreseon Basileæ excuso apud Hen. Petri.
Extat etiam Polycarpi Smyrnæi epistola ad Philippenses.

¶ *Loci aliquot huius Epistolæ, qui tractantur in Postillis.*

Cap. 1. Confidimus in Domino, D. 23. post pentecost.
2. Hoc enim sentite in uobis, D. Palmarum, & in exaltatione Crucis.
3. Imitatores mei estote, D. 24. post pentecost.
4. Gaudete in Domino semper, D. 4. Aduentus.

¶ *De scriptis in Epistolam ad Colossenses.*

Ioan. Chrysostomus Græce, & Latine Vuolfgango Musculo interprete.
Huldrych. Zuinglius Tomo 4. operum eius.
Ioan. Bugenhagius Pomeranus.
Ioan. Oecolampadij conciones aliquot, per Ioan. Gastium puto editæ.
Phil. Melanchthonis scholia Tomo 2. operum eius.

¶ *Loci huius Epistolæ in Postillis expositi.*

Cap. 1. Ideo & nos ex qua: (aliâs ad Ephes. 3. Non cessamus pro uobis) D. 25. post pentecost. (aliâs D. 24.)
Audistis dispensationem Dei, F. 4. post D. 2. post Epiphan.
3. Induite uos sicut electi, D. 5. post Epiphan.
Si consurrexistis cum Christo, sabbato sancto post D. 6. Quadrag.

GOTTFRIED WILHELM LEIBNIZ BIBLIOTHEK
NIEDERSÄCHSISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Signatur: Leibn. Marg. 64:2, Stück 2, [92] - 36r
PUBLIC DOMAIN

¶ De scriptis in utramq; ad Thessalonicenses Epistolam.

Ioan. Chrysostomus Græce, & Latine, Vuolfgango Musculo interprete.
Ioan. Bugenhagius Pomeranus.
Huld. Zuinglij annotationes Tomo 4. operum eius.
Oratio funebris in obitu Eobani Hessi, super illud 1. Thess. 4. Ne doleatis, Ioan. Draconitis.

¶ Loci huius Epistolæ in Postillis tractati.

Cap. 1. prioris Epistolæ, Rogamus uos & obsecramus, D. 2. Quadrag. 5. Rogamus uos corripite, sabbato post D. 1. Quadrag.
Cap. 2. secundæ Epistolæ, Rogamus uos per aduentum, sabbato post D. 3. Aduentus.

¶ De scriptis in utramq; ad Timotheum Epistolam.

Ioan. Chrysostomi homiliæ Sebastiano Scholastico interprete. Sunt autē homiliæ 18. in priorem epistolā cum argumento ab initio, & decem in posteriorem: quæ Tomo 4. operū eius incerto interprete habentur.
Iod. Vuillichius. Gaspar Megander.
In priorem tantum scripsit Gaspar Cruciger, & Petrus Artopœus.
¶ In Postillis tractat locus ex 1. Tim. 1. Fidelis sermo & omni, F. 4 post D. 3. post Epiphaniam. Item 1. Tim. 4 locus similiter incipiens, F. 6. post D. 2. post Epiphan.

¶ De scriptis in Epistolam ad Titum.

Ioan. Chrysostomi homiliæ 6. Ambrosio Camaldulensi interprete, Tomo 4. operum eius.
Hieronymo Stridon. Tom. 9. operū eius.
Christophorus Hofman.
Iacob. Schenck. Gaspar Megander.
Leonardus Culmannus.
¶ Loci in Postillis expositi: Cap. 2. Loquere quæ decent, F. 6. post D. 1. Aduentus. Aparuit gratia Dei sal. in uigilia Natiuitatis.
Cap. 3. Aparuit benignitas, in auro. Natiuitatis.

¶ In Epistolam ad Philemonem.

Ioan. Chrysostomi homiliæ 3. Ambrosio Camaldulensi interprete, Tomo 4. operum eius. Ioan. Brentius.
Hieronymus Strid. Tom. 9. operū eius.

¶ In Epistolam ad Hebræos. Vide Tomo 1. in Paulo.

Cōstantinus presbyter Antiochenꝰ edidit cōmentarios in epistolam ad Hebræos, ex nothis post obitū Ioā. Chrysostomi, quæ habentur Tomo 4. operum Chrysostomi, Mutiano Scholastico interprete.
Ioan. Oecolampadij explanatio ex ore prælegentis excepta, per Ioan. Galitū edita. Gerardus Sauoneñ.
Huld. Zuinglius, Tomo 4. operū eius.
¶ In Postillis explicantur loci aliquot, nempe: Cap. 1. Multifariè multisq; modis, in die S. Natiuitatis.
Christus assistens pontifex, D. de passione in Quadr.
Cap. 9. Tabernaculum factum, sabbato 4. temporū post D. 18. post pentecost.

¶ In omnes canonicas epistolas.

In epistolas catholicas collectanea Bedę.
Commentarij Iac. Fabri Stapulensis. Vide Tomo 1. in Iac. Fab.
In 7. epistolas canonicas, Oecumenius Græce et Lat. Io. Heutenio interprete.
Didymi Alexandrini libri 7.
Augustinus de Anchona.
Conradus Hensel.
Claudius Guillandus.
Dionysij Carthusiani commentarij impressi. Erasmus Sarcerius.
Ioan. de Bachone.
Ioan. Baptistæ Folengij commentarij.
Ioan. Noblet Carmelita Parisiensis.
M. Aurelius Cassiodorus.
Nicolaus Gorran. Thomas Aquinas.

¶ De scriptis in Epistolam Iacobi.

Andreas Althamerus.
Iacobus Christophorus Imlerus.
Huld. Zuinglij annotationes Tomo 4. operum eius.
Nicolaus Gorran. Vualfredus.
Ex epistola Iacobi quæstio Aur. Augustini, & Hieronymi Strid. Tomo 4. operum eius.

De casu

GOTTFRIED WILHELM LEIBNIZ BIBLIOTHEK
NIEDERSÄCHSISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Signatur: Leibn. Marg. 64:2, Stück 2, [93] - 36v
PUBLIC DOMAIN

De casu uel eiectione Luciferi libellum uidi manuscriptum, nescio cuius authoris. Plura fortè reperies Tit. 3. ubi de Angelis.

¶ Loci aliquot in Postillis explicati.

Cap. 1. Omne datum optimũ, D. 4. post pascha.

Estote factores uerbi. D. 5. post pascha.

4. Scienti bonum & non facienti, F. 6. post D. 4. Aduentus.

5. Patientes estote, F. 4. post D. 1. Aduentus.

Cõfitemini alterutrum, die Rogationũ, hebdomade 5. post pascha.

¶ *In duas epistolas Petri.*

M. Lutheri enarratio Germanica ex concionibus eius à quodam excepta, per Mart. Bucerum Latine reddita.

Christophorus Imlerus.

Nicolaus Gorran.

Disputatio Petri à Clemente Romano descripta.

De cõflictu Petri et Simonis, Marcellus.

De actibus Petri & Pauli, Marcellus.

De Petri & Pauli martyrio, Linus papa primus.

Plura de Petro, uide Tit. 3. ubi de Papa, & Tit. 7. in historijs Biblicis.

¶ Loci aliquot ex priore epistola Petri, in Postillis expositi.

Cap. 1. Obsecro uos tanquam, D. 3. post pascha.

2. Deponentes omnem malitiam, sabbato post pascha.

Christus passus est pro nobis, D. 2. post pascha.

3. Omnes unanimes estote, D. 6. post Pentecosten.

Christus semel pro peccatis nostris, F. 6. post pascha.

4. Estote prudẽtes & uigilate, D. 6. post pascha.

5. Humiliamini sub potenti, D. 4. post pentecosten.

2. Petri 3. Vnum hoc non lateat uos, F. 4. post D. 4. Aduentus.

¶ *In epistolas Ioannis.*

Christophorus Imlerus Hadamarius.

Aur. Augustini tractatus 10. in epistolã beat. Ioannis, Tomo 9. operum eius.

Nicol. Gorran, qui & in omnes epistolas scripsit. Vide superius qui in omnes Canonicas scripserint, &c.

In primam Ioã. epistolam annotationes Thomæ Naogeorgi, Ioan. Oecolampadij Demegoriæ, Huld. Zuinglij annotationes, Tomo 4. operum eius.

¶ Loci in Postillis explicati, ex prima epistola.

Cap. 3. Nolite mirari si odit, D. 3. post pentecosten.

4. Deus charitas est, D. 2. post pentecosten.

5. Omne quod natum est ex Deo, octaua paschæ.

¶ *In Epistolam Iudæ.*

Enarrationem M. Lutheri ad populum habitam Martinus Bucerus ex Germanica (ut quidam exceperat) Latinam fecit.

Christophorus Imlerus.

Nicolaus Gorran.

¶ *In Apocalypsin Ioannis.*

Hippolyti papæ Romani interpretatio Græca extat.

Arethæ cõmentarij Græci & Latini Ioã. Heutenio interprete.

Interpretatio Græca absq; authoris nomine. Venetijs ad S. Antonium.

Melito Asiaticus.

¶ Alcuinus. Ambrosius Ansbertus.

Aprigius episcopus Hispanus.

Audilbertus.

Aur. Augustini homiliæ 18. Tomo 9. operum eius. Censurã Erasmi uide Tomo 1. fol. 123. a.

Augustinus de Anchona.

Augustinus de Roma.

Beda. Bernardinus Seneñ.

Con. Pellicani commentarius Germanicus, cũ paraphrasibus in nouũ Test. Germanicis, apud nos impressus.

Fran. Lamberti exegeseos libri 7.

Gaufredus Antissiodoreñ.

Georgij Aemylij epigrammata Elegiaca ad imagines in Apocalypsin.

Heinricus de Hassia.

Commentarius ante centum annos ẽditus, uide Tomo 1. in Ioanne Husz.

Iacob. de Stralen. Ioachim abbas Calabet. Io. Valeis uel Galeñ.

Iordanus monachus Augustinianus.
M. Aurelij Cassiodori Complexiones.
Nicol. de Alsentia Carmelita.
Primasij Africani ad Castorium libri 5.
Richardus de S. Victore.
Ruperti abbatis Tuitiẽ. libri 22.
Apocalypsis magna pars exponitur iuxta ordinẽ literarũ, in Santis Pagnini Isagoge ad mysticos scripturæ sensus.
Sebastianus Meyer. Ticonius.
Telesphori Cusentini explanatio figurata.
Theodorus Bibliander in Relatiõe sua de Antichristo cõplexus est epitomẽ expositionis in Apocalypsin.
Victorinus Pictauiẽn.
¶ Epiphanius de 12. lapidibus.
Aureus Babylonis calix qui sit, Cælius Rhod. 8. 11.
¶ Loci aliquot explicati in Postillis.
Capite 5. Ecce ego Ioannes uidi, in uigilia omnium sanctorum.
7. Vidi alterum angelum, in festo omnium sanctorum.
12. Factum est prælium magnum, in festo Michaëlis.
14. Vidi super montem Sion, in die innocentium.
21. Vidi ciuitatem sanctam, in dedicatione templi.

¶ Epistolæ uetustissimorum aliquot primitiuæ ecclesiæ theologorum. Reliquas enim ad Titulum 8. retulimus.

Epistola ad Hebræos ꝓpter styli sermonisq; distantiã, nõ creditæ esse D. Pauli: sed uel Barnabæ iuxta Tertullianũ, uel Lucæ Euangelistæ iuxta q̃sdã, uel Clemẽtis, &c. uide Tom. 1. in Paulo.
Pauli ad Laodicenses epistola, impressa cum cõmentarijs Iac. Fabri in epistolas Paulinas, statim post cõmentariũ eius in epistolam ad Colossenses.
Barnabę Cyprij, qui et Ioseph Leuites dicit, epistola ad ædificationẽ ecclesiæ inter Apocryphas legit, Hieronymus.
Clementis epistolæ duæ ad Iacobum fratrem Domini.
Eiusdem epistola ad Corinthiorũ ecclesiam, uide Tomo 1. in Clemente.
Pastoris nuntij pœnitentiæ mandata ac similitudines, in quib. apparuit ac locutus est Hermæ, &c. uide Tom. 1. in Herma.
Ignatij Antiocheni epistolę 11. Græcæ extant: & Latinæ nescio quo interprete. In catalogo quodã reperi, duodecim eiꝰ epistolas Græcas in Italia supesse. Vide Tomo 1. in Ignatio.
Iaco. Faber Stapulensis argumenta scripsit, & scholia marginibus adiecit, in epistolas 11. Ignatij, & unam Polycarpi ad Philippenses.
Ad Senecam S. Pauli epistolæ 6. et Pauli ad Senecã, falsò inscriptæ, cũ nihil in eis sit, neq; Paulo dignũ, neq; Seneca.
In decem epistolas Dionysij paraphrasis Georgij Pachymeræ.
Epistolæ apostolorũ, & apostolicorũ uirorũ, liber hoc titulo alicubi impressꝰ.

¶ PARS 10. *Homiliæ siue sermones, simpliciter, uel ad populum, Græcorum ueterum, Latinorum ueterum et recentiorum, per tres ordines literarum. Ordo quartus habet orationes ad personas religiosas, uel principes.*

Postillas siue sermones de tempore et de sanctis, quibus Euangeliorum & Epistolarum enarrationes cõtinentur, parte 7. enumerauimus. Quanquam enim recentiorum opinor ad populũ sermones omnes ferè de tempore et de sanctis sint, si cubi tamen hæc uerba non adscripta reperi, cum diutius inquirere non liberet, unũ in locum seorsim hic congessi. Si cui uacabit & libebit, is inter se cõferat.
Homiliæ in certos scripturę libros aut locos hic non repetentur, nisi per ignorantiam fortè id alicubi committatur.

¶ *Sermones Græcorum theologorum.*

Amphilochij. Andreæ Cretensis.
Antiochi ueteris theologi homilię ad populum.
Antipatri. Athanasij sermones 32.
Basilij magni homiliæ uariæ 29.
Eiusdem homiliæ & sermones ad populum 60. Raph. Volaterrano interprete. Alibi inuenio Basilij orationes decem à Raph. Volater. translatos esse.
Sermones Basilij cum glossematis, Græce in Bibliothecis Italiæ.
Cyrilli orationes 7.
Effrem uel Ephrom sermones sacri 19.

Ambrosio

GOTTFRIED WILHELM LEIBNIZ BIBLIOTHEK
NIEDERSÄCHSISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Signatur: Leibn. Marg. 64:2, Stück 2, [95] - 37v
PUBLIC DOMAIN

Ambrosio Camaldulensi interprete.
Eustachij Thessalonicensis orationes aliquot.
Germani episcopi Constantinop. sermones: aliàs, Germani patriarchæ.
Gregorij Nazianzeni sermones multi Ecclesiastici, Rufino interprete.
Eiusdē sermones 38. Bilibaldus Birckeimerus transtulit. Argumenta singulorum reperies Tomo 1. fol. 281.
Orationes quædam eius nondum publicatæ typis in Italia extant.
Ioan. Chrysostomi ad Antiochenos homiliæ 80. Tomo 4. operum eius, Lucæ Bernardo Brixiano interprete. Argumenta singularū habes Tomo 1. fol. 405. & deinceps.
Eiusdē sermones 25. Christophorus Porsena Latinos fecit: & Theodorus Gaza sermones quinq; de natura Dei.
Homiliæ eius 11. in Homiliario Alcuini.
Maximi sermones plures.
Gerasini sermones, haud scio an illius cui prænomen Nicomacho est.
Origenis homil. 4. in Homiliar. Alcuini.
Seueriani homiliæ: quarum una legitur in Homil. Alcuini.
¶ Homiliæ multæ & sermones ecclesiastici sanctorum patrum, quorū alioqui nihil extat, Græce habetur inter metaphrases siue uitas patrum, in singulos menses Symeonis Cōstantinopolitani, Romę in Vaticana Biblioth. & Augustæ Vindelicorum, & alibi.
Liber anonymus cōtinens homilias Græcas 88. Romæ in Vaticana Biblioth. & alius qui continet sermones ecclesiasticos 30. Ibid.

¶ *Latinorum. ueterum sermones.*

Alcuinus Leuita ueterū theologorū 16. homilias collegit 154. & digessit pro ordine festorum dierumq; anni. Vide Tomo 1. in Alcuino.
Ambrosij Mediolan. conciones breues Tomo 3. operū eius. Homiliæ eius decem, in Homiliario Alcuini.
Anselmi Cant. homilia 1. in Homiliario Alcuini.
Aur. Augustini homiliæ 50. de tēpore, Tomo 10. operum eius.
Sermonū 256. op9 Aur. August. ibid.
Homiliæ eius 48. in Homiliario Alcuini. Tomo 10. operū eius liber est homiliarum 50.
Sermones Augustini impressi Coloniæ apud Quendel.
Bedæ homiliæ 48. inter collectas ab Alcuino.
Bernhardi Clar.
Clementis papæ 6. sermones uarij.
Fulgētij homilię multæ: quarū duę sunt inter homilias ab Alcuino collectas.
Gregorij homiliæ 39. in Homiliario Alcuini.
Haymonis homiliæ 7. in Homiliario Alcuini.
Herici Homiliæ 37. inter homilias ab Alcuino digestas.
Hieronymi homiliæ 6. ibid.
Hilarij 1. Ibid.
Honorij Augustod. speculum ecclesiæ uel sermonum lib. 1.
Isidori sermones: quorum unus legitur in Homiliario Alcuini.
Leonis papæ 1. homilię: quarum 21. inter homilias ab Alcuino collectas habentur.
Maximi homiliæ 17. in Homil. Alcuini.
Saluiani.
Victoris Capuani homiliarum ad populum libri 2.

¶ *Recentiorum sermones.*

Ægidij Fabri sermones ad populum.
Angeli de Brunsuico, uulgo Engelini.
Antonij de Brixia.
Antonij de Vercellis.
Aquilani cuiusdam.
Arnoldi de Austria Carmelitæ.
Audberti homiliæ: fortè idem fuerit Ambrosius Ansbertus Benedictinus, circa annum Domini 890.
Augustini Mainardi qui annos iam aliquot Clauennæ concionatur sermones Italice, nondum editi.
Bernardini Ochini Seneñ. sermonū Tomi 4. Italici, in 8. excusi Basil. nuper. Multi ex eis Germanice redditi sunt, & impressi: plærique etiam Latine per Sebastianum Castalionem, ut audio, nondum impressi. Vnum ex illis Latinum fecit Cælius Sec. Curio, qui cum operibus aliquot ipsius Cælij habet.
Baraletti sermones.
Bellouisi sermones.

Benedicti Stendel sermones ad populũ.
Bertrandi Mediolanensis sermones.
Bitanti.
Christiani Corbeiensis, qui & Druthmarus, sermones & homiliæ.
Conradi Hensel serm. multi & uarij.
Conradi monachi Hirsaugiẽ. serm. & homiliæ.
Dauidis ordinis minorum serm. uarij ad populum.
Dionysij Carthusiẽ. homilię uariæ, tum ad plebem, tum ad religiosos.
Eligij episcopi prædicatio. Sermones in Concilio Constantiensi habiti.
Emichonis abbatis sermones multi & uarij.
Engelberti serm.
Fr. Vuyler monachi serm. ad pop.
Franconis. Guilielmi Bibantij.
Guilielmi de Velde serm. ad populum.
Henrici de Erfordia.
Henrici de Gandauo.
Hugonis de Argentina.
Iacobi Philippi ser. ad pop.
Ioan. Eccij homiliæ.
Ioã. Fabri episcopi Viennensis homiliæ.
Ioan. Geiler Keiserspergij sermones multi & uarij Germanice excusi.
Ioan. de Lapide serm. plures ad populũ & clerum.
Ioan. Oecolampadij conciones aliquot populares per Ioan. Gastium editæ. Eiusdem cõcio Bernæ habita. Ioan. Royardi.
Ioan. Trittemij sermones, impressi.
Ioan. de Veteri aqua Carmelitæ serm. ad populũ.
Ioan. Vuyrici Carmelitæ serm. ad pop.
Laurentij Iustiniani sermones 40.
Matthæi Bossi.
Michaëlis de Mediolano ser. ad populũ.
Pelbarti Themasuuar sermões barbari.
Pepini.
Peregrini sermones, alterius quàm Conradi Hirsaugiẽ. qui & ipse Peregrinus uocatur, & sermones scripsit.
Petri Chrysologi homiliæ 176.
Petri Berthorij sermones.
Philippi Alberti Carmelitæ serm. Francfordiæ prædicati.
Salomonis episcopi Constantiẽ. serm. multi & uarij.
Reginonis abbatis.
Roberti cuiusdã, impressi: nescio an Ruperti Cassineñ. uel Ruperti de Licio, uel Ruperti Galli Carmeli, uel alterius: plures enim hoc nomine sermones reliquerunt. Vide Tomo 1.
Rudolphi de Bruxella.
Salomonis episcopi Constantiẽ.
Simonis de Spira.
Stephani episcopi Leodiẽ.
Stephani Hoëst sermonum & collationum liber.
Thomæ de Argentina ordinis Prædicatorũ sermones præ alijs plærisq; commendantur.
Vdalrici de Argentina serm. uarij.
S. Vincentij serm.
Vuerenberti monachi apud S. Gallum.
Vuerneri Roleuinck serm. populares.
Vuerneri abbatis apud S. Blasium.
¶ Cõsolatoriæ orationes, uide infra Tit. 4. in Ethicis.

¶ *Orationes theologorum ad personas religiosas, uel Principes.*

Vide supra libro 3. de Rhetorica Tit. 9. in Panegyricis.
Iodoci Galli orationes 2. ad Synodum Spireñ.
Episcopi Meldensis sermo synodalis, ex. cuius Parisijs, apud Colinæum puto.
Iacobi Vuimpfelingij oratio ad Synodũ Vuormacieñ. Item ad Synodũ Spirensem, & alia ad synodum ruralem Sletstateñ.
Vuerneri Roleuinck sermones synodales & capitulares.
Ioan. Antiocheni homilia in Chalcedone dicta.
Gregorij Naz. oratio ad episcopos 150.
Iacob. Sturmij oratio ad Cardinales & Iacob. Sadoletum.
Rudolphi Agricolæ ad Innocentium papam 8. gratulatoria.
Antonij Geraldini oratio ad Innocentiũ 8. pont. max.
Leonelli episcopi Concordiensis oratio pro Innocentio 8.
Roderici de S. Ella oratio coram Sixto papa, de mysterio crucis.
Ioan. Gerson sermones coram papa, Cæsare, regibus, Concilio.

Cyri

GOTTFRIED WILHELM LEIBNIZ BIBLIOTHEK
NIEDERSÄCHSISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Signatur: Leibn. Marg. 64:2, Stück 2, [97] - 38v
PUBLIC DOMAIN

Cyri Theoduli oratio ad regem Palæologum.
Contra Maximilianum oratio, Guilhelmi Briconeti.
Io. de Lapide ser. plures ad clerum & populum.
Godefridi Candelarij orationes uariæ.
Benedicti Stendel uariæ collationes ad clerum.
Cypriani epistola ad clerum Romanum de cura populi. Plura forte reperies infra Tit. 5. ubi de sacerdotibus.
D. Bernhardi Clar. ad Clericos.
Ioan. Geiler Keiserspergij orationes ad clerum.
Ioan. Trittenhemij sermones capitulares 24.
Thomæ de Kempis sermones ad fratres & ad nouitios.
Theodorici de Herxen sermones ad fratres.
Bernonis abbatis Augien. ser. ad fratres.
Io. Trittenhemij homiliæ ad fratres.
Augustini ser. sancti ad Eremitas.
Dionysij Carthusiani homilię uarię tum ad plebem, tum ad religiosos.
Sermonum & Collationum liber Stephani Hoëst.
Antonínus Florent. Tit. 15. cap. 2. de patrum sanctorum collationibus.
Ioan. Cassianus scripsit Collationes SS. patrum, numero 24. Sunt autem responsa ad interrogationes eius. Vide Tomo 1.
Theonæ apud Cassianũ sermones 3. &c.
¶ In dedicatione noui Dominici, Gregorius Naz.
Dum presbyter designatus esset, Ioan. Chrysostomi homil. 1. interprete Des. Erasmo, cuius etiam operum Tomo 8. habetur.

¶ PARS II. *Precationes, Soliloquia, Meditationes, Hymni.*

De oratiõe in genere uide in Ethicis infra Tit. 4.
De more canendi, &c. Vide Tit. 5. ubi de Cantu ecclesiastico.
Orationes & obsecrationes uariæ piorum: & exhortationes illustrium uirorum de fiducia in Deo solo habenda, Brunfelsius Pandect. lib. 21.
Orationes Biblicæ, illustrium uirorum & mulierum, ex utroq; Testamento collectæ per Othonem Brunfelsium cum exhortatione eiusdem ad orationem, & quomodo recte oremus institutione: Liber excusus Argentorati Latine, & Germanice apud Ioannem Scotum in 8. chartis 16.
Psalmi omnes in precum formam redacti, Germanice & Latine per Ioannẽ Honburgium. Latine excusi sunt in Gallia cum alijs quibusdam pijs precationibus ad uarios rerum humanarum casus accõmodatis, authoris anonymi.
Plura de psalmis uide supra parte 5. Vbi hoc addendum, Psalterium per Eliam Leuitam Germanice redditum, Hebraicis characterib. impressum esse Venetijs in 8.
Psalterium afflictorum, liber hoc Titulo Lutetiæ excusus apud Colinæum puto.
De oratione Dominica uide supra: et de oratione in genere infra Tit. 4.
Libellus precum cum calendario & Passionali, ut uocant, per Mart. Lutherũ, Germanice excusus Vitebergæ in 8. 1538.
Rhapsodiæ siue preces diuinæ in gratiã puerorum & scholarum cõgestæ, carmine & prosa, excusæ Tiguri in 8.
Des. Erasmi Rot. precatiões aliq̃t nouæ, & rursus nouis adauctæ, quibus adolescentes consuescant cum Deo colloqui: chartæ sunt circiter 15. precationes 65. Quibus subijciuntur aliæ 7. pro totidem diebus hebdomadæ, singulis orationis Dominicæ sententijs respondentes. Tomo 5. operum eius.
Gilberti Cognati precationes.
Preces & meditationes quotidianæ Ioã. Ludouici Viuis. Excitationes animi in Deum, item Pręparatio ad orandum, eiusdem.
Matthiæ Philadelphiensis precationes.
Ioan. Fischeri Roffensis episcopi precationes.
¶ De horis canonicis dicendis, Ioan. Mœsch.
Horæ ad usum Romanum: Aliæ ad Parisiensem: Aliæ ad Syluanectensem

GOTTFRIED WILHELM LEIBNIZ BIBLIOTHEK
NIEDERSÄCHSISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Signatur: Leibn. Marg. 64:2, Stück 2, [98] - 39r
PUBLIC DOMAIN

usum, excusæ Parisijs.

¶ Florentij Volusenj theologica oratio.

Oratio ad Deum theologica, Marsil. Fic. epistol. 1. 114.

Oratio quotidiana, Ibid. 10. 15.

Oratio Græca in peste, &c. Andreę Chartophylacis.

Animi excitatio in Deū, Io. Lud. Viuis.

Adhortatio ad animam, & Soliloquium animæ, Libelli quidam Hebraice excusi Venetijs puto.

Precatio cōtra hostes Euangelij per Gasparem Bruschium.

Oratio uulgi ad Deum, impressa in 4. nescio cuius authoris.

¶ Soliloquiorum animę ad Deum lib. 2. Aur. Augustini Tomo 9. operū eius.

Soliloquia hominis ad Deum, Andreæ de Traiecto.

Ioannis monachi colloquium animæ & corporis, Græce.

Prosologion uel Alloquium secum, Anselmi Cant.

Monologion eiusdem. De utroq; uide Tomo 1. fol. 48. a.

Soliloquia Isidori & S. Bonauenturæ.

Soliloquiū hominis deuoti ad seipsum, Ioan. Trittenhemij.

¶ Contemplationes idiotæ, Io. Arborei.

Considerationes piæ & doctæ Ioā. Valdesij, Hispanice & Latine.

Itinerarium deuotionis, Ioan. Dominici.

Aur. Augustini Meditationes Tomo 9. operum eius.

De spiritualibus ascensionibus, Gerardus de Zutphania.

D. Bernhardi & Anselmi Cant. meditationes, Ioan. Lod. Viuis, Eckberti abbatis, Thomæ de Argētina monachi.

Meditationes de Iesu & Maria Eckeberti abbatis.

Ioannis de Bruxellis Rosetum exercitiorum spiritualium & sacrarum meditationum, liber magnus.

¶ De *hymnis, id est, laudibus diuinis: deq; aliis precibus carmine scriptis, ordine literarum.*

Libro 4. huius Operis, qui de Poētica inscribitur, Tituli 7. parte 3. hymnos aliquot tum Christianorum tum gentilium cōmemorauimus, propter carminis rationem, cum omnia poēmatū genera eo in libro proponenda uiderentur. Hic iterum, argumento sic postulante, hymnos, & illos præcipue qui illic omissi sunt, enumerabimus: in genere primum, deinde qui in diuam Virginem referuntur. Cęteri ad alios sanctos directi, in historicis dicentur infra Tit. 7. in Catalogo sanctorum: De ueneratione uero sanctorum, & cultu imaginum, alius erit locus Tit. 4.

Hymni & Cantica, uide etiam libro 7. de Musica, Tit. 4. et circa initium Appendicis in eundem librū, de cantionibus Ecclesiasticis.

¶ Andreæ Chartophylacis Libadeni hymni quidam Græci.

Aur. Prudentij hymni, quorū duos Des. Erasmus exposuit.

Ioan. Fœnisecæ epistolium in Psychomachiam Prudentij.

Cosmas Hierosolymitanus in magnum sabbatum.

Dionysij Rickel expositiones hymnorū.

Decij Ausonij precatio matutina ad Deum.

Eustathij Thessaloniceñ. commētarij in hymnos & festiuitates.

Hermannus Cōtractus Sequētias nonnullas scripsit.

Hermanni Torrentini scholia in Hymnos & Sequentias.

Hilarij Pictauieñ. hymnorum liber.

Helij Eobani Hessi hymnus paschalis.

Iacob. Vuimpfelingius scripsit de Hymnorum & Sequētiarum authoribus, & generibus carminum quæ in hymnis inueniuntur.

Ioan. Aurelij Augurelli Gerontica, diuersa carmina pia & erudita.

Ioan. Pontani de diuinis laudibus poēmatia.

Eiusdem de Christo hymnus.

Iodocus Clichthoueus hymnos de tempore & SS. exponit in Elucidatorio suo Ecclesiastico.

Ioan. Spangenbergius duodecim Christiana cantica, quæ in Ecclesia solenniter canunt, breui expositione Germanica illustrauit. Liber impressus Vitebergæ 1545. in 8.

Psalmos

Psalmos Germanice compositos per Io. Vualtherum, Petrus Schœffer excudit Argentorati.

Lamperti monachi Benedictini hymni uario carminis genere.

M. Lutheri Christiana cantica funebria, Latina & Germanica, impressa Vitebergæ 1542.

Matthæi Aulæ regiæ monachi, qui uixit tempore Ioan. Husz, Cõmentarij in hymnos.

Michaël Vueisz Germanicis rythmis reddidit Cantilenas Germanicas ecclesiasticas, quæ olim in Landskron & Fulnek Bohemiæ à Pickardis usurpatæ sunt, & à multis deinde passim Euangelicã uitã professis. Liber impressus Vlmæ apud Io. Varnier 1539.

Rosuidæ epigrammata uaria.

Hildegardis carmina.

Rupertus rex Franciæ Cãtus & Responsoria dulci & regulari modulamine scripsit, teste Io. Trittemio. Vide Tomo 1. in Ruperto.

Simonis Fagelli Villatici hymnorũ lib. 1.

Victoriæ Columnæ Rythmi spirítales, sermone Italico excusi Venetijs ad insigne Erasmi.

¶ Hymni de tempore & de sanctis, in eam formam, qua ab authoribus scripti sunt, redacti & emendati. Liber impressus.

Liber ecclesiasticorum carminum, cum alijs hymnis & prosis, à sanctis patribus in usum piarum mentium compositus. Liber hoc Titulo excusus Basileæ apud Vuesthemerum 1538. in 8. chartis 16.

Rhapsodiæ siue preces diurnæ, in gratiam puerorum & scholarum congestæ, carmine & prosa, excusæ Tiguri apud Froschouerum in 8.

Psalmi ecclesiastici cum 4. uocibus, Lugduni excusi Gallice.

Multæ piæ cantiones Germanicæ, à doctis & pijs nostri sæculi uiris partim primùm compositę, partim ex Latinis translatæ, excusæ sunt Tiguri cũ psalterio Germanicis metris reddito, in 16. (cui Io. Zuiccij prefatio prefigit de cantu ecclesiastico cõseruando) & cũ psalmis usitatis cum alibi tum præcipue in ecclesia oppidi S. Galli, in 8.

Authorum noia primis ferè literis adiectis designantur: sunt autem ista.

A. B. Ambrosius Blaurerus.
A. K. Andreas Knoppen.
A. R. Adam Ryser.
C. K. Nicolaus Cellarius.
E. H. Erhardus Hegenuuald.
F. I. V. A. Fridericus Iacob de Annuyl.
H. S. Ioan. Saxo.
H. V. Henricus Vogtherr.
H. Z. Huldrychus Zuinglius.
I. A. Ioan. Agricola.
I. B. Ioan. Botzheim.
I. D. Iacobus Dachser.
I. E. Ioan. Endlich.
I. F. Ioan. Froschius.
I. S. Ioan. Schuueinitzer.
I. X. Ioan. Xylotectus.
I. Z. Ioan. Zuiccius.
I. I. Iustus Ionas.
L. H. Ludouicus Hetzer.
L. I. Leo Iudæ.
L. O. Ludouicus Olearius.
L. S. Lazarus Spengler.
M. Gr. Matthæus Greiter.
M. L. Martinus Lutherus.
M. S. Michaël Stifelius.
M. S. F. Matthias Schiner Formulareus.
P. S. Paulus Speratus.
S. P. Symphorianus Pollio.
T. B. Thomas Blaurerus.
Vu. C. Vuolfgangus Capito.
Vu. D. Vuolfgangus Dachstein.
Vu. M. Vuolfgangus Mœsel.

Horum nomina libenter hic commemoraui, quoniam in rebus sacris & ecclesiæ utilis labor etiam exiguus, dignior est celebrari quàm utcũq; magnus in rebus & artibus cæteris.

¶ *Hymni & carmina ad diuam Virginem.*

Horæ siue Liturgia uirginis Mariæ secundum cõsuetudinem Romanæ ecclesiæ.

Græce excusæ Parisijs apud Vuechelũ in 16. anno 1538.

¶ Cuiusdã de Bustis Mariale, impressũ.

Baptistæ Mantuani uotum ad D. Virginem post febrim.

Cõradi de Altzeia figurarum opus uersibus & rythmis de Maria uirgine &

redemptione generis humani.
Des. Erasmi Rot. Obsecratio ad Virginem matrem.
Eiusdem Pæan ad Virg. matrem.
Eiusdem Liturgia Virginis Lauretanæ, Tomo 5. operum eius.
Iacobi Carthusieñ. Coronula S. Mariæ.
Iacobi de Voragine episcopi Genueñ. Mariale, excusum.
Ioan. Fr. Quintiani in laudem d. Virginis oratio, carmine.
Ioan. Lod. Viuis oratio Deiparæ.
Ioan. Pontani hymni 3. ad d. Mariam.
Iodoci Badij Psalterium Mariæ uersibus Sapphicis.
Iod. Beysselí Rosaria.
Petri Burri Pæanes quinq; festorum D. Virginis Mariæ, & alij quidam hymni, cum expositione Iod. Badij.
Rugeri uel Rutgeri de S. Maria hymnorum libri 2. uersibus ferè duodecies millenis.
Sebastiani Brant Rosarium de Maria Virgine.
Stilliani philosophi carmina Græca de Virgine.
¶Reliqua poëmata Christiana, quære Titulo ultimo huius libri.
¶Hymnos & oratiões ad alios sanctos, uide infra Tit. 7. in Catalogo sanctorũ.

¶ PARS 12. *Reuelationes futurorum, uisiones sacræ, somnia.*

Huc fortassis adiungi quædam possent, ex Titulo 3. ubi de effectibus Dei dicet. Nã & reuelatio, Dei effectus est.
Libri decimi huius operis tituli tres priores multa continent, quæ huc referri possunt: Inscribuntur autem,
Titulus 1. De diuinatione in genere.
2. Reuelationes, uisiones, somnia.
3. De uatibus et prophetis in genere primum quædam, deinde singillatim.
In præsentia adferemus nonnulla, maxime quæ secundo illic Titulo omissa sunt. Quæ astrologia uel alia quapiam arte licita illicitáue nituntur prędictiones, nõ huc pertinent: sed uel ad Magiam de qua libro 10. dictum est, uelad aliquã secundum philosophiã artem: Hic de illis duntaxat dicendum est, quæ à Deo proficiscuntur rerum futurarum prænotiones.
Promissiones et prædictiones omnes, ex sacris literis collectas, incerto autore, Hen. Petri excudit Basileæ 1536. in 8.
De libris propheticis ueteris Testamen. & de Apocalypsi in Nouo dictum est supra. De prophetis forte aliquid reperies Tit. 5. inter personas ecclesiasticas.
Liber uitæ siue de apertione septem sigillorum: de mysterijs incarnationis passionis & resurrectionis Christi. Vidi librum manuscriptum.
De septẽ sigillis, Ioachim abbas Calaber.
Reuelationum liber, Ruperti Lympurgensis.
Helizabethæ monialis Reuelationes.
Reuelationes multorum, per Petrum abbatem Cluniacen. scriptæ.
Apocalypsis sibi factæ liber Dionysij Rickel.
In Cyrillum de magnis tribulationibus & ecclesiæ statu, Ioachim abbas.
Hildegardis uirginis libri 2. ad Colonienses & Treuereñ. de futuris ecclesiæ calamitatibus.
Hieronymi Sauonarolæ prophetia.
Zoroastris oracula, &c. Vide supra lib. 15. in Metaphysicis Titulo ultimo qui de oraculis est.
Sibyllina oracula Græca, & carminibus Latinis reddita per Sebastianum Castalionem, Ioã. Oporinus excudit Basileæ 1546. in 8. Græca uero in 4.
Gentilium aliquot et Sibyllarum omniũ de Christo & Christiana religiõe præsagia, collecta per Philippum Siculũ ordinis Prædicatorum.
De oraculis Christianorum & gẽtilium, Theodoretus libro 10.
Methodij Olymp. Reuelationes de regnis gentiũ & nouissimis temporib9.
De supremo mũdi die Aur. Augustinus Tomo 2. epistola 80.
De ultimis temporibus, deq; instanti fine mundi, Andreas Osiander ex sacris literis.
Contra coniecturas Andreæ Osiandri, Ioan. Cochleus.

Ioannis

Ioannis de Lamszhem Speculum nouissimorum.
De quatuor nouissimis, liber impressus.
Iuliani Toletani prognosticon futuri sæculi.
Prophetia de Mahometica secta, anno quo erunt quinq; planetæ in Leonis signo, Græce extat, ni fallor, in Bibliotheca quadam Italica.
¶Somnia, Rainerius.
De somnijs quæ rudes adhuc sequi solent, Ioan. Scholarij sermo.
Apparitiones in somno, Pharetra.
Visiones somniorum, Pharetra.
¶De diuersis uisionibus exempla, Cæsarius Cistertien. distinctione 8.
Apparitiones & uisiones: Hanapus 30.
De uisione pphetica, Carolus Bouillus.
De uisiõe Nicolai de Saxo Eremitæ Helueti, Carolus Bouillus in epistolis, cũ interpretatione Nicolai Horij.
De diuisione Tundali quid sit sentiendum, Ioan. Hagen.
De raptu D. Pauli, Carolus Bouill 9. Plura uide supra parte 2. ubi super Acta.

TITVLVS III. DE DEO ET *substantijs diuinis incorporeis. Partes habet 7.*

Pars 1. De Deo *simpliciter, et ijs præcipue quæ ad substantiam & nomina Dei pertinent.* De Deo patre.
2. De Trinitate.
3. De *Christo, et tota eius historia, uita, passione, resurrectione, aduentu secundo siue iudicio, &c.*
4. De Spiritu sancto.
5. Dei *propria & effectus, uel per se, ut potentia, sapientia: uel ad homines, ut gratia, misericordia, remissio peccatorum, uocatio, electio, miracula: uel ad totum mundum, et res in mundo diuersas, ut creatio, gubernatio, prouidentia. Et alia quædam ad Deum pertinentia, ut hominum habitus erga Deum, cognitio Dei, amor Dei, quibus homines noscunt, amantq; Deum, &c. & ubicunq; Deus nominatur saltem.*
6. De *spiritibus siue angelis in genere.* De *bonis spiritibus.* De *malis spiritibus.*
7. De *homine in genere, deq; uitæ humanæ miseria. De anima, et animæ uoluntate, arbitrio, conscientia.*

PARS 1. De Deo *simpliciter, & ijs præcipue quæ ad substantiam & nomina Dei pertinent.* (De reliquis uide Titulo 5.) De Deo patre.

TItulum hunc tertiũ inscripsi de Deo & diuinis substantijs. Quoniam uero Peripatetici cœlum etiam & cœlestia corpora diuina uocare solent, differentiæ causa addidi incorporeis: quanquã ne sic quidem satisfacturus Platonicis, qui ideas suas omnes (quarum multitudo an certo numero cõprehendi possit, haud scio) diuinas esse immortalesq; substantias contendunt. Verum ego mihi in Christianæ Theologiæ campo uersanti, ex omnium uel optimorum in ea doctorum consensu nomina rebus imponere, liberum & minime excusandum, imò necessarium esse iudico. Dicamus igitur primum de illo, qui ens entium, solus uere ab æterno in æternũ ens, à quo ceu unico principio & summo bono tota cœli terræq; machina ac rerum in eis omnium natura, ut primum producta est, ita perpetuò dependet.

οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη, εἷς κοίρανος ἔστω,

Homeri carmen ab Aristotele in prima philosophia ad unũ primum ens accommodatum. Sed quæ gentiles de Deo rebusq; diuinis protulerunt, præstat seorsim ad librum de Metaphysicis, ut uocant, & gentilium theologia referri, qui quintusdecimus est huius operis: ut hoc in libro Christiana theologia pura synceraq; habeatur.

¶De Deo positi loci, uide supra in Grãmaticis libro 1. Tit. 13. parte 5. fol. 24. a.
De Deo, Melanchthõ loco 1. Brunfelsius Pandectarum libro 1. Ioan. Lod. Viues lib. 1. de ueritate fidei Christianæ, Huld. Zuinglius de uera & fal. relig. Eras. Sarcerius. Guil. Postellus in Claui, cap. 5. 6. et 7. Manipulus florum. Pharetra. Lumẽ animæ parte 2. cap. 65. Ioan. Tortellius de Orthographia in D. Ab initijs omniũ ferè catechismorum de Deo & quid sit, docetur.
De Deo in genere, Sarcerius ex Augustino.
De Deo demonstrationes naturales Ge. Gemisti.
De magistro Deo, Aur. Augustinus.
De Deo & cultu eius, Huld. Zuinglius in libello ad Fran. regem.
De Deo, Trinitate, &c. Laur. Boninconstrius lib. 1. rerum cœlestium.

GOTTFRIED WILHELM LEIBNIZ BIBLIOTHEK
NIEDERSÄCHSISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Signatur: Leibn. Marg. 64:2, Stück 2, [102] - 41r
PUBLIC DOMAIN

De Deo & Trinitate, Ioã. Damiani lib. 1.
De motore primo, Helias Creteñ. Vide circa finem librorũ diuersorum qui scripti sunt de physica auscultatione, uel de principijs & motu.
De Deo & creatura, Aurel. Augustinus Tomo 4. quæstione 19.
De anima & Deo quædam excerpta ex Augustino, dialogus Honorij.
De immortali Deo, Hugo Eterianus.
De Deo & uita æterna, Honorius.
Deus, angeli, animi, Marsilius Fic. 6. 17.
De Deo & rebus diuinis philosophorũ gentilium sententias Christianis congruas, uide in Aug. Steuchi opere de perenni philosophia.
¶De natura Dei, Io. Chrysostomi homiliæ 5. Theodoro Gaza interprete.
De natura æterni & ueri Dei, Dionysius Rickel.
De natura Dei simplici, Hugo de S. Victore.
De incomprehensibili natura Dei, Ioan. Chrysostomi homiliæ 5. Tomo 2. operum eius, Theodoro Gaza interprete. Vide Tomo 1. fol. 403. b.
¶Quod sit unus Deus, Melanchthon loco 2. Flores Bernardi 1. 4.
Quod unum est principium rerum & non plura, Pet. Lombardus 2. 1.
De unitate & uno, Boëtius.
De Deo trino et uno, uide Parte 2. ubi de Trinitate.
¶De bono mentis, Israhelita.
Deus summum bonum & spes nostra, Coruinus.
De summo bono, Christoph. Landin. libro 2. Camaldulensiũ disputationũ.
Isidorus lib. 3.
Summum hominis bonum esse in Deo, non in uoluptate aut potentia uel uirtute, Cælius 4. 25.
De inquisitione summi boni, Io. de Indagine.
Merito inuit9 omni caret bono, qui sponte caret Deo qui est omne bonũ, Marsil. Fic. 5. 18.
De primo principio, Guilhelmus Parisiensis.
Omnes omniũ laudes referãtur in Deũ, principium omnium atq; finem, Marsil. Fic. 3. 23.
De dato patris luminũ, Nicol. de Cusa.
De causis quæ in Deo sunt simul & in creaturis: & de his quæ in Deo tantũ sunt, Pet. Lombardus 2. 18.
Diuinitatem esse immutabilem, Philo Iudæus.
Multi sunt intellectus humani, multi angelici, unicus est diuinus, Marsil. Fic. 2. 24.
¶De mystica theologia & diuinis nominibus, Dionysius Areop. Græce, & Latine Marsi. Ficino interprete: itẽ Ambrosio Camaldulensi, & Io. Scoto in eundem librũ Maximi scholia Græca. & Latina quorundam (nempe Io. Scoti, Alberti Magni, Ruperti Lincolnensis, Thomæ Aquinatis, Dionysij Rickel, Hugonis de S. Victore.) uide Tom. 1. nostro, fol. 210. a. ex Trittemio: & ibid. b. ubi capita etiam huius libri singillatim adscripta sunt. Iacobi Fabri Stap. scholia in eadem.
De nominibus diuinis, Eucherius Lugdunensis.
De nomine Dei tetragrammato, Mart. Lutherus Germanice.
De nominibus Dei mysticis, Hieronym. Stridoneñ. Tomo 3. operum eius.
De emanationibus diuinis quas Hebræi Numerationes, alij attributa, gentiles deos & numina nuncupabant, deq; decem Sephiroth, ac decem sacratissimis dei nominibus illis præsidentibus, eorundẽq; interpretatione, Hen. Corn. Agrippa 3. 10.
De diuinis nominibus, eorundemq; potentia & uirtute, Agrippa 3. 11.
De influxu diuinorum nominũ per singula media in hæc inferiora, Idẽ 3. 12.
Quid sit Deus, Marsi. Fic. 2. 82. Bernardinus Ochin9 2. 1. Flores Bernhardi 1. 1.
Perdocta Dei descriptio, diuina quomodo indipiscamur: Deus cur dicatur, Cælius Rhod. 21. 34.
De mundo inuisibili, uide supra in Physicis ubi de Mundo.
Sicut cunctæ naturales formę in una materia, sic cunctæ earum rationes in uno artifice congregantur, Marsil. Ficin. 2. 53.
Deus est ipsa certitudo & ipsum gaudium, Marsil. Fic. 2. 29. & 30.

Deus

Deus nominatur ars, ratio, ſubſtantia, natura, uita, ſenſus, intelligentia, certitudo, Marſil. 2. 84.
Deus eſt ueritas uerorũ omnium fons, cauſa ueritatis rerum atque mentis, Marſil. 2. 85.
Deſcriptiões dei communes ſecundum Platonicos, Marſil. 2. 86.
Deus eſt plenitudo una ſimplex immenſa, idem 2. 20.
Deus eſt claritas lætiſſima, & lætitia clariſſima, Marſil. 2. 34.
Cum deus ſit ipſe amor, quicunq; abſq; deo ſtudet aliquid amare, hic abſq; amore tentat amare, Marſil. 5. 19.
Deus ipſum gaudium, per ipſum dunta xat gaudemus, Marſil. 2. 68.
Rectius de deo loquuntur negando & referẽdo, quàm affirmando, Idẽ 2. 59.
Deus eſt infinita uitarum uita, lumenq; luminum, Idem 2. 54.
Animæ ſtant mobiliter, Angeli ſtabiliter, Deus eſt ipſe ſtatus, Marſil. 2. 19.
Viſio diuinæ eſſentiæ, Rainerius.
De diuina eſſentia, Dionyſius Rickel, Andreas archiepiſcopus.
De eſſentia diuinitatis, Aurel. Auguſtinus Tomo 4. operum eius.
Eſſe Dei, Rainerius.
Solis ad Deum cõparatio, Marſil. 11. 40.
Orphica cõparatio ſolis ad Deum, Marſilius 6. 43.
Sol imago uicariusq; Dei, Marſil. 12. 16.
Quantum lux dei ſupereminet ſuperficiem intellectus: tantum dei calor centrum penetrat uoluntatis, Idem 2. 80.
Quid ſit lumen in Deo, Marſil. 2. 101.
Nihil clarius quàm lumen ac Deus, nihil obſcurius, Marſil. Fic. 2. 104.
Dei lumen in ardore empyrei cœli refulget, Marſil. 2. 45. (2. 79.
De luce dei, ac de umbra materiæ, Idem
Lumen in deo, Marſ. 2. 111. Lumen eſt umbra dei, deus eſt lumen luminis, Idem 2. 112.
Lux in Deo, Marſil. 2. 81. Vide ſupra in Phyſicis ubi de lumine in obiecto uiſus, Tit. 9. fol. 213. a.
Homo Dei ſimulachrum, & ſecundus Deus, Cælius 2. 17.
Homo homini Deus, Deſ. Eraſmus in Chiliadibus.
De formis quibus apparuit Deus.
Quod in ſpecie qua Deus eſt, nunquam apparuit mortalibus, Petrus Lombardus 2. 8.
Deus non humana forma circũſcriptus, Coruinus.
De incircumſcripto ſermo Anaſtaſij.
Deus ubiq; in Florib. Bernardi 1. 2.
De loco Dei, Aurel. Auguſtinus Tomo 4. operum eius, quæſtione 20. ex 83.
Deus loco claudi non poteſt, Coruinus.
Deus in hac uita inuiſibilis, Flores Bernardi 1. 22.
De diuina magnitudine dialogus Alani Varenij.
Super mentem in anima, eſt mens in ſeipſa, ſuper illã eſt Deus, Marſil. 2. 23.
Mens eſt Dei ſpeculum, Idem 2. 65.
Deus mẽtem immenſo ſupereminet interuallo, Marſil. 2. 28.
¶ Quomodo omnia dicunt eſſe in Deo, & uita in eo, Lombard. 1. 36.
Vtrum omnia debeant dici eſſe in Dei eſſentia, ut in Dei cognitione uel prę-ſcientia eſſe dicuntur.
Qua ratiõe bona dicunt eſſe in Deo, & non mala.
Vtrum idem ſit omnia eſſe ex Deo, et per ipſum, & in ipſo.
Quod omnia ſunt in quolibet trium, & per ipſum, & in ipſo.
Quod non omnia quæ ex Deo ſunt, etiam de ipſo ſunt, Lombard. 1. 36.
De ueritate ac proprietate diuinæ eſſentiæ, Lombard. 1. 8.
De incommutabilitate eiuſdem, Ibid.
De ſimplicitate eiuſdem, Ibidem.
Quod Deus cum ſit ſimplex, tamen multiplex dicitur, Lombard. 1. 8.
Quod Dei ſimplicitas nulli prędicamentorum ſubijcitur, Lombard. 1. 8.
Quod Deus abuſiue dicitur ſubſtantia, Lombard. 1. 8.
Quod non eſt aliquid in Deo quod non ſit Deus, Lombard. 1. 8.
Quod non eſt dictum illud per cauſam, Deus charitas eſt: ſicut illud, Tu es patientia mea & ſpes mea, Lõbard. 1. 17.
Quod ęternitas, & magnitudo, & potentia in Deo unum ſunt, etſi uideantur diuerſa, Lombard. 1. 19.
De his quæ tẽporaliter Deo cõueniunt,

& non relatiue dicuntur, Lombard. 1. 21.
De nominum differẽtia quibus utimur loquentes de Deo, Lombard. 1. 22.
De his quæ tẽporaliter Deo cõueniunt, & relatiue dicuntur, Ibidem.
Quod non omnia dicuntur de Deo secundum substantiam: quædam enim secundum relationem, non tamen secundum accidens, Lombardus 1. 26.
De his quæ temporaliter de Deo dicuntur & relatiue secundum accidens, quod non Deo sed creaturis accidit, Lombard. 1. 30.
Quomodo ꝓprietates possint esse in natura Dei nec eam determinent, Lombard. 1. 33.
De uerbis Hilarij, quibus secundum prauorum intelligẽtiam uidetur dicere, non idem esse diuinã naturam & rem naturæ: et non idem esse Deum & ꝗd Dei est, Lombard. 1. 34.
Quibus modis dicitur esse deus in reb.
Quod Deus non ubicunq; est, habitat: & è conuerso.
Vbi erat Deus anteq; esset creatura.
Quod Deus cum sit in omnibus reb9 essentialiter, non tamen coinquinatur sordibus rerum.
Cum Deus sit ubiq;, & semper, non tamen localis, nec loco nec tempore mouetur.
Quibus modis dicatur aliquid locale uel circũscriptibile.
Quid sit mutari secundum tempus.
Vtrum spiritus creati sint locales & circũscriptibiles.
Quod Deus est ubiq; sine locali motu Lombard. 1. 37.
De membris Domini, Eucherius Lugduneñ. capite 2. libri de formulis spiritalibus.
De membris Dei, Hieronymus Tomo 4. operum eius.
De membris Deo attributis, Anselmus Cantuarieñ.
De membris dei, & de eorum in nostra membra influxu, Agrippa 3. 13.
De quæstionibus curiosis ac inutilibus de Deo, & operibus Dei, Bernardin. 2. 38.
¶ Deus pater, Sarcerius ex Augustino.
De patris & filij diuinitate, Aug. Steuchus. Vide etiam in sequentibus tribus partibus, de Trinitate, de filio, de spiritu S. & in quinta de effectibus Dei.

¶ *De Deo patre quæ tractentur in Petri Lombardi Sententijs, libro 1.*

Quare uerbum patris dicatur filius naturæ, Distinct. 5.
Vtrum pater uoluntate genuerit filium, an necessitate: et an uolens uel nolens sit Deus, 6.
Vtrum pater potuerit uel uoluerit gignere filium, Lombard. 1. 7.
An posse gignere filiũ, sit aliqua potentia in patre, quæ non sit in filio, 7.
De coæternitate patris & filij, 9.
De ineffabili et intelligibili generationis modo, 9.
Quod non omnino est idem, dicere esse patrẽ & genuisse uel habere filiũ, 27.
An solus pater debeat dici non genitus, uel non filius, sicut dicitur ingenitus, 28.
De proprietate quam notat ingenitus, Ibidem.
Responsio Ambrosij contra Arianos de ingenito, Ibidem.
An diuersum sit esse patrem & filium esse, Ibidem.
De principio, 29.
Quod ab æterno pater est principium et filius, sed non spiritus sanctus, Ibid.
Quomodo pater sit principium filij, & ipse cum filio spiritus sancti, Ibid.
An eadẽ notione pater & filius sit principium spiritus sancti, Ibid.
Quare patri attribuitur unitas, 31.
Quare pater & filius dicantur esse unũ, uel unus Deus, sed non unus, 31.
Vtrum pater uel filius eadem dilectione se diligãt, quæ procedit ab utroq;, id est, spiritu sancto, 32.
Vtrum pater sit sapiens sapientia qua genuit, 32.
An una sit tantum sapientia patris, 32. & 32.
Quare pater non dicitur sapiens sapientia genita, sicut dicitur diligens dilectione quæ ab ipso procedit, 32.
¶ Quo sensu pater dicitur operari in filio, uel

GOTTFRIED WILHELM LEIBNIZ BIBLIOTHEK
NIEDERSÄCHSISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Signatur: Leibn. Marg. 64:2, Stück 2, [105] - 42v
PUBLIC DOMAIN

lio, uel per filium, uel in spir. s. Lombard. 2. 13.

¶ PARS 2. *De Trinitate qui scripserint, uel simpliciter, quorum nomina etiam absolute ponemus: uel cum aliqua adiectione: omnia ordine literarum.*

De Trinitate, uide Symbola.
De Trinitate errores, uide in Hæreticis contra Arianos, & contra Palamân. De Christo & incarnatione eius, &c. dicentur parte 3.
Testimonia de Trinitate, libell9 Græcus hoc titulo Romæ in Vatica. Biblioth.
¶ Alcuinus ad quæstionem Fredegisi de S. Trinitate.
Alphonsi Moræ oratio.
Anitij M. S. Boëtij ad Symachum lib. 1. In eundem cõmentarius Gilberti Porretani.
Antonius Coruinus de Trinitate, & de Deo trino & uno, in Locis.
Athanasij libri undecim. Augustl. Steuchus ex Platonicis.
Aurel. Augustini libri 15. Tomo 3. operum eius.
Idem de Trinitate & unitate Dei Tomo 4.
Idem Tomo 2. epist. 66. & 174. de Trinitate unius Dei: & epistola 86. de Trinitate incorporea: & epist. 150. de ineffabili Trinitate.
Basilius Magnus de fide Trinitatis.
Idem ad calumniatores de tribus dijs.
Deus trinus, & Trinitas, in Florib. Bernardi. 1. 5.
Trinitatis excellentia, Ibid. Ibid. 1. 6. & 7. distinctio, 8.
Bonifacij primi archiepiscopi Moguntini de fide S. Trinitatis lib. 1.
Cælij Calcagnini sermo.
Cælius Rhodig. 1. 20. in cœlo esse Trinitatis mysterium.
Creatis omnibus ineſſe Trinitatis uestigium, Ibid.
Trinitatis uestigium animæ humanæ impressum, Idem 2. 17.
De sole inuisibili ex Platone, nec non de patre ac filio, & mundi aïa, Idē 16. 17.
Candidi Ariani epistola ad Victorinum rhetorem, & Victorini responsum.
Cyrilli dialogorum cum Hermia libri 7. Græce, & Latini Io. Oecolampadio interprete. Cyrilli Thesaurum Ge. Trapezuntius transtulit.
Cyrilli homil. de Trini dei cognitiõe.
Dionysius Carthusianus libro 2. de fide Catholica, scribit de unitate diuinæ naturæ ac trinitate personarum.
Erasmus Sarcerius. Fulgentij lib. 1.
Gilbertus Porretanus in librum Boëtij.
Guilielmus Parisieñ.
Absconditorum à constitutione mundi Clauis, qua mens humana tam in diuinis, quàm in humanis pertinget ad interiora uelaminis æternæ ueritatis, Guliel. Postello ex diuinis Decretis exscriptore.
Haymo de S. Trinitate.
Quæ sit uera de deo, & sanctissima Trinitate orthodoxa fides, Agrippa 3. 9.
Quid de diuina trinitate ueteres senserint philosophi, Agrippa 3. 8.
Hieremias Paduanus 1. 1. 32.
Hilarij Pictauieñ. libri 12. cõtra Arianos de S. Trinit. Hildefonsus.
Hugo de S. Victore de Trinitate, uel de Deo uno & trino.
Iani Vitalis hymni in diuinam Trin.
Io. Chrysostomus Tomo 5. operũ eius.
Ioan. Damasceni lib. 1. de Deo & Trinitate.
Isidorus libro 7. Etymologiarum. Eiusdã liber peculiaris de Trinitate.
Lumẽ animæ Tit. 6. item parte 2. ca. 249.
Laurentius Bonincontrus in poëmate suo de rebus cœlestibus.
Manipulus florum. Michaël Seruetus de Trinitatis erroribus.
Marsil. Fic. 2. 50. Trinitas creatoris in nouẽ creaturarũ trinitatibus reperit.
Origenis de principijs uel peri archõn libri uel tomi 4. Russino interprete. Vide Tomo 1. in Origene. In eosdem Rufini præfatio, Tomo 2. operum Hieronymi habetur.
De trinitate, trinitatis demonstratio in dogmatica Panoplia. De Deo κοιναῖς: & quod qui θεὸν simpliciter nominauit, Trinitatem intelligit. Incomprehensibilem esse diuinam naturã, περὶ θεωνυμίας, Ibidem lib. primo.
De Trinitate plurimi tituli, in 2. libro Panopliæ dogmaticæ.

De Consubstantiali trinitate Pauli Constantinopol. Sermones 13.
Ex Petri Lombardi Sententiarum libris argumẽta descripta mox seorsim subiiciemus.
Trinitas simpliciter, creata, increata, Pharetra.
Philip. Melanchthon loco 3. quod sint tres personæ diuinitatis.
Peristyliũ lateritium in cuius medio Trinitas notis hieroglyphicis exprimit, in Hypnerotomachia Poliphili.
Rabanus de S. Trinitatis fide.
Raineríus.
Richardus de S. Victore de superdiuina Trinitate.
Ruperti Tuitien. de S. Trinitate in uetus Testament. libri 42.
Themistij oratio de consubstantialitatis cultoribus.
Victorini rhetoris responsum ad epistolam Candidi Ariani de Trinitate.

¶ *Quænam tractentur de Trinitate in libris Sententiarum Pet. Lombard. plura uide in singulis personis.*

De mysterio Trinitatis, Lombardi Sententiarum liber primus.
De Trinitate & unitate.
Quæ fuerit intentio scribentium de Trinitate.
Quis ordo sit seruandus cum de Trinitate agitur.
Testimonia utriusq; testamẽti de Trinitatis mysterio, Lombard. 1. 2.
De cognitiõe creatoris per creaturas, in quibus Trinitatis uestigium apparet.
De imagine & similitudine Trinitatis in anima humana.
De similitudine creantis et creatę Trinitatis.
De Trinitatis unitate, Lombard. 1. 3.
Vtrum Deus pater se Deum genuerit, Lombard. 1. 4.
Vtrum Trinitas de uno Deo prædicetur, sicut unus Deus de tribus personis, Lombard. 1. 4.
Vtrũ diuina essentia genuerit filiũ, uel genita sit à patre: uel de ipsa natus sit filius, uel spiritus sanctus processerit, Lombard. 1. 5.
Quod filius non est de nihilo, sed de aliquo: non tamen de materia: sic & spiritus sanctus, Lombard. 1. 5.
De distinctione trium personarũ, Lombard. 1. 9.
De spiritu sancto, quod amor patris & filij, pprie dicitur, cum sit in Trinitate amor qui est Trinitas: sicut uerbũ proprie dicit̃ sapientia, & tamen tota Trinitas dicitur sapiẽtia, Lombard. 1. 10.
Quod eadem nomina pprie & uniuersaliter accipiuntur, Ibid.
De qualitate triũ personarũ, Lombard. 1. 19.
Quod aliqua personarũ aliam non excedit magnitudine, quia non est maior una persona alia: nec maius aliquid duæ quàm una: nec tres, quàm duæ uel una, Lombard. 1. 19.
Quomodo dicitur pater esse in filio, & filius in patre, & spiritus sanctus in utroq;, Ibidem.
Quod nulla personarum pars est in Trinitate, Ibid.
Quare tres personæ dicantur summè unum, Lombard. 1. 19.
Cum dicimus tres personas esse unã substantiam uel essentiam: nec ut genus de speciebus, nec ut speciem de individuis prædicamus: quia nõ est essentia genus, & persona species, uel essentia species, et personę individua, Lombard. 1. 19.
Quod nec secundum materialẽ causam dicunt̃ tres personę una essentia, Ibid.
Nec ita dicuntur tres personæ una essentia, ut tres homines una natura uel unius naturæ, Ibid.
Vtrum tres personæ differant in numero quę in proprietatib. distinctæ sunt, Lombard. 1. 19.
Quare tres personæ simul nõ sint maius aliquid quàm una, Ibid.
Quod Deus nõ est dicendus triplex, sed unus. Ibid.
Quod aliqua personarum non excellit aliam potentia, Lombard. 1. 20.
Quomodo possit dici solus pater, uel solus filius, uel solꝰ spiritus sanctus, cũ sint inseparabiles, Lombard. 1. 21.
Vtrũ debeat dici, soluspater est Deus: uel solus filius est Deus: uel solus spiritus sanctus est Deus. An pater est solus Deus,

lus Deus, filius est solus Deus, spiritus sanctus est solus Deus, Lombard. 1. 21.

Quomodo trinitas dicatur solus Deus, cum ipsa sit cum spiritibus & animabus sanctis, Lombard. 1. 21.

De hoc nomine quod est Trinitas, 1. 22.

De his quę proprie ad singulas personas pertinent: & de his quæ unitatem essentiæ significant, Ibidem.

De hoc nomine quod est persona, quod cum secundum substantiam dicatur, tamen non singulariter, sed pluraliter accipitur in summa, Lombard. 1. 23.

Qua necessitate dictum sit tres personæ à Latinis, & à Græcis tres hypostases uel substantiæ, Lombard. ibidem.

Quare non dicimus patrem & filium & spiritum sanctum esse tres deos, ut tres personas, Ibidem.

Cur non dicimus tres essentias, ut tres personas, Lombard. 1. 23.

Quod in Trinitate nō est diuersitas, uel singularitas, uel solitudo: sed unitas, & trinitas, & distinctio, & identitas, Lombard. ibidem.

Quod non debet dici Deus multiplex, Ibidem.

Quid significetur his nominibus, unus uel una, duo uel duę, tres uel tria, trinus uel trinitas, plures uel pluralitas, distinctio uel distinctæ, cum his utimur loquentes de Deo, Lombard. 1. 24.

Quid significetur hoc nomine persona plurali numero, scilicet cum dicitur personæ, Lombard. 1. 25.

De triplici acceptione huius nominis persona in Trinitate, Ibidem.

Ex quo sensu dicatur alia persona patris, alia filij, alia spiritus sancti: siue alius in persona pater, alius in persona filius, alius in persona spiritus sanctus, Ibidem.

De hoc nomine hypostasis, Lombard. 1. 26.

De proprietatibus personarum, et de nominibus earum relatiuis, Ibidem.

Quod homo dicitur filius Trinitatis, & Trinitas pater hominum, Lombard. 1. 26.

Quod non omnia quæ relatiue dicūtur, suis ad se uicissim respondent uocabulis, 1. 26.

Quæ sint illæ proprietates, quibus distinguuntur personæ, 1. 27.

Quod proprietates determinant hypostases, non substantiam, id est naturā, Ibidem.

De generali regula eorum quæ ad se, & eorum quæ relatiue dicuntur, Ibidē.

An secundum substantiā dicatur Deus de Deo, & huiusmodi, Ibidem.

Quod non tantum tres sint proprietates personarum, Lombardus 1. 28.

De sententia S. Hilarij, qua Trinitatem personarum propriam ostendit, Lombard. 1. 31.

Sicut in Trinitate est dilectio, quę est Trinitas: & tamen spiritus sanctus est dilectio quæ non est Trinitas, nec ideo sunt duæ dilectiones: ita & de sapientia, Lombard. 1. 32.

Vtrum proprietates personarum sint ipsæ personę uel diuina usia, Lombard. 1. 33.

Vtrum ita possit dici unus Deus trium personarum, ut dicitur una essentia trium personarum: & tres personæ unius Dei, ut tres personæ unius essentiæ, Lombard. 1. 34.

Quod potentia, sapientia, bonitas, in scriptura interdum ad personas distinctè referuntur, Ibidem.

Quare patri potentia, filio sapientia, spiritui sancto bonitas attribuatur, cum sit una sapientia, potētia, bonitas triū, Ibidem.

De hoc noie homeusion, ubi in authoritatem receptum sit, & quid significet, Ibidem.

¶ PARS 3. De Christo filio Dei.

Primum de Christo simpliciter.

De ijs quæ ad diuinitatem eius pertinent.

Diuersa quædam de Christo in genere: & ex Petri Lombardi lib. 3. Sententiarum quædam.

De incarnatione Christi, & tota Euangelica eius historia usq; ad ascensionem: deq; secundo eius aduentu, siue extremo iudicio.

De Christo loci, uide supra libro 1. in Grāmaticis Tit. 13. parte 5. fol. 24. in fine, & deinceps. Plura de Christo uide

etiam in alijs partibus, de Deo patre, de Trinitate, de spiritu sancto, de effectibus Dei, præsertim quod ad diuinã eius naturam, &c.

De Christo, Brunfelsius Pandectarum libro 1. Pharetra. Manipulus florum. Octau. Mirandula. Huld. Zuing. in libello ad Franc. regem. Laur. Bonincontrius lib. 1. rerum cœlestium. Lumen animæ parte 2. cap. ultimo.

De Christo hymnus Cælij presbyteri, Ioan. Pontani.

De Christo seruatore, Cl. Claudianus.

De Christo, ecclesia, & futura uita, Honorius in Elucidario.

De Christo & ecclesia, Beda.

Christus Petri Rossetí carmine, libris 3.

De Christo & Trinitate, Hierem. Pad. 1. 1. 32.

De Christo & Iona propheta, Ioan. Augurelli epistola.

De ijs quæ de Christo dicuntur, Ioã. Damascen. libro 4.

De Christo aliqua, Crinitus 14. 3.

De filio orationes duæ Gregorij Theologi.

Deus filius, Erasmus Sarcerius ex Augustino.

De filio Dei, Aur. Augustinus Tomo 4. quæstione 16.

Spiritualis sol, Pharetra.

De laudibus Christi, Hippolytus, Eckebertus abbas: Caroli Phernandi Odarum libri 4. Cl. Claudianus.

Christus quid sit, Bernardin. Ochinus 2. 12.

De uero intellectu quid Adam & quid Christus sit, & quomodo Adã in nobis mori & Christo resurgere debeat, libellus Germanicus M. Lutheri, inscriptus Theologia Germanica, excusus anno 1523. Basileæ apud Adamũ Petri in 4. & in 16. anno 1528. non expresso loci ut nec authoris nomine; & Augustæ Rhæticæ 1536.

Prophetias de Christo collegit Vrbanus Regius.

¶ Ad eos qui filij naturam scrutari uolunt, Effrem serm. 15.

Persona Christi si creata uel increata, Io. Damasc. libro 4.

De patris & filij diuinitate, Aug. Steuchus in perenni philosophia.

De diuinitate Christi, Ioan. Lod. Vives de ueritate fidei libro 2. Euseb. demõstrationis Euang. libro 4.

Signa & testimonia de Christi diuinitate, Marsil. Fic. 7. 24.

Solutiones de diuinitate filij, Basilij Magni.

De filiatione Dei, Nic. de Cusa.

De natura uerbi, Thomas Aquinas.

De impassibilitate Christi, Ioã. Damasc. libro 3.

De Christi diuinitate, natiuitate, & rota eius historia, regno, põtificatu, Otho Vuerdmyllerus libz. de iustificatione.

De hypostasi una in Christo, Ioan. Damasc. libro 3.

¶ De natura Deihominis, Gul. Postell. in Clauí cap. 8.

De conditione uitæ Deihominis, Ibidẽ cap. 9.

De duabus Christi naturis & uoluntatibus, Ioan. Mandurus monachus Damascenus Græce, & Latine per Ioachimum Perionium.

De duabus Christi naturis, Io. Damasc. libro 3. Maximus Græce, & Latine Ioachimo Perionio interprete, Hein. Bullingerus, Ioach. Vadianus.

¶ De Christi humanitate, Thomas Aquinas: Eusebius demonstrat. Euang. libro 3. Plura uide paulò post, ubi de Incarnatione Christi.

Quare solus filius humanatus, Ioã. Damasc. libro 3.

De deificatione naturæ carnis, Idẽ lib. 3.

Christus quomodo in utero matris et cœlo, Aur. Augustin. Tomo 4. quæstione 42.

¶ *Quæ tractentur de filio Dei in Sententijs Petri Lombardi.*

Vtrum debeat dici, semper gignitur filius, uel semper genitus est, 1. 9.

De obiectionibus hæreticorum nitentiũ probare filium non esse coæternũ patri, 1. 9.

Quomodo intelligendũ sit illud, A me ipso non ueni, 1. 15.

Vtrum semel tantum sit filius missus an sæpe, Ibidem.

De duobus modis missionis filij, 1. 15.

Quod secũdum alterum modum semel sit missus, secundum alterum sæpe: & secun-

secundum alterum modū dicitur missus in mundum: secundum alterum non, Ibidem.

Quare pater non dicitur missus, 1. 15.

Quod filius & spiritus sanctus non sunt quasi minores patre, quia missi, 1. 15.

Quod filius etiam sit datus à seipso, 1. 15.

Quod filius secundum quod homo, nō modo patre, sed spiritu sancto etiam minor est, 1. 16.

An filius cum sit nobis datus, posset dici noster, ut spiritus sanctus, 1. 18.

Quod non minus potest filius quàm pater, 1. 20.

De obiectionibus hæreticis contra hoc, & responsionibus catholicis, Ibidem.

Quod Christus ubiq; totus est, sed non totū: ut totus est homo uel Deus, sed non totum, 3. 22.

Si ea quæ dicuntur de Deo uel filio dei possint dici de homine illo uel de filio hominis, 3. 22.

An Christus habuerit fidem, spem, & charitatem, 3. 23.

Quare dicatur proprium esse unigeniti, filium dei esse: cum etiā homines sint filij dei, 1. 26.

An sapientia genita dicatur secundū relationem, uel secundum substantiam, 1. 28.

De imagine, Ibidem.

An filius dicatur æqualis uel similis patri secundum substantiam, 1. 31.

Quare dicitur æqualitas esse in filio, 1. 31.

An filius sit sapiens seipso uel per seipsum, 1. 32.

¶ Quare homo dicitur imago, & ad imaginem: filius uero non ad imaginem, 2. 16.

¶ *Alia quædam de Christo in genere.*

De filio Dei prauas opiniones, uide Tit. 6. inter hæreses, contra Arium, &c.

De officio Christi, Io. Hoperi liber Anglicus, Tigurí nuper excusus.

Quod deus non possit à nobis satis cognosci, nisi in Christo & per Christū, Bernardin. Ochinus, 2. 11.

Quomodo ex rebus quę supra naturam existunt, unicus magister noster sit Christus, Idem 2. 10.

Quomodo Christus satisfecerit pro peccatis nostris, & uitam æternam nobis acquisiuerit, Idem 1. 11.

De mysterio toto redemptionis, Io. Caluinus cap. 7.

Redemptio humana, Flores Bernardi.

Liberatio nostra facta per Christum.

Quomodo Christus nos liberauerit à lege, Bernardin. Ochinus 1. 27.

An quisquā sine Christo saluus fieri possit, Idem 2. 15.

Christus uia salutis unica, Huld. Zuinglius articulo 3. 4. 5. 6. 7. &c.

Vita & uia & ueritas, Pharetra.

De Christi sacerdotio narratiuncula ex Suida, Græce & Latine Gilberto Cognato interprete, (quanuis in libello impresso interpretis nomen omissum est,) Basileæ excusa apud Rob. Vuinter.

De reparatione lapsi hominis, & quod per unum omnes resurgimus, Raym. Sebundius libro 6. Violæ animæ.

Euangelicæ per Christum gratiæ præconium, per Ge. Vuicelium.

De mediatoris mysterio, Fulgentius.

Christus solus mediator, Coruino, Lombard. 3. 19.

De necessitate mediatoris, Gul. Postellus cap. 13. in Claui.

De unico mediatore Christo, Huldryc. Zuing. artic. 19. & 20.

Quomodo uerum sit quod deus in Christū nostras iniquitates imponat, Bernardinus Ochin. 2. 20.

Clypei Christi descriptio per Ioan. Ludu. Viuem.

Animam esse Christi sponsam, Cælius Rhod. 3. 3.

De Christo scitu digna, Idem 9. 19.

Ode expostulationis Iesu cum homine pereunte, Des. Erasmi Rot.

Quomodo Christus, licet fuerit & futurus sit semper summū scandalū mundo, nunquam tamen dedit aut daturus est ullumsc andalum, Bernardin. Ochinus 2. 25.

Quantum concesserint Christo Romani imperatores Tiberius & Hadrianus: ac de Alexandro etiā Seuero qui Christū inter alia numina adorauit, Crinitus 10. 5.

De Christo: & quantum Tib. imperator

illi conceſſerit, Crinitus 13. 3.
Qua figura Chriſtum deformarint prío-
res, quem ὀνόκοιλον dicebant, Cælius
Rhodig. 30. 21.
Chriſtiani aſinarij dicti, Crinitus 1. 9.
Qua ignominia Chriſti effigies ab anti-
quis depicta fuerit in quo inſolentiã
pariter atq; odium contra Chriſtianã
religionem oſtenderũt, Crinitus 1. 9.
De modo colendi Chriſtum, Ioan Da-
maſcen. libro 4.
De Chriſti myſterijs, Ioan. Lod. Viues.
Cyrillus Chriſti myſterium ex Moſe to-
to tractat, Græce.
Saltus ſpiritualis, Pharetra.
Saltus Chriſti, Pharetra.
De Chriſti cognitione uera, & recta fide
in illum, Ioan. Hanerus.

¶ *Quomodo Chriſtus ſit Deus & homo: & plura de humanitate & incarnatione eius, apud Petrum Lombardum tractata libro 3. Sententiarum.*

Diſtinctione 6. De intelligẽtia harum
locutionum, Deus eſt homo, Deus
factus eſt homo, &c. ubi tres ſenten-
tias ponit.
Prima eſt eorum qui dicunt in incarna-
tione hominem quendã ex anima &
carne cõſtitutum: & illum hominem
factum Deum, & Deum illum homi-
nem, & auctoritates, quibus ita aſſe-
runt, ponit.
Secunda eſt eorum qui dicunt hominẽ
illũ ex tribus ſubſtantijs uel duabus
naturis conſtare: & hunc fatentur u-
nam eſſe perſonam, ante incarnatio-
nem ſimplicem tantum, ſed in incar-
natione compoſitam: & auctoritates
quibus ſe muniunt, proponit.
Tertia eſt eorum qui non ſolum perſo-
nam ex naturis compoſitam negant,
ſed etiam aliquem hominem uel ali-
quam ſubſtantiã ibi ex anima & car-
ne compoſitam diffitentur: & ſic duo
illa, ſcilicet carnem & animam uerbo
unita dicunt, ut nõ ex illis aliqua ſub
ſtantia uel perſona cõponeretur: ſed
illis duobus uelut indumento Deus
ueſtiretur, ut mortalibus oculis appa-
reret, qui rationem incarnationis ſe-
cundum habitũ accipiunt. Deinde
auctoritates inducit, quibus hæc ſen-
tentia roboratur.
Diſtinctione 7. Quatuor ſpecies habi-
tus diſtinguuntur. Deinde quæ ſin-
gulis ſentẽtijs aduerſari uidentur po-
nit.
Ex quo ſenſu dicitur Chriſtus præde-
ſtinatus.
Quod non debet dici homo dñicus.
Diſtinctiõe 8. An diuina natura debeat
dici nata de uirgine.
De gemina natiuitate Chriſti, quibus
natus eſt.
Diſtinct. 9. De adoratione exhibenda di
uinitati Chriſti.
Diſtinct. 10. An Chriſtus ſecundũ quod
homo ſit adoptiuus filius.
An perſona uel natura prædeſtinata
ſit.
Diſtinct. 11. Vtrum Chriſtus ſit creatus
uel factus.
De perfidia & pœna Arij.
Diſtinct. 12. An homo ille ſemper fuerit.
An Deus alium ſumere potuerit, uel
aliunde quàm de genere Adæ.
Si homo ille potuerit peccare, uel nõ
eſſe Deus.
Si Deus potuerit aſſumere hominem
in ſexu muliebri.
Diſtinct. 13. De ſapientia & gratia Chri-
ſti hominis, an in eis ꝓficere potuerit.
Diſtinct. 14. Si anima Chriſti habuit ſa-
pientiam parem cum Deo, et ſi omnia
ſcit quæ Deus.
Quare Deus non dedit illi animæ po
tentiam omnium, ut ſcientiam.
Diſtinct. 15. De hominis defectib. quos
aſſumpſit Chriſtus.
De ꝓpaſſione & paſſione timoris uel
triſtitiæ.
De quibuſdã capitulis Hilarij obſcu-
ris, quibus à carne Chriſti dolores
paſſionis ſubmoueri uidentur.
De triſtitia Chriſti & eius cauſa ſe-
cundum eundem.
Diſtinct. 16. An in Chriſto fuerit neceſſi-
tas patiendi & moriendi, quæ eſt defe
ctus generalis.
De ſtatibus hominis, & quid Chriſtus
de ſingulis acceperit.
Diſtinct. 17. Si omnis Chriſti oratio uel
uoluntas impleta ſit.

De uo-

GOTTFRIED WILHELM LEIBNIZ BIBLIOTHEK
NIEDERSÄCHSISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Signatur: Leibn. Marg. 64:2, Stück 2, [111] - 45v
PUBLIC DOMAIN

De uoluntatibus Christi secundum duas naturas.
De capitulis quibusdam Ambrosij & Hilarij, ubi de dubitatione & timore Christi agitur.
Distinct. 18. Si Christus meruit sibi & nobis: & quid sibi, & quid nobis.
Quod à cõceptu meruit sibi idem q̃d per passionem.
De eo quod scriptum est: Donauit illi nomen quod est super omne nomẽ.
Si Christus sine omni merito habere ualuit, quod merito obtinuit.
De causa passionis & mortis Christi.
Distinct. 19. Qualiter à diabolo & à peccato redemit nos Christus per mortẽ.
Cur Deus homo & mortuus.
Quomodo à pœna nos redemit Christus.
Quomodo pœnam nostrã portauit.
Si solus Christus redẽptor & mediator debet dici.
De mediatore,
Secundũ quam naturã sit mediator.

¶ *Tota, ut in Euangelijs docetur, Christi historia à nati uitate eius usq; ad ascensionẽ. Et primum de uita eius in genere. mox de incarnatione (de qua etiam proxime ex Petro Lombardo dictum est) de natiuitate, &c.*

De uita & morte Christi, Flores Bernardi 7. 4.
Bertrandi Aptherij Soterologium siue Vita Iesu Christi uersu Elegiaco.
Dionys. Carthus. libro 4. de fide cathol.
Hieronymi Vidæ de Christi uita, gestis, ac morte lib. 6. carmine Elegiaco.
Iacobus Carthusiẽn. de uita domini Iesu.
De uita & moribus Christi & Antichristi, Ioan. Husz.
Ludolphus de Saxonia Carthusian⁹ scripsit uitam Christi ex Euangelio & doctoribus libris 2. qui excusi sunt.
Michaël de Massa.
Petri Rosseti libri 3. carmine.
Pharetra. Simon de Cassia gesta Saluatoris libris 15. descripsit.
Vita Christi magna, liber impressus hoc titulo nescio cuius authoris.
Doctrina, uita, & passio Iesu Christi iuxta noui Testamenti fidem & ordinẽ artificiosis figuris repræsentata. Egenolfus excudit Francofordi 1537. in 4. chartis 10. Latine & Germanice, (nescio an meræ sint picturæ, ut titulus tantum alter Lat. alter Germanice inscribatur) in 4. chartis 10. & Argentorati apud Ioan. Schottum, in fol. chartis 20. ab altera solum facie impressis, ut parietibus affigi possint: hoc titulo, Enchiridion Christianismi: De ꝓmissionibus, incarnatione, miraculis, doctrina, uita & passione Iesu Christi.

¶ *De incarnatione Christi. I. incarnationem significat.*

De humanitate Christi, uide superius 2. liquanto post initium huius partis 3.
¶ GRAECI. Athanasius de I. Verbi.
Cyrilli homilia de I. Domini, uel de eo quod Verbum Dei factum sit homo, Io. Oecolãpadio & Vuolfgango Musculo interpretibus.
Ioan. Damascenus libro 3.
Maximus abbas Græce, & Latine Ioan. Trittemio interprete.
Pauli episcopi Emiseni de I. Christi, &c. homil. 2. Græcæ, & Latinæ per Vuolfgangum Musculum.
Philothei Epitome œconomiæ Christi incarnati.
Theodoritus Cyrensis de I. contra Eutychen, & libro 10. de prouidentia.
De I. diuina, in Panoplia dogmatica.
Historia περὶ οἰκονομίας τοῦ θεοῦ εἰς τ̀ ἄνθρωπον à principio ad finem usq;, καὶ περὶ τ̃ χριστιανικῆς πολιτείας ὅπως συνίεσι, & cõtra omnes hæreticos. Liber hoc titulo, in quadam Italiæ bibliotheca, Romæ puto: uide ne ad Panopliam pertineat.
Liber anonymus περὶ ἐνσάρκου οἰκονομίας χριστοῦ, Romæ in Vaticana bibliotheca: uide ne idem superiori sit, aut Philothei fortè.
¶ LATINI. Alexander Hessus de sacros. I.
Ambrosius Mediolanensis, de I. Domini cæ sacramento, Tomo 2. operum eius.
Anselmus de I. Verbi contra Iudæos.
Idẽ, Cur Deus homo, contra Gentes.
Antoninus Florentin. de I. & miraculis Christi, Tit. 5. cap. 1.

Aurel. Augustini libri 4. Tomo 4. operum eius.
Bernardin. Ochinus, Christus quid sit, & in mundum cur uenerit, 2. 12.
Beatus Rhenanus de I.
Conradi Summerhart Cur Deus homo 52. testimonia.
Dionysius Carthusianus libro 4. de fide catholica, agit de I. Christi, uita, passione, & glorificatione.
Fl. Iustiniani imperatoris de I. libri 3. contra Eutychen.
Fulgentius de sacramento I.
Guilhelmus Parisien. Cur Deus homo.
Heinricus de Vrimaria de I.
Hugo de S. Victore.
Ioan. Cassiani libri 7.
Ioan. Pechanus 4. 20. de I. Domini.
Lumen animæ Tit. 21. & parte 2. cap. 111.
Manip. florum.
Pharetra, de Christo & eius aduentu in carnē: Item de I. uel conceptione Christi. Rainerius.
Richardus de S. Victore de uerbo incarnato.
Rudbertus à Moszham de I. filij.
Vincentius Bell. 1. 4. 11.
Vuesselus de causis incarnationis.
¶ Ex Petri Lombardi Sententiarum libro 3.
Quare filius carnem assumpsit, non pater uel spirit. s.
Vtrum pater uel spirit. s. potuerit incarnari.
An filius qui tantum carnem accepit, aliquid fecerit, quod non pater uel spir. s. Lombard. 3. 1.
Quare totam humanam naturam accepit: & quid nomine naturæ intelligit.
De unione uerbi & carnis mediante anima.
Quod simul assumpsit animam & carnē Verbum: neq; caro prius est concepta quàm assumpta, 3. 2.
De carne assūpta, qualis ante fuerit, 3. 3.
Quare Christus non fuit decimatus in Abraham sicut Leui, Lombard. 3. 3.
Quare caro Christi non dicta est peccatrix, sed similis.
Quare spiritui san. tribuatur incarnatio, cum sit opus Trinitatis.
Quare dicatur Christus conceptus et natus de spiritu sancto.
Quare apostolus dicit Christū factū, quem nos fatemur natū, Lombardus 3. 4.
Si persona uel natura personam uel naturam assumpsit: & si natura Dei sit incarnata.
An diuina natura debeat dici caro facta.
Quare non accepit personam hominis, cum assumpserit hominē, quod quidam probare nituntur, Lombardus 3. 5.
¶ De casa natalitia pueri Iesu, Ode Des. Erasmi.
De generatione Christi Melitonis Asiani liber 1.
De genealogia Christi, Ioan. Damasc. libro 4. & Gregorij Nazianzeni uersus heroici 102.
De cognatione Christi, Hippolytus de Marsilij 5.

¶ *De natiuitate & natali Christi. N. natiuitatem designat. Vide in scriptoribus super Euangelijs per circulum anni in Natalem Domini.*

GRAECI. Basilius Magnus in sanctā Christi N.
Gregorij Nazianzeni in natalem saluatoris oratio.
¶ LATINI. Aurelij Prudentij hymnus de natali pueri Iesu.
In eundem cōmentarius Des. Erasmi.
Bernardi flores 7. 8. de N. Christi.
Cypriani sermo.
Hieronymi sermo Tomo 4. operū eius.
Io. Francisci Quintiani Ode de N. Domini.
Ioan. Ludouicus Viues de tempore quo natus est Christus.
Eiusdem Genethliacon Christi.
Io. Pechanus 4. 20.
Iodoci Galli oratio de natali Domini.
Isidorus ad sororem contra Iudæos: uel, De natiuitate Domini, passione, & resurrectione, &c.
Lumen animæ de N. Tit. 1. & Parte 2. cap. 160.
Manip. florum. M. Lutherus de Christo nato ex semine Abrahæ.
Eiusdem libellus Germanicus Christum esse natum Iudæum, excusus Vitæ.

GOTTFRIED WILHELM LEIBNIZ BIBLIOTHEK
NIEDERSÄCHSISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Signatur: Leibn. Marg. 64:2, Stück 2, [113] - 46v
PUBLIC DOMAIN

Vitebergæ 1523. in 4. Idem puto liber à Ioan. Lonicero Latine redditus est, hoc titulo, De Christi Iesu ex Iudæis ortu, matrisq; eius Mariæ uirginitate.
Maximi Taurinen. de natali Domini homiliæ 3.
Otho Vuerdmyllerus de Christi diuinitate. N. &c. libro 3. de iustificatione. Pharetra.
Rabanus Fulden. de septem signis nativitatis Domini.
Rodolphi Agricolæ oratio de N. Christi.
Ruperti regis Franciæ de N. Domini hymnus.
Titi Vespasiani Strozæ genethliacum Iesu Christi, libro 3. Aeolostichon.
Viti Amorbachij de natali Christi oratio.

¶De Christi nomine, corpore, & anima, & reliqua eius historia, usq; ad passionem.

Vide interpretationes in Symbola, quæ ueluti compendium historiæ Christi continent.
De nomine Christi, Rainerius, Pharetra, Lombardus 3. 18.
Christus quando uocatus, Io. Damasce. libro 4.
De nomine Iesu, Lumen an. Tit. 2.
De Emanuele, Richardo de S. Victore.
De doctrina Gamalielis Hebræi, & quo indicio probauerit Iesum Christū pro Deo accipiendum, Crinitus 10. 1.
Messias Christianorum & Iudæorum, liber Seb. Munsteri Hebraice & Latine excusus Basileæ apud Hen. Petrū. Plura uide infra, ubi contra Iudæos. De diuinitate Christi superius aliqua allata sunt, & afferētur infra ubi contra Arianos.
Christus impleuit uaticinia de Messia, Ioan. Lod. Vives libro 3. de ueritate fidei Christ. Iesum esse Messiā, Ibid.
¶Lentuli in Iudæa Herodis regis habentis officium epistola ad senatores Romæ de statura & lineamentis Christi.
De corporis Christi cōditionibus in cœlo regnantis, Ioachimus Vadianus.
De corpore Christi, Lumen an. Tit. 4. Pharetra.
De corpore Christi non phantasmate, Aurel. Augu. Tomo 4. quæstione 14. Vide infra cōtra diuersas hæreses huius erroris, Tit. 6.
De carne Christi, Q. Tertullianus.
De sanguine Christi, Lupus Seruatus.
Plura de corpore & sanguine Domini, uide infra Tit. 5. ubi de Eucharistia.
De Christi corpore mystico, Antoninus Florentinus, Tit. 6. cap. 1.
De puero Iesu cōcio Des. Erasmi Tomo 5. operum eius.
¶De anima Christi, Hugo de S. Victore. Pet. Lombard. 3. 6. & 3. 14.
De sapientia Christi, Hugo de S. Victore. Pet. Lombardus 3. 14.
De uoluntate in Christo, Ioan. Damasc. libro 3.
De duabus uoluntatibus & operationibus in Christo, S. pater Maximus.
De uoluntate triplici in Christo, Hugo de S. Victore.
De misericordia & pietate Christi, Pharetra.
De gratia Christi & peccato originali, Aur. Augustini libri 2. Tomo 7. operum eius. De gratia & misericordia Dei, &c. uide infra Parte 5.
Christi infirmitas & maiestas, Bernardi flores 7. 6.
Christi patientia & obedientia & humilitas, Pharetra.
Meditationes deuotæ de uita & beneficijs Iesu Christi, authoris innominati, excusæ cū Gerardi Zutphanien. de spiritualibus ascensionibus libro.
De Christi beneficentia & morte, Ioan. Iou. Pontanus in Aegidio dialogo. Plura uide paulò superius in ijs quæ allata sunt ex argumentis in tertium lib. Sent. Petri Lombardi.
¶De circumcisione Domini, Cypriani sermo, Pet. Galatinus, Pharetra.
De baptismo Christi, Cypriani sermo.
De conuersatione Christi. Pharetra.
De paupertate Christi, S. Bonauentura, Ioan. De Bachone.
De paupertate Christi & apostolorum, Guilhelmus Occam.
De Christi doctrina, passione, &c. Otho Vuerdmyllerus libro 3. de iustificatione.
De Christi doctrina & actis, Ioan. Lod.

Viues de ueritate fidei Christianæ libro 2. qui totus est de Iesu Christo.
De Christi doctrina & parabolis, Antonin. Florent. tit. 5. cap. 2.
De oratione Christi, Ioan. Damascenus libro 3.
De ieiunio & tentationibus Christi, sermo Cypriani.
Quare Christus nihil scripserit, Bernardin. Ochinus 2. 9.
De Cardinalibus Christi operibus, Cyprianus.
De ablutione pedum, Cypriani sermo.
¶ De miraculis Christi, Cl. Claudianus: Cælij Sedulij liber 1. carmine, & libri 2. prosa. Ioan. Lod. Viues de ueritate fidei Christianæ libro 2.
De miraculis Christi & uita, Dionysius Carthusieñ. libro 8. de fide Catholica.
De miraculis diuinis, uide infra, parte 5.
De Christi incarnatiõe & miraculis, Antoninus Florentin. Tit. 5. cap. 1.
De cæci nati illuminatione, Antiochus episcopus.
De Christi transfiguratione.
¶ De agone Christi, Laur. Iustinianus.
De sudore nostro & Christi, Ioan. Lod. Viues. Aliâs,
Sacrum diurnum de sudore Christi, si modo idem est liber.
De tædio & pauore & tristitia Christi, Des. Erasmus Tomo 5.
De timore in Christo, Ioan. Damascen. libro 3.
De passionibus in Christo naturalibus, Ibidem.
¶ De Iudæ proditione, Ioan. Chrysostomus Tomo 2. operum eius. Maximi Taurineñ. liber 1.
De traditione Christi facta à Iuda, à deo, & à Iudæis, Pet. Lombardus 3. 20.
De accusatione Domini, Maximi Taurineñ. liber 1.
De colaphis Christi, Seb. Brant.

¶ *Qui scripserint de passione & morte Christi, ordine literarum. P. passionem significat.*

Vide quædam supra Titul. 2. parte 7. in communibus ad 4. Euangelia. Vide etiam in Euangelijs & Epistolis per circulum anni.

Alexander episcopus de passione Domini cum cõsecratione corporis Christi miscenda.
Ambrosius Taruisinus de P. Christi.
Anastasij sermo de passione & impassibilitate Christi.
Antoninus Flor. Tit. 5. cap. 6.
Antonij Coruini de P. Domini oratiões ad populum.
Athanasij homilia de P. Domini & cruce, Des. Erasmo interprete, inter opera Athanasij: & cum Des. Erasmi operibus Tomo 8.
Augustt. Dathus.
Bernardinus Seneñ. Minorita.
Quomodo meditari oporteat passionem Christi, Bernardin. 2. 21.
D. Bernardi sermo de P. Domini.
P. Dominica, Flores Bernardi 5. 40.
De uita, passione & morte Christi, Flores Bernardi 7. 4. & 7. 5.
S. Brigittæ Oratiões de P. Domini, Germanice excusæ Argẽtorati 1519. in 8. chartis 2.
De P. Christi, sermo Cypriani.
Meditationes P. Dominicæ, excusæ Coloniæ apud Gymnicum cum Precationibus Des. Erasmi.
De P. & glorificatione Christi, &c. Dionysius Cartusianus libro 4. de fide catholica. Vide supra qui uitam Christi scripserint.
Expositio & meditatio Dñicæ P. Dionysij Rickel.
De P. Domini, Dominicus Mancinus.
Effrem sermo 14. de P. Domini.
Flos Theologiæ, de P. Christi.
Fr. Vuyler monachus de P. Domini.
Fulgentius. Gabriel Biel.
Gerardi de Castris monachi de P. Domini lib. 1.
Geor. Macropedij tragœdia.
Gregorij Nazianzeni Christus patiens tragœdia Græca, & Latina per Sebastianum Guldebeck ad uerbum.
Guilielmi Parisieñ. tractatus.
Guilhelmus de Aquisgrano.
Hierony. Patauini carmen de P. Christi.
Huldricus uel Vdalricus Vannius, uersibus scripsit de P. Christi.
Passionis Christi historia exposita per Huld. Zuingliũ Tomo 4. operũ eius.

Iacobi

Iac. Carthusiani meditationes P. Christi.
Iacobi Gandensis ordinis Prædicatorũ P. Iesu Christi magistralis.
Textus Dominicæ P. ex 4. Euangelistis per eundem Iacobum.
Iacobus Montanus. Ioan. Calceatus.
Ioan. Damasc. libro 3.
Ioan. Fran. Quintiani de P. Domini tragœdia.
Ioan. Geileri Keiserſp. sermones.
Ioannis Gerson sermo.
Ioan. Lod. Viuis meditatio de P. Christi.
Idem de P. & morte Christi libro 2. de ueritate fidei Christianæ.
Ioã. Lucidus astronomus de uero die P. Christi.
Ioan. Oecolampadius de P. Domini.
Ioan. Pechanus 4. 21.
Historia P. Christi per Ioan. Bugenhagium Pom.
Textus P. Christi secundum 4. Euangelistas in unam collectus historiã cum sermone Dominico, liber impressus olim in 4. cum theorematibus & documentis Iordanis ord. Eremitarũ S. Augustini in articulos P. Domini.
Isidorus de Christi natiuitate, P. & resurrectione.
Lactantij carmen de P. Domini.
Leonis papæ 1. homiliæ 4.
Leo Iudę historiam P. Christi ex 4 Euangelijs concinnauit seorsim, ut alij in Harmonijs suis, de quibus supra.
Lumen animæ Tit. 3. & Parte 2. ca. 175.
Matthæus Bossus.
Michaël de Massa. Manipulus florũ.
Mart. Lutherus de P. Dñi meditanda.
Maximi Taurineñ. de P. Domini lib. 1.
Nicolai Bartolemæi, Christus Xylonicus comœdia.
Otho Vuerdmyller9 de P. et morte Christi, &c. libro 3. de iustific.
Petrus de Kyrſzlacken.
Si in Christi morte separata fuit anima uel caro à Verbo.
Qua ratione dicit̃ Christus mortuus uel passus, Lombard. 3. 21.
Si Christus in morte fuit homo, Lombardus 3. 22.
Vtrum Christi passio sit opus Dei, uel Iudæorum, Lombard 3. 20.
Vtrũ placuerit uiris sanctis, quod Christus moreretur & pateretur, Lombardus, 1. 48.
Petrus de Riuo de anno, die & feria Dominicæ P.
De P. & morte Christi, Pharetra.
Phil. Beroaldi Nænia de P.
In eandem Iodoci Badij commentarius.
Phil. Melanchthonis præfatio in Harmonias de P. Christi.
Raymundus Sebundius de mysterijs P. Christi, libro 7. Violæ animæ.
Stephani cuiusdam comœdia Græca de Christi P. extare fertur.
Theodericus de Herxen de P. Domini.
Thomas Aquinas.
Vincentius Belluac. de P. 1. 4. 12. & eius utilitate, ibidem 19. uel. 1. 2. 19. Vuesselus.
In P. Domini articulos directorium, nescio cuius authoris.
Domini Iesu Christi P. ex Euangelistarum textu q̃ accuratissime depromptа cum figuris. Matthias Hupfuf excudit Argentorati 1513. in fol. charactis 15. Vide tit. ultimo ubi de Picturis.

¶ *Adhuc de morte & cruce Christi: & de sepultura eius.*

De morte Christi, Io. Damascen9 libro 3.
Baptistæ Rhegien. episcopi Carmen.
Vide superius omnes qui de passione eius scripserunt.
De morte Christi & propria meditanda, Ioan. Franc. Picus.
Pilati Galli de nece Domini ad Claudiũ imperatorem epistola.
Actij Synceri lamentatio de mortui Christi, carmine.
Sacrificium propitiatorium Christi, Sacerius ex Augustino.
Mors Christi satisfecit pro omnibus peccatis, non tantum pro originali, Anton. Anglus artic. 2.
Quod alio modo potuit Christus liberare, & quare isto modo potius, Lombard. 3. 20.
An expediens fuerit Christum in cruce mori, Bernardin. Ochinus 2. 19.
Quæres Christum adegerit ad moriendum in cruce, Idem 2. 18.
Quomodo Christus debeat legi in cruce, 2. 13. Bernardin. Ochinus.

De Christi cõsolatione ad matrem, Seb. Brant.
Latro sanctus, Pharetra, Ioan. Chrysostomus Tomo 2. operum eius.
Quæstio, An Christus in cruce orauerit pro omnibus, Vuerneri Roleuinck Cartusiani.
Quinq; uulnera Iesu Christi, Pharetra.
¶ De cruce Christi, uel Domini, uel Dominica, Ioan. Chrysostomus Tomo 2. operum eius. De cruce & latrone, ibidem. Aurel. Augustinus Tomo 4. quæstione 25. Maximi Taurineñ. lib. 1. Rainerius. Pharetra.
De passiõe Domini et cruce Athanasius Def. Erasmo interprete.
De crucis mensuratione, Anselmus.
Mar. Marulli Elegia de Christi pendentis in cruce doctrina.
Hubertini de Casali, arbor uitæ crucifixæ.
Baptistæ Rhegieñ. episcopi carmen de tenda cruce.
De crucis mysteriis Ioan. Fr. Pici carmẽ, cum expositione Iacobi Spiegel.
De meditatione crucis centiloquium Io. Gerson, Tomo 3. operum eius.
De speculo crucis, Simon de Cassia.
De uirtute crucis, Vincent. Bell. l. 4. 19. in fine.
De consilio Dei in cælando mysterio redemptionis humanæ, Io Riuius.
De redemptiõe plura fortè Tit. 4. inter præmia.
De laude S. crucis, Adelboldus, Rabanus Fuldeñ. Vide Tomo 1. in Rabano.
De crucis uictoria, Macarius Mutius.
De S. crucis inuentione librum uidi manuscriptum authoris anonymi; initiũ est, Post resurrectionem Domini. Io. Chrysostomi homilia Tomo 2. operũ eius. Vide in Postillis super die de inuentione crucis.
Liberto episcopus Gericeñ. de crucibus.
¶ De sepultura Christi, Rainerius, Pharetra.
De sepulchro Domini, Maximi Taurineñ. liber. Vide in historijs scriptis de Terra sancta, quas enumerauimus libro de historijs inscripto.
De triduo Christi, Iacob. Faber puto in libello de triplici Magdalena.
De mysterio triduí, Io. Oecolamp.
¶ De Christi descensu ad inferos, Pharetra: Rainerius. Bernardi flores 7. 1. Ioan. Damascenus libro 3.

¶ De R. id est resurrectione Christi qui scripserint, ordine literarum.

De resurrectione omnium futura in die iudicij, uide infra Titulo 4. ubi de præmijs, Rectius fortè ad ultimum huius Partis locum, qui est de extremo iudicio retulissemus. Hic de Christi tantum R. dicetur.
Anastasij sermo.
Andreæ Cretæ episcopi sermo in diuinã R. Christi.
Antonínus Florent. Tit. 5. cap. 7.
Cypriani sermo.
Decij Ausonij carmen in R. Dominicã.
Gregorij Nazianseni in S. R. Christi, uel Pascha.
Hein. Bullingerus Lat. in commentarijs in Matthæum, & Germanice per Io. Frisium.
D. Hieronymi sermo, Tomo 4. operum
Huberti Susannæi carmen. (eius.
Ioachimi Vadiani Ode.
Io. Aurelij Augurelli epistola carmine.
Ioan. Fr. Quintiani Sylua.
Ioã. Lod. Viues libro 2. de ueritate fidei.
Ioan. Oecolamp. de mysterio triduí, & Christi R.
Ioan. Pechanus 4. 23.
Isidorus de Christi nat. pass. & R.
L. Cælij F. Lactantij Phœnix, carmen de Pascha, uel die R. Domini.
Maximi Taurineñ. homiliæ 4.
Nicolai Grimoaldi Christus rediuiuus, comœdia tragica.
Otho Vuerdmyllerus de Christi nat. pass. R. &c. libro 3. de iustific.
Pharetra. Vide in scriptoribus super Euangelia, in die paschæ. item Tit. 5. inter festa in mentione paschæ.

¶ De ascensione Christi, &c. De triumpho & regno Christi.

Antonínus Florentin. Tit. 5. cap. 7.
Bernardi Flores 7. 1.
Cypriani sermo.
Io. Fr. Quintiani de ascensione Domini corollarium.

Io. Lod.

Ioan. Lod. Viues libro 2. de uer. fidei.
Ioan. Pechanus 4. 24.
Lumen animæ Tit. 3. & parte 2. cap. 25.
Manip. florum.
Matthæus Bossus.
Otho Vuerdmyllerus libro 3. de iustific.
Pharetra. Rainerius.
Rosuidæ carmen heroicum.
Vide in scriptoribus super Euangelia per circulũ anni, in die Ascensionis.

¶ Christi apparitio uel Epiphania, Pharetra. Vide in scriptoribus super Euangelia in festo Epiphaniæ.

De missione spiritus sancti, Pharetra, Ioan. Lod. Viues libro 2. de ueritate fidei. Vide in scriptoribus super Euangelia & Epist. per circulum anni, in festo pentecostes.

¶ De Christi regno & Pontificatu, Otho Vuerdmyllerus libro 3. de iustificat.

De sede Christi ad dexteram Patris, Pharetra. Ioan. Damascenus libro 4.

Vide plura in expositionibus Symbolorum, ubi reliquæ etiam circa Christũ historiæ præcipua pars tractatur.

De corporis Christi cõditionibus in cœlo regnãtis, Ioach. Vadiano in ijs quę cõtra Gasp. Schuencfeldium scripsit.

De triũpho Christi, Macarius Mutius, Ioan. Lod. Viues, Ambrosius Taruis.

De triumpho & gloria crucifixi, Bernardinus Ochinus 2. 22.

De regno Christi & mundi uanitate, Io. Picus Mirand.

De Christi regno æterno, Huld. Zuing. epistola 7.

Triumphantis Christi dialogũ ex Matthæo Franc. Bonadus scripsit.

Epinicion de Iesu Christo triumphante de morte & inferis, per Hieronymũ Eccardum.

Quod regnũ Christi sit spirituale, Phil. Melanchthon loco 34.

¶ *De extremo iudicio, & secundo aduentu Christi.*

De extremo iudicio, Theodoretus libro 11. Pharetra. Ioan. Faber Viennensis episcopus. Dionysius Rickel libro 4. de fide catholica. Ioan. Francisci Quintiani tragœdia. Vincent. Bell. 1. 2. 14. et de meditatione eius 2. 2. 9. & de sequentibus ipsum, 2. 2. 11.

De iudicio & resurrectiõe, Effrem ser. 3.

De ultimo iudicio, Ioan. Pechanus 5. 1. & 2.

De iudicio Christi, Ioan. Lod. Viues libro 2. de ueritate fidei.

De futuro iudicio, S. pater Maximus, Antonius mon. Melissæ 1. 20.

Locus extremi iudicij, Vincentius Bell. 2. 2. 4.

Tempus iudicij, Vincẽtius ibid. Testes in eodem, 2. 2. 8.

Quod incertum sit, Brunfels. Pandect. libro 10. Marullus 6. 3.

And. Osiandri cõiecturæ de ultimis temporibus ac de fine mundi.

Contra easdem Cochlæus.

Dies iudicij, Pharetra, Efrem.

De aduentu Domini secundo incerto, Aur. Augustinus epistola 78.

De die sec. aduentus, Idem epist. 79.

De supremo mundi die, Idem epist. 80.

Iudicium ultimum incertum quando futurum, Marullus 6. 3.

De extremo iudicio, eiusq; signis, & quod non multum absit à nostro tempore, Martini Lutheri liber excusus Germanice in 4. chartis 4.

Signa extremi iudicij & aduentus Christi, Marullus 6. 1.

Signa iudicium præcedentia, Vincentius Bell. 2. 2. 2.

De generali iudicio, Ambrosius Taruisinus, Rainerius.

De præsenti iudicio, Saluiani libri 5. teste Gennadio.

De iudicio particulari, Dionysius Rickel.

Christi aduẽtus horribilis 6. 5. Marullus.

Iudicij ultimi horror, Bernardi flores 6. 39.

Citatio ad extremum iudicium, 2. 2. 5. Vincentius Bell.

Obiurgatio iudicis contra impios, 2. 2. 9. Idem.

Iustorum cõditio ante domini aduentũ, Bernardi flo. 2. 27.

De sententia iudicij.

Quod sancti iudicabunt, & q̃modo.

De ordinib. eorũ qui erũt in iudicio.

De ordine iudicij, & ministerio angelorum.

Si post iudicium dæmones præerunt

hominibus ad puniendum, Lombard. 4. 47.
De forma iudicis.
Qualis apparebit forma serui.
Quare secundum formam serui dicitur Christus suscitaturus corpora.
De loco iudicij.
De qualitate luminariũ & temporis post iudicium, Lombard. 4. 48.
Quomodo respondendum sit pro tribunali dei, Bernardinus 1. 10.
De secundo aduẽtu Domini, Pharetra. Aug. Dathus corã papa: Flores Bernardi 1. 11. et 1. 12. Berno Augiẽn. Lumen animæ Tit. 19. Idem parte 2. cap. 17. Manipulus florum. Effrem sermone 10. Aure. Augustinus epistola 79. Ioan. Theophilus. Brunfelsius Pandectarũ libro 10. Marullus 6. 7. Pet. Galatinus libro 12. de aduentu 2. & futuris in eo.
Nouissimum tempus præcauendũ, Vincentius Bell. 2. 1. 1.
De fine mundi, Pharetra.
De mundi cõsummatione, Vincentius Bell. 2. 2. 2.
De consumãtione sæculi, Chrysostom9.
Mundi purgatio, Vincent. Bell. 2. 2. 5.

¶ PARS 4. *de Spiritu sancto, pro quo compendij causa scribemus Sp. s.*

Vide quædam superius, ubi de Deo patre, de Trinitate, de Christo, præsertim circa incarnationem eius. Sæpe enim Spi. san. mẽtio inserta est. De erroribus circa Spir. san. inter hæreses dicet.
¶ Ex Græcis de Sp. san. scripserunt, Amphilochius, teste Hieronymo. Basilius Magnus librũ ad Amphilochiũ Græce, quem Latine reddidit Georgius Trapezuntius, & Erasmus Rot. habetur etiam Tomo 8. operum Erasmi. Basilij homilia de Sp. san. numero 27. ex 28. Tomo 1. operũ eius, Iano Cornario interprete. Didymus Græce extat, & Latine interprete D. Hieronymo, Tomo 9. operum eius.
Efrem. Gregorij Theologi oratio.
Demetrius Cydonius. Metrophanes.
Athanasij ad Serapionẽ episcopũ epistolæ 2. Græcę: et Latine Def. Erasmo interprete, cuius etiã operũ Tomo 8. habentur.
De Spir. san. & adorando, Ioan. Chrysostomus Tomo 5.
¶ Ex Latinis, Faustus Regiensis.
Paschasij libri 2.
Ambrosij Mediol. ad Gratianum libri 3. Tomo 2. operum eius.
Archiepiscopi cuiusdam Mediolanensis dialexis de progressione Spir. sanct. manuscripta seruatur Bononiæ ad S. Saluatorem.
Ambrosius Camaldulensis, teste Raphaële Volater.
Rupertus rex Franciæ.
Ioan. Gerson Tomo 2. operum eius.
Iodoci Galli orationes 2.
Iacobi Vuimpfelingij oratio.
Martinus Bucerus in expositione super Euangel.
Flores Bernardi 1. 14. & 15. & 16.
Erasmus Sarcerius ex Augustino.
Brunfelsius Pandectarum libro 1.
Manip. florum. Pharetra.
Rainerius. Flos theologiæ.
Lumen animę Tit. 5. & parte 2. cap. 134.
De Spir. sanct. disceptatio Didymi Alexandrini.
¶ De progressione Spir. san. Græcorum scripta.
Nicolai Cabasilæ contra Thomam.
Nicolai episcopi Methonæ (uide ne idẽ sit Cabasilæ) liber extat Romæ in Vaticana bibliotheca.
Nicetæ Merseniotæ. Georgij Gemistij.
¶ In catalogis quibusdam bibliothecarũ Italiæ titulos aliquot librorum de Sp. san. processione contra Latinos à Græcis editorũ sine authorũ nominibus reperi, quales hic adscribã, numero 5.
Collectanea demonstrationũ ex prophetis, apostolis, & doctoribus ecclesiæ Christi, q̃ Sp. san. ex solo patre procedat, conferaẽ autem dignis à filio.
Authoritates multorum per Titulos 10. collectæ de processi. Sp. san. Idem liber superiori uidetur.
Ἐρωτήσεις ποικίλαι διαφόρων patrum de Spir. san. progressione, Romæ in Vaticana bibliotheca.
De differentijs inter Græcos & Latinos quod ad Spir. san. progressi. Ibidem.
Elenchus contra Latinos.
¶ Aduersus Græcos de Spir. san. processione

GOTTFRIED WILHELM LEIBNIZ BIBLIOTHEK
NIEDERSÄCHSISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Signatur: Leibn. Marg. 64:2, Stück 2, [119] - 49v
PUBLIC DOMAIN

sione scripserunt, Græci quidem Demetrius Cydonius Græce, & Bessarion Cardinalis aduersus Marcũ episcopum Ephesinum Latine. Latini uero, Anselmus Cantuariensis. Aug. de Ancona, et Hugo Eterianus libros 3.

Liber à Latino quodam Parisijs agente scriptus ad imperatorem Manuelem Palæologum in Gallijs peregrinantẽ de Spir. san. progressu syllogistice per summariã epitomen: Et apologia Manuelis imperatoris ad eundem, Romæ extant ambo Græci.

Cyrilli consiliũ pro concordia inter Grecos & Latinos.

Plura uide infra Titulo 6. inter hæreses.

¶ Animam esse Spir. san. templum, Cælius Rhod. 3. 3.

De spir. sanct. aduentu, Lumen animæ Titul. 18.

Christi spir. quem misit apostolis, Pharetra.

De missione spir. san. Ioan. Lod. Viues libro 2. de ueritate fid. Richardus de S. Victore. Pharetra. Vide in scriptoribus in Euang. & epist. super festo pentecostes.

De donatione spir. sanct. Phil. Melanchthon loco 13.

De septem donis spirit. sancti, Hugo de S. Victore. Lombard. 3. 34. Nicol. Dinckelspuel.

De donis spir. san. Rainerius. S. Bonauentura. Dionysius Rickel. Vide plura tit. 4. inter uirtutes Christianas.

De effectibus quos efficit spir. dei quando ingreditur in animam, Bernardinus Ochinus 2. 29.

Quare in spir. sanct. proprie dicitur fieri remissio peccatorum, Lombar. 3. 37.

¶ De peccato in spir. san. Mart. Lutherus. Sarcerius ex Augustino. Lombardus 2. 43.

¶ *De spir. sanct. tractata apud Petrum Lombardum libro 1. Sententiarum. Numerus libri distinctionem indicat.*

Quod spiritus sanctus sicut patri & filio est communis, ita cõmune nomen habet proprium, 10. Quod amor patris & filij proprie dicitur, &c. Ibid.

Quod spiritus sanctus procedit à patre & filio, quem tamen Græci à filio procedere diffitentur 11.

De conuenientia Latinorum & Græcorum in sensu, & differentia in uerbis, Ibidem.

Vtrũ spiritus sanctus prius uel plenius procedat à patre quam à filio, 12.

Quod spiritus sanct. principaliter et proprie dicitur procedere à patre, Ibidẽ.

Quare spiritus sanctus cũ sit de substantia patris, non dicatur genitus, sed tamen procedens, 13.

Cur filius dicatur procedere, cum spiritus sanctus non dicatur gigni, Ibid.

Quod non potest mortalis distinguere inter generationem filij, & processionem spiritus sancti, Ibid.

Vtrum spiritus sanctus debeat dici ingenitus, cum non sit genitus, 13.

De gemina processione spiritus sancti temporali & æterna, 14.

Quod non solum dona spiritus sancti: sed etiam spiritus deus datur hominibus & mittitur, Ibidem.

An uiri sancti possint dare spiritum sanctum, Ibidem.

Quod spiritus sanctus à seipso datur; & filius quod à seipso mittitur, 15.

Quomodo intelligenda sit missio utriusq, Ibid.

Quod à spiritu sancto etiam filius sit missus, Ibidem.

De missiõe spiritus sancti, quæ sit duob. modis, uisibiliter & inuisibiliter, 16.

Quod spiritus sanct9 est charitas, qua diligimus deum & proximum, 17.

Quod superna dilectio est deus, nec pater uel filius, sed tantum spiritus sanctus, Ibidem.

Quomodo spiritus sanctus mittatur uel detur nobis, 17.

Vtrũ spiritus sanctus augeat̃ in homine, uel minus uel magis habeat̃ uel det̃: & an det̃ habenti, uel non habẽti, Ibidẽ.

Quod aliqui dicunt charitatẽ dei & proximi non esse spiritũ sanctum, 17.

Vtrum concedendum sit per donum dari dona, 18.

Vtrum spiritus sanctus eadem ratione dicatur donum, qua datum siue donatum, Ibidem.

Quod sicut filius nascendo accepit, non

tantum ut esset filius, sed etiam essentia: ita spiritus sanctus procedēdo accepit, non tantum ut esset donum, sed etiam ut esset essentia, 18.

Quod spiritus sanctus dicitur donum et donatū secundū duos modos prædictos processionis: qui secundū quod donum est, referē ad patrē & filiū: secundum quod datum, ad eum qui dedit, & ad eos quibus datur, Ibidem.

Vtrum spiritus sanctus ad seipsum referatur, 18.

Quod spiritus sanctus eadē proprietate donum dicitur, qua spiritus sanctus: & utroq; modo relatiue ad patrem & ad filium, 26.

Vtrum pater uel filius uel Trinitas ipsa possit dici spiritus sanctus, Ibidem.

An spiritus sanctus dicatur datū uel donatum relatiue ad se, cum à se deī, 30.

Quare in spiritu sancto dicit esse uirtus, concordia, uel connexio, 31.

¶ PARS 5. *Dei propria & effectus:*

Vel per se, ut sunt scientia, uoluntas, & potentia Dei.

Vel ad totum mundum, & res in eo diuersas, ut est creatio, prouidentia & gubernatio.

Vel ad homines, ut gratia, misericordia, remissio peccatorum, uocatio, electio, quæ pars prouidentiæ sunt, & miracula, quæ uel immediate facit Deus, uel per homines.

Item alia quædam ad Deum pertinentia (præter ea quæ parte 1. attulimus) & ubicunq; Deus uel diuinitas nominatur saltem.

Deum opt. max. solum omnia scire, optima quæq; nunquam non uelle, eademq; mundo spiritibus & hominibus præstare posse, in Christiana religione indubitatum est. De tribus igitur hisce primum dicamus, postea de cæteris dei operibus, quæ ex istis ceu fontibus manant.

De cognitione Dei, Ioan. Duns Scotus.

De notitia Dei, Ioan. de Teneramunda.

Sed cognitio & notitia uocabula sunt æquiuoca, cum actiue & passiue exponi possint.

De cognitione dei & hoīs, Io. Caluinus.

De scientia dei, Aurel. Augustinus Tomo 4. operū eius, quæst. 17. Pharetra.

De sapiētia diuina, Aegidius de Roma.

De diuina intelligentia & amore, Marsilius 2. 71.

Vtrum scientia dei possit augeri, uel minui, uel aliquo modo mutari.

An deus possit nouiter uel ex tempore scire uel præscire aliquid.

Vtrum deus possit scire plura q̄ scit.

Quod deus & semper & simul scit omnia, Lombard. 1. 39.

De scientia dei plura uide paulò post ubi de prouidentia.

¶ De uoluntate dei, Anselmus Cantuar. Mercurius Trismegistus in Asclepio. Vincent. Bell. 3. 3. 24. Pharetra. Hugo de S. Victore. Rupertus abbas.

Deus uolendo res facit, & mouet potius quàm intelligendo, Marsil. 2. 35.

De intelligentia harum locutionū, deus scit, uel deus uult: Deus scit oīa, uel uult aliquid, Lombard. 1. 45.

Quod dei uoluntas sumē bona, causa est omnium quæ naturaliter sunt, cuius causa non est quærenda, quia prima & summa causa est omnium.

Quibus modis accipitur dei uolūtas.

Quod præceptio, prohibitio, permissio, consiliū, operatio noīe uolūtatis interdū intelligunt uel accipiuntur.

Vtrū deus uelit ab oībus fieri ea quæ præcipit, uel non fieri ea quæ prohibet, Lombard. 1. 45.

De uoluntate dei, quæ essentia dei est, & de signis eius.

Quod licet idem sit deo uelle, quod esse: non tamē potest dici deus omnia esse quæ uult, Lombard. 1. 45.

Quod uoluntas Dei, quæ ipse est, in nullo cassari potest.

Quomodo intelligendū sit illud: Volui cōgregare filios tuos, et noluisti.

Et illud, Qui uult omnes homines saluos fieri.

Vtrum mala deo nolente, uel uolente fiant.

Quomodo intelligendū sit illud Augustini, Mala fieri bonum est.

De multiplici acceptione boni.

Quod mala uniuersitati ualent.

Quod in deo nō est causa, ut sit deterior homo, Lombard. 1. 46.

Quomodo uolūtas dei de homine impletur, quocunq; se uertat.

Ex quo sensu quædam dicuntur contra dei uoluntatem.

Quare

Quare præcepit Deus omnibus bona facere, & mala uitare: & si non id ab omnibus uult impleri.
Quod homo aliquando bona uoluntate aliud uult, quàm Deus: & mala idem quod Deus, Lombard. 1. 47.
Quod Dei uoluntas per malas hominũ uoluntates impletur, Lombard. 1. 48.
Plura uide inferius ubi de prouidentia.
¶ De potentia dei, Pharetra. Sixtus papa quartus.
Magnificentia & potentia dei, Hierem. Pad 1. 1. 2.
De omnipotentia & uoluntate dei, Rupertus abbas. Hugo de S. Victore.
De omnipotentia dei, quare dicatur omnipotens, cũ nos multa possimus quæ ipse non potest.
Quomodo dicatur deus omnia posse.
Quod omnipotẽtia dei secundũ duo consideratur, Lombardus 1. 42.
Inuectio cõtra illos qui deum dicunt nil posse, nisi quod uult & facit, Ibid. 43.
An deus possit facere aliquid melius q̃ facit: uel alio, uel meliori modo.
Vtrum possit deus semper omne quod potuit, Lombard. 1. 44.
De monarchia dei, Irenæus Lugdun.
De diuina magnitudine, Alanus Varenius.
De altitudine diuina, Lumen aiẽ Tit. 50.
Miracula diuinæ potentiæ, Rampigollo cap. 85. Aurel. Augustinus de mirabilibus uel miraculis sacræ scripturæ.
De miraculis Christi, Cl. Claudianus.
Mirabilium author deus est, non homo, Marsil. Fic. 1. 25.
Mirabilium diuinorum opus Cælij presbyteri.
Mirabilia mundi, Flos Theologiæ.
Miracula, Hanapus 1.
Libertus episcopus Gericeñ. de crucib.
De miraculis Christi dictũ est supra parte 3.
¶ De præsentia diuina, Rainerius.
De præsentia Dei, & quomodo Deus ubiq;, Aur. Augustinus epistola 57.
Dei qualitas, Hieremias Pad. 1. 1. 3.
Dei ueritas, pulchritudo, splẽdor, amor, Marsilius Fic. 1. 41. Vide superius parte 1. huius Tituli, ad quem ea maxime pertinent quæ ad essentiã dei spectant, ut huc quę ad opera et effectus: sed quia per festinationem fortè non satis aptè quædã digesta sunt, utraq; pars conferri potest. In quibusdam dubitari potest utrum ad effectum potius uel essentiam dei referri debeant, ut lux & splendor dei, &c. Præsentiã dei ubiq; Peripatetici non secundum essentiam, sed effectũ statuunt, ut Aristoteles in libello de mũdo: alij, ut Christiani quoq;, secundum essentiam.
De diuinis moribus, Thomas Aquinas.
De uerbo Dei, uide supra ab initio Tit. 2. ubi de sacra scriptura.

¶ De operibus Dei. De *creatore, creatione & creaturis in genere.*

De operibus dei, Vincentius Bell. libro 30. Martinus Borrhaus.
De opificio Dei orationes 2. Theodoreti Cyreñ. Panoplia dogmatica.
De opificio dei seu formatione hominis, Lactantius, uide paulò inferius ubi de homine, Parte ultima huius Tituli.
De quæstionibus inutilibus de deo & operibus dei, Bernardin. Ochinus 2. 38.
De quatuor modis diuinæ operationis, Lombardus 2. 12.
Rationale diuinorũ operum, Matthæ de Cracouia.
Hildegardis abbatissa scripsit diuinorũ operum librum 1.
Vnde rerum principia atq; effectus in uita existant: & quomodo astrologi, physici, atq; theologi inter se dissentiant, Crinitus 17. 15.
De prima rerum origine, Petrus Artopœus.
De primo rerum principio, Io. Scotus.
Quod res creatæ in creatore reperiuntur, per ratiões ideasq; diuinas, Marsil. 2. 32.
Deus in creaturis, Flores Bernardi 1. 3.
Mundum & opificem non esse malum, Plotinus. Sed hoc ad Theologiã gentilium pertinet, propter authorẽ Platonicum.
Quod mali angeli non sunt creatores, licet per eos magi ranas & alia fecerũt, Lombard. 2. 7.
Creatio & creator, Pharetra. Manip. florum. Lumẽ animæ par. 2. cap. 33.

De Deo & creatura, Aurel. Augustinus Tomo 4. quæstione 19.
De creatione, Melanchthon loco 4. Antonius Coruinus. Sarcerius ex Augustino.
De mundi creatione, hymnus Pontani.
De natura creata, Pharetra.
De creatura, Sarcerius ex Augustino.
De creatura corporali, Pharetra.
De creaturis supernis & terrenis, Eucherius Lugduneñ.
De corporali & spirituali creatura, quomodo sit multiplex & non simplex, Lombard. 1. 8.
Quod solus deus sic operatur creationẽ rerum, sicut iustificationem mentis, Lombard. 2. 7.
Quid sit creare, quid facere.
Secundum quam rationem dicuntur de Deo huiusmodi uerba, agere, facere, Lombard. 2. 1.
Quare illa materia confusa sit dicta informis ubi ad esse prodijt: & quantũ in altum ascenderit, Lombard. 2. 12.
Nihil factum est ante cœlum & terram, Lombard. 2. 2.
Quod simul cum tempore & cum mundo cœpit spiritualis creatura & corporalis.
Quod simul creata est uisibilium materia, & inuisibilium natura, & utraq; informis, Lombard. 2. 2.
De rerum creatione & formatione corporalium & spiritualium, & alijs pluribus ad eam pertinentibus, Lombardi Sententiarum liber 2.
De primo distinctionis opere.
De luce facta primo die, si spiritualis an corporalis fuerit.
Quibus modis accipitur dies.
De naturali ordine cõputationis dierum; & de illo qui pro mysterio introductus est. (Deus.
De intelligentia horũ uerborũ, Dixit
Ex quo sensu pater dicitur operari in filio, uel per filiũ, uel in spiritu san. Lombard. 2. 13.
Quod alij senserũt omnia simul facta in materia & forma: alij per interualla temporum.
Quomodo per interualla temporum res corporales conditæ sint, Lombard. 2. 12.
Laus opificis, non à uerbis, sed ab opere, Marsil. 1. 17.

¶ *De prouidentia Dei, tum in genere, tum illa quæ peculiariter ad homines pertinet. Præscientia, prædestinatio, fatum, dispensatio, consilium, iudicium & sententia Dei, permissio, gubernatio.*

Vide supra in Metaphysicis Tit. 5.
De prouidẽtia diuina apud Græcos scripserunt: Theodoretus Cyrensis sermones 10. quos Rod. Gualtherus Latinos fecit. Item libro 6. Curationis affectuum Græcanicorum cõtra philosophos gentiliũ. Chrysost. concionnes sex, à Christoph. Hegendorfino translatas. Eiusdẽ de prouidẽtia & fato sermones 5. Ioã. Oecolampadio interprete, Tomo 5. operum eius. Eiusdem de prouidẽtia dei libri 3. ad Stargirium monachum Arreptitium, incerto interprete Tomo 2.
Gregorius Nyssenus libro 8. operis de philosophia. S. pater Maximus.
Antonius monachus Melissæ 1. 45.
Plotinus. Philo Iudæus ad Flaccum.
Synesij libri 2.
Theodori Prodromi uersus expostulatorij.

¶ *De prouidentia, scripta Latinorum.*

Pharetra. Hanapus 2.
Marsilius Fic. 6. 13. Rainerius.
Ioan. Damascenus libro 2.
Manip. florum. Io. Caluinus cap. 14.
Saluiani libri 8. de uero iudicio & prouidentia dei.
Ioan Franc. Picus.
Huld. Zuinglij Anamnema Tomo 1. operum eius: Capita uide supra Tomo 1. nostro.
Cælij Secundi Araneus.
Ioan. Trittemius.
Senecæ liber 1. ad Ebutium.
Paulus Ritius de arcana dei prouidẽtia.
¶ De præscientia dei, Pharetra. Coruinus. Dionysius Carthusianus libro 5. de fide cath. Alexander Zerbinatus Italice.
De prænotione dei, Ioan. Fran. Picus.
De scientia dei, dictum est supra ab initio huius partis.
¶ De dispensatione dei, Pharetra.
De dispẽsatiõe diuina, sermo Anastatij.

¶ De prę-

¶ De prædeſtinatione, ordine literarum enumerati ſcriptores.
Aegidius de Roma.
Ambroſius Taruiſinus.
Anſelmus Cantuar.
Anton. Coruinus.
Auguſtinus Marius.
Aurel. Auguſtini de prædeſtinatiõe dei liber 1. aſtruens eam eſſe ex operibus noſtris, quare Auguſtini nõ uidetur.
Eiuſdem de prædeſtinatione & gratia liber 1. Item de prædeſtinatione ſanctorum liber 1. (Germanice etiam redditus per Gaſpar. Hedionem.) omnes Tomo 7. operũ eius. Vide Tomo 1. noſtro.
Bertramus presbyter.
Dionyſius Carthuſianus libro 5. de fide cathol.
Eraſmus Sarcerius ex Auguſtino.
Fulgentij libri 3.
Io. Eccius in Chryſopaſſo per 6. cẽturias.
Ioan. Dieppurg.
Lumen animæ parte 2. cap. 189.
Lupus Seruatus.
Manipulus florum.
Otho Brunfelſius Pandectarum libro 3.
Pharetra. Quædam in libello Philalethis Clementis.
Phil. Melanchthon loco 17.
Rainerius.
¶ De permiſſione diuina, Rampigollus cap. 101. Rainerius.
Ioan. Trittemius.
¶ De fato, Bruſonius 2. 38. Plura de fato uide ſupra in Metaphyſicis Tit. 5.
De fato & arbitrio, Marſilius Fic. 6. 13.
Ioan. Geneſij libri 3.
De conſilio & ſententia dei an mutetur, Ioan. Carnoteñ. libro 2.
De fato & fortuna & ſuo cuiuſq; dæmone, Marſil. Fic. 10. 24.
De iniuſto fato iuxta Ioſephũ, Tzetzes 5. 12.
Imperatorem fato non ſubijci, Cælius Rhod. 8. 1.
De prouident. & fato, Ioan. Chryſoſtomi ſermones 5. Ioan. Oecolamp. interprete, Tomo 5. operum eius.
De ſententia dei, Auitus Viennenſis.
De futuris contingentibus liber 1. Sixti quarti.

An ea quæ ſcit ſemel Deus uel præſcit, ſemper ſciat uel præſciat, & ſemper ſcierit uel præſcierit, Lombard. 1. 41.
An ſcientia uel præſcientia dei, ſit cauſa rerum, uel è conuerſo.
Vtrum præſcientia dei poſſit falli, Lombard. 1. 38.
De ſcientia, præſcientia, prouidentia, diſpoſitione & prædeſtinatione dei.
De quibus ſit præſciẽtia, uel prouidentia.
De quibus ſapientia, uel ſcientia.
Vtrũ præſcientia uel diſpoſitio, uel prædeſtinatio dei eſſe potuerit, ſi nulla eſſent futura.
Quod ſcientia Dei de temporalibus eſt, & æternis, Lombard. 1. 36.
Prouidentia triplex, Cælius 2. 4.
An oporteat loqui, ſcribere, aut cogitare de prædeſtinatione, Bernardin. Ochinus 2. 27.
Ratio æternæ diſpoſitiõis, Gul. Poſtell. cap. 15.
Quod diuina prouidentia ſtatuit antiqua renouari, Marſil. 8. 17.
Dubitatio utrũ opera philoſophica regantur fato an prouidentia, Marſil. 8. 16.
Num deus aggrauet, induret, & obcæcet homines: & quo modo, Bernardin. Ochinus 2. 41.
¶ De uocatione dei, Coruinus. Flos Theologia.
De uocatione cuiuſq; inſpicienda, Ioã. Caluinus cap. 21.
De uocatione gentium uide quædam Titulo 5. ubi de Eccleſia: fortaſſis etiam Tit. 6. ubi de gentilibus.
Electio, Lumen animæ parte 2. cap. 78.
Coruinus. Huld. Zuinglius epiſt. 10.
Electio diuina, Rainerius.
Electiones, Hanapus 100.
An bonum aut malum ſit credere, quòd ſimus de numero electorum, Bernardin. Ochinus 2. 31.
Opuſcula Auguſtini omnia, quæ ad electionem, uocationẽ, glorificationẽq; ſpectant, continentur Tomo 3. ex tribus, quos Auguſtinus Softeneus ex operibus Auguſtini excerpſit & illuſtrauit.
Quàm excellens ſit electio noſtra, Bernardin. Ochin. 2. 28.

De diuinis et reprobis liber Leonis Scholastici.

An electi possint damnari, Bernardin. Ochinus 2. 33.

An ad salutem necessarium sit credere, quod simus de numero electorum, Idem 2. 32.

An recte inquiratur causa, quamobrem Deus alios elegerit, alios reprobauerit, Bernardin. Ochinus 2. 34.

Cur deus nos elegerit, Idem 2. 35.

De uarijs effectibus, qui producuntur ex fide & persuasione, quod electio nostra tota sit penes deum, & ab eo solo pendeat, Bernardin. Ochino 2. 36.

Quomodo se homo deberet diuinæ gubernationi permittere, Idem 2. 46.

De malis in quæ inciderunt homines, eò quod diuinæ gubernationi se nõ permittant, Bernardin. Ochinus 2. 47.

Non est communis pater, qui communẽ filiorum nõ habet curã, Marsil. 6. 47.

Cum bene omnia regantur à deo, omnia in melius accipienda, Marsil. 1. 67.

Quod qua uia ducit deus pergendũ sit, Marsil. 8. 15.

Deus omnibus prouidet, præcipue mentibus, Marsil. 2. 36.

Deum olim non Iudæorum modo, sed omnium quoq; hominum curam gessisse: Theodoretus de prouid. lib. 10.

Nulli unquam deus omnia dedit, Marsil. 3. 50.

Qua deus ducit pergendum, Idem 8. 15.

Cum bene omnia regantur à deo, omnia in melius accipienda, Marsil. 1. 67.

Promissiones dei etiam ad prouidentiã pertinent: uide quædam paulò inferius ubi de benignitate & amore dei in homines.

¶ Vnde malũ famosa quæstio Maximi. Eadem apud Plotinum tractatur.

Quod deus non est author malorum, Basilius Magnus Græce, & Lat. per Ianum Cornarium.

Deum non esse causam malorum, Ioan. Damascenus libro 4.

Quod aliqui putant malos actus nullo modo esse à deo.

Ex quo sensu dictum sit, Deus non est mali author, Lombard. 2. 37.

Quomodo respondendum sit illis, qui se à deo damnationẽ ipsorum præscientẽ, creatos cõqueruntur, Bernardin. Ochinus 2. 37.

De querelis hominũ, quibus de deo conqueruntur, Idem 2. 17.

Deus omnia uidet & curat, Marsil. Fic. 2. 18.

Quomodo deus curã & prouidentiam rerum omnium gerat, Bernardin. Ochinus 2. 42.

Quomodo deus omnia optime gubernet, 2. 43. Idem.

De harmonia mundi, 2. 44. Bernardinus Ochinus.

De felice gubernatione dei, 2. 45. Idem.

De præscientia damnandorum, Io. Damascenus libro 4.

An aliquis prædestinatus possit damnari, uel reprobus saluari.

Quid sit reprobatio dei, & in quibus consideretur, & quis sit prædestinationis effectus, Lombard. 1. 40.

Vtrum aliquod meritũ sit obdurationis uel misericordiæ.

De uarijs super hoc carnaliũ opinionibus, Lombard. 1. 41.

Deus nullius mali causa, nunquam mutat formas, nullum fallit, Marsil. 11. 31.

Cur prouidẽtia permittat aduersa, Marsil. 12. 34.

¶ De Dei erga homines diuersis affectionibus & effectibus. De amore eius primum, & ijs quæ propter amorem in eos confert. De gratia & misericordia eius. De iustitia & ira. De hominum quibusdam officijs erga Deum, &c.

Amor dei ad creaturas, Rainerius.

Amor dei, Marsil. Fic. 1. 42.

De diuina intelligentia & amore, Marsil. Fic. 2. 71.

De charitate dei.

Quomodo dicitur deus magis diligere uel minus hunc uel illum.

Quod dupliciter inspicienda est dilectio dei.

Si quis magis uel minus diligit à deo uno tempore, quàm alio.

Si deus ab æterno dilexit reprobos, Lombard. 3. 32.

Dei charitas seu dilectio & odiositas ad hominem, 1. 1. 8. Hierem. Pad.

Bonitas

Bonitas Dei, Pharetra.
Catecheſis de dei bonitate, Io. Loniceri.
Patientia Dei, Pharetra.
Pietas Dei, Pharetra.
Benignitas dei, Rampigollus cap. 25.
Benignitas dei ad ſuos, Hanapus 3.
Diuinæ conſolationes, Hanapus 4. Rampigolli cap. 34.
De beneficijs dei, Pharetra. Dionyſius Rickel.
De beneficijs dei & hominis obligatione, Raymundus Sebundius libro 2. Violæ animæ.
An in iride ſint clementiæ diuinæ præſagia, Cælius 22. 24.
De promiſſionibus, Phil. Melanchthon loco 10. Eraſmus Sarcerius.
De benedictionibus & promiſſionibus dei, Proſper. Promiſſio, Pharetra.
Promiſſiones & benedictiones dei collectæ, authore incerto. Hen. Petri excudit in 8.
Benedictiones Domini, quibus ſuos benedixit, Hanapus 5.
Benedictio dei ad homines, Rampigollus cap. 22.
¶ Animã à deo pingi, Cælius Rhodig. 3. 7.
Animam eſſe organum dei, Cælius Rhodig. 3. 3.
Chriſtiani ſunt dei templa, Anton. Coruinus.
Deus mentem humanam illuminat, Anton. Coruinus.
Quibus gradib. diuina ad nos profluat illuminatio: rurſumq; quibus ad deũ noſtra refluat mens, Cælij 25. 13.
Anima immortalitatẽ ſuam uidet, quando uidet radium intelligentię infundi ſibi à deo, atq; in deum reflecti, Marſil. 2. 64.
Vbi feruet charitas, ibi Deus lucet, ibi gratia emicat, Marſil. Fic. 3. 38.
Quomodo in unoquoq; bonorum uirorum, Deus habitat, & quod homo laudandus eſt, pro his quæ habet intus, Seneca lib. 5. epiſtola 41.
Corpora ſunt umbræ Dei, animæ uero dei imagines immortales, Marſilius 2. 66.
Deus omnia fecit hominis cauſa, Cælius Rhod. 1. 3.
Amicitia illa ſtabilis, quæ à deo cõflatur, Marſil. 1. 51.
Amicitia inter homines niſi afflante deo conflari non poteſt, Idem 4. 46.
Deus omnia bonis conuertit in bonum, Marſil. 3. 21.
Deus recipit reuerentes, Pechanus 3. 9.
Deus non ſemper nos recipit, Idẽ 3. 10.
Sapientia à ſolo deo, Marſil. 7. 1.
Publica nequeunt recte feliciterq; abſq; diuino auxilio gubernari, Marſilius 6. 46.
Diuinum munus 1. 1. 4. Hierem. Pad.
Dei auxilium, Rampigoll. cap. 20.
Auxilium diuinũ, Bernardi flores 5. 19.
Inter mala minus læditur, quem tuetur deus, Marſil. 6. 5.
In ſolo deo ſalus, Marſil. 7. 32.
Viſitatio dei bona, Ioã. Pechanus 4. 50. Vide Tit. 4. ubi de præmijs.
Aduentus Domini ſpiritualis, Bernardi flores 1. 17.
Aduentus & uiſitatio Domini quomodo prænoſcatur, Bernardi flores 1. 18.
¶ Deus per ueriſimile & uoluptatẽ trahit ad uerum & bonum, Marſil. Fic. 10. 43.
De modo cognoſcendi diuinas inſpirationes & ſequendi eas, Bernardinus 2. 50.
Vera poëſis à Deo & ad Deum, Marſilius 1. 128.
Poëticus furor à Deo eſt, Idem 1. 52.
An à Deo ſomnia mittantur, Cæl. 27. 10.
Diuina dum mittuntur nõ admittũtur, Marſil. Fic. 7. 36.
Compendium diuinorum, Heymerici.
¶ De GRATIA Dei, uide nonnihil parte ultima huius Tituli, ubi de libero arbitrio agitur. De Chriſti gratia & miſericordia, uide ſupra parte 3.
De gratia Dei, et libero eius uelociq; curſu: & quod ſacramentis alijſq; rebus externis alligata nõ ſit, neq; conferat per ea. Libellus ſeſquicharta hoc titulo Germanice impreſſus.
¶ G. gratiam denotat. De G. dei, Ambroſius Taruiſin9. Ant. Coruinus.
De G. & arbitrio, Anſelmus, Aur. Auguſtin. Bernardus Clar.
De natura & G. contra Pelagianos, Aurel. Auguſt. liber Tomo 7. operũ eius.

Eundē Germanice reddidit Gaſpar Hedio.
De correptione & gratia, Idem Tomo 7.
De G. & arbitrio, Cæſarius Arelateñ. & Lirineñ. Fulgentius. Ioan. de Indagine. Mart. Lutheri concio.
De fide & gratia, Ioan. Gaſtius ex Auguſtino.
De gratia dei Beda.
Bernardi flores 5. 18.
Bartolemæus Vueſthemerus de G. & merito.
Cypríanus Carthag. ad Donatum.
Fauſtus. Franco abbas.
Hermannus Bodius de G. & merito.
Huld. Zuinglij expoſtulatio ad Fridolinum Lindouerum ſuper Publica de gratia per Chriſtum hallucinatione, Tomo 1. operum eius.
De natura & gratia, Ioan. de Indagine.
Lumen animæ par. 2. cap. 98.
M. Lutheri ſermo de gratia & arbitrio, &c. excuſus Germanice Baſileę apud Adamum Petri 1520. in 4. charta 1.
Otho Brunfelſius libro 4. Pandect.
Phil. Melanchthon loco 13.
Pharetra. Proſper. Rainerius.
Vincentij Bell. libri 4.
Idem de gratia 1. 2. 11. de cauſa eius, diſt. 13. de diuiſione eius, diſt. 11. de effectibus eius, diſt. 14. de neceſſitate eius, diſt. 10.
¶ De gratia operante, & cooperante.
Quid ſit uoluntas.
Quæ ſit gratia uoluntatem bonā præueniens.
Quod bona uoluntas quæ præuenitur gratia, quædam Dei dona præuenit, Lombard. 2. 26.
An per liberum arbitrium, bonum operatur homo ſine gratia.
Vtrum una & eadem gratia ſit, quæ dicitur operans, & cooperans.
Quomodo gratia mereā augeri, Lombard. 2. 26.
De muneribus uirtutum, & de gratia, quæ non eſt, ſed facit meritum, Lombard. 2. 27.
De gratia quæ liberat uoluntatem, ſi uirtus eſt, uel non.
Quomodo ex gratia incipiunt bona merita, & de qua gratia hoc intelligatur.
Quod bona uoluntas gratiæ principaliter eſt, Lombard. 2. 27.
Vtrum homo ante peccatū eguerit gratia operāte & cooperante, Lombard. 2. 29.
Quomodo deus gratiam ſuam & dona ſua diſtribuat, Bernardin. Ochinus, 2. 39.
An poſſimus intelligere in præſenti uita, nos eſſe in gratia dei & electorum eius, & quo modo, Idem 2. 30.
De uarijs modis, quos habere oportebat, ad obtinendam gratiam à deo, Bernardin. Ochinus, 2. 39.
De ijs qui in lecto gratiam conſequuntur, Cypríanus.
¶ De miſericordia dei ad homines, Ambroſius Taruiſinus. Rainerius.
Pharetra. Ioan. Chryſoſtomus Tomo 2. operum eius.
De miſericordia & clementia dei, Pharetra. Hieremias Pad. 1. 1. 7.
De miſericordia & iuſtitia, Ioā. Gerſon Tomo 3. operum eius.
De magnitudine miſericordiarum Domini, Deſ. Eraſmi concio Tomo 5. operum eius.
Dei miſericordia in pœnitentes, Bernardi flores 5. 3.
De captiuitate & redemptione generis humani, Ioan. Driedo. Vide aliquid infra ubi de homine. De redemptione locus, pertinet ad fructum paſſionis Chriſti de qua ſupra.
¶ Remiſſio peccati, Rainerius, Anton. Coruinus. Huld. Zuinglius in libello ad regem Francorum.
De peccatorum meritis & remiſſione, Aurel. Auguſt. Tomo 7. operū eius.
Liberari à peccato, Rainerius.
De iuſtificatione et ſalute uide Titulo 4. ubi de præmijs.
¶ De occulto iudicio dei.
De iuſtitia & miſericordia dei.
Quare quædam opera dicuntur iuſtitię, quædam miſericordiæ uel bonitatis Dei.
Quomodo uniuerſæ uiæ Domini dicuntur miſericordia & ueritas, Lombardus 4. 46.
De iuſtitia diuina & eius opere, Rainerius.

Dedei

De dei iuſtitia & æquitate, Pharetra.
De iuſtitia & iudicio Dei, Hierem. Pad. 1. 1. 6.
De miſericordia & iuſtitia, Ioã. Gerſon Tomo 3. operum eius.
De diuini iudicij modis, Gul. Poſtellus in Clauí. cap. 10.
Iudicia dei inſcrutabilia, Ant. Coruin 9.
Dei iudicia occulta, Ant. Rampigollus
¶ De ira dei, Pharetra. (cap. 71.
Lactantij liber 1.
De ira diuina, Bernardi flores 7. 59.
De correctione dei, Pharetra.
De correptione & gratia, Aur. Auguſt. Tomo 7.
Morbi cur à deo nobis immittantur, in Medicina animæ cap. 3. Libellus eſt impreſſus Lugduni cũ Ge. Aemylij epigrammatis.
Maledictiones quibus deus homini maledicit, Hanapus 6.
Viſitatio dei dura, Pechanus 4. 51.
Plura uide mox Tit. 4. ubi de pœnis.

¶ *De hominis erga Deum officijs quibuſdam, in quibus Dei quoq; nomen additur, ut Dei cognitio, cõtemplatio, cultus, &c. De cæteris dicetur Titulo 4. ubi de uirtutibus, præcipue in iuſtitia: & de horum etiam nonnullis denuo.*

De inquiſitione rerum diuinarum, Aurel. Auguſt. epiſtola 102.
Secundus cõtemplationis Platonicæ gradus conſiſtit in deo, artificium uniforme, & omniforme pendet ab arte uniformi & omniformi, Marſil. 2. 83.
Viſio dei, Pharetra. Nic. de Cuſa.
De uidendo deo, Aur. Auguſtinus epiſtola 111. & 112.
Diuina quomodo indipiſcamur, Cælius 21. 34.
Guſtus animi amaro corporis humore infectus, diuinorum ſaporem, aut nullo modo, aut uix & rariſſime guſtat, Marſil. 2. 88.
Simulachra duo propoſita nobis ad ueritatis diuinæ ſpeculationem, Cælius Rhod. 25. 12.
De trini dei cognitione homilia Cyrilli Alexandrini.
Exhortatio ad amicos, ut percepturi deum, corporeum omne deponant, Marſilius 8. 51.
Quod ab amore dei exordiri debemus, ut deum intelligamus, Idem 8. 52.
Cognoſce alia ut te cognoſcas, cognoſce teipſum, ut cognoſcas deum, Marſilius 6. 8.
Mens, dei radio reflexo intelligit creata, recto creatorem, Marſil. 2. 17.
Quomodo cognoſcatur deus per creaturas, Bernardinus Ochinus 2. 2.
Deus quomodo cõprehendi poſſit, Bernardi flo. 1. 9.
Mens deum in ſeipſo uidet ob nimium ſplendorem omnino uideri nõ poſſe, Marſil. 2. 58.
Voluntas deo fruitur magis quàm intellectus, Marſilius 2. 61.
¶ De beneficijs dei & hominis obligatione, Raymundus Sebundius lib. 2. Violæ animæ.
De deo & cultu eius, Huld. Zuinglius in libello ad regem Franc.
De religione in genere uide ab initio huius libri.
Mundanorum medicina malorum eſt ſu permundani Dei cultus, Marſil. Fic. 4. 4.
Dei adoratio, Ant. Rampigollus cap. 4.
Laus dei, Vincent. Bell. 3. 10. 37.
¶ Qui primi ſacrificauerint deo uero, Polydor. Verg. 1. 5. Plura de ſacrificijs uide infra Tit. 5. & ſupra in Theologia gentili Tit. 8. libri 15.
Solus nullum carum amittit, cui omnes in illo cari ſunt qui non amittit, Marſilius 3. 4.
Solus in amando laudandoq; nunquam fallitur, cui amandi laudandiq; lex deus eſt, Idem 5. 23.
¶ Non ex humanis diuina, ſed ex diuinis humana ſunt iudicanda, Marſil. 5. 44.
Qui humanum amorẽ in diuinum tranſfert, ex homine transfertur in deum, Idem 7. 48.
Charitas potius quàm ſcientia transfert in deum, Marſil. 7. 50.
De diuina ſapientia, Hieron. Cardanus de ſapientia libro 1.
De rerum, præcipue diuinarum, unitate, dialogus Alani Varenij.
De Teſtamẽt. dei unico et æterno, Hein. Bullingerus.

¶Hactenus de propríjs & effectíbus dei: deq́ hominis erga deum officijs quibuſdam, íjs præſertim in quibus diuini nominis mentio fit. Quæ ſi forte Titulo 4. inter cæteras uirtutes repetantur, nihil eſt periculi, cum hi loci ad inquiſitionem magis (ut cito facile quod quis quæritreperiat) quàm ad lectionem comparentur.

Cæterũ quod hac in Parte poſtremo adiunximus quædam, in quibus dei uel diuinitatis mentio ſit quomodocũq́, experiundi tantum & ſpecimínis cauſa feci, ſi quis forte probaret: ipſe non admodum probo, cum nihil eorũ ſit quod non ad alium quempiam locum ſibi propriũ referri poſſit: propter dubia tamen nonnulla, quales multi ſunt librorum & capitum tituli, de quorum argumẽto non ſatis nobis cõſtat, uel quia libris illis omnino caremus, uel ſi habeamus perquirere non uacat, hic etiam locus admitti poterit. Hæc dixerim apologiæ inſtar non ſolum ad præſentem locum, ſed ad alios quoq́ in hoc opere ſimiles.

¶PARS 6. *De ſpiritibus ſiue angelis in genere.*

De bonis ſpíritibus. De malis ſpíritib.
De mundo inuiſibili, uide ſupra etiã in Phyſicis, Tit. 2. libri 14.
De dæmonibus, heroíbus, & homínibus deificatis, uide ſupra libro 15. Tit. 4.
De angelis, Ant. Coruinus. Lumen animæ Tit. 8. Rainerius. Pharetra. Phil. Melanchthon in locis. Iſidorus. Io. Damaſcen9 libro 2. Huld. Zuinglius epiſtola 17. Manipulus florũ. Laur. Bonicontrius libro 1. rerum cœleſtiũ. Mart. Lutheri liber à quodam Latine redditus, impreſſus Francfordię in 8. apud Brubachium.
Creatura ſpiritualis, Pharetra.
De ſpiritibus, Ioan. Lod. Viues.
De principatibus & poteſtatibus Sereni ſermo. Vide in Hæreticis infra Tit. 6. ubi opiniones illorum per locos digeſſimus.
Angelus quid, Marſil. Fic. 2. 82.
Dæmones an habeant corpus, item angeli, Cælius 2. 5.
An angeli omnes ſint ſpeciei unius, Cælius Rhod. 2. 3.
An corruptioni ſubiiciantur angeli, Cælius 2. 8.
Spíritus multiplex, Pharetra.
Per ſpíritus irrationales, rationales, & intellectuales tertium cœlũ petitur, Marſil. Fic. 2. 43.
De angelis bonis & malis, Dionyſius Rickel libro 5. de fide catholica.
Dæmonum bonorum & malorum nomina, Cælius Rhod. 2. 10.
De ſpíritibus bonis & malis, Mart. Bucerus in commentarijs ſuper Euang.
De ſpirituũ diſcretione, Dionyſ. Rickel.
De probatione ſpírituum, Ioan. Gerſon. Tomo 1. operum eius.
De modo dignoſcendi bonum ſpíritum à peruerſo, Iacobus de paradiſo in libro de animabus corporibus exutis.
De dæmonibus, Marſil. Fic. 11. 37. Vide infra ubi de malis ſpíritibus circa initium.
Dæmonis nomen fuiſſe ueteribus honeſtum, nobis non ita. Cur Ariſtoteles dicatur dæmonios, & Plato diuinus, Qui à ueteribus dæmonij dicantur, Cælius 2. 2.
Angelos à deo prefectos humanis rebus, quimox euaſerint dæmones, & immundi ſpíritus. Angelorũ numerus, Platonis ad id, & Ariſtotelis ſententia, Cælius 2. 1.
De intelligentijs & dæmonibus, ac tripli ci illorũ genere, eorumq́ cognomentis uarijs, deq́ infernis et ſubterraneis dæmonibus, Agrippa 3. 16.
De eiſdem iuxta theologorum ſententias, Ibidem 17.
An angelus dicatur de homine, Cælius Rhod. 2. 6.
De diuinis & dæmonibus Porphyrius, & alij Platonici plærique, de quibus ſupra è libro 15. Tit. 4.
De intellectu angelico & humano, Carolus Bouillus in epiſtolis.
Quales facti fuerint angeli.
An omnes angeli fuerint æquales in eſſentia, ſapientia, & libertate arbitrij.
Quæ communia & æqualia habuerunt angeli.
An boni uel mali creati ſint, et an aliqua mora

mora fuerit inter creationem & lapsum.
De triplici sapientia angelorum ante casum uel confirmationem.
An aliquam habuerunt dei dilectionem uel sui ante casum, Lombard. 2. 3.
An perfecti & beati creati sint: an miseri & imperfecti 2. 4.
Qua gratia indigebāt angeli, et qua non, Lombard. 2. 5.
Quod cum & boni & mali habeant liberum arbitrium, non tamen ad utrūq; flecti possunt, Lombard. 2. 7.
¶ De spiritu & anima in homine, uide mox parte ultima huius Tituli.
¶ Hæc de angelis in genere: quanquam & sequentium forte pauca aliqua generalia uidebuntur. Angelorū enim & spirituum nomē ad bonos malosq; commune est, ut Græcis olim dæmonum.

¶ De *angelis bonis*.

De cœli animabus, uide supra in Physicis ubi de cœlo.
Angeli boni, Erasmus Sarcerius ex Augustino. Rampigollus cap. 11. Hanapus 31.
De angelorū creatione & repāratione, Lombard. 2. 1. Quando facti sunt 2. 2. Vbi angeli mox creati fuerint, ibidem.
Spiritus sunt lumina quædam, Marsilius 2. 110.
Lux in angelo, Idem 2. 81.
Quid sit lumen in angelo, Marsil. 2. 101.
Lumen in angelo, Idem 2. 111.
Lumen in spiritu, Marsil. 2. 111.
Quando purgamus lucem cœlestē, primo reperimus animam, deinde angelum, Idem 2. 76.
Angelus neq; diuiditur ut corporis forma, neq; mouet ut anima, sed aliunde impletur, Marsil. 2. 20.
An mutato loco, mutet & dæmon. Cur quis alibi fortunatior. Dæmone illustrante, mira sæpe à nobis fieri. Theologorū de angelis bonis placita. Parangeliarchus, Cælius 2. 11.
Animæ stant mobiliter, angeli stabiliter, Deus est ipse status, Marsil. 2. 19.
A corporibus, animab. & angelis ascensus ad Deum, Marsil. Fic. 22.
De hierarchia cœlesti & ecclesiastica, Dionysij Areopagitæ liber. Vide capita enumerata Tomo 1. in Dionysio. Hunc librum transtulit Anastasius bibliothecarius, & Io. Scotus. In Dionysij opera, Rupertus Lincouiensis scripsit libros 4. & Albertus Magnus libros 5. & Iacobus Faber. Vide supra parte 1. huius Tituli, ubi de nominibus diuinis.
Ordines angelorum, Pharetra.
De ordinum distinctione.
Quid appellet ordo, & quæ sit ratio cuiuscunq; nominis.
Quod nomina illa sumpta sunt à donis gratiæ, non per se, sed propter nos eis data.
Vtrum hi ordines ab initio creationis distincti fuerint.
Vtrum omnes angeli eiusdem ordinis sint æquales.
Quomodo dicat scriptura decimum ordinem compleri, Lombard. 2. 9.
Per tres angelicas hierarchias tertiū cœlum petitur, Marsil. 2. 44.
Angeli sunt nuncij dei, & executores mandatorum eius, Otho Brunfelsius Pandect. 10. 6.
Angelorum officium, Coruinus.
An omnes cœlestes spiritus mittantur, Lombard. 2. 10.
Multi angelici intellect9, diuinus unus, Marsil. 2. 24.
De angelorum cognitione, Aegid. de Roma.
De angelor9 mēsura, Aegid. de Roma.
De præsidio angelico, Ioan. Riuius.
Gaudium angelorum, Pharetra.
An possint ex natura peccare sicut ante, Lombardus 2. 7.
De formis in quibus angeli apparent, Lombard. 2. 8.
Vtrum angeli ꝓficiant in merito & præmio usq; ad iudicium, Lombard. 2. 11.
De libero arbitrio angelorum, Lombardus 2. 5.
Vtrum beatitudinem, quam acceperūt in confirmatione stantes, meruerunt per aliquam tunc appositā gratiam, Lombard. 2. 5.
An aliquid datum fuerit stantibus quo conuerterentur, Lombard. 2. 5.

De confirmatione & conuersione stantium, Lombard. 2. 5.
Quod boni post cõfirmationem liberius habent liberum arbitrium quàm ante, Lombard. 2. 7.
Vtrũ boni angeli peccare possint, Lombard. 2. 7.
Quare peccatum hominis & non angeli remediabile sit, Lombard. 2. 21.
Vtrũ in angelis sint quatuor generales uirtutes, Lombard. 3. 33.
An Michaël, Gabriel, et Raphaël sint nomina ordinum uel spirituum, Lombard. 2. 11.
De lingua angelorum, eorumq; cum inter se, tum nobiscum collocutiõibus, Agrippa 3. 23.
De nominibus spirituũ, eorumq; uaria impositione, deq; spiritibus qui præsunt stellis, signis, cardinibus cœli, & elementis, Agrippa 3. 24.
Quomodo Hebræorum Mecubales sacra angelorũ nomina è sacris scripturis eliciant, atq; de septuaginta duob. angelis qui ferunt nomen dei, cum tabulis Ziruph, & commutationum literarum & numerorũ, Agrippa 3. 25.
De inueniendis nominibus spirituũ & geniorum à dispositione corporũ cœlestium, Agrippa 3. 26.
De arte calculatoria nominum angelorum ex traditione Cabalistarũ, Idem 3. 27.
Quomodo nonnunquam spirituum nomina accipiunt à rebus ipsis, quibus præficitur, Agrippa 3. 28.
Quod singulæ animæ habeant angelum bonũ ad custodiam, malum uero ad exercitium, Lombard. 2. 11.
Quomodo singuli angelos custodes habent, Marsilius 8. 3.
Angeli boni assistunt hominibus, & custodiunt eos, Brunfels. Pand. 10. 6.
De custodia nobis adhibita bonorũ dæmonum, Agrippa 3. 20.
De proprio dæmone, Plotinus.
De suo cuiusq; dæmone, Marsil. 10. 24.
De genio familiari, Ioan. Riuius.
Bonis dæmõibus, id est, angelis, res dum taxat inanimatas puritate mentis sacrare debemus, Marsil. Fic. 8. 25.
Vtrum homines assumantur iuxta numerum stantium uel lapsorum angelorum, Lombardus 2. 9.

¶ *De malis spiritibus.*

De dæmonibus August. Niphi libri 6, Pharetra.
Michaëlis Pselli libri 2. Græci. Marsilius Fic. 10. 8.
Eiusdem de dæmonijs tractatus in capita diuisus, 8. 22.
Iuliani Chaldæi libri 4.
Guilielmus Parisiensis.
Vide supra quædam, ubi de Spiritibus in genere. Dæmonis enim nomẽ Græcis gentilibus commune fuit.
De magia quod ad spiritus, &c. uide supra libro 10. Tit. 7. Fortassis etiã nonnihil adferet Titulo 6, infra, ubi contra ueneficos.
De dæmonib. malis, Eusebius libro 4. Euang. præp.
De malignis spiritibus, Ioan. Carnotensis libro 2.
De angelis malis, Erasmus Sarcerius ex Augustino, Rampigollus cap. 12. Hanapus 32.
De dæmonibus exempla, Cæsarij Cisterciẽn. distin. 5.
¶ *De diãbolo, Hierem. Pad. 1. 1. 29. Lumen animæ par. 2. cap. 67.* Manip. florum. Melitonis Asiani liber 1. Ioan. Damascenus libro 2. Pharetra. Brunfelsius Pandect. 10. 5.
Contra diabolum Gregorij Naz. heroici uersus 20. Expulsio diaboli, Idẽ Elegis 24.
Casus angeli, Pharetra.
Quomodo dixit Lucifer, Ascendam in cœlum, Lombard. 2. 2.
De casu diaboli, Anselmus Cant.
De casu uel electione Luciferi libellum uidi manuscriptum.
Angelos à deo præfectos humanis reb. qui mox euaserint dæmones, & immundi spiritus, Cælius 2. 1.
De auersione & lapsu cadentium, Lombard. 2. 5.
An lapsis sit imputãda auersio, Ibidem.
De restituendis dæmonibus Origenis opinio, Cælius 2. 15.
De dæmonum generibus, Ioan. Trithemius.
De ordinibus malorum dæmonum, eo-

rundemq;

rundemq; casu, & naturis uarijs, Agrippa 3. 18.
De maioribus & minoribus quidam ceciderunt: inter quos unus fuit celsior, scilicet Lucifer.
Vnde & quomodo deiecti sunt.
Quare non est eis concessum habitare in cœlo uel in terra.
De prælationibus dæmonum.
An omnes dæmones sunt in hoc aëre caliginoso, uel aliqui in inferno.
An dæmones semel uicti à sanctis ultra accedãt ad ipsos uel ad alios, Lombardus 2. 6.
De corporibus dæmonum, Hen. Corn. Agrippa 3. 19.
De infestatione malorum dæmonũ, Idẽ 3. 20.
Dæmones qua ratione uarias exhibeant figuras, Cælius Rhod. 2. 6.
Qui & ubi uisibiles dæmones, Idem 2. 5.
Dæmones in humana corpora illici ui melancholici humoris, Hen. Cor. Agrippa 1. 60.
De spectris umbrarum, Ioan. Riuius.
De quibusdam ædibus quæ Romæ infames sunt ob frequentissimos lemures, & terrificas imagines, Alexander l. C. Neapolitanus.
De illusionibus malorum dæmonum, Idem.
Mira exempla à cõpluribus expta de umbrarũ figuris, & falsis imaginibus, & quæ ipse didicit, atque expertus fuit, Idem in Genialibus diebus, 2. 9.
De dæmonum illusionibus Beertamus.
De nocturnis illusiõibus Collatio apud Ioan. Cassianum.
Cur quidam dæmones ingerant se pueris, Cælius Rhod. 2. 6.
Qui dicantur uelut umbrę uagari, Idem 26. 22.
De imaginibus atque umbris, Marsilius Fic. 11. 34.
Apparitiones uariæ, Rampigoll. ca. 14.
De potestate dæmonũ, Iacobus Carth. Erdford.
Vtrum mali angeli recte uiuere possint, Lombard. 2. 7.
Dæmones an sentire doloris uim possint. Spiritũ esse, qui sensum efficiat. Cur enses offerantur dæmonibus. Virgilij locus explicatur. Theologica sententia de supplicio dæmonum, Cælius Rhod. 2. 8.
Quibus modis angeli mali noscant ueritatem temporalium rerum.
Quod magicæ artes uirtute & scientia diaboli ualent, quæ est eis à deo.
Quod malis angelis non seruit ad meritum materia uisibilium rerum.
Quod non sunt creatores, licet per eos magi ranas & alia fecerunt, sicut nec boni: etsi per eorũ ministerium fiant creaturæ, Lombardus 2. 7.
Quod angeli mali multa possunt per naturæ uigorem, quæ non possunt propter dei prohibitionem, Ibidem.
Aduentus diaboli, Lumẽ animę Tit. 20.
Sapiens abstinebit tum cibo tum sacrificio animalium: per hæc enim mali ad nos dęmones aduocanẽ, Marsil. 8. 27.
Euchotarum & Gnosticorum impia sacra dęmonibus cõcipiendis, Cæl. 2. 16.
Qui sacrificant animalia, clam dęmones ad se malos allíciunt: dæmonibus uero bonis, id est, angelis res duntaxat inanimatas puritate mẽtis sacrare debemus, Marsil. Fic. 8. 25.
Puritas & abstinentia à malis dæmonib. nos tuetur quibus contemplatores sacrificare nihil debent, Idem 8. 26.
De exorcismis, Felix Malleolus. De exorci.
Adiuratio, 1. 3. 69. Vincentius Bell.
De credulitate delata dęmonibus, Felix Malleolus.
De characteribus & sigillis spirituum, Agrippa 3. 29.
Inuocatio dæmonum, 3. 3. 28. Vincent. Bell.
Malus dæmon per uerisimile ad falsum, per uoluptatẽ trahit ad malum, Marsilius 10. 42.
Quomodo dicũtur dæmones intrare in homines, Lombard. 2. 8.
Diaboli seruitium, Pechanus 4. 8.
De cõstantia & fiducia aduersus dæmonum præstigias, Sabellicus 10. 3.
Qua iustitia sit uictus diabolus, Lombard. 3. 20.
De causa inter deum, hominem, & diabolum, Ibidem.
Diaboli malitia, Bernardi flores 7. 42.

De inuidia diaboli, qua ad tentandum accessit.
De forma in qua uenit.
De calliditate serpentis.
Vtrum elegerit serpentē, ut per eum tentaret diabolus.
De modo tentationis, Lombar. 2. 21.
Multa quę stellę significāt, dęmones persuadent, nos agimus, Marsil. 8. 42.
Diaboli tentatio, Rampigollus cap. 130. Hanapus 104. Pechanus 4. 35.
Diaboli usura, Pechanus 1. 25.
Diabolo resistendum, Marullus 5. 7.
Pugna aduersus satanam, Ibidem.
Vide infra Tituli 4. parte 1. ubi de pugna aduersus peccata.
¶ De parœmia, Sed ô palamnæ atq; a literie dæmon, Tzetz. 12, 449.
De hoc, Iuxta obsoletas fabulas non habens dæmonium emo porcellū, Tzetzes 12. 418.
¶ De inferis uide Titul. 4. ubi de pœnis.

¶ PARS 7. *De homine in genere, & de uita humana. De anima. De uoluntate & libero arbitrio. De conscientia.*

De homine, quantum ad naturalē considerationem uide quædam supra in Physicis, circa finem Tituli 11.
De homine Ioan. Lod. Viues lib. 1. de ueritate fidei. Bernardin Ochinus Tomo 4. concionum Italicarum. Huld. Zuinglius in libro de uera et falsa religione.
De homine uel philosophia Greg. Nysseni libri 8. quorū capita Tomo 1. enumeramus: Itē Gregorij Nazianzeni epistolæ 2. paruæ.
De hominis creatiōe et anima, Vincent. Bell. 24. libro Speculi Natur.
De hominis formatiōe Alber. Magnus.
De uiri & mulieris creatiōe, uide supra Tit 2. inter scripta in Genesin.
Homo ante lapsum, Sarcerius ex Augustino.
Quomodo dicitur homo factus in animam uiuentem.
Corpus hominis ante peccatum mortale & immortale erat: post peccatum, mortuum.
Vtrum immortalitas, quam tunc habuit, fuerit de conditione naturæ, an ex gratiæ beneficio.
Si posset homo uiuere semper utens alijs lignis, & non de ligno uitæ, Deo nō mandante ut de illo ederet.
De immortalitate corporis, Lombardus 2. 19.
L. Cælij Firm. Lactantij de opificio dei uel formatione hominis liber.
In eundē obseruationes Iod. Vuillichij.
Non creauit ad parua quædam deus homines, sed ad magna, Marsil. 5. 6.
Homo lapsus uel uetus, Sarcerius ex Augustino.
De modo procreationis filiorum, si non peccassent primi homines.
Quare in paradiso non coierunt.
De modo translationis in melius, si non peccassent.
Vtrum in perfectione staturæ, & usu membrorum procrearentur filij.
Vtrum etiam in sensu paruuli nascerentur.
De duobus bonis, altero hic dato, altero promisso, Lombard. 2. 20.
Quare deus permisit hominem tentari, quem sciebat casurum.
Qualis fuerit secundum animam homo ante peccatum.
De triplici scientia hominis ante lapsum.
Vtrum homo præscius fuerit eorum, quæ sibi futura erant, Lombardus 2. 23.
De gratia hominis & potentia ante casum.
De adiutorio homini in creatione dato, quo stare poterat, &c. Lombar. 2. 24.
De libero arbitrio, sensualitate, ratione & partibus eius, Ibidem.
Quare rationalis creatura facta sit, id est homo uel angelus.
Quomodo dicitur homo factus propter reparationem angelici casus.
Quare ita homo sit institutus, ut unita sit anima corpori, Lombard. 2. 1.
Quomodo dicat scriptura decimum ordinem angelorum cōpleri debere de hominibus.
Vtrum homines assumantur iuxta numerum stantium uel lapsorum angelorum, Lombard. 2. 10.
De cognitiōe dei et hominis, Io. Caluino.

De homi-

De hominis conditione, Flores Bernardi 2. 1. & 2. 2. Gregorius Nyſſenus Græce, & Latine, interprete Dionyſio Exiguo abbate Romano, de hominis imagine & conditione.
Homo & eius dignitas, Pharetra.
De dignitate humanæ conditionis, Ambroſius Mediol. Tomo 4. in id quod ſcriptum eſt, Faciamus hominem ad imaginem noſtram.
De uilitate humanæ conditionis, Innocentius papa 3.
De generis humani conditione, uide apud Aug. Steuchum in Pſalmos.
Hominis miſeria & fragilitas, Pharetra. Bernardi flores 6. 34.
Corpus humanum, Pharetra.
De homine facto ad Dei imaginem, Aurel. Auguſtinus Tomo 4. quæſtione 31. Vide plura Tit. 2. inter ſcripta in Geneſin.
De imagine dei amiſſa & recuperanda, Baſilius Magnus.
De hominis reparatione per doctrinam & ſtudium philoſophiæ, & ſcientiam linguæ, Vincent. Bell. libro 2. Speculi Doctrin.
De natura hominis, quatenus homo eſt: & de his quæ ſunt neceſſaria homini ad cognoſcendum ſeipſum, deum, & proximum, Raymundus Sebundius libro 1. Violæ animæ.
De homine exteriore & interiore, Deſ. Eraſ. in Milite Tomo 5. operum eius.
De compoſitione hominis interioris & exterioris, Dauid lib. 2.
De homine interiore libri 6. Richardi de S. Victore.
Homo nouus, Sarcerius ex Auguſtino.
De fine hominis, Ioan. Lod. Viues libro 1. fidei Chriſt. duobus in locis.
Anthropotheomachia Octauij Cleophili, uerſibus.
De humani generis redemptione & ſalute per Meſſiam Pet. Galatin. libro 6.
De captiuitate & redemptione generis humani, Ioan. Driedonis. Vide ſupra in Chriſto.
¶ De extrinſeca hominum uita, Gregorij Naz. Elegi 64.
De uitæ terminis, Germanus archiepiſc. Conſtantinop.
De miſeria huius uitæ, Hildebertus.
Breuitas & inſtabilitas uitæ huius, Pharetra.
De longitudine & breuitate uitæ locus ad phyſica etiam pertinet ſecundum aliam conſiderationem.

¶ *De anima, & eius facultatibus, &c. De animæ immortalitate.*

De anima, Sarcerius ex Auguſtino. Iſraëlita. Bernardinus Tomo 4. Concionũ. Vide ſupra in Phyſicis Tit. 9.
Anima & conditiones eius, Pharetra.
De Iſaac & anima, Ambroſius Mediola. Tomo 4. operum eius.
De corpore & anima, Melito Aſianus.
De hominis creatione & anima, Vincentius Bell. lib. 24. Speculi Nat.
De creatiõe animæ, uide ſupra inter ſcripta in Geneſin, ubi de hominis creatione.
De anima hominis, Flores Bernardi 1. 19. & 1. 20.
De anima rationali, Rainerius.
De anima ſeparata, Idem.
Animæ gradus quo cætera animantia præcellit, Bernardi flores 2. 7.
Animæ incrementum, ibidem 2. 14.
Animæ cum deo affinitas, Bernardi flores 2. 4. De imagine eius ad deum alibi dictum eſt.
Animæ excellentia, Ibidem 2. 5.
De coniugio ſpirituali animæ et Chriſti, Bernardinus Ochinus 1. 12.
De ſpiritu & anima, Hugo de S. Victore: qui liber attributus eſt Aur. Auguſtino Tomo 3. operum eius. Vide Tomo 1. noſtro folio 116. a.
De ſpiritu, anima, & carne in homine, Deſ. Eraſmus in Milite Chriſt.
De animorũ ſtatu, Matthias Vngarus.
De animæ uita & ſenſu, Bernardi flores 7. 12. & 7. 14.
Animæ prima forma obſcurari quidem, ſed non exterminari poteſt, Ibid. 2. 11.
De animæ uirium reformatione, Gerardus Zutphanieñ.
Animæ ſimplicitas, Bernardi flores 2. 6.
De felicitate animæ, Dionyſius Rickel.
De bono mentis, Iſraëlita.
De ſalute animæ, Io. de Turre cremata.
De anima mulieris, quæ non eſt ex ani-

ma uiri: quia animæ non sunt ex traduce, Lombardus 2. 18.

¶De pugna animæ, Aurel. Augustini operū Tomo 9. liber incerti authoris.

De continuo conflictu carnis & animæ, Ioan. Arboreus.

Psychomachia, Prudentij poëma. Vide infra Tit. 4. Parte 1. de pugna contra peccata.

¶De cōnubio uerbi & animæ, Lauren. Iustinianus.

De claustro animę, Guilielmus Parisien sis, Hermañus Schildis, Hugo Corb. Innocentius papa 3.

De arra animæ, Hugo de S. Victore.

Gemma animæ de officijs diuinis, Honorij libri 6.

Medicina animæ Vrbani Regij, pro sanis & ægris, & moribundis, Germanice excusa Argentorati 1540. in 16. apud Iacobum Frœlich. Vide infra Titulo 4. ubi de consolatione.

De exitu animæ, Cyrillus. Vide ubi de morte infra.

De animæ uita & morte, Coruinus.

Speculum animæ, de cognoscendo seipsum, de noscēdis creaturis ad laudandum Deum, de cognoscendo deo, collectum ex dictis SS. patrum: Vidi manuscriptum.

Viola animæ, de hominis natura, ad cognoscendum se, deum et hominem: et omne debitum, quo deo obligatur & proximo, Raymundi Sebundij.

Dialogus inter deum & animam theologicus, Marsil. Fic. 1. 4.

Refectio mentium, Honorij.

De bona mēte, iambi Arnoldi Oridryi.

¶De cogitatione, Rainerius. Flos theologiæ. Pharetra.

De cogitationibus, Efrem, Iac. Carthus. Erford. Vide etiam mox Titulo 4. paulò post initium.

Humanum iudicium, Rainerius. De facultatibus diuersis animæ humanæ plura uide supra in Physicis Titulo 9.

¶De diuinitate animi à religione, Marsilius Fic. 1. 110. &c.

Aegloga Chloris de immortalitate animæ & uita æterna, Gaspar. Bruschij.

De animæ immortalitate, Sophilog. 2. 2. & 3. 1. 6. Bernardi flores 2. 8. Coruinus. Hanapus 33. Rampigoll. ca. 13.

De resurrectiōe domini nostri Iesu Christi carmen, quo animorum immortalitas scripturę testimonijs asseritur, per Hub. Susannæum.

Plura uide supra in Physicis Titulo 9. folio 216. 2.

¶*De uoluntate hominis.*

Vide etiam in Physicis supra, Tit. 9.

De uoluntate, Rainerius. Bernardi flores 7. 49. Flos Theologiæ.

De uoluntario & inuoluntario. Gregorius Nyssenus libro 5. operis de philosophia.

Propria uoluntas, Pechanus 3. 23.

Bona intentio, Pharetra.

De electione & eligendo, Ibidem & Rainerius.

De electiōe boni et mali, Pechan 9 4. 76.

De uoluntate simpliciter, item de bona & mala seorsim, dicetur etiā mox Titulo 4. aliquid.

De uoluntate, & eius fine.

Quid sit bonus finis, scilicet charitas.

Quod omnes bonæ uoluntates unū finem habent, & tamen quædam diuersos fines sortiuntur, Lombard. 2. 38.

De differentia uolūtatis, & intentionis, & finis.

Quare uoluntas dicitur peccatū, cum sit de naturalibus, quorum nullum aliud peccatum est.

Quare actus uoluntatis sit peccatum, si actus aliarum potentiarum non sunt peccata, Lombard. 2. 39.

In uoluntate solum peccatum ęsse, Lombard. 2. 41. & 42.

Quid sit uoluntas.

Quæ sit gratia uoluntatem bonā præueniens.

Quod bona uolūtas quæ præuenitur gratia, quędam dei dona præuenit, Lombard. 2. 26.

De gratia uide supra ubi de effectibus dei.

Ex quo sensu dicitur, naturaliter omnis homo uelle bonum.

An ex fine omnes actus pensari debeāt, Lombard. 2. 40.

Vtrum passiones sanctorum debeamus uelle.

GOTTFRIED WILHELM LEIBNIZ BIBLIOTHEK
NIEDERSÄCHSISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Signatur: Leibn. Marg. 64:2, Stück 2, [135] - 57v
PUBLIC DOMAIN

uelle, Lombardus 1. 48.
Permiſſio humana, Rampigoll9 ca. 103.

¶ *Qui de libero arbitrio ſcripſerunt, ordine literarum enumerati. A. liberum arbitrium denotat.*

Vide ſupra in Phyſicis Tit. 9.
Libellus quidam Germanicus authoris anonymi, multis ex utroq; Teſtam. ſententijs approbat, nullas eſſe uires noſtras, à deo fieri, incitari, & perfici omnia: & ſine dei gratia nihil uel eſſe uel poſſe homines. Sigiſmūdus Grim excudit Auguſtæ 1523. in 8.
¶ Albertus Pighius de lib. A. contra Io. Caluinum.
Anit. Man. Seu. Boëtius in Conſolatione philoſophiæ affert nonnulla de facto & A. Ambroſ. Taruiſinus.
De gratia & A. Anſelmus.
Præcepta dei ſunt impoſſibil. noſtris uiribus, Anto. Anglus artic. 3.
Liberum A. ex ſuis uiribus non poteſt non peccare, Idem artic. 4.
Antonius Coruinus.
Aur. Auguſtini libri 3. de A.
Eiuſdem de gratia & A. lib. 1. ad Valentinum, Tomo 7. operum eius.
Eiuſdē, An peccatū & recte factū in libero A. fiat, Tomo 4. quæſtio 24. ex 83.
Eiuſdem epiſtola 46. & 47. de A.
Eiuſdem de natura & gratia contra Pelagianos liber, Tomo 7.
Opuſcula Auguſtini omnia, quæ ad gratiam & liberum arbitrium ſpectant, continentur Tomo 2. ex tribus, quos Auguſtinus Softeneus ex operibus Auguſtini excerpſit & illuſtrauit.
De lib. A. ante lapſum, Eraſmus Sarceríus ex Auguſtino.
De eodem poſt lapſum in rebus ſpiritualibus, Ibidem.
De eodem in rebus externis & puris ciuilibus, Ibidem.
Bartolemæus Vueſthemerus.
Baſilius Magnus.
An homo liber ſit, aut non, et quo modo, Bernardin. Ochinus 2. 40.
De gratia et libero A. Bernhard. Claren.
Homo cum liber eſſet, peccato ſuo perueniente, ſeruus factus eſt, Bernardi flores 1. 10.
Animæ libertas, ibidem 2. 9.
Animæ libertas deturbari, non tamē deſtrui poteſt, Bernardi flo. 2. 12.
In ijſdem de A. 7. 67. & 68. & 69.
Cælij cuiuſdam libellus, cōtra quē Deſ. Eraſmus ſcripſit.
Cæſarius epiſcopus Arelateñ. de gratia & A.
De libero arbitrio, eiuſq; uirtute & dignitate Caliſti Placentini liber, ex Italico in Latinum uerſus.
Caſſianus, contra quem Proſper ſcripſit. Deſ. Eraſmi Diatribe, Tomo 9. operū eius. Eiuſdem Hyperaſpiſtes Diatribes, Ibid. Libri duo ſunt contra ſeruum arbitrium Mart. Lutheri.
Eiuſdem liber in Cælium, Tomo 3. operum eius.
Eraſmus Sarceríus.
Franc. Lambertus.
Fulgentij de gratia dei & A. libri 7.
Gaſpar Saſgerus.
Gregorius Nyſſenus libro 7. operis de philoſophia.
Sūper arbitrio humano exempla & ſcripturæ, cū Iacobi Ziegleri Conceptionibus in Geneſin & Exodum.
Ioan. Damaſcenus libro 2.
Ioan. Dietenbergius de A. poſt peccatū in homine.
Ioan. Driedo de concordia liberi A.
Ioan. Eccius. Io. Faber Viennenſis.
De gratia & A. Ioan. de Indagine.
De natura & gratia, Idem.
Laur. Valla. Lupus Seruatus.
Mart. Lutherus de ſeruo arbitrio; cōtra quod Deſ. Eraſmus ſcripſit.
Eiuſdē concio Germanica de gratia dei & A. & clauibus Petri, excuſa Baſileæ apud Adamum Petri 1520. in 4. charta 1.
Otho Brunfelſius libro 3. Pandectarū.
¶ De A. Pet. Lombard. 2. 5.
De eodem in primis parentibus, 2. 24.
Definitio liberi arbitrij ſecundum philoſophos.
Qualiter in deo accipitur liberum A.
Quod angeli & ſancti liberū habent arbitrium.
Quod liberius erit liberum arbitrium quando peccare non poterunt.
De differentia libertatis liberi arbitrij ſecundum diuerſa tempora.

De quatuor ſtatibus liberi A.
De corruptiõe liberi A. per peccatũ.
De tribus modis libertatis liberi arbitrij à neceſſitate, à peccato, à miſeria.
De libertate quæ eſt ex gratia, & quæ ex natura, Lombard. 2. 25.
An per liberum arbitrium bonum operatur homo ſine gratia, Lombardus 2. 26.
Quod idem eſt uſus uirtutis & liberi A. ſed uirtutis principaliter.
Quidam putant uirtutes bonos uſus eſſe liberi arbitrij, id eſt, actus mentis, Lombard. 2. 27.
De hæreſi Pelagiana, &c. 2. 28. & de hæreſi Iouiniani et Manichæi, Ibid.
Quod cum angeli habeant liberum A. non tamen ad utrũq; flecti poſſunt.
Quod boni poſt confirmationem libe rius habent liberum A. quàm ante, Lombard. 2. 7.
Pharetra. De humanis uiribus & A. Phil. Melanchthon loco 6.
Palatium Reginæ, quod eſt liberum A. in Hypnerotomachia Poliphili.
Proſper de lib. A. contra Caſſianum.
Rainerius.
De libero arbitrio tragœdia Italica Stephani Nigri.

¶ De conſcientia. Vide etiam in phyſicis Tit. 9.

Gaſparis Schuencfeldij libellus Germanicus impreſſus Haganoæ 1533. in 8. chartis 3. hoc titulo, Summarium pugnæ Chriſtianæ, de bona & mala conſcientia: quomodo uetus homo exui, & praua peccatorum conſcientia deponi debeat: & contrà nouus homo & bona conſcientia induí.
Conſcientia mala, Pharetra.
Remorſus conſcientiæ, Ibidem.
De corde prauo & conſcientia mala, Antonius monachus Meliſſæ 2. 88.
Directorium conturbatæ conſcientiæ, Goſuuini de Hex.
De conſcientia, Antonius mon. Meliſſæ 2. 81. Stobæus. Rainerius. Io. Riuij libri 3. Ambroſius Taruiſinus 1. Io. Gerſon Tomo 2. operum eius.
De interiore domo cõſcientię, D. Bernhardus.
Prouerbia, id eſt, de domo conſcientiæ, Anſelmus Cant.
Paradiſus conſcientiæ, Vuerneri Carthuſieñ.
Conſcientiæ teſtimonium, Bernardi flores 5. 36.
Conſcientiæ regnum, S. Bonauentura.
De examinatiõe cõſcientiæ, Rainerius.
De conſcientia bona, Pharetra.
De integritate et cõſcientia bona, Brunfelſius Pand. libro 9.
De puro corde & conſcientia bona, Anton. mon. Meliſſæ 2. 87.
De ſerena conſcientia, Io. Fran. Picus.
De puritate conſcientiæ, Thomas Aquinas.
Conſolatio timoratæ conſcientiæ per Io. Nider.
De remedijs ſcrupuloſitatum conſcientiarum, Fr. Vuyler monachus.
Carbones ſpirituales, Pharetra.
Syntereſis, Rainerius.
De conſcientia et ſyntereſi plura uide ſupra in Phyſicis Titulo 9.

TITVLVS IIII. MORALIS

eſt totus, id eſt, de uirtutibus & uitijs, & pertinentibus ad ea. Partes habet 13.

PARS 1. *De uirtute in genere, &c.*
De bonis operibus, & eorum libertate, neceſſitate, meritis.
De uirtutum cauſis, circumſtantijs, connexione, &c.
De libris, ſententijs, præceptis, & exemplis, quæ uita Chriſtiana informatur.
De ſublimioribus fidelium uirtutibus. De quibus plura require infra inter præmia.
De Chriſtianis quædam in genere.
De pœnitentia, confeſſione, conuerſione, reformatione, compunctione & contritione cordis, & ſatisfactione. Vide etiam Titulo 5. ubi de Sacramentis.
De odio mali, præſeruatione, pugna, & uictoria aduerſus ipſum.
¶ *Oeconomica quædam, de puerorum inſtitutione: de mulieribus, &c. Politica differentur ad finem Tituli 5.*
¶ *De uitijs ſimul & uirtutibus in genere.*
PARS 2. *De malo, uitijs, & peccatis in genere.*
De cauſis & iis quæ circa peccatum conſiderantur.
De peccato originali.
De his quæ uenialia uocant.
De mortalibus, & grauiſſimis illis quæ directe cõtra ſpiri-

GOTTFRIED WILHELM LEIBNIZ BIBLIOTHEK
NIEDERSÄCHSISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Signatur: Leibn. Marg. 64:2, Stück 2, [137] - 58v
PUBLIC DOMAIN

fidem Christianã sunt: & de peccato in spiritum sanctum.
Libri, ut Summæ, & alij, de uitijs scripti. Vide finem Partis præcedentis.
PARS 3. De *affectibus. Coniunximus aliquos affectus uitijs & uirtutibus illis, quorum notæ uel comites sunt.*
PARS 4. De *iustitia & partibus eius, & uirtutibus finitimis, erga Deum, proximum, & nosipsos.*
5. De *iniustitia.*
PARS 6. De *sapientia, prudentia, &c.*
7. De *ignorantia, imprudentia, & alijs uitijs eiusdem generis.*
PARS 8. De *temperantia.*
9. De *intemperantia.*
PARS 10. De *fortitudine.*
¶ *Segmentum 2. De materia fortitudinis, gloria, honore, fama & contrarijs. De diuitijs, paupertate, et fortuna utraq; (De felicitate, uide infra in Præmijs: de morte & eius contemptu in pœnis.) De corporis commodis & incommodis.*
¶ *Segmentum 3. habet consolationes. De consolatione in morte uide infra, ubi de morte.*
PARS 11. De *uitijs fortitudini oppositis.*
PARS 12. De *præmijs, tum in præsenti uita, tum in futura.*
PARS 13. De *pœnis similiter, tum in præsenti, tum in futura uita.*
¶ *De morte, mortis contemptu, & præparatione ad ipsam.*

¶PARS 1. De *uirtute in genere, &c. ut supra.*

DE uirtute in genere, uide supra Tit. 17. libro 16. qui de Philosophia morali est: & eosdem ferè Titulos habet, quas præsentis Tituli partes fecimus, hoc interest, quod illic gentilium scriptores, hic uero Christianos tantũ citamus: Quanquã & hic aliquos communium locorũ libros nominamus, qui ex sacris simul & profanis uoluminibus collecti sunt. Qui uoluerit copiosiorem habere materiam, de ijsdem plærũq; tum uirtutibus tum uitijs, & pertinentibus ad ea, utrobiq; nonnihil reperiet: & nos ut plurimũ quoto libri 16. titulo ijsdem de rebus tractetur, indicabimus.

Libro 16. supra peculiarem Titulum de uirtutibus circa sermonem fecimus, penultimum illius libri: ut ultimũ de uitijs sermonis: hîc uero cæteris ea admiscuimus, ut modestiam dicendi & taciturnitatem temperantiæ, loquacitatem & scurrilitatẽ intemperantiæ: Veritatem iustitiæ: mendacium, periurium, murmurationem, iniustitiæ: Fiduciam in dicendo & reprehensionem, fortitudini: adulationem, uitijs fortitudini oppositis. Quæ de lingua uel sermone simpliciter dicũtur, cum in bonam malamq; partẽ accipi possint, referantur ad ultimum segmentum primæ partis huius Tituli, quod pauca quædã de uirtutibus simul ac uitijs continet.

Virtutes omnes aliquando iustitiæ nomine cõplectimur, de qua locus erit infra.

Virtutibus singulis, non finitimas modo uirtutes, & quæ consequuntur ad eas coniunximus: sed etiam causas, signa, & materiam.

Virtus Christiana perfecta, trina est: constat enim fide, quæ ad deum refertur: spe, quæ animæ et corporis sui cuiusq; salutem expectat: et charitate, quæ ad proximum pertinet. De his dicetur infra ubi de iustitia, cuius munus est suum cuiq; tribuere. Fortassis autem aliquis omne genus uirtutum ad tria hæc ueluti genera referre posset. Ego à recepta diuisione, quæ secundum quatuor principes uirtutes apud philosophos fit, quam in Ethicis libro 16. seruaui, hic quoq; discedere nolui.

¶De uirtute, Rainerius, Pharetra. Iacobus Magnus in Sophilogio 2. 1. 1. & 2. 1. 2. & 2. 1. 3. & 2. 1. 4.

Mores boni, Pharetra.

Via bona, Ioan. Pechanus 3. 5.

De inquisitione beatæ uitæ, Rugeri de Venray libri 2.

Vitæ syncerítas, Iac. Magnus in Sophilogio 2. 1. 12.

De bene uiuendo, Aur. Augustinus epistola 20.

Bona uita, Pharetra.

Vita & doctrina, Ibidem.

¶De bonis in genere, uide supra in Ethicis libro 16. Tit. 17.

Bonum, Rainerius.

GOTTFRIED WILHELM LEIBNIZ BIBLIOTHEK
NIEDERSÄCHSISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Signatur: Leibn. Marg. 64:2, Stück 2, [138] - 59r
PUBLIC DOMAIN

Naturalis appetitus boni, Pharetra.
¶ Summa notabilis Durandi monachi.
De uirtutibus opus Smaragdi, quod inscripsit Diadema monachorum.
Ioan. Scholastici libellus, cui titulus est Climax, inepte & deprauate translatus est nescio à quo: deinde uero commodius ab Ambrosio Camaldulense.
Speculum uirtutum, in 12. partes diuisum, Engelberti Litzimiti abbatis.
Medicina animæ pro sanis & ægris instante morte, per Vrbanū Regium, Germanice excusa Argētorati in 16. Plura uide infra Parte ultima huius Tituli ubi de morte.
Status triplicis conuersationis, Pharetra. De conuersatione & societate, uide infra in Parte de iustitia mox post amicitiæ mentionem.
¶ De quatuor uirtutibus Cardinalibus, Conradus Hensel. Henrici Arimínensis tractatus. Pharetra. Vide supra libro 16. fol. 275. b.
De 4. uirtutibus principalibus.
Vtrum hæ uirtutes in Christo fuerint, et in angelis sint.
De usibus earum, Lombard. 3. 33.
De instinctu quàdruplici, Hein. de Vri maria liber, qui à nonnullis Heinrico de Hassia inscribitur.
De tribus uirtutibus, Hieronymus Tomo 4. operum eius.
De bono morali & remedio contra tentationes, Iaco. Iunterbuck Cartusieñ.
Naturalia desideria, Pharetra.

¶ *De bonis operibus, & eorum libertate, necessitate, meritis.*

Vide infra Titulo 4. in iustitia, ubi de fide & operibus.
Ibidem de Charitate dicetur, quæ & ipsa pertinet ad opera.
Opus, Rainerius.
De operibus humanis, Ambrosius Taruisinus.
Operatio bona, Pharetra. Hanapus 115. & 116. Rampigollus cap. 92.
De bonis operib. Antonius Coruinus. Erasmus Sarcerius ex Augustino. Flos Theologiæ. Ioan. Pechanus 45. Mart. Bucerus in Euangelia. Martini Lutheri libellus Germanicus, excusus Basileæ 1522. apud Valentinū Curionem. Pharetra.
Bonorum operū integra explicatio per Othonē Vuerdmyllerum libro 3. de iustificatione.
De operibus cum fide, Hadrianus Cardinalis libro 2. ueræ philosophiæ.
De operibus legis, Hermannus Bodius.
De operibus uirtutum, Guilhelmus Parisieñ.
Bonum exemplum, Io. Pechanus 4. 106.
De satisfactione uide infra ubi de pœnitentia.
Initium boni operis, Pharetra.
Opera nostra quatenus bona, Huldryc. Zuinglius articulo 22.
In omni opere bono iusti peccant, Anton. Anglus articulo 5.
De fundamento bonorum & falsorum operū, libellus impressus cum Theologia Germanica Mart. Lutheri, Basileæ apud Adamum Petri 1523. in 4.
An lex Dei per nos obseruari queat, Bernardinus Ochinus, 1. 23.
De modo agendi opera bona abunde prompteq;, 1. 19. Idem.
Operum nostrorū series, 1. 1. 2. Vincentius Bell. fructus, dist. 3. principium principale, dist. 4.
Principia extrinseca, 1. 2. 1.
Intrinseca 1. 1. 5.
Facientes & facta, Pharetra.
De profectu paulò post dicetur.
De præmijs bonorum operum, uide infra parte 12. huius Tituli.
Opera necessaria, Vincentius Bell. 1. 1. 1.
De necessitate bonorū, Callisti Placentini libri 2.
De operū libertate & necessitate, Fran. Romæus.
Libertas, Pharetra.
Breuis tractatus ad omnes in Christianā libertatem maleuolos, authoris anonymi, impressus olim Germanice semicharta.
¶ De merito uel meritis, Lumen animę parte 2. ca. 148. Brūfelsius Pandect. libro 4. Flores Bernardi 5. 20. Huld. Zuinglius in libro de uera & falsa religione.
De merito uel pręmio, Rainerius. Sed de præmijs priuatim dicetur infra, parte 12. huius

GOTTFRIED WILHELM LEIBNIZ BIBLIOTHEK
NIEDERSÄCHSISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Signatur: Leibn. Marg. 64:2, Stück 2, [139] - 59v
PUBLIC DOMAIN

12. huius Tituli.
De gratia & merito, Bartolemęus Vuesthemerus. Hermannus Bodius. De gratia Dei dictum est præcedente Titulo inter effectus dei.
De uitæ meritis, Hildegardis libri 3.
De meritis & mercede operum, Io. Caluinus cap. 10.
Discussio meritorum, Vincentius Bell. 2. 2. 6.
Vtrum bona quæ fiunt ab aliquibus malis, ualeant ad meritum uitæ, cum fuerint cõuersi ad bonũ, Lombard. 4. 15.
De gratia, quæ non est, sed facit meritũ, Idem 2. 27.
Opera esse iustificatoria, Ioã. Dietenbergius.
Opera nostra esse meritoria & satisfactoria, Idem.
De bonorum operum necessitate & merito, Calistus Placentinus.
De bonis operibus, eorũq; meritis, Phil. Melanchthon loco 15.
Meritum, Vincent. Bell. 1. 2. 15.
Qua ratione fides dicitur mereri iustificationem, Lombardus 2. 27.
De merito & sacramentis, Ioan. Pechanus libro 4.
Contra Lutheranos, per bona opera & uirtutem Christianum quenq; apud deum promouere, Alfonsus de Herrera Caroli v. concionator.
¶ De uirtutum causis, circũstantijs, connexione, &c.
Modus in omni re optimus, Flores Bernardi 2. 20.
Medium tenendum, Ibid.
Consuetudo bona, Iaco. Magnus in Sophilogio 2. 1. 7.
Locutio bona, Pharetra.
Voluntas bona, Pharetra. Flos Theologiæ.
Intentio recta & pura, Pharetra. Rampigollus cap. 65.
Ex quo affectu uel fine omnes actus sint boni uel mali.
An omnis intentio & actio infidelium sit mala.
Quibus modis dicatur bonũ, Lombardus 2. 41.
Operantem respicit deus, Rampigollus cap. 91.
Connexio uirtutum, Pharetra.
De connexione uirtutum quæ non separantur: an cunctæ uirtutes pares sint in quocunq; sunt, Lombard. 3. 36.
De muneribus uirtutum, & de gratia, quæ non est, sed facit, meritum.
Quod idem est usus uirtutis & liberi arbitrij, sed uirtutis principaliter.
Quidam putant uirtutes bonos usus esse liberi arbitrij, id est, actus mentis, Lombard. 2. 27.
Si homo ante peccatum uirtutes habuerit, Lombard. 2. 29.
Vtrum sint uirtutes, & sint in angelis.
Vtrum in Christo fuerint, Lombardus 3. 34.
De uirtute, quid sit, & quid actus eius.
De gratia, quæ liberat uoluntatem, si uirtus est, uel non, Lombard. 2. 27.

¶ *De libris, & sententijs, præceptis, & exemplis, quibus uita Christiana informatur.*

Clementis Pædagogi libri 3. Græci, qui nunc (ut audio) Florentiæ excudunt. Huc referri possũt catechismi, de quibus dictum est Tit. 1. Parte 4. & libri Christianæ Theologiæ summam complexi, de quibus ibidem, Parte 2.
Christiani hominis institutio per Adrianum Barlandum.
Summa uitæ Christianæ, M. Lutheri.
Speculum Aur. Augustino falsò inscriptum, Tomo 9. operum eius.
Basilij Magni moralia, Adamo Fumano interprete, & Cornario, qui omnia Basilij transtulit. Plura uide Titulo 5. ubi de disciplina monastica.
Gregorij Nazianzeni Admonitorium, uersibus heroicis 111.
Aur. Augustini exhortatio ad piam uitam, epistola 128.
Piæ sentẽtiæ 400. abbatis Thalassij, Græce & Latine Ioan. Oecolampadio interprete.
Beatæ uitæ aphorismi per Florentium Scotum.
Regulæ 22. ueri Christianismi, in Milite Christiano Des. Erasmi.
Regula ueræ uitæ. Fulgentij.
Formula honestæ uitæ, D. Bernhardi.
De ordine uitæ, liber eiusdem.
De uiuendi norma, Isidorus.

GOTTFRIED WILHELM LEIBNIZ BIBLIOTHEK
NIEDERSÄCHSISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Signatur: Leibn. Marg. 64:2, Stück 2, [140] - 60r
PUBLIC DOMAIN

Vitæ noſtræ teſtes adhibendi, Pharetra.
Pios pia decent, Marſil. Fic. 3. 62.
Præcepta moralia ueteris legis, Vincēt. Bell. 1. 2. 6.
Hebræorū ſententiæ, quas Capitula patrum uocant, per Paulum Fagiū uerſæ, & ſcholijs illuſtratæ.
Vide ſupra libro 16. Titulo 22.
Canticum Ioſephi Eſopei Hebraice, & Latine Ioan. Reuchlino interprete.
Dicta SS. patrū memoratu digna, liber Græcus hoc Titulo in Italicis Bibliothecis quibuſdam.
Philotheus Irenæus collegit aphoriſmos ex orthodoxis patribus, Ambroſio, Auguſtino, Lactantio, &c.
De præceptis eccleſiæ & ueritate euangelica, Conradus Henſel.
De traditionibus, Phil. Melanchthon Io co 32.
Præcepta & mandata, Lumen animæ Parte 2. cap. 141.
¶ Exempla bonorum, Pharetra.
Exempla uitæ, Flores Theologiæ.
Vide in hiſtorijs ſanctorum, Titulo 7. Cæſarius Ciſtertieñ. Opus ſuum de miraculis & uiſionibus, per locos exemplorum, ni fallor, diſtribuit.
De religioſe uiuendi inſtitutiõe, M. Marulli libri 6. per exempla.
De exemplis piæ & honeſtæ uitæ liber (ſiue ſpeculum uirtutū) ab Equite de Turri lingua Gallica ſcriptus, & per Marquardum de Saxo equitē et præfectū Mompellicarti Germanice redditus: excuſus Baſileæ apud Michaël Iem Furter 1513. in folio, chartis 36.

¶ *De ſublimioribus uirtutibus, de quibus plura etiam require infra inter præmia.*

De religione & pietate quædam in genere, uide Tit. 1. huius libri, circa initiū.
Virtutes theologicæ, Pharetra. Vincentius Bell. 1. 3. 8.
De uirtute Chriſtiana libri 3. Thomę Venatorij.
Auditus uerbi Dei, Rampigollus ca. 18.
Prædicationem audientes, Pharetra.
De officio hominis Chriſtiani, Baſilius Magnus.
Quomodo Chriſtum imitari oporteat, Bernardinus, Ochinus 2. 49.
De arte bene uiuendi, Idem 2. 48.
De operibus & uirtutibus morum, Bernardin. Ochinus 1. 20.
De moribus Chriſtianorū, Iacob. Carth. Erford.
Viarum dei opus, Helizabeth Mon.
De itineribus uitæ, Greg. Nazianz. heroici uerſus 40.
Exhortatio ad perfectam uitā, Hieron. Strid. Tomo 1.
¶ De profectu ſpiritali, dialogus Iſaac monachi.
De tribus ordinibus proficientium, Idē.
De proficientia in Chriſto, Io. Damaſc. libro 3.
Profectus religioſi 7. Dauidis Minoritę.
Proficientes, Pharetra, Ioan. Pechanus 4. 85.
¶ Donum in genere, Rainerius.
De chariſmatibus diuinis, Caſſiani Collatio una ex prioribus 10. eſt autē ſermo Neſterotis.
Sanctorum dotes, Rainerius.
De donis ſpiritus ſan. Dionyſius Rickel. Rainerius, Pharetra. Vincent. Bell. 1. 4. 1.
Beatitudinum cum donis correſpondentia, Idem Vincent. 1. 4. 22.
De ſeptem donis ſpiritus ſan. Lombard. 3. 34.
¶ De renunciatione uitæ, Baſilius Magnus.
De inanis uitæ abrenunciatione, Ioan. Scholaſtici ſermo 1.
De deuotione, Lumen animæ Parte 2. cap. 66. Flores Bernardi 5. 41. Rainerius. Vincent. Bell. 1. 3. 62.
Deuotio & eius feruor, Pharetra.
De uera innocentia, Aur. Auguſtini liber. Idem per Gaſparem Hedionem Germanice redditus.
Præceptorum dei obſeruatio, Hanapus 24.
De mortificatione, Pharetra. Ioan. Caſſiani collatio.
De carnis mortificatiõe, Pharetra. Flos Theologiæ.
De regeneratione, Coruinus.
De ſanctitate, Lumen animæ Tit. 62. & Parte 2. cap. 214.
Sanctitas in ſanctis, Manip. florum.
Sanctificatio, Flos Theologiæ.

Sanctitas

Sanctitas & ſanctificatio, Pharetra.
¶De perfectione, Caſſiani collatio 10.
Manip. florum. Lumen animæ, parte 2. cap. 182.
De perfectis & perfectione, Pharetra.
De perfectione hominis, Hein. de Vrímaria.
De euangelica perfectione, Ioan. Huſz.
De perfectione cordis, Ioan. Gerſon Tomo 3. operum eius.
Speculum perfectionis, Ioannis Nider.
De conſideratione ſummę perfectionis, Gul. Poſtellus in Clauí cap. 11.
De gradibus perfectionis, Laurent. Iuſtinianus.
De perfectiõe uitæ ſpiritualis, Thomas Aquinas.
Qua in re hominis perfectio exiſtat, Bernardinus Ochinus 1. 30.
De perfectione uitæ catholicæ, Guido Perpinianus.
¶Emundatio, Io. Pechanus 4. 64.
Puritas, Pharetra.
De mundicie cordis, Ioan. Pechanus 4. 62. Vincent Bell. 1. 4. 21. Pharetra, Flos Theologiæ.
Cordis puritas, Pharetra.
Puritas animi, Hierem. Pad. 1. 1. 23.
Mundicies in genere, Ioan. Pechanus 4. 63.
¶De ſpirituali coniugio uiri & mulieris in nobis, Lombardus 2. 24.
De homine interiore, Eucherius Lugd.
De ornatu interiori, Io. de Indagine.
De ſtatu ſecretioris uitæ, Iacobus Carthuſ. Erford.
Fructus ſpirituales, Vincent. Belluac. 1. 3. 7.
Ad uitam ſpiritualem, exhortatorium Iſaac Antiocheni.
De uita ſpirituali, Ioan. Gerſon Tomo 3. operum eius.
De uita ſpiritus & fructu mortis, Conradus Hirſaug. qui & Peregrinus.
Spirituale ueſtimentum, Pharetra.
Cœlum & cœleſtis cõuerſatio, Ibidem.
De cõuerſatione interna, Gerardus Daeuentrieñ.
De uita actiua, Pharetra. Bernardi flores 7. 72.
De uita actiua, & quomodo præpoſiti ſubditos regere debeant, Proſper.
De uita contemplatiua, Bernardi flores ibidem. Pharetra.
De uita contemplatiua & ſacerdotum officio, Proſper.
De ſanctis deſideriis & modo ſe habendi in illis, Vuernerus Roleuinkk.
Regimen mentis, Pharetra.
Peccatorum deteſtatio, Pharetra.
Sequela Chriſti & eius imitatio, Ibidẽ.
De imitatione Chriſti, Thomæ de Kempis ſenioris liber impreſſus Latine & Germanice.
De uita in Chriſto, ſermones Nicol. Cabaſilæ.
Dominus imitandus, Pechanus 3. 4.
Pius dominabitur aſtris, Marſil. 6. 54.
De uita omnium fidelium, Ioan. Gerſon Tomo 1.
¶FILII Dei, Coruinus.
Chriſtianus, Manipulus florũ. Lumen animæ, parte 2. cap. 266.
De Chriſtianis, C. Plinius libro 10. epiſtolarum.
Quomodo laudari poſſit Chriſtianus, Aurel. Auguſtinus epiſtola 155.
Chriſtiani hominis icon, Germanice per Ge. Vicelium.
De hominis Chriſtiani officio, Otho Brunfelſius Pandect. libro 2.
Templum dei Chriſtiani ſunt, Coruinus.
De officijs nõ uulgaribus uitæ Chriſtianæ libellus, per Io. Ferrerium Ped.
De regimine Chriſtianorum, Iacob. de Viterbio.
Boni Chriſtiani, Pharetra.
Quomodo perfecti Chriſtiani nũquam debeant offendi, aut ſcandalum pati, Bernardinus Ochinus 2. 26.
De uera Chriſtianorum felicitate libri 9. Ioan. Ferrerij Ped.
Chriſtiani hominis inſtitutum uerſibus heroicis D. Eraſmi Rot.
Opiniones Chriſtiano dignæ, Idẽ in Milite Chriſtiano.
De Chriſtiano ambitu, Iodocus Beyſſelus.
De diſciplina Chriſtiana uel domo diſciplinæ, Aur. Auguſtinus Tomo 9. operum eius.
De uita Chriſtiana, idem ibidem.
De uita hominis Chriſtiani, Ioan. Caluinus cap. 21.

De rectitudine catholicæ cõuersationis, Aur. Augustino Tomo 9. operũ eius.
Institutio Christianæ reipub. secundum Mosen ex Iosepho, Sebastiani Castalionis.

¶ *De pœnitentia, confessione, conuersione, reformatione, compunctione & contritione cordis, & satisfactione. P. pœnitentiam indicat.*

De pœnitentia, & ijs quæ comitantur ipsam uirtutibus, dicemus etiam Titulo 5. inter Sacramenta, secundũ uulgatam consuetudinẽ. Mihi hic potius inter uirtutes in genere (eas præsertim quæ Christianis peculiares sunt) pœnitentiã & quæ circa eam sunt omnia locari placeret. Qui uolet hic et illic allata cõferat: neq; enim eadẽ repetimus.
De P. sacramento, Vuesselus. Mart. Lutheri sermo Germanicus, excusus in 4. chartis 2.
De P. GRAECI, Io. Chrysostomi homiliæ 10. Tomo 2. operum eius: & homilia 29. ex 36. ibidem. Basilij Magni concio. Effrem sermo 1. S. pater Maximus. Marci abbatis sermones 8. Petri Alexandrini Canones. Dionysius Alexandrinus.
De P. LATINI, Paulinus. Q. Tertullianus. Fulgentius. Ambrosij Mediolanensis libri 2. Tomo 1. operum eius. Alanus de Insulis. Guilhelmus Parisien. Manip. florum. Lumen animæ, parte 2. cap. 181. Henricus Gandeñ. Io. Faber Vienneñ. episcopus. Bartolemæus Vuesthemerus. Christophori Hofman commentariorũ de pœnitentia libri 3. totius Christianæ religionis summam complexi, uide Tomo 1. Huld. Zuinglius in libro de uera & falsa relig. Phil. Melanchthõ loco 26. Io. Caluinus cap. 9. Mart. Bucerus super Euangelijs.
De P. Vincẽt. Bell. 3. 10. 1. Effectus eius, distinct. 3. Cõmendatio, dist. 4. Qualitas, dist. 5. Partes, dist. 6.
Peccatorum P. Marullus 4. 9. & 4. 10.
De non pœnitentibus, Antonius mon. Melissæ 1. 19.
De P. salutari, Petrus Blesen.
De uera P. Ambrosius Taruisinus.
Laus ueræ p. per Ioan. Trittemium.
De uera & falsa P. liber falsò attributus Aurel. Augustino, Tomo 4. operum eius. Ioan. de Indagine.
De pœnitentiæ medicina, Aur. Augustinus Tomo 9.
De utilitate P. Idem ibidem.
De P. Niniuitarum, Maximi Taurinen. homilia.
De P. & fide, Ant. Coruinus.
De P. & conuersione, Efrem sermo 9.
De P. & confessione, Anton. mon. Melissæ 1. 17.
De p. ieiunio, & oratione, Conradus Henselt.
De p. & eleemosyna, Agrippa 3. 56.
De p. iniungenda, Theodorus Cantuariensis.
D. p. partibus, Didymus Fauentinus.
De tribus partibus P. Nicol. Dinckelspuel.
P. & contritio peccatorum, Hieremias Pad. 1. 1. 27.
¶ De P. Ruperti de Licio Quadragesimale.
Qui sermones Quadragesimales scripserint, uide supra Tit. 2. parte 7. Item qui Summas de P. infra Titulo 8.
Naticula p. Ioan. Geiler Keiserſp.
¶ De accurata & solicita P. Ioan. Scholastici 5.
De P. Euangelica & confessione secundum ueteres theologos: Opusculum collectum ex citatione locorum ex ueteribus & recentioribus quibusdam theologis, excusum in 4. chartis 7.
Dei misericordia in pœnitentes, Bernardi flores 5. 3.
De his qui statim mutantur, & de P. Sanctus pater Maximus in locis.
Ioan. Arborei exhortatio ad P. ad quendam peccatorẽ qui primò differt, &c.
Peccatorum mortaliũ pœnitentia, Vincent. 3. 10. 2.
¶ De emendatione peccatoris, Richardus.
Via compendiaria ad resipiscentiã, Matthæi Philadelphien.
De reformandis moribus, oratio Io. Fr. Pici ad Leonem 10.
De reformatione interna, Dionysius Rickel.

Derepa-

De reparatione lapsi, Io. Chrysostomus Tomo 2. operum eius. Helinandus, Ioan. de Teneramunda.
Renouatio mentis, Pharetra.
Homo nouus, Sarcerius ex Augustino.
Quomodo etiam cogendi sint homines ad bona, Aurel. Augustinus epistola ultima.
Reuertendum ad deum, Pechanus 3. 7. & 3. 8.
De conuersione, Manip. florũ. Effrem sermone 9. Bernardi flores. Lumen animæ, Parte 2. cap. 49. Cyprianus. Pechanus 3. 2.
Peccatorum conuersio ad religionem, Hierem. Pad. 1. 1. 26.
De cõuersione exempla, Cæsarij Cisterciencñ. dist. 1.
Conuersi, Pharetra.
De uera conuersione mentis ad deum, Ioan. Trittemius.
De acceleranda conuersione, Prosper Aquitanus.
Cõuersionis uelocitas, Flos Theologiæ.
De confessione, Anton. Monachus Meliss. 1. 17.
Exempla Cæsarij Cistertiencñ. distinct. 3.
De peccatorum confessione, Marullus 4. 11. De eadem per ægrotum, Medicina animæ anonymi, cap. 11.
De confessiõe uide plura Titulo 5. in Sacramentis.
¶ Contritio, Pharetra. Pechanus 4. 88. Manip. florũ. Lumen animæ, Parte 2. cap. 47. Flos Theologiæ. Rainerius.
De contritione, Vincentius Bell. 3. 10. 6. Commendatio eius, distinct. 7. Effectus, distinct. 8.
De contritione cordis, Aur. Augustino Tomo 9. operum eius.
De contritione exempla Cæsarij Cisterciencñ. distinct. 20.
De contritione peccatorum, Hierem. Pad. 1. 1. 27.
¶ Cordis punctio uel compunctio, Pharetra.
De compunctione cordis, Ioan. Chrysostomi libri 2. Tomo 2. operum eius. Effrem sermone 13.
De satisfactione, Rainerius. Lumen animæ, Parte 2. cap. 217. Vincent. Bell. 3. 10. 16. Io. Pechanus 4. 90. Pharetra.
De operibus satisfactorijs, Ioan. Faber episcopus Viennensis.
De satisfactionibus seu operibus humanis, Bernardinus Ochinus 1. 15.
De satisfactione, p peccato, Huld. Zuinglius articulo 53. 54. 55. 56.
Opera nostra esse meritoria & satisfactoria, Ioan. Dietenbergius.
De operibus & meritis dictum est patiò superius.
Obseruantia, Vincent. Bell. 1. 3. 71. Species eius, distinct. 72.

¶ *De odio mali, præseruatione, pugna, & uictoria aduersus ipsum.*

Odium mali, Pechanus 1. 12.
Odium peccati, Vincent. Bell. 3. 4. 7.
Præseruatio à peccato, Idem 3. 1. 1.
Vigilandũ in uita, Des. Erasmus in milite Christiano.
De custodia cordis, Vincent. Bell. 3. 1. 1. Flos Theologiæ. Dionysius Rickel.
De interiore conflictu, Laurent. Iustinianus.
De agone Christiano, Aur. Augustino.
Diabolo resistendum, Marullus 3. 7.
Pugna aduersus satanam, Ibidẽ. Vide etiam supra ubi de diabolo.
Spiritualis pugna, Pharetra.
De angustia qua premitur anima, cum ex pugna cõtra se hostis infirmior fit, Effrem sermone 12.
De continuo conflictu carnis & animæ, Ioan. Arboreus.
Psychomachia, Aur. Prudentij.
De pugna carnis & spiritus, Cassiani collatio 10.
De conflictu uirtutum & uitiorũ liber attributus Aur. Augustino, Tomo 9. operum eius. Ego librum manuscriptum uidi, in quo Leoni papæ tribuebatur. Icã. Trittemius scribit hunc librum resonare stilum Gregorij papę, & cũ antiquis exẽplarib. cõcordare.
Pugna & uictoria spiritualis, Pharetra.
Anthropotheomachia, Oct. Cleophili.
Guilielmi de Mara Conflictus in Chimæram, id est, superbiã, libid. et auar.
Summarium pugnæ Christianæ de bona & mala conscientia, &c. Gasparis Schuencfeldij libellus Germanicus.

¶ OECONOMICA *quædam, & de puerorum institutione: item de mulieribus. Præmittitur excusatio cur in Theologicis etiam Oeconomica & Politica contineantur.*

POLITICA quædã, de principibus, magistratu, & personis ciuilibus: itẽ de bello, militibus, &c. adferemus circa finẽ Tituli 5. hic Oeconomica pauca proponentur, quæ supra libro 16. de Oeconomicis inscripto omisimus. Cõsilium quidẽ nostrũ erat, Ethica, Oeconomica, & Politica omnia, à quibuscũq; scriptoribus tum Christianis tum gẽtilibus tractata, simul coniungere, in suos quæq; libros: aut si separarentẽ, in cæteros libros sola gentilium scripta digerere, in hunc uero Christianorum. Sed nescio quomodo accidit ut neutrum sit exacte obseruatum: sed non male fortassis res præter institutum euasit. Nam & gentiles non pauci multis de rebus sanctius scripserunt, quàm multi se Christianos professi: & Christiani in suis sæpe scriptis philosophantur, hoc est philosophorum ethnicorum magis quàm theologorũ placita & rationes sequũtur. Adde quod permulti cõmunium locorum scriptores, Græci Latiniq;, ex sacris simul & profanis authoribus collectanea sua congesserunt. Has igit̃ ob causas, & quia cognatio etiã theologię cum philosophia melius sic apparet, non ita distincta hæc esse, ut quidam fortè desiderarent, excusari potest. Hoc saltem curæ nobis fuit, ut hoc in libro solos Christianos scriptores adduceremus, quod rarissime neglectum puto: in alijs uero libris argumẽti magis quàm scriptorum ratione habita, quosuis citauimus. Qui ex sacris & profanis sua collegerunt, illi etsi diuersis in libris nominari potuissent, argumento permittente, in hoc solum nominati sunt. Quare non solis theologis hic liber conducet. Hoc sat erit Lectori, quod ut plurimum ab uno loco ad alterũ remittitur, idq; diligentius à posterioribus ad priora. Quod si in prioribus non semper ubi eadem aut similia sequerentur indicauimus, de suo id per occasionem benignus Lector supplebit. Disciplina sanè & institutio puerorum, uirtutum omniũ basis uidetur, ut non immerito hic locus ei conueniat, qui de uirtutibus in genere tractat.

¶ Bernardi Syluestris epistola de regimine rei familiaris ad Raimundum fratrem, Latina: & Germanice reddita per Nicolaum à Vuyle, impressa Argẽtorati 1510. in folio apud Io. Brysen, cũ multis alijs libris eodẽ interprete.

¶ Disciplina, Pharetra. Bernardi flores 5. 22. Vide supra in Oeconomicis Tit. 4.

Indoles bona, Hanapus 118. Rampigolius 114. Vide in Physicis supra in Facultatibus animæ fol. 214. b.

Filij bonæ indolis, Rampig. ibid.

Mores puerorum, Pharetra.

Catechesis puerorũ de fide, literis & moribus, per Othonem Brunfelsium.

De filiorũ institutione, Ambrosius Tarui sinus.

Liberorum educatio, Rampigol. cap. 50. Hanapus 55. Vide supra lib. 17. Tit. 4.

Elementa Christianæ religionis ad instituendos pueros. Adiecta est pia officiorum cõmunium è sacris Bibliis recensio, quæ à quibusdã tabula domestica uocari solet. Iacobus Iucundus excudit Argentorati 1536. in 8. chartis 3. Hanc tabulam Germanice etiã impressam uidi, & Latine Lugduni cum Psalterio in precũ formulas redacto, in 16.

De filiolæ institutiõe, Hieronymi Strid. ad Gaudẽtium epistola, Tomo 1. operum eius. Eandem Gaspar Hedio Germanice reddidit, Baltassar Beck excudit Argentorati 1534. in fol.

De uiduitate seruanda & liberorũ educatione, Hieronymi epistola ad Salui nam. Hanc etiã Gaspar Hedio Germanice expressit, in eodem quo iam diximus uolumine.

Filiorum correptio, Pechanus 4. 55.

De gratias post cibum agendo, Maximi Taurinen̄ homilia 1.

De audiendo uerbo Dei post cibum, Io. Chrysostomi homilia 10. ex 80.

De parentum in filios officijs ac pietate, & contra, uide supra libro 17. Tit. 2. & 3. Liceret hæc etiam ad partes Iustitiæ referri, infra parte 4.

Parentes

Parẽtes honore afficiendi, Hanapus 62. Rampigollus cap. 58.
Filiorum pietas erga parentes, Iacobus Magnus in Sophilogio 3. 4. 12.
Obedientia filiorum erga parentes, Ibidem 3. 4. 13.
Pietas parentum in filios, Ibid. 3. 4. 11.
Mores iuuenum, Pharetra.
Vitia iuuenũ, Ibid. Vitia senũ, Ibid.
Mores seruorum, Pharetra.
¶ De MVLIERIBVS quædam, uirtutibus præsertim earũ & uitijs, pariter hic dicentur, licet eadem in singulis quoq; uirtutib9 & uitijs deinceps repetenda sint. Vide supra libro 17. in œconomicis, Tit. 7.
Mulier, Pharetra.
Mores fœminarum, Ibidem.
De matrimonio uide Tit. 5. cum Sacramentis.
De uirginitate & uiduitate, uide infra in Temperantia.
De fœminæ Christianæ institutione, Io. Lod. Viues.
De non uituperandis mulieribus, Philon Iudæus.
De mulieribus sanctis & improbis, Antonius monachus Melissæ 2. 33.
De muliere forti, Albertus Magnus.
Mulierũ fortitudo, Hanapus 126. Rampigollus cap. 52.
Verecundia mulierum, Iacob. Magnus in Sophilogio 3. 4. 14.
Mulierum magna fides, Hanapus 123.
Fides mulierum, Rampigollus cap. 48.
Mulierum pietas, Hanapus 125. Rampigollus cap. 106.
Mulierũ sapientia, Hanapus 124. Rampigollus 118.
Mulierum auiditas, Hanapus 127.
Consortium mulierum, Pharetra.
Mulieres fugiendæ, &c. uide infra ubi de intemperantia.
Mulierum stultiloquium, Hanapus 129.
Multa loquacitas, Rampigollus cap. 79.
Mulierum fallaciæ, Hanapus 128. Rampigollus cap. 40.
Mulierum ornatus, Pharetra. Rampigollus cap. 95.
Cõtra mulieres ornatas, Gregorij Naz. Elegi 33.
Vestitus mulierum, Rampigoll. cap. 95.
Mulierum ornatus superfluus, Hanapus 130.
De mulierum cultu immoderato, Matthæus Bossus.
De cultu fœminarum, Q. Tertulliani liber 1.
De habitu muliebri. Eiusdem liber 1.
¶ *De mediis quibusdam, quorum ad uirtutes simul & uitia magnum momentum est. De bonis pariter & malis, De uitijs & uirtutibus.*
Sermo, Pharetra. Lingua, Ibidem.
Locutio bona & mala, Pharetra.
Opus, Rainerius.
Consiliũ propriũ, Bernardi flores, 6. 14.
Voluntas propria, Pharetra. Bernardi flores 6. 12. & 6. 13.
Intentio, Rainerius.
Mens bona & mala, Pharetra.
De boni & mali occasione, Felix Malleolus.
De consuetudine, Pharetra. Brunfelsius Pandectarum libro 9.
Viuere & uita, Pharetra.
Vitæ genera tria, Pharetra.
¶ De pœnitentia & emendatione uitæ & satisfactione pro peccatis, dictum est superius quoq; pluribus.
A peccato liberari, Rainerius.
Retractio à peccatis, Idem.
De emendatione peccatorum, Richardus Eremita.
Quomodo relinqui possint peccata, Bernardin. Ochinus 1. 13.
Vitia extirpanda, Pharetra.
Homo uetus & nouus, Bernardi flores 7. 37.
De uera & falsa pœnitentia, Ioannis de Hagen liber, falsò attribut9 Aur. Augustino, Tomo 4. operum eius.
De bono & malo, Guilhelmus Parisien.
De uitijs & uirtutibus, Dionysius Rickel, Pomerius, Franciscus Vuyler monach9, Iulianus Toletanus, Thomas Aquinas.
De discretione cogi. uitiorum & uir. Io. Scholastici 26.
Iugum Christi & diaboli, Pharetra.
De fundamento bonorum malorumq; operum, libellus Germanicus cum Theologia Mart. Lutheri impressus

Basileæ apud Adamũ Petri 1523. in 4.
De bonis & malis operibus, uide supra inter opera.
Tractus Germanicus de agnitione peccatorum, & quarundam uirtutũ, erudito ꝙdam Ingolstadij authore: Liber hoc titulo impressus Argẽtorati apud Ioan. Knoblouch 1517. in 4. chartis 6.
Virtus & uitium, dialogi Ioã. Piniciani.
¶De pugna uitiorum, Isaac monachus.
Psychomachia Aur. Prudentij, 7. pugnarum.
Dimetromachia Henrici Northeimẽ. de uirtutum & uitiorũ conflictu, carmine & prosa.
De concertatione & area peccati, Carolus Bouillus.
De uitiorum omnium impugnatione. Collatio Serapionis apud Cassianum, una ex 10. prioribus.
Vitiorum contentio, Flores Bernardi 6. 32.
Destructoriũ uitiorum, liber impressus nescio cuius authoris.
De uirtutum & uitiorum conflictu, Pharetra. Libellus Aur. Augustino attributus, Trittemius Gregorij papæ esse iudicat, ego Leoni papæ inscriptum uidi.
¶De uirtutibus & uitijs, uide Titulo ultimo huius libri, ubi de Summis.
De uitijs & uirtutibus, et quibus ex causis hæc uel nasci uel augeri soleant, liber Prosperi.
Virtutes & uitia principum, uide circa finem Tituli 5.

¶PARS 2. De malo, uitijs, & peccatis in genere.
De causis, & ijs quæ circa peccatum considerantur.
De peccato originali.
De his quæ uenialia uocant, & alia quædam in genere: de septem peccatis mortalibus, &c.
De scandalo, & de grauioribus illis, quæ directe contra fidem Christianã sunt: Et de peccato in spiritũ sanctum.
Libri, ut Summæ & alij, de uitijs scripti. (Vide ultimum Segmentum Partis præcedentis.

Peccata omnia aliquando iniustitiæ nomine comprehẽduntur, de qua infra, Parte 5. huius Tituli.
De peccatis in Decalogo prohibitis, uide in Expositionibus Decalogi, quas aliqui seorsim, alij in Catechismis suis, alij in Commentarijs super Exodum ediderunt.
Vitiũ, Iac. Magnus in Sophilogio 2. 1. 5.
Vitia, Bernardi flo. 7. 36.
De uitijs animi, Ioan. Gerson Tomo 2. operum eius.
Malitia, Rainerius.
De malo, Rainerius. Pharetra. Aurel. Augustinus quæstione 6. Tomo 4.
De peccato, Iac. Magnus in Sophilo. 2. 1. 9. & 2. 1. 10. & 2. 1. 11. Vincent. Bell. 3. 2. 1. Lumen animæ Par. 2. cap. 179. Flos Theologiæ. Antonius Coruinus. Pechanus 1. 42. Rampigollus ca. 99. Manip. florum. Rainerius. Huld. Zuinglius in libro de uera & falsa religione, & in catech. Erasmus Sarcerius ex Augustino. Octauia. Mirand.
Abominatio, Bernardi flo. 4. 10.
Error, Pharetra. Rainerius.
De culpa, Lumen animæ Tit. 39.
De peccato & peccatoribus considerationes religiosa, Hierem. Pad. 1. 1. 30.
Peccatores & peccatum, Pharetra.
De peccato & eius pœnis, Melanchthõ loco 7.
Peccati macula, Vincent. Bell. 3. 2. 18.
Quæ sint interiores tenebræ & interior macula, Lombard. 4. 18.
De iniustitia & peccato, Anton. monachus Melissæ 1. 16.
De peccato & confessione, S. pater Maximus.
Reprobi, Pharetra.
Peruersitas, Hanapus 108.
Peruersitas hominum, Rampigoll. cap. 104.
Operatio mala, Pharetra.
Opus corruptum, Ioan. Pechanus 4. 6.
Mores mali, Pharetra.
Seruitium malum, Flos Theologiæ.
Exẽpla mala, Pharetra, Pechan 4. 107.
Affectiones animæ malæ, Pharetra.
Hominis uita uitiosa, Bernardi flores, 6. 37.
Caro, Lumen animæ par. 2. cap. 30.
¶Mundus, Pharetra. Manip. florum.
Sæculum, Pharetra.
De mundo præsenti, Fran. Petrarcha.
De mundi conditione, Io. Lod. Viues.
De regno Christi & mundi uanitate, Io. Picus Mirand.

Deijs

De ijs quæ mundus admiratur & colit, dicẽt infra, ubi de Fortuna, Parte 10. & de contemptu mundi, ibidem in Fortitudine.
Malitia mundi, Pharetra.
Tractatus S. Augustini de uanitate sæculi Tomo 9. operũ eius, p̃ D. Vuolfgangum Ræmen Germanice reddítus, excuſ9 Augustæ 1522. in 4. apud Sigismundum Grim̃. Liber hic censore Deſ. Erasmo non est Augustini.
De mundi peruerſo ſtatu, Gregor. Morgenſtern.
Quàm immundus ſit hic mũdus, quàm falſus, quàm fallax, Marſil. Fic. 6. 65.
Le monde à lempire, dialogus Gallicus Petri Víreti.
¶ Malorum multitudo, Rampigollus cap. 89.
Vitia iuuenum, Pharetra.
Vitia ſenum, Pharetra.
Conſolatio falſa & mala, Pharetra.
Quod non niſi in bona re ſit malum.
Quod in his fallit dialecticorum regula de contrarijs, Lombardus 2. 34.
¶ De innocentia perdita, Io. Arboreus.
De caſu, Lumen animæ Titulo 35.
Lapſus, Pharetra.
De lapſis, Cyprianus Carthag.
An peccatum, an noxium quippiã produxerit terra, Cælius 1. 3.
¶ De circumſtantijs peccatorum, Raínerius. Ioan. Gerſon Tomo 2. operum eius.
Nemo læditur niſi à ſeipſo, Ioan. Chryſoſtomus Tomo 2. operum eius.
Quod aliqui putant malos actus nullo modo eſſe à deo.
Ex quo ſenſu dictum ſit, Deus nõ eſt mali author, Lombard. 2. 37.
Quod in Deo non eſt cauſa, ut ſit deterior homo, Lombard. 1. 46.
Peccandi neceſſitas, Manip. florum.
Cauſa peccandi, ſpes, remedium, Marſil. 1. 43.
An peccatum ſit cauſa peccati, in quantum peccatum eſt, Lombardus 2. 36.
De cauſa peccati, Melanchthon loco 5.
Quę fuerit origo et cauſa prima peccati.
Quæ fuit ſecundaria cauſa malorum, Lombard. 2. 34.
An dæmonibus fomenta ſuggerẽtibus, ſemper peccatis obretimur?
Quare deus iungit animam corpori, ſciens eam inde maculari.
An anima ſit talis, qualis à deo creat.
An animæ ex creatione ſint in donis naturalib. æquales, Lombard. 2. 32.
De imbecillitate propria, Hildefonſus.
De potentia peccandi an ſit homini uel diabolo à Deo, & an ei reſiſtendum, Lombard. 2. 44.
Conſilium malum, Hanapus 28. Pechanus 4. 81. Rampigollus cap. 33.
Cogitatio & uoluntas peccati, 1. 1. 23. Hierem. Paduan.
Voluntas mala, pharetra.
Intentio corrupta, Ibidem.
Quomodo intelligitur illud, Peccatum adeò eſt uoluntarium, ut nullo modo ſit peccatum, ſi non ſit uoluntarium.
Et illud, Nuſquã niſi in uolũtate peccatum eſt.
Et item, Non niſi in uoluntate peccatur, Lombard. 2. 41.
Quod mala uoluntas eſt uoluntarium peccatum.
An uoluntas & actio mala in eodem & circa idem ſint unum peccatum, uel plura, Lombard. 2. 42.
Peccatorum ſubiectum, diſt. 4. cauſa generalis, diſt. 5. cauſæ interiores, diſt. 6. exteriores, diſt. 9. effectus, diſt. 17. deteſtatio, diſt. 20. Vincentius Bell.
Peccatorum defenſio 3. 3. 6. eorum occiſio 3. 3. 14. Idem.
Cõſuetudo praua, Bernardi flores 6. 25.
Peccandi conſuetudo, Pharetra. Vincent. Bell. 3. 3. 7. libertas, Idem 3. 3. 6.
Cur animus licet diuinus, ſæpe uitã agit beſtiæ ſimilem, Marſil. 4. 42.
Si perſpicue cerneremus quàm turpis et quam æger ſit prauus anim9 nunquã peccaremus, Idem 3. 63.
Guſtus animi amaro corporis humore infectus, diuinorum ſaporem aut nullo modo, aut uix & rariſſime guſtat, Marſil. 2. 88.
Peccatum ex ignorantia 3. 2. 6. Vincent. Bell.
Peccatum ex paſſione 32. 7. Vincentius Bell. Sed de peccatorum differentijs, paulò poſt dicetur.
¶ De ſtatu hominis ante peccatum, qua-

GOTTFRIED WILHELM LEIBNIZ BIBLIOTHEK
NIEDERSÄCHSISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Signatur: Leibn. Marg. 64:2, Stück 2, [148] - 64r
PUBLIC DOMAIN

lis fuit secundũ corpus, & qualis post peccatum, Lombard. 2. 19.
Vtrum homo ante peccatũ eguerit gratia operante & cooperante, Lombardus 2. 29.
An uirtutes habuerit ante peccatum, Ibidem.
An de ligno uitę ederit ante peccatũ, 2. 29.
Hominem futurum fuisse immortalem, si non peccasset, Cælius 1. 3.
De lapsu miserabilis generis humani, & quod per unum hominem omnes cecidimus, Raym. Sebundius. Violæ animæ libro 5.
De Adæ peccati origine. Vir ne an mulier magis deliquerit: de ignorantia excusabili & inexcusabili. An uoluntas præcesserit illud peccatũ, Lombardus 2. 22.
Quando mulier manducat sola cibum uetitum. Quando etiam uir manducat, Lombard. 2. 24.
De hominis primo statu & culpa, Vincent. Bell. libro 31.
Homo si, & qua ratione, deterior, Aurel. Augustin. Tomo 4. quæstione 5.
Peccatum protoplastorum, 3. 2. 11. Vincent. Bell. eius pœna, 3. 2. 12.
De necessitate peccati Adæ, Iod. Clichthoueus.
De hominis corruptela, Io. Lod. Viues libro 1. de uerit. fid.
Creatio & lapsus hominis, Erasmus Sarcerius.
Peccati casus, Rampigollus cap. 28.
Vita hominis post peccatum, Pharetra.
Corpus hominis mortuum post peccatum, Lombardus 2. 19.
Hominis lapsus à dignitate status sui, Bernard. flo. 2. 3.
De prælatura & lapsu primi hominis, Ioan. Chrysost. Tomo 2.
Casus hominis in peccatum, Pharetra.
Homo lapsus uel uetus, Sarcer. ex Augustino.
De corruptione liberi arbitrij per peccatum.
De tribus modis libertatis liberi arbitrij, à necessitate, à peccato, à miseria, Lombard. 2. 25.
Quid sit peccatum.
Vtrum malus actus, in quantum peccatũ est, sit corruptio, uel priuatio boni.
Quomodo peccatum possit corrumpere bonum cum nihil sit.
Qualiter se homo elongat à deo.
An pœna sit priuatio boni, Lombard. 2. 35.
¶ De peccato originali, Sarcerius ex Augustino. Coruinus. Bernardinus Tomo 4. concionum. Pharetra. Huld. Zuinglius ad Vrbanum Regiũ, Tomo 2. operum eius. Ioan. Gastius ex Augustino. Auitus Viennensis. Anselmus Cant. Aegidius de Roma. Hermannus Bodius. Bartolemæus Vuesthemerus.
De gratia Christi & peccato originali, Aur. Augustini libri 2.
Contra Pelagium & Cœlestium, Tomo 7. operum eius.
De peccato originali paruulorum, Aur. Augustinus epistola 157.
Vitiorum semina nobis innata, Bernardi flores 7. 40.
Hominis à natura & semine prauitas, Ibidem & 41.
Quod nullus est sine peccato hic excepta Virgine, Lombard. 3. 3.
Peccati originalis traductio, 3. 2. 13. Vincent. Bell. essentia, dist. 14. subiectum, dist. 15.
De simili ordine peccandi in nobis, & in primis parentibus, Lombard. 2. 24.
Quod in nobis est uir, & mulier, & serpens, Lombard. 2. 24.
Quomodo per hæc tria in nobis consummetur tentatio, Ibidem.
Quod per Adam peccatũ & pœna transijt in posteros.
Vtrum illud peccatum quod transijt, fuerit originale uel actuale.
Quomodo assignant illud intrasse in mundum.
Quod originale peccatum uerè fuit, quod transijt in posteros.
Quid sit originale peccatum.
Quod originale peccatum est culpa.
Quod originale peccatum, dicitur fomes peccati, id est concupiscentia.
Quid nomine concupiscentiæ intelligitur, quæ fomes est peccati.
Quod per Adam originale peccatum intrauit

GOTTFRIED WILHELM LEIBNIZ BIBLIOTHEK
NIEDERSÄCHSISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Signatur: Leibn. Marg. 64:2, Stück 2, [149] - 64v
PUBLIC DOMAIN

intrauit in oēs, id est cōcupiscentia.
An sit originale peccatum, in quo omnes peccauerunt.
Ex quo sensu dictum, per inobedientiam unius multi sunt cōstituti peccatores.
Quod originale peccatum in Adam fuit, & in nobis est.
Quomodo omnes dicuntur in Adam fuisse, quādo peccauit, & ex eo descendisse.
Quod nihil extrinsecum cōuertatur in humanā substantiam quæ est ex Adam, Lombard. 2. 30.
Quomodo originale peccatum ex patribus transeat in filios, an secundū animam, an secundum carnem.
Quod per carnem introducitur peccatum, & quomodo, ostendit.
Carnis corruptionis causam ostēdit, ex qua peccatum sit in anima.
Quare dicitur peccatū esse in carne.
Vtrum causa originalis peccati, quæ est in carne, sit culpa uel pœna.
Quare dicitur originale peccatum, Lombard. 2. 31.
Quomodo originale peccatum dimittitur in baptismo.
Vtrum fœditas, quam ex libidine trahit, in baptismo diluatur.
Vtrum illius concupiscentiæ deus sit author.
Quare illi peccatū imputetur animæ.
Vtrum illud peccatum sit necessariū uel uoluntarium, Lombard. 2. 32.
An peccata omnium præcedentium patrum paruuli originaliter trahant, ut peccatum Adæ.
Quomodo in illo primo uno peccato plura reperiuntur.
An peccatum Adæ, sit grauius cæteris.
An illud peccatū sit primis parentibus dimissum.
Quomodo peccata parentum uisitentur in filios, & non uisitentur, Lombardus 2. 33.

¶ De alijs peccatis, ijs præcipue quæ uenialia uocant: et alia quædam in genere. De peccatorum differentijs. De capitalibus & mortalibus, ut uocant, peccatis.

De criminibus in proximū & in se, Vincent. Belluac. libro 11. Speculi Doctrinalis.
Excusationes in peccatis, Excusatio aliorum, De defendentibus & excusantibus peccata sua, Pharetra.
Non purgari, neq; leuari peccatū, cum prætendit peccatorum quę alij quoq; peccauerunt similitudo, atq; inibi uerba ex oratione super ea re Demosthenis, Gellius 10. 19.
De mali impunitate, Prosper Aquitanicus.
Peccatorum amor, Pharetra.
Peccatorum recordatio, Ibidem.
De uitiorum memoria, Ioan. Chrysostomus Tomo 2. operum eius.
Si peccatum ab aliquo cōmissum in eo sit, usq; quo pœniteat.
Quibus modis accipiatur reatus.
De modis peccatorum.
Quomodo differat delictum & peccatū, Lombardus 2. 42.
Peccata quæ pugnant contra uirtutes, Pharetra.
Peccata quæ uidētur esse uirtutes, Ibid.
Vitia uirtutū speciem præferentia, Pharetra.
Peccata causantia alia, 3. 2. 16. Vincent. Bell.
Vitia sibi inuicem succedētia, Pharetra.
Peccatum contra naturam, 3. 9. 2. Vincent. Bell. Pharetra.
De manifestis uitijs liber Ioan. de Durē.
De uitijs occultis, Idem.
De peccato per cogitationes, Basilius Magnus.
Audientes & non facientes, Pechanus 2. 8.
De uitijs linguę lib. 1. Ioānis de Dorsten.
Locutio mala, Pharetra.
Peccatorum inter se comparatio, Vincent. Bell. 3. 2. 3.
De peccatorum differentia, Rich. de S. Victore, Ioan. Gerson Tomo 2. operum eius.
De ordine delictorum, Dionys. Alex.
De peccatis leuioribus. Bernardi flor. 6. 31.
De peccatis uenialibus, Pharetra. Ioā. Gerson Tomo 2. operum eius. Sarcerius ex Augustino.
Peccatum ueniale, Vincent. Bell. 3. 2. 22. Comparatio eius ad mortale, dist. 21.

GOTTFRIED WILHELM LEIBNIZ BIBLIOTHEK
NIEDERSÄCHSISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Signatur: Leibn. Marg. 64:2, Stück 2, [150] - 65r
PUBLIC DOMAIN

De multitudine uenialium, quæ grauãt ut unum grande, Lombard. 4. 16.
De discrimine peccati uenialis & mortalis, Melanchthon loco 16.
Quãdo sit ueniale uel mortale peccatũ. Quibus modis accipitur sensualitas in scriptura, Lombard. 2. 24.
De differentia peccati mortalis & uenialis, Richardus de S. Victore.
De peccato actuali, Sarcerius ex Augustino, Lombardus 2. 34.
Peccatũ actuale mortale, Sarcerius ex August.
De peccato actuali & ueniali, Ioã. Gerson Tomo 2. operum eius.
¶De uitijs capitalibus & mortalibus, Pharetra. Hermannus Schildis.
De uitijs tribus fugiendis, uentre, pluma, et Venere. Guilhelmo de Mara.
Eiusdem conflictus in Chimæram, contra libidinem, superbiam, & auaritiã.
De septem peccatis mortalibus, Rupertus Holkot. Ioan. Geiler Keiserspet. Laur. Calcaneus. Nic. Dinckelspuel. Baptista Mantuanus libro 1. de calamitatibus suorum temporum. Iaco. Carthusieñ. M. Lutheri concio, Germanice excusa Basileæ apud Adamũ Petri 1520. in 4. cum explicatione Decalogi. Lombardus 2. 42.
De uitijs septem principalibus, Io. Carnoteñ. secundũ S. Gregoriũ, libro 8.
De 7. uitijs humanis, Carolus Bouillus.
De septem peccatorum mortalium uenenis, eorumq; remedijs, F. Malachias Hibernicus.
De uitijs 8. capitalibus, Io. Cassiani libri 8. Nicol. Dinckelspuel.
De 12. gradibus abusionum Aur. Augustino inscriptus liber Tomo 9. Germanice etiam excusus Augustæ apud Sigismundum Grim. 1521. in 4.
¶De scandalo & grauioribus illis quæ directe contra fidem Christianã sunt, De peccato in spiritum sanctum.
¶De scandalo, Rainerius. Pharetra. Lumen animæ, Parte 2. cap. 218. Manipulus florum. Vincent. Bell. 1. 3. 34. & 3. 3. 17. Melanchthon loco 33. Anton. Coruinus. Io. Caluinus cap. 12. Huld. Zuinglius artic. 47. 48. & 49. & in libro de uera & falsa relig.
De scandalis huius mundi, in Euangelium Matthæi, Væ mundo, Io. Chrysostomi homilia 13. ex 45. Tomo 2.
Ne scandalum cuiquam fratrum ponamus. Eiusdem homilia 13. ex 35. Ibid.
Ad eos qui scandala patiuntur, sermones 4. Græci, Romæ in Vaticana bibliotheca, nescio cuius authoris.
De scandalo uitando, Brunfelsius Pandect. libro 9.
De nemine iudicando uel offendendo, Anton. Monachus Melissæ 2. 99.
¶De grauitate peccati, Dionys. Rickel.
Peccandi libertas, Pharetra.
Licentia peccandi, Ibid.
Despicientes bonos uiros & sanctos, Anton. monachus Melissæ, 2. 37.
Odium proximi, Vincent. Bell. 3. 4. 7.
Vsura diaboli, Pechanus 1. 2. 5.
De maximis inimicis Christi, Bernardinus Ochinus, 1. 49.
Peccatum post communionem, Pechanus 4. 99.
Perseuerantia mali, Hanapus 107.
Recidiuatio, Lumen animæ cap. 207. parte 2. Pharetra.
Peccandi recidiuatio, Manip. flor.
Impœnitentia, Vincent. Bell. 3. 6. 14.
De non pœnitentibus, Anton. Mon. Melissæ 1. 19.
Christiani falsi, Pechanus 4. 18.
Contra peruersè Christianos, Ioã. Lod. Viues.
Hæreses & hæreticorum errores dicentur Titulo 6.
Nihil turpius illo, apud quem præter animum pulchra sunt omnia, Marsilius Fic. 3. 64.
Peccatũ ex malicia, Vincent. Bell. 3. 28.
Peccatorum auersio à creatore, Pechanus 1. 1.
De cæcitate cordis, Pharetra. Lumen animæ 36.
De obstinatione, Rampigollus cap. 42. Pharetra.
De obstinatione & præsumptione, Bernardi flor. 6. 27.
Obduratio, Pharetra.
Duritia, Rampigollus cap. 42.
De cordis duritia, Flos Theologiæ. Pharetra. Bernardi flores 6. 26. Ioã. Pechanus 3. 14.

Ioan.

GOTTFRIED WILHELM LEIBNIZ BIBLIOTHEK
NIEDERSÄCHSISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Signatur: Leibn. Marg. 64:2, Stück 2, [151] - 65v
PUBLIC DOMAIN

Ioan. Arborei exhortatio ad quendã, qui dicit se à deo induratum, &c.
Hæc poterant etiam ad pœnas referri, quibus impiorum animi in præsenti sæculo affliguntur. uide infra parte ultima huius Tituli, ubi etiam de desperatione, &c.
Resignare se diabolo, Vincentius Bell. 3. 5. 8.
Langutor spiritualis, Idem 3. 6. 13.
Spiritualis somnus, Pharetra.
Insania spiritualis, Ibidem.
De spiritualibus nequitijs, Cassiani collatio inter priores 10. Est autem sermo Sereni.
De lepra morali, Ioan. Nider.
Contemptus dei, Vincent. Bell. 3. 3. 18.
Odium dei, Idem 3. 4. 7.
Infideles, Rainerius.
Infidelitas, Manip. florum. Pharetra. Vincent. Bell. 1. 3. 38. & 3. 3. 30.
Incredulitas, Pharetra. Coruinus.
Impietas, Manip. florum.
Indeuotio, Vincent. Bell. 3. 6. 13.
Irreuerentia dei, Idem 3. 3. 19.
De uirtutibus contrarijs, fide, pietate, amore dei, &c. dicetur infra parte 4. cum Iustitia: quãobrem uitia hæc ad Iniustitiam quoque referri poterant, par. 3. Sed satis est utrobiq; admoneri Lectorem. Impietas sanè & infidelitas cum uitiorum et peccatorum omnium origo sit, non sine ratiõe in hac etiam parte commemoratur.
¶ De peccato in Spiritum sanctum, Ioã. Gerson Tomo 2. operum eius. Athanasius Græce, & Latine Des. Erasmo interprete. M. Bucerus super Euangelia. Huld. Zuingl. in libro de uera & falsa rel. Lombardus 2. 43. M. Lutherus. Philippus Melanchthõ loco 27. Sarceríus ex Augustino. Vide etiam supra ubi de Spiritu san. Titulo 3. parte 4.
¶ Mors Christi satisfecit pro omnibus peccatis, non tantum pro originali, Anton. Anglus artic. 2. Vide supra in Christo.
Quare peccatum hominis, & non angeli, remediabile sit, Lombardus 2. 21.
Remedia contra uitia, Des. Erasmus in Milite Christiano, Tomo 5.
De confessione peccati uide infra Tit. 5.
De remissiõe peccati, uide infra Par. 12. huius Tituli, ubi de Præmijs, & supra nonnihil parte 5. Tituli 3.
¶ Quod quædam simul sunt peccata, & pœna peccati: quędam peccata & causa peccati: alia uero peccata, & causa, & pœna peccati.
An peccatũ sit causa peccati in quantum peccatum est.
Quod nõ omne peccatum est pœna peccati.
Vtrũ peccata aliqua essentialiter sint pœnæ peccati.
Quod cum peccatum sit pœna peccati, peccatum est ab homine, pœna à Deo.
De quibusdã quæ indubitanter sunt peccata & pœnæ: & in quantũ eas patimur, peccata non sunt, Lombardus 2. 36.
Plura de pœnis uide parte ultima huius Tituli.

¶ *Libri, ut Summæ, & alij, de uitijs priuatim scripti.*

Vide etiam ultimum Segmentum partis primæ huius Tituli.
Speculum animæ peccatricis, Henrici Langenstein.
Speculum peccatoris, Aurel. Augustini Tomo 9. operum eius. Dionysij Rickel.
Destructoriũ uitiorum, liber impressus, nescio cuius authoris.
De uarijs uitijs, Basilius Magnus.
De peccatis summula Thomæ Caietani.
Summa de uitijs seu tractatus moralis, Vuilhelmi episcopi Lugduneñ.
¶ De pugna aduersus uitia, uide supra circa finẽ primæ partis huius Tituli.

¶ PARS 3. De *affectibus*.

Affectus quosdam coniunximus uitijs & uirtutibus istis, quorum notæ uel comites sunt. Cum autem plæriq; affectus medij sint, ita ut aliàs uitijs, aliàs uirtutibus accedãt, hic simpliciter de eis agendum uidetur: de bonis autem & malis affectibus, infra in particularibus locis. Quod si ipse non obseruo (nam & ipse simul inter disponendũ

scribendumq; addisco) alijs tamē hoc consilium non inutile erit.

Veniunt & uirtutes quædam affectuū nomine, præsertim Christianæ: ut dolor propter delicta: spes de promissionibus dei & uita æterna: de quibus suo loco.

Affectus, Bernardi flores 7. 22.

Quatuor affectiones bonæ & malæ, Pharetra.

Vide supra in libro 16. Tit. 9.

De uacuitate affectuum, Ioan. Scholasticus sermone 2.

¶ *De gaudio, uoluptate, risu.*

Gaudium aliud in rebus cœlestibus est, tranquillæ cōscientiæ fructus, & prægustatio quædam uitæ æternæ: hoc ad Præmia referendum est, de quibus infra Parte 12. huius Tituli. Aliud in rebus externis & humanis, uel propter aliorū commodum, quod charitatem sequitur, iustitiæ partem: uel propter aliorum incommoda, ἐπιχαιρεκακίαν uocant, inuidiæ & inuisitiæ comitem. Eiusdē enim est, bonis aliorum inuidere, gaudere malis. Fortassis & gaudium quoddam est in animis honestis, cum mali tandē pœnas luunt, occasionem resipiscendi, cui opponitur nemesis: uterq; affectus ad iustitiam referetur. Quod si propter nostra ipsi commoda mediocriter & tempestiue gaudio & lætitia fruamur, hoc simpliciter ad affectus pertinet. Quatenꝰ enim moderata hæc passio est humana, & non reprehendenda est. Si nimia sit, ad intemperantiam uel luxū degenerat. Hoc ut plurimum usuuenit, ut bonorum hominum affectus boni, moderati & temperatiui sint: ac propemodum nulli, uel perexigui ad res externas: magni autem, cum zelo & uehementia in rebus sacris.

Voluptatis quoq; uocabulum non minus uarium quàm gaudij uidetur: frequentius tamen gaudium pro instabili affectu accipitur, uoluptas stabilior est, & moderatior, qualis etiam ex bonis studijs percipitur, & alijs rebus quæ non subito aut fortuitò contingunt, sed cogitatione rationeq; cōprehenduntur: Imò animi tranquillitas, quæ sine omni motu ac perturbatione uel affectu est, soli-

da demum uoluptas est. Reliquos etiā affectus similiter ferè distingui licebit.

Delectatio, Rainerius. Pharetra. De hac & uoluptate uide etiam in Temperantia & intēperantia parte 6. & 7.

Delitiæ & uoluptates, Pharetra.

Voluptas in genere, Pechanus 1. 39.

Gaudium, Rainerius. Flos Theologiæ. Pharetra.

De gaudio hominis, Ioan. de Tenera-munda.

Lætitia bona & mala, Pharetra. Gaudium malum, Ibidem.

De timore & gaudio, Ibidem.

Mundanū gaudium, Io. Pechanus 4. 61.

Inepta lætitia, Pharetra. Bernardi flores 6. 19.

Risus, Pharetra. Cachinni, Pharetra.

Ridendum non esse, sed flendum & lugendum, Effrem sermone 5.

Iubilus, Pharetra.

De luctu gaudij opifice, Io. Scholast. 7.

¶ *De dolore, tristitia, luctu, lachrymis.*

Dolor propter delicta, pertinet ad pœnitentiam.

Dolores quidam tum animi, tum corporis, præsertim impiorū, ad pœnas referri possunt, de quibus ultima parte huius Tit. agetur.

Dolor, Flos Theologiæ.

Dolor bonus, Pharetra.

Dolor malus, Ibidem.

Tristitia bona, Pharetra.

Tristitia mala, Ibidem.

De luctu gaudij opifice, Ioan. Scholastícus 7.

De luctu salubri, ut, Beati qui lugent, Brunfelsius Pand. libro 9.

Tristitia pia ex impietate malorum, Aurel. Augustin. epistola 145.

De contritione & cōpunctione cordis, supra etiam diximus ubi de pœnitentia, Tit. 1.

Ariditas cordis, Pechanus 4. 59.

Gemitus, Pharetra. Pechanus 4. 60.

Luctus, Pechanus 4. 57.

Planctus, Pharetra. Pechanus 4. 60.

Lugentes & luctus, Pharetra.

Lachrymæ, Rampigollus cap. 77. Pechanus 4. 57. & 58. Flos Theologiæ Hanapus 17.

Lachrymæ

Lachrymæ & fletus, Pharetra.
Fletus, Hanapus 17. Rampigoll. ca. 77.
Ridendum non esse, sed flendum ac lugendum, Effrem ser. 5.
Moderandum esse dolorem propter defunctos, cap. 13. in Medicina animæ anonymi. Plura uide circa finē huius tituli, ubi Cōsolatiōes mortis habentur.

¶ De spe, & metu.

De spe uirtute, una ex tribus sacris, dicemus in iustitia.
De spe affectu, pauca scribunt Theologi: uide nōnulla in Ethicis, Titulo 15. libro 16.
De timore & spe, Pharetra.
De spe uana, Pharetra.
Spes bona ad fortitudinem pertinet: opponetur ei desperatio, & mala spes, id est, metus.
¶ De metu, Pharetra. Vide in Timiditate infra.

¶ De amore & odio.

Amor quicunq; subito fit, qualis ferè est Venereus (ἐκ τοῦ ὁρᾶν γὰρ γίνεται τὸ ἐρᾶν) affectibus adnumerari debet. Varij plærūq; affectus & instabiles eidem coniunguntur. Sperant enim amantes, metuunt, dolent, gaudēt, irascuntur, per omnia incōstantes: nunc uni, nunc pluribus, contrarijs etiam simul affectibus obnoxij.
De amore dei, uirtutis, proximi, & aliarum rerum, diuersis in locis, illarum nempe rerum quæ amantur, dicendū est: Et similiter de odio. De odio autem in genere, in iniustitia.
Charitas, id est, amor & beneficētia proximi, locum habet in iustitia: ut opposita uitia in iniustitia.
Vide libro 16. Titulo 10. 11. 12.
De timore & amore, Pharetra.

¶ De ira.

Ira compositus quidam affectus est, tristatur enim ob malum acceptum, & spe uindictæ, si quæ appareat, uehementer delectatur.
De ira, Bernardi flores 3. 23. Rainerius. Pechanus 1. 13. Flos Theologiæ.
Iracundia, Bernardi flores 6. 4.
Ira hominis bona, Pharetra.
Ira hominis per zelum, Rampigollus cap. 69.
Ira hominis mala, Pharetra.
Ira hominis per uitium, Hanàpus 36.
Ira hominis per odium, Rampigollus cap. 70.
Iræ remedium, Pharetra.
De mansuetudine & iræ uacuitate, Ioā. Scholast. 8. Sed de mansuetudine iā cum Iustitia dicetur, ut de crudelitate cum Iniustitia.
¶ Vindicta, Rainerius.
Vindicta prohibita, Pechanus 4. 10.
De uindicta non petenda, Brunfelsius Pandect. libro 9.
Quod solius dei sit, nō hominis. Ibid.

PARS 4. *De iustitia, & partibus eius, & uirtutibus finitimis. Et primum de iustitia in genere. De iustitia diuina, id est, ijs quæ Deo debemus, pietate, amore, timore, cultu, fide, spe, oratione. De cultu & inuocatione sanctorum. De iustitia humana, circa nosipsos, circa iudicia. De officijs quæ proximo debemus, charitate, & eius effectibus.*

De iustitia, Pechanus 4. 38. Flos Theologiæ. Rampigollus cap. 75. Bernardi flores 5. 12.
Iustitia & æquitas, Hanapus 59.
Iustitia & ius, Pharetra.
Iustitia & misericordia, Ibid.
De iustitia duplici, Huld. Zuinglius Tomo 1. operum eius.
De triplici iustitia, Mar. Lutherus.
De uera iustitia, Iacobus Magnus in Sophilogio 2. 3. 1. & 2. 3. 4.
Præcepta iustitiæ, Vincent. Bell. 1. 3. 39.
Iustitiæ studium infrugiferum non esse, etiamsi fructus eius in præsenti uita nullus appareat, Theodoret. 9 de prouidentia, parte 9.
De perfectione iustitiæ cōtra Cœlestiū, Aur. Augustinus.
Iustitiæ expostulatio, Hiob Gastij.
Plura de iustitia uide apud illos qui scripserunt de 4. uirtutibus Cardinalib. supra ubi de uirtute in genere.

¶ *De iustitia diuina, & ijs quæ deo debemus.*

De diuina iustitia, Rainerius.

De dei cognitione, contemplatione, cultu, & sacrificijs, pauca quædam superius allata sunt ubi de hominis erga deum officijs fol. 54. a. Parte 5. Tituli 3 quæ huc referri poterunt.

¶ De quærendo deo, Nicolaus de Cusa. Manipulus florum. Pharetra. Pechanus 3. 3. Bernardi flores 1. 31. Flos Theologiæ. Lumen animæ, parte 2. cap. 200.

De quærendo & adeundo deum, Hierem. Pad. 1. 1. 13.

De uia dei, Pharetra.

De accessu ad deum, Isaac monachus.

De uia secura eundi ad deum, Bernardin. Ochin. 2, 16.

Cognitio dei & nostra, Pharetra. Vide infra in Sapientia.

Religio, Pharetra. Vide supra circa initium primi Tituli.

Pietas, Lumen animæ, Parte 2. cap. 187. Anton. mon. Melissæ 1. 1. Vincent. Bell. 1. 3. 70. & 1. 4. 3. Magnus in Sophilogio 2. 2. 10. & 3. 3. 4. & 3. 3. 5.

Contemplatio Speculi pietatis, Andreæ Stiborij.

Mulierum pietas, Rampigoll 9 cap. 106. Hanapus 125.

¶ De fide, cum pro tota religione capitur, uide supra paulò post initium libri huius. Fieri potest ut apud authores, quorum de fide scripta citamus, communia quædã sint, id est, tum de uniuersa religione, tum de fide religionis parte, tradantur: quædam uero de particulari fide tantum, una ex tribus Christianis uirtutibus, de qua paulo post dicetur.

¶ De amore dei, Rampigollus cap. 8. Flos Theologiæ.

Lumen animæ Tit. 46. & 49. Ioã. de Teneramunda.

De amore diuino, Raineríus. Ioan. Arboreus. Bernardi flores 3. 34.

Amoris diuini compendiũ Ioannis Perceuali.

De dilectione Dei, Hanapus 40. Pharetra. Pechanus 4. 27. Bernardi flores 2. 24. & 2. 25. & 2. 26.

De diligendo deo, Aur. Augustinus Tomo 9. Bernardus Clareu.

Hominis charitas erga deum, Sarcerius ex Augustino. Hierem. Pad. 1. 1. 10.

Deus summa charitate amplectendus, Marullus 3. 1.

De amoris diuini imaginatione, Ioan. Fran. Picus.

De amore et timore dei, Ant. monachus Melissæ 1. 3.

Inflammatorium diuini amoris, Dionysij Rickel.

De dilectione dei & proximi, Thomas Aquinas.

De charitate dei et proximi, quæ in Christo & in nobis est.

Quid sit charitas.

Si eadem charitate diligitur deus & proximus.

Quare dicuntur duo mãdata charitatis.

De modo diligendi.

De impletione illius mandati: Diliges deum ex toto corde.

Quod alterum mandatum in altero est.

Qua charitate diligenda sint, Lombardus 3. 27.

Charitas potius quàm scientia transfert in Deum, Marsilius 7. 50.

Quod æternam amat formam tam facile saltem, tamq; secure fruitur, quàm difficile & sollicite qui temporalẽ, Marsilius 3. 20.

Nihil infirmius quàm humanus amor, nihil firmius q̃ diuinus amor, Marsilius 4. 39.

Quàm turpe est amare pecunias, tam honestum amare hominẽ, tam etiam necessarium & bonum amare deum, Marsil. 4. 6.

Philosophũ uerum esse dei amatorem, Cælius 7. 30.

Ab amore dei exordiri debemus, ut deũ intelligamus, Marsil. 8. 52.

¶ De timore Domini, Flos Theologiæ. Rampigollus cap. 131.

De dei timore, Pharetra. Hanapus 38. Hierem. Pad. 1. 1. 12. Anton. Mon. Melissæ 1. 3.

De timore dei admonitio, Effrem ser. 11.

De reuerentia ad deum, Pharetra.

De timore qui est donum, Pharetra. Vincent. Bell. 1. 4. 2.

De timore qui est uirtus, Pharetra.

De timore bono, Pharetra.

De malo timore, Ibidem.

De ti-

De timore & amore, Pharetra.
De timore & gaudio, Ibidem.
De timore & spe, Ibidem.
De timorum distinctione.
De timore casto, & seruili, & initiali.
Quomodo differant castus, uel seruilis, uel initialis.
Quod timor seruilis & initialis dicuntur initiũ sapientiæ, sed differenter.
Quomodo castus timor permanet in æternum.
Si timor pœnæ, qui fuit in Christo, seruilis uel initialis, Lombard. 3. 34.
Quomodo debeamus deum timere, adorare, laudare, honorare: & qualiter ad hoc obligatur homo, Raym. Sebundius lib. 4. Violæ animæ.
¶ De cultu dei locos uide supra lib. 1. Titul. 13. Parte 5. fol. 24. a.
De cultu diuino, Magnus in Sophilogio 3. 3. 4.
De cultu dei, Pharetra. Zuinglius in libro ad regem Franc.
De dei cultu & ueneratiõe, Magnus in Sophil. 2. 2. 2.
De seruitio dei, Flos Theologiæ. Pechanus 4. 7.
De adoratione & cultu Dei, Hanapus 21. Raym. Sebundius libro 4. Violæ animæ.
De uero Dei cultu, Anton. Coruinus. Aur. Augustini liber, qui & Germanice redditus est per Gasparem Hedionem.
De honore dei, Ioan. de Teneramunda.
De primo dei cultu, Gennadius Scholarius.
Qui colit numen, numinis oraculis interest, Marsilius Fic. 6. 52.
De triplici ad seruiendum deo uocatione & renunciatione, Paphnutius.
Quomodo honorer deus supra omnia, Bernardinus Ochinus 2. 51.
De adoratione dei, uide infra ubi de oratione.
Qui primi sacrificauerint deo uero, Polydorus Verg. 1. 5.

¶ *Qui scripserint simul de tribus Christianis uirtutibus principalibus F. S. Ch. id est fide, spe, & charitate.*

Enchiridion Aurelij Augustini Tomo 3. operum eius.
Idem Gaspar Hedio Germanice expressit.
De uinculo trium principalium uirtutũ, F. S. & Ch. Ioan. Scholasticus 30.
Bernardinus Ochinus Tomo 3. concionum Italicarum, ut audio.
Marsilius Fic. libro 2. epistola 39. & 40.
De F. S. & Ch. coniunctis, Idem 5. 24.
Ioan. Pollij Carmen de gratia dei, F. S. & Ch.
Ioan. Arnolleti poëmatia de F. S. & Ch.
Conradus Hensel. Pharetra.

¶ *De fide, & eius confessione, tum simplici, tum contra hæreses aliquas, &c. De fide & operibus, & alijs fidei effectibus, & iustificatione, &c. F. fidem significat in quouis casu.*

Vide proxime superius, qui scripserint pariter de fide, spe, & charitate.
Fides alia est scripta, de qua in Catechismis & Symbolis supra dictum est: alia habitus animi diuinus, de qua hic dicendum. Est quando pro tota religione Christiana accipitur, de qua circa initium huius libri dictum est.
¶ De recta F. in Dominum nostrum Iesum Christum Cyrilli liber ad Theodosium regem, Græce, & Latine Io. Oecolampadio interprete.
De eadem F. alij duo libri Cyrilli, eodem puto interprete. S. pater Maximus.
Procli episcopi Constantin. epistola Græca, & Latina per Dionysium Exiguũ abbatem Rom. Ioan. Damascenus libro 4.
De F. in Christum, Ioan. Chrysostomus. Anton. mon. Melissæ 1. 44. Anastasij patriarchę Theupolitani liber Græcus, in quo docet quomodo philosophica quædam & dialectica uocabula, quibus in fidei negotio utimur, accipienda sint.
De fide aut dogmatibus diuinis, liber Græcus nescio cuius authoris, in Bibliothecis Italiæ superstes: & alter de F. orthodoxa inscriptus. Vide ne pertineant ad Panoplíam dogmaticam.
¶ LATINI. Aur. Augustinus ad Petrũ diaconum, Tomo 3. Erasmus censet nõ esse Augustini. Sarcerius ex Aur. Augustino.

De F. ad Laurentium, Rufinus Aquileg. & ad Anastasium in alio libro Fulgentius.
De F. catholica liber Alani cum expositione.
Vincent Bell. 1. 3. 17.
Speculum fidei, Guilhelmi abbatis.
De F. theologica, Sabellicus 5. 4.
Guilhelmus episcopus Lugdunensis.
Pechanus 4. 16. Rainerius.
Bernardi flores 5. 31.
Flos Theologiæ.
Rampigollus cap. 47.
Brunsellius Pandect. lib. 3.
Lumen animæ, Par. 2. cap. 90.
Animæ fiducia ad Deum, Bernardi flores 2. 13.
De F. seu firma credulitate Christianæ religionis, Hierem. Pad. 1. 1. 33.
Fides, Pharetra.
Fidelitas, Ibidem.
Credulitas, Pharetra.
Credulitas bona, Ibidem.
Ambrosius Taruisinus.
Philip. Melanchthon loco 14.
Ioan. Caluinus cap. 5.
M. Bucerus in Euangelia.
Huld. Zuinglij sermo Bernæ habitus.
¶ De F. sanctæ Trinitatis, Basilius Magnus. Alexander episcopus Rom.
De F. & mystica Theologia, Maximus philosophus & martyr.
De F. & gratia, Ioan. Gastius ex Augustino.
De F. & pietate in deū, Antonius mon. Melissæ 1. 1.
De F. & uirginitate, Atticus episcopus ad Arcadij filias.
Spes & F. Pharetra. Bernardi flores 7. 65.
De F. & resurrectione liber Vrbani Regij.
De F. & sacramētis, Thomas Aquinas.
¶ De F. & symbolis, Meginhardus.
De F. & symbolo, Augustinus Tom. 3.
Plura uide supra ubi de Symbolis Tit. 1. Parte ultima.
R. Mosis Aegyptij articuli 13. fidei Iudæorum Hebraici, & Latini per Sebastianum Munsterum.
Confessio F. orthodoxæ per Ecclesiam Tigurinam, Germanice, & Latine Rod. Gualthero interprete.
Bernardini Ochini Confessio F. siue, uidelicet de solo uiuæ F. articulo, ad dominos de Balia Senenses.
F. Confessiones plures uide supra ubi de Symbolis.
De F. confessione sermo Basilij Magni.
De articulis F. Aegydius de Roma.
Catholicæ professionis theses, Gerardi Lorichij.
Sententiæ F. Guilhelmi abbatis.
Ad articulos F. ex epistolis Pauli confirmandos tabulæ per Iacobū Fabrum.
De F. articulis & pertinentibus ad populi informationem, Guido Parte 3. Manipuli Curatorū. Sed hæc plaraq; ad Symbola pertinēt, de quib. supra.
An recte tot articuli de F. multiplicētur, & an oporteat eos credere, Bernardinus Ochinus 1. 43.
Fidei ratio, Victoris episcopi ad regem Vandalorum. Fausti episcopi Regiensis. Huld. Zuinglij ad Carolum v. Tomo 2. operum eius.
De fundamento F. Christianæ, Ioā. Lod. Viues libro 3. de uerit. fid. Christ.
De F. Apologeticus Eugenij episcopi.
¶ De F. contra hæreticos, Damasus, Syagrius.
F. Christi contra hæreticos, Marullus 2. 11.
Liber dialecticus de orthodoxa Christianorum F. contra hæreticos, Græce alicubi extat in Italia.
F. Christi contra Iudæos, Marullus 2. 7.
F. Christianorum Hebraice & Lat. per Sebastianum Munsterum.
F. unius Dei contra gentiles, Marullus 2. 6.
F. Christi contra gentiles, Idem 2. 8.
F. Christi contra magos, Marullus 2. 9.
F. Christi contra philosophos, Idem 2. 10.
De F. contra Arianos, Maximus philosophus. Ambros. Mediol. Tomo 2. operum eius.
Ratio F. contra Arianos, Agnelli episcopi.
Disputatio de F. cum Ario, Athanasij apud Probum iudicem.
De orthodoxa F. capita cōtra Palamam, nescio cuius authoris, Romæ extant Græce in Vaticana Biblioth.

De F. aduersum Marcionem & Valentinianum, Sabbatius.

¶De F. & scientia, Hadrianus Cardinalis in uera philosophia 1.

De F. & intellectu, Ioā. Trittenhemius.

F. reddita matri rationi, Gul. Postellus in Clauí, capitibus 5. 6. & 7.

Legis diuinæ F. scientia confirmatur, Marsil. Fic. 5. 1.

Dialogus ratiōis & hominis fidelis, Bernardini Ochini: habetur etiā Germanice à quodam ex Italico redditus.

¶De F. & legibus, Guilh. Parisien.

F. promissionū diuinarū, Hanapus 34.

De F. rerum inuisibilium, Aur. Augustinus Tomo 4.

¶De mysteriis F. Paulus de Hæredia.

De perseuerantia F. Cyprianus ad Cornelium.

De F. Christianorū simplicitate, & apostolorū ruditate, Theodoretus libro 1. Curationum Græcanicarum.

De confirmatione F. Helias Campolus.

Aenigma F. Guilielmi abbatis.

De pace F. Nic. de Cusa.

F. mulierum, Rampigollus cap. 48. Hanapus 123.

¶Regula credendorum quæ, Ioan. Dietenbergius.

De credibilibus, Aur. Augustinus Tomo 4 quæstione 48. ex 83.

De credendis necessario, Ioan. Gerson Tomo 1.

Exhortationes patrum, prophetarum, regum & uirorum illustrium, de sola fiducia habenda in Deo, Brunfelsius Pandectarum libro 21.

Soli deo confide, dilige omnes, elige & ama unicum, Marsilius Fic. 3. 31.

Soli uirtuti deoq; confidendum & seruiendum, Marsil. Fic. 1. 115.

Fidei articulis credendum, Magnus in Sophilogio 2. 2. 1.

¶De F. & operibus, Aur. Augustini liber, Tomo 4. operum.

Idem Germanice redditus per Gaspa rem Hedionem.

Opuscula Augustini omnia quæ ad fidē & opera spectant, cōtinentur Tomo primo ex tribo, quos Augustinus Sosteneus ex operibus Augustini excerpsit & illustrauit.

Historia Africana de F. & operibus sanctis, nescio cuius authoris.

De F. & operibus, Huld. Zuinglius in libro ad regem Franc. Hermannus Bodius. Ioan. Faber Viennensis episcopus. Bartolemæus Vuestheme rus. Cornelij Croci Aemstelredami epistola.

De libertate Christiana partim supra dictum est, ubi de Operibus simpliciter, Parte 1. huius Tituli: partim infra dicetur Titulo 5. ubi de ceremonijs. Libertas enim ad ambo hæc pertinet.

¶*De fidei effectibus, & iustificatione per eam.*

Fidei efficacia, Ant. Coruinus.

Fidei actus exterior 1. 3. 16. interior, dist. 15. effectus, dist. 19. obiectum, dist. 14. Subiectum, dist. 18. Vincent. Bell.

Conuersio ad deum, Pharetra. Plures fidei effectus, uide in Præmijs infra. Miracula etiam quæ homines pij faciunt fidei effectus sunt. Dicetur autem de miraculis, quæ sancti designarunt, in historicis infra cum suo cuiusq; authore singillatim. De miraculis in genere inter Effectus dei dictū est supra: de Christi miraculis in Christo.

Fuga ad deum, Pharetra.

Fidem summopere ægroto necessariam, ad perferendos corporis dolores, tentationesq; quibus obruitur: cap. 1. in Medicina animæ anonymi: excusa Lugduni.

Non esse bonum theologū, nec uerum Christianum, nisi qui deum spiritu efficaciter sentiat, Bernardin. Ochinus 2. 14.

F. saluat, Iacob. Magnus in Sophilogio 2. 2. 4.

De F. necessaria ad salutem, Ioan Trittemius.

De utilitate credendi, Aur. Augustinus Tomo 6.

De sola F. epistola Ioan. Riuij, in opere de Conscientia.

F. sola iustificat, Ant. Coruinus. Ant. Anglus artic. 1.

De iustificatione F. Io. Caluinus cap. 10.

Fidei quæ iustificat & saluat integer tractatus, Othonis Vuerdmylleri libro

4. de iuſtificatione.
Qua ratione dicitur fides mereri iuſtificationem, Lombard. 2. 27.
Quomodo F. omnia facere dicatur, & quare iuſtificatio ei ſoli attribuatur, ſecundum ſcripturæ ſententiã explicatur, per Felicem Frei, in libello Germanice excuſo 1539, in 4. chartis 5.

¶ *De reliquis, quæ circa fidem conſiderantur.*

Quid ſit F.
Quot modis dicitur F.
Quid ſit credere deum, uel deo, uel in deum.
De informi qualitate mentis, quæ in malo Chriſtiano eſt.
Quomodo dicatur una F.
Quod F. eſt de his quæ non uidentur proprie: ipſa tamen uidetur ab eo in quo eſt.
Deſcriptio fidei.
Quare ſola F. dicitur fundamentum, Lombard. 3. 23.
Quomodo intelligatur quod ſcriptũ eſt: Cum factum fuerit, credatis.
An Petrus habuit F. paſſionis, quando uidit hominem Chriſtum pati.
An aliqua ſciantur quæ creduntur, Lombard. 3. 24.
De F. antiquorum.
De F. ſimplicium.
Quæ ante aduentum Chriſti de mediatore credere ſufficiebat.
De F. Cornelij.
De æqualitate F. ſpei, & charitatis, & operis, Lombard. 3. 25.
Quod cogitatio boni præcedit fidẽ, Lombard. 2. 26.
Quod intellectus & cogitationem boni, & delectationem præuenit, Ibidem.
Quomodo differant F. uel ſpes.
An in Chriſto fuerit F. & ſpes.
An iuſti in inferno F. & ſpem habuerint, Lombardus 3. 26.
Quod F. eſſe poſſit ſine charitate, Ioan. Fabri Theologiæ Baccalaurei liber, impreſſus Auguſtæ 1548. in 4. char. 6.
De pacto ineundo nobis cum Chriſto, Bernardin. Ochinus 1. 31.

¶ *De ſpe, uirtute Chriſtiana.*

Vide ſupra qui ſcripſerint de fide ſimul, & ſpe, & charitate.
De ſpe, S. pater Maximus in Locis. Flos Theologiæ. Brunfelſius Pandect. libro 3. Manipulus flor. Hanapus 37. Pechanus 4. 25. Rainerius. Bernardi flores 5. 32. Sarcerius ex Auguſtino. Rampigollus cap. 124.
Deſpe in deum & contrarijs, Antonius mon. Meliſſæ 1. 5.
Spes & fides, Bernardi flores, 7. 65.
Spes & timor, Pharetra.
Expectatio, Pharetra.
Spes uitæ perpetuæ uel immortalitatis futuræ, Pharetra.
De ſpe cœleſti, uide Aug. Steuchum in Pſalmos.
Spei conſolatio, Iacob. Magnus in Sophilogio 2. 2. 5.
De ſpe ac deſperatiõe hominis ad deum, Hieremi. Pad. 1. 1. 14.
Spes diuinæ miſericordiæ, Marull. 2. 12.
De arra animæ, Hugonis de S. Victore liber 1.
Arra æternæ ſalutis, Io. de Lamſzhem.
De ſpe, quid ſit.
De quibus ſit ſpes.
Quomodo differant fides uel ſpes.
Si in Chriſto fuerit fides & ſpes.
Si iuſti in inferno fidem & ſpem habuerunt, Lombard. 3. 26.

¶ *De oratione, precatione, precibus, rogatione, ſupplicatione, obſecratione.*
De gratiarum actione, laudibus, & benedictione Dei.
Orandi eſſe: à quo, pro quibus, quid ſit petendũ.
Adoratio Dei, & inuocatio.
Eccleſiaſtica oratio.
Præparatio & modus orandi, & tempus.
Effectus orationis.
Oratio pro defunctis.
Cultus & inuocatio ſanctorum.
O. orationis nota eſt.

De orationum formulis, & orationibus particularibus, uide ſupra Titulo 2. De oratione Dominica etiã ſupra dictum eſt, ubi de communibus ad 4. Euangelia, fol. 30. a. In Catechiſmis quoq; omnibus eiuſdẽ explicatio continetur. Hic de oratione in genere agemus. De horis canonicis dicetur infra, inter ritus Eccleſiæ, Tit. 5.

De oratio-

De oratione, S. Maximus. Antonius mon. Melissæ 1. 46. Fulgentius. Ioan. Gerson Tomo 2. operum eius, & rursus Tomo 3. Vincentius Bell. 3. 10. 31. & deinceps. Rainerius. Dionysius Rickel. Ambrosius Taruisinus. Nicolai Leonici Thomæi dialogo de precibus. Hortensij Tranquilli concio de precibus. Vide supra in Metaphysicis Tit. 3. gentilium scripta de O.
De O. ieiunio, & eleemosyna, Guntheri libri 13.
De pœnitentia, ieiunio, & O. Conradus Henselt.
De O. & horis canonicis, Ioan. Eccius,
De O. & ieiunio, Pharetra. Antonius Corsinus.
De O. & misericordia, Pharetra.
De oratione, Sarcerius ex Augustino. Ioan. Gastius ex Augustino. Octau. Mirandula. Ioan. Pechanus libro 4. cap. 91. 92. 93. 94. Hanapus 16. Bernardi flores 5. 4. Flos Theologiæ. Iacobus Magnus in Sophilogio 3. 2. 8. Rampigollus cap. 94. Manipulus florum. Lumen animæ, Parte 2. ca. 171. Pharetra. Philip. Melanchthon loco 37. Ioan. Caluinus cap. 15. Mar. Bucerus in Euangelia. Hermannus Bodius. Huld. Zuinglius in libro de uera & falsa religione.
Deuotio, Manip. florum.
De rogatione, Vincent. Bell. 3. 10. 36.
Supplicatio, Ibid. Obsecratio, Ibid.
De orando deum. Ioan. Chrysostomi libri 2. Tomo 1. operum eius, Des. Erasmo interprete. Habentur etiam Tomo 8. operum Erasmi.
De orando deo, Aur. August. epist. 121.
De O. mentali, Richardo de S. Victore.
O. religiosa, Hierem. Pad. 1. 1. 15.
De sacra & uirtutũ matre beata oratione, utcp est ea intellectualiter, ac sensibiliter assistatur, Io. Scholasticus 28.
O. mala, Pharetra.
De O. et processione in diebus Rogationum, & de alijs etiam per totum annum orationibus, quomodo fieri debeant, Mart. Lutheri sermo, Germanice impressus sesquicharta.
Orationẽ integrãtia, Vinc. Bell. 3. 10. 33.
¶ Orationis diuisio, Vincent. Bell. 3. 10. 35. & alia, distinctione 36.
Memoria dei habenda, Pharetra.
Laus dei, Rainerius, Pharetra.
De laudibus dei, Dionysius Rickel.
De laudando deo, Ioan. Chrysostomus Tomo 2. operum eius. Prosper Aquitanicus. Raym. Sebundius libro 4. Violæ animæ.
Quare deus sit laudandus, Vincentius Bell. 3. 10. 27.
Des. Erasmi Rot. Modus orandi deum, siue de laudibus, precibus, & gratiarum actione quas deo debemus, Tomo 5. operũ eius. Idem liber Germanice excusus est Basileæ apud Io. Frobenium 1525. in 8. chartis 12.
Benedictio hominis ad deum, Rampigollus cap. 23.
Benedictiones quibus homines deo benedicunt, Hanapus 7.
Gratitudo erga deum, Hanapus 63.
De gratijs deo reddendis, Ioan. Chrysostomus Tomo 2. operum eius.
De gratias agendo post cibum, Maximi Taurin. homilia. Vide supra in Oeconomicis parte 1.
De ingratitudine simpliciter, uide in fine quintæ partis.
Confessio coram deo, Sarcerius ex Augustino. Sed de Confessione dicetur mox Tit. 5. inter Sacramenta.
¶ An necessariũ nobis sit deũ orare, Bernard. Ochin. 2. 52. Quod preces ad deũ necessarię sint, etiã ex philosophorũ sententia, Raph. Volater. loco 29.
Orationẽ suadentia, Vincentius Bell. 3. 10. 32.
Quod preces spretæ ultorẽ habent deũ, Raph. Volaterranus loco 29.
A quo petenda sit gratia, Bernardinus Ochinus 2. 54.
Per quod medium debeamus gratiam à deo petere, Idem 2. 55.
Quænam res à deo oratione peti debeãt, quocp ordine & modo, Idem 2. 57.
Basilij Magni tractatus de electiõe uitæ generis unius è duobus: & quomodo & quare orandus sit deus.
Idem Germanice redditus per Vuolfgangum Rœmen, impressus est Augustæ 1522. in 4. sesquicharta.
Pro quibus orare conueniat, Bernardi-

nus Ochinus 2. 56.
Orandū pro uiuis mutuo, Huld. Zuinglius articulo 21.
Oratio non est absq; tentatione, Marullus 2. 3.
¶De adoratione & cultu dei, Hanapus 21. Raym. Sebundius libro 4. Violæ animę. Plura de cultu dei simpliciter, uide supra non multò post initiū huius Partis.
De adoratione, Vincentius Bell. 1. 3. 63. Rainerius. Pharetra. Marsilius Fic. 10. 28.
De adoratione dei, Rampigollus ca. 4.
De adoratione & cultu in spiritu ueritatis, Cyrillus.
Deus spiritu & ueritate inuocandus, Corninus.
De adoratione dei uera & hypocritica, Huld. Zuinglius articulo 44.
De adorando deo in confessionibus Augustini, Marsil. Fic. 10. 14.
De adoratione ad orientem, Io. Damascenus libro 4. Polydorus 5. 9.
Latria, Pharetra.
¶De ecclesiastica oratione, Alexander episcopus uel papa. Rom.
De hymno & oratione & psalmodia in conuentu, Ioan. Scholasticus 18.
Plura uide Titulo quinto mox inter ceremonias.
¶ Præparatio animi ad orandum, Ioan. Lod. Viues.
Itinerarius mentis in deum, S. Bonaventuræ.
¶Modus orandi Des. Erasmi Tomo 5. operum eius, Germanice etiam excusus Basileæ olim apud Io. Frobenium.
De modo orandi, Paulus Ricius. Hugo de S. Victore.
Quomodo aut quid orandum, Raph. Volaterr. 29. loco.
Ratio ac modus orandi deum, in Christianæ institutionis Colonienſis Enchiridio, Venetijs edito, 1543.
Simplex & aptissimus orandi modus, M. Lutheri.
Orandi cura & modus, Marullus 2. 1.
Quis primus docuerit modum orandi, & cur in Orientem uersi adoremus, Polydorus 5. 9.
De orandi modis tribus, Symeon theologus.
De modo, quo fiat ut semper exaudiamur, Bernardinus Ochinus 2. 61.
De orationis qualitate, Vincētius Bell. 3. 10. 33. Collatio Cassiani, una inter priores 10.
De uario precandi ritu, M. Ant. Sabellicus 2. 4.
De uerbis dicēdis tempore orationis, ad excitationem spiritus, Bernardinus Ochinus 2. 63.
Num quādo oramus, dubij aut certi esse debeamus de exauditione nostri, Idē 2. 60.
De syncerítate orandi ad deum, Seneca libro 1. epistola 10.
Orandi tempus, Rampigollus cap. 04.
Quando debeat fieri O. ad deum, Bernardinus Ochinus 2. 58.
¶Orationis uirtus, Marullus 2. 2.
De precum effectu, Sabellicus 2. 5. Vincentius Bell. 3. 10. 34.
De O. utilitate, Vincentius ibidem.
Ad quem finem orationes fieri debeant, Bernardin. Ochinus 2. 55.

¶*Orationes pro defunctis.*

Orationes pro defunctis, Vincent. Bell. 2. 1. 12.
De O. pro mortuis, Huld. Zuinglius articulo 60.
Ioan. Damasceni liber Græcus, quantū defunctis prosint uiuentium bona opera: & Latinus, per Ioan. Oecolampadium.
Presbyteri Cōstantinopolitani λόγος ἐπιτροπικὸς πρὸς τοὺς λέγοντας μὴ ὠφελεῖν (uidetur erratum hic aut deesse aliquid) τὰς τῶν ἀνθρώπων ψυχὰς μετὰ τὴν διάλυσιν τῶν ἰδίων σωμάτων, καὶ ὅτι ὀφελοῦνται διὰ τῶν προσαγομένων ὑπὲρ αὐτῶν θυσιῶν. Liber hoc titulo extat alicubi in Italia.
De suffragijs defunctorum, Lombard 4. 45.
Suffragia mortuorum, Pharetra.
De suffragijs, quibus animabus à corporibus exutis per uiuentes subueniri poterit, Iacob. de Paradiso.
Adiutoria aiarum, Vincent. Bell. 2. 1. 13.

¶*De honore & inuocation. sanctorum.*

De imaginibus, earumq; cultu & uene-

ratione,

ratione, uide mox Titulo 5.
De sanctis, uide Titulo 7. infra.
De ueneratione sanctorum, Iod. Clichthoueus. Ioan. Hochstratēn.
De honore erga sanctos, Hermannus Bodius.
De honore sanctorum & reliquiarum, Ioan. Damascenus libro 4.
De honore martyrum, Theodoretus libro 8. Curationum Græcanicarum.
De intercessione sanctorum Mart. Lutherus. Ioan. Caluinus cap. 15. Ioan. Faber Viennēn. Vide supra Tit. 2. circa finem partis 11. de formulis precum ad diuam Mariam. Infra etiam Titulo 7. in historicis preces ad diuos in singulorum mentione dicentur.
Dulia, Vincentius Bell. 1. 3. 72.
O. ad angelos & ad sanctos, Pharetra.
Aduocatio, Vincent. Bell. 1. 3. 58.
De inuocatione sanctorum, Ant. Coruinus. Bartolemæus Vuesthemer 9. Io. Dietemberg. Huld. Zuinglius in libro de uera & falsa relig. Io. Gastius contra Fabrum. B. Latomi & Mart. Buceri scripta aduersaria.
De sanctorum cultu & inuocatione, Io. Lonicerus.
M. Lutheri epistola ad ecclesiam Erfordien. de sanctis, excusa Germanice, anno 1522. in 4. charta 1.
Qui primitus sanxerint ut diuorum relicquijs honor haberetur, Polydorus Verg. 8. 1.
Quomodo sancti & glorificati uel angeli, audiunt preces supplicantium, & quomodo intercedūt pro nobis, Lombardus 4. 45.
De origine erroris circa diuorum inuocationem & simulachra, Hein. Bullingeri liber.
Sancti non inuocandi, Coruinus.
Sancti non sunt inuocandi pro mediatoribus, Antonius Anglus artic. 18.
Sancti quomodo colendi, Coruinus.
Mar. Lutheri sermo de D. Mariæ partu, quomodo ipsa & sancti coli debeant: Germanice impressus 1523. in 4.
Quibus suffragijs iuuabuntur mediocriter boni in fine reperti, Lombardus 4. 45.
Suffragia, Rainerius.

¶ *De humana ac ciuili iustitia circa nos, & alios, tum in iudicijs, tum aliàs: De fide, pietate, bonitate, simplicitate, innocentia, syncritate, honestate, probitate. De obedientia. De ueritate. De iuramento.*

Vide supra in Ethicis libro 16. Titulo 19.
De iustitia humana, Rainerius.
De iustitia ciuili, Sarceri 9 ex Augustin.
Iustitia & ius, Pharetra. Vide libro 19. in Iure, Tit. 11.
Iustitia & misericordia, Pharetra.
Vitæ bonitas & syncritas, Ibidem.
Bonitas & bonum, Pharetra.
Probitas, Flos Theologiæ.
Honestum & honestas, Pharetra. Rainerius.
Formula honestę uitę, Martini Dumiēn.
Fideles et simplices non turbandi, Brunfelsius Pandect. libro 9.
Simplicitas custodienda, Ibidem.
Simplicitas cordis uel hoīs, Pharetra.
De uirtute simplicitatis exempla, distinctione 6. Cæsarij Cistertiēn.
Innocentia, Flos Theologiæ. Pharetra. Ioan. Scholasticus 24.
De septem regulis innocentiæ, Ferrandus diaconus.
De cordis puritate dictum est supra, ubi de uirtute in genere.
Pietas humana, Pharetra.
Iusti inter peccatores, Rampigoll. ca. 26.
Aequitas, Rampigollus cap. 75.
Aequitas & iustitia, Hanapus 59.
Aequitas iudicij, Pharetra.
Iudicia hominum recta, Rampigollus cap. 72.
Iudicia hominum recta & praua, Hanapus 60.
Fides inter homines seruāda, Hanapus 35. Rampigollus cap. 49.
De fide ciuili seruanda, quæ est uirtus, Brunfelsius Pandect. libro 9.
Mensura uel pondera, Rainerius. Pertinent hęc ad iustitiam cōmutatiuam.
Fidelitas, Rainerius. Pharetra. Flos Theologiæ.
¶ De præcepto & subiectione, Antonius mon. Melissæ 2. 96.
De obedientia, Rainerius. Bernardi flores, 3. 9. & 3. 11. & 5. 21. & 10. 11. Flos Theologiæ. Rampigollus cap. 90.

GOTTFRIED WILHELM LEIBNIZ BIBLIOTHEK
NIEDERSÄCHSISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Signatur: Leibn. Marg. 64:2, Stück 2, [162] - 71r
PUBLIC DOMAIN

Marullus 4. 3. Hanapus 25. Pechanus 3. 25.
Obedientia bona, Pharetra.
De beata semperq; memorabili obedientia, Ioan. Scholasticus 4.
¶ Veritas quæ in rebus est, ad primam philosophiam & contemplationē pertinet, & ad 6. Partē inferius de Sapientia referri poterit: quæ in dictis, eorumq; constantia, ad iustitiam.
De ueritate, Melitonis Asiani liber 1.
Apollinaris Laodiceni liber 1. Rainerius. Pharetra. Flos Theologiæ. Anselmi dialogus. Thomæ Aquinatis quæstiones.
De ueritate & testimonio fideli, Anton. monachus Melissæ 1. 21.
Veritas uictrix satanæ, Coruinus.
Dialogus Veritatis & Philalethis p Maphæum Vegium.
Veritas colenda, Marullus 4. 4.
Veritas odium parit, Brunfelsius Pandect. libro 9. Hanapus 66. Rampigollus 135.

¶ *De iuramento.*

Iuramentum non uidetur à ueritate separandum, cum propter testimonium illius institutum sit, & adhibito Dei nomine fiat qui est ipsa ueritas. De politico iuramēto, quod ciuilis obedientiæ signum & confirmatio est, uide supra in Politicis libro 18. Tit. 8.
De testimonio simpliciter loco statui potest Titulo 5. circa finem, ubi Politica quædam tractantur.
De iuramento seu iureiurando, S. pater Maximus. Bartolemæus Vuestheme rus. M. Bucerus in Euangelia. Pharetra. Rainerius. Sarcerius ex Augustino. Flos Theologiæ. Rampigollus cap. 74. Hanapus 18.
De iuramento contra errorem anabaptistarum dialogus Germanicus Vuolfgangi Musculi.
Iuramenti religio, Hierem. Pad. 1. 1. 18.
Super materia iuramenti, Ioan. Eccius.
De exigentibus iuramenta, Anto. mon. Melissæ 2. 64.
De illo qui cogit aliquem iurare, Lombardus 3. 39.
De nō iurādo, Brunfels Pādect. libro 9.
De iuramento fugiendo, homiliæ aliq; Ioan. Chrysostomi Tomo 4. operum eius: nēpe nona, & 27. & 28. inter 80.
Patres iurauerunt, unde & uerum iurare licet, Brunfelsius Pandect. libro 9.
De sæpe iurantibus, deq; iuramēto non frequentando, Anton. mon. Melissæ 2. 63.
An iuratio sit malum.
De iuramento quod fit per creaturas.
Quæ iuratio sit grauior, an quæ fit per Deum, an quæ fit per creaturas, uel quæ per euangelium.
Quid sit dicere per Deum.
De illis qui iurant per falsos Deos.
Quod iuramentum, uel promissio cōtra Deum facta, nō est tenenda, Lombardus 3. 39.
Vide mox Titulo 5. ubi de periurio.

¶ *De officijs quæ proximo debemus, Charitate, amore, dilectione, & effectibus.*
De amicitia, societate.
De pace, cōcordia, beneuolentia, et fauore, &c.
De mansuetudine & humanitate.
De liberalitate, beneficentia, & eleemosyna.
De gratitudine.

De proximo, Manipulus florum. Lumen animæ Parte 2 cap. 196.
De charitate, uide supra, ubi indicatur qui simul de fide, spe, & charitate scripserint. De operibus charitatis, uide supra Parte 1. huius Tit. ubi de Operibus simpliciter.
De charitate, Ioan. de Indagine. Ambrosius Taruisinus. Philip. Melanchthon loco 1. Maxim. Hecatontades Græce, et Latine ex translatione Vincentij Opsopæi, quā nos unà cū Græco textu emendauimꝰ. Henricus Arnoldi. Fulgentius. Effrem sermone 2. Rainerius. Bernardi flores, 5. 33. & 7. 18. & 19. Lumen animæ Parte 2. cap. 29. Pechanus 4. 26. Magnus in Sophilogio 2. 2. 7. Flos Theologiæ. Brunfelsius Pandect. lib. 3. Vincent. Bell. 1. 3 24. Pharetra. Coruinus.
De charitate erga proximum, Io. Caluinus cap. 21. Sarcerius ex Augustino. Marullus 3. 2.
Speculū charitatis, Adelphi Adilredi.
Charitas & continentia uel castitas, Pharetra.

Charitas

Charitas & ſcientia, Ibidem.
De charitate, cõtinentia, & mente, Thalaſſius Græce & Latine per Ioan. Oecolampadium.
Amor, Rainerius. Vide ſupra Parte 3. ubi de Affectibus.
De amore charitatis, Ioan. Dominici.
Amor proximi, Rampigollus, cap. 9. Flos Theologiæ.
De amore fraterno, & odio in fratres, Anton. mon. Meliſſæ 1. 23.
Dilectio, Rainerius. Pharetra.
Dilectio proximi, Pechanus 4. 28. Hanapus 41.
Dilectio fraterna, Rampigollus cap. 9.
Proximus diligendus, Marullus 3. 2.
De dilectione dei & proximi, Thomas Aquinas, Lombardus 3. 27. Vide ſupra, ubi de Amore dei, paulò poſt initium huius Partis.
Amor ſanctorum, Flos Theologiæ.
Amor uerus, Magnus in Sophilogio, 2. 2. 12.
Amoris uigor & languor, Bernardi flores 7. 17.
Quod fides eſſe poſſit ſine charitate, Io. Fabri Theologiæ baccalaurei liber, excuſus Auguſtæ 1548.
Charitas religioſa hominis ad proximũ, Hierem. Pad. 1. 1. 19.
Charitatis actus, Vincent. Bell. 1. 3. 18. Effectus exteriores, 1. 3. 32. Obiectũ, 1. 3. 26. Ordo, ibid. diſtin. 27. Subiectum, diſtinct. 25.
De laudibus charitatis, Aurel. Auguſtini libellus Tomo 9. operum eius. Erasmus Auguſtini eſſe negat. Marſilius Fic. 8. 11. Beda. Hugo de S. Victore.
De amoris natura & dignitate, Guilhelmus abbas.
De charitate perfecta, Maximi confeſſoris hecatontades, quas nos unà cum locis communibus ipſius Græce Latinè q; dedimus.
De perfectione charitatis, Dionyſius Rickel.
De profectu charitatis, Idem.
De quatuor uirtutibus charitatis, Aur. Auguſtinus Tomo 9. operum eius. Erasmus Auguſtini eſſe negat.
De charitatis 4. gradibus, Richardus de S. Victore.
Si iubemur totum proximum diligere, & nos totos.
Quod in dilectione proximi, includitur dilectio angelorum.
Quid ſit proximus.
Quibus modis dicitur, pximus, Lombard. 3. 28.
De ordine diligendi: quid prius, quid poſterius.
An omnes homines pariter diligendi ſint.
De gradib. charitatis, Lombard. 3. 29.
Si melius eſt diligere inimicos quàm amicos, Lombard. 3. 30.
Si charitas ſemel habita amittatur.
Quare fides, ſpes, & ſcientia dicuntur euacuari, & non charitas, cum ipſa ſit ex parte.
Si Chriſtus ordinem diligendi ſeruauit, quem nos, Lombard. 3. 31.
De ſubſtantia dilectionis & amoris, Aurel. Auguſtinus Tomo 4.
De præceptis charitatis, Thomas Aquinas. Vincent. Bell. 1. 3. 34. Nicolaus Dinckelſpuel.
De ordine charitatis, Eraſmus Rot. in Milite Chriſtiano, Lombard. 3. 29.
Stimulus amoris, Anſelmi Cant.
Eiuſdem epitome per Iod. Beyſſelum.
Ad amorem charitatis exhortatio, Aur. Auguſtini epiſtola 144.
Inuitatio ad amorem, Hieronymi Strid. Tomo 2. operum eius.
De charitate uiolenta, Richardus de S. Victore.
Amoris uiolentia, Bernardi flores 5. 35.
Quid amandum, Aur. Auguſtinus Tomo 4. quæſtione 35.
Amor ſeu charitas erga inimicos, Flos Theologiæ. Marullus 3. 3.
Dilectio ſpiritualis & carnalis, Bernardi flores 7. 11.
Quomodo in charitate tota lex pendet, Lombardus 3. 36.
Vbi feruet charitas, ibi deus lucet, ibi gratia emicat, Marſilius Fic. 3. 38.
Fides gignit ſpem, ſpes charitatem, charitatis ardor affert intelligentiæ charitatem, Idem 5. 24.
Charitas & pietas potiſſimum eſt ſapientis officium, Marſil. Fic. 11. 5.
Maiorem charitatem nemo habet, quàm

GOTTFRIED WILHELM LEIBNIZ BIBLIOTHEK
NIEDERSÄCHSISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Signatur: Leibn. Marg. 64:2, Stück 2, [164] - 72r
PUBLIC DOMAIN

ut animam ſuam ponat quis pro amicis ſuis, Idem 5. 32.

¶ De amore & pietate filiorum in parentes, & contra, uide ſuperius in Oeconomicis, in ultimo ſegmẽto Partis primæ huius Tituli.

¶ Chriſtianus quomodo teſtamentũ relinquere debeat, Bernardinus Ochinus 1. 21.

De teſtamenti ordinatione, & peccatorum confeſſione per ægrotum, Medicina animæ anonymi cap. 11.

Teſtamenti ordinatio quamuis ex charitatis officio proficiſcatur, poterit tamen etiam ad ritus Eccleſiæ fortaſſis referri, infra Titulo 5.

¶ *De amicitia, ſocietate, conuerſatione, conuictu, familiaritate, & conſortio: fauore, collatione, benedictione, beneuolentia.*

De amicitia, Magnus in Sophilogio 2. 2. 7. & 8. Rainerius. Flos Theologiæ. Rampigollus cap. 7. Hanapus cap. 46.

Vide ſupra in Ethicis libro 16. Tit. 32.

Vtilitas amicitiæ, Pharetra.

De amicitia uera, & fide in ea ſeruanda, Brunfelſ. Pandect. libro 9.

Amicis non exprobrandum uel maledicendum, nec reuelanda arcana eorũ, Ibidem.

Quibus amicitia iungi non licet, Ibidẽ.

Amicitia uera eſt, quã religio uera conciliauit, Marſil. Fic. 3. 26.

De amicitia, præcipue diuina, Alanus Varenius.

Falſa amicitia, ad iniuſtitiam & hypocriſin reijcietur.

¶ Socialis uita, Pharetra.

De ſocietate uide ſupra libro 16. Tit. 32.

Societas bona, Pharetra, Pechan. 4. 78.

Societas bonorum, Hanapus 119. Rampigollus cap. 122.

De conuerſatione, & conuictu in ijſdem locis apud eoſdem authores agitur.

Familiaritas bona, Pharetra.

Conſortium, Ibidem.

¶ Fauores, Pharetra. Vide ſupra libro 16. Tit. 32.

Fraternitas, Ibidem.

Fraterna concordia, Pharetra.

Collatio, Pharetra.

Collaborantes, Ibidem.

Benedictio hominis ad hominem, Hanapus 8. Rampigollus cap. 24.

Reuerentia ad homines, Pharetra.

Beneuolentia, Bernardi flores 5. 15. Rainerius.

Beneuolentia & benignitas, Pharetra.

¶ *De pace & concordia.*

Pax in genere, Pechanus 4. 65.

De pace, Rainerius. Iacob. Magnus in Sophilogio 2. 2. 11. Bernardi flores 5. 37. Brunfelſius Pandect. libro 9. cap. 6. Flos Theologiæ. Rampigollus cap. 98.

De pace, concordia, uide ſupra in Ethicis libro 16. Tit. 32. De ijſdẽ & contrarijs uide ſupra in Politicis Tit. 12.

Pax ad deum, Pechanus 4. 66.

Pax ad ſeipſum, Idem 4. 67. Hæc ad præmia pertinet, ut etiã quę ad deũ eſt.

Pax ad proximum, Idem 4. 68.

Pax colenda, Marullus 3. 6.

Pax bona, Pharetra.

Pax mala, Ibid. & Pechanus 4. 69.

De pace eccleſię epiſtola Anaſtaſij papę.

Exhortatio ad pacem eccleſiarum, Mar. Lutheri.

De ſarcienda eccleſiæ concordia, Deſ. Eraſmi liber.

Pax & concordia, Hanapus 48.

Concordia, Rampigollus cap. 98. & 136. Pharetra. Iacob. Magnus in Sophilogio 2. 2. 11. Vide in Ethicis ſupra Titulo 32.

Fraterna concordia, Pharetra.

Ethnici quomodo uincendi patientia & concordia, Alexander epiſcopus uel papa Rom.

Concordia & unitas, Flos Theologiæ.

Concordia amplectenda, Marullus 3. 6.

Conſenſus & unanimitas, ibidem apud eoſdem authores.

Conſenſus unanimis, Hanapus 49.

¶ *De manſuetudine, humanitate, clementia.*

De manſuetudine, Pharetra. Rampigollus cap. 96. Pechanus 4. 9. Hanapus 79. Flos Theologiæ. Marullus 4. 5. Brunfelſius Pandect. libro 9. Manſuetudinis exempla, Brunfelſius ibid. Io. Scholaſticus ſerm. 8.

Deman-

De manſuetudine eccleſiaſtica, Aurel. Auguſtinus epiſtola 170.
De clementia, Pharetra. De oppoſitis clementiæ, ira & uindicta, uide ſupra Parte 3. ubi de Affectibus.
Humanitas, Pharetra. Mititas, Ibid.
Benignitas, Ibidem.
Reconciliatio materteræ, Hieronymus Stridoneñ. Tomo 1. operum eius.
De recõciliatione, uide libro 16. Tit. 32.
Remiſſio iniuriarum, Pharetra.

¶De liberalitate, beneficentia, hoſpitalitate, compaſſione, miſericordia, eleemoſyna. De gratitudine.

De liberalitate, Rainerius. Pharetra. Rampigollus cap. 78. Hanapus 72.
De largitione, Hanapus, Ibidem.
Beneficiati, Pharetra.
Beneficẽtia, Benefactor, Beneficia, Ibid.
De conſilijs, uide in Prudentia.
Fruitio uel fructus, Rainerius.
¶Hoſpitalitas, Rampigollus cap. 101. Marullus 1. 3. Hanapus 45. Pechanus 4. 47. Pharetra. Iaco. Magnus in Sophilogio 2. 2. 14.
De hoſpitalarijs & operibus miſericordiæ uacantibus, Vuernerus Roleuinck Cartuſieñ.
¶Compaſſio, Pharetra.
Compaſſio ad proximum, Rampigollus cap. 31.
Compatientia, Flos Theologiæ.
Congaudere & gratulari, Pharetra.
De miſericordia, Bernardi flores 5. 13. Iaco. Magnus in Sophilogio 2. 34. S. pater Maximus. Flos Theologiæ. Pharetra.
Miſericordia & oratio, Pharetra.
Miſericordia & iuſtitia, Ibidem.
Miſericordia hominis ad hominẽ, Pharetra. Rainerius.
Opera miſericordiæ, Pechanus 4. 43.
De miſericordia in pauperes & beneficentia, Anton. mon. Meliſſæ 1. 27.
Viſitatio proximi, Pechanus 4. 49.
De uiſitatione infirmorum, Vincẽtius Bell. 3. 10. 24. Aur. Auguſtinus Tomo 9. operum eius.
Incarceratorum uiſitatio, Vicent. Bell. 3. 10. 24.
Captiuorum liberatio, Pechanus 3. 15.
¶Eleemoſyna, Lumẽ animæ, Titulo 57. & parte 2. cap. 79. Marullus 1. 2. Flores Theologiæ. Manipulus florum. Rainerius. Hieremias Pad. 1. 1. 20. Pechanus 4. 44. & 4. 46. Io. Chryſoſtomi homiliæ aliquot Tomo 4. operum eius, nempe 32. 33. 35. et 37. ex 80. Richardus de S. Victore. Sermo Cypriani. Vincent. Bell. 3. 10. 18.
De eleemoſynis, Maximus Taurinẽſis.
Eleemoſyna de proprio, Pechan. 4. 45.
De pœnitentia et eleemoſyna, Agrippa 3. 56.
De oratione, ieiunio, & eleemoſyna, Guntheri libri 13.
Eleemoſyna & oratio, Pharetra.
Eleemoſyna & abſtinentia, Ibidem.
De pietate & eleemoſ. Cyprianus Carthag.
De eleemoſyna & liberalitate in pauperes, Brunfelſius Pandect. libro 9. Earundem exempla, Ibidem.
Eleemoſynam ſuadentia, Vincẽt. Bell. 3. 10. 20. Effectus eius, Ibidem 21.
Eleemoſynæ laus, Marſilius Fic. 1. 69.
Eleemoſyna bona, Pharetra, Mala, Ibidem.
De eleemoſyna eccleſiaſtica, M. Luther.
De generibus eleemoſynæ. (rus.
Quid ſit eleemoſyna.
Vtrum in mortali peccato permanentes, & largas eleemoſynas facientes, debeant dici ſatisfacere, Lombardus 4. 15.
Eleemoſynæ qualitas, Vincentius Bell. 3. 10. 22.
De primo eleemoſynæ uſu, Polydor. 6. 3.
De ſubuentione pauperum, Ioan. Lod. Viuis libri 2.
De pauperibus amandis, Gregor. Naz.
De non habendo pauperum delectu, Io. Oecolamp. epiſtola 25.
Eandẽ Cõn. Peutingero interprete, Cratander Baſileæ Germanice excudit 1524. in 8. chartis 2. & ſemis.
De cura pauperũ, Arnoldi Orydrij opus inchoatum, non abſolutum.
Veſtiendus pauper, Pechanus 4. 48.
¶De gratitudine, Rampigollus cap. 55. Bernardi flores 5. 16.
Gratitudo erga homines bene meritos, Hanapus 64.

Gratia, Flos Theologiæ.
Gratiæ agendæ, Rampigollus cap. 54.
Gratiarum actio, Bernardi flores 5. 16. Pharetra. Basilius Magnus, Græce & Latine, Iano Cornario interprete.

¶PARS 5. De iniustitia.

De iniustitia in genere.
De iniustitia & impietate in Deum, blasphemia, idololatria, superstitione, hypocrisi.
De inobedientia.
De iniustitia erga homines, & primum circa iudicia. De amore sui.
De mendacio, periurio, proditione.
De fallacijs, dolis, fraudibus, insidijs.
De calumnia, detractione, susurratione, contemptu, derisione.
De inuidia, liuore, æmulatione, suspicione.
De odio & inimicitia, discordia, seditione, litib, rixa, contentione, contumelijs, conuitijs, maledicentia, & accusatione.
De mala societate & conuersatione: De amicitia falsa & ficta.
De memoria iniuriarum, uindicta, crudelitate, homicidio.
De auaritia, parcitate, tenacitate: De fœnore & usura. De prodigalitate. De furto, rapina, sacrilegio, auaritia sacerdotũ & Simonia. De ingratitudine.

¶De iniustitia in genere.

Iniustitia, Pechanus 4. 39.
Vide supra in Ethicis libro 16. Tit. 20.

¶De iniustitia & impietate in deum.

De infidelitate, impietate, contemptu & irreuerẽtia dei, uide supra ubi de peccatis grauioribus, & quæ directe contra fidem Christianam sunt, parte 2. huius Tituli.
Negatio dei, Pharetra.
Impietatis humanæ taxatio, Cæl. 4. 25.
Infidelitas, Rainerius.
Incredulitas, Pechanus 4. 17.
Credulitas mala, Pharetra.
De spe in dominum & contrarijs, Anton. mon. Melissæ 5.
De amore, timore in Dominum & contra, Ibidem 1. 3.
Timor malus, Pharetra.
¶De blasphemia, Pharetra. Rampigollus cap. 26. Manipul. florum. Rainerius. Pechanus 1. 64. Hanapus 23. Vincent. Bell. 3. 5. 6.
De ineffabilibus cogitationibus blasphemiæ, Ioan. Scholasticus 23.
Blasphemia damnatorum, Vincentius Bell. 3. 4. 6.
De spiritu blasphemiæ, Richardus de S. Victore.
Blasphemiæ detestatio, Vincent. Bell. 3. 5. 9.
Blasphemantium peccata, Ibidem 10.
Blasphemia in spiritum sanctum, Ibidẽ 11. De peccato in spiritum san. uide supra, Tit. 3. parte 4.
Blasphemia tradentium se diabolo, Vincent. Bell. 3. 5. 8.
¶Idololatria, Vincent. Bell. 3. 3. 27. Rampigollus cap. 61. Iac. Magnus in Sophilogio 2. 2. 3. Hanapus 22.
Seruitium diaboli, Pechanus 48.
Curiositas nimia, Brunfelsius Pandect. lib. 9. Sed de curiositate uulgari dicetur mox circa partis de imprudentia.
Reprobi cõsulunt ariolos & dæmones, Ibid. Plura uide supra libro 10. qui de diuinatione & magia inscribitur, præsertim Titulo 7.
Sortilegia, Pechanus 4. 19.
Diuinationes, Ibidem.
Diuinatio, Rainerius.
Sors sine superstitiõe licita uidet, Brunfel. Pand. libro 9.
Superstitio, Rainerius. Pharetra.
De religione & superstitione, Hierem. Pad. 1. 1. 1.
¶Hypocrisis alia est in rebus humanis, in mendacijs, in uarijs dolis, & adulatione etiam sita, referenda ad iniustitiam erga homines: alia circa religionem, de qua hic dicendũ. Proprie autem hypocrisis histrionũ ars est, in pronunciatione, uultu, gestibus, et uestitu sita, de qua supra in lib. de Poetica.
De hypocrisi & simulatione, Rampigollus ca. 67. Coruinus. Brunfel. Pand. lib. 9. Lumen animæ, Par. 2. cap. 122. Pharetra. Bernardi flores 6. 30. Flos Theologiæ. Vincent. Bell. 3. 3. 10. Pechanus 1. 7. Octau. Mirand. Hanap. 75. Io. Carnoteñ. libro 7.
Hypocritarum iciunium, Coruinus.
Hypocrisis quàm sit deo exosa, Huld. Zuinglius artic. 26.
De adoratione Dei uera & hypocritica, Huld.

GOTTFRIED WILHELM LEIBNIZ BIBLIOTHEK
NIEDERSÄCHSISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Signatur: Leibn. Marg. 64:2, Stück 2, [167] - 73v
PUBLIC DOMAIN

Huld. Zuinglius artic. 44.
Contra hypocritas, Leonard. Aretinus.
Hypocrisis detestatio, Vincēt. Belluac. 3. 3. 10.
Simulatio, Rainerius. Rampigoll. cap. 67. Pharetra.
De uera religione Christiana, & de falsis religionibus, deq; hypocritis, Bernardinus Ochinus 1. 40.

¶ De *inobedientia.*

Inobedientia cōmunis quædam iniustitia est, tum in diuinis, tum in humanis reb. quamobrē priuatim de ea dicet.
Inobediētia, Pharetra. Pechanus 3. 24. Hanapus 25.
Obedientia mala, Pharetra.
De rebellibus, Pharetra.
Murmur, Pechanus 1. 56.
Murmuratio, Pharetra. Flos Theolog.

¶ *De iniustitia erga homines: & primum circa iudicia, quæ cum publica sit, deterior est.*

¶ Iniuria, Rainerius.
¶ Personarū acceptio, Pechanus 4. 42. Bernardi flores 3. 22. Pharetra.
Acceptio munerum, etsi auaritiæ comes sit, quia tamen circa iudicia & sæpius contingit, & peccat grauius, hic repo ni potest.
Contemptus munerum ad Fortitudinē pertinet.
Acceptio uel corruptela munerū. Pharetra. Pechanus 1. 29. Rampigollus cap. 2. Hanapus 76.
Iudicia hominum recta & praua, Hanapus 60.
De testimonio falso, uide mox ubi de mendacio.
¶ Amor sui iniustitia quædam est circa se, quæ plus sibi, minus alijs tribuit, maxima auaritiæ ac superbiæ causa, & cæcitas ac ignorantia sui.
Amor sui, Flos Theologiæ. Vide supra libro 16. in Ethicis, Titulo 10. inter affectus: non est autem affectus, sed innatum et perpetuum in plærisq; uitium. Quicūq; nimis amat, eum in alios iniustum esse necesse est.

¶ *De mendacio.*

¶ De peccatis circa locutionem, ut scurrilitate, multiloquio, murmuratione, Rainerius. Vide supra in Ethicis libro 16. Titulo 34.
De falso testimonio, Pechanus 1. 61. Pharetra. Vide qui scripserunt super Decalogo.
De mendacio, Io. Scholasticus 12. Lombardus 3. 37. Rampigollus cap. 84. Hanapus 67. Pechanus 1. 60. Flos Theologiæ. Rainerius. Pharetra. Iacob. Magnus in Sophilogio 2. 3. 6.
De triplici genere mendacij.
De octo speciebus mendacij.
Quid sit mendacium.
Quid mentiri.
Quod omne mendacium peccatum sit: siue prosit, siue non, & quare.
In quibus rebus cū periculo erratur, uel non, Lombard. 3. 38.
An sit periurium quod est mendacium, Idem 3. 39.
Contra mendacium ad Consentiū, Aurel. Augustinus Tomo 4.
Aduersus mendacium & obtrectationē admonitio Des. Erasmi Tomo 9. operum eius.
Mendacium fugiendū, Marullus 4. 4. Brunfelsius Pand. libro 9.
De simulato mendacio patrum ueteris legis, quod non fuerit peccatū, Brunfelsius ibidem.
Contra mendaciorum dolos & quomodo caueri possint, Huld. Zuinglius Tomo 2. operum eius.
Hypocrisis genus est ad mendacium, de qua in genere dictum est paulò superius in iniustitia erga deum: De adulatione uero in uitijs fortitudini oppositis.
De calumnia & detractione paulò post dicetur.

¶ *De periurio & proditione.*

De periurio, Pechanus 1. 62. Iaco. Magnus in Sophilog. 2. 3. 6. Rainerius.
De periurio. (Pharetra.
An sit periurium, quod nō est mendacium.
De triplici modo periurij, Lombar. 3. 29.
Si est periurus qui nō facit quod incaute iurat, Lombard. 3. 39.
De illis qui uerborum calliditate iurant, Ibidem.

Vide supra in Ethicis titulo 34. & in Politicis. Tit. 8.

¶De proditione, Rampigollus cap. 111. Hanapus 68. Vide supra in Ethicis libro 16. Tit. 20. & 34.

¶De malo consilio, uide infra ubi de Prudentia.

¶*De fallacijs, idolis, fraudibus, insidijs.*

Fraus, Rainerius. Pharetra. Vide supra in Ethicis libro 16. Tit. 20.

Fucus, Pharetra. De astutia dicetur mox cum Prudentia, cum in bonam quoq; partem accipiat & usurpetur.

Dolus & deceptio, Ibidem.

Insidiæ, Pharetra.

Mulierũ fallaciæ, Rampigollus cap. 40. Hanapus 128.

De hypocrisi, fraude tum in religione tũ in genere, uide paulò superius.

¶Adulatio quoq; ad hypocrisin pertinere uidetur.

Vide supra in Ethicis libro 16. Tit. 34. & infra in uitijs Fortitudini oppositis, Parte 11.

Placidi uel placere desiderantes, Pharetra.

¶*De calumnia, detractione, susurratione, contemptu, derisione.*

De calumnia, Pechanus 1. 28.

De detractione (aliàs detrectatione peream puto) Flos Theologiæ. Rampigollus cap. 40. Hanapus 71. Pecha. 1. 59. Pharetra. Bernardi flores 6. 29.

Susurratio, Rainerius. Rampigollus cap. 40.

Aduersus mendacium & obtrectationẽ admonitio, Des. Erasmi Tomo 9. operum eius.

¶De contemptu, Hanapus.

Contemptus proximorum, Pharetra.

Despectus, Ibid. Plura uide infra ubi de superbia, Parte 9.

Derisio, uel irrisio, Rainerius. Hanapus 70. Rampigollus cap. 39. Pharetra. Flos Theologiæ. Pechanus 1. 66.

¶*De inuidia, liuore, æmulatione, suspicione.*

De inuidia, Chrysostomus homilia 44. & 45. ex 80. Tomo 4. Hanapus 42. Pechanus 1. 9. Rampigollus cap. 66. Flos Theologiæ. Bernardi flores 6. 3. Rainerius. Pharetra.

Inuidia numeratur etiam inter 7. peccata mortalia, de quibus qui scripserint uide supra parte 2. huius Tituli.

Liuor, Pharetra.

Aemulatio, Rampigollus cap. 66.

De suspicione, Rainerius. Bernardi flores 3. 21. Pharetra. Hanapus 57. Rampigollus cap. 127.

¶*De odio, & inimicitia, discordia, seditione. De litibus, rixa, contentione, contumelijs, conuitijs, maledicentia, & accusatione.*

De odio, Pharetra. Rampigollus ca. 64. Rainerius. Pechanus 1. 11.

Ira hominis & odiũ, Rampigoll. cap. 70.

Odium remittendum, Pechanus 1. 10.

Odium proximi, Flos Theologiæ.

Veritas odium parit, Brunfels. Pandect. lib. 9. Rampigollus 135. Hanapus 66.

¶De inimicitia, Pharetra. Rampigollus cap. 64.

Inimicitia & odium, Hanapus 47.

Inimicus, Rainerius.

An melius sit diligere inimicos quàm amicos, Lombardus 3. 30.

Vide supra in Ethicis libro 16. Titulo 12.

Discordia, Pharetra. Rampigollus ca. 41. Hanapus 50.

¶De seditione & seditiosis, Huld. Zuinglius Tomo 2. operum eius.

De seditione cauenda, Mart. Lutherus. Vide in Politicis supra Tit. 12.

¶De lite, rixa, & contentione, Scriptores ijdem, qui de discordia, & ibidẽ.

Litigium, Rainerius.

De litibus Christianorum liber, non memini cuius authoris.

Iurgium, Pharetra.

De contentione, Rainerius, Pharetra.

De contentione & Arianis, Greg. Naz.

Verbum contentiosum, Pharetra.

Loquentes dure, Pechanus 1. 67.

¶De contumelia, Pharetra. Rainerius.

¶De conuitijs, Pharetra. Rampigollus cap. 39. Hanapus 70.

De maledicentia, Hanapus 71. Pechanus 1. 59. & 1. 65.

Maledictio, Pharetra. Vincentius Bell. 3. 5. 5. Rainerius.

Maledictio qua homo maledicit homini, Rampigollus cap. 82. Hanapus 3.

¶Accu-

GOTTFRIED WILHELM LEIBNIZ BIBLIOTHEK
NIEDERSÄCHSISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Signatur: Leibn. Marg. 64:2, Stück 2, [169] - 74v
PUBLIC DOMAIN

¶Accusatio, Pharetra. Rainerius.
Pœna iniuste accusantium, Vincentius Bell. 1. 3. 55.

¶*De mala uel malorum societate, conuersatione, consortio, familiaritate, conuictu. De amicitia falsa & ficta.*

De societate simpliciter dictū est supra.
De societate mala uel malorum, Pechanus 4. 77. Flos Theologiæ. Hanapus 120. Pharetra. Rampigollus cap. 123.
Familiaritas mala, Pharetra.
De societate malorum carpenda, exempla & hortationes, Brunfelsius Pandectarum libro 9.
De mala societate uitãda, & quibus coniungi non expedit, Brunfelsius ibid.
Societas mala fugienda, Marullus 3. 7.
De conuersatione, conuictu, & consortio cum malis, Eidem authores ijsdē in locis.
Pax mala, Pharetra. Pechanus 4. 69.
¶Falsa amicitia, Pharetra.
Amicitia ficta, Brunfelsius Pandect. libro 9. Magnus in Sophilogio 2. 2. 15.
Amor fictus, Sophilogium 2. 2. 12.
Amici ficti tempore prospero, Brunfelsius Pandect. libro 9.

¶*De memoria iniuriarum, uindicta, crudelitate, homicidio.*

De memoria iniuriarum, Ioan. Scholasticus 9.
De ira & uindicta, uide supra in Affectibus, Parte 3. huius Tituli.
Numeratur etiam ira inter septē peccata mortalia, de quibus qui scripserint uide supra, Parte 2. huius Tituli.
Quod pœna iniuste illata potius est inferentis quàm patientis, Pharetra.
De crudelitate, Magnus in Sophilogio 2. 3. 10.
¶Occisio, Rainerius. Vide scripta in præceptum Decalogi, Non occides.
Homicidium, Rainerius. Rampigollus cap. 57. Hanapus 85.

¶*De auaritia, parcitate, tenacitate. De fœnore & usura. Prodigalitas.*

Parsimonia & parcitas, Pharetra.
Tenacitas, Pechanus 1. 34.
Auaritia numeratur etiam inter 7. peccata mortalia, de quibus qui scripserint uide supra parte 2. huius Tituli.
De auaritia, Pechanus 1. 34. Rampigollus cap. 17. Pharetra. Hanapus 73. Ioan. Scholasticus 16. Vide supra in Ethicis libro 16. Tit. 20.
Auri cupiditas, diuitiarum appetitus, Hanapus ibidem.
Opum cupiditas, Marullus 1. 7.
Acquisitio iniusta, Pechanus.
Diuitiarū amor, Pechanus libro 1. cap. 30. 31. & 32.
Appetitus temporalium, Pechanus 1. 19.
Auaritia uitanda, Marullus 1. 7.
De auaritia, eius exēpla, insigniter auari, Brunfelsius Pandectarū libro 9.
De beneficentia in pauperes, & contra, Anton. mon. Melissæ 1. 28.
Eleemosyna mala, Pharetra.
Lucrum bonum & malum, Pharetra.
Munera, Pharetra. De munerum acceptione uide paulò superius.
¶De fœnore uel usura, Pechanus 1. 24. Pharetra. Flos Theologiæ. Rainerius.
Fœneratores, Pharetra.
Vsurarum prohibitio religiosa & moralis, Hierem. Pad. 1. 1. 22.
Contra fœnerantes Iudæos, Alex. de Neuo.
Contra fœneratores: & quàm malum sit fœnus accipere, sermo Basilij Græce, & Germanice per Ioan. Oecolampadium, excusus olim in 4. chartis 2.
Mart. Lutheri sermo Germanicus, quomodo opes externæ citra culpā usurpentur. Item de redditibus annuis, & de fœnore: Adā Petri excudit Basileæ 1520 in 4. chartis 5.
Eiusdē adhortatio ad parrochos, ut contra fœnus concionentur, Germanice excusa Vitembergæ 1540. in 4. chartis 11.
¶Prodigalitas, Flos Theologiæ. Vide supra in Ethicis libro 16. Tit.

¶*De furto, rapina, sacrilegio, auaritia sacerdotum, & Simonia.*

De furto, Lombardus 3. 37. Rainerius. Vide supra libro 16. Tit. Vide etiam scripta in præceptum Decalogi, Non furaberis.

De rapina, Pechanus 1. 23.
¶ De sacrilegi, Rainerius. Brusoni 9 69. Vincent. Bell. 3. 3. 19.
De ultione sacrilegij, Hieronym9 Gebuilerus.
Pœna sacrilegij, Vincent. Bell. 3. 3. 19.
Sacra sacrilegi non attingant, Marsil. Fic. 7. 31.
Sacrilegij species, Vincent. Bell. 3. 3. 19. Locale, ibid. distinct. 21. Personale, distinct. 19. Reale, dist. 22.
Sacrilegium luxuriæ species, Vincent. Bell. 3. 9. 2.
Auaritia sacerdotum, Pechanus 1. 37.
Simonia, Pechanus 1. 22. Flos Theologiæ. Manip. florum. Vincent. Bell. 3. 7. 14. Species eius idem 1. 7. 17.
Simoniæ detestatio, Vin. Bell. 3. 7. 15.
Pœna Simoniaci, Ibidem.
Actus spirituales uendere, Vincentius Bell. 3. 7. 14.
Deū quoq; esse uænalem, Cœlius Rhod. 20. 23.
De Simonia unde dicitur, & quid sit.
De his qui à Simoniacis ordinantur, scienter, uel non.
De his qui dicunt se emere corporalia, & non spiritualia.
De distinctione Simoniacorum.
De his qui uiolēter ab hæreticis, uel alijs Simoniacis ordinant, Lombar. 4. 25.
Plura uide infra, Titulo 6. in hæreticis, de Simonia.

¶ De ingratitudine.

De ingratitudine, Raineri9. Pharetra. Rampigollus cap. 63. Hanapus 65.
Vide supra in Ethicis libro 16. Tit.

PARS 6. De prudentia.

De prudentia, sapientia, scientia, intellectu, mente.
De prudentia, uide supra Parte 1. huius Tituli, ubi citātur scripta de 4. simul uirtutibus in genere. Vide etiam supra in Ethicis libro 16. Titulo 21. qui inscribitur de Prudentia, & uirtutibus eam comitantibus, partibus, causis, & effectis eius. Quanquā hoc in loco plus comprehendimus, non de ciuili tantum prudētia hic dicturi, uerum etiam de sapientia & cognitione tum dei rerumq; diuinarum, tum nostri ipsorum.
De prudentia, Hanapus 53. Magnus in Sophilogio 2. 3. 8. & 9. Rainerius. Rampigollus cap. 113.
Purgatio mentis ad inquisitionem & uisionem ueritatis. Pharetra. De ueritate quæ in uerbis & sermone consideratur, uide supra parte 4. ubi de iustitia. Veritas autem in rebus ipsis, obiectū est sapientiæ, & huc referēda.
Veritatis uisio potest etiam ad præmia referri infra.
De sapientia, Flos Theologiæ. Bernardi Flores 7. 71.
De sapientia & sapiente quædam in genere, uide supra libro 1. Tit. 1. Parte 2.
Sapientia bona, Pharetra.
Sapientia uera, Anton. Coruinus.
Sapientia mala, Pharetra. Sed hæc potius ad insipientiam pertinet.
Mulierū sapientia, Hanapus 124. Rampigollus 118.
De scientia, Pechanus 4. 74.
Doctrina & scientia, Pharetra.
Caritas & scientia, Ibidem.
De fide & scientia, Hadrianus Cardinalis libro 1. ueræ philos.
Scientia bona, Pharetra.
Scientiæ lumen, Bernardi flores 2. 23.
De scientia spirituali, sermo Nesterotis.
Scientia mala, Pharetra.
Scientiæ abusus, Pechanus 4. 75.
Intelligentia & intellectus, Pharetra.
Intellectus, Bernardi flores 7. 22.
Intellectus donum, Vincent. Bell. 1. 4. 5.
De fide & intellectu, Io. Trittenhemius.
Quod intellectus & cogitationem boni & delectationem præuenit, Lombardus 2. 26.
De charitate, continentia & mēte, Thalassius Græce, & Latine per Ioā. Oecolampadium.
¶ De contemplatione & uisione dei, uide infra in Præmijs.
De cognoscendo deum, Pharetra. Vide etiā supra Titulo 3. parte 5. ubi de Officijs hominis erga Deum.
Cognitio dei & nostra, Pharetra.
De cognoscēdo deo & laudando, Raymundus Sebundius in Viola animæ; & nescio quis in Speculo animæ.

Gasparis

Gaſparis Huberini liber Germanico de uera cognitione dei, in quo explicantur omnia capita Chriſtianæ religionis: impreſſus Vitembergę 1538. in 8. chartis 38.

¶Cognitio ſui ipſius, Pharetra.

Cognitio dei & noſtra, Ibidem.

De cognoſcendo ſeipſo, Speculum animæ. Raymundus Sebundius in Viola animæ.

Conſideratio ſui, Bernardi flores 7. 55.

Conſideratio, uel diſcuſſio ſtatus ſui, Pechanus 3. 1.

Noſce teipſum ut deum noſcas, Marſilius Ficinus 6. 8.

¶*De prudentia morali & ciuili: quales ſunt, Maturitas, ratio, aſtutia, calliditas, circumſpectio, meditatio, æſtimatio rerum, conſideratio, diſcretio, cautela, cuſtodia, prouidentia, iudicium, deliberatio, conſilium.*

Prudentia ciuilis, Sarcerius ex Auguſtino.

Maturitas, Pharetra.

De ratione, Rainerius. Pharetra.

Rationis ligatio, Rainerius.

Opinio, Pharetra.

Aſtutia, Hanapo 54. Rampigoll. ca. 16.

Calliditas, apud eoſdem.

Circumſpectio, Pharetra.

De meditatione, Dionyſius Rickel. Pharetra. Hugo de S. Victore.

Æſtimatio rerum, Pharetra.

Prudens rerũ ponderatio & æſtimatio, Ibidem.

Cõſideratio, Bernardi flores 5. 43. Pharetra.

Sollicitudo bona, Pharetra. De diligentia & ſimilibus, uide infra parte 10.

Diſcretio, Hanapus 53. Bernardi flores 5. 9. Pharetra.

De diſcretione ad diſcernendum facili, Ioan. Scholaſticus 26.

Iudicium in genere, Flos Theologiæ.

Iudicium proprium, Pharetra.

Dijudicatio, Pharetra.

Non temere iudicandum, Brunfelſius Pandect. lib. 9.

Vſurpatio iudicij, Rainerius.

De modo iudicandi & corripiendi, Dionyſius Rickel.

Cautela, Pharetra.

Cuſtodia, Ibidem.

Prouidentia, Flos Theologiæ.

Prouidentia hominis, Pharetra.

Præparatio, Flos Theologiæ.

Certitudo, Pharetra.

Ordo, Ibidem.

Deliberatio, Pharetra.

Conſilium & conſiliarij, Ibidem.

Conſilium, Bernardi flores 7. 31.

Conſiliũ bonum, Pechanus 4. 80. Rampigollus cap. 32.

Conſilijs bonis acquieſcendum, Hanapus 56.

De conſilio, Brunfelſius Pandectarum libro 9. ut, Omnia facienda cum conſilio. Malorum conſiliorum exempla & euentus mali. Qui alijs malũ parat, in ipſum uertetur malum. Non eſt conſilium contra Dominũ.

De peregrinatione, Io. Scholaſticus ſermone 3. Poteſt autẽ hæc quoq; ceu cauſa efficiens quædã, prudentiæ adnumerari. De cæteris efficientib. quibuſdam, ut, diligentia, & aſſiduitate, dicetur cum fortitudine.

¶PARS 7. *De ignorantia, ſtultitia, imprudentia, & utijs cognatis, ut ſunt: Credulitas, incertitudo, perplexitas, feſtinatio, temeritas, falſum iudicium, ſtultiloquium, uaniloquium, ſecuritas nimia.*

De imprudentia uide ſupra in Ethicis libro 16. Titulo 22. qui inſcribitur, De ſtultitia, ignorãtia, temeritate, credulitate, & pœnitentia earum comite.

De ignorantia, Pharetra. Pechanus 4. 74. Rainerius. Vide plura apud eundem in loco de Peccato, capitibus 74. 75. 76. Bernardi flores 7. 39.

Ignorantia turpis, Brunfelſius Pandectarum libro 9.

Stultitia, Rainerius. Magnus in Sophilogio 2. 3. 1. Pharetra.

Furor, Pharetra.

Scientia uel ſapientia mala, Pharetra.

Scientiæ abuſus, Pechanus 4. 75.

¶Impietas in Deum, & ἀθεότης, ſumma eſt ſtultitia, Dixit ſtultus in corde ſuo non eſt Deus.

De duritia, obduratione & cæcitate cordis, uide ſupra ubi de Peccato in genere.

¶Amor sui, multorum causa uitiorum, ex ignorantia sui oritur. Vide superius in Iniustitia.
Credulitas, Pharetra.
Incertitudo, Rainerius.
Perplexitas, Pharetra.
Festinatio, Pharetra.
Temeritas, Pharetra.
Iudicium temerarium, Coruinus. Pechanus 4. 41. Pharetra. Flos Theologiæ. Marullus 5. 1. Iudiciū non temere ferendum, Marullus ibidem.
Hominum iudicia falsa, Rampigollus cap. 73.
¶Stultiloquium, Pharetra.
Vaniloquium, Pechanus 1. 55.
Mulierum stultiloquiū, Hanapus 129.
Vanitas & uana uerba, Pharetra.
Nugæ, Pharetra. Verbum otiosum, Ibid. Iocus & risus, Ibid. Scurrilitas, Ibid. Sed horum quædam repetenᵗ in uitijs fortitudini oppositis.
¶Securitas nimia, Pechanus 4. 73.
De negligentia dicetur in uitijs Fortitudini oppositis.
Curiositas, Bernardi flores 6. 17. Pharetra.
Curiositas humana, Hanapus 122. Rampigollus cap. 37.
Curiositas nimia, Brunfels. Pand. lib. 9.

¶PARS 8. De temperantia.

De temperantia, abstinentia, continentia, modestia, humilitate, corporis castigatione.
De sobrietate, abstinentia in cibo et potu, ieiunio in genere.
De pudore & uerecundia. De pudicitia, castitate, uirginitate, uiduitate.
De corporis habitu, cultu, ueστitu, ornatu, tum superfluo, tum moderato.
De linguæ moderatione, silentio, taciturnitate.

Vide supra in Ethicis, lib. 16. Titulo 24. cuius inscriptio hæc est: De temperantia, mediocritate, mansuetudine, humilitate, gloriæ contemptu, sobrietate. De frugalitate, parsimonia, abstinentia, autarcia, cōtinentia. De castitate, pudicitia, uirginitate, modestia, & uerecundia.
Parte 1. huius Tituli supra, nominati sunt qui scripserint de quatuor uirtutibus principalibus, iustitia, prudentia, temperantia & fortitudine.
De temperantia, Pharetra. Rainerius. Magnus in Sophilogio 2. 3. 4. & 7. Bernardi flores 4. 14. Anton. mon. Melissæ 1. 14.
¶De abstinentia, Rainerius. Pechanus 4. 11. Rampigollus cap. 1. Bernardi flores 5. 28. Flos Theologiæ. Hanapus 87. Pharetra.
Abstinentiæ exempla, Brunfelsius Pandect. libro 9.
Abstinentia & continentia, Pharetra.
Abstinentia & eleemosyna, Ibidem.
Abstinentia & oratio, Ibidem.
Puritas & abstinentia à malis dæmonib. nos tuetur, Marsilius Fic. 8. 26.
¶Continentia, Rampigollus cap. 27. Rainerius. Bernardi flores 5. 27.
Continentia & caritas uel castitas, Pharetra.
Continentia & humilitas, Pharetra.
De charitate, continentia, & mente, Thalassius Græce, et Latine per Ioannem Oecolampadium.
Frugalitas, Pharetra.
¶De purificatione sensuum, Ioan. Gerson Tomo 3.
De continentia usus, Pharetra.
De continentia tactus, Ibidem.
De continentia auditus, Pharetra.
¶De mansuetudine, uide supra in Iustitia ad homines.
¶Modestia & modus, Pharetra.
Moderamen, Ibidem.
Moderatus mœror, Ibidem.
¶De humilitate, homilia Basilij Græce, & Lat. interprete Vuolfgango Musculo.
De uictrice passionum omnium altissima humilitate, Ioan. Scholasticus 25.
De humilitate, Isaac monachus. Hieronymus Strid. Tomo 1. Io. Gerson Tomo 2. Pharetra. Rainerius. Bernardi flores lib. 7. cap. 20. & 21. & 29. & lib. 5. cap. 5. & 6. Hanapus 97. Flos Theologiæ. Magnus in Sophilogio 2. 4. 1. & 2. 4. 2. & 2. 4. 3. Marullus 1. 5. Pechanus 4. 1. Rampigoll. ca. 59.
Humilitas & scientia, Pharetra.
Humilitas & castitas, Ibidem.
De humilibus spiritu, Antonius monachus Melissæ 2. 73.

De gra-

GOTTFRIED WILHELM LEIBNIZ BIBLIOTHEK
NIEDERSÄCHSISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Signatur: Leibn. Marg. 64:2, Stück 2, [173] - 76v
PUBLIC DOMAIN

De gradib9 humilitatis, Bernardus Clareuall.
Humilitas quomodo cuſtodienda, Bernardi flores 5. 7.
De humilitate ſeruanda, & quod deus humiles elegit ſemper, Brunfelſius Pandect. libro 9.
De patientia & humilitate, Henricus Arnoldus.
De contritione, uide infra Titulo 5. ubi de pœnitentia: & ſupra ubi de uirtute in genere parte 1. huius Tituli.
De paupertate ſpiritus, Brunfelſ. Pandect. libro 9.
De mendicitate ſpirituali, Ioan. Gerſon Tomo 5.
¶ Regimen corporis, Pharetra.
Corporis caſtigatio, maceratio, afflictio per flagella, Marullus 3. 10. & 4. 1.
Maceratio carnis, Pharetra. Pechanus 4. 14.

¶ *De ſobrietate, continentia & abſtinentia in cibo & potu, ieiunio in genere. Eccleſiaſticum enim pertinet ad ritus eccleſiæ Titulo 5. infra.*

De ſobrietate, Pharetra. Pechanus 4. 11. Hanapus 87.
De ſobrietate & uirginitate, Aurel. Auguſtinus Tomo 9.
De continentia guſtus, Pharetra.
Vino modico utendum, Ioan. Chryſoſtomus homilia 80. 1.
De continentia in cibo & potu, & uitanda crapula & ebrietate, Brunfelſius Pandect. libro 9.
De parſimonia in uictu, Marullus 4. 2.
De cibi & potus utilitate, Ibidem.
Cibus, & ciborū parſimonia, Pharetra.
¶ De ieiunio, Chryſoſtomus Tomo 4. in homil. Io. Gaſtius ex Auguſtino. Vincentius Bell. 3. 10. 26. Guntherus. Berno abbas Augienſis. Lumen animæ. Manipulus florum. Bartolemæus Vueſthemerus. Ioan. Caluinus cap. 9. Mart. Bucerus in Euangelia. Michaël Buchingerus contra Lutherum.
De oratione & ieiunio, Pharetra. Antonius Coruinus.
De ieiunio, prece, & cruce piorum, Ioā. Pollij carmen.
De pœnitentia, ieiunio, & oratiõe, Conradus Henſel.
De ieiunio ſeruorum dei generali, Maximus Taurineñ.
Ieiunium moderatum res neceſſaria, & præcepta omnibus, licet non allígata certis temporibus, Brunfelſius Pandect. libro 9.
De utilitate ieiunij, Aurel. Auguſtinus Tomo 9.
De laudibus ieiunij homiliæ 2. Baſilij Magni, interprete Deſ. Eraſmo, cuius etiam operum Tomo 8. habentur.
Ieiunij qualitas, Vincent Bell. 3. 10. 28.
Ieiunij religio, Hierem. Pad. 1. 1. 16.
Ieiunium Chriſtianorum non eſt in delectu ciborum ſitum, Anton. Anglus articulo 15.
Ieiunium multiplex, Vincentius Bell. 3. 10. 27. Effectus eius, diſtinct. 29. Ieiunium malum, diſtinct. 30.
¶ De ieiunio eccleſiaſtico, id eſt ad certa tẽpora & dies determinato, uide infra Titulo 5. in Ritibus eccleſiæ.

¶ *De pudore, erubeſcentia, uerecundia. De pudicitia, caſtitate, uirginitate, uiduitate.*

De pudore, Bernardi flores 7. 57.
Pudor bonus & malus, Pharetra.
Erubeſcentia, Pharetra. Flores Theologiæ.
De uerecundia, Pharetra. Rainerius.
Bernardi flores 5. 24.
De uerecundia mulierum, Magnus in Sophilogio, 3. 4. 14.
De uirginibus uelandis, Q. Sep. Tertullianus.
¶ Continentia tactus, Pharetra.
Continentia uſus, Ibidem.
Pudicitia, Pharetra.
Mundítia carnis, Ibídem.
De caſtitate, Rampigollus cap. 27. Hanapus 90. Sarcerius ex Auguſtino. Pechanus 4. 12. Brunfelſ. Pandect. libro 8.
Caſtitas in communi, Pharetra.
Caſtitas triplex, ſcilicet uirginalis, uidualis & coniugalis, Ibidem.
Caſtitas & caritas, Pharetra.
Caſtitas & abſtinentia, Ibidem.
Caſtitas & humilitas, Ibidem.
Caſtitas ſeruãda, Marul. li. 4. ca. 7. et 8.

GOTTFRIED WILHELM LEIBNIZ BIBLIOTHEK
NIEDERSÄCHSISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Signatur: Leibn. Marg. 64:2, Stück 2, [174] - 77r
PUBLIC DOMAIN

Castitas si uouenda, Huld. Zuinglius articulo 30.
De incorruptibili pudicitia & castitate, quam mortales atq; corruptibiles laboribus sibi ac sudoribus quærunt, Ioan. Scholasticus 15.
Mulieres fugiendæ, Pechanus 1. 52.
Amor mulieris fugiendus, Pharetra.
¶De uirginibus, Pharetra, epistola Cypriani.
Virgines & uirginitas, Iacob. Magnus in Sophilogio 3. 4. 15. Plura uide infra Titulo 5. ubi de monachis.
De uirginitate, Effrem sermone 17. Aurel. Augustinus Tomo 6. Dionysius Rickel. Adelmus. Rainerius. Pechanus 4. 13. Flos Theologiæ. Henricꝰ Gandensis. Bartolemæus Vuesthemerus.
De uirginitate uel exercitatione, Athanasius Græce & Lat. interprete Des. Erasmo, cuius operum etiam Tomo 8. hæc oratio legitur.
Virginitatis uocabulũ, ut παρθενία Græcis, apud recentiores, theologos præsertim, aliàs castitatem in utroq; sexu significat, aliàs uirginũ tantũ & puellarum, qui uolet locis distinguat.
Castitas uirginalis, Pharetra.
De uirginitate locus copiosissime tractatur in Sanctis Pagnini Isagoge ad mysticos sacræ scripturæ sensus: quo in loco totum ferè septimum prioris ad Corinthios epistolæ caput author exponit, citatis fermè cunctis expositoribus.
De fide & uirginitate ad Arcadij filias, Atticus episcopus.
De uirginitate, castitate, et temperantia, Antonius mon. Melissæ 1. 14.
Virginitas & humilitas, Pharetra.
De sobrietate & uirginitate, Aurel. Augustinus Tomo 9.
Authoris incerti epistola ad Demetriadem de uirginitate & uita perfecta, &c. numero 142. inter D. Augustini epistolas.
De laude uirginitatis, Alcimus Auitus.
Ad uirgines sacras consolatoria, Des. Erasmi Tomo 5. in dictum Esaiæ, In silentio & spe erit fortitudo uestra.
De uirginibus 11000. Colonienſibus, Helizabetæ monialis liber 1.
Speculi uirginum libri 8. per Conradũ Peregrinum Hirsaugien.
De uelandis uirginibus, Tertullianus.
¶Castitas coniugalis, Pharetra.
¶Castitas uidualis, Pharetra.
De uiduitate seruãda, Hieronymi Strid. epistola ad Saluinam, Tomo 1. operũ eius. Eadem Germanice excusa est Argentorati, apud Baltassarem Beck Gaspare Hedione interprete, 1534.
De uiduis, Ambrosius Med. Tomo 10. perum eius. Pharetra. Magnus in Sophilogio 3. 4. 16.
De uidua Christiana, Des. Erasmus Tomo 5.
De uiduitate, Andreas Carolstadius.
De uiduarum uita, Dionysius Rickel.
De bono uiduitatis, Aurel. Augustinus Tomo 4.

¶*De corporis habitu, cultu, uestitu, ornatu, tum moderato, tum superfluo.*

De uestitu, uel habitu, uel cultu, uel ornatu corporis, Marullus 3. 8. Pechanus 1. 53.
Habitus siue uestitus, Rainerius. Pharetra.
Vestes & uestimentum, Ibidem.
Corporis ornatus, Ibidem.
Ornatus bonus, Ibidem.
Ornatus, Flos Theologiæ.
De ornatu Christiano, Aurel. Augustinus epistola 73.
Simplicitas uestis, Pharetra.
Vestium asperitas, Pechanus 4. 15.
Ornatus malus, Pharetra.
Vestitus pretiosus, Bernardi flores 4. 11.
Superfluus habitꝰ & ornatꝰ, Pharetra.
Vestitꝰ superfluus, Bernardi flores 3. 19.
De ornatu mulierum dictũ est supra in Oeconomicis circa finem primæ partis huius Tituli.

¶*De linguæ moderatione, silentio, taciturnitate.*

De linguæ & sermonis moderatiõe, Marullus 4. 6.
Lingua frenanda, Hanapus 93.
Regimen linguæ, Pharetra
Linguę modestia, Magnꝰ in Sophilogio 2. 3. 5.

De uer-

De uerborum modeſtia, Brunfelſ. Pandect. libro 9.
Secretum, Pharetra.
Taciturnitas, Flos Theologiæ, Pharetra. Bernardi flores, 5. 23. Magnus in Sophilogio 2. 3. 5. Rampigoll 9 cap. 121. Marullus 4. 6.
Diſcreta taciturnitas, Pharetra.
Silentium, Hanapus 93. & alij ſcriptores ijſdē in locis ubi de taciturnitate.

¶ PARS 9. *De intemperantia.*

De intemperantia, incontinentia, luxuria, nequitia, concupiſcentia, carnis & ſenſuum deſiderijs, impudentia.
De inani gloria, ambitione, ſuperbia, iactantia.
De gula & ebrietate.
De libidine, amore Venereo, pollutione nocturna, ſcortatione, adulterio, raptu, inceſtu, Sodomia. *De loquacitate.*

Vide ſupra in Ethicis, libro 16. Titulo 26. qui inſcribit: De uitijs temperantiæ oppoſitis, intemperantia, incontinentia, concupiſcentia, impudentia, faſciuia, luxuria, libidine & Venere: De luxu circa corpus & ueſtes, Gula, uoracitas, ebrietas.
Vide ibidem *Titulo 25. qui inſcribitur*, De uoluptate in genere, tum honeſta, tum inhoneſta, quæ intemperantiæ fomes eſt.
De pulchritudine in genere.
De pulchritudine illic quidem dictū eſt ubi de intemperantia, hîc uero referri poterit ad Partis 10. ſegmentum 2. ubi de corporis commodis & incommodis: niſi quis malit ad ultimam partem Tituli 3. referri, ubi de homine primum toto, mox de corpore, deq; anima ſeorſim tres loci fieri poſſent.
De uoluptate, riſu, &c. uide ſupra nonnihil ubi de Affectibus, Parte 3. huius Tituli.
Appetitus temporaliū, Pechanus 1. 19.
¶ Intemperantia, Pharetra.
Incontinentia, Rampigollus cap. 80. Hanapus 91.
Luxuriæ uocabulum apud ueteres Latinos, de uarijs intemperantiæ modis profertur: poſteriores, theologi præſertim, de Venere & luxu circa libidinem priuatim uſurpant. Plura uide mox ubi de libidine.
Luxuria in genere, Pechanus 1. 44.
De luxuria, Flos Theologię, Rainerius. Bernardi flores 4. 15. Hanapus 91. Rampigollus cap. 80. Bernardi flores 6. 28.
Luxuria & eius effectus, Pharetra.
Luxuria cordis, Pechanus 1. 45.
Luxuriæ remedium, Pharetra.
Superflua, Ibidem.
De nequitia, Ioan. Scholaſticus 24.
De concupiſcentia, Pharetra. Rainerius. Manipulus florum. Bernardi flores, 6. 5.
De cupiditate, Pharetra. Bernardi flores 6. 6.
Deſiderium, Pharetra.
Deſiderium inſatiabile, Bernardi flores 6. 7.
Affectus carnalis, Hanapus 94. Pechanus 4. 31.
Caro, Coruinus.
Carnalitas uel carnis cura, Pharetra.
Carnis uoluptas, Pharetra.
Contra carnem, Gregorij Naz. uerſus Elegiaci 50.
Caro humana, Pharetra.
Carnis concupiſcentia, Ibidem.
Carnis tentatio, Ibidem.
¶ Senſualitas, Rainerius.
Senſus exteriores, Flos Theologiæ.
Viſus, Pharetra.
Viſio corporalis, Rainerius.
Vitia oculorum, Pharetra.
Cōcupiſcentia oculorū, Pechanus 1. 19.
Luxuria in uiſu, Pechanus 1. 46.
Aſpectu incautus, uel uiſus luxurioſus, Pechanus ibidē. Hanapus 92. Rampigollus cap. 15.
Vitia aurium, Pharetra.
Tactus impudicus, Flos Theologię. Sed horum quædam ad libidinem infra referri poſſunt.
¶ Impudentia, Bernardi flores 4. 7.

¶ *De inani gloria, ambitione, ſuperbia, iactantia.*

Laus inanis, Bernardi flores 7. 30.
Gloria inanis, Pechanus, 1. 8. Bernardi flores 6. 23. Pharetra.
De gloria, honore, nobilitate, fama, & contrarijs, uide etiam infra Parte 10.

GOTTFRIED WILHELM LEIBNIZ BIBLIOTHEK
NIEDERSÄCHSISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Signatur: Leibn. Marg. 64:2, Stück 2, [176] - 78r
PUBLIC DOMAIN

huius Tituli, ubi de materia fortitudinis.

De ambitione, Pechanus 1. 3. Hanapus 103. Bernardi flores 3. 24. & 6. 8. & 6. 9. & 4. 1. Rainerius. Flos Theologiæ. Vide supra in Ethicis libro 16. Tit. 27.

Ambitio, laudis cupiditas, gloriæ studiū, Rampigollus cap. 60.

De multiformi cenodoxia, Ioan. Scholasticus 21.

Ambitiosi, Pharetra.

Ambitio, superbia, & victoria de inimicis, nimiaq; prosperitas, exitio sunt, & perdunt quos possident, Brunfelsius Pandect. libro 9.

Libido regnandi, imperandi, dominandi, Bernardi flores 3. 20. Pharetra.

¶ De superbia in genere, Pechanus 1. 2. Vide supra in Ethicis Titulo 27. lib. 16.

De superbia, Magnus in Sophilogio 2. 4. 2. & 2. 4. 4. Hanap 98. Flos Theologiæ. Bernardi flores 7. 28. & 6. 1. & 6. 2. & 4. 18. Rainerius. Rampigoll. cap. 126. Ioan. Scholasticus 22. Lombardus 2. 42. Brunfelsius Pandect. libro 9. quàm sit exitiosa.

De superbia & nimia cõfidentia, Brunfels. ibid.

Superbia prælatorum, Pechanus 1. 4.

Quomodo superbia dicatur radix omnium malorum, & cupiditas: cum superbia non sit cupiditas, Lombardus 2. 42.

De præsumptiõe, Rainerius. Flos Theologiæ. Bernardi flores 6. 22. Pechanus 1. 5.

Præsumptio & obstinatio, Bernardi flores 6. 27.

Præsumptuosi, Pharetra.

Confidentia, Manipulus florum.

Insolentia, Bernardi flores 4. 8.

Arrogantia, Pharetra. Pechanus 1. 6.

Elatio mentis, Pharetra.

De contemptu laudis, honoris, et glorię, uide mox in Fortitudine.

Proteruia, Pharetra.

Procaces, Ibidem.

Prælatio, Rainerius.

Cõtemptus & irrisio, Hanapus 70. Vide etiam supra Parte 5. in Iniustitia.

¶ Ostentatio, Pharetra.

¶ De iactantia, Hanapus 99. Rampigollus cap. 60. & 126. Rainerius. Bernardi flores 6. 20. Pharetra. Pechanus 137. Flos Theologiæ.

Vide supra in Ethicis libro 16. Tit. 27.

Singularitas, Bernardi flores 6. 21.

¶ *De gula & ebrietate.*

De gula, Flos Theologiæ. Hanap 88. Rainerius. Pechanus 1. 40. Pharetra. Rampigollus cap. 56.

Gula & luxuria, Bernardi flores 6. 28.

Vitium gulæ, Pharetra.

Ventris ingluuies, Ibidem.

Gastrimargia, Pechanus 1. 40.

Epulones, Pechanus 1. 41.

De famosissima ac nequam gula, Ioan. Scholasticus 14.

Repletio, Flos Theologiæ.

Superfluus cibus, Pharetra.

Deliciæ, Bernardi flores 4. 15.

¶ Ebrietas, Pechanus 1. 43. Bernardi flores 4. 16. Pharetra. Rampigollus ca. 56. Flos Theologiæ. Hanapus 88.

Crapula & ebrietas, Brunfelsius libro 9. Pandectarum. Rainerius.

Potus nimius, Bernardi flores 4. 16.

Potatores, Pechanus 1. 42.

In illud Apostoli, Vino modico utere, Ioan. Chrysostomi homilia prima ex 80. Tomo 4.

¶ *De libidine, amore Venereo, pollutione nocturna, scortatione, adulterio, raptu, incestu, Sodomia.*

De amore impudico aut Venereo, uide supra libro 16. Titulo 11. & 26.

Amor carnalis, Rampigollus cap. 10.

Amor Venereus, Magnus in Sophilogio 2. 3. 12.

Mulierum auiditas, Hanapus 127. Rampigollus cap. 19.

Mulieres fugiendæ, Pechanus 1. 52.

Amor mulierum fugiendus, Pharetra.

Consortium mulierum, Ibidem.

Choreæ, saltatio, Flos Theologiæ.

Tactus impudicus, Flos Theologiæ.

De usus & aliorum sensuum luxuria et uitijs, uide paulò superius.

Immunditia, Pharetra.

Consiliatrices turpitudinis, Pechanus 1. 51.

Illusio

Illusio nocturna, Pharetra. Sed hæc fortè ad dæmones referenda est.
Pollutio, Rainerius.
Pollutio nocturna, Pharetra.
De pollutionibus nocturnis & diurnis, Ioan. Gerson Tomo 2. operum eius.
Libido, Rainerius.
Libido luxuriæ, Pharetra.
De luxuria plura uide paulò superius. Numeratur etiã inter 7. peccata mortalia, de quibus qui scripserint uide supra, Parte 2. huius Tituli.
Contra libidinem, Des. Erasmus in Milite Christiano.
Concubitus, Pharetra.
Stuprum, Ibidem.
Fornicatio, scortatio, Pechanus 1. 47. Pharetra. Rainerius. Brunfels. Pandect. libro 9.
Ad uirginem lapsam, Ambrosius Mediol. Tomo 1.
¶ Adulterium, Pharetra. Pechanus 1. 48. Infra Tit. 5. dicetur de matrimonio, quo quis adulterium etiam referre poterit.
Raptus, Rainerius.
Raptus carnalis, Pharetra.
Raptores, Ibidem.
Luxuria sacrilega, Vincent. Bell. 3. 9. 2.
Sacrilegium luxuriæ species, Ibidem.
De incestu, Pharetra. Pechanus 1. 49.
De Sodomia, Pharetra. Pechanus 1. 50.
¶ De uestitu superfluo, uide in præcedente parte ubi de uestitu in genere.

¶ De loquacitate.

Vitium linguæ, Pharetra.
De stultiloquio & uaniloquio, uide supra in Imprudentia.
De loquacitate & garrulitate, Hanap 93. Pechanus 1. 54.
De loquacitate, Io. Scholasticus 11.
De loquacitate mulierum. Rampigollus cap. 79.
De loquacitate uitanda, Brunfelsius libro 9. Pandectarum.
Linguæ lapsus facilis, Ibidem.
Multiloquium, Pharetra. Rainerius in locutionis peccato.

¶ PARS 10. De *fortitudine, zelo, confidentia, patientia, cõstantia, diligẽtia, solicitudine. De contemptu mundi, & diuitiarum, deq; otio honesto.*

De correctione proximi, & correptione, quæ παῤῥησία est, & opponitur adulationi.

SEGMENTVM 2. *De materia fortitudinis, quæ sita est in bonis malisq;, ut uulgò iudicantur, famæ, fortunæ & corporis.*

3. *De consolationibus.*

Vide supra libro 16. in Ethicis, Titul. 28. qui inscribitur, De fortitudine, mortis contemptu, audacia, magnanimitate, æquanimitate, constantia, patientia, seueritate, grauitate.
De fortitudine, Rainerius. Flos Theologiæ. Magnus in Sophilogio 2. 3. 13. Pechanus 4. 32. Hanapus 77. & 84. Vide supra Parte 1. huius Tituli, qui scripserint de quatuor uirtutib. principalib. quarũ una est fortitudo.
Fortitudo donum, Vincent. Bell. 1. 4. 4.
De fortibus, Thomas Aquinas.
Fortitudo bona, Rampigollus cap. 51.
Fortitudo corporalis, Pharetra.
Spiritualis fortitudo, Ibidem.
De muliere forti, Albertus Magnus.
Mulierum fortitudo, Rampigollus cap. 52. Hanapus 126.
Spiritualia arma, Pharetra.
Magnanimitas, Hanapus 78.
Magnificentia & magnanimitas, Pha-
Feruor, Pharetra. (retra.
Zelus, Pechanus 4. 29. Rainerius. Vincent. Bell. 1. 1. 34.
Zelus dei, Pechanus 4. 30.
Ira hominis per zelum. Hanapus 95.
Zelus bonus contra peccatores, Hanapus 51. Rampigollus cap. 138.
Zelus indiscretus, Hanapus 52.
De confidentia, Hanapus 78. Rampigollus cap. 30.
Confidentia bona, Pharetra.
Fiducia bona & mala, Pharetra.
De audacia, uide supra ubi de Affectib.

¶ De *longanimitate, patientia, tolerantia.*

De longanimitate, Pharetra. Rampigollus cap. 124.
De patientia & longanimitate, Antonin. Melissæ 2. 89.
De patientia, Stobæus. Ioã. Chrysostomi 4. ex 80. ab exemplis Iob & trium puerorum. Q. Sept. Fl. Tertullianus. Bernardi flores 5. 11. Rampigoll. cap. 96. Rainerius. Aurel. August. Tomo

4. Flos Theologiæ. Simon de Cassia.
De tolerantia, Pharetra.
Patientia hominis, Ibidem.
De uera patientia, Ioan. Arboreus.
De patientia damni, Marullus 5. 3.
Doloris, Idem 5. 4. Morbi, Ibidem.
De patientia in aduersis, Pechanus 4. 33.
Patientia contra uerba, Idem 4. 34.
De afflictionibus patienter ferendis, Aurel. Augustinus, epistola 136.
De bono patientiæ, Cypriani sermo.
De patientia & eius fructu libri 2. Polydori Vergilij.
Ethnici quomodo uincendi patientia & concordia, Alexander episcopus siue papa Ro.
De patientia Iob, Io. Chrysostomi homiliæ 5. Tomo 2. operum eius.
De patientia & tentatione sanctorum, Brunfelsius pandect. lib. 9.
Exempla patientiæ, Ibidem.
Deus dat patientiam & gratiam, Ibid.
De patientia & humilitate, Io. Venetus.
De patientia & consummatione sæculi, Io. Theophilus ex Chrysostomo trãstulit.
Patientia iniuriæ, Marullus 5. 2.
De patientia iniuriarum, Hanapus 79.
De ferendis opprobrijs, Hieronymus Strid. Tomo 4.
Portandum esse Christum, Pharetra.
¶De perseuerantia, Bernardi flores 5. 17. Rainerius. Flos Theologiæ. Pechanus 4. 36. Pharetra.
De perseuerantia siue constantia in proposito, Hanapus 80. Rampigoll. 105.
De perseuerãtia in re bona, Magnus in Sophilogio 2. 3. 14.
De perseuerãtia bene agẽdi, Marul. 58.
De perseuerantia religionis, Maphæus Vegius.
De bono perseuerantiæ, Aur. Augustinus Lat. & Germanice per Gasp. Hedionem.
De cõstantia & fiducia aduersus dæmonum præstigias, Sabellicus 10. 3.
De constantia, Pharetra. Magnus in Sophilogio 2. 3. 13. & 15. & 16.
¶De uigilijs, Marullus 1. 10.
De corporalibus uigilijs, qualiter accipiendæ & exercendæ sint, Io. Scholasticus 19.
Labor, Pechanus 4. 5. Pharetra.
Omnibus laborare conuenit. Brunfelsius Pandect. lib. 9.
Labores manib. exercendi, Marull. 3. 9.
Occupatio, Pharetra.
De bona occupatione, Anselmus Cant.
Certamen, Pharetra.
Studium, Rainerius.
Exercitium, Pharetra.
Solicitudo, Rainerius. Bernardi flores
Solicitudo bona, Pharetra. (3. 21.
Inutilis & mala solicitudo, ad sequentẽ Partem reijciatur.
De curiositate dictum est supra, ubi de imprudentia,
Vide supra libro 16. in Ethicis, Titul. 30. qui inscribit, De occupatione, labore, cura, attentione, diligẽtia, & cõtrarijs.
¶Martyrium hoc in loco constantiæ adnumerari posset. In genere quædam de martyribus, uide infra Titulo 7. in Historicis, ubi etiam historiæ singulorum recensentur.
¶Seueritas, Pharetra. Virtuti huic, quę & grauitas uocatur, opponuntur leuitas & scurrilitas.

¶ *De contemptu mundi, rerumq; temporalium.*
De contemptu diuitiarum & gloriæ.
De tranquillitate & otio honesto.

Tristitia sæculi, Pechanus 1. 16.
De uanitate sæculi, Aurel. Augustinus Tomo 9.
De uanitate mundi, Hugo de S. Victore. Plura de mundo uide supra Parte 2. huius Tituli, ubi de peccatis in genere, segmento 1.
De uita præsenti & eius miseria, uide paulò inferius in secundo huius Partis segmento.
¶Mundi uanitas uitanda, Magnus in Sophilogio 2. 1. 8.
Renunciatio, Pharetra.
De contemptu temporalium, Basilius Magnus.
De mundi contemptu & rerũ humanarum, mundanarum, terrenarum, Cydon. Pechanus 4. 2. Brusonius 5. 23. Coruinus. Magnus in Sophil. 2. 4. 21. Marul. 1. 1. Laur. Iustinianus. Iulian. Toleranus. Rupertus Lympurgẽsis. Bernar. flo. 5. 38. Pharetra. Fr. Petrarcha in Secreto, Seb. Brant. Def. Erasm. Epistola

GOTTFRIED WILHELM LEIBNIZ BIBLIOTHEK
NIEDERSÄCHSISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Signatur: Leibn. Marg. 64:2, Stück 2, [179] - 79v
PUBLIC DOMAIN

Epistola Tomo 5. operum eius. Dionysius Rickel. Carolus Phernandus. Aur. Augustin. Tomo 9. Paulinus. Henricus de Hassia.
De contemptu mundi, Aurel. Augustinus epistola 36. 38. 45. 70. & 82.
De contemptu mundi Christianorum, Theophanes.
Contemptum mundi Christus docuit, Huld. Zuinglius articulo 23.
De contemptu mundi & sæcularis philosophiæ, Eucherius Lugduneñ.
Mundus fugiendus, Flos Theologiæ.
De relinquendo sæculo, Hieronymus Strid. Tomo 1. operum eius.
Fuga sæculi, Pharetra. Israëlita. Ambrosius Mediol. Tomo 1.
Nimia cura temporaliũ deo relinquenda, Brunfelsius Pand. libro 9.
Non esse adhærendum rebus sæcularibus, homilia Basilij Græce, & Latine, interprete Vuolfgango Musculo.
Mundanarum rerum contemptus propter Christum, Marullus 1. 1.
De cõtemptu mundi & imitatione Christi, Thomæ de Kempis libri 4. Latini, quorum tres Germanice uersi sunt.
De uanitate & contemptu mundi, eiusdem liber alius.
De mundo & carnalibus concupiscentijs contemnendis propter futuram gloriam animæ post mortẽ corporis, Hierem. Pad. 1. 1. 25.
De contemptu mundi & carnis, Iodoci Galli sermones.
¶ Diuitiarũ, opum, auri & argenti contemptus, Marullus 1. 1. & 1. 7. Pechanus 42. Magnus in Sophilogio, 2. 4. 21.
¶ Laudis humanæ uilitas, Bernardi flores 6. 10.
Honoris contemptus, Marullus 1. 6.
Gloriæ inanis fuga, Marullus 1. 4.
Fuga laudis, Pharetra.
Fuga principatus, Ibidem.
Dignitatum fuga, Marullus 1. 6.
De ambitione & superbia uide supra in Intemperantia.
De humilitate uide supra in Tẽperantia.
¶ De securitate, Pharetra.
Tranquillitas, Ibidem.
De otio honesto, deq; solitudine, uide supra in Ethicis libro 16. Titulo 30.
Otium quærendum, Pharetra.
De inutili otio, uide in sequente Parte.

¶ *Correctio, correptio, reprehensio, obiurgatio, castigatio.*

De correctione, Lumen animæ, parte 2. cap. 52. Flos Theologiæ. Bernardi flores 5. 14.
Correctio & admonitio, Bernardi flores 5. 11.
De correctione, castigatione, seu reprehensione fraterna, Vincent. Bell. 1. 3. 33. Ambrosius Taruisinus. Magnus in Sophilogio 2. 2. 9. Rampigollus cap. 36. Libellus quidã Hebraice impressus, nescio cuius authoris.
Correctio hominis bona, Pharetra.
Correctionis æquitas, Ibidem.
Exempla in correctionem, Pechanus 4. 108.
De correptione, castigatione seu reprehensione fraterna, Rainerius. Hanapus 43. Ioan. de Indagine. Hermannus Bodius.
De correptione & gratia, Ioan. de Indagine.
De correptione proximi, Ioan. Gerson Tomo 2. Pechanus 4. 54.
Corripiendi modus, Bernardi flores, 2. 21.
De modo iudicandi & corripiendi, Dionysius Rickel.
De remissa uel mala correptione, in sequenti parte dicendum.
De disciplina & correptione, Brunfelsius Pandect. libro 4. ubi etiam de benignis admonitionibus & bonis ac salutaribus monitis agitur.
Increpatio iusta uel iniusta, Pharetra.
Argutio, Pharetra.
Redargutio, Ibidem.
De proximo iuuando & amice arguendo, Antonius mon. Melissæ 2. 55.
De reprehensione, Pharetra.
Reprehensio, Pharetra.
Obiurgare licet interdum acrius, sed animo fideli, ædificandi studio, sine inuidia, Brunfels. Pand. lib. 9.
Iuxta rationem delicti increpandus proximus, interdum leniter, interdum seueriter, Ibidem.

¶ Partis 10. SEGMENTVM 2. De materia fortitudinis.

De gloria, honore, nobilitate, fama, & cõtrarijs.
De uita præsenti & eius miseria, & de mundi uanitate. De corporis cõmodis & incõmodis.
De fortuna in genere, & de prosperitate humana. (Vide etiam infra in Præmijs de felicitate.)
De diuitijs. De paupertate.
De afflictione, tentatione, persecutione.

Gloria, Flos Theologiæ. De ambitione & appetitione gloriæ dictum est supra in Intemperantia.
Gloria uera, Pharetra. Gloria æterna, Manipulus florum. Hæc ad præmia melius referentur, de quibus paulò inferius.
Gloria & fama, Pharetra.
Catalogus gloriæ mundi, liber impressus hoc titulo nescio cuius authoris.
Fama, Rainerius.
Fama bona, Pharetra.
De habenda ratione bonæ famæ, Brunfelsius Pandect. libro 9.
Dignitas, Bernardi flores 4. 2. Pharetra.
Honor, Rainerius.
Honor bonus, Pharetra. De honore parentum dictum est supra circa finem primæ partis huius Tituli.
De nobilitate Christiana, Hieronymi Osorij Lusitani libri 3. Idem de ciuili nobilitate scripsit: de qua uide etiam supra libro 18. Tit. 5.
¶ Gloria uana, Rainerius. Pharetra.
Fama mala, Ibid. Infamia, Pharetra.
Honor malus, Ibid.

¶ De uita præsenti & eius miseria.

Vita præsens, Pharetra. Flos Theologiæ. Plura uide supra parte ultima Tituli 3.
Miseria conditionis humanæ, Pharetra.
Vitæ huius miseria & tædium, Ibidem.
Vitæ humanæ miseria & breuitas, hominis fragilitas, Magnus in Sophilogio 3. 1. 1.
Carmen de somnio uitæ huius, Io. Gerson Tomo 3.
Vitæ huius breuitas, Pharetra.
Hominis fragilitas, & uilitas, Bernardi flores 6. 35.
De humana natura, Gregorij Naz. elegi 132.
Vita præsens carcer animæ, Magnus in Sophilogio 3. 1. 2.
De uanitate uitæ præsentis, Ioan. Chrysostomi Tomo 2.
De contemptu uitæ præsentis, uide superius ubi de contemptu mundi.
Vitæ tædiũ, Pechanus 1. 17. Pharetra.
Vitæ odium, Flos Theologiæ.
¶ Catalogus gloriæ mundi, liber nescio cuius authoris impressus.
De mundi contemptu dictum est in præcedentibus. De mundo etiã supra ubi de peccato in genere.
Sæculi uanitas, Brunfelsius Pandectarum libro 9. circa finem.
De luctaminibus sæculi, Effrem.
Sæcularis, Lumen animæ, par. 2. cap. 220.
De amore & curis huius mundi dicetur mox in uitijs fortitudini oppositis.
Vanitas mundi & hominis & humanorum bonorum, Hierem. Pad. 1. 1. 24.

¶ De corporis commodis & incommodis.

Dotes corporis & animæ, Pharetra.
Fortitudo corporalis, Pharetra.
De infirmitate, Flos Theologiæ. Lumẽ animæ parte 2. cap. 112.
Plura uide supra circa finẽ Tituli 3. ubi de Homine: præstaret autem ea omnia huc referri.

¶ De fortuna in genere, & de prosperitate humana. De afflictionibus paulò post dicetur.

Tempus siue temporale, Manip. florum.
De fortuna, Pharetra. Rainerius.
Quod Christiani fortunam non admittunt, Raph. Volaterranus loco 30.
Fortunæ mutabilitas, Pharetra.
Fortuna prospera, Hanapus 121.
Fortunæ prosperitas, Pharetra.
Prosperitas, Bernardi flores 7. 62. Pharetra.
Mundana prosperitas, Pharetra. Rampigollus cap. 112.
De quiete temporali, Pharetra.
Temporalium prosperitas, Ibidem.
Prosperitas seu felicitas humana, Rampigollus

GOTTFRIED WILHELM LEIBNIZ BIBLIOTHEK
NIEDERSÄCHSISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Signatur: Leibn. Marg. 64:2, Stück 2, [181] - 80v
PUBLIC DOMAIN

pígollus cap.112. Hanapus 121.
De proſperitate piorum et impiorũ quid ſentiendum, Otho Vuerdmyllerus libro 6. de iuſtificatione.
De impiorum fortuna & proſperitate, Brunfelſius Pandect. libro 9.
Ne deſperemus ob impiorum proſperitatem, Ibidem.
De felicitate piorũ tum in præſenti tum in futura uita, uide infra inter præmia: & de impiorũ infelicitate inter pœnas.

¶ De diuitijs.

De rebus externis hominum, Georgius Valla.
Etiam temporalia bona donantur à deo, Brunfelſius Pandect. libro 9.
Proprietas, Pechanus 1. 2. 7.
Sufficientia, Pharetra.
Sancti habuerunt diuitias & poſſeſſiones, Brunfelſ. Pand. libro 9.
De uſu bonorum terreſtrium, Ioan. Calui nus cap. 21.
Diuitiæ, Rainerius. Flos Theologiæ.
Diuitiæ & diuites, Pharetra. Magnus in Sophilogio 3. 4. 1.
Lucrum bonum & malum, Pharetra.
Aurum, Pharetra.
Diuitiarum uanitas, Pechanus 1. 33.
Diuitiarum amiſſio, Pechanus 1. 33.
Diuitiæ quomodo diſpenſandæ, Timotheus ad eccleſiam uniuerſalem.
De iniquo Mammona, Mart. Lutherus.
Contra ſperantes in urbibus ſuis munitis, in petris, & caſtris firmiſſimis ac robore belli, Brunfelſius Pand. lib. 9.

¶ De paupertate.

Pauperes, Bernardi flores 5. 30.
De paupertate, uel inopia, Hanap 97 4. Rampigoll. cap. 97. Flos Theologiæ.
De pauperib. & paupertate, Pharetra, Magnus in Sophilogio 3. 4. 2.
Diuitiarum defectus, Pechanus 1. 35.
De nuditate, Ioan. Scholaſticus 16.
Paupertas laudata, Pechanus 4. 3.
De laude paupertatis, Ioã. de Indagine, Marullus 1. 8.
Contra calumniatores pauperum, Ioã. Carnotenſis libro 6.
Apologia pauperum, S. Bonauenturæ.
De amandis pauperibus, Gregor. Naz. Græce & Lat. per Ioã. Oecolampad.
De cura pauperum, Gregorij Naz. oratio 16. ex 30. illis quas Bilibald. Birckh. tranſtulit. De eleemoſyna uide ſupra ubi de Iuſtitia erga homines: Hęc melius illuc referrẽtur, ut hic de paupertate ſimpliciter dicatur.
Cõſolatio pauperũ, Thomæ de Kempis.

¶ De tentatione in genere. De tentatione quæ deus nos probat. De diaboli tentatione & quomodo ei reſiſtendum. T. tentationem inuit.
De cruce, tribulatione & afflictione uaria: plæraq; autem ad tentationem à deo factam pertinent.
De perſecutione & oppreſſione.

Tentatio qua homo deum tentat, repõnenda eſt ſupra ubi de iniuſtitia hominis erga deum locus eſt. Hic de illa dicendum qua homines tentantur uel à deo, uel à diabolo permittente deo.
Probatio, Rainerius.
De tentatione, Pharetra. Rainerius. Pechanus 4. 35. Lumen animæ. Parte 2. cap. 244. Flos Theologiæ. Bernardi flores 5. 25. Manipulus florũ.
De patientia & T. ſanctorum, Brunfelſius Pand. libro 9.
De mundana flagellatione & T. dei ad ſuos dilectos, Hieremias Pad. 1. 1. 9.
De T. exempla, Cæſarij Ciſtertien. diſtinct. 4.
Tentationum genera, Vincentius Bell. 3. 1. 6.
De diuerſis tentationib9, Iſaac monach.
Deus tentando probat nos, Brunfelſius Pand. lib. 9. Hanapus 14.
De decem TT. Iſraëlitarum, Hieronymus Stridoneñ. Tomo 4.
¶ De T. & inſultu diaboli, Pechan. 4. 35.
De T. diaboli uel ſatanæ, Hanapus 104. Vincent. Bell. 3. 2. 10. Ioan. Gerſon Tomo 3. Rampigollus cap. 130.
T. prima diaboli qualis, Lombard. 2. 21.
Quare deus permiſit hominem tentari, quem ſciebat caſurũ, Lombard. 2. 23.
T. protoplaſtorum, Vincentius Bell. 3. 2. 11.
Quomodo in nobis conſummetur T. ex uiro, muliere, & ſerpente, Lombardus 2. 24.

Quomodo respondendū sit dæmoni nos tentanti, præsertim circa finem uitæ nostræ, Bernardinus Ochinus 1. 9.
De angustia qua premitur anima, cum ex pugna cōtra se hostis infirmior fit, Effrem sermone 12.
Precatio ferè nulla sine tentatione, Marullus 2. 3.
Tentationibus resistendum, Flos Theologiæ. Bernardi flores 5. 26.
De modo resistendi tentationibus, Iacobus Iunterbuck Carthusieñ.
Quomodo tentationibus diaboli occurrendum, Otho Vuerdmyllerus libro 6. de iustificatione.
Tentationum occasio, Vincentius Bell. 3. 1. 7. Vtilitas 3. 1. 8.
De remedijs tentationum, Guilhel. Parisiensis 30.
Remedia tentationum, Vincētius Bell. 3. 1. 7. Dionysius Rickel.
¶Deus ex nimia misericordia percutit & miseretur, Brunfels. Pand. libro 9.
Dominus corripit ut sanet, Ibidem.
De utilitate tribulationis, & alia plura de tribulatione, Brunfels. Pand. lib. 9.
Afflictionum utilitas, Hanapus 111.
De afflictionis bono, Coruinus.
Conturbatio, Pharetra.
De afflictione piorum, Aurel. Augustinus epistola 122.
De afflictionibus piorum & impiorum, Otho Vuerdmyllerus libro 6. de iustificatione.
Tribulatio, Pharetra. Bernardi flores 5. 10. Pechanus 4. 70. Rampigollus ca. 134. Flos Theologiæ. Rainerius.
Tribulationis bonum & utilitas, Coruinus. Hanapus 111.
De luctaminibus sæculi, Effrem.
Aduersitates & pressuræ, Pharetra.
Aduersitas, uel fortuna aduersa, infelicitas, Rampigollus cap. 134.
Malorum multitudo, Hanapus 112.
Afflictiones & flagella, Pharetra.
Flagella & fletus, Ibidem.
Clades uel strages hominū diuersæ, Hanapus 86.
Bella cruentissima, Hanapus 87.
Periculum, Bernardi flores 4. 12.
Boni latitantes inter malos, Hanap. 113.
¶Passio, Rainerius.
De differentia passionum, & quid sit passio, Vuernerus Roleuinck.
De perpetiendis malis spe uitæ cœlestis, Aur. Augustinus epistola 133.
¶Crux, Sarcerius ex Augustino. Flos Theologiæ. Lumen animæ, Parte 2. cap. 55. Manipulus florum.
De cruce & patientia, Ioan. Caluinus cap. 21.
De cruce & spe, Ant. Coruinus.
Crux spiritualis, Pharetra.
De toleranda cruce, Hiob Gastius.
De cruce toleranda, seu de afflictionib. Phil. Melanchthon loco 36.
Quid mouere possit ad crucem fortiter ferendam, Otho Vuerdmyllerus libro 6. de iustificatione.
Crucis bonum, Coruinus.
De ieiunio, prece, & cruce piorum, Io. Pollij carmen.
¶De persecutione, Pharetra. Pechanus 4. 70.
Persecutio propter Euangelium, Otho Vuerdmyllerus lib. 6. de iustificatiōe.
Persecutio probat hominem, Bernardi flores 3. 39.
De fuga in persecutione, Q. Sept. Flor. Tertullianus. Aurel. Augustinus, epistola 180.
Bonorum oppressio per malos, Hanapus 110. Rampigollus cap. 93.
Tyranni, Hanapus 109. Sed de tyrannis locus statui potest ad finem Tituli 5. infra, in Politicis.

¶Partis 10. SEGMENTVM 3. De consolationibus.

De consolationibus tempore mortis, & præparatiōe ad mortem dicemus infra parte ultima huius Tituli: hic de cæteris.
Consolatio, Flos Theologiæ.
Consolatio uera & bona, Pharetra.
Consolatio falsa & mala, Ibidem.
Spei cōsolatio, Magnus in Sophilogio 2. 2. 5.
Diuinæ consolationes, Hanapus 4.
De consolatione Theologiæ libri 15. Ioā. de Tambaco. Anitius Man. Seu. Boëtius de consolatione philosophiæ li. 55. scripsit argumentū: uide Tom. 1.
Cōsolatio pauperū, Thomæ de Kempis.

Aduit-

Ad uirgines consolatoria, Des. Erasmi Tomo 5. operum eius.
Orationes cõsolatorias uide supra libro 3. Titulo 10.
Consolatoria ad constitutos in carcere, Cypriani.
Oratio consolatoria à condolente quodam, & de morte. Item alia consolatoria ad ægrotantẽ, aut de patientia: Græce extant Romæ in Vaticana biblioth. nescio quorum authorum.
Ad Basiliũ Consolatorius Victoris Cartennæ episcopi.
Tessaradecas consolatoria, M. Lutheri.
Medicina animę pro sanis simul et ægris instante morte, Germanice edita per Vrbanum Regium, excusa Argentorati apud Iacobum Frœlich 1540. in 16. chartis 16.
Sermo consolatorius contra omnes persecutores Euangelij, & defensores Papisticæ religiõis, &c. per Hiobẽ Gast. est autẽ expositio psalmi 46. Petreius excudit Norimbergæ 1540. in 4. chartis 10. Germanice.
Alius eiusdem sermo Germanicus consolatorius, ad eos qui confitentur Euangelium, quibus Papistæ nunc persecutionem & deletionem minantur: Ibidem excusus eodem tempore in 4. chartis 4. si modo ita alius est, ut titulo uariant.
Gasparis Hedionis scriptum consolatorium ad Elizabetam comitem Palatinam Rheni, uiduam, Germanice impressum apud Balt. Beck Argentorati, cum translatis quibusdam ex Hieronymo.
Exhortatorium ad fideles, liber 1. Cælij Sedulij carmine.

¶PARS II. *De uitijs fortitudini oppositis.*

Vide supra libro 16. in Ethicis, Titulo 29. qui inscribitur, De uitijs fortitudini oppositis, leuitate, lusibus, pusillanimitate, impatientia, inconstantia, animi mollitie, timiditate, ignauia, pertinacia.
De fortitudine mala, Rampigoll. ca. 53.
De pusillanimitate, Hanapus 83. Pharetra. Bernardi flores 6. 16. Rampigollus cap. 116.
¶De timore uel metu, Rainerius. Bernardi flores, 5. 8. & 7. 38.
Gaudiũ & timor, Pharetra. Vide nonnihil supra, Titulo 3. ubi de Affectib.
Timor quo mali timent bonos, Hanapus 39. Rampigollus cap. 131. Sed hic melius referetur uel ad conscientiam supra, uel infra etiam ad pœnas.
Timiditas & formido, Pechanus 4. 71. & 72.
De ignaua formidine, Ioan. Scholasticus 20.
¶Fugæ Christianorũ, Hermannus Bodius.
De fuga in persecutione, Aur. Augustinus epistola 180. Q. Sept. Flo. Tertullianus. Huius supra quoq; mentio facta est inter Afflictiones: Interdum enim licita est, nec uitijs adnumerãda.
¶De impatientia, Pharetra. Rampigollus cap. 61. Flos Theologiæ.
De impatiẽtia & murmure, Hanap. 82.
De ijs qui ob tormenta à fide deficiunt, Cyprianus.
¶De pertinacia uide supra in Ethicis, libro 16. titulo 27.
¶De instabilitate & inconstantia, Flos Theologiæ, Pharetra. Pechan. 4. 37.
Cordis instabilitas, Bernardi flor. 6. 54.
Leuitas, Ibidem 6. 18.
Mutabilitas, Pharetra.
Cordis mutabilitas, Ibidem.
De illis qui statim mutantur, in bonam & malam partem, S. pater Maximus.
Vulgi mobilitas, Rampigollus cap. 107. Hanapus 114.
Vagatio, Pharetra.
Euagatio, Ibidem.
Cordis euagatio à deo, Pharetra.
Euagationem mentis quatuor modis fieri, Rainerius.
Inconstantia mentis & corporis, Pharetra.
¶De solicitudine in genere, uide supra ubi de Prudentia.
Solicitudo mala, Pharetra.
Inquietudo, Ibidem.
Corporalis solicitudo, Pharetra.
Cura carnis, Ibidem.
Cordis occupatio, Ibidem.
Curæ huius mundi, Pharetra.
Temporalium amor, Ibidem.

Amor mundi, Lumen animæ Tit. 44.
De otio, negligentia, pigritia, mora, uide supra in Ethicis libro 16. Tit. 30.

¶ *De tædio, otio, negligentia, pigritia, acedia, De ludis, iocis, nugis, scurrilitate.*

Tædium, Pharetra.
De otio, Rainerius. Flos theologiæ. Pechanus 1. 55. Bernardi flores 6. 11. Hanapus 117.
Otium fugiendum, Pharetra. Brunfelsius Pand. lib. 9.
De labore, uide supra in Fortitudine.
¶ De negligentia, Rainerius. Hanapus 117. Flos Theologiæ.
Ad animam negligentem, Effrem sermo 6.
Prædicationem negligentes, Pharetra.
Remissa religio, Pharetra.
Obmissio, Vincent. Bell. 3. 6. 11.
Ignauia, Pharetra.
Pigritia, & torpor, Pharetra. Flos Theologiæ. Pechanus 1. 14.
Desidia, Ibidem.
Somnus, Marullus 1. 10.
Somnolentia, Pechanus 1. 15.
Tepiditas, Bernardi flores 6. 15.
Tepescentes & deficientes, Pechanus 4. 86.
Tarditas, Pharetra.
Dilatio, Pharetra.
¶ Acedia (uulgo perperam accidia scribitur) id est negligentia spiritualis, una ex septem peccatis mortalibus, de quibus qui scripserint dictum est supra parte 2. huius Tituli.
De acedia, Pechanus 1. 14. Lumen animæ Titulo 14. & parte 2. cap. 15. Manip. florum. Rainerius. Pharetra. Rampigollus cap. 3. Vincent. Bell. 3. 6. 1.
De acedia & negligentia, Hanapus 117.
Acediæ filiæ, Vincent. Bell. 3. 6. 2.
¶ Ludi, & ludus histrionũ, Rainerius.
Ludi siue ioci, Pharetra.
Alea & aleatores, Pharetra.
De ludis uide supra libro 1. Tit. 12. par. 6.
Iocus & risus, Pharetra. Vide supra Titulo 3. de gaudio & risu.
Nugæ, Pharetra.
Verbum otiosum, Pharetra.
Choreæ, Saltationes, Pechanus 1. 68. et 69. Vide lib. 1. Tit. 12. par. 6.
Scurrilitas, Pharetra. Rainerius in Locutionis peccato.

¶ *De desperatione.*

Desperatio, Bernardi flores 6. 33. Pechanus 1. 18. Pharetra. Rainerius.
Remedia desperationis, Vincent. Bell. 3. 6. 15.
Contra desperationẽ, Otho Vuerdmyllerus libro 6. de iustificatione.
Ne desperemus ob impiorum prosperitatem, Brunfelsius Pandect. libro 9.

¶ *De correptione mala. De adulatione.*

Correptio iusta uel iniusta, Pharetra.
Correptio uel correctio mala, Ibidem.
Correctio remissa, uel correctionis negligentia, Ibidem.
Correptionem respuentes, Pechanus 4. 56.
¶ De hypocrisi, quæ genus est ad mendacium, adulationem, aliosq; dolos, dictum est supra in genere, ubi de iniustitia erga deum.
Adulatio partim in uerbis sita est, parrhesiæ aduersa, partim in reb. utraq; ex eadem animi affectione nascitur.
De adulatione, assentatione, blanditijs, Brunfelsius Pandect. libro 9. Flos Theologiæ. Rampigollus cap. 5. Pharetra. Hanapus 69. Pechanus 1. 58. Rainerius. Magnus in Sophilogio 2. 2. 13.

¶ PARS 12. *De præmijs.*

De præmijs in genere. De felicitate & beatitudine.
De donis, quibus anima fidelis in præsenti etiam uita fruitur.
(Possent & corporis & fortunæ, ut uocant, bona, locum hic habere: cum ea quoq; nõ raro, ceu præmia diuinitus concedantur: Sed illa alibi retulimus.)
De contemplatione dei. De iustificatione.
De resurrectione. De salute.
De præmijs æternis, gloria æterna, uita, gaudio, paradiso, &c.

Meritum uel præmium, Rainerius.
De meritis, uide supra parte 1. ubi de operibus: & parte 5. de fide & operibus.
De gratia Dei, uide supra Titulo 3. in Effectibus dei.

Dei retributio, Hierem. Pad. l. 1. 5.
Retributio in genere, Pechanus 5. 3.
De præmio bonorum & malorum, Ambrosius Tarusinus.
Sanctorum dotes, Rainerius. Vide etiam supra, parte prima ubi de uirtutibus Christianis & sublimioribus.

¶ De felicitate & beatitudine.

Exaltatio, Flos Theologiæ.
Felicitas uera, Pharetra.
De uera Christianorum felicitate, Ioan. Ferrerij Pedemontani libri 9.
De triplici felicitate, Ioan. Altensteig.
De animæ felicitate, Dionysius Rickel.
Reuelationes cœlestis beatitudinis, Marullus 6. 16.
Beatitudo & uita æterna, Flos Theologiæ.
De beatitudine, Rainerius. Pharetra. Bernardi flores 5. 45. & 46. Thomas Aquinas.
De beatitudine animæ, Effrem.
De uera beatitudine, Aur. Augustinus epistola 151.
Beati, Rainerius.
De bono mentis, Israëlita.
¶ De prosperitate & fortunæ successu, diuitijs, gloria, uide supra Parte 10. huius Tituli.

¶ De donis, quibus plærũq; animæ fideles in præsenti etiam uita fruuntur.

De homine interiore, Eucherius Lugdunẽ.
De uacuitate affectuum, Ioan. Scholasticus serm. 2.
Cordis tranquillitas, Pharetra.
De terrestri cœlo beata tranquillitate, & perfectione & resurrectione animæ ante communem resurrectionem, Io. Scholasticus 29.
De quiete spirituali in Deo, Pharetra.
De sacra corporis & animæ quiete, Ioã. Scholasticus 27.
De differentia & discretione quietis, Ibidem. Pax ad Deũ, Pechanus 4. 66.
Pax ad seipsum, Pechanus 4. 67.
De bona conscientia uide supra circa finem Tituli 3.
De insensibilitate, uidelicet mortificatione animæ & morte mẽtis ante mortem corporis, Ioan. Scholasticus 17.
Delitiæ spirituales, Pharetra.
Voluptas spiritualis, Ibidem.
Dulcedo spiritualis, Pharetra.
Spiritualis pulchritudo, Ibidem.
Gustus spiritualis, Ibidem.
Spiritualis panis, Pharetra.
De nuptijs spiritualibus nescio quis author.
De ornatu spiritualium nuptiarum, Iacobus Faber Stap.
De uoluptate uide supra ubi de Affectibus: & de gaudio ibidem.
De exhilaratione animi liber impressus, nescio cuius authoris.
De gaudio recto, Prosper Aquitanicus.
De gaudio & pace æterna, Dionysius Rickel.
De ueris animi gaudijs, Matth. Bossius.
Gaudium, Rainerius. Vide supra ubi de Affectibus.
Arra æternæ salutis, Ioã de Lanszhem.
Cibus spiritualis, Pharetra.
De usura Domini, Pechanus 1. 26.
Quomodo quis diteſcat spiritu, Bernardinus Ochinus 1. 22.
De paupertate spiritus, Brunfels. Pand. libro 9.
De morte spirituali, Pharetra. Vincẽt. Bell. 2. 1. 7.
Mors peccati, Ibidem 8.

¶ De contemplatione in genere.
De contemplatione, uisione, & aspectu dei.
De ascensu ad deum.
De raptu & furore diuino.

De contemplatione, Hugo de S. Victore. Heinricus de Hassia. Dionysius Rickel. Richardus de S. Victore. Rainerius. Pechanus 4. 96. Pharetra. Marullus 2. 4. Bernardi flores 5. 44. Vide supra aliquid in Prudentia: & in Metaphysicis supra, Tit. 2. item in Ethicis Tit. 2.
Mentis contemplatio, Hanapus 36.
De mystica contemplatione, Ioan. Gerson Tomo 3.
De contemplatione simplicium, Vuernerus Roleuinck.
De contemplatione idiotæ, Iacob. Faber Stapulensis.
Spiritualis contemplatio, Pharetra.

Compendium cõtemplationis, Petri de Aliaco.

¶ Meditationum sacrarum formulas habes supra Titulo 2. Parte 11.

Meditatio diuinarum rerum, Bernardi flores 1. 25.

De contemplatione dei, Raimundus Sebundius in Viola animæ puto.

Contemplatio ad deum, Rampigollus cap. 35.

De cõtemplando deo, Guilhelmo abbas.

Aspectus dei, Flos Theologiæ.

Dei uisio, Bernardi flores 1. 21. Vide etiam supra Titulo 3. ubi de hominis erga deum officio. De cognitione dei, uide ibidem, & Tit. 4. Parte 5. ubi de Iustitia erga deum.

Dei uisiones diuersæ, Bernardi flores 1. 23. & 1. 26. & 27. & 28. Vide supra parte ultima Tituli 2. quæ inscribitur, Reuelationes futurorum & uisiones sacræ.

De contemplatione Christi in seipso & in cruce, Bernardinus Ochinus 2. 7.

De cognitione uitæ beatæ liber, ubi asseritur regnum cœlorũ nihil esse quàm uisionem dei: et damnationem reproborum, nihil quàm uisionis illius priuationem.

¶ De ascensu uel ascensione spirituali, Pharetra. Gerardus Zutphanensis.

Eleuatio animæ ad spiritualia, Pharetra.

Saltus spiritualis, Ibidem.

Eleuatio mentis in deũ, Dionysij Rickel.

De ascensu ad deum, Marsilius 2. 38. et deinceps.

Scansilis ad deum ratio secundũ Theologos, Cælius 3. 1.

De ascensu ad deum opificem à natura, Ioan. Augurelli carmen.

Ad deum ascensus à corporibus, animabus, & angelis, Marsilius 2. 22.

Quibus gradibus ad deum nostra mens reatuat, Cælius 25. 13.

De futuræ uitæ cõtemplatione uel actuali conuersatione, Pomerius.

Appropinquatio nostra ad deum, & dei ad nos, Pharetra.

De raptu spirituali, Pharetra.

Mens tertium cœlum attingit dum considerat deum in creaturis, creaturas in deo, deum in seipso, Marsil. 2. 49. Vide supra Titul. 2. ubi de scriptis in Acta, fol. 34. 2.

De quatuor speciebus diuini furoris, Idem 11. 8.

De diuino furore, Marsil. 1. 6.

Quatuor diuini furoris species sunt, amor omnium præstantissimus, Idem 6. 51.

Alius fortè diuinum furorem ad prophetiam retulerit, de qua infra Tit. 5. parte 5.

Solus omnia possidet, qui à nullo præter deum penitus possidetur, Marsilius 4. 43.

Assimilatio nostri ad deum, Pharetra.

¶ *De iustificatione.*

De iustificatione, Ioan. Gastius ex Augustino. Erasmus Sarcerius ex Augustino, Bernardi flores 7. 50.

De impij iustificatione, Rainerius. Vincentius Bell. 1. 2. 14.

De iustificatiõis articulo, Rubertus Decanus Patauiẽ.

De fide, & an sola iustificet, uide supra ubi de Iustitia ad deum Parte 4. De fide & operibus, ibid. De operibus priuatim, Parte 1.

De iustificatione, de gratia & donatione spiritus sancti & uitæ æternæ, Melanchthon loco 13.

Qua ratione dicitur fides mereri iustificationem, Lombard. 2. 27.

De iustificatione hominis uera & operũ bonorum ratione, tractatus Heinry. Bullingeri, ex commentarijs eius in Matthæum, à Ioan. Frisio Germanice redditus.

Iustificari per Christum quid sit, Bernardinus Ochinus 1. 1.

Fidem de iustificatione per Christum, se curissimam esse, Idem 1. 2.

An fides iustificatiõis per Christum, inuentum humanum sit, aut res diuina, Bernardinus Ochinus 1. 4.

Vnde fiat difficultas ad credendũ quod iustificati simus per Christum, Idem 1. 5.

Quomodo iustificemur per Christum, et non per opera, Bernardin. Ochinus 1. 6.

Quomodo peccator iustificetur, Idẽ 1. 7.

De effe-

De effectibus quos parit iustificatio per Christum, Idem 1. 8.
Iustificationem per Christū persecutionibus & calumnijs iniuste affici, Bernardin. Ochinus 1. 3.
De modo ascendendi in cœlum, Idem 1. 41.
¶De consilio Dei in cælando mysterio redemptionis humanæ, Ioā. Riuius.
De redemptione fidelium per Christum uide supra Tit. 3. Par. 3. fol. 45. a.
De gratia & misericordia dei, & peccatorum remissione, uide supra Titulo 3. ubi de Effectibus dei.
De peccatorum remissione, Rainerius.
De peccatorum meritis & remissione, Aur. Augustini libri 3. Tomo 7.

¶*De quatuor nouissimis. De resurrectione.*

De quatuor nouissimis, id est, resurrectione, morte, iudicio & aduētu Christi, & uita beata, Brunfels. Pandect. lib. 10. De iudicio, fine mūdi, & aduentu Christi dictum est supra Titulo 3. circa finem partis 3.
De futuro fine mundi, & futura resurrectione mortuorum, & futuro uniuersali iudicio dei, Hierem. Pand. 1. 1. 38.
¶De resurrectione, sermo Eubulij. Athenagoras philosophus Christianus Græce, & Latine Georgio Valla & Petro Nannio interpretibus. Effrem serm. 3. Methodius Olympi cōtra Origenem. Hippolytus. Sextus. Iuliani Toletani quæstiones. Augustinus de Anchona. Ioan. Damascenus lib. 4. Rainerius. Pharetra. Octauian9 Mirandula. Lumen animæ Parte 2. cap. 209. Vrbanus Regius. Manipulus florum. Geruasij Scholarij libellus Germanicus excusus Norimbergæ apud Petreium 1537. Ioan. Frisius Hein. Bullingeri tractatum de resurr. ex commentarijs eius in Matthæum Germanice reddidit.
Resurrectio in genere, Flos Theologię.
De fide resurrectionis, Ambrosius Mediolan. Tomo 3.
De fide & resurrectione, Vrbanus Regius.
Phœnix poēma L. Cœlij Lactantij.
De corporum nostrorum resurrectione, Vincent. Bell. 2. 2. 3. Aurel. Augustinus epistola 146. Ioan. Lod. Viues libro 2. de ueritate fidei Christi.
De carnis resurrectione, Aur. Prudentius. Q. Sept. Flo. Tertullianus. Pharetra. Cyprianus.
De mortuorū reuiuiscētia, Hen. Corn. Agrippa 1. 58.
De resurrectione mortuorum, Magnus in Sophilogio 3. 1. 6. Pechanus 4. 22. Marullus 6. 6. Melanchthon loco 35. Ant. Coruinus. Sarcerius ex Augustino. Testimonia ex sacris literis in Medicina animæ anonymi cap. 9.
De iudicio & resurrectione, Effrem sermone 9.
De resurrectione & paradiso, Ioan. Damascenus libro 4. Vuechelus Parisijs Græce seorsim excudit.
De resurrectionis modo, Gul. Postell. cap. 14. in Claui.
Resurrectio rationibus è natura desumptis probatur à Theodoreto, lib. 9. de prouidentia.
De resurrectionis & iudicij conditione.
De uoce tubæ.
De nocte media.
De libris qui tunc aperientur.
De memoria electorum, si tunc prætera mala teneat.
Quomodo intelligit Christus iudex uiuorum & mortuorum.
De his qui uiui reperientur, Lombardus 4. 43.
De ætate & statura resurgentium.
Quod resurget quicquid fuit de substantia & natura corporis, & si non in eadem parte corporis.
Quod sine omni deformitate resurgent.
Vtrum reproborū corpora cum deformitatibus resurgant, quas hîc habuerunt.
Quod non consumentur malorū corpora, quæ tunc ardebunt.
Si dęmones corporali igne cremabuntur.
Si animæ sine corporibus sentiunt ignem materialem.
De abortiuis fœtib. & monstris, Lombardus 4. 44.
De glorificatione sensuum, liber impres

ſus neſcio cuius authoris.
Reſurrectio negata, Brunfelſ. Pandect. lib. 10.
Animæ reſurrectio, Rampigoll. cap. 13.
De reſurrectione animæ ante cõmunem reſurrectionem, Ioã. Scholaſticus 29.

¶ *De ſalute.*

De ſalute, Pharetra. Lumẽ animæ Parte 2. cap. 213. Manipulus florum.
De ſalute animæ, Io. de Turre cremata.
Diæta ſalutis, liber impreſſus neſcio cuius authoris.
Salutis rationem eſſe in religione tantũ, Cælius 9. 20.
Prudẽtis eſt nihil præter ſalutem animi, bonamq; corporis ualetudinem exoptare, Marſilius 1. 90.
De militum ſalute, M. Lutherus.
De ſalute philoſophorũ ante Chriſti aduentum, Marſilius Fic. 5. 48.
Salutem non eſſe poſitam in humanis uiribus, ſed in ſola dei miſericordia multiplices probationes, Otho Vuerdmyllerus libro 1. & 2. de iuſtificatiõe.

¶ *De æternis, præmijs, gaudio, gloria, regno Dei. De paradiſo. De uita æterna.*

De retributione æterna pro bonis, Anton. mon. Meliſſæ 2. 93.
Piorum ſeu fidelium præmia poſt hanc uitam, Marullus 6. 12. & 15.
Præmia æterna, Bernardi flores 5. 46.
Diuina quomodo indipiſcamur, Cælius 21. 34.
Aſcenſio hominis in cœlum, Bernardi flores 7. 2.
Aſcenſio ſanctorum cum Chriſto in cœlum, Marullus 6. 12.
Reuelationes cœleſtis beatitudinis, Marullus 6. 16.
Qualis ſit terreni conuiuij ornatus, cœleſtis conuiuij ſplendor, ſupercœleſtis beatitudo, Marſilius Fic. 3. 14.
¶ Aureola, id eſt, gaudium beatorum, Rainerius.
De gaudijs regni cœleſtis, Otfridus.
Gaudium æternum, Pharetra.
Quàm mirabile gaudium in patria, Marſilius Fic. 6. 13.
De gaudijs iuſtorũ æternis, Io. Theophilus.
¶ Gloria æterna, Pharetra. Pechanus 5. 5. & 5. 6. Lumen animæ, Parte 2. cap. 97. Manipulus florum. De gloria ſimpliciter ſupra dictum eſt, Parte 10. ſegmento 2.
Beatorum gloria, Marullus 6. 12. & 15.
De gloriæ futuræ ſtatu, Frãco carmine.
¶ De ſtatu animarum fidelium & ſinu Abrahæ, Andreæ Carolſtadij ſermo Germanicus, excuſus olim in 4. charactis 3.
Regnũ dei quo pacto acquiratur, Flos Theologiæ. Aur. Auguſtinus.
¶ De paradiſo homilia Baſilij Magni Vuolfgango Muſculo interprete. Io. Damaſcenus lib. 2. Heraclides. Dantis carmina Italica.
De terreſtri Paradiſo, uide ſupra Titulo 2. in ſcriptis in Geneſin.
Regio apud Platonem terreſtri paradiſo aſſimilis. Vbi ſit paradiſus. Paradiſus quid. Arriani hiſtoria ad id mirabiliter faciens, Cælius 1. 22.
Paradiſus cœleſtis, Marſilius Fic. 6. 13. Supercœleſtis, Ibidem.
De paradiſo, ſalute, præmio, & gloria animarum bonorum hominum, Hierem. Pad. 1. 1. 28.
De ſcala paradiſi liber attributus, Aur. Auguſtino, Tomo 9. in antiquis exemplaribus S. Bernhardo inſcribitur.
De ſpiritali ſcala, Petrus de Aliaco.
De ſcala cœli, Honorius.
Ioannis Scholaſtici Climax, ſiue de gradibus ad cœlum 30. Græce & Latine Ambroſio Florentino interprete.
De clauſtro paradiſi, Hugo Corbeienſis.
De delicijs paradiſi ſenſilibus, Ioan. de Tambacho.
De differentia manſionum in cœlo, & in inferno.
Si quid ibi cognoſcit ab aliquo, quod non intelligant omnes.
De parilitate gaudij.
Si maior ſit beatitudo ſanctorũ poſt iudicium, Lombardus 4. 49.
De mutua SS. agnitione in patria, Dionyſius Rickel.
¶ Liber uitæ, Rainerius.
De uita æterna, Pharetra. Manipulus florum. Eraſmus Sarcerius ex Auguſtino, Pechan. 5. 5. & 6. Flos Theologiæ.

logiæ. Huld. Zuinglius in libello ad regem Fran. Bernardi flores 5. 45. & 5. 46.
De immortalitate animæ uide supra Titul. 3. ubi de anima: & libro 14. in Physicis Tit. 9. folio 216. a.
Beatitudo & uita æterna, Flos Theologiæ.
De deo & uita æterna, Honorius.
De gratia & donatione spíritus sanct. & uitæ æternæ, Melanchthon loco 13.
Spes uitæ perpetuæ uel immortalitatis futuræ, Pharetra.
Desiderium uitæ perpetuæ, Ibidem.
De cœlesti uita liber impressus nescio cuius authoris.
De perpetiendis malis spe uitæ cœlestis, Aur. Augustinus epistola 133.
De futura uita, Honorij in Elucidario.
De desiderio uitæ futuræ, Ioan. Caluinus cap. 21.
De futuræ uitæ cõtemplatione uel actuali conuersatione, Pomerius.
De uita aiarum sanctarũ, Io. Caluinus.
De cognitione ueræ uitæ, Aur. Augustinus Tomo 9.
De uita beata, Magnus in Sophilogio 2. 2. 6. Israëlita. Anselmus Cant. Aur. Augustin. Tomo 1.
De Iacob & beata uita, Ambrosius Mediolan. Tomo 4.
De uita beata & gaudio felicitatis æternæ, Brunfelsius Pandect. libro 10.
De inquisitione beatæ uitæ, Rutgeri libri 2.

¶PARS 13. De pœnis.

De pœnis in genere. *De morte.*
De mortis contemptu, meditatione & præparatione.
De Institutione & consolatione morientium.
De consolatione quæ fit ad uiuos pro mortuis.
De igne purgatorio.
De damnatione & damnatis.
De inferis & pœnis inferorum, &c.

De retributione dei in genere, uide ab initio præcedentis Partis.
De pœnis nõnihil uide supra ubi de peccato (parte 2. huius Tit.) præcipue ex Lombardo 2. 35. & 36. &c. Item parte 5. Tituli 3. ubi de ira dei, inter effectus dei.
Dei ira contra delinquentes, Rampigollus cap. 68.
De pœna seu punitione, Rainerius. Manipulus florum. Lumen animæ, Parte 2. cap. 180.
De præmio bonorum & malorum, Ambrosius Taruisinus.
De pœnis malorum, uel impiorum, & peccatorum, Hanapus 10. & 11. & 105. Marullus 6. 8. & 9. 10. Rampigollus cap. 115.
De retributione malitiosorũ, Antonius mon. Melissæ 2. 94.
Pœnæ quæ sequuntur peccata, Pharetra.
Reatus pœnæ, Vincent. Bell. 3. 2. 19.
Mors peccati, Idem 2. 1. 8.
Pœnæ illatæ, Pharetra.
Pœnæ meritoriæ & correctoriæ, Ibidẽ.
Visitatio dei dura, Pechanus 4. 51.
De afflictionibus, quibus tum mali puniuntur, tum boni tentantur, uide supra Parte 10. Segmẽto 2. Illæ quæ malorum pœnæ sunt, omnes huc referri debebunt, reliquæ ad superiorem locum.
Iusténe plectantur filij ex eo quod parentes deliquerunt, Cæl. 6. 14.
Ad idẽ D. Thomę sententia, ex prima secundæ quæstione 87. articulo ultimo Cælius 6. 15.
Pœnarum genus duplex, Ibidem.
De flagellis dei, Ambrosius Taruisinus.
De casibus sæculi & flagellis dei, Theodori sermo in Collationibus Cassiani, una ex prioribus 10.
Quibus de causis contingant flagella, Lombard. 4. 15.
De Aegyptijs & Sodomitis, qui dicuntur temporaliter puniti, ne in æternũ perirent, Ibidem.
Maledictio qua deus maledicit, Rampigollus cap. 81.
Quæ sit ratio tarditatis supplicij ex diuina prouidentia, Cælius 6. 14.
De ijs qui sero à numine puniuntur, Plutarchus Græce & Latine per Bilibaldum Birckheimerum. Sed hoc propter authorem ad Metaphysica pertinet, id est, gentilium Theologiam, supra libro 15. Tit. 3.
¶ De obstinatione, cordis duritia & cæ-

citate, uide supra ubi de peccatis in genere, inter grauiora & directe contra fidem Christianam peccata.
Homo sine religiõe bestijs est infelicior, Marsil. 1. 82. De impietate dictum est supra ubi de iniustitia erga deum.
De spe ac desperatione hominis erga deum, Hierem. Pad. 1. 1. 14.
Consolatoria ad constitutos in carcere, Cypriani. Hæc & similia ad fortitudinis potius materiã referantur, de qua supra.
Contra mendicantes ualidos, Felix Malleolus. De paupertate etiam supra dictum est ibidem.
De timore quo mali timent bonos, Hanapus 39. Rampigollus cap. 132. Timor hic malæ conscientiæ comes est, de qua supra circa finem Tituli 3.

¶ De morte.

De morte S. pater Maximus. Antonius mon. Melissæ 1. 58. Io. Arboreus. Des. Erasmi declamatio Tomo 5. Ioã. Lod. Viues libro 5. de ueritate fid. Christ. Ambrosius Taruisin 9. Pharetra. Flos Theologiæ. Rampigollus cap. 86. Otho Vuerdmyllerus libro 6. de iustificatione. Ioan. Valensis Communi. loquũ Parte 7. Hanapus 131.
De mortalitate, Dionysius Alexand.
Nauigatio quæ soluit à misera hac uita, libellus Germanicus nescio cuius authoris impress9 Basileæ 1518. apud Nicol. Lamparter in 8. sesquicharta.
De exitu animæ, Methodius Olympi.
De exitu animæ & secundo eius aduentu liber Cyrilli Græcus, & Latinus Seb. Castalione interprete.
De aĩa corpore exuta, Hugo Eterianus.
De animarum statu apud inferos, uel de animabus à corporibus exutis, Iaco. de Paradiso Carthusieñ. Cassianus.
Mors multiplex, Pharetra.
De duplici mortalitate, sermo Cypriani.
Mors hominis duplex, Bernardi flores 7. 3.
Mors corporalis, Ibid. 6. 38.
Mors spiritualis, Pharetra, Vincentius Bell. 2. 1. 7.
Mors unde & per quem mortis regnum destructum sit, Ant. Coruinus.
Mortis sententia, Vincent. Bell. 2. 1. 2.
Mortis equitas seu cõmunitas, Pharetra.
Mors omnibus incumbit & horror eius, Brunfelsius Pandect. libro 10.
Mortis hora, Marullus 5. 10.
Mortis certitudo, Pharetra.
Mortis compendium, Ibidem.
Certamen cum morte, Ioachimi Vadiani Elegia.
De terrore mortis, Petrus Damianus.
Patrum quidam mortẽ timuerũt, Brunfel. libro 10. Pand.
Morientiũ differẽtia, Vincẽt Bell. 2. 1. 5.
De mortuis, Aegidius Romanus.
¶ De bono mortis, Ambrosius Mediol. Tomo 1.
De fructu mortis, Cõradus Hirsaugieñ. qui & Peregrinus.
Mors bona, Iacob. Magnus in Sophilogio, 3. 1. 4.
Mors sanctorum pretiosa, Rampigollus cap. 58. Hanapus 134. Pharetra. Brunfelsius Pand. libro 9.
De innocente morte sanctorũ exempla, Brunfelsius ibidem.
¶ Mors mala timenda, Pharetra.
Mors horrenda malorum, Hanapus 133. Rampigollus cap. 87.
Mors peccatorum pessima, Pharetra.
Mors peccatorum & tyrannorum pessima semper & horribilis fuit, Brunfelsius Pand. libro 10.
De mortuis sine fide, Mart. Lutherus.

¶ De mortis contemptu, meditatione, & præparatione.

De institutione & consolatione morientium.
De consolatione quæ fit ad uiuos pro mortuis.

De mortis cõtemptu, Magnus in Sophilog. 3. 1. 3. Pharetra. Leander ad fratrẽ. Vide supra lib. 16. in Ethicis Tit. 2.
De contemptu uitæ præsentis, Ioã. Caluinus cap. 21.
De moriendi desiderio, Theodericus de Herxen.
Mors bona appetenda, Pharetra.
De bona morte & sanctorum, uide paulò superius.
Mors non timenda Christiano, Brunfelsius Pand. libro 10.
¶ Mortis meditatio, Marullus 5. 9. De mortificatione carnis dictum est supra Parte

pra Parte 1. huius Tituli, ubi de sublimioribus Christianis uirtutibus.

Mortis consideratio, Magnus in Sophilogio 3. 1. 7.

Memoria mortis, Pharetra. Flos Theologiæ. Io. Scholasticus 6.

De mortis memoria iugi; Symeonis Mesopotamij sermo Græcus.

Imagines mortis expressæ ab optimo pictore Ioanne Holbein cum epigrammatib. Georgij Aemilij, excusæ Francoforti, & Lugduni apud Frellonios, quorum editio plures habet picturas. Vidi etiã cum metris Gallicis & Germanicis, si bene memini.

De præparatiõe mortis uel ad mortem, Des. Erasmus Tomo 5. Magnus in Sophilogio 3. 1. 4. Pharetra.

Mart. Lutheri cõcio Germanica, de præparatione ad mortem alacrem et beatam, excusa Basileæ apud Adamũ Petri 1520. in 4. chartis 3. & rursus 1523. cum Theologia Germanica eiusdem authoris.

¶ Mortis patientia, Magnus in Sophilogio 3. 1. 5.

¶ De doctrina moriendi, Iodoc. Clichthoueus.

Speculum morientium, Io. Veneti.

De arte moriendi, Ioan. Gerson Tomo 2. Iacobus Carthusieñ. Erford.

De institutione ægrotantium, Heinrici Bullingeri liber Germanicus, & Latinus per Diethelmum Cellarium.

Ratio & methodus consolandi periculose decũbentes, libellus chartæ 1. incerti authoris, sed (ut apparet) nostri temporis, eleganti stilo: impressus cũ Ge. Aemylij epigrammatis ad imagines mortis Lugduni apud Frellonios.

Quomodo consolandi ij quibus mortis periculum imminet, ca. 2. in Ratione consolandi ægrotos.

Quibus uerbis compellandus sit iam agens animam, cap. 3. ibidem.

Medicina animę, tam ijs qui firma, quàm qui aduersa corporis ualetudine præditi sunt in mortis agone, & extremis his periculosissimis temporibus maxime necessaria: chartæ sunt 3. authoris anonymi, sed nostri temporis, circa annum 1540. impressæ Lugduni apud Frellonios 1542. in 8. cum Geor. Aemylij epigrammatibus ad imagines de morte: stilus est elegans.

Eadẽ inscriptio est libri ab Vrbano Regio Germanice conscripti, & impressi Argentorati apud Rihelium 1541. forma minima: Quare superiorem ex hoc translatum suspicor.

Quod in mortis agone grauissime nos excruciant, peccatum, mors, & inferi, cap. 4. in Medicina animæ.

Cum peccata in mortis agone conscientiam agitant quid agendum, cap. 5. in Medicina animæ anonymi.

Cum mors terrorem iniicit ægroto, quid agendum, cap. 8. ibidem.

De consolatione in moribundis uide supra Parte ultima Tituli 4.

De eucharistiæ sacramento, & extrema unctione, cap. 12. in Medicina animæ anonymi.

¶ Consolatio super mortuo, Vincentij Belluaceñ.

De morte amici consolatio, Aeneas Syluius epistola 119.

Aur. Augustinus de consolatione mortuorum, Tomo 9.

Vide supra in Ethicis libro 16. Titul. 8. Sunt & consolatoriæ orationes libro 3. in Rhetoricis supra Tit. 10.

¶ De *igne purgatorio.*

De diuersis animarum receptaculis post mortem, Lombardus 4. 45.

De purgatorio, uel igne purgatorio, Vincent. Bell. 2. 1. 10. Pharetra. Marullus 5. 11. Rainerius in Receptac. & in Purgatorio. Bernhard9 Lutzenburgius. Io. Eccius. Vuesselus. Ioã. Gastius ex Augustino. Bartol. Vuesthemerus. Huld. Zuinglius articulo 57. & 58. & 59. Idem in libello ad regem. Io. Caluinus cap. 9. Bernardin. Ochinus 1. 18. Dantis carmina Italica.

De sinu Abrahę & purgatorio, Andreæ Carolstadij libellus Germanicus impressus olim in 4. chartis 3.

De purgatorio animarum, Ioan. Faber Vienneñ. Io. Cochleus.

De animabus in purgatorio, Iac. Marchepallu.

Purgatorium scripturis probare cona-

tur Ioan. Dietenbergius.
Locus purgatorij, Vincentius Belluac. 2. 1. 10.
Pœna purgatorij, Ibid. 11. Pharetra.
Fumus purgatorij, dialogus Gallicus Petri Vireti.
Alchymia purgatorij, Eiusdē dialogus.
Si ualde malis præstat mitigatio pœnæ, Lombard. 4. 46.
De peccatis, quæ post hanc uitam dimittuntur.
De his qui ædificant aurum, argentum, lapidem, lignum, fœnum, stipulam.
De igne purgatorio, quo alij citius, alij tardius purgantur.
Quid sit ædificare lignum, fœnum, aut stipulam.
Quid sit ædificare aurum, argentū, lapidem pretiosum, Lombardus 4. 21.
Apologia Græcorū de igne purgatorio, concilio Basilienſi exhibita, Io. Hartungo interprete.
Palinodia de purgatorio, Mar. Lutheri.

¶ *De damnatione & damnatis, De inferis & pœnis inferorum, &c.*

Reprobatio, Rainerius.
Damnatio æterna, Pharetra. Damnū seu damnatio, Manip. florum.
Hominis dānatio, Bernardi flores 7. 2.
Damnatorū preces, Marullus 6. 13. & 11.
Damnatorum blasphemia, Vincentius Bell. 3. 4. 6.
Abyssus, Pharetra.
De gehenna, Cælius 13. 23.
De inferno uel inferis, Pharetra. Flos Theologiæ. Octauianus Mirandula. Vincentius Bell. 3. 3. 1. Dantis carmina Italica. Sarcerius ex Augustino. Lumen animæ Parte 2. cap. 113. Manipulus florum. Laurentius Bonincontrus libro 1. rerum cœlestium.
De dæmonibus uide supra Titulo 3.
Locus inferni, Vincent. Bell. 2. 3. 1.
De animarum statu apud inferos, uel de animabus à corporibus exutis, Cassianus. Iac. de Paradiso Carthusian9.
De pœnis inferni, Pharetra. Bernardi flores 6. 40.
De supplicijs malorum, Pechanus 5. 4.
Ignis inferni, Rainerius.
D inferno & pœnis animarum peccato rum, Hierem. Pad. 1. 1. 31.
Inferni pœnarū acerbitas, Vincentius Bell. 2. 3. 2.
Pœnæ inferni, Vincentius Bell. 2. 2. 1. & 2. 2. 5. earum acerbitas, dist. 2. æternitas, dist. 3. meditatio, dist. 4.
Reuelatio pœnarum inferni, Vincentius Bell. 2. 3. 6.
An pœna sit priuatio boni, Lombardus 2. 35.
De cognitione uitæ beatæ liber, ubi asseritur regnū cœlorū nihil aliud esse q3 uisionē dei: & damnationē reproborum nihil q3 uisionis illius priuationē: falsò inscribitur Aur. Augustino. Opinionem hanc hæreticorum quorundam fuisse, dicetur infra Titulo 6.
Descēsus Christi ad inferos, Rainerius.
Si mali in inferno peccabunt.
Quare dicuntur tenebræ exteriores.
Si damnatorum animæ notitiam habeant eorum, quæ hic fiunt.
De Lazaro & diuite.
Si boni & mali inuicem se uideant.
De chaos inter bonos & malos.
Vtrum uisa impiorū pœna, minuat uel augeat gloriam bonorū, Lombardus 4. 50.
Cum infernus seu damnatio æterna occurrens terret ægrotum, quid agendum, cap. 10. in Medicina animæ anonymi.

TITVLVS V. DE ECCLEsia, personis, & ritibus ecclesiasticis.

¶ PARS 1. De ecclesia in genere.

De ecclesia primitiua, cursu, incremento, & senio eius.
De ecclesiæ uirtutibus, unitate, concordia, stabilitate, libertate, ueritate, officio, &c.
De doctrina & censura ecclesiæ.
De corruptione eius.
De reformatione.
2. De ordine in genere.
De personis ecclesiasticis, et electione, in genere.
De clero, clericis, sacerdotibus & sacerdotio uniuscuiq; Test. presbyteris, canonicis, ministris ecclesiæ, bonis & malis, &c.
De officijs, gradibus, & ordinibus diuersis ecclesiæ & scholarum. Episcopi. Cardinales, prælati, pastores, rectores, uisitatores, &c. Doctores & patres antiqui.

(De cuius

(De concionatoribus uide infra parte 5.)
De pontificatu Romano, & ecclesia Romana.
De papæ primatu, potestate & authoritate: & simpliciter etiam de ecclesiæ authoritate, & claubus.
De immunitate ecclesiæ & sacerdotum.
De decimis, primitijs, & bonis ac beneficijs (ut uocant) ecclesiasticis. (De diuitijs simpliciter uide supra Titulo 4. Par. 10. segm. 2.
3. De synodis siue concilijs in genere: de singulis enim infra dicetur Titulo 7. in historicis.
4. De traditionibus humanis, præceptis, & interdictis ecclesiasticis in genere. De indulgentijs. De excommunicatione.
5. Prophetæ, doctores, concionatores, ecclesiastæ. De concionandi ratione. Auditores.
6. De uita monastica, monachis, & ad eos pertinentib. uarijs. De uirginib. seu monialib.
7. De sacramentis in genere. De sacramentis ueteris Testam. circũcisione et sacrificijs.
8. De baptismo. De confirmatione.
9. De sacramẽto corporis et sanguinis Domini. De missa, &c.
10. De ieunio. De pœnitentia. De confessione & satisfactione.
11. De matrimonio & causis matrimonialibus. De adulterio & diuortio. De cœlibatu et sacerdotum coniugio.
12. De uotis.
13. De templis. De ceremonijs ac ritibus diuersis. De benedictionibus, &c. De uasis templi, & uestibus sacerdotalibus. De horis canonicis. De cantu ecclesiastico. De imaginibus, reliquijs, & canonizatione sanctorum. Superstitiosæ quædam obseruationes. De libertate Christiana.
14. De diebus festis & solennibus.
15. De unctione. De sepultura & pertinentibus ad eam.
16. Pauca quædam Politica. Plæraq; enim ex theologis etiam, allata sunt supra libro 18. de Politicis: quo hæc etiam referri poterit.

¶ PARS 1. De ecclesia in genere.
De ecclesia primitiua, cursu, incremento, & senio eius.
De ecclesiæ uirtutibus, unitate, concordia, stabilitate, libertate, ueritate, officio, &c. De doctrina & censura ecclesiæ. De corruptione eius. De reformatione.

DE ecclesia loci, uide supra libro 1. Titulo 13. parte 5. fol. 24.

De ecclesia, Melito Asianus. Antonius Coruinus. Philippus Melanchthõ loco 31. Sarcerius ex Augustino. Honorius in Elucidario. Lumen animę Parte 2. cap. 77. Manip. florũ. Brunfelsius Pand. libro 2. Ioan. Caluinus cap. 8. Cornel. Crocus. Huld. Zuinglius in libello ad regem, et in libro de uera & falsa rel.
Mart. Lutheri propositiones de ecclesia.
Epistola ministri cuiusdã Verbi ad symmystam quendam de ecclesia, clauib. sacramentis, ueraq; ministrorum spiritus electione; sesquicharta excusa in 8.
De populo Dei, Brunfels. Pand. libro 2.
De ecclesia & synagoga, Isidorus libro 8. Etymol.
De ecclesia & clauibus, Bartolo. Vuesthemerus.
Communitas siue congregatio, Manipulus florum.
De ciuitate Christi liber Io. Genesij monachi Parmẽ.
In Aurel. Augustini libros de Ciuitate Dei Ioan. Lod. Viuis cõmentarij. Vide Tomo 1. fol. 434. a. in Ioanne Lod. censuram super cõmentarijs Thomæ Gualensis & aliorum in eosdẽ libros.
Imago ecclesiæ Moses stans in cauerna rupis, ac uidens tergum dei prætereuntis, per Phil. Melanchthonem carmine elegiaco.
Ecclesia quid, Io. Faber Vienneñ episc.
Quæ sit & qualis ecclesia, Huld. Zuinglius articulo 8.
De ecclesia catholica contra Donatistas, Aur. Augustinus epistola 161.
Amore sponsi & sponsæ, Hugo de S Victore.
De nuptijs ecclesiæ, Io. Gerson Tom. 1.
De turture ecclesia, Ioan. Chrysost. 2.
De communionis perfectæ conditionib. Gul. Postell. cap. 12. in Clauí.
Fratres sunt quotquot in Christum credunt, Coruinus.
Trilogus in materia ecclesiæ, Ioan. Gerson Tomo 1.
De uocatione gentium, Ioan. Lod. Viues libro 3. de uerit. fid. Christ. Coruinus, Ambrosius Mediolan. Tomo 2. Vide nõnihil supra Tit. 3. ubi de prouidentia.

GOTTFRIED WILHELM LEIBNIZ BIBLIOTHEK
NIEDERSÄCHSISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Signatur: Leibn. Marg. 64:2, Stück 2, [194] - 87r
PUBLIC DOMAIN

De rep. ecclesiastica, Paduano de Grassis.
Quæ sit uera ecclesia & unde cognoscatur, Anton. Angl. artic. 6.
De ecclesiæ capite & membris, Huld. Zuing. art. 9. et 10. Vide infra de Papa.
De hierarchia cœlesti et ecclesiastica Dionysij Areopagitæ liber, cuius argumentum reperies Tomo 1. supra. Sed de ordinibus ecclesiæ priuatim dicetur Par. 2.
¶De ouibus, Aur. Augustinus Tom. 9.
De obedientia plebis, Ioannes Caluinus cap. 20.
Audientes uerbũ dei, uide inferius Parte 5. ubi de Concionatoribus circa finem, quo hęc etiam referri placet.
¶De cursu catholicæ ecclesiæ, Ioã. Lod. Viues de uerit. fid. Christ. libro 2.
De catholicæ ecclesiæ incremento, Aurel. Augustinus epistola 130.
De septem gradibus ecclesiæ, Hieronymus Strid. Tomo 4. Vide infra ubi de sacerdotibus.
Loca noui Test. exponentia senium ecclesiæ, in Claui Gul. Postelli post caput 15. & subinde loca ueteris Testamenti.
De ecclesia primitiua & actis eius, Antoninus Florent. Titulo 6. cap. 2.
De primitiua ecclesia et synodo Nicena, liber impressus cum Recognitionib. Clementis.
¶De unitate ecclesiæ, Cypriani epistola 10. libro 2. epistolarum. Eiusdem liber contra Nouatianum. Vergerius. Ioannes Husz.
De unitate ecclesiastica, Ioã. Gerson Tomo 1. operum eius.
De ecclesiæ ueræ cõsensu, Erasmus Sarcerius.
De pace ecclesię epistola Alexandri Cappadocis ad Antinoitas.
De amabili ecclesiæ concordia, Def. Erasmus Tomo 5.
Sermo Græcus nescio cuius authoris de concordia ecclesiastica, in Bibliothecis Italiæ seruatur.
De stabilitate ecclesiæ, Petrus de Aliaco.
De libertate ecclesiastica, Bonicontus. Felix Malleolus. Emondus Anglus. Io. Lupus Segobien.
De ueritate ecclesiastica, Huttenus.
De eleemosyna ecclesiastica, Mart. Lutherus.
De moribus ecclesiæ catholicæ, Aurel. Augustini liber 1.
Pro uera & antiqua ecclesiæ Christi authoritate contra Antonium Florebel lũ Mutinensem, Cælij Secũdi oratio.
De officio ecclesiæ, Andreæ Rappenstein liber Germanicus.
De statu domus dei, libri 5. Pothonis presbyteri.
Eiusdem liber de domo sapientiæ.
¶De disciplina ecclesiastica, Rhegino Prunien sis.
De ecclesiastica institutione, Petrus Damianus.
De doctrina ecclesiæ, Ioã. de Indagine. Vide quædã supra Tit. 1. huius libri.
De doctrinis peregrinis cauendis, Idem.
De iudicio doctrinæ in ecclesia, Mart. Lutherus.
An ecclesia Romana possit errare, Bernardinus Ochinus 1. 42.
De instaurata doctrina ecclesiastica, Io. Riuij libellus.
Ecclesiæ opus esse doctrina ex philosophia, oratio Phil. Melanchthonis.
De ecclesia, & priscis ecclesiæ doctorib. Phil. Melanchthonis iudicium Latine, & Germanice per Iustum Ionam.
De ecclesiasticis dogmatibus, siue de definitionibus orthodoxæ fidei, Aurel. Augustinus Tomo 3. Censuram Erasmi uide Tomo 1. fol. 115. Isidorus.
¶De authoritate ecclesiæ, uide mox Parte 2. ubi de authoritate papæ & ecclesiæ Romanæ.
De censura ecclesiastica, Ioã. de Lignano. Fran. de Platea.
¶De Romana ecclesia, uide infra Parte 2. ubi de Papa.
Pro ecclesia Toggiorum, Huld. Zuinglius Tomo 1.
¶De duabus ciuitatibus, Hierusalẽ scilicet & Babylone, Iacob. Iunterbuck Carthusieñ.
De mutatione ecclesiarum, Stephanus de Notis. Videsupra in libro de Iure, Indice 2. Tit. 12.
De mutatione status ecclesiarũ, Petrus de Perusio. Ludouicus Bolognin us.

De futuris

De futuris ecclesiæ mutationib. & schismatibus, Ioan. Abiosus.
De captiuitate Babylonica ecclesiæ, M. Lutherus.
De signis ruinæ ecclesiæ, Ioan. Gerson Tomo 1.
De casu religionis, Ioan. de Indagine.
In naufragium cymbæ Petri, Mar. Ant. Sabellicus.
De corrupto ecclesiæ statu, Nicol. Clemangis.
De ecclesiæ statu deprauato Vadisci & Pasquilli apophthegmata. Plura uide infra Titulo 8. de Pasquillis.
De monstris tribus ecclesiam uastantib. Ioan. Pollius.
De cõplanctu ecclesię, Laur. Iustinian 9.
Planctus ecclesiæ, defectus cleri, Alpharus.
De solutione ecclesiæ, Mart. Bucerus.
¶Petri de Aliaco libellus de emẽdatione ecclesiæ totius, & singularum eius partium, &c.
De tollendis abusibus ecclesiæ, M. Vigerius.
Ia. Regij ad D. Maximilianum epistola, in qua non pauca de reformatione ecclesiæ tractantur & abusus.
De reformatiõe ecclesiæ, Dion. Rickel.
De uera ecclesiarum in doctrina, ceremonijs & disciplina reconciliatione & compositione, Mart. Bucerus.
De optima ratione habendi concilia & pacandi ecclesias, Idem.
Reformatio ecclesiasticis necessaria, H. Zuinglius articulo 66.
Gratulatio ad ecclesiam Anglicanam, Mar. Buceri.
Reformatio ecclesiæ Coronensis, ac totius Burceñ. prouincię cum præfatione Melanchthonis in 8. excusa Vitebergæ.
De necessitate reformandæ ecclesiæ, Io. Caluinus ad Cæsarem.
Episcopi Calagurritani de remedijs afflictæ ecclesiæ liber.
Mar. Lutheri libellus Germanicus de emendatione status Christiani.
Caroli v. declaratio, q̃modo in religione agendum sit, usq; ad conclusionẽ generalis cõcilij: publicata in comitijs Augustæ 1548. & à communibus statibus recepta. Vlhardus excudit Latine & Germanice Augustæ in 4. chartis 8. & dimid. Poterat etiam referri ad libros in quibus Summa religionis continetur, de quibus supra Tit. 1.
Formula reformationis per Carolum 5. statibus ecclesiasticis in comitijs Augustanis ad deliberandum proposita, & ab eisdem, ut paci publ. consulerẽt, & per eam Ecclesiarum, & Cleri sui utilitati prouiderent, probata & recepta. Vlhardus Augustę 1548. in 4. chartis 7. & dimid. Latine tantum.
De reformanda ecclesia quædam fortè adferentur infra etiam Titulo 6.
De uitijs in personis ecclesiasticis tum in genere, tum singillatim in diuersis, ut de mox Parte 2.

¶PARS 2. *De personis ecclesiasticis.*

De ordine in genere.
De personis ecclesiasticis, et electione, in genere.
De clericis, sacerdotibus, presbyteris, canonicis, ministris ecclesiæ, bonis & malis, &c.
De officijs, gradibus, & ordinibus diuersis ecclesiæ, & scholarũ. Episcopi, Cardinales, prælati, pastores, rectores, uisitatores, &c. Doctores, & patres antiqui. (*De concionatoribus uide infra Parte 5.*)
De pontificatu Romano.
De eiusdem potestate & authoritate: & simpliciter etiam de ecclesiæ authoritate.
De immunitate ecclesiæ, & sacerdotum.
De decimis & bonis ecclesiasticis.
(*De diuitijs simpliciter, uide supra Tit. 4. par. 10. segment. 2.*)

¶*De ordine & ordinibus in genere.*

De sacramento ordinis, capite 6. in Manuali parrochialium. Vide infra parte 7. qui scripserint de septem sacramentis.
De ordine ecclesiasticæ constitutionis, Hermannus Bodius.
Ordo Romanus, Bernoldi Constantiensis: sed hic liber puto ad Missam pertinet, de qua infra.
Ordines sacri, Pharetra.
De ordinibus siue gradibus ecclesiæ septem, mox infra singillatim dicetur.
A quo noster primitus institutus fuerit sacerdotalis ordo, et duplex esse sacer

dotium, & quid sit sacerdotis manuũ impositio, Polydorus 4. 6.

¶ *De personis ecclesiasticis, & electione in genere.*

De ecclesiasticis ministris, Pechanus 4. 109.

De disciplina spiritualium, Simon de Cassia.

Ecclesiasticorum uirorum officia, Magnus in Sophilog. 3. 2. 1. & 3. 2. 3.

De simplicitate & prudentia ecclesiasticorum, Cyprianus Carth.

Continentia ecclesiasticorum, Magnus in Sophilog. 3. 2. 6.

Vnde mos natus, cur omnes initiati uerticem deradant, & quando lege exceptum sit, quibus initiari non liceret, et quomodo liceret, Polydorus 4. 8.

De ministris malis, Idem 4. 110.

De uitijs ecclesiasticorum, uel corrupto ecclesiæ statu, Nic. de Clymenges, aliâs Clemangis.

De defectibus ecclesiasticorum, Io. Gerson Tomo 1.

De criminibus sæcularium & ecclesiasticorum, Vincent. Bell. lib. 10.

Reformatio ecclesiasticis necessaria, H. Zuinglius articulo 66. De reformatione ecclesiæ uide paulò superius parte 1. huius Tituli.

¶ Electio, Manip. florum.

Epistola ministri cuiusdam Verbi de ecclesia, &c. & uera ministrorum spiritus electione: sesquicharta impressa in 8.

De electione episcoporum, prælatorum, &c. in singulorum mentione dicetur.

¶ *De clero & clericis, sacerdotibus & sacerdotio utriusq; testamenti, presbyteris, canonicis, ministris ecclesiæ, bonis & malis, &c.*

De clericis in communi, Pharetra.

Clericus, Lumen animæ, Parte 2. ca. 32. Manipulus florum.

De char. ctêre clericali, Huld. Zuingl. articulo 61.

De uita clericorum, Hieronymus Strid. Tomo 4. Ioan. Gerson Tomo 2. Cyprianus Carthagineñ.

De uita clericorum curialium, Petrus Bleseñ.

De negotijs & officijs clericorum, cap. 9. in Manuali Parrochialium.

De singularitate clericorum, Cypriani liber nothus, in quo prohibetur sacerdotum cum fœminis contubernium: Vide Tomo 1. fol. 118. b. uersu 28. inter opera Aur. Augustini.

Ad clerum & clericos orationes uariæ, uide supra Tit. 2. Parte 10.

Responsio ad clerum Colonienſem secundarium, Philip. Melanchthonis.

De institutione cleri, Durandus.

De institutione clericorũ, Rabani Fuldeñ. lib. 3. Hieronymus Strid. Tom. 1.

De planctu ecclesiæ & cleri defectibus, Alpharus.

De clericorum excessibus, Symmachus papa.

Laurentij Cardinalis constitutiones ad remouendos abusus, & ordinationes ad uitam Cleri reformandam.

Ad clericos, ut uitia deserant, et uirtutes amplectantur, oratio septima ex 30. per Albertum de Eybe collectis.

Reformatorium uitæ & morum clericorum, Iacobi Philippi.

Cleri uitæ & morũ reformatio: Item formula uiuendi canonicorum, uicariorum, & aliorum presbyterorum sæcularium: In canonibus Colonienſis concilij prouincialis æditis Venetijs 1543. in 8.

Vtrum per indignos transfundatur gratia dignis, Lombardus 4. 19.

¶ De sacerdote, Rainerius. Manipulus florum. Lumen animæ, Parte 2. cap. 211.

De sacerdotibus & ministris ecclesiæ, Hermannus Bodius.

De sacerdotio libri 6. Ioan. Chrysostomi Tomo 2. operũ eius, Germano Brixio interprete. Zosimus.

De sacerdotio & sacrificio, Ioan. Caluinus cap. 18.

Sacerdotium Christianorũ & regale & spirituale, Coruinus libro 2. locorũ.

Dialogus inter Christum et sacerdotem, Dionysij Rickel.

¶ De sacerdotio Hebræorum, sacerdotũ consecratione & uestibus, Polydorus 4 5.

De sacerdotij eiusq; graduum apud Hebræos

braeos initijs, ac magno pontificis minorisq; sacerdotis consecrationis mysterio, & quibus uterq; amicirentur indumentis sacris, Polyd. 4. 5.

De sacerdotio Melchisedec, Richardus de S. Victore.

De sacrificijs ueteris Testamenti dicetur infra parte 7.

¶De dignitate sacerdotum incomparabili, Vrbani Regij liber.

De dignitate sacerdotali, Ambrosius Med. Tomo 4. Ambrosius Taruisinus. Marsilius Fic. 1. 74.

De dignitate & potestate sacerdotum, Vuernerus Roleuinck Carthusieñ.

De sacerdotij laudibus, Mar. Ant. Sabellici oratio.

Sacerdotes honorandi, Marullus 3. 5.

De authoritate sacerdotum & ecclesiæ, uide infra statim post locum ubi de Papa.

¶De uita & institutione sacerdotũ, Io. Trittemius.

De eruditione sacerdotij, Henricus de Hassia.

Institutio digni sacerdotis, Ioannis de Lapide.

Iodoci *Clichthouei de uita & moribus sacerdotum opusculum, singularem* eorum dignitatem ostendens, & quibus ornati esse debeãt uirtutibus explanans, excusum Parisijs apud Robertum uel Henricum Stephanum.

Ad urbem Constantinopolin & sacerdotes, Gregorij Nazianzeni elegi 26.

Mores sacerdotum, Magnus in Sophilogio 3. 2. 5.

De officio sacerdotali, Theophanes episcopus. Thomas Aquinas.

De uita contemplatiua et sacerdotum officio, Prosperi liber 1.

De barbis sacerdotum Ioan. Pierius.

Sacerdotes & philosophi pie loquantur & sentiant, Marsilius Fic. 5. 4.

Manuale sacerdotum, Herm. Schildis.

Sacerdotes boni, Pharetra.

De sacerdotibus ueris, Huld. Zuinglius articulo 62. 63. 64.

De primo sacrorũ quibus initiantur ij, qui sacerdotes fiunt, & amiciendi usu, ac ibidem de sacerdotis officij initio, Polydor. 4. 7.

De sacerdotibus & indumentis, Guilh. Durandi libro 3. Rationalis.

Præcordiale sacerdotũ, Iacobi Philippi.

Speculũ sacerdotũ, Iacobi Gruytrode.

Christophori Scheurli, sacerdotum defensorium.

De pluralitate sacerdotum & decimis, Io. Eccius in Auctario locorũ suorũ.

¶Sacerdotes mali, Pharetra.

Contra falsos sacerdotes, Gregorij Nazianz. elegi 108.

Offendiculum de sacerdotibus, aliâs de incontinentia sacerdotum, Honorij Augustod.

De incontinentia sacerdotũ, Petrus Damianus.

De matrimonio sacerdotũ, Vide infra parte 11.

De sacerdotum auaritia, Pechanus 1. 37. De Simonia uide supra Titulo 4. parte 5. in Auaritia, & infra in hæresib.

¶Presbyterum uel diaconũ quondam dictum episcopũ, Polydorus Verg. 4. 6.

De presbyteris, Lombardus 4. 24.

*Presbyteris quis primus parochias diui*serit, Polydorus 4. 9.

Presbyterorum & diaconorum Romæ epistola ad Cyprianum papam, lib. 2. epistola 7. Cypriani.

De diligentia presbyterorum & diaconorum epistola Cypriani.

De gradibus presbyteri & diaconi, Hieron. Strid. Tomo 2.

Præpositi & presbyteri boni & mali, Pharetra.

De formula uiuendi canonicorũ & presbyterorum sæcularium, Vuernerus Roleuinck.

Cleri uitæ & morum, &c. & presbyterorum sæcularium reformatio, in Canonibus Colonieñ. Concilij prouincialis impressis Venetijs 1546. in 8.

¶De ministris ecclesiæ, Vualfredus. Guilhelmus Durandus.

De sacerdotib. & ministris ecclesiæ, Hermannus Bodius. De concionatoribus uide infra parte 5.

Rod. Gualtheri *dictum*, siue de officio ministri Verbi.

De instituendis ministris ecclesiæ, Mart. Lutherus ad Boëmos.

De ecclesiæ ministris initiandis, Mart. Lutherus.
¶ De uita canonicorum, Dionysius Rickel.
De formula uiuendi canonicorũ & presbyterorum sæcularium, Vuernerus Roleuinck. Canones Colonienſis Concilij prouincialis, impressi Venetijs 1543. in 8.
Canonici indocti contra Eccium.
¶ De ordine in genere, uide supra ab initio huius Partis.
De ordinib. ecclesiasticis, & quot sint.
Quare sunt 7.
Quales assumendi sint ad clerum.
De corona, & tonsura, Lombardus 4. 24.
Qui dicuntur ordines sacri.
Quid appelletur ordo.
De nominibus dignitatis & officij, Lombard. 4. 24.
De septem gradibus ecclesiæ, Hierony. Strid. Tomo 4.
De statibus ecclesiasticis, Ioan. Gerson Tomo 1.
De septem ecclesiæ statibus, Vbertinus Casalis.
Ordines in ecclesia, Pechanus 4. 100.
De hierarchia ecclesiastica, Dionysius Areopagita. Capita libri uide supra Tomo 1.
De triplici hierarchia, Dantes Florentinus, Italice prosa.
Ecclesiasticæ hierarchiæ assertio, Alberti Pighij Campen.
Vnde natum cur sacerdotum ordo in uarios abiuerit munerum gradus, Polydorus Verg. 4. 12.
Ecclesiastica officia neglecta, Pechanus 4. 95.
De his qui initiantur mysterijs lib. 1. Ambrosij Mediolan. Tomo 4.
Non cuilibet dandi sunt sacri ordines, Marsilius Fic. 1. 75.
De ordinatis hæreticis, Lombard. 4. 25.
De ordinatis per Simoniacos, Ibidem.
Opus uiarum dei siue de triplici uia sanctorum, scilicet martyrum, confessorum, ac uirginũ, Helizabet monialis.
¶ Quondam presbyterum uel diaconũ dictum episcopũ, Polydorus Verg. 4. 6.
De officio Archidiaconatus, Dionysius Rickel.
De gradibus presbyteri & diaconi, Hieronymus Strid. Tomo 2.
De diligentia presbyterorum & diaconorum, epistola Cypriani.
Presbyterorum & diaconorum Romæ epistola ad Cyprianũ papam, libro 2. epistola 7. Cypriani.
De diacono contra episcopum contendente, Cyprianus.
De diaconis, Lombardus 4. 24.
¶ De hostiarijs, Lombardus 4. 24.
De lectoribus, Lombardus ibidem.
De acolytis, Ibidem.
De uate, Lombardus 4. 24.
De cantore, ibidem.
De plebanis & religiosis mẽdicantibus, Felix Malleolus.
De ecclesiæ ministris et officijs Guil. Durandus libro 2. Rationalis. Vide etiã paulò superius de ministris ecclesiæ.
Ad neophytos, Ioan. Chrysostomus Tomo 2.
Catechistæ, catechumeni, Cælius 10. 1.
De catechismo, Lombardus 4. 6.
De communi puerorum catechesi, uide supra Titulo 1. parte 4.
De exorcismo, Ibidem. & Felix Malleolus. Pharetra. Lombardus 4. 6.
De exorcistis, Lombardus 4. 24.
Exorcistæ qui sint, Cælius 2. 8.
De abusibus suffraganeorum, libellus Germanicus nescio cuius authoris, impressus Basileæ olim apud Thomã Vuolfium in 8.
Formula uiuendi uicariorũ, &c. In Canonibus Colonienſis Cõcilij prouincialis, impressis Venetijs 1543. in 8.
¶ Magistri & discipuli, Pharetra. Scholastici, Magnus in Sophilogio 3. 2. 10.
De scholastica doctrina liber Erasmi Sarcerij.
De doctoribus uide infra parte 5. De antiquis doctoribus uide paulò post, & supra Tit. 1. par. 1.
Quæstiones 12. de his quibus conuenit tractare sacram scripturam, & de gradibus qui conferunt in scholis, Vuernerus Roleuinck Carthusieñ.
De magisterio Theologico, Bapt. Mantuanus.

¶ De mo-

¶De monachis et monialibus seorsim dicetur infra Parte 6.

¶De episcopis.

De episcopali statu, Gregorij Nazian. oratio.
De episcopis, Pharetra.
De episcopo, Lombardus 4. 24. Manipulus florum. Vide etiam paulò post de Prælatis, &c. & supra de sacerdotibus in genere: de quibus quicquid dici potest, episcopis etiam & cardinalibus, & alijs huius farinæ nominibus conuenit.
De episcopatu & sacerdotio Ioan. Chrysostomi libri 6. Germano Brixio interprete, Tomo 2. operum eius.
Ioan. Chrysostomi dissertationē cum Basilio Magno de episcopalis & sacerdotalis muneris præstantia Ianus Cornarius transtulit.
De episcopi dignitate, Troilus Maluitius.
Quis episcopus pontifexue, atq; quale eorum munus: & quondam presbyterum uel diaconum dictum episcopum, Polydorus Verg. 4. 6.
Qui primitus episcopis diœceses diuiserint, Idem 4. 9.
De quadripartito episcoporum ordine, Lombardus 4. 24.
De ordinatione episcoporum, Ioannes Cochlæus.
De episcopis bonis, Antonius monachus Melissæ 2. 3.
De officio episcopi uel episcoporū, Gregorij Naz. oratio à Bilibald. Birckheimero translata. Brunfelsius in principio libri 5. Pand. Petrus Blesensis.
De episcoporum functione, Henricus Bullingerus.
De institutione episcopi, Aur. Augustinus epistola 148.
Institutio breuis episcopi, Marsilius Fic. 1. 120.
De uita & regimine præsulum, Dionysius Rickel.
Episcoporum officium esse ut omne uitæ tempus in cognitione diuinarum scripturarum collocent, atq; ex ea leges uitæ hominibus præscribant: epistola Alexādri episcopi uel papæ Ro. Nam & papæ olim Romani tantum episcopi, non uniuersales uocabātur.
Pontificū puritas, Bernardi flores 3. 17.
De timoratorum episcoporum formula liber 1. Vuerneri Roleuinck.
Ad episcopos, Gregorij Nazian. heroici uersus 227.
Ioannis Geileri Keisersp. sermo habitus coram Alberto Argentoratensi episcopo & alijs prælatis ac presbyteris, de regimine ac reformatiōe ipsorum & familiæ eorum, per Iacobū Vuimpfelingiū ex Latino Germanice redditus: impressus Argentorati 1513. in fol. chartis 6.
De diacono contra episcopum contendente, Cyprianus.
De episcoporū potestate, Bartolemæus Vuesthemerus.
Oratio pro episcopo obedientiam populi suscipiente, Des. Erasmi Tomo 5.
Ad quendam gratulatum ei de episcopatu, Antonij de Gueuara epistola 46.
Episcopatus prouinciarum omnes, per Tancredum descripti.
De pluralitate episcoporū, Guillermus Parisien. episcopus.
¶De episcopis prauis, Antonius monachus Melissæ 2. 4.
Aduersus ordinem falsò nominatū episcoporum, Mart. Lutherus.
Episcoporum fastus uerbo dei reprobatus, Huld. Zuingl. artic. 34.
Vuenceslaus Linck Germanice scripsit de ceremonijs circa papam & episcopos, ex libro ceremoniarum & Pontificali: Liber excusus Argētorati 1539. in 4. chartis 20.

¶ De cardinalibus.

¶De cardinalibus, Gundisaluus.
Cardinalium in nostra religione ratio, Cælius 10. 1.
De cardinalibus & legatis, Io. Eccius.
De cardinalium ordinis origine, Polydorus Verg. 4. 9.
In libros de cardinalatu, Paulus Cortesius.

¶Prælati ecclesiastici, præpositi, rectores, præsides, uisitatores, pastores.

Prælatio, Manipulus florum, Lumen

animæ Parte 2.cap.191. Bernardi flores 3. 1. & 2. & 4. & 6.
Prælatis sicut deo obediendum, Bernardi flores 3. 9.
Prælatis quatenus obediendum, Ibidem 3. 10.
Prælatorum mores, Magnus in Sophilogio 3. 2, 7.
Speculum prælatorum, Iacobi Gruytrode.
Iudicium prælatorum, Bernardi flores 3. 30.
Prælati boni, Hanapus 101. Rampigollus ca. 109. Pharetra. Pechanus 4. 101.
Prælatorum pietas, Bernardi flores 3. 5. solicitudo 3. 7. doctrina 3. 8.
Electio prælatorum, Rampigollus cap. 44. Rainerius. Magnus in Sophilogio 3. 2. 3. & 4.
Prælati mali, Hanapus 102. Pechanus 4. 102. Pharetra. Rampigol. ca. 110.
Prælatorum negligentia, Pharetra.
Prælatorum superbia, Pechanus 1. 4.
Cuiusmodi ecclesiæ principes, pontifices, primariq; sacerdotes & pastores esse debeant, Anton. Cornelij Lymnichani oratio.
De qualitate episcopi uel alterius prælati eligendi, oratio sexta ex 30. per Albertum de Eybe collectis.
¶Qualis esse debeat iudex ecclesiastico, Lombardus 4. 19.
¶Præpositi & presbyteri boni & mali, Pharetra.
Quomodo prępositi subditos suos regere debeant, Prosper in libro de uita actiua.
¶De præsidibus congregationum utriusq; sexus, Basilius Magnus.
Abbas, Lumen animæ, Parte 2. cap. 2. Plura uide in Monachalib. Parte. 6.
¶Visitatores, Pharetra.
De fraterna correctione & uisitatione monastica, ac de his qui impediunt bonum processum eius, Vuernerus Roleuinck Carthusieñ.
¶Rectores. Rainerius. Pharetra.
Centum & 14. sententiæ patrum, de officio uerorum rectorũ ecclesiæ dei, iam recens æditæ, Coloniæ 1531. in 8. chartis 7. & dimid.
Qualis debeat esse rector.
De sermone et prædicatione rectoris.
De uita subditorum.
De operatione manuum.
De hospitalitate.
De oratione.
De ieiunio. De pœnitentia.
De correptione subditorum.
Authores quorũ sententiæ citantur:
Augustinus, Ambrosius, Basilius, Benedict9, Cæsarius, Cassianus, Chrysostomus, Cyprianus, Ferreolus, Fructuosus, Gregorius Nazanzenus, Gregorius præp. Hieronym9. Isidorus, Origenes, Pacomius, Prosper.
¶Pastor uel pastores, Pharetra. Manipulus florũ. Augustini liber Tomo 9.
De pastoralis curæ locatione, Gerardus Groyt Dauentrien sis.
De pastorali cura Gregorij papæ 1. libri 2. Gerardus Stredam.
De officio pastorali, Laur. Iustinianus.
Baculus pastoralis, Guillermi Cancellarij Parisieñ.
Isagoge ad pastores ecclesiarum, Huld. Zuinglius Tomo 1.
De uero pastore, Ibidem.
De officio ueri pastoris, Antonius Coruinus.
De bono pastore, Io. Gerson Tomo 2.
Ioã. Scholastici ad pastorẽ sermo, in quo docetur qualis esse debeat rationalium ouium pastor.
De uera animarum cura, Mart. Bucer9.
De cura animarũ ad presbyteros, Mauricius Parisieñ.
De ouibus liber siue homilia, Aur. Augustini Tomo 9.
¶De prophetis, doctoribus, concionatoribus: deq; concionandi ratione, ui de mox Parte 5.

¶De patribus & doctoribus antiquis.

De laude patrum, Hugonis de S. Victore liber 1.
De consensu conciliorum & doctorum, Io. Faber Viennen.
Philippi Melanchthonis iudicium de doctoribus ecclesiæ, ex Latino Germanice redditum per Iustum Ionam, impressum Vitembergæ 1540.
Conciliatio s. scripturæ & patrum, per Barto.

Bartolemæum Vueſthemerum.
Non confidendum in patribus, Brunfelſius Pand. libro 9.
De doctrina ſcholaſtica, Io. Gochij epiſtola.
Plura de patribus & in patrum ſcripta, uide infra Titulo 8.
De doctrina nonnihil uide etiam ſuprà Titulo 1. huius libri ubi de ratione ſtudij Theologici: ubi etiam de doctoribus quædam reperies, & inferius paulò poſt initium Partis 5.
De doctrina eccleſiæ, Io. de Indagine.

¶ De papa. *Huc etiam referri poſſunt quæ de eccleſia Romana priuatim dicuntur.*

De ſingulis papis ſeu pontificibus Romanis dicetur infra Titulo 7. in Hiſtoricis: hîc in genere tantum de pontificatu Romano.
De pontifice, Lombardus 4. 24.
De eccleſiæ capite & membris, Huld. Zuinglius artic. 9. & 10.
De auferibilitate ſponſi ab eccleſia, Ioã. de Indagine: neſcio an per ſponſum papam intelligat.
De conſideratione diuinæ cõtemplationis, unde Pontificij muneris ratio ducatur, *Bernardi Clareu. liber ad Eugenium 4.*
Cathedrale Romanũ, Conrãdi de Mure.
An eccleſia Romana poſſit errare, Bernardinus Ochinus 1. 42.
An Petrus fuerit Romæ, uide infra Tit. 7. in Hiſtoricis noui Teſtamenti.
De moribus Curiæ Romanæ, Baptiſta Mantuanus Aegloga 9.
Principũ Germaniæ reſponſio data pontificis legatis anno Domini 1518. cenſum petentibus p̃ expeditiõe in Turcam: excuſa olim in 4.
De improbitate & impudentia Chriſtianorum pontificum, Crinitus 7. 13.
Ritus creandorum pontificum, excuſi in 8. cum aliſs quibuſdam.
De papatu Romano, M. Lutherus contra inſignem Romaniſtã Lipſiæ: liber Germanice excuſ9 Vitenbergæ in 4.
Contra falſò nominatum religioſum ſtatum papæ & epiſcoporum, Mart. Lutheri liber Germanicus excuſus Tiguri 1522. in 4. chartis 9.
De abuſibus eccleſiæ Romanæ leguntq̃ quædam in Appellatione Vniuerſitatis Pariſienſis cõtra Leonem 10. ad futurum Concilium, excuſa Coloniæ 1535. cum Aeneæ Syluij deſcriptione Concilij Baſilieñ, &c.
De ueritate Romanę eccleſiæ, Sylueſter Prierius contra Lutherum.
Veneeslaus Linck de Colditz Germani ce ſcripſit de Pompa papæ & familiæ eius ex libro ceremoniarũ: de ſuperbia papæ erga reges et principes, &c. Liber excuſus Argentorati 1539. in 4.
Vide infra Titulo 6. in Antichriſti mentione.

¶ *De papæ primatu & excellentia.*
De eccleſiæ poteſtate, authoritate, dignitate.
De clauibus & poteſtate ligandi ſoluendiq̃.

De ſublimiore mundi poteſtate, Mart. Lutherus.
De primatu eccleſiæ, Coruinus.
De primatu Petri uel papæ, Ioã. Eccius.
Septenarius candelabrorum de ſummi pontificis eminentia libri 3. Petri de Lutra.
Gladius duplex, Pharetra.
Gladius ſpiritualis, Ibidem.
De papa & imperatore, Honorius. Marſilius Patauinus.
Contra fratrem Michaelem, ordinis minorum quondam generalem, et adhærentes ei qui ſummum pontif. impugnabant, Petrus de Lutra.
Vnde fluxerit mos oſculandi pontificis pedes & manus, Polydorus 4. 13.
De origine honorũ, qui Romano pontifici habentur, & de eius authoritate in omnes eccleſias, atq̃ quibus illius, & epiſcoporum ac imperatorum occidentalium eligendorum ius à principio fuerit, Polydorus 4. 10.
De origine titulorum, quibus Romanus pontifex utitur, ac collegiorum ſcribarum, & quando primũ literæ apoſtolicæ cœperint obſignari plumbo, & de primo annatarũ uſu, Idem 8. 2.
Expoſitio noua q̃modo patriarcha Conſtantinopolitanus nunc ſcribat ad papam, & alios eccleſiaſticos & imperatorem: Liber Græcus hoc titulo in Italiæ bibliothecis.

GOTTFRIED WILHELM LEIBNIZ BIBLIOTHEK
NIEDERSÄCHSISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Signatur: Leibn. Marg. 64:2, Stück 2, [202] - 91r
PUBLIC DOMAIN

Contra donationem Constantini, Laurentius Valla.
De iure & authoritate papæ, Aug. Steuchi liber excusus, in q̃ multa ex Græcis & raris authorib. affert, ut audio.
Testimonia quædam & priuilegia quæ ad excellentiã ecclesiæ Romanæ spectant, Græce scripta Romę uel etiam alibi in bibliothecis Italiæ.
Plura uide supra libro 19. in iure, Indicis 2. Titulo 12.
Cõtra illos qui papam caput ecclesiæ faciunt, Theod. Bibliander in libro de linguis ubi Christum probat unicum esse caput ecclesiæ.
Contra Io. papã 22. Guilielmus Occam.
Consilium cuiusdam ex animo cupientis esse consultum & Romani pontificis dignitati, & Christianæ religionis tranquillitati: Charta 1. impressa olim in 4. (tate.
Plura uide supra ubi de sacerdotij digni
¶ De ecclesiæ potestate, Coruinus.
Vide mox ubi de Clauibus.
De ecclesiastica potestate, Sarcerius ex Augustino. Alexander papa 3. Ioan. de Indagine. Aegidius de Roma. Petrus de Aliaco. Ioã. Gerson Tomo 1. Innocentius papa 4.
De episcoporũ potestate, Bartolemæus Vuesthemerus.
De potestate sæcularium personarum super ecclesiasticas, & contra, Stephanus Aufretus.
¶ De authoritate Petri, Richardꝰ de S. Victore.
De commissione auctoritatis & officij à Christo data Petro apostolo et cæteris Christi discipulis, Hierem. Pad. 1. 1. 36.
De ecclesiasticorum pastorum authoritate, Simon Hessus.
De ecclesię et episcoporum cõmunione, authoritate, potestate: in scriptis aduersarijs B. Latomi & M. Bucerí.
De authoritate scripturæ & ecclesiæ, H. Bullingerus & cõtra eũ Io. Cochlęus.
Ecclesia catholica, & eius authoritas, Pharetra.
De authoritate Concilij, uide inferius ubi de Concilijs.
¶ De obedientia debita ecclesiasticæ potestati & dignitati, & quatenus oblígent præcepta & leges prælatorũ: libellus Germanicꝰ excusꝰ olim in 4. char
Dispensatio prælati, Pharetra. (tis 3.
¶ De potestate ecclesiastica seu de clauibus, Philippus Melanchthon loco 30.
De clauibus, Lombardus 4. 18. Ioan. Caluinus cap. 8. Huld. Zuinglius in libro de uera & falsa rel.
De clauibus ecclesiæ, Rainerius. Antoninus Florent. tit. 3. cap. 5. Vuesselus.
De ecclesia & clauibus, Bartolemæus Vuesthemerus.
De usu clauium, Lombardus 4. 18.
Quando hæ claues dantur, & à quibus, Lombardus 4. 19.
Mar. Lutheri sermo Germanicus de gratia dei, arbitrio, & potestate clauium Petri: Charta 1. excusa Basileæ apud Adamum Petri, in 4.
Oratio de uirtute clauium, excusa olim in 4. nescio cuius authoris.
Epistola ministri cuiusdã Verbi ad quendam Symystam de ecclesia, clauibus, &c. sesquicharta excusa olim in 8.
Claues ecclesiæ sunt uerbũ dei, non potestas hominis, Ant. Anglus artic. 7.
De potestate ligandi & soluẽdi, Richardus de S. Victore. Nicephorus Charophylax Græce & Lat. Ioan. Oecolamp. interprete.
Si sacerdos potest dimittere peccata uel retinere.
Quomodo sacerdotes dimittunt peccata uel retinent.
Quomodo sacerdotes ligant uel soluunt à peccatis.
Quomodo intelligẽdũ sit illud, Quodcunq; solueris super terrã, &c. Lombardus 4. 18.
Absolutio locum habere potest etiã infra ubi de cõfessione, inter Sacramenta.
¶ *De immunitate ecclesiæ & sacerdotum.*
De immunitate ecclesiæ, Io. Eccius. Io. de Vischijs.
De ímunitate ecclesiastica, Iac. Vuimpfelingius. Huberti Leonardi libri 3.
De ímunitate ecclesiasticorũ, Io. Carnotensis libro 5. Plura uide supra lib. 19. de Iure, Indicis 2. Titulo 12.
De ímunitate ecclesiarum & rerum ad eas pertinentium, Cap. 10. in Manuali Parrochialium.

Immu-

GOTTFRIED WILHELM LEIBNIZ BIBLIOTHEK
NIEDERSÄCHSISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Signatur: Leibn. Marg. 64:2, Stück 2, [203] - 91v
PUBLIC DOMAIN

Immũnitatis & libertatis eccleſiaſticæ, ſtatuſq; ſacerdotalis defenſio, charta 1. impreſſa ſine nomine authoris.

Contra inuaſores ſacerdotum, Iacobus Vuimpfelingus.

Alexandri epiſcopi Rom. epiſtola de ſacerdotibus nõ uexandis, nec ſcriptis ab eis per metum aut aliquam fraudẽ exigendis.

Arcendos à Chriſtianorũ cõmercio qui epiſcopos in miniſterio importunius interpellauerint.

¶ De decimis, primitijs, & bonis ac beneficijs (ut uocant) eccleſiaſticis.

De diuitijs in genere uide ſupra Tit. 4. Parte 10. ſegm. 2. & de ꝓprietate, Ibid. Contra proprietatem monachorũ inferius dicetur.

De decimis, Rainerius. Manip. florum. Vincent. Bell. 1. 3. 66. Lumen animæ, Parte 2. cap. 60. Io. Oecolamp. epiſt. 15. Sermones 2. Argentorati habiti 1524. Gaſparis Hedionis puto, impreſſi Germanice.

De ratione decimarũ, Otho Brunfelſ.

De pluralitate ſacerdotum & decimis, Ioan. Eccius.

De decimis & primitijs, Rampig. ca. 38.

Decimarum & primitiarum religio, Hierem. Pad. 1. 1. 21.

Primitiæ, Vincentius Bell. 1. 3. 65.

De decimarum & primitiarum ac primo genitorum redemptionis origine, & quis primum decreuerit, ut liceret ſacerdotum collegijs fundos & prædia oblata recipere poſſidenda, Polydorus 6. 14.

Orationes 2. altera à legato Leonis 10. ꝓ colligẽdis decimis, altera à Germano quopiam, illas denegandis, coram D. Maximiliano imperatore in cõuentu principũ habitæ: impreſſæ Coloniæ 1535. cum Baſilieñ. concilij deſcriptione per Aeneam Syluium, &c.

Grauamina 10. Germanicæ nationis cũ remedijs & præmonitionibus ad Cæſarẽ: impreſſa Coloniæ 1535. cum Baſilieñ. concilio Aeneæ Syluij.

Eadẽ, ut Vuormatiæ in Conuentu principum anno 1521. ad Cæſarem à principibus & ſtatib. regni relata ſunt, excuſa Germanice in 4.

Grauamina eadẽ excuſata per Aeneam Syluiũ, epiſtola 319. 345. 348. 351. 352. 383. 385. 370.

De bonis eccleſiaſticis: Poſſeſſio & propriétas eorũ ad quem pertineat. Quis ea compilet, aut bene maleúe ijs utaſ. Quomodo rurſus ad uerum & Chriſtianum uſum reſtitui poſſint: Liber Germanicꝰ hoc titulo impreſſꝰ 1540. in 4. char. 35. authore Conrad. Treuir de Fridesleuen, Freibergæ apud Ioã. Guotman.

Quomodo eccleſiæ ubiq; curent, & beneficia diſtribuantur, in libro Germanico Venceslai Linck de papæ & epiſcoporum pompa.

Spiritualium bonorũ reſtitutio, Pechanus 3. 16.

Eccleſiaſtica beneficia, Pharetra, Non rite quæſita, Bernardi flores 4. 3. Male expedita, Pechanus 1. 38. Male uſurpata, Bernardi flores 4. 4. & 5.

Beneficiorum eccleſiæ collatio, Pechanus 4. 104.

De emptione reddituum, Thomas Aquinas.

De Simonia dicẽt infra Tit. 6. & dictum eſt ſupra ꝙq; Tit. 4. parte 5. ubi de auaritia tum in genere, tum ſacerdotum.

¶ PARS 3. De ſynodis ſiue cõcilijs in genere. De ſingulis enim dicetur Titulo 7. in Hiſtoricis.

De cõcilijs uide quædam infra quoq; in Hiſtoricis Titulo 7.

De concilijs, Iſidor. lib. 6. Etymologiarũ.

De uerbo dei & patrum concilijs, Bartolemæus Vueſthemerus.

De concilijs & eccleſijs, Mart. Lutheri liber Germanicus excuſus Vitembergæ 1539. in 4. apud Io. Lufft.

De ſancta ſynodo, Manuale Parrochialium capite 1.

De concilio generali, Ioan. Gerſon Tomo 1. Hermannus in Campo. Petrus de Aliaco.

De conſenſu conciliorum & doctorum, Ioan. Faber Viennenſis.

De ſynodo nationali, Ioan. Decanus Patauienſis.

De ſynodis & uiſitationibus, Eraſmus Sarcerius.

Quo primum tempore pontificum concilia publicitus haberi cœperint: atq; quorum conuentuum decreta à patribus recepta sint, Polydor. Verg. 8. 5.

De authoritate concilij uel cõciliorum, Heimericus. Petrus de Colle. Io. Ernestus. Antonij Coruini liber Germanicus, excusus 1537. in 4. chartis 8. & dimid.

De potestate generalis concilij, Ioannes Cochlæus.

De authoritate papæ, episcoporum, ecclesiæ, dictum est superius: & alibi etiam de authoritate Scripturæ.

Cõcilia quæ & unde sint, Frid. Nausea.

Concilium potest errare, Antonius Anglus articulo 8.

De concilio celebrando, Durandus.

De optima ratione habendorum conciliorum, et pacandarum ecclesiarum, Mart. Bucerius.

Vtrum sine iudicibus & arbitris colloquium de rebus Christianis fieri possit, Ambrosius Blaurerus in Apologia Germanica contra mendacia post disputationem Badæ Heluetiorũ de ministris Constantiæ sparsa.

Mart. Lutheri Appellatio à papa Leone ad Christianum & liberum concilium, renouata & repetita: excusa Germanice Vitembergæ 1520. in 4. charta 1.

Vniuersitatis Parisiensis ad futurũ concilium contra Leonem 10. Appellatio, &c. excusa Coloniæ cum Aeneæ Syluij descriptione Concilij Basilien. sis, &c.

Statueram ab initio etiam singula huc Concilia referre, ideoq; peculiarẽ eis partem dicaueram: deinde consultius uisum est, ut hic quidem de Concilijs in genere ageretur: de singulis, quod ea pro temporis ordine recitanda essent, septimo demũ Tit in historicis.

¶ PARS 4. *De traditionibus humanis, præceptis & interdictis ecclesiasticis, indulgentijs, excommunicatione.*

De differentia uerbi diuini & humani, Thomas Aquin.

De humanis traditionibus, Mart Bucerus in Euangelia. Coruinus. Bartolemæus Vuesthemer 9. Ioã. Caluinus ca. 13. Huld. Zuinglius artic. 11. & 12.

De abolendis sectis & traditionibus hominum, Ioan. Husz.

Constitutiones humanæ nõ obligant ad peccatũ, Antonius Anglus artic. 10.

Ceremoniæ & traditiones ecclesiæ, Sarcerius ex Augustino.

Prælatorum præcepta & leges quatenus obligent, & de spirituali potestate ac dignitate: liber Germanicus excusus in 4. char. 3. Vide supra Tit. 2 de potestate authoritateq; papæ & ecclesiæ.

De traditionibus ecclesiæ, Ioan. Faber Viennensis episcopus.

¶ De mandatis & doctrinis hominum, Hermannus Bodius.

De mandatis prælatorum, Ioan. de Indagine.

An humana præcepta ecclesiastica mortali peccato quempiam obligant, Bernardinus 1. 26.

De præceptis, Pharetra. Rainerius.

De præcepto & dispensatione, Bernardus Clareu.

Lex iudicialis, Sarcerius ex Augustino. Sed de Politicis legibus infra potius dicendum, ultima Par. huius Tit.

De lege, id est, uetere testamento uide supra Tit. 2. Parte 1.

De legum diuinarũ conditoribus, Symphorianus Campegius.

¶ De interdicto, Cõradus Hensel Theologus.

De interdicto ecclesiastico uel ecclesiasticorum, Celsus Canonicus. Nic. Plosnius. Vide supra lib. 19. de Iure.

¶ De indulgentijs.

De indulgentijs, Ioã. Gerson Tomo 2. Rainerius in Indul. & in Relaxatione. Pharetra. Ambr. Tartisinus. Iac. Carthus. Erford. Ioan. Eccius. Ioan. Caluinus cap. 9. Bartolemæus Vuesthemerus. Didymus Fauent. Huld. Zuinglius artic. 50. 51. Mart. Lutheri sermo. Hermannus Bodius. Bernardinus Ochin. 1. 16. And. Carlostadius cõtra Frã. Seyler Franciscanũ Germanice: charta 1. & sesqui impressa in 4.

De indulgẽtia plenaria, Felinus Sandeus.

De indulgentijs plenarijs & alijs, Ludouicus Bolognius.

De uirtute indulgentiarum, M. Luther.

De con-

De confessione & indulgentia peccatorum, Hierem. Pad. 1.1.37.
Ad Raymundum nuntiũ indulgentiarum, oratio Iacobi Vuimpfelingi.
De clauibus & potestate ligandi soluendi q̃ dictum est supra.

¶ De excommunicatione.

De excommunicatione, Manipulus florum. Coruinus. Bernardinus Ochinus 1. 44. Lumen aiæ, Par. 2. cap. 85. Pharetra. Pechan 94. 105. Flos Theologiæ. Nic. Plonius. Aurel. Augustinus epistola 75. Mar. Lutheri sermo. Iacobus Faber Viennensis ep. Bartolemæus Vuesthemerus. Io. Caluinus cap. 9. Io. Eccius.
De sententijs excommunicationis, Stephanus Costa. Manuale Parrochialium cap. 16.
De excõmunicatione & irregularitate, Ioan. Gerson Tomo 2.
Iniusta excõmunicatio papæ non lædit excommunicatos, Antonius Anglus articulo 16.
Excõmunicatio ad quę pertineat, Huld. Zuinglius articulo 31. & 32.
De reducenda apostolica excõmunicatione, Ioan. Oecolamp. epistola 28.
De non anathematisandis nec uiuis nec mortuis, Io. Chrysostomus Tomo 5.

¶ PARS 5. Prophetæ, doctores, concionatores, ecclesiastæ. De concionandi ratione. Auditores.

Propheta, Rainerius.
De prophetia, Rainerius. Melito Asianus. Mart. Bucerus in Euangelia.
De prophetis & prophetia, Pharetra.
De prophetica functione, Hein. Bullingerus.
De prophetia & spiritu prophetico, Petrus Ioan. Oliuerius.
De furore diuino, uide supra Titulo 4. ubi de præmijs.
Vide supra partem ultimam Tit. 2. quæ inscribitur, Reuelationes futurorũ, uisiones sacræ, somnia: & tres priores titulos libri 10. huius Operis de diuinatione & Magia inscripti.
¶ Doctores Euangelij honorandi, Marullus 3. 5.
Doctoris Euangelici officium, Idẽ 3. 4.
Doctor & uita, Pharetra.
De officio doctoris ecclesiastici, Aurel. Augustinus epistola 132.
Doctor & doctrina bona, Ibidem.
Doctor & doctrina mala, Ibidem.
Bonitas doctrinæ, Pharetra.
Magisterium theologicum, Bapt. Mantuanus.
De doctrina quædam uide etiam supra prima Parte huius Tit. ubi de ecclesia in genere, & Titulo 1. huius libri.
De partibus & doctoribus antiquis allata sunt quædam superius Parte 2. huius Tituli.
¶ De prædicatoribus uerbi, Brunfels. Pandect. libro 4.
Concionatores uel prædicatores, Flos Theologiæ. Magnus in Sophilogio 3. 2. 9. Coruinus in dictione Interpretes. Pechanus 2. 2. & 2. 3. & 2. 4.
De rectore ecclesiæ, episcopo, pastore, ministro, & ijs quæ circa ipsos considerantur, uide supra Parte 2.
Epistola de miseria curatorum seu plebanorum, impressa olim chartis 2. in 4. sine nomine authoris, in Germania ut uidetur.
Querela Lazarorum, id est, pauperum concionatorum & scholasticorũ, carmine Elegiaco Gasparis Bruschij.
Vuigandi Trebellij Hessi libellus de cõcordia curatorum & fratrum mendicantium.
¶ Prædicatores boni, Pharetra. Pechanus 2. 4.
De idoneo uerbi ministro, Ioan. Host à Romb.
Electio ministrorum, Pechanus 4. 103. Coruinus.
De officio concionatoris, uel ecclesiastæ euangelici, Phil. Melanchthon loco 3. Marullus 3. 4.
De officio principis & concionatoris, Ioan. Draconites.
Prædicatores euangelij quid deceat, Bernardi flores libro 3. cap. 2. usq; ad 8. & cap. 15.
De uita & regimine curatorum, Dionysius Rickel.
Prædicantiũ pietas, Bernardi flores 3. 5. Solicitudo, 3. 7. Doctrina, 3. 8.

GOTTFRIED WILHELM LEIBNIZ BIBLIOTHEK
NIEDERSÄCHSISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Signatur: Leibn. Marg. 64:2, Stück 2, [206] - 93r
PUBLIC DOMAIN

Vita & doctrina, Pharetra.
De euangelico concionatore, Ioã. Draconites.
Ecclesiastes qualis sit, Des. Erasmus in Ratione ueræ Theologiæ Tomo 5.
Prædicandum euangelium secure, Bernardi flores 3. 16.
Quid sit prędicare euangelium, Bernardinus Ochinus 2. 24.
De prædicatione euangelij, Manip. florum. Lumen animæ Parte 2. cap. 190. Hanapus 27.
De prædicatione & exhortatione, Rampigollus cap. 45.
De prædicatione dura, Efrem.
Prædicatio simplex, Pechanus 2. 2. Non de fabulis 2. 3.
De prædicatione apostolica, Irenæus Lugdunen.
De cura populi ad Clerum, Cyprianus Carthag.
De uera animarum cura & pastoris ministerio: & quomodo à præsenti schismate ad unitatem ecclesiæ reditus pateat, Mart. Buceri liber Germanicus excusus Argentorati 1538. in 4. chartis 31. apud Rihelium.
Concionandi mos unde apud Christianos, Polydorus 5. 9.
De missione & uocatione prædicandi, Mart. Bucerus in Euangelia.
¶De arte prædicãdi, Alanus de Insulis.
De arte prædicandi secundum dialecticæ & rhetoricæ methodos, Ioannes Reuchlin.
Prothimología de bono modo prædicandi, ex fontibus oratorũ, Iacobi Vuimpfelingij.
Des. Erasmi Rot. Concionatoris uel ecclesiastæ euangelici libri 4. Tomo 5. operum eius. Argumenta uide Tomo 1. nostro pag. 201. a.
Rhetorica diuina Guilielmi episcopi Parisiensis.
De sermonum thematibus formandis, Reinardus de Fronthouen.
De sacris concionibus formandis Ioan. Hippini compendiaria formula.
Ecclesiastę institutio ex locis Rod. Agricolæ per Alardum Aemstelred.
De ordine qui in concionando seruari debet, Bernardinus Ochinus 2. 23.
Parrochiale curatorũ, Michaëlis Lochmeier.
Manuale curatorũ prædicandi præbens modum, tam Latino, quàm uulgari, passim quoq; Gallico sermone practice illuminatum, cum alijs certis conducentibus officio curatorum: Liber (qui qualis sit ex titulo apparet) excusus Argẽtorati apud Ioan. Schottum 1516. in 4. chartis 30.
Manipulus curatorũ, Guidonis de monte Rochen.
Pastorale, liber de officio Parochi à cunctis abusibus repurgatus, & secundũ sacram scripturam & patrum doctrinam reformatus, per Gerardum Lorichium Hadamariũ, excusus Germanice 1536. in 4. chartis 25.
Cura pastoralis, liber impressus in 8. nescio cuius authoris.
De Summis & dictionarijs prædicatorũ, uide infra Tit. 8.
Sermones & cõciones particulares, per circulum anni, uide supra Titulo 2. parte 7. & alios diuersos Parte 10.
¶Prædicatores seu concionatores mali, Pharetra. Pechanus 2. 4. & 5. Præsumptuosi, Pechanus 2. 7. Negligentes, Idem 2. 5.
¶Concionatores honorandi, Marullus 3. 5.
Prædicatoribus euangelij quatenus obediendum, Bernardi flores 3. 10.
Prædicatoribus sicuti Deo obediendũ, Ibidem 3. 9. & 14.
De obedientia plebis, Ioannes Caluinus cap. 20.
De ouibus, Aur. Augustinus Tomo 9.
Prædicationem non recipientes, Pechanus 2. 9. Impedientes, Ibidem 10. Irritantia, Ibidem 11.
Prædicationem negligentes, Pharetra.
Prædicationem usurpantes uel audientes, Pharetra.
Auditores uerbi Dei, Ibidem.
Auditus uerbi dei, Rampigollus cap. 18.
Flos Theologiæ.

¶PARS 6. habet Monachalia.

De monachis, uita monastica, eiusq; laudibus.
Diuersa ad monachos in genere pertinentia.
Historiæ monachales, quæ non ad certũ ordinem referuntur.

De uita

De uitâ, regimine, disciplina & regulis monachorum in genere.
Orationes monasticæ.
De nouitiorum institutione.
De bonis & malis monachis.
De præsidibus congregationum.
De diuersis monachorum generibus, antiquis primum, deinde reliquis ordine alphabeti: deq; regulis eorum & historijs singillatim.
De uirginibus seu monialibus & uirginitate.

¶ De monachis, uita monastica, eiusq; laudibus.

De castitate & uirginitate uide supra Titulo 4. in Temperãtia: & infra in hac parte ubi de uirginib9 ac monialibus: recentiores enim communi hoc ad utrũq; sexũ uirginitatis noĩe utunt.
De uirginitate uel exercitatione, Athanasius Def. Erasmo interprete.
De renunciatione & cõtemptu mundi, uide supra in Fortitudine, Tit. 4. Parte 10.
¶ De monasticæ uitæ principio, Polydorus Verg. 7. 1.
Claustrum & claustrales, Pharetra.
De claustro materiali, Hugo Corbieñ.
De claustro spirituali, Idem.
Monachus, Manipulus florum, Lumẽ animæ Parte 2. cap. 154.
De definitionibus nominis monachi, author nescio quis.
De monachatu, Def. Erasmus in Milite.
Andreas Carlostadius. Io. Caluinus cap. 4.
De anachoritis & cœnobitis, Antoninus Florent. Titulo 15. cap. 1.
Cœnobitæ, anachoritæ, remboth, Cælius Rhod. 104.
Prouerbij origo, quod est, Habitus monachum non perficit, Idem 5. 12.
Monachi non sunt laicis sanctiores propter cucullam aut locum, Anton. Anglus articulo 13.
Religiosi, Rainerius. Flos Theologiæ.
An sine pfessione religiosus aliquis censendus sit, Ioan. Hagen.
Nouitij & conuersi, Pharetra.
De statu religiosorum, Hugo de S. Victore.
De uita religiosorum, Ioã. de Indagine.
De professione religiosorũ, Dionysius Rickel.
Religionis ingressus, Pechanus 3. 18. et 19. Cella, Pharetra.
¶ De solitudine, Pharetra. Flos Theologiæ. Alexius Vgonius monachus. Vide supra libro 16. Tit. 30.
De solitudine monachorum, Isaac monachus.
De uita solitaria, Laur. Iustinianus. Fr. Petrachæ libri 2. Dionysius Rickel. Thomas de Kempis. Prosper. Marullus 1. 9. Bernardi flores 5. 39.
Vita solitaria ad fratres de Mõte dei, nescio cuius authoris.
De conuersatione Eremitica, Petrus abbas Cluniaceñ.
Paradisus de Eremitis & cœnobijs, Heraclidæ.
¶ De monastica, id est solitaria uita, Basilius Magnus Græce & Lat. interprete Vuolfgãgo Musculo. Dorotheus, Esaias, et Diadochus Græce Venetijs in Bibliotheca Bessarionis. Coruin9. Antonius mon. Melissæ 2. 95.
De monastica uita & exercitatione, Ephrem sermone 4.
Monasticam agentes uitam, Pechanus libro 3. cap. 18. 19. 20. & 21.
De uotis monasticis, Bartolemæus Vuesthemerus. Ant. Coruinus. Io. Briesman contra Schatzgeirum.
¶ De fructu Eremi, Nicol. Clemangis.
Apologeticus religiosorum, Iacobi Carthus. Erford.
Ioan. Chrysostomi contra uituperatores uitæ monasticæ libri 3. Ambrosio Canaldulensi interprete.
Solitudo laudata, Pechanus 4. 79.
Pro solitaria uita, Gregorius Naz.
Laus uitæ monasticæ, per Io. Trittemiũ.
Vitæ solitariæ laudes, Hieron. Stridon. Tomo 1.
Eremi laudes, Eucherij Lugdun.
Laudes monasticæ religionis, per Iod. Clichthoueum.
De fugiendo sæculo & religione amplexanda, Bernardinus Gadolus.

¶ Diuersa ad monachos in genere pertinentia.

De abusibus monasticis, Cõradus Summerhart.
De monastica uirtute & uitijs, Vincentij Bell. libri 5.

De tentationibus clauſtralium & remedijs, Ioan. Trittemius.
De pugna monachi contra uitia, Cæſarius Lyrineñ.
Exercitatorium monachale, Heinrici de Kalkar.
Exhortatoriũ ſeu regula pro monachis, Ioã. Gerundeñ. Vide paulò inferius ubi de ſermonibus monaſticis.
Scala clauſtralium, D. Bernardi.
De triplici regione clauſtralium, Ioan. Trittemius.
De tribus cuſtodijs monaſticis, Heinricus de Coſueldia.
De planctu ſolitarij, Ioan. de Indagine.

¶ *Hiſtoriæ quædam monachales.*

Chronica certorũ ordinum uide infra, ubi Ordines ſinguli ſerie literarũ enumerantur.
Collectanea de uitis exercitationis ſanctorum patrum, Liber Græcus hoc Titulo in Bibliothecis Italiæ. Alia dicentur infra cum ſuis quæq; profeſſionibus, ordine literarum.

¶ *De uita, regimine, diſciplina, & regulis monachorum in genere.*

De uita monachorum, Ioan. Chryſoſtomus Tomo 4. homilia 56. 57. & 58. ex 80.
De uita cœnobitica & eremitica, Collatio Ioannis cuiuſdam, una ex 7. poſterioribus Caſſiani.
Inſtitutio uitæ religioſæ, uel de diſciplina monaſtica, per Laur. Iuſtinianum patriarcham, liber Latinus, & Germanice etiam excuſus Argentorati 1509. in 4. apud Ioan. Prüſz.
Quod pueri non ſunt inſtigandi ad religiones, in quibus regula non ſeruat. Ioan. Geiler Keiſerſp.
De irregularitate, Nic. Plonius.
Monachorũ regula, Eugyppij, Pachumij abbatis, Vigilij diaconi. Aur. Auguſtini epiſtola 109. Lupi Oliuetani, Tomo 4. Hieronymi operum ex dictis Hieronymi excerpta.
Regula ſolitariorum, Petri Damiani.
Inſtructio monachorum, uel de inſtitutis monaſticis regulæ, Oreſieſis monachi antiquiſſimi.
De inſtitutis cœnobiorum, Io. Eremita.
De inſtitutis monachorum, Io. Caſſiani libri 4.
Monachi inſtitutio, Hieronymi Strid. Tomo 1.
Conſtitutiones monachorũ, Guil. Hirſaugienſis.
Efrem Aſcetica ad monachos Aegypti.
Aſcetica Baſilij Magni, uide inferius ubi de ordine S. Baſilij.
De uirginitate uel exercitatione, Athanaſius interprete Def. Eraſmo.
Marci eremitæ capita ſiue gnomæ Græcæ de lege ſpirituali.
Abbâ Maximi capita ſiue aphoriſmi de charitate, Græce & Latn. Vincentio Opſopœo interprete, opus monaſticum ut uidetur.
Io. Scholaſtici Climax, opus monaſticũ, ut apparet.
De ordine monaſticæ uitæ, Iſaac monachus.
Monaſticum opus, Marci abbatis. Idem uidetur quod nunc Marci Eremitę diximus.
Theodori Edeſſeni Aſcetica, & aliorum multorum diuerſa capita Græce extant apud Diegum Hurtadum, Cæſaris hoc tempore legatum Romæ.
Inſtitutionum monaſticarum capita 30. Græce, alicubi in Italia, neſcio cuius authoris.
Pandecta Græcus liber monaſticus, Romæ in Vaticana biblioth.
Monaſtica Conradi de Monte puellarũ ad ducem Auſtriæ.
Speculum monachorum, Petri Boherij. D. Bernhardi. Bernhardi abbatis Caſſinenſis.
De præceptis regularibus, Bernhard. Caſſineñ. Benedictini.
Laternæ monachorum libri 5. Eckardi abbatis.
Alphabetũ monachi, Thomæ de Kẽpis.
Ordinarium ſiue alphabetum uitæ religioſæ, Ioan. Valenſis.
Galli abbatis Malogranati libri 3. dialogus eſt inter patrem & filium, magni uſus apud monachos.
De reformatione monachorum oratio Con. Summerhart.
De eruditione religioſorũ, Guilhelmus Peralt.

De ſtudio

De studio religiosorum, Io. Gerson Tomo 1.
Lectionarius mensæ, Iacobi Carthus.
Plura uide mox ubi de bonis monachis.
De otio monachorū, Aur. Augustinus epistola 81.
De opere monachorum, Aur. Augustinus Tomo 3.
De monachorum negotio, Felix Malleolus.
De coërcione (aliâs distinctione) monachorum, Eutropius episcopus.
De admonitione religiosorum siue monasticorum, Ioan. Valensis Communiloquij Parte 6.

¶ *Orationes monasticæ, uel ad monachos.*

Ad monachos, Gregorij Naz. elegi 368.
Exhortatio ad monachos, Athanasij.
Exhortatorium, Petri Damiani.
Orationes monasticæ plures, Efrem.
Sermones ad monachos, Cæsarij Lyrinensis.
Sermones ad fratres in Eremo, 76. Aur. Augustini Tomo 10. operum eius. Vide Tomo 1 nostro fol. 124. a.
Orationes de ordine suo & pastoribus, Con. Rodenburg Benedictini.
Vide supra *Titulo 2. Parte 10. sermones* ad diuersas personas religiosas.

¶ *De nouitiorum institutione.*

Nouitij & conuersi, Pharetra.
De iuuenum conuersione ad religionē, Bapt. Mantuanus Aeglo. 7.
De professiōe nouitiorum, Guilielmus episcopus Parisiēn.
De informatione nouitiorum, Isaac monachus.
De institutione nouitiorum, Gerardus Dauentriensis.
Exercitium nouitiorum, Conradi Rodenberg Benedictini.
Richardus de S. Victore, Tilmannus, & Thomas de Kempis, canonici regulares S. Augustini: itē Dionysius Rickel, Heinricus de Piro, & Heinricus de Cosueldia Cartusienses, de sui ordinis nouitiorum institutione scripserunt: & alij plures in sua quiq; professione, nominandi paulò post ubi de diuersis ordinibus singillatim agetur.
De profectu & institutione spirituali ad nouitios monachos Henric. de Geilnhusen Benedictini.
Ordinandorū examinatio, Ge. Vuicelij.
Vide quædam supra, Titulo 1. Parte 4. ubi de Catechismis circa finem.

¶ *De bonis monachis.*

Religiosi uel monachi boni, Pharetra. Pechanus 3. 20. Antonius monachus Melissæ 2. 43.
De obedientia monachorum, Iacobus Carth. Erford.
De stabilitate monachorum, Idem.
De perseuerantia religionis libri 7. Maphæi Vegij.
De reconciliatione monachorum, Gregorius Naz.
De monachorum fine, Ioan. Cassianus.
Qualis debeat esse monachus, Thomas de Kempis.
Diadema monachorum, Smaragdi.
De ornamētis monachorum, Bernardi flores 4. 20. Basilius Magnus.
De monachi armatura, & quod eū oporteat ceu militem semper in acie stare, Effrem sermone 8.
De profectu monachorum, Petrus Damianus. Richardus de S. Victore.
De cursu & profectu monachi libri 2. Ioannis Schonhouen.
Quæstiones 10. de profectibus religiosorum, Vuerneri Carthusieñ.

¶ *De malis monachis.*

Religiosi, uel claustrales, uel monachi mali, Pharetra. Pechanus 3. 21. Antonius Monachus Melissæ 2. 42.
Peruersitas religiosorum, Bernardi flores 4. 13.
Apostatæ, Pechanus 1. 23.
De monachis apostatis, Aur. Augustinus epistola 75.
De ruina ordinis monastici, Ioan. Trittemius.
Auaritia claustralium, Vincētius Bell. 3. 7. 18.
Ad monachum elapsum, Basilius Magnus.
De irregularitate, Nic. Plonius.
De reformatione claustralium, Dionysius Rickel. Con. Summerhart.

GOTTFRIED WILHELM LEIBNIZ BIBLIOTHEK
NIEDERSÄCHSISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Signatur: Leibn. Marg. 64:2, Stück 2, [210] - 95r
PUBLIC DOMAIN

¶ *De præsidibus congregationum.*

De præsidibus congregationũ utriusq; sexus, Basilius Magnus.

Abbas, Pharetra, Lumen animæ Parte 2. cap. 2.

Abbatum negligentia, Bernardi flores 4. 19.

De miseria prælatorum claustralium, Io. Trittemius.

De uisitatione claustralium, uel monachorum, Dionysius Rickel, Io. Trittemius.

De modo celebrandi capitulum, Io. Trittemius.

¶ *De diuersis monachorũ generibus, antiquis primum: deinde recentioribus ordine alphabeti: & de regulis eorum singillatim.*

De tribus monachorum generibus & quarto, Pylamonis apud Cassianum collatio una ex 10. prioribus.

Monachorum in Aegypto genera, Cælius Rhod. 10. 4.

Quando primum ordo monasticus abierit in plures familias, Polydorus 7. 2.

Mendicantes sunt, Prædicatores uel Dominicani, Minores uel Franciscani, Carmelitæ qui & fratres S. Mariæ de monte Carmeli, & Augustiniani Eremitæ dicti. Sunt & Serui Mariæ fratres ordo quintus mendicantiũ olim.

Tabula cum Germanicis metris impressa, Norimbergæ puto, plurimas picturas continet, quæ diuersos monachorum habitus & sectas exprimunt.

¶ Defensoriũ fratrum mendicantiũ Alberti Magni. Ioan. Hildenshemeñ.

Contra monachos mendicantes, Ioan. Carnoteñ. Richardꝰ archiepiscopus Ardmac.

De quatuor religionum regulis, Benedicti, Basilij, Augustini, & Francisci, cũ uitis singulorum: Opus impressum Rothomagi 1510. in 4. chartis 67. Vide plura in Ioan. Fran. Brixiano de 4. istis regulis.

De religiosis sectis & regulis, Ramundus Fraguier.

De controuersia monachorum, Bapt. Mantuanus Aegloga 10.

De regularum concordantia, quod omnes cõsonent cum Benedictina, liber Benedicti abbatis in Britannia.

¶ Contra proprietatis uitiũ, Heinricus de Cosueldia.

De proprietate monachorũ, Henricus de Hassia.

Proprietarios audio uocari omnes monachos mendicantibus exceptis.

De monachis proprietarijs, Felix Malleolus. Ioan. Trittemius.

Contra proprietatẽ monachorum, Dionysius Rickel.

Qui diuersorum ordinum monachi scripserint in Sententias Petri Lombardi, uide supra Titulo 1. Parte 3.

Diuersorum ordinum Breuiaria, Diurnalia, &c. referenda sunt supra ad Tituli 2. Partem 11.

¶ De initio atq; exitu sectæ Albatorum, Polydorus Verg. 7. 5.

¶ A. Regulæ 3. adscriptæ Aurel. Augustino.

De 4. religionum regulis, Augustini, Benedicti, &c. cum uitis singulorũ opus impressum Rothomagi 1510. in 4.

In regulam S. Augustini Hugo de S. Victore. Humbertꝰ uel Vmbertus Prædic. Exegesis nescio cuius authoris excusa. Ambrosius Choriolanus.

In secundam regulam Augustini, Ambrosius Choriolanus.

Historia Augustinensiũ, liber excusus.

De ordine Eremitarum S. Augustini, Antoninus Florentinus Tit. 24. cap. 14. Polydorus 7. 3.

Apologia pro Eremitis Augustini, Iordanus.

Papiæ ubi corpus D. Augustini quiescit, tum Eremitas dictos tum canonicos regulares esse audio.

¶ De origine canonicorum regularium D. Augustini, Polydorus 7. 3.

De origine deuotionis & reformationis ordinis sui, Arnoldus de Busco.

De illustribus uiris ordinis sui, Ioan. de Bruxellis.

De uiris illustribus ordinis sui & monasterij Hildeshemensis. Arnoldus de Busco.

Statuta sororũ ordinis sui, Guilielmus de Velde.

De modo proficiendi in religione, epistola pro-

là prolixa Arnoldi de Busco.
De institutione nouitiorum ordinis canonicorum regul. D. Augustini, Hugo de S. Victore. Richardꝰ de S. Victore. Tilmannus.
¶B. De quatuor religionum regulis, Benedicti, Basilij, &c. cum uitis singulorũ, opus impressum Rothomagi 1510. in 4.
Basilij regulam sequuntur Græci & orientales plærique monachi.
Pietatis exercitamentorũ Basilij Magni sermones 7.
Ascetica magna & parua Basilij Magni Adamus Fumanus, & Vuolfgangus Musculus transtulerunt. Monachorum instituta ex Basilio Raphaël Volaterranus uertit. Ad solitarios & cœnobitas constitutiones exercitatoriæ per capita 34. Basilij, Tomo 2. operum eius. De uita uel regulis monachorum Basilius Ruffino interprete. Idem liber à Ioã. Oecolampadio Germanice redditus, impressus est olim in 4.
Pœnæ in delinquentes exercitatoris pietatis statutæ, Basilij, Tomo 2. operum eius: quas statim sequunt Pœnæ incerti authoris & inscriptiõe carentes.
¶De Beghardorum reprobatione, Antoninus Florent. Tit. 21. cap. 3.
In Beghardos, Felix Malleolus Latine, & Germanice per Nicolaũ à Vuyle.
¶Benedicti Cassinensis regula monachorum.
In eandem scripserunt, Bernhardus abbas Cassinensis. Hildegardis. Io. abbas S. Bauonis in Gandauo. Ioan. de Turre cremata. Io. Castellen. Ioã. de Indagine. Io. Trittemius. Petrus Boherius. Ruptus Tuitien. Smaragdus.
De concordantia regularũ, & quod omnes consonent cum Benedictina, Benedictus abbas in Britannia.
De 4. religionum regulis, Benedicti, Basilij, &c. cum uitis singulorum: opus impressum Rothomagi 1510. in 4. Plura uide in Ioã. Francisco Brixiano de 4. istis regulis.
De præceptis regularibus, Bernhard. Cassinen.
Speculum monachorum, Eiusdem.
De 12. abusionibus ordinis S. Benedicti, Conradus Summerhart.
De esu carnium, & quod sano monacho secundũ regulam Benedicti illicitus sit, Io. abbas S. Bauonis in Gandauo.
De esu floccorũ in ordine Benedictino, Andreas de Traiecto.
Orationes de ordine suo & pastoribus, Conradi Rodenberg.
Exercitium nouitiorum, eiusdem.
De profectu & institutione spirituali ad nouitios monachos, Hein. de Geilnhusen.
De ordine Cluniacensiũ (qui & ipsi Benedicti regulam profitentur) Antoninus Florent. Tit. 15. cap. 16.
Cluniacensis monasterij consuetudines, à Bernhardo Cluniacense descriptæ.
De illustribus uiris ordinis Benedictini, Io. Monachus Castellen. Ioan. Trittemius.
Chronicon monasterij Spanheimen. Io. Trittemij.
Gesta abbatum Gemblacensium, per Sigebertum descripta.
Chronica montis Hirsaugien. per Ioan. Trittemium.
Beda Chronica scripsit sui cœnobij in Anglia.
Chronica Cassinensis cœnobij Benedictini, nescio quo authore edita.
¶Bernhardi ordo. uide Cistertienses.
¶De Bonorum hominum origine, Polydorus 7. 4.
¶De Brigidensium origine, Polydorus 7. 4.
¶C. De ordine Camaldulensium, Antonin. Florentinus Tit. 15. cap. 15.
¶Carmelitæ, dicti aliâs fratres S. Mariæ semper uirginis de monte Carmeli, ex 4. mendicantium ordinibus, regulam D. Augustini habent.
De memorabilibus Prædicatorũ & Carmelitarum, Vide Tomo 1. nostro in Nicol. Quodo.
De Carmelitarũ origine, Polydor. 7. 3.
Pro Carmelitarum ordine, Ioan. de Bachone.
Defensio ordinis sui, Io. Hildenshemen, Carmelitæ: aliâs, Defensio ordinum mendicantium contra Richardũ archiepiscopum Ardmacensem.

GOTTFRIED WILHELM LEIBNIZ BIBLIOTHEK
NIEDERSÄCHSISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Signatur: Leibn. Marg. 64:2, Stück 2, [212] - 96r
PUBLIC DOMAIN

Laudes Carmelitarum ordinis, Caroli Phernandi.

Historiæ ordinis sui libri 10. Ioan. Gerbrandi.

De initio & profectu ordinis sui, Ioan. de Veteri aqua.

Fasciculus temporum ordinis Carmelitarum, eiusdem.

Mare magnum Carmelitarum, liber impressus. Mare magnum uocari audio Volumen quod continet priuilegia ordinum mendicantium à Sixto 4. confirmata.

¶ De origine Carthusianorum, Polydorus 7. 3.

Ordinis Carthusiensis institutor celebratur Bruno Agrippinas.

De institutione ordinis Carthusiensis, Dionysius Rickel.

De ortu ordinis Carthus. Heinricus de Kalkar.

De ordine Carthus. Bonifacius Ferrarius. Antoninus Florēt. Tit. 15. ca. 22.

In laudē ordinis Carthusiensis, Sebast. Brant.

De institutis Carthusianorum, Guido Carthus.

De statu Carthusieñ. Ioan. Gerson Tomo 2.

Directorium ordinis sui, Iacobi Iunterbuck.

Idem de confirmatione statutorum ordinis Carthusieñ.

De nouitijs instituendis in hoc ordine scripserunt, Heinricus de Cosueldia. Vuerner9 Roleuinck. Dionysius Rickel. Thomæ de Kempis dialogus. Hein. de Piro de reformatiõe interna.

¶ De Cistertiensium ordine, Bernardus abbas Clareuall. Antoninus Florēt. Titulo 15. cap. 18. Vocatur hic etiam Bernardi ordo, & monachi grisei. Regulam, ut audio, S. Benedicti profitentur. Speculum uitæ religiosæ, Bernhardi Clareu.

¶ De Niniuitarum initio, quorum secta uulgo Confraternitas dicitur: & unde mos, ut consocij inter orandum sese conuerberent, Polydor. 7. 6.

De sacramento altaris & confraternitatibus, sermo Lutheri.

¶ De Crucigerorum origine, Polydorus Verg. 7. 3.

¶ D. Dominicani, uide infra Prædicatores.

¶ E. Eremitæ, anachoritæ, uide supra ubi de monachis in genere. Oēs enim olim solitarij erant, & tria hæc nomina Græca, nihil aliud Latinis quàm solitarios sonant.

¶ Eremitę S. Augustini, uide supra in A.

¶ Eremitę Hieronymiani, alij quàm Hieronymiani simpliciter, Polydor. 7. 3.

¶ De origine nouorum Eremitarum, Polydorus Verg. 7. 4.

¶ Eremitæ cuiusdā uisio, Pauli Niauis.

De uisiõe Nicolai de Saxo Eremitę Heluetij, Carolus Bouillus in epistolis cũ interpretatione Nic. Horij.

¶ F. Franciscani regulam D. Francisci Assisij sequũtur, aliás minores uel minoritæ dicti, unus ex quatuor ordinibus mendicantium.

Minoritæ nostro tempore diuisi in multas sectas uidentur, ut sunt Irreformati, De familia, Coletani, Reformati, Caputiani, De euangelio, Fratres minimi, &c.

Liber conformitatum Bartolemæi cuiusdam minoritæ, Mediolani impressus, ubi S. Franciscus Christo cõparatur: & historias multas cõplectitur de fratribus minoribus, & eorum monasterijs ac miraculis. Idem liber Germanice impressus est cum præfatiõe M. Lutheri, & redargutione scoptica eorũ quæ stulte ridiculeq; in eo scribuntur, in 4.

De Franciscanorum origine, Polydorus 7. 4.

De ordine minorũ, Antoninus Florentinus Titulo 24. cap. 7. 8. 9.

De 4. religionũ regulis, &c. uide supra paulò post initium huius segmenti.

In regulam S. Francisci, Rupertus de Rusia.

Minorica fratrum minorum, liber impressus hoc Titulo.

De nouitiorum institutione, S. Bonauentura. Dauidis minoritæ libri 2.

¶ Fraternitas, Lumen animæ, Parte 2. cap. 92.

De Confraternitate seu Niniuitis, uide supra in C.

¶ De fraternitate Rosarij, Alan9 de Rupe Ru-

pe. Rugerus de Venray.
De institutione & utilitate fraternitatis Rosarij diuæ parthenices Mariæ liber 1. Ioannis de Lamszhem.
¶G. De ordine Grandimontensi, Antoninus Florent. Tit. 15. cap. 21.
¶Grisei monachi, uide Cistertienses.
¶H. De Hieronymianorũ origine, Polydorus 7. 3.
De Hieronymianis eremitis, Ibidem.
Ex dictis S. Hieronymi Regulam collegit Lupus Oliuet. quę habetur Tomo 4. operum Hieronymi.
¶De ordine Humiliatorum, Antonin. Florent. Tit. 15. cap. 23.
¶I. De origine Iesuatorum, Polydorus 7. 4.
¶L. Typicum ecclesiasticæ sectationis agentis Hierosolymis S. Laurę, sancti patris nostri Sabba: liber Græcus hoc titulo Romę extat in Vatic. biblioth.
¶In Lollhardos, Felix Malleolus Latine, & Germanice per Nicolaũ à Vuyle, Lutzenburgius in opere suo contra hæreticos. Vulgo uocamus, Fratres syluaticos.
¶M. Minores uel Minoritæ, uide Franciscani supra. (pra.
¶N. Niniuitæ, uide Confraternitas su-
¶P. Prædicatores, qui & Dominicani, unus ex quatuor ordinibus mẽdicantium, profitẽtur & ipsi D. Augustini regulam.
De prædicatorum origine, Polydorus Verg. 7. 4.
De ordine Prædicatorum, Antonin. Florent. Tit. 23. capitibus, 2. 3. 10. 11. 12. 13.
De memorabilibus Prædicatorũ & Carmelitarum, uide Tomo 1. nostro in Nicol. Quodo.
Contra Dñicanos, epistola Vndelonis.
Contra impugnatores ordinis Prædicatorum, Thomas Aquinas.
De gestis fratrũ Prędicatorę, Humberto.
Processionarius S. Dominici, liber impressus hoc Titulo.
¶De origine Præmonstratensium, Polydorus 7. 3.
De ordine Præmonstrat. Antonin. Flor. Tit. 15. cap. 19.
Sermones de ordine Prẽmonstrateñ. impressi.
¶Proprietarij, uide supra ab initio huius segmenti.
¶Q. Contra Quæstionarios mendicantes: nescio cuius authoris liber, excusus ut puto.
Quæstionarij sunt mendicantes pro hospitalibus, ut S. spiritus, de Saxia Romæ, cũ multis domibus suis: Item Bernardi in alpibus, Valentini, Antonij, Eustasij, Lamperti, et alij multi. Audio istos in Synodo Tridentina nuper reprobatos esse.
¶S. De origine Seruorum Deiparæ, Polydorus 7. 4.
Præter quatuor mendicantium ordines quintus erat olim Serui Mariæ dicti.
¶T. De ordine Templariorum, Antoninus Florent. Tit. 15. cap. 20.
¶Clypearium Teuthonicorum, Conradi de Mure.
Ad dominos ordinis Teuthonicorum, Mart. Lutherus.
De origine Sacrorum militum, Polydorus Verg. 7. 5.
¶De origine ordinis Trinitatis, Polydorus 7. 4.
¶V. De ordine Vallis umbrosæ, Antoninus Florent. Tit. 15. cap. 17.

¶De uirginibus sacris siue monialibus, quas monachas etiam, & inclusas uocant.

Multa ab initio huius partis dicta, utriusq; sexus monachis communia sunt.
Moniales, Pharetra.
Abbatissa, Pharetra.
De præsidibus congregationũ utriusq; sexus, Basilius Magnus.
Qui primiter instituerint ut uirgines cõ secrarentur, Polydorus 4. 13.
Regula monacharũ, Hieronymi Strid. Tomo 4.
De monialium regimine, Gerardus Daventrieñ. Hermannus Petra.
De reformatione monialiũ, Dionys. Ri-
De uita inclusarum, Idem. (ckel.
De peculio monialium, Io. Trittemius.
Ad sorores suas Hildegardis ordinis D. Benedicti.
Regulam Clarissarum Innocẽtius papa 4. conscripsit.
Statuta sororũ ordinis sui, Guilelmi de Velde canonici regularis S. Augusti.

¶De uirginib. libri 3. Ambrosij Mediol.
De habitu uirginum, Cyprianus.
De uirginibus in Eremo degẽtibus, Antoninus Florent. titulo 15. cap. 10.
De uirginibus instituendis, Pomerius.
Institutio uirginis, Ambr. Med. Tom. 1.
Documenta p uirginib. Gregorij Naz. uersus heroici 684.
Ad uirgines, Gregorius Naz. Lucæ monachi sermo Græcus. Ambrosij Med. exhortatio.
Ad uirginem deuotam, Ambros. Med. Tomo 1.
Ad uirginẽ admonitorius, Greg. Naz. Græce, & Lat. per Io. Oecolampad.
Ad uirgines cõsolatio Des. Erasmi Rot. Tomo 1. operum eius.
Virginis & martyris comparatio, per Des. Erasmum.
¶De monialibus relinquentibus monasteria, Mart. Lutherus.
Ad uirginem lapsam, Ambros. Mediol. Tomo 1.
Ad uirg. elapsam, Basilius Magnus.
¶De uirginitate, Auitus Viennẽsis ad Fuscinã. Hierony. ad Demetriadem Tomo 4. Prosper Aquitan. Basilius Græce & Lat. per Ambrosiũ Florent. Seuerus Malacitanus ad sororẽ. Fulgentius. Cyprianus Carthag. Ioan. Damascenus libro 4. Gregorij Naz. uersus heroici 711. Leander ad Florentinam. Plura uide supra Titulo 4. Parte 9. ubi de Temperantia.
De uirginitate uel exercitatione, Athanasius Græce & Latine Des. Erasmo interprete.
De sacra uirginitate, Pauli Cerratij libri 3. Iulianus Toletanus.
¶Defensio uirginitatis contra Iouinianum, Hieronymi Strid. Tomo 2.
Συνηγορία τ ἱερᾶς παρθενίας, liber Græcus nescio cuius authoris in Bibliothecis Italiæ.
De laude uirginitatis, Osius episcopus Cordubeñ.
De uirginitatis bono, Salustani libri 3.
De uera uirginitatis integritate, Basilio.
De uirginitatis custodia, Io. Gastius.
De exhortatione castitatis, Q. Sept. Tertullianus. De castitate plura uide supra Tit. 4. par. 9. in Temperantia.

¶PARS 7. *Qui de sacramentis in genere scripserint, uel de omnibus singillatim. De sacramentis ueteris Testament. circũcisione & sacrificijs.*

De ordine dictum est supra parte 2.
De cęteris infra in alijs partibus dicetur.
¶Sacramenti nomen aliquando cõmunius accipit, sic Fulgentij liber de incarnationis sacramẽto inscribitur, ut apud Græcos mysterij: ueteres Latini pro iureiurando tantum dixerũt. Christiani ueteres Eucharistiã & Baptismum præcipue hoc nomine dignati sunt: est quando absolute pro Eucharistia tantum positum reperitur. Posteriores septem ecclesiæ sacramenta fecerunt, præter hæc duo scilicet, confirmationem, ordinem, pœnitentiam, matrimonium, & unctionem extremam.
De mysterijs ecclesiæ, Hugo de S. Victore, Georgij Vicelij homilia.
De mysterijs, Hilarius Pictau.
De celebratione mysteriorum, Efrem.
¶De sacramento, Manipulus florum. Lumen animæ Parte 2. cap. 2. 2. Sermones 6. nescio cuius authoris, Lutheri forte.
De sacramentis loci, uide supra libro 1. Tit. 13. Parte 5. fol. 25. a. & b.
De sacramentis, sermo Cypriani. Victorianus. Rufinus Aquilei. Paulinus. Iuuẽci presbyteri Hispani libri 2. Gregorius papa 1. Honorij in Sacramentario. Hugonis de S. Victore libri 12. Alber. Magnus. Lombar. 4. 1. Guilhelmus Parisiẽn. Io. Gerson Tomo 2. Rainerius. Valden quidam, liber impressus. Sarcerius ex Augustino. Ambros. Camalduleñ. Guido in Manip. curatorũ parte 1. Io. Caluinus cap. 16. Huld. Zuinglius in l. de uera & falsa relig. Antonius Aruinus. Guilhelm. de Lauduno. Petrus Cantor.
De hierarchia ecclesiastica, id est, de sacramentis, Dionysius Areopag. Argumenta uide Tomo 1. nostro.
De sacramentis ecclesiæ, Ambrosij Mediol. libri 6. Tomo 4. Pharetra. Petrus de Aliaco. Io. de Aurbach. Guilhelmus Durandus libro 1. Rationalis sui.

sui. Ioan. Piscatorius & Ioan. Pesselius ex Augustino.
Liber sacramentorum de circulo anni, nescio cuius authoris.
Sacramenta eorumq; usus in plærisq; omnibus catechismis breuiter ac dilucide explicãtur: dictum est autem de catechismis supra Titulo 1. Parte 4.
Vide etiam infra quædam de Sacramentis Titulo 6.
De sacramentis & officijs diuinis, Anselmus.
Guilhelmi episcopi Lugdun. de fide, legibus, & sacramentis libri.
De fide et sacramentis, Thom. Aquinas.
De sacramentis contra Oecolampadiũ, Clichthoueus. Contra Lutherum, Eustachius Zichenus.
Epistola ministris cuiusdam Verbi ad quendã symystam de ecclesia, clauib. sacramentis, ueraq; ministrorũ spiritus electione sesquicharta excusa olim in 8.
De sacramẽtis, Smeling9, Stephanus de Caieta, & Musæus presbyter Massilieñ. singuli septem libros scripserũt.
De septem sacramentis, Gerardus Stredam. *Enchiridion Concilij prouincialis Colonieñ. editũ Venetijs 1543.*
De sacramẽtis & eorum numero, Phil. Melanchthon loco 21.
De signis, id est, sacramentis, tum ueris, tũ esse creditis, Brunfels. lib. 8. Pand.
De mysterijs sacramentorum, in Summula Raymundi.
De ordine diuini cultus in ecclesia, M. Lutherus.
De sacramentis utriusq; legis, Ambrosius Taruisinus.
De sacramẽtis noui Test. Bartholemæus Vuesthemerus.
De sacramẽtis nouæ legis, Lombardus 4. 2.
De sacramentis panis & aquæ, August. Dathi liber in duos tractatus diuisus, prior de pane, secundus de aqua agit, secundum mysticam rationem.
De diuersitate sacramẽtorũ, Anshelm9.
De cõmuni sacramentorũ ratione, Paulus Ritius.
De uirtute sacramentorũ, Huld. Zuinglius in libro ad regem Fran.
De gratia sacramentorum contra Lutherum, Ioan. Cochleus.
Quid sit sacramentum & res, Lombardus 4. 22.
De illis qui suscipiunt sacramentum & rem: & rem, & non sacramentum: & sacramentum & non rem.
De ficte accedentib. Lombard. 4. 4.
Quid sit sacramentum.
Quid sit signum.
Quo differant signum & sacramentum.
Quare instituta sunt sacramenta.
De differentia sacramentorum ueterum & nouorum, Lombardus 4. 1.
De sacramẽtis in genere, quidq; operent & significẽt: et de utraq; specie eucharistiæ, Andreę Carlostadij libell9 Germanicus 1522. excusus in 4. chartis 11. & semis.
Sacramẽta uẽdere, Vincẽt. Bell. 3. 7. 14.
De gratia dei, & ordinario eius celericq; cursu, quod neq; sacramentis nec ulli rei externæ alligata sit, & non conferatur per *ipsa*: sesquicharta hoc titulo impressa Germanice in 8.
Vtrum per indignos transfundatur gratia dignis, Lombardus 4. 19.
De adoratiõe & ueneratione sacramentorum noui Testament. Andreę Carlostadij libellus Germanicus, chartis duabus impressus olim in 4.
De contemptu uerbi dei & sacramentorũ, et ridicula eorũ tractatiõe, Sebast. Colditz in libro suo Germanico de papæ & episcoporum pompis ac ceremonijs.

¶ De *sacramentis ueteris Testam. Circũcisione & sacrificijs.*

De ceremonijs Iudæorum nõnulla uide supra Titulo 2. Parte 3. in Theologia Iudæorum. Quod si quis uolet ritus omnes Iudaicos & ueteris Testamenti simul esse, & peculiarem eis locum assignare, non incommode faciet.
De sacramentis utriusq; legis, Ambrosius Taruisinus.
¶ De circumcisione, Pharetra. Rainerius. Ioan. Damascenus libro 4.
De uera circumcisione, Hieron. Strid. Tomo 4.
Quando primum circumcisio instituta, & quam graue uisum sit eius rei præ-

ſcriptum, Polydor. 4. 3.
De circumciſione.
Quod remedium illi habuerunt, qui fue runt ante circũciſionem.
De inſtitutiõe circũciſionis, & de cauſa.
De paruulis defunctis ante diem octa uum, quo fiebat circũciſio, Lombar dus 4. 1.
De Iudaica uana religione circũciſionis Hierem. Paduan. 1. 1. 40.
Quando circũciſio amiſit uim ſuã, Lom bardus 4. 3.
Theoriæ de circũciſione capita 8. Liber Græcus hac inſcriptiõe Græce extat Romæ in Vaticana bibliotheca.
Circumciſorium myſticum, Heinrici de Coſueld.
¶ De ſacrificio, Rainerius. Melanchth. loco 25. Vincentius Bell. 1. 3. 64.
De oblatione, Vincent. ibid. 65.
De ſacerdotio & ſacrificio, Io. Caluinus cap. 18.
De ſacrificijs Chriſtianorũ, Coruinus.
Sacrificiũ pro peccatis noſtris ſemel ob latum, Idem. Sed hoc ad Chriſtũ per tinet ſupra Tit. 3.
De differentia ſacrificij Dauid & Abra hæ, Richardus de S. Victore.
De differentia ſacrificij Abrahæ & Ma riæ, Idem.
De ſacrificijs Cain et Abel, Philo Iudæus.
Sacrificium propitiatorium Moſaicum, Sarcerius ex Auguſtino.
De ſacrificiorum laude, Leander.
Qui ſacrificant animalia, clam dæmones ad ſe malos alliciunt, &c. Marſilius Fic. 8. 25.
Malis dæmonibus nil ſacrificandum, Ibi dem 26.
Vide ſupra libro 15. in Theologia genti lium Titulo 8.
De holocauſto triplici, Richardus de S. Victore.
De primo ac uetuſtiſſimo apud Hebræ os ſacrificãdi ritu, Polydorus Verg. 5. 7.
Qui primi ſacrificauerint deo uero, Idẽ 1. 5.
De uerbo mirifico, Ioan. Capnion, uide ſupra Tomo 1.

¶ PARS 8. *De baptiſmo. De confir matione.*

De baptiſmo uel baptiſmate, Baſilij Ma gni libri 2. Melito Aſianus. Aurel. Auguſtinus contra Donatiſtas: plura uide infra Tit. 6. ubi contra Donati ſtas. Sarcerius ex Auguſtino. Lumẽ animæ Parte 2. cap. 26. Melanchthon loco 22. Ioan. Cochlæus. Pharetra. Manip. florum. Coruinus. Hierem. Pad. 1. 1. 35. Rainerius. Rampigollus cap. 21. Pechan. 4. 82. Caluinus cap. 17. Huld. Zuinglius in libro de uera & falſa religio. Hortenſij Tranquilli concio. Mart. Lutheri homiliæ. Ioan. Damaſcenus libro 4. Georgij Vice. lij homilia. Vide ſuperius qui de ſa cramentis in genere ſcripſerint, uel de omnibus ſacramentis.
De ſacramẽto baptiſmi, Licinianus. In nocentius papa 3. Ioan. Cappadox. Bernardi flores 2. 16. Manuale Parro chialium cap. 2. Mart. Lutheri liber Germanicus excuſus olim in 4. char tis 2. & dimid. 1520.
In ſanctum lauacrum, Gregorius Naz.
De baptiſmo & pœnitẽtia, Baſilius Ma gnus.
De baptiſmo & eius forma, Io. Gaſtius ex Auguſtino.
De unico baptiſmo, Aur. Auguſtinus.
De primo baptiſmatis uſu, Polydorus Verg. 4. 4.
De baptiſmo, Lombard. 4. 2.
De differẽtia baptiſmi Ioã. et Chriſti.
Quid utilitatis baptiſmus Ioa. habuit.
Si fuit ſacramentum baptiſmus ille.
De forma baptiſmi Ioannis, Lombar dus 4. 2.
Quid ſit baptiſmus.
De forma baptiſmi.
Quod apoſtoli in nomine Chriſti ba ptizauerunt.
Si in nomine patris tantum, uel ſpiri tus ſan. poſſit tradi baptiſmus.
De inſtitutione baptiſmi.
Quare in aqua tantum fiat.
De immerſione quotiens fieri debeat.
Quando circũciſio amiſit uim ſuam.
De cauſa inſtitutionis baptiſmi, Lom bardus 4. 3.
Quomodo intelligatur illud, Quotq̃t in Chriſto baptizati eſtis Chriſtum in duiſtis.

Quod

GOTTFRIED WILHELM LEIBNIZ BIBLIOTHEK
NIEDERSÄCHSISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Signatur: Leibn. Marg. 64:2, Stück 2, [217] - 98v
PUBLIC DOMAIN

Quod passio supplet uicem baptismi, & fides & contritio, Lombard. 4. 4.
Quid prosit baptismus cum fide accedentibus.
Quid dimittitur in baptismo iustis.
Cuius rei sit sacramẽtum baptismus, quẽ recipit iustus, Lombard. 4. 4.
Quod baptismus æquè bonus est à bono uel à malo, datus bono uel malo.
De potestate baptismi & ministerio.
Quæ fuit potestas baptismi, quã Christus potuit dare seruis, & nõ dedit, Lombard. 4. 5.
Quibus liceat baptizare.
Si rebaptizandi sunt ab hæreticis baptizati.
Quod nullus in materno utero baptizatur.
Vtrum baptismus sit cum uerba corrupte proferuntur.
De illo qui pro ludo immergitur.
De responsione patrinorũ, Lombardus 4. 6.
Matrimonium compaternitate non impediri, Huld. Zuinglij epistola Tomo 1. operum eius.
Figura baptismi præcessit in ueteri Testament. Lombardus 4. 8.
De baptismo Christi, Richardus de S. Victore.
De gratia baptismi liber 1. Maximi Taurineñ.
De institutione uenientium ad baptismum, homilia Basilij Græce & Latine, interprete Vuolfg. Musculo.
Quomodo baptizetur in euangelio Domini nostri Iesu Christi, homilia Basilij eodem interprete.
De unctione baptizatorum, Eutropius episcopus. Polydorus Verg. 5. 3.
De matrimonio post baptismũ, Hieron. Strid. Tomo 2.
Quomodo originale peccatum dimittitur in baptismo.
Vtrum fœditas, quam ex libidine trahit, in baptismo diluatur, Lombardus 2. 32.
De hæreticis baptizandis, Cyprianus.
De baptizatis apud hæreticos, Cypriani Carthag. epistola 1. 12. & 2. 1.
Eiusdẽ de hæreticis baptizandis epistolæ tres, ad Iubaianũ, Põpeiũ, et Quintinũ.
Sententiæ episcoporum, martyrum, & confessorũ 85. de hæreticis baptizandis, inter opera Cypriani.
Petrus si fuerit baptisatus, Aur. Augustinus epistola 108.
Fides absq; baptismo in necessitate sufficit ad salutem, Bernardi flo. 2. 18.
Pœnitentia lapsi & rebaptizandi, Hieron. Strid. Tomo 2.
¶De paruulis non baptisatis, Ioan. Gastius ex Augustino.
De paruulis nõ baptisatis morientibus, Ioan. Hagen.
De baptisandorum infantium institutio, Polydorus 4. 4.
De Iudæorum infantibus baptisandis, Hudalricus Zasius.
De baptismo infantium uel paruulorũ, Melanchthon loco 23. Bernardi flores 2. 17. & 2. 18. Aurel. Augustinus epistola 23.
De infantibus baptisandis, Cyprianus Carth.
Quid de baptismate infantiũ iuxta scripturas dei sentiendũ: excussis, quæcunq; uel pro hac obseruatione, uel contra eam adferri solent, epistola M. Buceri.
De morte baptizati infantis, Paulinus.
De salute paruulorum, qui ab excõmunicatis baptizati sunt, &c. Bernardi de S. Blasio epistola.
¶Ioannis à Lasco liber cõtra Mennonẽ principem catabaptistarum.
De baptismo, Huld. Zuinglius ad Baltasaris Pacimontani libellũ de baptismo, Tomo 2. Idẽ de baptismo, ana baptismo, & pædobaptismo, ibidem. Vterq; Germanice & Latine Rod. Gualthero interprete.
De pædobaptismo, Io. Caluinus cap. 17.
De baptismo paruulorum, Thomas Venatorius. Ioan. Faber Viennensis.
De pueris baptisandis, Ioan. Eccius.
In catabaptistarũ strophas, Huld. Zuinglius Tomo 2.
Vide etiam infra Titulo 6. quædam contra Anabaptistas.

¶*De confirmatione.*

De confirmatione, Io. Caluinus cap. 19.
De sacramento cõfirmationis, Manua-

le Parrochialium cap. 3.
De unctione baptisatorum, Eutropius episcopus.
De sacramento cõfirmationis, quod nõ nisi à sumis sacerdotibus tradi potest.
Quæ sit uirtus huius sacramenti.
Vtrum hoc sacramentum dignius sit baptismo.
Vtrum possit iterari, Lombard. 4. 7.
Vnde fluxerit mos ungendi sacerdotes, & reges, item baptizatos, ac morbo periculose laborantes, Polydor. 5. 3.

¶ PARS 9. *Eucharistia, Sacramentum altaris. Hostia. Oblatio. Sacrificium noui Test. Communio simpliciter, & sub utraq; specie. Synaxis. Mysteriorum celebratio & participatio. Sacramentum calicis Domini. Cœna Domini. Corpus & sanguis Domini. Missa.*

In Partis huius diuisione nominũ magis quàm rerum rationem habuimus: Alij eadem de re alijs nominibus librorum suorum titulos inscripserunt: facilius autem erit inuenire qui dicti sint qui omissi, obseruata hac nominum differentia, & commodius quæ desunt addentur.
De eucharistia & missa uide quædã infra Titulo 6.
Vide supra qui de sacramentis in genere uel singulis scripserint.
¶ De eucharistia, Pechanus 4. 98. Dionysius Carthusien. libro 5. de fide catholica. Ioã. Chrysostomus Tomo 5. Guilhelmus de Mara. Manipulus florum. Rainerius. Lumẽ animæ, Par. 2. cap. 82. Pharetra. Bernardi flores 2. 19. Bessarionis libri 4. Marullus 4. 12. Ambrosius Taruisinus. Cælij Calcagnini sermo. Ge. Vicelij homilia. Gulielmi Insulani dialexis. Huld. Zuinglius in libro de uera & falsa religion. Ant. Coruinus. Vrbanus Regius in Medicina animæ cap. 12.
De eucharistia, Ioan. Oecolampadij responsio ad Lutherum. Eiusdem ad Bilibaldum Birckeimerum responsio prima & posterior. Iod. Clichthoueo contra Oecolampadiũ. Contra Berneñ. prædicatores liber impressus, ne scio cuius authoris. Michaël Buchingerus contra Lutherũ. Huld. Zuinglius in libello ad regem. Eiusdem ad Pomeranũ liber, Epistola ad amicũ, Subsidium, Amica exegesis ad M. Lutherum, Responsio ad Theobaldum Billicanum, Ad Vrbanum Regium, omnia Tomo 2. operũ eius: Vide Tomo 1. nostro, ubi etiam argumẽta reperies. Mart. Buceri apologia ad epistolam Ioan. Brentij. Eiusdem defensio contra Robertum episcopum Abrincensem. Io. Fischerus Rossieñ. episcopus.
De sacramento Eucharistiæ, Vuernerus Carthusieñ.
De dispensatione sacra Eucharistiæ, in scriptis aduersarijs Bartol. Latomi & M. Buceri.
De eucharistia in Encenijs, Ioan. Chrysostomus Tomo 5.
De consideratione eucharistiæ Ioachimi Vadiani Aphorismorum libri 6. Vide Tomo 1.
Quando eucharistia instituta, deq; primo eius usu, Polydorus 5. 9. & 5. 11.
De eucharistiæ excellentia, S. Bonauentura.
De dignitate eucharistiæ, Io. Oecolampadij apologetici sermones. Vide Tomo 1. nostro cum argumentis.
Commendatio sacramenti eucharistiæ, oratio prima Partis 2. tractatus 2. Alberti de Eyb.
Eucharistiam esse uere sacrificium, Io. Dietenbergius.
De sacrificio eucharistiæ cõtra Amb. Pelargum, Io. Oecolampadius. Eiusdem repulsio apologiæ Pelargi epistola 32.
Sub eucharistia esse corpus Christi, Ioã. Eccius.
De eucharistia digne sumenda, Io. Chrysostomi sermones 5. Tomo 1. operum eius.
Exhortatio ad eucharistiam, Mart. Lutheri. Eiusdem sermo de præparatione ad eucharistiam.

¶ *De sacramento simpliciter, & sacramento altaris.*

De adoratione sacramẽti, M. Lutherus. Gerardi Vuesterburgij.
De sacramento miraculoso, Hein. Institoris.

¶ De sacra-

¶De sacramento altaris, Algeri libri 3.
Pascasius. Cesarij Cistertien. exempla distinct. 9. Ioan. Gerson Tomo 3. Guielmus abbas. Heinricus de Cosueldia. Hildegardis. Hildebertus. Laurent. Iustinianus. Io. de Teneramunda. Manuale Parrochialium cap. 4.
Algerus & Vuolfhelmus abbas contra Berengarium. Hildegardis cõtra quosdã hæreticos sui temporis. Vrbani Regij institutio, quantum ex sacris literis sciri potest, excusa Germanice Augustæ 1523. in 4. chartis 6.
De sacro altaris mysterio, Innocentius papa 3.
De sacramento altaris.
Quod huius sacramenti in ueteri testamento figura præcesserit, & baptismi.
De institutione huius sacramenti.
De forma.
Quare Christus post alium cibum dedit hoc sacramentum discipulis.
De sacramento & re.
Quod res sacramẽti duplex est, Lombardus 4. 8.
De duobus manducandi modis.
De errore illorum, qui dicunt Christum tantum à bonis sumi.
De intelligentia quorundam uerborum ambiguorum, Lombard. 4. 9.
De hæresi illorũ, qui dicunt corpus Christi non esse in altari, nisi in figura uel in signo.
De sanctorũ testimonijs, quibus probatur uerum corpus Christi esse in altari, Lombard. 4. 10.
De modo conuersionis.
Quomodo dicitur corpus Christi confici de substantia panis.
Quare sub alia specie sumatur.
Quare sub duplici specie.
Quare aqua misceatur uino.
Quale corpus dedit Christus discipulis in cœna, Lombardus 4. 11.
Vbi illa accidentia fundentur.
De fractione & partibus.
De confessione Berengarij.
Quid illæ partes significent.
Si Christus immolatur in altari quotidie, & an sit sacrificium quod à sacerdote geritur.
De causa institutionis, Lombardus 4. 12.
Si hoc sacramentum conficiatur ab hæreticis, uel excõmunicatis, Idem 4. 13.

¶ *Hostia. Oblatio. Sacrificium. Communio simpliciter, & sub utraq; specie. Synaxis. Mysteriorum celebratio & participatio. Sacramentum calicis dominici.*

Hostia, Rainerius. Oblatio, Idem.
De oblatiõe altaris, Hieronymus Strid. Tomo 4.
De sacrificij oblatione, Fulgentius.
Sacrificij nouæ legis defensio, Ioannis Cochlæi.
Sacrificium eucharisticũ noui Testam. Sarcerius ex Augustino.
¶Communio sacra, Pechanus 4. 99. sacrosancta, Marullus 4. 12. Dionysius Rickel.
Exhortatio ad sacram communionem, Hieronymi Gæbuuileri.
De communicandis his qui ultimo supplicio plectuntur, Ioan. Geiler.
Peccatum post communionem, Pechanus 4. 99.
¶De communione sub utraq; specie, Io. de Indagine, Lombardus 4. 11.
De cõmunione laicorum sub utraq; specie, Ioan. Gerson Tomo 1.
De cõmunione sub una specie, Aeneæ Syluij dialogus epistola 130.
De communione sub panis specie, Ioã. Dietenberg.
De utraq; specie assertio Io. Riuij.
De eodem M. Lutheri sententia, excusa Germanice 1522. in 4. chartis 5.
Omnes tenẽtur cõmunicare sub utraq; specie, Antonius Anglus articulo 9.
¶Synaxis, Marullus 4. 12. Gilberti Cognati dissertatio.
De celebratione mysteriorum, Efrem.
De incontaminatis Christi mysterijs, Io. Damascenus libro 4.
De participatione diuinorum mysteriorum, Antonius mon. Melissæ 2. 100.
De sacramento Dominici calicis, Cyprianus.

¶ *De cœna Domini.*

De cœna Domini uel Dominica, Cyprianus Carthag. Ioã. Gerson Tomo

2. Pechanus 4. 98. Marullus 4. 12. Simonis Fagelli Villatici conciones 3. Sarcerius ex Augustino. Huld. Zuinglij breuis institutio Tomo 2. Ioan. Caluinus cap. 18. Eiusdem libellus Gallicus à Nic. Lasio Latinitate donatus. Mart. Bucerus in cõmentarijs super euangelia. Philipp. Melanchthon loco 24. Veterum sententiæ collectæ ab eodem. Io. Hoperi liber Anglicus Tiguri nuper excusus. Huld. Zuinglij liber ad Iacobũ Struthionem, & alius ad Matthæum Albe rum, Tomo 2. operum eius. Mar. Bucери apologia. Idem cõtra Murnerũ. Ioan. Oecolampadij responsio ad Lutheri Confessionem, Tomo 2. operũ Huld. Zuinglij excusa.

De sacramento cœnæ Domini, Io. Lod. Viues libro 2. de ueritate fid. Christ.

De sacramento cœnæ domini locus copiose tractatur in Sanctis Pagnini Isagoge ad mysticos scripturæ sensus, quo loco totum ferè sextum Ioannis Euangelistæ caput exponit, citatis fermè cunctis expositoribus.

De uerbis Christi in cœna, responsio orthodoxa Huld. Zuinglij.

De sermone Domini in cœna, Laurent. Iustinianus.

Clarissimorum uirorum, qui Halæ Sueuorum conuenerunt, syngramma, super uerbis cœnæ Dominicæ ad Ioan. Oecolampadiũ, chartæ 13. excusæ in 8. 1526.

Ioã. Oecolampadij Antisyngramma ad Sueuos de cœna Domini.

De genuino sensu uerborũ cœnæ, Idem ex patribus uetustis.

Epistola ex Batauis missa, longe aliter tractans cœnam Dominicam, quàm hactenus tractata sit, &c. 1525. impressa in 4.

Huld. Zuinglij sermo primus ex habitis in Synodo Bernensi.

De origine errorũ circa cœnam Domini, Hein. Bullingerus.

¶ *De corpore & sanguine Domini.*

De corpore Christi uide etiam supra Titulo 3. ubi de Christo.

De corpore Domini uel Dominico, uel Christi, liber 1. Eucharistícõn Honorij. Alberti Magni sermones 32. Aegidius de Roma. Nic. de Lyra. Thomas Aquinas. Pascasius Ratbertus.

Ioã. Oecolampadij responsiones duæ ad Mart. Lutheri errorẽ super sensu uerborum, Hoc est corpus meum: Germanice impressæ Basileæ apud Cratandrum 1527.

Idem ad Billicanum de sensu uerborum Christi.

De Christi corpore mystico, Antoninus Florent. Tit. 6. cap. 1.

¶ De corpore & sanguine domini, Bertramus. Isidorus. Herigerus. Liber authoris incerti Tomo 4. operũ Hieronymi. Adelmannus. Ratherius Lobieñ.

De sacramẽto corporis et sãguinis Christi, Pechanus 4. 99. Marullus 4. 12. Hermannus Bodius. Confessio Ioan. Pomerani. Ioan. Faber Vienneñ. episcopus.

De corporis & sanguinis Christi religione, Hierem. Pad. 1. 1. 34.

Contra nouum errorem de sacram. corporis & sang. Christi, Io. Pomeranus.

Adhortatio ad uenerationem corporis Christi, sermo Germanicus Io. Oecolampadij, excusus Augustę 1521. in 4.

De adoratione sacramenti corp. Christi, Mart. Lutheri sermo Germanice excusus 1523. in 4.

De corpore & sanguine Domini contra Berengarium scripserunt, Lanfrancus. Guimundus. Humbertus monachus Tullensis. Guido monachus. Adelmannus ad Berengarium, & in alia epistola ad Paulinum. Fortè & infra aliquid reperies ubi contra hæreticos.

De sanguine Christi, Lupus Seruatus. Sixtus 4.

De corpore Christi, ut ad id sacerdotes munde accedãt, & quantum in se est non nisi mundos admittant, Rodolphus monachꝰ ordinis Prædicatorũ.

Matthæi Philadelphieñ. precationes uiã perstruentes ad respiscentiã & sumptionem corporis dominici, Græce et Latin. Alardo Aemstelredamo interprete.

¶ Contra

¶Contra cœleſtes prophetas, Mar. Lutheri liber Germanicus. Eſt autẽ contra illos qui cum Zuinglio & Oecolampadio de Euchariſtia ſentiunt.
Eiuſdem ſermo contra Suermeros, eiuſdem argumenti.
Ad ſermonem Lutheri contra Suermeros, Huld. Zuinglius Tomo 2.
Querela ſine Agelæus εἰς ποτηριοκλεπτην, Aegloga Ioachimi Camerarij.

¶ De *Miſſa.*

De miſſa, Ioan. Gaſtius ex Auguſtino. Rainerius. Berno Augieñ. Bernardus Parentinus. Guil. Durandus libro 4. Rationalis.
De officio miſſæ, Maximus Taurineñ. Iſidorus. Innocentius papa 3. Vincentius Grunerius. Aegidius de Roma. Berno Augieñ.
De officijs diuinis, uide etiam infra circa finem huius Partis.
De toto officio miſſæ, Hildebertus.
Ioan. Chryſoſtomi miſſa Græce excuſa cũ uerſione Latina è regione, Ambr. Pelargi puto Pariſijs apud Vuechel.
De miſſa priuata, Mart. Lutherus. Iuſtus Ionas.
De miſſa publica, Gerardus Loríchius Hadamarius.
Qui primitus poſt Chriſtũ eo ritu ſacrificare cœperint, quem ille docuiſſet: & qui deinceps modum rei diuinæ faciendæ, quam Miſſam uocant, auxerint, Polydorus 5. 10.
De origine miſſæ, Antonius Anglus artic. 19.
De adoleſcentia miſſæ, dialogus Gallicus Petri Vireti.
De ſignificatiõe miſſæ, Thom. Aquinas.
Vnde mos ſit ut poſt rem diuinã factam diaconus pronunciet: Ite miſſa eſt: & unde miſſa & ceremoniæ dictæ, Polydorus 5. 11.
¶Andreæ Bodenſtein Caroloſtadij de utraq; ſpecie ſacræ Miſſæ, & quod cõmunicantes ſub utraq; ſpecie nõ ſint hæretici: liber excuſus Germanice 1522. in 4.
Baſilienſis eccleſiæ miniſtrorum reſponſio ad ſenatum cur miſſam abominationem dixerint, Germanice excuſa in 8. chartis 4. & dimid. Conijcio eam eſſe Ioan. Oecolampadij: nam et inter opera eius habetur liber de miſſa ad ſenatum.
De miſſa, Bartolemæus Vueſthemerus.
Eraſmi Alberi de differentia euangelicæ & papiſticæ miſſæ, & magno idolo Canone, liber Germanicus excuſus in 4. anno 1539. chartis 5. & ſemis.
Huld. Zuinglius, De canone miſſæ: De eodem apologia: De eodẽ contra Emſerum, Tomo 3. operum eius.
Idem de miſſa, in libro ad regem.
Idem de idolis & miſſa ad epiſcopũ Conſtant.
Ioan. Bryſman pro Luthero de miſſis & uoto.
Ioan. Caluinus cap. 18. de miſſa.
De miſſa mutanda, Io. Oecolampadius epiſtola 9.
Mart. Lutherus de abuſu miſſarum.
De abominatione canonis miſſæ, Idem.
Formula miſſæ & cõmunionis: uel, Miſſæ Chriſtianæ modus, eiuſdem.
Philippi Melhofer de Eriſzkirch propalatio ſecretiſſimi ſecreti Baalicorũ huius tẽporis ſacerdotũ Canonis, 1545. excuſa in 4. chartis 15.
Vniuerſitatis Vuirtẽbergeñ. ſeria actio apud principem Fridericũ de miſſa, excuſa olim Germanice in 4. char. 3.
Vrbanus Regius de miſſa.
Vuolfgangus Capito de Miſſa.
Vuolfgangi Muſculi contra miſſam papiſticã aliquot conciones Germanicę.
Eiuſdem liber contra Cochlæum miſſæ papiſticæ aſſertorem.
¶De ſacrificio miſſæ, Ant. Coruinus.
Miſſam non eſſe ſacrificium, Ioan. Oecolampadius.
Eiuſdem contentio cum Aug. Mario de ſacrificio miſſæ.
Miſſam non eſſe ſacrificium ſed commemorationem ſacrificij quod fuit Chriſtus, Huld. Zuinglius articulo 18.
Quod miſſa non ſit ſacrificium, Ioan. Gaſtius.
Cõcluſiones de miſſæ ſacrificio, R. Vauchop theologi Pariſieñ.
De ſacrificio miſſæ, Ioan. Eccius. Ioan. Faber epiſcopus Vienneñ.
¶Miſſam defendunt, Io. Fiſcherus Roſ

fensis episcopus. Io. Faber Vienneñ. episcopus. Albertus Carpensis princeps. Io. Dietenbergius. Vniuersitates tres, Parisiensis, Louaniensis, & Colonieñ.

Pro missa contra Lutheranos, Amb. Pelargus. Gaspar Sasgerus. Io. Mensingus. Michaël Vehe. Albertus Pighius. Schuuitzgerus.

Missæ assertio contra Lutheranam missandi formulam, Hieronymi Emseri.

Idē de canone missæ, cōtra Huld. Zuinglium.

De transubstantiatione, Ioan. Eccius.

De missa Latine dicenda, Idem.

¶ Missalia diuersa typis excusa, Romanum, S. Dominici, Carmelitarum, Camaldulensium, Cistertiense.

Missale emendatum per Nicolaum abbatem de Pomerio.

Missale Græcum: cui eadem fortè est Liturgia Chrysostomi, Græca, & Latina per Ambr. Pelargum.

Officia uirg. Mariæ diuersa typis excusa, Romanum, S. Dominici, Carmelitarum, Monasti. Camaldulensium.

Sequentiæ missæ, Godescalci Capellani.

Officiale Othonis episcopi Constantieñ.

Ordo Romanus, Bernoldi Constantieñ.

De passione domini in cōsecratione corporis eius miscenda, in epistola Alexandri episcopi seu papæ Rom.

¶ Missalis quadruplex expositio, nescio cuius authoris, excusa olim in 4.

Expositio missæ, Dionysij Rickel. Bernhardi Parentini. Hermanni Schildis.

De mysterijs missæ, Hamularius Fortunatus.

Titelmanni expositio mysteriorū missæ.

Resolutorium missæ, liber impressus, haud scio cuius scriptoris.

In Canonem missæ scripserunt Angelus Saxo de Brunsuico uulgo Emgelin9. Gabriel Biel. Odo episcopus Cameraceñ. Remigius. Guilhelmus de Aquisgrano.

Canonis missę paraphrastica explicatio, cum declaratione ceremoniarum, & breui ad populum exhortatione, per Michaëlem Suffraganeum Moguntinum: excusa Augustæ 1548. in. chartis 11. & semis.

Missæ officium cum prosis in eo dici solitis, exponit in Elucidatorio ecclesiastico Iodoci Cichthouei.

In officium missæ, Conradus Hensel.

In officium missæ & Canonis, prolixum uolumen Nicolai de Alsentia Carmelitæ.

Sequentiarum in missis expositio, Ioan. Adelphi. Cantus compositi in Missam, &c. uide supra libro 7. de Musica Titulo 4.

Speculum missæ, Ioānis de Lanszhem.

¶ De præparatione ante missam, Iacobus Carthusieñ.

De præparatiōe sacerdotis ante missam, Conradus de Rodenberg.

Resolutorium dubiorum circa celebrationem missarum, Ioannis à Lapide.

De celebratione missarū, Henricus de Gauda. Dionysius Rickel.

Dialogus inter episcopum & presbyterum Henrici de Hassia iunioris. Alber9 de Ferrarijs. Matthæus de Cracouia.

Dialogus conscientiæ & rationis de celebratione missæ frequentanda uel intermittenda, Matthæi de Cracouia.

De his qui frequenter uel tarde celebrāt, Iacobus Iunterbuck Carthusieñ.

De missarū auditione, Ioā. de Indagine.

Quare nonnulla tam Hebraica q̄ Græca, uel Syriaca uerba, in missa usurpentur, et ibidem de eorum significatu, Polydorus 5. 12.

De sacramēto missarumq̄ ualore, Guernerus uel Vuernerus Carthusianus.

Vnde consuetudo sit, conuiuari, cum quis sacerdos primum celebrat missam, Polydorus 5. 1.

Vtilitates missę, liber excusus nescio cuius authoris.

De laude Parochorum & ministrorum necessariorum: Deq̄ inutili sumptu qui ab inscio populo confertur ad missarum celebrationem, &c. sesquichartata Germanice olim excusa in 4.

¶ Officia administranda, Pharetra.

De officio missæ plura uide paulò superius.

De officijs mysticis, Fridericus Nausea.

De ecclesiasticis officijs, Hamularius Fortunatus.

Officium

Officium diuinum, Pharetra.
De diuinis officijs, Angelomus. Rhabanus Fuldensis. Guilielmus Durandus libro 5. Rationalis. Ioan. Beleth. Remigius. Vualafridus. Rupti Tuitiensis libri 12. Guiliel. Antisliod. Herigerus.
Officium de S. Trinitate, quod in octauis pentecostes canitur, à Stephano episcopo Leodien. cõpositum est: item de S. Cruce, de S. Lamperto martyre, aliisq; multis cantum ordinauit Tritemius.
De nouorum officiorum institutione in ecclesijs, Felix Malleolus.
Contra negligentes diuinum cultũ epistola cœlo lapsa, Felix Malleolus.
¶ De antiquo more interdicendi contumacibus sacris, Polydorus 4. 12.

¶ PARS 10. De ieiunio. De pœnitentia, De confessione & satisfactione.

¶ De ieiunio.

Ieiunium, Marullus 4. 1. Bernardi flores 5. 29. Rampigollus cap. 1. Rainerius. Pechanus 4. 97. Coruinus. Pharetra. Plura uide supra Titulo 4. Parte 8. in Temperantia. & libro 16. in Ethicis quædam Tit. 24.
Cibi & potus abstinentia, Marullus 4. 1.
Ieiunium & eleemosyna, Pharetra.
Ieiunium & castitas, Ibidem.
De ieiunio & continentia, & oppositis, Antonius mon. Melissæ 1. 38.
De ieiunio & abstinentia, Hermannus Bodius.
De ieiunio & oratione, Pharetra. Anton. Coruinus.
Ieiunium hypocriticum, Coruinus.
De ciborum delectu, Coruinus. Huld. Zuinglius artic. 24. Def. Erasmus ad episcopum Basilien. Tomo 9. operum eius.
De delectu & libero ciborum esu, Huld. Zuinglius Tomo 1.
De ijs qui offenduntur cibis & mensæ uarietate, Anton. mon. Melissæ 2. 98.
De ludaica uana religiõe prohibitionis quarundam specierum ciborum, Hierem. Paduan. 1. 1. 41.
De esu carnium, & quod sano monacho secundum regulam Benedicti, illicitus sit, Ioannes abbas S. Bertonis in Gandauo.
De carnium esu, Bartolem. Vuestheme rus. Ioan. Gerson Tomo 2. Ioã. Gastius ex Augustino.
De uotis quæ fiunt ad ieiunandum, abstinendum carne, &c. Bernardinus 1. 36.
De modo Christianæ abstinentiæ in cibis sumendis cum ieiunatur, Polydorus 6. 6.
Aribonis archiepiscopi Moguntini synodus, in qua de ieiunijs & alijs ceremonijs fit decisio, anno Domini 1023.
De ieiunio ecclesiastico, Ioannes Faber Vienneñ.
De obseruatione ieiuniorum, Manuale Parrochialium cap. 11.
De ieiunijs quatuor temporum obseruandis, Theodori Balsamon epistola Græca ad Antiochenses.
Tempora ieiunanda, Vincentius Bell. 3. 10. 26.
De ieiunio 4. temporũ, Berno Augien. Manuale parrochialium cap. 15. Polydorus 6. 3.
De ieiunio 5. dierum, Basilius Magnus Iano Cornario interprete.
De quadragesima, Pharetra. Ioan. Aurelij Augurelli carmen. Hieronymi sermo Tomo 4.
De ieiunio quadragesimę, Maximi Taurinen. liber 1. Polydorus 6. 3.
De quadragesima & quinquagesima, Aurel. Augustinus quæstione 81. Tomo 4.
Sermones quadragesimales, uide supra Titulo 2. Parte 7.
De ieiunio quintę feriæ, Io. de Indagine.
De ieiunio sabbati, Berno Augien.
Quando primum sacræ uigiliæ in ieiunium fuerint mutatæ, & ibidem nocturna sacra apud ueteres semper fuisse damnata, atque de instituto ieiunij quartæ & sextæ dierũ hebdomadæ, Polydorus 6. 4.
De initio ieiunij, & quale uerum sit ieiunium, ac de ieiunij aduentus, quem uocant, & quadragesimæ, quatuorq; temporum instituto, Polydor. 6. 3.

¶ De pœnitentia.

De pœnitentia, Canones Petri, Basilij

homília ínterprete Vuolfg. Muſculo.
Effrem ſermone 1. Iſaac monachus.
Hieronymi ſermo Tomo 4. Victor Capuanus. Sarcerius ex Auguſtino. Bernardi flores 5. 1. Coruínus. Hanapus 61. Pharetra. Rainerius. Flos Theologiæ. Marullus 4. 9. & 4. 10. Rampigollus cap. 100. Pechan. 4. 83.

De pœnítentía euangelica & confeſſione ſecundum ueteris theologię doctores: Opuſculum collectũ ex citatione locorum, qui ſuper hac re apud ueteres & recentiores quoſdam theologos inueniuntur.

De pœnitentia, & pertinentibus ad confeſſorum audientiam, in ſecunda parte Manipuli curatorum.

De pœnitentía & conuerſione, Effrem ſermone 9.

De pœnitẽtia plura & de reformatione ac conuerſione uide ſupra Titulo 4. parte 1. & libro 16. Titulo 23.

Pœnitentía indiſcreta, Flos Theologiæ.

Pœnitentía falſa, Pechanus 4. 84.

De baptiſmo & pœnitentia, Baſilius Magnus.

De pœnitentia.
Vnde dicitur pœnitentía.
Quid ſit pœnitentía.
Quid ſit pœnitere.
De ſolenni & unica pœnitentía.
Quod peccata ſæpe dimittuntur per pœnitentiam, Lombardus 4. 14.

Quod pluribus irretitus peccatis nõ poteſt uerè de uno pœnitere, niſi de omnibus pœniteat, Idem 4. 15.

De tribus in pœnitentia cõſiderandis, ſ. cõpunctione, cõfeſſione, et ſatisfactio
Quæ ſit uera ſatisfactío. (ne.
Quæ ſit ſatisfactio falſa.
De tribus actionib. pœnitentiæ, Lombardus 4. 16.

De hís qui in fine pœnitent.
De hís qui pœnitentiã non cõplent.
De illo, cui ſacerdos indiſcret9 iniunxit pœnitentiam paruam.
Quod morientibus non eſt imponenda ſatisfactio, ſed innoteſcenda.
Quod non eſt pœnitentía neganda, uel reconciliatio in neceſſitate.
Quod presbyter non reconciliet aliquem inconſulto epiſcopo, niſi in neceſſitate.
An oblatio eius ſit recipienda, qui currens ad pœnitentiam præuenitur morte, Lombard. 4. 20.

De triplici purgatione ſeu pœnitentia priſcorum, Polydor. 6. 1.

De tribus partibus pœnitentiæ, Hein. Herp.

Quod aliquis uere pœnitet, etſi non de omni ueniali, Lombardus 4. 21.

Pœnitentia lapſi & rebaptizandi, Hieronymus Strid. Tomo 2.

Ad eos qui lapſis temere pacem dederũt, Cyprianus.

Pœnitentia non differenda, Pechanus 3. 11. & 3. 12. & 3. 13.

Pœníteas cito, de pœnitẽtía & eius circũſtantíjs: Liber impreſſus, neſcio cuius authoris.

Pœnitentia tarda, Flos Theologiæ.

De ſatisfactione pœnitentiæ, Pynuſij ſermo inter Collationes Caſſiani. Plura de ſatisfactione inferius.

Lamentum pœnitentis, Iſidori.

De luctu ſalubri, ut Beati qui lugent, Brunfelſius Pandect. libro 9. Vide ſupra Titulo 4. parte 3. de dolore, triſtitia, & luctu.

Pœnitentiale, Ioã. Carnoteñ. Vide infra Tit. 8. de Summis pœnitentiæ.

De ueritate contritionis, Ioan. Lud. Viualdus. Vide ſupra Tit. 4. Parte 1. ubi etiam de pœnitentia.

De confeſſione.

De ſacramento confeſſionis, Manuale parrochialium cap. 5.

De confeſſione, S. pater Maximus. Cyprianus ad Moſen & Maximũ. Rampigollus cap. 29. Manipulus florum. Bernardi flores 5. 2. Hugo de S. Victore. Ioan. Gerſon Tomo 2. Huld. Zuinglius in libro de uera & falſa religione. Idem articul. 52. Brunfelſius Pand. lib. 4. Ioan. de Duren. Pharetra. Lumen animæ Tit. 37. & parte 2. cap. 37. Bernardi flores 7. 25. Coruinus. Flos Theologiæ. Bruſonius 2. 13. Rainerius. Bernardinus Ochinus 1. 14.

Quædam ad confeſſionem pertinentia uide proxime ſuperius in Pœnitẽtia: & ſupra Titulo 4. parte 1. ubi itidem de pœ-

de pœnitentia quoq; agitur.
De peccato & confessione, S. pater Maximus.
De confessione peccatorum, Melanchthon loco 28. Marullus 4. 11. Hanapus 106.
Cõfessio pœnitentis, Iod. Vuindshemij.
De pœnitentia & cõfessione, Antonius monachus Melissæ 1. 17.
De confessione, Vincentius Bell. 3. 10. 9. Effectus eius, ibid. distinct. 14. Impedimenta, 16.
Confessio fallax, Vincentius Bell. 3. 3. 6. Inutilis, 3. 10. 15. Recõmendatio eius, 3. 10. 13.
De confessione & indulgentia peccatorum, Hierem. Pad. 1. 1. 37.
Institutio quotidie cõfitendi deo per Vrbanũ Regiũ, excusa Germanice Argẽtinæ à Mar. Flach 1522. in 4. char. 1.
Confessio coram deo, Sarcerius ex Augustino.
Quid sit generalis confessio. Quod nemo debet confiteri peccata quæ non fecit, Lombardus 4. 21.
Confessio publica, Sarcerius ex Augustino.
Confessio publica publicorum criminũ coram priuato sacerdote, Idem.
De confessione auriculari, Ambr. Tarui sinus. Ioan. Faber Vienneñ. episcopus. Sarcerius ex Augustino. Bartolemæus Vuesthemerus.
De confessione secreta, Iacobus Latomus.
Confessio auricularis non est de necessitate salutis, Anton. Anglus artic. 11.
Confessionem sacramentalem diuinitus institutam esse, Io. Dietenbergius.
De confessione, & an papa eam præcipere possit, Mart. Lutheri liber Germanicus excusus olim in 4. Vitembergæ chartis 7. & semis.
De confessione triplici, Ioan. Caluinus cap. 9. Hermannus Bodius.
Confessionem non onerosam esse Christianis, Ioan. Oecolampadius.
De pio pœnitendi modo, & primo confitendi delicta instituto, Polydor. 6. 1.
Cõfessio qualis esse debeat, 3. 10. 12. Vincent. Bell. cõfiteri qualia debeãt, dist. 11. quibus oporteat confiteri, dist. 10.
Methodus confessionis in gratiam puerorum, Ioan. Arborei.
Libellus Germanicus de modo confitendi: charta 1. excusa Basileæ apud Nic. Lamparter 1519. in 8.
Mart. Lutheri breuis institutio de confitendi ratione: sesquicharta Germanice excusa Basileæ in 4. apud Adamũ Petri 1519.
Exomologesis, siue de modo confitendi peccata sacerdoti, Des. Erasmus Tomo 5. Io. de Indagine.
Confessionem Cypriani cuiusdam Græci Io. Reuchlin transtulit.
Vtrum sine cõfessione dimittantur peccata.
Si sufficit soli deo confiteri.
Quod non sufficit soli deo confiteri, si possit sacerdoti confiteri.
An sufficiat confiteri laico.
Ad quid ualeat confessio, Lombard. 4. 17.
De remissione quam præstat sacerdos, Lombard. 4. 18.
Alexandri Hierosolymorũ episcopi epistola super ordinatione Asclepiadis confessoris, citatur à D. Hieronymo.
Confessorum & martyrum laudes, Cypriani.
Opus uiarum dei, siue de triplici uia sanctorum, scilicet martyrum, cõfessorũ, & uirginum, Helizabetæ monialis.
De institutione confessorum, siue Defecerunt, opus impressum, Antonini archiepiscopi Flor.
Confessorum Summa, Angeli de Clauasio.
De summis casuum conscientiæ pro confessoribus plura uide infra Tit. 8.
De cognitione secretorum, Iacob. Carthus. Erford.
De pœna sacerdotis, qui peccata confitentis publicat, Lombard. 4. 21.
Si peccata dimissa redeant, Idem 4. 22.
De confessionibus audiendis, Ioã. Gerson Tomo 2.
De casuum reseruationibus, Ibidem.
De casibus reseruatis papæ uel episcopis, &c. Bernardinus Ochinus 1. 17.
De absolutione, Pharetra. Vide supra Parte 2. ubi de potestate soluendi & ligandi.

¶De satisfactione.

De satisfactione, Phil. Melanchthon loco 29. Sarcerius ex Augustino. Manipulus florum.

De satisfactione pro peccatis, Ioã. Faber Vienneñ. episcopus.

De satisfactione pœnitẽtiæ, Pynufij sermo inter Collationes Cassiani.

Opera nostra esse meritoria & satisfactoria, Ioan. Dietenbergius.

Plura uide supra Titulo 4. Parte 1. de operibus: et ibidem alio in loco postea, de pœnitentia & satisfactione.

Vtrum in mortali peccato manentes, & largas eleemosynas facientes debeant dici satisfacere, Lombard. 4. 15.

De satisfactione uenialium, Idem 4. 16.

¶PARS 11. *De matrimonio, & causis matrimonialibus.* De diuortio. (*De adulterio quædam dicta sunt supra ubi de intemperantia, & libro 17. in Oeconomicis Tit. 6.*) *De cœlibatu, conjugio et concubinis sacerdotum.*

De sacramento matrimonij, Manuale Parrochialium cap. 7.

De matrimonio, Antonius Coruinus. Rampigoll. cap. 83. Sarcerius ex Augustino. Pharetra. Rainerius. Hanapus 89. Magno in Sophilogio 3. 4. 8. & 9. & 10. Huld. Zuinglius in libro de uera & falsa rel. Gaspar Sasgerus.

Mart. Lutheri sermonẽ de matrimonio, & duorum thematum de eodem analytica, Io. Lonicerus Latine reddidit.

Des. Erasmi apologia de matrimonio ad Briardum, Tomo 9.

De matrimonio carnali, Pechano 4. 111.

De matrimonio spirituali, Ibidẽ, & Bernardi flores 7. 73.

De coniugio, Aurel. Augustinus quæstione 83. Tomo 4. Thomas de Vio. Fr. Lampertus.

Coniugia & coniugati, Pharetra.

De uita coniugalium, Dionys. Rickel.

Mart. Lutheri sermo de uita coniugali, impressus Germanice.

Bernardi Parochi Kembergeñ. ecclesiæ excusatio & responsio ad archiepiscopum Meidenbergeñ. de statu coniugali: Chartæ 3. excusæ Germanice in 4. anno 1522.

Nuptiæ, Pharetra. Vide supra libro 19. de Iure Indicis 2. Tit. 14. & libro 17. in Oeconom. Tit. 5.

De nuptijs & concupiscentia, Aur. Augustini libri 2. uel potius Hugonis de S. Victore.

Nuptiarum dignitas, Coruinus.

Vxor, Pharetra.

De bono coniugali contra Iouinianum, Aur. Augustinus.

Christiani matrimonij institutio, Des. Erasmus Tomo 5.

Vide nonnihil supra de fœmina Christiana & mulierum uirtutibus, Tit. 4. Parte 1. circa finem in Oeconomicis.

De matrimonio post baptismum, Hieron. Strid. Tomo 2.

Bigami, Pharetra.

De digamia, Ioan. Montaigne: uide supra in libro de iure.

De digamia episcoporum, Mart. Luther us.

De monogamia, Hieronym. Strid. Tomo 1. Q. Sep. Fl. Tertullianus.

De uotis coniugum, uide Parte 12.

¶ *Diuersa de coniugio & uarijs eius circumstantijs cau sisq; matrimonialibus, ex Pet. Lombardi libris Sententiarum: numerus prior libri, alter distinctionis est.*

De sacramento coniugij.

De institutione, & eius causa.

Quando secundum præceptum, & secundum indulgentiam contractũ sit coniugium.

Quibus modis accipitur indulgentia.

Quod nuptiæ bonæ sint.

Cuius rei sacramentum sit coniugium.

Quæ sunt considerandа in coniugio, 4. 26.

Quid sit coniugium.

De consensu qui efficit coniugium.

Quando incipit esse coniugium.

De opinione quorundam, qui dicunt coniugium non esse ante carnalem copulam, 4. 27.

Quod sponsa potest eligere monasteriũ sine consensu sponsi.

Quod coniugatus sine coniugis consensu nequit profiteri continentiã.

De adulterinis coniugijs.

Quod multipliciter spõsus & sponsa accipitur.

Quæ

Quæ ſponſa ſit uidua mortuo ſponſo, & quæ non, 4. 27.
Si conſenſus de futuro etiam iuramento firmatus, faciat coniugium.
De his quę pertinent ad ſubſtantiam, & ad decorem ſacramenti.
Vtrum conſenſus ille, qui facit matrimoniũ, ſit de carnali copula, an de cohabitatione, an de alio.
Quare de latere uiri formata eſt mulier, 4. 28.
Quod non eſt conſenſus legitimus, ubi eſt coactio, 4. 29.
De errore qui euacuat conſenſum.
De coniugio Mariæ & Ioſeph.
De finali cauſa coniugij.
Quod malus finis non contaminat ſacramentum, 4. 30.
De tribus bonis coniugij.
De duplici ſeparatione.
De his qui procurant uenena ſterilitatis.
Quando ſint homicidæ, qui procurant abortum.
De excuſatione coitus, qui fit per bona coniugij.
De indulgentia, quam fecit Apoſtolus.
De malo incontinentiæ.
De carnis delectatione, quæ peccatũ ſit uel non, 4. 31.
De ſolutione carnalis debiti.
De continentia ex communi conſenſu ſeruanda.
Quando ceſſandum ſit à coitu.
Quibus temporibus nõ ſint celebrandæ nuptiæ, 4. 32.
De diuerſis legibus coniugij.
Vtrum Ioannis uirginitas ſit præferenda caſtitati Abraæ.
Quæ erat conſuetudo coniugij ſub lege.
Cui licebat tunc plures habere uel non, 4. 33.
De perſonis legitimis.
De frigidis ſeparandis, uel non.
De his qui maleficijs impediti coire nequeunt.
De furioſis.
De his qui dormiunt cum duabus ſororibus.
Quod non eſt dimittenda uxor ꝓ aliqua macula corporis, 4. 34.
De iure uiri & mulieris.
Quod fornicariam nequit dimittere uir, niſi ipſe expers fuerit fornicationis.
De reconciliatione eorum, qui propter fornicationem ſeparantur.
De illis qui ante coniunctionẽ ſe polluerunt per adulterium, 4. 35.
De ſeruis.
Vtrum propter extremam conditionem poſſit fieri ſeparatio.
De copulatione ſerui & ancillæ diuerſorum dominorum.
De uiro qui ſe facit ſeruum, ut diuidatur ab uxore, 4. 36.
De ætate contrahentiũ, Lombard. 4. 36.
In quibus ordinibus nequeat contrahi matrimonium.
De interfectoribus ſuarum coniugũ, 4. 37.
De uotis, & de uotorum differentia.
De illis qui poſt longam captiuitatem redeunt, 4. 38.
De diſpari cultu.
De cõiugio fidelis & infidelis, & duorum infidelium.
De fornicatione ſpirituali ꝓpter quã dimitti coniunx poteſt.
Pro quibus peccatis poſſit fieri ſeparatio, uel non.
Quando licet fideli aliam ducere, uel non.
Vtrum coniugium inter fideles ſit.
Quod coniugium ſit legitimum, 4. 39.
De cognatione carnali.
De computatione graduum conſanguinitatis.
Quare ſex gradus computantur.
De diſpenſatione Gregorij, habita ad Anglicos, 4. 40.
De gradibus affinitatis.
De uarijs traditionibus affinitatis.
Si coniugiũ ſit inter eos, qui nota conſanguinitate diuiduntur.
Quibus perſonis teſtificantibus ſint dirimenda coniugia.
Quid ſit fornicatio, & quid ſtuprum.
Quid adulterium, & quid inceſtus.
Quid raptus, 4. 41.
De ſpirituali cognatione.

Qui sunt filij spirituales.
De copula spiritualium uel adoptiuorum, & naturalium filiorum.
De copula filiorum qui ante compaternitatem, uel post nati sunt.
Si cui liceat duas commatres ducere, unam post aliam.
Si uir & uxor simul tenere ualeant puerum.
De secundis, & tertijs, & deinceps nuptijs, Lombardus 4. 42.
¶De compaternitatis impedimento ad matrimoniũ contrahendum, Huld. Zuinglius 1.
De libello repudij, Ioan. Chrysostomus Tomo 1. Andr. Osiander in Annotationibus super harmoniam suam.
De diuortio, Ioã. Dietenbergius. Mart. Bucerus in Euangelia. Des. Erasmi apologia ad Phimostomum, Tomo 9.
De causis matrimonialibus, Ioan. Brentius. Plura uide supra in Oeconomicis libro 17. Tit. 5. & 6. & libro 19. de iure, Indice 2. Tit. 14.
De adulterio quædam uide supra Tit. 4. parte 5. in Intemperantia.
¶De cœlibatu, Andr. Carlostadius. Io. Caluinus cap. 4. Hermol. Barbarus.
Contra cœlibatũ oratio Hortensij Tranquilli.
De cœlibatu ecclesiasticorum, Io. Gerson Tomo 2. Clericorum, Ioan. Eccius. Scripta aduersaria B. Latom. & M. Buceri. Plura uide supra ubi de sacerdotibus.
De sanctorum cõnubijs, Aug. Dathus.
Defensio coniugij sacerdotum, Phil. Melanchthonis. Bart. Vuesthemeri. Iusti Ionæ contra Fabrum. Huldrychi Zuinglij.
De uxoribus clericorum Pet. Damiani liber 1.
Q. Sep. Flor. Tertulliani ad uxorẽ lib. 2.
De initio cõnubij sacerdotalis apud Hebræos, & quando illud sacerdotibus occidentalibus interdictũ fuerit, Polydorus 5. 4.
Ecclesiastici uiri matrimonium captent, nisi castitatis donũ habuerint, Huld. Zuinglius articulo 29.
De amouendis cõcubinis, etiamsi uterq; cõtinere decreuerit, Ioan. Geiler Keisersp.
De fide concubinarũ in sacerdotes, Paulus Olearius Heidelbergeñ.
Contra concubinarios, Ioan. Chrysostomus Tomo 5.
Licet sacerdotibus uxores ducere, Antonius Anglus artic. 12.
Supplicatio quorundã apud Heluetios Euangelistarũ ad episcopũ Constantieñ, &c. ne scortatiõis scandalũ ultra ferat, sed uxores presbyteris permittat: excusa olim Tiguri apud Frosch.
Huld. Zuinglij parænesis ad ciuitatem Heluetiorũ, ne euangelij cursum impediant, nec sacerdotum connubijs offendantur.

¶PARS 12. *De uotis.*

De uoto, Manipulus florum. Lumẽ animæ Parte 2. cap. 2. 265. Vincent. Bell. 1. 3. 67. Pharetra. Rainerius.
De uotis, Pechanus 1. 63. Brusonius 7. 15. Hanapus 15. Rampigollus ca. 137. Io. Eccius. Mart. Bucerus in Euangelia. Mart. Lutherus. Bernardinus Ochinus 1. 32. Io. Caluinus ca. 4. Huld. Zuinglius in libro de uera & fal. rel.
Votum, oraculum, miraculum, Marsilius Fic. 6. 32.
Vota non sunt spernenda, Idem 1. 79.
De primo usu uouendi uota Deo, ac nudipedalia sacra agendi, Polydor. Vergil. 6. 11.
Schuuitzgerus contra Lutherũ de missis & uoto.
Io. Brysmannus pro Luthero de ijsdem.
Voti religio, 1. 1. 17. Hierem. Pad.
De uoto peregrinationis, Bernardinus Ochinus 1. 39.
De tribus uotis substantialib. religionis, Hein. de Cosueldia. Humbertus.
De uotis trib9 ad Carthusieñ. Philippus Melanchthon Tomo 3.
Castitas an uouenda, Huld. Zuinglius artic. 30.
De uoto castitatis, Bernardinus Ochinus 1. 35. Lombardus 4. 38.
De uotis coniugũ, & uotorum differentia, Lombardus 4. 38.
De uoto continentiæ coniugum, Aur. Augustinus epistola 199.
De uotis ieiunij & abstinentiæ carnis, Bernardinus Ochinus 1. 36.

De Scho-

De scholasticorum scriptis & uotis, Ioã. Gocchius.
De uotis monasticis iudicium Mart. Lutheri.
De uotis & religionibus factitijs, Ioan. Gocchius.
De uoto inclusionis, Bernardinus Ochinus 1. 37.
De uoto obedientiæ, Idem 1. 34.
An illi qui se per uota religionibus obstrinxerunt, exire debeant ad subueniendum proximo, præsertim cognatis, Bernardinus Ochinus 1. 38.
De uoto paupertatis, Idem 1. 33.

¶ PARS 13. *Templa. Ceremoniæ & ritus diuersi. Processio. Benedictiones, &c. Vasa templi. Vestes sacerdotales. Horæ canonicæ. Cantus ecclesiasticus. Imagines, reliquiæ, & canonizatio sanctorum. Vulgares tum aliæ tum superstitiosæ obseruationes inter Christianos. Libertas Christiana.*

Ecclesiæ, uel templa, Rampigoll. ca. 43.
Reuerentia in templo exhibenda, Hanapus 20.
De principio sacrarum ædium & cœmeteriorum, Polydorus 6. 5.
De dignitate ecclesiarum, Ambrosius Tarusinus.
Ecclesiæ solatia, Bernardi flores 7. 10.
De ecclesijs & ornatu earum, Io. Eccius.
De instituto dedicãdi templa, deq; ignis mysterio, Polydorus 5. 7.
¶ De ritibus & ceremonijs Iudaicis diuersis, uide supra Titulo 2. Parte 3.
De Hebræorum ritibus, Fr. Tissardus.
¶ Ceremoniæ & traditiões ecclesiæ, Sarcerius ex Augustino. Vide quædã supra Parte 4. ubi de traditionib9 humanis. De canonibus conciliorũ quædam infra Tit. 7.
Lex ceremonialis, Sarcerius ex Augustino.
Ecclesiæ ueteris consuetudines ex Augustino per Ioan. Gastium.
De ceremonijs, Des. Erasmus in Ratione uerę Theologiæ Tomo 5.
Rationalis diuinorum libri 8. Guilhelmi Durandi. Argumenta uide Tomo 1. nostro.
Ioan. Burckardi liber ceremoniarum ecclesiæ Romanæ, excusus olim Rom[illegible] ut audio, in folio. Haud scio an idem sit, qui Venetijs impressus est, anno 1516. hoc titulo, Ritus ecclesiasticorũ Roma.
Ritus creandorum pontificum, impressi in 8. cum alijs quibusdã. Vide supra ubi de papa.
Ritus ecclesiæ Vitebergensis per Schnepium.
De uera ecclesiarum reconciliatione in ceremonijs disciplina & doctrina, M. Bucerus.
De antiquo iurandi modo, interdicẽdiq; contumacibus sacris, Polydor. 4. 12.
De usu luminũ in nostra religione, Cæ. Rhod. 15. 15.
Vnde nostris consuetudo sit festis diebus exornare templa, ac in illis offerre cereas imagines, tabellasq; miraculorum ponere: item conuiuari, cum quis præsertim sacerdos primam celebrat missam, quam uocamus, Polydorus 5. 1.
De fraternitate uulgari simul conuiuantium, Vuernerus Roleuinck.
Christianum conuiuium & eius ceremoniæ, Polydorus 6. 6.
Vnde fluxerit mos pedes mutuo lauandi, Idem 4. 13.
¶ Sors sine superstitione licita uidetur, Brunfels. Pand. libro 9.
¶ Christianus quomodo testari seu testamentum relinquere debeat, Bernardinus Ochinus 1. 21.
De uerbo mirifico, Ioan. Capnionis liber. Vide Tomo 1. nostro.
¶ De modo agendi processiones, Dionysius Rickel.
Mart. Lutheri sermo de oratione & processione in diebus Rogationum, &c. sesquicharta excusa olim Germanicè in 4.
De rogatione & supplicatione nonnihil uide supra Tit. 4. Parte 5. ubi de Oratione in genere.
Qui primitus inuenerit litanias, Polydorus 6. 11.
De nudipedalibus sacris, Polydorus ibidem.
¶ De aqua benedicta, Io. de Turre cremata.
De primo usu aquæ quam dicimus sanã

ctam, Polydorus 5. 8.
De aqua mystica, Pharetra.
Spiritualis aqua, Ibidem.
De aqua & sale benedicendis, Alexandri episcopi Rom. epistola.
Ritus quidam ecclesiastici, qui pertinēt ad cantus quosdam, exorcismum & benedictiōes aquæ, uini, agni paschalis, casei & ouorum, &c. per Nicolaū abbatem Monasterij de Pomerio descripti.
De benedictiōibus aëris cum sacramento, Felix Malleolus.
Quomodo intelligendum sit, Maledicā benedictionibus uestris, Lombardus 4. 19.
¶De pallio, ueterum Christianorum uestitu, Q. Sept. Flo. Tertullianus.
De origine uasorum, indumentorumq; sacerdotaliū, ac de primo eorundem sacrandorum instituto, & unde usus tintinabulorum, item uelorum, cortinarum, candelabrorum, & uexillorū, Polydorus 6. 12.
¶De horis canonicis, Ioā. de Ligniano. Albertus de Ferrarijs. Hein. de Hassia. Hermannus Schildis. De horis canonicis dicendis, Nic. Plonius. Io. Mœsch.
De oratione & horis canonicis, Ioan. Eccius.
De horis canonicis deuotè persoluēdis, Vuernerus Roleuinck.
Qui primitus instituerint horas canonicas, Polydorus 6. 2.
Vmbertus Viennensis Theologus primus instituit horas canonicas, Rhap. Volaterr.
Horæ ad usum Romanum: Aliæ ad Parisieñ: Aliæ ad Syluanectensem, excusæ Parisijs.
¶De cantu ecclesiastico, Bart. Vuesthemerus. Pharetra.
Cantus nouus & chorus, Pharetra.
De nouo cantu, Aurel. Augustini liber Germanice uersus, & excusus Augustæ cum alijs quibusdam 1521. in 4. apud Sigismundum Grim.
De Psalmodia, Pharetra. Bernardi flores 5. 42.
De hymno & oratione & psalmodia in conuentu, Ioan. Scholasticus 18.
De psalmis quædam in genere uide Titulo 2. supra inter libros Biblicos, ubi de Psalmis.
De cantore, Lombardus 4. 24.
Qui primitus sanxerint ut Psalmi à choro alternis canerentur, & ibidem de origine chori. Polydorus 6. 2.
Prosarum siue Sequentiarū liber de festis per circulum anni, Notgeri episcopi.
De hymnis & sequentijs, Iacob. Vuimpfelingius.
Sacra responsoria, Pauli Aretini.
Elucidatoriū ecclesiasticū Iodoci Clichtouei, quo exponuntur hymni, & alia cantica ecclesiæ, & officiū missæ cum prosis eius.
In Cantica ecclesiastica, Iacobi de Valentia commentarij.

¶ *De imaginibus in templis.*

De sanctis, eorumq; ueneratione & adoratione dictū est supra Titulo 4. Parte 5. in Iustitia diuina. hic de imaginibus & simulachris, quoniam in templis collocātur, locus erit: etsi plæraq; utrisq; communia uideri possint, sanctis inquam & imaginibus ipsorum.
De idolis & idololatria, uide in Polemicis Parte 5.
De origine erroris circa diuorum inuocationem & simulachra, Henr. Bull.
Sculpturæ & imagines, Bernardus 4. 21. Imagines sanctorum, Ibidem.
De primo apud Christianos imaginum cultu, deq; modo eas uenerandi à patribus constituto, Polydorus 6. 13.
Quando primum crux cœperit haberi honori atq; ueneration i, Polydor. 5. 6.
Pro imaginibus sanctorum, Ioan. monachus Chrysoras. Gregorius papa 3. Ioan. Faber Viennensis episcopus. Michaël Buchinger⁹ cōtra Lutherū.
Contra simulachra, Epiphanius in libro Ancorato.
De ueneratione imaginum, Adrianus papa 1.
De adoratione imaginum, Ioan. Damascenus libro 4.
De imaginibus adorandis, Eustratij dialogus Græcus.
Quod imagines quę ad cultum prostant sint tollendæ è templis, Ioā. Gastius.

De Leone

De Leone imperatore, qui edicto cauit, ut omnes imagines è templis, ac basilicis Christianorũ delerentur: & epistola Valentis, et Theodosij Augustorum de eadem re apposita, Crinitus 9. 9.

Ad præuaricatos in statuarum subuersione, Io. Chrysostomus homilia 20. ex 80. Tomo 4.

Io. Monachi Zonaræ sermo ad illos, qui à sacramentis & imaginibus arcent eos, qui semine polluti fuerint, Venus, libido.

De miraculo circa imaginẽ Christi apud Berythum, Athanasius.

Historia contumeliæ qua Iudęi imaginẽ D. Virginis affecerunt, in perpetuam memoriã iussu Maximiliani Cæsaris depictæ Colmariæ, unde etiam hanc ob causam pulsi sunt Iudæi. Carthag. 8. & semis hoc Titulo Germanicè impressæ olim in 4.

Simulachra quo loco habẽda, Coruin 9.

De tollendis imaginibus ad cultum prostantibus, Io. Oecolampadius.

De idolis & imaginibus Huld. Zuing. in Catech.

De statuis & imaginibus, Idem in libro de uera & fal. rel.

De imaginibus sanctorum abrogandis, Bart. Vuesthemerus.

¶ De canonizatione sanctorum, Troilus Maluitius.

De sanctis & reliquijs, Huld. Zuinglius in libro de uera & fal. rel. 2.

¶ *Vulgares tum aliæ tum superstitiosæ obseruationes inter Christianos.*

Vnde apud nostros mos sit spargere pecuniam in populum, dare epulum & strenam, ducere choreas, edere spectacula, exire calendis Maij in agros, & currere calẽdis Martijs per arua cum faculis accensis: & per dominica natalitia ministrũ quempiam facere dominum, ac ante initium quadragesimæ induere personas, Polydorus 2.

Cur sternuentibus bene precemur: oscitantesq́, ac quiduis facientes se crucis signo uallent: & de origine supplicationum nostrarum pompæ, Polydorus 6. 11.

¶ *De libertate Christiana.*

De libertate Christiana uide quædam supra ubi de operibus Titulo 4. Parte 1. Visum est autẽ hic quoq́ non incommode quædam de ea dici posse, cum ritus, ceremoniæ & obseruatiões externæ, non absolute necessariæ sint, sed liberè ferè (singulis præsertim hominibus, nec enim omnes ab ecclesiæ cœtu remoueri cõduceret) & pro charitatis iudicio, seruari omittiúe possint, modo ne temerè cõtemnant, &c.

De libertate Christiana, Coruinus. Mar. Lutherus. Ioan. Pupperus Gocchianus. Ioã. Caluinus cap. 12. Melanchthon loco 20. Barthol. Vuesthemerus. Sarcerius ex Augustino. Ant. Coruinus. Io. Faber Vienneñ. episcopus.

De uotis & religionibus factitijs, siue de libertate Christianæ religionis, Ioan. Gocchius.

De uera libertate Christiana, Bernardinus Ochinus 1. 28.

De libertate Christiana quod ad tempus & locũ, Huld. Zuinglius articulo 25.

De libertate ecclesiastica, Cõradus Hensel.

De necessitate absoluta, quæ opponitur libertati Christianæ, Io. Faber Viennensis episcopus.

¶ PARS 14. *De diebus festis & solennibus in genere & particulatim.*

De dierũ discrimine, Bartolo. Vuesthemerus.

De festis uel festis diebus, Athanasius. Io. Gastius ex Augustino. Isidorus. Rainerius. Pharetra. Manipulus florum.

De festiuitatibus, Manuale Parrochialium cap. 12.

De ferijs, Martinus Bucerus in Euangelia. Franciscus de la cruce. Viti Amorbachij oratio.

Solennitas, Manipulus florum. Lumen animæ parte 2. cap. 229.

De obseruantia dierum festorum. Ioan. de Duseldorp.

De celebratione festorum, Hein. de Gorrickem.

De celebritatibus sacrorum. Raph. Volaterranus loco 29.

De origine festorum dierum & relatione in catalogum diuorũ, Polydorus libro 6. cap. 7. & 8.
De festorum dierum obseruatione apud Hebræos, Idem 5. 7.
Lectiones Græcæ in festis, In Bibliotheca quadam Venetijs.
Cantica de festis diebus pluribus, Petri Burri.
De operibus diebus festis, Io. Oecolam. epistola 4.
De torcularibus tractandis die festo, Felix Malleolus.
De superstitione festorum, Ioã. Gerson Tomo 1.
De festorum abrogatione, Bart. Vuesthemerus.
De nouis festiuitatib. Nic. Clemangis.
Hebraicæ precationes, quibus in solennioribus festis, cum mensæ accũbunt, adhuc hodie Iudæi utuntur, &c. excusæ per Paulum Fagium Isnæ 1542.
¶ De sabbato, *Dionysius Alexandrin*9. Lombardus 2. 15. Iacob. Carthus. Erford. Cælius Rhod. paucula, 13. 21.
Vnde sabbata, Cælius Rhod. 7. 15.
Sabbatum uideri ab initio dissolutum, Idem 13. 22.
Sabbati obseruatio, Hanapus 19. Rampigollus cap. 117.
De sanctificatione sabbati, Conradus Henselt.
Cosmæ poëtæ Græci ecclesiastici carmen in magnum sabbatum, id est, pascha & alia eius opera impressa.
De religione obseruationis sabbatorum & quarũcunq; festiuitatũ, Hierem. Pad. 1. 1. 39.
De dominica die, Melito Asianus.
Cur sabbati loco dominicum ipsi colamus diem, Cælius Rhod. 13. 22.
De festis Dñi, Guilhelmus Durandus.
De festis Domini & sanctorum, uel de præcipuis festis, Honorius.
De festis sanctorum, Remigius.
De sanctis ecclesiæ, Ge. Vuicelius.
De sanctis & eorum festis, Pharetra.
De festis sanctorum 7. Guilhelmus Durandus.
Sacræ uigiliæ quando primum in ieiunium mutatæ, Polydorus 6. 4.
De obseruatione uigiliarum, sermo Hieronymi Tomo 4.
¶ Qui stationes & iubileum Romæ instituerint, Polydorus Verg. 8. 1.
Iubilus, Lumen animæ Titulo 61.
Gratia iubilei, Marsilius Fic. 1. 122.
Iubileum scripsit Arnoldus Oridryus.
V. supra quædã festa nominata in serm. per circũlunium.
De anno iubileo, Felix Malleolus. Iacobus Carthus. Erford.
De iubileo instituto à Clemente 6. Antoninus Flor. Titulo 21. cap. 8.
¶ De computo ecclesiastico, uide supra libro 8 de astronomia, Titulo 8.
De calendario & martyrologio, Vuernerus Roleuinck Carthusiẽn.
De singulis sanctis uide infra Titulo 7. in Historicis.
De bissexto, *Manuale Parrochialium* cap. 13.
Theophaniæ libri 5. Eusebij Cæsarien.
Theophili archiepiscopi Alexandriæ sermo Græcus in Theophanijs quæ inciderant in diem Dominicum, extat alicubi in Italia.
De Epiphanijs, Pharetra. Iodoci Galli oratio.
De Epiphanijs domini, homiliæ 2. Maximi Taurinen. Cælij Calcagnini oratio. Hieronymi Strid. sermo Tomo 4.
In festũ Epiphaniorũ, Gregorius Naz. Alexandri Cortesij oratio.
De Epiphaniæ festo, Aug. Dathus.
In Prudentij hymnũ de Epiphania, Def. Erasmi commentarius.
Vide supra ubi de sermonibus per annum de temp. & SS.
De Epiphania crucis, Thomas Venatorius.
De purificatiõe D. Virginis, Iodoci Galli oratio.
De remissione quinquagesimę, Collatio apud Cassianum.
Quadragesima & quinquagesima, Aurel. Augustin9 quæstione 81. Tom. 4.
Vide supra ubi de ieiunijs.
¶ De pascha uel paschate, Pharetra. Victor Capuanus. Melitonis Asiani libri 2. Theophili Alexandrini libri 4. uide Tomo 1. nostro. Hippolytus. Maximi Taurinen. homiliæ 3. Irenæus Lugdunen. ad Victorem papam. Lactantij

clantij carmen. Zosimus papa ad Hilarium. Polycratis Ephesiorum epistola ad Victorem papam Romanũ. Ioan. Aur. Augurelli carmen. Cosmę poëtæ Græci carmen in magnum sabbatum.

De die paschæ, Polycarpus Ioannis apostoli discipulus. Manuale Parrochialium cap. 14.

De die paschali liber cum Conceptionibus Iac. Ziegleri in Genesin & Exodum, ut ante annum audiui, Basileæ imprimendus, nondum impressus puto. Vide quædam infra in Polemicis Tit. 6.

De non mutando paschate, Cyprianus Venetus.

De gemino pascha, Richardus de S. Victore.

De ratiõe paschatis, Albertus Pighius.

De ratione festi paschalis, Dionysius abbas Romanus.

De cyclo paschali, Isidor9 lib. 6. Etymol.

De conseruatione paschæ, Ceolfridus.

De paschæ uel paschatis celebratione, Adelmus. Beda. Hieronymus Strid. Tomo 4. Ioan. Eccius. Proterius episcopus Alexandrinus.

De ratione paschalis celebrationis, Albertus Pighius.

De paschali termino inueniendo, Victorij Aquitanici liber, cui titulus, Cyclus magnus annorum 532.

Paschale opus uel Mirabilium diuinorum, Cælij presbyteri.

Paschalis hymnus, Helij Eobani Hessi.

De mysterio paschæ, Ambros. Mediol. Tomo 2.

De risu paschali, Ioan. Oecolampadius.

De cereo paschali, Hieronymus Strid. Tomo 4.

De quæstione paschali, Pascasini epistolæ 2.

¶De pentecoste, Gregorius Naz. Maximi Taurinen. homiliæ 3.

Exegesis in die S. Ioannis Euangelistę dicta, per Cyrillum Alexandrinum.

Odæ 3. de festo S. Gregorij, quo pueri ad scholas inuitari & deduci solent, Gasparis Bruschij.

In die omnium sanctorum oratio Christophori Marcelli.

¶PARS 15. *De unctione extrema. De sepultura & pertinentibus ad eam.*

De sacramento extremæ unctionis, Manuale Parrochialiũ cap. 8. Vrbanus Regius in Medicina animæ cap. 12. Vide supra qui scripserint de 7. sacramẽtis tum in genere tum singillatim.

De sacramento unctionis extremæ. De tribus generibus unctionis. A quibus fuerit hoc sacramẽtum institutũ. De iteratione huius sacramenti, Lombardus 4. 23.

¶De sepultura, Bartol. Vuesthemerus. Pechanus 4. 52. Pharetra. Rampigollus cap. 120. Hanapus 132.

Sepultura malorum, Pechanus 4. 53.

Mart. Lutheri Christiana cantica funebria Latine & Germanice impressa Vitebergæ 1542.

Funebres conciones 15. &c. Ioan. Spangenbergij Germanice, & Latine per Reinhardum Lorichiũ Hadamariũ.

De exequijs uel funerib. Hanapus 132. Rampigollus cap. 120.

De anniuersarijs, Petrus Viretus in dialogis Gallicis.

Officium pro mortuis, Idem.

Exequiæ mortuorum, Pharetra.

Cura pro mortuis gerenda, Aur. Augustinus Tomo 4.

Mortuorum luctus, Pharetra. Vide supra Parte 3. de luctu & Parte 13. in consolationibus mortis, & libro 16. in Ethicis.

Liber Germanicus impressus olim in 4. sesquicharta, hoc titulo: De laude parochorum, & necessariorum plebanorum: De inutili sumptu qui conferuntur ab imperita plebe ad missas, exequias, sepulturas, septimum, tricesimum, & anniuersarium diem, &c.

De officijs sepulturæ, Lombard. 4. 45.

Qui primi instituerint, ut anniuersaria iusta mortuis fierent, & de legitimo tempore lugẽdi mortuos, deq; lugentium habitu, ac quando luctus minuretur, & quare Francorum reginæ, dum sunt uiduæ, albis utantur uestibus, Polydor. 6. 9.

Contra Theologos, quod punitorũ corpora in cœmeterijs sepeliri debeant,

GOTTFRIED WILHELM LEIBNIZ BIBLIOTHEK
NIEDERSÄCHSISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Signatur: Leibn. Marg. 64:2, Stück 2, [234] - 107r
PUBLIC DOMAIN

Petrus Rauennas.
De origine nouendialis, septimaniq; sacrificij, Polydorus 6. 10.
De principio Cœmeteriorum, Polydorus Verg. 5. 6.

¶PARS 16. *Politica quædam.*

De politicis integrum librum supra dedimus, numero 18. huius Operis, in quo tum gentiles tũ Christianos scriptores citauimus, & pauca hæc illuc etiã ad suos locos referri possunt. Nolui autem ea hic omittere, ut saltẽ hac occasione adolescentibus indicarem, si non proprium librum de Politicis instituere placeret, quonam Theologiæ loco aptè reponi possent. Si cui hæc excusatio non satisfecerit, legat quæ superius scripsimus Tit. 4. Parte 1. in Oeconomicis.
¶Mores principum, Pharetra.
Vitia principum, Ibidem.
De officio magistratus & principum erga deum & homines, Antonius Coruinus in Expositione Germanica historiarum Iosephi.
Principum officij esse idololatriam & falsum dei cultum falsamq; doctrinam abolere, & ueram atq; Christianã doctrinã restituere, Philippus Melanchthon Latine, & Ge. Maior Germanice: Iosephus Kluog excudit Vitenbergæ 1540. in 4.
Tyranni, Hanapus 109.
An humana præcepta dominorum temporalium obnoxios peccato reddant, Bernardinus Ochinus 1. 25.
De magistratu humano, & quatenus obedientia ei debeatur, Mart. Lutheri sermo Germanicus excusus Vitembergæ 1523 in 4.
Christianę ciuitatis aristocratiã Io. Quintinus descripsit.
Institutio Christianæ reipub. secundum Mosen ex Iosepho, Sebastiani Castalionis Græce & Latine.
¶Gladius duplex, Pharetra.
De papa & imperatore, Honorius.
De potestate sæcularium personarum super ecclesiasticas, & cõtra, Stephanus Aufrerus. Plura uide supra ubi de papæ & ecclesiæ authoritate ac potestate, Parte 2. huius Tituli.
¶Lex iudicialis, Sarcerius ex Augustino.
De iudicio & æquitate uide supra Titulo 4. ubi de iustitia humana.
Testimonium, Rainerius.
An Christiano liceat iure agere, Mart. Bucerus in Euangelia.
¶Vulgi mobilitas, Hanapus 114. Rampigollus cap. 107.
Speculũ subditorum, Iacobi Gruytrode.
Speculum sæcularium, Eiusdem. Hæc specula fortè ad Ethica referẽda sunt, ubi de uirtute in genere.
¶De bellis, Io. Caluinus cap. 20.
An belligerandũ Christianis, Mart. Bucerus in Euangelia.
De uita militarium, Dionysius Rickel.
Ad milites templi siue templarios, Bernardus.
Plura uide supra libro 18. Titulo 13. & deinceps.

TITVLVS VI. CONTINET

Polemica. Partes sunt 5.

PARS 1. *De schismate, hæresi, & hæreticis in genere.*
2. *Hæreticorum ueterum & recentiorum (ut à quibusdam annotati sunt) secundum sectas & singulorũ etiam nõia catalogus alphabeticus.*
3. *Contra religionem gentium, siue paganorum. Gentilium scripta contra Christianos. De Iudæis, & contra eos. De Turcis ac Sarracenis, eorumq; religione: & de bello in eos mouendo. De scriptis quibusdam Lutheranorum, ut uocant, in genere: & aliorum contra Lutheranos.*
4. *De uarijs ueterum & recentiorum aduersarijs scriptis, sed extra hæreseos notam. De inuectiuis & apologijs diuersis.*
5. *Hæreses per locos dispositæ, eodẽ ordine quo totus hic liber digestus est.*

¶PARS 1. *De hæreticis quædam in genere. De corrupto ecclesiæ statu. De schismate. De hæresi, & apostasia. Superstitio. Qui scripserint de hæresibus & contra hæreses. Varia quæ circa hæreses considerantur. Hæretici quomodo tractandi, tolerandi, inquirendi, puniendi.*

DE dissonantia ecclesiæ, Herigerus Lobicẽ.

De cõ-

GOTTFRIED WILHELM LEIBNIZ BIBLIOTHEK
NIEDERSÄCHSISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Signatur: Leibn. Marg. 64:2, Stück 2, [235] - 107v
PUBLIC DOMAIN

De corrupto eccleſiæ ſtatu & uitijs mini ſtrorum eccleſiæ, Nicol. Clemangus.
De corruptione & reformatione eccleſiæ plura uide ſupra Titulo 5. circa finem Partis 1.
De neceſſitate reformandæ eccleſiæ, Io. Caluinus.
De inſtauranda religione, Hermannus Lætmation.
De concordia orbis terræ libri 4. Guilhelmi Poſtelli.
De componendis diſſidijs, Albertus Pighius.
Quo ſe pacto iuuẽtus in hiſce religionis diſſidijs gerere debeat, Ioã. Riuij Atthend. libri 2.
Quomodo quis extricetur à confuſione tot religionum, ſectarum & ſtudiorũ uitæ. Bern. Ochinus 1. 48.
Propugnaculum eccleſiæ, liber impreſſus neſcio cuius authoris.
¶ Hæreſeon aliæ nominantur ab authoribus, uel illis qui eas inſigniter promouerunt ut Ariani, Sabelliani: aliæ à gentibus & nationibus, ut Armeni, Rutheni: aliæ à doctrina, ut Monothelitæ: aliæ à facto aliquo uel ceremonia, ut Aſcitæ: quædam innominatæ ſunt, quę ſingula ferè dogmata habẽt, ex quorum diuerſitate dignoſcũtur. Aliarum aliæ ſingulas aliæ plures à catholica eccleſia diuerſas opiniones fouent.
Schiſma eſt opinio uel ſecta quæ à catholica eccleſia diſſidet, uel in leuioribus quibuſdam, ut ceremonijs, & alijs ad ſalutem non neceſſarijs, & ſeruat nomen generis: uel in grauioribus, et appellantur hæreſis: quã alij à prima inſtitutione ſequuntur, alij à catholica fide quã prius imbiberant, diſcedunt, & uocãtur apoſtatæ. Audiani Epiphanio ſecta ſunt, non hæreſis. Idem Vadianis tanquam ſimplicibus parcens ſchiſmaticos non hæreticos appellauit. Philaſtrius ſanè in ſuo hæreſeon catalogo multa recenſet errata leuiora, quàm ut hæreſeos nomen mereantur, quod D. Auguſtinus etiam teſtatur.
¶ De ſchiſmate, Beertamus. Galtherus Diſſe. Hermannus in Campo. Ioan. Gerſon Tomo 1. Conradus de Geilhuſen. Irenæus Lugduneñ. ad Blaſcum. Vincent. Bell. 3. 3. 31.
De ſchiſmate hiſtoria, liber hoc titulo impreſſus in fol.
De hæreſi & ſchiſmate, Iſidorus libro 9. Etymol.
De ſchiſmate 30. annorũ, Antonin. Flor. Tit. 22. cap. 2.
De ſchiſmatis tempore, Io. de Indagine.
De materia ſchiſmatis, Nic. Clemangus.
De ſchiſmate uitando, Ioan. Huſz.
De ſchiſmate extinguendo, Huld. Huttenus.
De quinq; presbyteris ſchiſmaticis, Cyprianus.
De hæreſi, Vincent. Bell. 3. 3. 31. Manip. florum. Rainerius. Lumen animæ Parte 2. cap. 101.
Hæretici, Pharetra.
De ſacra ſcriptura & hæreſi, Hadrianus Cardinalis in uera philoſ.
Aduerſus hæreſim correctorium, Leporij presbyteri.
Cõtra hęreſiarchas hortatoria Cypriani.
De monſtris in eccleſia, Ioan. Hildenſzheim.
¶ Apoſtatæ, Pharetra.
Apoſtaſia, Vincentius Bell. 3. 3. 31.
¶ De ſuperſtitionibus, Martinus de Arles, Heinricus Gorriken.
Cõtra ſuperſtitiones, Dionyſius Rickel. Vide ſupra libro 10. Tit. 5. & huius libri Tit. 4. Parte 5. ubi de iniuſtitia erga deum. Plutarchi liber de ſuperſtitione ad Theologiam ethnicam pertinet libro 15. Tit. 3.
De artibus prohibitis, magis, maleficis, ſortibus et diuinationibus uide ſupra libro 10. Titulo 7. & huius libri Tit. 4. Par. 5. ubi de iniuſtitia in Deum.

¶ *Qui ſcripſerint de hæreſibus uel contra hæreſes, certi primum authores ordine alphabeti, deinde innominati. H. hæreſes uel hæreticos ſignificat.*

De ſcribentibus contra hæreſes & hæreticos, Bern. Lutzenburgus 1. 14. Nos eadem omnia hic proponimus, & plura inſuper.
¶ Contra H. Alphonſus.
Aur. Auguſtini liber ad Quoduultdeũ

de H. 88. Tomo 6.

Basilij ad Enthitas (euchitas legendum puto) epistola contra hæreticos.

Bernhardi Lutzenburgi monachi ordinis Prædicatorum Catalogus hæreticorum omnium usq; ad suam ætatem circiter annum 1522. libris 5.

Buconius, uide Voconius.

Carolus magnus imperator Græce & Latine doctissimus ante septingẽtos annos contra certos H. opus scripsit, in quatuor libros partitum, quod habetur Romæ in Vaticana Biblioth. ut scribit Bern. Lutzenburgus.

Cœlestini episcopi Brixiẽ. de H. lib. 1.

Celsi de H. & opinionibus philosophorum libri 6.

Clementis Alexandrini contra H. lib. 1. ut dicit Ado Panthei auditor, Bern. Lutzenburgus.

Cyrilli cõtra H. Nestoriũ præcipue lib. 1.

Damasi liber centum hæreseon, citatur à B. Lutzenburgo in Lamperianis. Alibi citatur Io. Damasceni liber centum H. & alibi simpliciter. Damasi liber contra H. Vide ne qua sit confusio.

Eckebertus abbas contra H.

Epiphanij episcopi Panaria, uolumen contra omnes H. Eiusdem Anacephalæosis hæreseon. Eiusdem liber Ancoratus octoginta hæreseon nomina continet. Extant omnia Græce & Latine Iano Cornario interprete. Vide Aurel. Augustinum in libro ad Quoduultdeum, hæresi 37.

Fulgentius episcopus contra H.

Gabriel de Spoleto contra H.

Gennadij episcopi Massilien. libri 8. contra omnes H. ut ipse de se testatur.

Guido quidam Carmelita de H. diuersis latissime scripsit, teste Ioanne Nider tertio lib. Formicarij.

Guido Perpinianus contra H.

Gundisaluus de H.

Hieronymus Strid. de H. ad Riparium, Tomo 2.

Hilarius Pictauien. de H.

Hippolytus contra omnes H.

Honorius de H.

Hugo Eterianus de H.

Contra hæreses, unde hæreticorum nomina ducantur, ordine literarũ, quid sentiant singuli, quibus scripturæ locis confutentur, Canones per Iacob. Fabrum.

Hæreseon quæ ad ipsius tempora extiterunt catalogus, Ioã. Manduri monachi Damasceni, Ioach. Perionio interprete. Vide supra in Damaso.

De sectis diuersarũ gẽtium, Io. Staffler.

Io. Dietembergus contra H.

Irenæi Lugdunen. contra H. libri 5.

Isidori liber de sectis & nominibus H.

Idem de H. Christianorum libro 9. Etymologiarum.

Iulianus confessor, Græce & Latine doctus, contra H. teste B. Lutzenburgo.

Iacobus cognomento Sapiens, Nisibenę ciuitatis Persarum episcopus, scripsit libros 25. de fide contra H.

Iustinus philosophus Neapolitanus contra omnes H. teste B. Lutzenburgo.

Nicolaus Arelatanus de H.

Nicolai Emerici (Hispani ut puto) liber inquisitionum.

Paulus Grillandus contra H.

Peregrinus, uide in Vincentio.

Philaster Brixianus scripsit catalogum hæreseon 149. Sunt autem tres ordines. Primus continet hæreses 28. ante Christi aduentum. Secundus post Christi passionem sub Apostolis, usq; ad persecutionem sub Decio, hæreses 19. Tertius, post Decij persecutionẽ hæreses 102. In primo & 2. ordine hæresiarchæ suis nominibus indicantur omnes. In tertio, hæreseon priorum 43. similiter ferè omnium authores nominantur, sequẽtes innominatæ sunt. Inter has quædam sunt, quæ Aur. Augustino (in hæresi 80. ad Quoduultdeum) hæreses nominandæ non uidentur.

Primasij libri 3. contra H. ad Fortunatũ.

Seb. Francus in Chronicis suis Germanicis.

Sophronij archiepiscopi Constantinopolitani uidi epistolam synodicam contra omnes H. Græce.

Theodoretus Cyrẽn. contra H.

Theophilus Alexandrinus de H. ad Epiphanium.

Victorinus Pictauien. episcopus contra omnes

omnes ferè H. libros plures conscripsit.

Vincentius Gallus Lirineñ. ad uitanda hæreticorum colloquia, ualidissimam edidit disputationẽ, quam cælato nomine suo Peregrini aduersus H. inscripsit, teste B. Lutzenburgo.

Voconius, aliâs Buconius, Castellani Mauritaniæ oppidi episcopus aduersus H. aliquot scripsit, teste Gennadio. Apud Trittemiũ legitur Victorianus Buconius.

¶Phimostomus contra H. liber impressus, non memini cuius authoris: puto autem contra Lutheranos tantũ esse.

ὁδηγὸς uel dogmatica Panoplia de Theologia contra omne genus H. Vide supra Tit. 1. huius libri. Parte 2. fol. 4. a. Extat & alius Græcus codex in Italię Bibliothecis hoc Titulo, De uarijs H. & orthodoxis sententijs.

Authoris incerti de H. liber nominatur apud Aur. Augustinum in hæresi 81.

Libellus quidã cõtra H. ad Valentinianum imperat. extat in cœnobio quodam insulæ lacus Podamici.

Hæreses aliquot innominatæ ex Augustino, Isidoro, Philastrio, & corpore *iuris canonici*, cõmemorantur circa finem quarti *libri de hæresibus* Bernhardi Lutzenburgi.

De H. plura uide mox Titulo 7. in synodis, quarum plæræq; propter H. collectæ sunt. Vide etiam supra libro 19. in Iure, Indicis 2. Titulo 19. ubi de Fiscalibus: & nonnihil fortassis infra Titul. 8. ubi de Disputationibus.

¶Contra H. & maleficos Con. Hensel.

¶De fide contra H. Damasus. Iacobi cognomẽto Sapientis libri 25. Syagrius. Marsilius Fic. 2. 11.

Contra H. de orthodoxa Christianorum fide liber dialecticus, nescio cuius authoris Græce extat in Italia.

¶H. quædam sententiæ damnatæ ad finem Sententiarum Petri Lombardi impressæ.

Quando primum hæreses, atq; schismata orta, Polydor. 8. 4.

Cur hæreses sint exortæ, B. Lutzẽburg. 1. 1.

Hæreses quibus de causis oriuntur, Idẽ

Religiones falsas & superstitiones omnes ex astrologia & syderibus profluxisse, Cælius 9. 20.

De Pæreticorũ ueterum moribus, Vuesselus.

De hæretici definitione & qualitatibus, B. 1. 11.

De hæreticorum diuisione, Idem 1. 12.

Quod uenenatis & alijs animalibus immundis hæretici comparantur, B. Lutzenburg. 1. 3. & 4.

Hæretici uarijs iniquitatis operarijs comparantur, Idem 1. 5.

Hæretici sunt ecclesiæ Christi cõcisores & ab ea diuisi, Ibidem 6.

Insensibilib. & inanimatis hæretici sunt similes, Ibidem 7.

De statua uel imagine hæretici, B. Lutzenburg. 1. 10.

De præscriptionibus contra H. Q. Sept. Flo. Tertullianus.

De cõsonantia ueteris & noui Test. contra H. Theodorus presbyter in Cœlesyria.

De ordinatis hæreticis, Lõbar. 4. 25. *bis*.

An sacramentum altaris conficiatur ab *hæreticis*, uel excommunicatis.

Quid facit hæreticum, & quid sit hæreticus, Lombard. 4. 13.

De fautoribus hæreticorum, Guilh. Occam. Bernh. Lutzenburgus 1. 13.

De falsis opinionibus cõtrarijs Christianæ religioni cognoscẽdis & damnandis in libris usualibus Christianorũ, Hierem. Pad. 1. 1. 42.

¶Hæreticos tolerat ecclesia, Bernardus Lutzenburgus 1. 15.

Dogmata noua non toleranda, Io. Dietenberg.

De malis mundi tolerandis, Aur. Augustinus epistola 156.

Mali quatenus tolerandi, Idem epistola 69.

De examinatione doctrinarum, Io. Gerson Tomo 1.

De inquisitione hæreticorũ, B. Lutzenburgus 1. 16.

Nicolai Emerici liber inquisitionum.

Ars inquirendi & damnandi quoscunq; hæreticos secundum consuetudinem Romanæ Curiæ, chartæ 2. impressæ olim in 4. nescio cuius authoris.

Hæretici sunt persequendi & puniendi, Bern. Lutzenburgus 1. 9.
Practica procedendi contra hæreticos, Ioannis Spanger.
De hæreticis iudicandis, Ioan. Gastius ex Augustino.
Cum hæreticis non disputandum, Ioan. Eccius.
Reuocatio, Pechanus 2. 1.
Quomodo suscipiendi sint qui ab aliqua hæresi catholicæ ecclesiæ accedunt, liber Græcus hoc titulo Romæ extat in Vatic. biblioth.
De hæreticorum cõmunicatione uitanda, Bernhard. Lutzenburgus 1. 8.
Hæretici an occidendi, Coruinus.
De hæreticis occidendis, Bartol. Vuesihemerus.
De exterminatione mali, Richardus de S. Victore.
De extirpandis hæresib. Leo papa 9.
De hæreticis ui corrigendis, Aur. Augustinus epistola 48. 60. 127. 158. 159. 160.
De cruciatu contra hæreticos, Ioan. de Indagine.
De hæreticis comburendis, Ioã. Eccius

¶ PARS 2. *Hæreticorum ueterum & recentiorum (ut à quibusdam annotati sunt) secundum sectas & singulorum etiam nomina catalogus alphabeticus.*

Hæreses quædam innominatæ sunt, quales apud Philastrium præsertim plurimæ describuntur: eas nos parte 5. huius Tituli secundum locos commemorabimus: aliæ certum nomẽ habent uel ab authore uel aliunde, quæ in hoc catalogo recensebuntur ordine literarũ, & singuli etiam hæretici tum in litera initiali, tum in secta quam quiq; sequuntur.

¶ Aliorum quidem authorum qui de certis hęreticis uel contra eos scripserũt, nomina apponemus integra: pro Augustini uero libro ad Quoduultdeum A. literam duntaxat, pro Bernardo Lutzenburgo B. pro Epiphanio E. ꝓ Philastrio Ph. ponemus, B. b. secundum catalogum Lutzenburgi significat, qui maioris corollariũ est. Ex his enim authoribus integris omnia omnium hæreseon & hæreticorum nomina exscripsi, ut hic catalogus indicis uice in illorum libros sit futurus. Neque enim uacabat in pluribus occupari: addunt ex aliis qui uoluerint. Hi nobis ad manum erant: nec antiquitatis ac eruditionis nomine sua eis authoritas deest, ob quam cæteris præferri debuerunt, Græcis Epiphanius, Latinis Augustinus & Philaster, uel, ut alĩ scribunt, Philastrius. Quod ad Bernardum Lutzenburgum, alia causa est: plurimos enim ille commemorat & recentiores: in ueterum nominibus persæpe orthographiam neglexit: quod eò dico, ut si cubi illum imitatus errauerim, facilior ueniæ locus sit. Idem non paucos tanquam hæreticos damnat, quos ego orthodoxos & sanctos uiros fuisse persuasissimum habeo, omnes tamẽ ab hoc catalogo non excludam, ut indicis rationi satisfaciam.

Hoc etiam admonendus est mihi Lector, ex cæteris quos iam nominaui, nomina tantum ferè nuda hæreseon hac in Parte commemorari: Augustini uero librum integrum à me perlectum, & singulas opiniones exscriptas ad suũ quẽq; locum Parte 5. huius Tituli relatas esse: in Philastrio etiã & Lutzenburgo idem alicubi præstiti, sed sparsim, non ea diligentia qua in D. Augustini libro. Verũ is plærasq; ex Epiphanio, Philastrio, & aliis quibusdam excerpsit, ut quod ad ueteres hæreses non multum desideraturus hic Lector uideatur: Quod si multa uel hic uel alibi desyderet, locos & ordines uariarũ rerum incepisse me tantum, nõ perfecisse, neq; id aut uoluisse aut potuisse facere, cogitet, & rudimenta hæc boni consulat.

A.

Abeloitæ, A. 87. B.
Abstinentes, Ph. 3. 37. Vide Encratitæ.
Acephali, B. Contra eos, Rusticus diaconus. Constans nepos Heraclij, acephalita.
Acesius episcopus Nouatianus B. b.
Achatius Arianus, B.
Achillas episcopus Alexandrinus Arianus, B.
Acindynus, uide Barlaam.

Adamantij,

GOTTFRIED WILHELM LEIBNIZ BIBLIOTHEK
NIEDERSÄCHSISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Signatur: Leibn. Marg. 64:2, Stück 2, [239] - 109v
PUBLIC DOMAIN

Adamantij, uide Origeniani.
Adamiani uel Aditæ, A. 31. E. 2. 1. B. Critius 16. 6.
Adamitæ alij à prædictis, B. uide in Picardis infra.
Adelbertus Gallus & Clemens Scotus, apostolorum se successores dicebant, & de archanis cœlestiũ mysterijs uana, de hominis uita & morib. ineptissima, disputabant, B. b.
Adelphilius princeps Messalaneorũ, B. lege, Massalianorum.
Adimantius Manichei discipulus, B. scripsit contra eum Aur. Augustinus.
Aëriani, A. 33. E. 3. 1. qui & Anomœos & Eunomianos eos dici scribit. B. Aëriani uel Eriani ab Aërio in Arianorum hæresim lapso, cui & propria quædã dogmata addidit, quod & A. testatur. Apud eundẽ B. Eriani etiã pro Arianis leguntur in litera E. A Philastrio Aërij dicuntur aliâs Encratitæ. Vide mox in Aëtianis, & Airanis.
De Aethiopũ fide & religione, Damianus à Goës.
Aëtiani A. 54. B. ab Aëtio dicti, qui apud Lutzenburgum Etius quoq; uidetur in e litera. Aëtianos Augustinus Eunomianos etiam dici scribit, quod Epiph. de Aërianis scripsit, conferat cui uacat: aut enim eadem hæresis est, aut alter illorum errauit. Seras defensor Etij, B. fortè Aëtij legendum.
Aëtij Anomœi libellus habet in Epiph. Latine excusus pag. 446.
Airani spiritum sanct. impugnant in Synodo Constantinop. damnati, B. Videtur nomen corruptum ab Aërianis uel Aëtianis. Alibi Etium scribit B. in eadem synodo damnatum.
Agapetæ, B.
Agareni, qui & falso nomine Saraceni dicti, B. Mahometo adhærent.
Albasini, B.
Albigenses, B. Rogerius princeps Albigensium, B.
Alchimistæ, B. in Magicis.
Alexander hæreticus & Iatro Ephesi in iudicio damnatus, B.
Alexander ærarius de quo Paulus ad Timotheum 2. 4.
Algazel philosophus, B.
Almariani, Deum esse animam mundi, B. Vide Almaricus.
Almaricus philosoph9 Parisijs, B. de quo plura uide apud eundem in Vuilhelmo aurifice. Ab hoc dicti mihi uidentur Almariani, & si B. dissiungat.
Alogi uel Alogiani, sic dicti quod deum uerbum non credant & Euangelium Ioannis reijciant, E. 2. 1. A. 30. B.
Ampotactitæ, B. legendum Apotactitæ.
Anabaptistæ uel catabaptistæ, uide supra Tit. 5. Parte 8. ubi de Baptismo, & infra Parte 5. Ioã. Oecolampadius Germanice scripsit Institutionem de anabaptismo, magistratu, & iureiurando contra Caroli N. anabaptistæ articulos: & Responsum ad Balthasaris Huobmeieri libellũ aduersus colloquium ministrorum Basileæ super pædobaptismo: Cratãder excudit Basileæ in 4. 1527. chartis 13. & dimid.
Anastasius imperator Eutychianus, B.
Anastasius alius Arianus, B.
Andiani, B. Vide Audiani.
Angelici, E. 2. 1. A. 39. B.
Annianus discipulus Cœlestij, B.
Anomœi, id est, inæquales, dissimilem enim filio patrem statuunt. E 3. 1.
Anominij corrupte apud B. Vide supra in Aërianis, & infra in Eunomianis.
Basilij Magni homilia contra Sabellianos, Ariũ, & Anomœos, Vuolfgango Musculo interprete.
Aëtij Anomœi libellus quidam habetur in Epiph. Latine excusus, pag. 446.
Antilogia Anomœi siue Arianistæ cũ orthodoxo, Græce extat Romæ in Vaticana bibliotheca.
Antharitis, B. b. uidetur Arianus.
Anthemius episcopus Constantinopol. duas in Christo naturas negabat, B.
Anthrophæstij, & Nestorij hæreticorum & Cyrilli dialogus Græcus in bibliothecis Italiæ.
Anthyatisti, qui & Messalanij (lege Massalanij) & orantes, B. in Messal. in primo uero elemento eosdem Antiasistas nominat, adeò imperiti homines sibi non constant, & si in librarios

quoq; nõnulla huiuſmodi errata reiici poſſunt.
Anthropomorphitæ uel Vadiani, A. 51. B. Scripſit cõtra eos Fauſtus Regieñ. & Theophilus Alexandrinus.
De Antichriſto, Aur. Auguſtini Tomo 4. liber, quem Eraſmus negat eſſe Auguſtini. Hippolytus. Ioan. Damaſcenus libro 4. Effrem ſermone 6. Bernardus Lutzenburgus in catalogo hæreſ. Ioan. Pariſieñ. Pharetra. Lumen animæ Parte 2. cap. 23. Vincentius Bell. 2. 2. 1. Manipulus florum. Ioan. Hildeshem. Hermannus Bodius. Heinricus de Haſſia. Anſelmus. Rod. Gualtheri homiliæ 4. Lat. & Germanice. Vide infra parte 3. ubi de papa.
De antichriſto uide apud Rainerium in Prophetia cap. 64.
Aduerſus bullam antichriſti, Mart. Lutherus.
Antichriſti interitus, Marullus 6. 4.
De antichriſto & fallacijs eius, Dionyſius Carthuſianus libro 6. de fide catholica.
De antichriſto & regno eius ſententiæ ex ſcriptura, Brunfelſius Pandect. libro 11.
De antichriſti regno, populo, uita, moribus, Ioan. Huſz.
De bello militantis eccleſiæ contra antichri um, Ioan. Baliſtarius.
Antichriſti perſecutio, Marullus 6. 2.
De anatomia membrorum antichriſti, Ioan. Huſz.
Reuelatio Chriſti & antichriſti, Eiuſdē.
De nominibus Chriſti & antichriſti, Idem.
Super antichriſti aduentu & de Meſſia Iudæorum, Ioan. Lubiceñ.
Imago antichriſti, Bernardini Ochini 2. 65.
De fraudibus antichriſti & membrorũ eius, Idem 1. 47.
De quatuor antichriſtis, Rudbertus à Moſzham.
De antichriſti ultimis temporibus, Rod. Gualtherus ſerm. 5.
De cognitione rerum antichriſti & optima moderatione reipub. Chriſtianæ relatio Theodori Bibliandri.
De corpore antichriſti, Ioan. Huſz.
Manifeſtatio antichriſti, M. Lutheri.
De ortu, uita, & moribus antichriſti, Rabanus Fuldeñ.
Antidicomarianitæ, Mariæ uirginitati cõtradicunt, aſſerentes eam poſt Chriſtum uiro fuiſſe commixtam, A. 56. E. 3. 2. B. apud quem Antidicomaritæ ſcribitur.
Apellitæ, A. 23. Ph. 2. 19. B. Apud E. 1. 3. Apelleiani. Philumena uirgo comes Apellis, B. in Philum.
Apocaritæ fuerunt uiperæ Manichæorum, B.
Apollinariſ, B. Apollinariſtæ, A. 55. Timotheus Apollinaris diſcipulus, B. Cõtra Apollinariſtas, Theodori presbyteri libri 15. De dogmatibus contra Apollinarem Laodicenum, Ambroſius presbyter Alexandrinus. Cyrilli homilia interprete Vuolfgango Muſculo. Multorũ patrum dialexes cõtra Apollinarios & Arianos, liber Græcus Romæ in bibliotheca Vaticana.
Aporij quidam non baptizati in nomine patris & filij & ſpir. ſancti, B. b.
Apoſtolici, A. 40. B. Dicuntur etiã apotactitæ, encratitis ſimiles, A.
Apotactitæ ijdem qui apoſtolici. Apud B. perperam legitur Ampotactitæ.
Aquarij aquam ſolam offerunt in calice ſacramenti, A. 64. Ph. 3. 30. B.
Aquila Iudæus, B. in Aquila, & in Symmacho.
Aquilæ Pontici editionem ſuſcipientes 72. reiectis, Ph. 3. 9.
Arabici, A. 83. B.
Archontici, A. 20. E. 1. 3. B. apud quem Archontiaci legitur: ſic dicti quia uniuerſitatem à deo conditam, opera eſſe angelorum aiunt.
¶ Ariani uel Ariomanitæ, E. 2. 2. Ph. 3. 19. A. 49 B. ab initio literæ A. Apud eundem Eriani quoq; pro Arianis leguntur in litera E. De ſemiarianis uide infra.
Contra Arianos, Didymi Alexandrini libri 2. Athanaſius. Panoplia dogmatica. Sœbadij liber. Fulgentij lib. 1. Eugenius epiſcopus. Maximus ſeptimus epiſcopus Maguntiæ. Victorianus.

nus. Aur. Augustinus epistola 174. & 175. Eiusdem liber Tomo 6. de quinq; hæresibus, ex quibus & Ariani sunt. Gelasius. Faustus Regiēn. Victor Capuanus. Cerealis episcopus. Vide supra Titulo 3. ubi de Trinitate, & ubi de Filio seorsim, ex Lombardo.

Contra sermonem Arianorum, Aurel. Augustinus Tomo 6. & contra Maximinum Arianorum episcopum in eodem Tomo: & cōtra Felicem Arianum ibidem.

S. patris Maximi quæstiones uariæ contra Arianos.

Marcellus Ancyranus ad Arianos.

Contra Arianos & Eunomianos liber 12. in Thesauro Cyrilli.

Contra Arianos & Apollinarios multorum patrum dialexes, Græce extant Romæ in Vaticana Biblioth.

Contra hæresim Arianam Athanasij epistola ad episcopos Africæ.

Contra institutum Arianorū, Leander.

De fide contra Arianos, Ambros. Med. Tomo 2. Maximus philosophus Alexandrinus & martyr.

Contra Arianos ratio fidei, Agnelli episcopi.

De fide disputatio cum Ario, Athanasij apud Probū: aliàs, De gestis cum Ario, Athanasij.

Contra Arianorum hypostases, Hieronymus Strid. Tomo 2.

Contra Sabellianos Ariū & Anomœos, homilia Basilij Mag. interprete Vuolfgango Musculo.

Contra Arium libri 4. Marij Victorini.

De Arianis & contentione, Greg. Nazianzenus.

De perfidia & pœna Arij, Lombardus 3. 11.

Arianorum fons Origenes Hieronymo & Epiphanio testibus.

Arij epistola de generatione filij dei legitur in Epiphanio Latine excuso, pag. 353. &c. uide Tomo 1. nostro.

Arianorum sermo Tomo 6. operum Augustini, cum refutatione eiusdem ab Augustino scripta.

Antilogia Anomœi siue Arianistæ cum Orthodoxo, Græce extat Romæ in Vaticana bibliotheca.

Arianorum argumenta & dilutiones eorum, Lombardus 1. 20.

Arianis consentiunt Aëriani, & insuper propria quædam habent, A.

Cōsentiunt Arianis Pneumatomachi, B.

Arianis coniuncti dicuntur Melitiani, A. Vide etiam Pateriani.

¶ *Catalogus celebrium Arianorum, ordine literarum. Rursus etiam singuli secundum literas initiales alibi nominantur.*

Achatius. Achillas episcopꝰ Alexādr.

Etius diaconus Antioch. B. lego Aëtius, ut supra. Anastasius quidam.

Antharitis uidetur Arianus.

Asterius. Barbas. Balatius. Caponius episcopus. Catilina. Constantius Constantini fil. Deuterius.

Dimophilus. Diodorus. Eleusius Cyzici. Eudoxius. Euphrata episcopus Colonien. Eusonius.

Felicianus. Flaccitas. Gaius. Fortunatianus. Gauisius. Georgius Cappadox. Georgius Laodiciæ episcopus. Germinius. Gothi.

Helladius. Honoricus 5. Vandalorū rex. Io. Antiochenus. Io. episcopus Hierosolym. Iulius episcopus.

Liberius papa. Lucius episcopꝰ orientalis. Marinus Arianæ & Paterianæ sectæ. Maximinus episcopus, contra quem A. scripsit. Meletius episcopus. Menas episcopus.

Minophantis. Narcisus episcopus.

Olipius episcopus. Pascentius.

Quintianus. Sabbatius quidam.

Sarmatius episcopus. Saturninus Arelateñ. Secundus episcopus.

Sergius. Seruetus Hispanus.

Stephanus Antiochiæ.

Theodoricus rex in Italia.

Theodorus Heraclīæ uel Mosophenus.

Theonas Marmoricenus. Valens imperator. Varimundus. Vincentius quidam. Vuandali.

Hactenus de Arianis, nunc de reliquis ab A. litera incipientibus.

¶ Armeni, B. contra hos & Saracenos Thomas Aquinas scripsit.

Vbiani ab ecclesia discesserunt, ut & Armeni, B. b.

Arnaldus Brixianus, B.
Arnaldiſtæ B, hæreſis ei ignota.
Arnoldus de Villa noua, B.
Artalis Arianus, B.
Artemo patriarcha Conſtantinop. Arianus B. Vide Pauliani apud eundem.
Artotyritę A. 28. Ph, 3. 27. B. E. 2. 1. qui ex Phrygaſtarum numero eos eſſe ſcribit, & Pepuzianis uel Quintilianis dictis coniungi. Panem & caſeum oſferunt.
Aſclepiodotus diſcipulus Theodotij coriarij, Chriſtum eſſe purũ hominẽ, B.
¶ Aſcitæ ab utre dicti, A. 62. B.
Aſcrodogitæ Ph. 3. 28. Vide Taſcodrugitæ.
Aſſuritani Donatiſtæ, B.
Aſtaritæ idololatræ, Ph. 1. 17.
Aſterius Arianus, B.
Aſtrologi, B. in Magicis.
Athoici, animam perire, & omnia peccata æqualia eſſe, B. b. Vide ne athei dicendi ſint.
Audiani ſecta non hæreſis, E. 3. 1. Apud B. Andiani ſcribitur.
Auerrois, B. Augures, B.
Auicenna, B.
Auxentius B. Contra hunc ſcripſit Hilarius Pictauienſ. cum cuius operibus etiã excuſa eſt epiſtola Auxentij apologetica.

B.

Bahalitæ, Ph. 1. 16.
Baalamitæ à Balaam ariolo, Numeri 24. B. edebant idolothyta, &c.
Bagnolenſes aliàs Baſolenſes, in plærisq; concordant Albanenſibus, B.
Balatius Arianus, B.
Balthaſar Hiebmeier uel Fridberger, uenerationem imaginum negat, B. b. Anabaptiſta erat.
Barbariſmus E. 1. 1. Barbas Arianus, B.
De ſynodo collecta contra Barlaam & Acindyni hæreſin, &c. liber Græcus Romæ in Vaticana bibliotheca.
Bardeſanitæ, aliàs Bardeſaniſtæ, A. 35. E. 2. 1. B.
Bardeſanes per omnia ferè ſecutus eſt Valentini hæreſin, A. Vide Tomo 1. noſtro.
Bartolemæus Ianoueſij, B.
Baſilides, Ph. 2. 4. Baſilidiani A. 4. E. 1. 2. B. Contra Baſilidem, Agrippa Caſtoris. Baſilidiani in plærisq; Simoniani, A. Teruidus, Baſilides, Ebion, Paulus Samoſatenus, & Bonoſius, eiuſdem omnes erroris, B.
Baſilides alius epiſcopus idololatra, B. b.
Baſſus, Ph. 2. 15.
Bayra Iacobitarum ſectæ, Mahometo ſamiliaris, B.
Bedricus author Orebitarum hæreticorum, B. (celli.
Begardi uel Beguini, B. Vide Fratri-
Turilupini eoſdem errores tenent quos Begardi, B.
Iacobus Iuſti Begardus, B.
Berẽgarius Turoneñ. de euchariſtia male ſenſit & reuocauit, B. Scripſit contra eum Lanfrancus Cantuarieñ. & Humbertus monachus Tulleñ. De confeſſione Berengarij, Lombardus 4. 12. Vide ſupra Titulo 5. Parte 9. de euchariſtia diuerſis in locis.
Beryllus in Arabia epiſcopus, Chriſtum Deum ante Mariam non fuiſſe, B.
Beſer, à quo Beſeritæ, Leoni imperatori perſuaſit, ut imagines tolleret, B. b.
Bizochi, qui & Fraticelli, B.
Blaſcus ſocius criminis Florini, B.
¶ Bohemorum nomẽ diuerſis religionibus attribuitur, propter regionem ſolum cõmunem, licet diuerſa imò contraria quorundam ſint dogmata.
Bohemi, B. De hæreſibus Bohemorũ, Ioan. Boccatius.
Cõtra Boëmos, Io. Plaeth. Nic. de Cuſa.
Contra fratres Boëmos, Auguſtinus Moranus.
Contra Boëmorum errores, Ioan. de Indagine libri 6.
Iuliani Cardinalis oratio ad legatos Bohemorum in Baſilienſi concilio.
Bohemorum tres ſectæ, B. in Orphanis & Orebitis. Vide etiam Thaboritæ, Gruhenheimerij, Huſſitæ Picardi, et Vuiclefiſtæ apud eundem B. Idem tanquam Bohemos hereticos damnat Ioannem quendam ordinis Prædicatorum, Ioã. Roatium nobilem, & Io. de Vueſalia doctorem Theologiæ, ſingulorum ab initialibus literis mentione facta. De Ioanne Huſs & Hieronymo Pragenſi uide infra.

Quo-

Quomodo Bohemi uocati, productiq; sint ad Basilienſem ſynodum Oecumenicam: & quid illic egerint ex uerbosiſſimis commentarijs compendio relatum. Opuſculũ impreſſum Coloniæ cum deſcriptione Concilij Basilienſis per Aeneam Syluium: chartis 3. & dimid. Petitiones Bohemorũ poſtremo propoſitæ in ſynodo Basilienſi anno 1438. &c. Ibidem.

Apologia ſacrę ſcripturæ Bohemorum, Hieronymi Dũgersheym.

Bononatus in Catalonia, B.

Bonoſiani, Chriſtum Dei filium non naturalem, ſed adoptiuum, & ſpiritum ſanctum paruum quendam hominẽ montanum credunt, B. Contra Bonoſiacos, Innocẽtius papa 1. Teruindus, Baſilides, Ebion, Paulus Samoſatenus, & Bonoſius, omnes eiuſdem erroris, B.

Borboriani dicti quaſi cœnoſi, à nimia uitæ turpitudine, quam in ſuis myſterijs exercere dicuntur, aliàs Borboritæ, Ph. 3. 26. B. ijdem qui Gnoſtici, A.

Brachitæ Manichæi, B.

Burgandus quidã ſacra uaſa dñici corporis & ſanctum chriſma rapuit, B. b.

Burgandrius de Monte falcone, bona omnia fieri debere ex puro amore, nullam aliam ob cauſam, nec ſpe mercedis, B.

Bulgari inter Vngariam & Græciam ritus ſeruant Græcorum, B.

C.

Cæcilianus, B. non indicat autem eius hæreſin.

Caiani uel Caioni dicti, quia Cain adorant, uel à Caione Alexandriæ epiſcopo, &c. B. E. 1. 3. A. 18. Ph. 1. 2.

Caliſtus Sabellius, B. b.

Campates, B. Montenſes uel Campates coincidunt cum Circũcellionibus & Donatiſtis, B.

Campenſes Tarſenſibus copulati, B.

Caponius epiſcopus Arianus, B.

Carpocras, Ph. 2. 7. Carpocratiani uel Carpocratitæ, A. 7. E. 1. 2. B. Vide Floriani. A Carpocrate aliqui ortos putant Gnoſticos, A.

Caſtadogi, B. ijdem qui Borboriani & Gnoſtici. Nomen corruptum uidetur à Taſcodrugitis, qui Manichæorum errores ſequebantur: Vide infra.

Caſtorius, uide Vrbanus.

Catabaptiſtæ, uide ſupra Tit. 4. Parte 8. ubi de baptiſmo: & paulò ante in hoc catalogo Anabaptiſtæ.

Cataphryges, Phryges potius dicendi, *οἱ κατὰ τὴν φρυγίαν*, Ph. 3. 2. B. A. 26. Cælius Rhod. 23. 1. Vide mox in Montano, & Phryges infra. Scripſit cõtra eos Apollinaris Laodicenus libros 2. Proculus ex hæreſi Cataphrygum. A Cataphrygibus orti feruntur Pepuziani, A.

Cathari uel cathariſtæ potius, ijdem qui Manichæi, B. A. 38. E. 2. 1. Nouatum ſectati pœnitentiam denegant, unde & Nouatiani dicuntur, A. Sed alij ſunt Nouatiani, cathari dicti ſuperbo nomine, quaſi à puritate & innocentia uitæ: lapſis enim poſt baptiſmum ſpem ueniæ negabant, nec admittebant pœnitentes: alij cathariſtę potius dicendi, nempe Manichæi qui ſuos electos ſubſtantiã diuinam ab alimentis purgare & liberare comedendo docebant.

Catilina Arianus, B.

Cæleſtiani, uide Cœleſtiani per œ.

Contra Celſum Epicureum libri 8. Origenis Tomo 2. Chriſtophoro Porſena interprete.

Cerdon, Ph. 2. 16. Cerdoniani E. 1. 3. A. 21.

Cerdonis dogmata de duobus principijs Marcion ſecutus eſt, A.

Cerinthus, Ph. 2. 8. Cerinthiani, A. 8. 1. 2. E. aliàs Merinthiani, B. qui conſonantem primam nõ recte adſpirat. Vide Chiliaſtæ.

Chiliaſtæ qui & Cerinthiani, A. 8. B. Chiliaetitæ Ph. 3. 12. Vide infra in Mitialiſtæ, lego Millianiſtæ, uel Millenarij. Poſt reſurrectionem aiunt dominum cum ſanctis regnaturum in carne & epulas futuras mille annis, &c. Papias epiſcopus Chiliaſta.

Chorizantiũ ſecta trãſiuit anno 1373. B.

Choitæ à Choita hæretico, qui fuit ex illis qui Euangelia laniauerunt, B.

Circuitores, Ph. 3. 38. ijdem Circumcelliones.

Circumcelliones, B. A. in Donationis. Vide Circuitores.
De Circumcellionum immanitate, Aur. Augustinus epistola 68.
Scopotici Montenses, Campates & Donatistæ incidunt cum Circumcellionibus, B. Vide infra in Donatistis.
Claudius Taurineñ. episcop9 sensit crucis dominicæ signū non oportere adorare, &c. B. b.
Clemēs Scotus, uide Adelbertus supra.
Cleobulus uel Cleobius unus ex 7. primis hæreticis, B. uide Septē in S. infra.
Cœlestiani, qui & Pelagiani, A. 88. B.
Contra Cœlestium & Pelagium, A. epistola 90.
De perfectione iustitiæ cōtra Cœlestiū, A. Tomo 7. Vide infra in Pelagio.
Annianus discipulus Cœlestij, B.
Collyridiani, E. 3. 2.
Colorbases, B. Colorbasij, A. 15. E. 1. 3. Colorbasus sensit in plærisq; ut Valentiniani & similes.
Coluthiani A. 65. Ph. 3. 32. B. apud quem male legitur Colitiani.
Concordenses uel Cozorenses, B.
Conlollardi, uide Lollardi.
Constans nepos Heraclij, imperator regnans in Græcia, sectæ acephalitarum, B.
Constantius Constantini filius Constantis frater, Arianus, B.
Copti Christiani hæretici in India, libro quodam fabuloso, quem uocāt secreta Petri, utuntur, & in missis legunt Euangelium Nicodemi, B.
Cosmorum hæresis concurrit cum Marcellianis, B.
Cozorenses, uel Concordenses, B.
Cresconius Donatista, B. Scripsit cōtra ipsum A. Tomo 7. ubi etiam epistola Cresconij legitur.
Crispinus Donatista, B.
Crucifratres, ijdem qui Flagellantes.
Cumani idololatræ, &c. B. b.
Cumanorum quidam unum Deum confitentur, sed illū ignorant: Alij ex eis ritus Græcorum obseruant, B. b.
Cynici, B.

D.

Dactylorynchitæ, B. Vide Passalorynchitæ.
Dadosius unus ex principibus Massaliæ norum, B.
Dauid de Dinanto, quod deus sit materia prima, B.
Decarthitæ Manichæi, B. fortè Catharistæ scribendum, sic enim cognominantur.
Contra Demetrianum gentilem omnia illius temporis mala Christianis imputantem, Cypriani Carthag. liber.
Desiderius Longobardus librum ædidit in quo paupertatem condemnat, & uetat rebus omnibus relictis religiones intrare, nisi possessiones habeāt, B.
Deuterius Arianus, B.
Dimocritæ, E. 3. 2.
Dimophilus Arianus, B.
Diodorus Arianus, B.
Diotrephes (de quo Ioannes in Canonica sua 3.), phibebat ne cura humanitatis fratribus peregrinis impēderetur, B. b.
Dioscorus episcopus Alexandrinus dixit unam naturam esse uerbi dei & carnis, B. Scripsit contra eum Hilarius, & Theodorus episcopus Fortiæ in Syria. Vide in Eutychianis.
Discalceati, B. Vide mox Excalceati.
Nudis pedibus ambulantes, A. 68.
¶ Donatistæ siue Donatiani, A. 69. B.
Donatiani Romæ Montenses dicuntur. Vide Montani. Circumcelliones etiam ad Donatistas pertinent, A.
Contra Donatistas, Victor Caputanus.
De gratia dei ad Donatum, Cyprianus Carthag.
Syluanus ac cæteri episcopi de concilio Zertensi contra Donatistas epistolā scripserunt, quę est numero CLII. inter D. Augustini epistolas.
Contra Donatistas epistolæ D. Augustini 152. 160. 162. 163. & multæ deinceps.
Contra partē Donati psalmus A. Tomo 7. in quo sequentes etiā libri sunt, De baptismo contra Donatistas, De unico baptismo, contra Petilianū Donatistam, Breuiculū collationū cum Donatistis, & liber Post collationem contra Donatistas.
Clerici catholici regionis Hipponæ, Ianuario primæ sedis partis Donati, de nouo genere & inauditæ crudelitatis persequu-

persequutione Donatistarum & Circumcellionum, cõtra catholicos perpetrata cõquerentes, &c. epistola 68. inter D. Augustini epistolas.

Assuritani Donatistæ, B. Maximianistæ Donatistæ primum, deinde ab eis recesserunt. Parmenianistæ qui & Donatistæ, B.

Lucilla Africana suis opibus Donatum adiuuit, B.

Donatistæ celebres, Cresconius, Crispinus, Emeritus, Fulgentius, Gaudentius, Maiorinus, Petilianus, Ticonius, Vincentius.

Dositheus, Ph. 1. 4. B. unus ex septem primis hæreticis. Vide infra Septem in 5. Dosithei, E. 1. 1. comprehensi sub Samaritis.

Dulcinus Nouariẽ. B. à quo Dulciniste in Tridentinis montibus hi sub Clemente 5. utriusq; sexus simul habitabant sub specie charitatis, in omnem luxuriam proni.

Durandus de Vualdach in Arrogonia, matrimonium nihil esse quàm occultam scortationem, B.

E.

Ebion Ph. 2. 9. *Vide Hebion. Alij aspirant, alij sine aspiratiõe scribũt, quod magis probo propter etymon Hebraicum: sonat enim pauperem Hebræis.* Ebion dignus pro humilitate sensus paupertate nominis, Hieron. Vide infra Helonitæ. Ebionitæ uel Ebionæi, A. 10. E. 2. 1. B. Eiusdem sectæ uidentur diuersis nominibus appellati ab E. Sampsæi & Helcesæi: (quæ nomina apud A. & B. aliter quoq; scribuntur, Samsæi, Samsei, Samseitæ: Elcesei, Elcesaitæ, Elceseitæ, Elchesaitæ, Elcesai. Mihi tutius uidetur Epiphanij modo scribere) qui secundum E. omnia, secundum A. plæraq; habent similia.

Elceseos à se dictos decepit Elci quidam pseudopropheta, ex cuius genere duę mulieres tanquam deæ ab eis ferũtur adoratæ, A. Teruidus eiusdem erroris cuius Basilides, Ebion, Paulus Samosatenus, & Bonosius, B. Symmachus Ebionius fuit, B.

Echibos sophista Constantinop. ex Christiano paganus et rursus Christianus, Iuliani imper. tempore, B.

Elcesei, uide Ebion.

Elchesaitæ, B. Vide Ebion.

Eleusius Cyzici, Macedonianus primũ, deinde Arianus, B.

Eligius, B. hæresim eius non exprimit.

Elymas magus qui Paulo aduersabat, B.

Elpulius baptismo nihil attribuit, omnia orationi, &c. B.

Emeritus Cæsariæ Maur. episcopus, Donatista, B. scripsit contra eum A. Tomo 7.

Encratitæ, E. 2. 1. Cælius Rhod. 9. 17. & 27. 20. apud B. male legit Eucratici. Vide supra Abstinentes, & Apostolici, & Aëriani. Eidem sunt Tatianis, licet Epiphanius differre dicat, A.

Epicurei, E. 1. 1. contra eos in Panoplia dogmatica tria capita. Vide supra.

Eraclitæ, B. legendum potius Heraclitæ.

Eriani, B. uide supra Aëriani.

Esseni, Ph. 1. 9. E. 1. 1. comprehendũntur sub Samaritis E.

Etius diaconus Antioch. B. Vide Aëtiani supra.

Euangelici, id est, Lutherani, B. b.

Euagrius Ponticus hæretica quædã scripsit ad uirgines & monachos, B.

Euariscus apud Cyprianum, B. b. hæresis eius ignota est.

Euchitæ uel Eucheţ potius, A. 57. apud B. corruptè legitur Enchitæ et Enchidiæ. Massaliani, id est, precatores, quibus coniunguntur à Græcis inductæ hæreses, Euphemitæ, Martyriani, & Satamani dicti, E. 3. 2. Dicuntur & Psalliani, B.

Euchetarum & Gnosticorum impia sacra dæmonibus concipiendis, Cælius Rhod. 2. 16. Crinitus 7. 4.

Euchetæ & Gnostici cur dicantur, Cælius 2. 16.

Eudoxius Arianus B.

Eunomiani E. 3. 1. Vide supra Anomœi & Aëriani, uel Aëtiani potius. B. A. 54. Contra Eunomium, Greg. Nyssenus, & Greg. Theologi dialogus, ut in quodam eius operum catalogo reperi, nisi error est. Basilij Magni libri

3. Michaël Pſellus.
Apologeticus Eunomij.
Contra Eunomianos & Arianos, Cyrillus libro 12. Theſauri. Panoplia dogmatica. Vide Tomo 1. noſtro.
Euphemitæ, uide Euchitæ.
Euphrata epiſcopus Colonienſis. Arianus, B. Euſonius Arianus, B.
Euticius & Euticiani à B. ſeparatim tanquam diuerſi hæretici commemorantur: ego eandē hæreſin eſſe puto. Scribendum Eutyches, à quo Eutychiani, non Euticetæ ut quidam ſcribunt.
Eutychius epiſcopus Conſtantinop. dicebat corpus noſtrum in reſurrectio. ne uento aëreq; ſubtilius futurum, & tangi non poſſe, B. b. ſed à S. Gregorio conuictus retractauit.
Contra Eutychen ſcripſerunt, Marcellinus Anticyranus. Proſper Aquitanicus. Gennadius libros 9. Mochimus Meſopotamius. Leo papa 1. epiſtolam. Gelaſius. Flauianus. Vigilius epiſcopus Tridentinus libros 5.
De incarnatione Domini contra Eutychen, Theodoretus Cyri. Fl. Iuſtiniani imperatoris libri 5. Contra Neſtorianos & Eutychen, Boëtius. Iſaac monachi libri 2.
De actis cum Eutyche presbytero, Flauianus. B. Euticeten Cōſtantinopolitanum abbatē fuiſſe ſcribit, qui Chriſtum poſt humanam aſſumptionē negarit exiſtere de duabus naturis, & ſolam in eo diuinam aſſeruerit.
Cōtra Eutychianos, Samuel Edeſſenus. Ioan. epiſcopus Romanus.
Theodoſiani, Euticetis & Dioſcori errores ſecuti, ex duabus unam in Chriſto naturam aſſerunt, ſed corruptam: ut Gaionitæ unam incorruptam contendunt, B.
Anaſtaſius imperator Eutychian9, B.
Excalceati, Ph. 3. 34. Vide ſupra Diſcalceati.

F.

Contra phantaſmaticos qui Chriſtū uerum corpus negant habuiſſe, Aurel. Prudentius.
Fauſtus Manichæus, B. Contra hunc extant A. libri 33. Tomo. 6.
Felicianus Arianus, B. Scripſit contra eum A. Tomo 6.
Feliciana hæreſis, à quodam Felice authore, qui Chriſtum eſſe filium Dei adoptiuum dixit, non naturalem: hæc hæreſis imagines etiam eccleſijs auferre conabatur, condemnata in concilio Francfordeñ. anno 784.
Contra hæreſin Felicis, libellus Albini, qui circa idem tempus floruit.
Feliciſſimus Nouatianus, B. b.
Felix Nouatianus, B. b.
Felix Manichæus, B. De actis cum eodem libri 2. A. Tomo 6.
Flaccitas Arianus, B.
Flagellantes, B. Contra ſectam ſe flagellantium, Ioan. Gerſon Tomo 1.
Contra flagellatores, Hermannus Schildis. Ioan. Hagen uel de Indagine.
Florinus unà cū Blaſco ſocio, à quo Floriniani dicti, Deum creaſſe mala, B. A. 66.
Floriani uel Carpocratiani, diuerſi à ſuperioribus, Ph. 3. 10.
Fortiniani uel Fotiniani, B. lege Photiniani.
Fortunam cœli colentes, Ph. 1. 15.
Fortunatian9 Afer epiſcop9 Aquileieñ. Arianus uidetur, B. De Fortunatiano epiſcopo Cyprianus.
Forunatus, à quo Fortunatiani, presbyter Manichæorum, malum deo coæternum poſuit, & ſuper hac quæſtione cum Aug. diſputauit: extat contra eum liber A. Tomo 6.
Fratricelli, qui & fratres de paupere uita dicuntur, & Biſochi ſiue Beguini, alijſq; nominibus per Italiam & Siciliam, &c. B. Vide ſupra in Begardis, in hoc catalogo: & Tit. 4. Parte 6. in alphabetico monachorum catalogo. Contra fratricellos, Gabriel de Spoleto. Hermannus Italus Fratricellorum author, B.
Friges, B. legendum Phryges. Vide Cataphryges.
Fulgentius Donatiſta, B. Scripſit contra eum A. Tomo 7.

G.

Gabaonitæ uel Gaionitæ, à Gaio, B. ex duabus unam in Chriſto naturam aſſerunt,

ſerunt, ſed incorruptam, ut Theodotiani corruptam. Eutychis & Dioſcori errores ſequuntur, &c. B.
Gaionitæ, uide Gabaonitæ.
Gaius & Germinius Ariani, B. uide Gabaonitæ: quanquam Gaij diuerſi uidentur.
Galatæ, ad quos D. Paulus ſcripſit, B.
Galla, non gente, ſed nomine, maga & hæretica Priſcillianum adiuuit, B.
Galderus Seguarieñ: aliàs Geraldus Seguerelli de Parma, B. hæreſin eius nõ explicat.
Gaudentius Donatiſta, B. Contra epiſtolã Gaudentij A. Tomo 7.
Gauiſus Arianus, B.
Gazari uel Gazareni, B. Vide Paſſageri.
Gebellini, Crinitus 7. 13. aliàs Gibellini. Vide Guelfi.
Genethliaci homines fato ſyderibus q̃ ſubijciunt, imò Chriſtum etiam, B. b. Vide ſupra libro 9. de aſtrologia Titulo 6.
Geniſtæ hæretici Iudæorum, dicti quia ſe de genere Abrahę eſſe teſtanť, B. b.
Gentes & gentiles, uide infra Parte 3. huius Tituli.
Georgiani, dicti à S. Georgio quem in ſuis prælijs contra paganos ueneran tur, uicini ciuitati Meche, ritùs Græcorum ſequuntur, B.
Georgius Cappadox Arianus, B. b.
Georgius Laodicię epiſcopus Arian9 B.
Geraldus Seguerelli, uide B.
Germinius & Gaius Ariani, B.
Gibellini, uide Gebellini.
Gilbertus Porretanus, relatiões diuinas nõ eſſe perſonas, ſed à foris eis adeſſe, & quod hæc eſt falſa eſſentia trinitas. A Bernardo abbate conuictus reuocauit, B.
Girouagi, habitu monachi, hypocritæ, apud Aegyptios Sarabaitæ dicti, B.
Gnoitæ & Tritoitæ, à Theodotianis exorti, ſic dicti ab ignorantia Dei: aiunt enim quod Chriſti diuinitas ignoret quæ ſunt ſcripta futura de die & hora nouiſſima, B. Vide Tritheitæ.
Gnoſtici, A. 6. E. 1. 2. B.
Gnoſticos aliqui à Nicolaitis ortos putant, alij à Carpocrate, uocãtur & Borboritæ, & alibi aliter. Vide ſupra in Euchetis.
Legum nullam eſſe bonam ex Gnoſticorum ſententia, Cælius 18. 19.
Priſcillianiſtæ maxime Gnoſticorum & Manichæorum dogmata permixta ſectantur, A.
Godeſchalcus, B. hæreſin eius non explicat.
Gondiſſaluus in Hiſpania combuſtus, Nicolao de Calabria dictauit librum Virginalem dictum, dæmone ei uiſibiliter apparente, B.
Gordeus uel Gorthæus, unde Gordini, unus ex ſeptem primis hæreticis, B. Melius Gortheni, ut habet E. 1. 1. comprehenſi ſub Samaritis. Vide infra in S. litera Septem.
Gothi Ariani, B.
Græci, unde Helleniſmus, id eſt, Græciſmus, pro gẽtilium religione in genere apud ueteres Chriſtianos nominatur. E. 1. 1. De tranſitu Helleniſmi ad Chriſtianiſmum, Guil. Budæus. Vide mox Parte 3.
Græci hodie in ſacramentis & alijs quibuſdam Romanæ eccleſiæ conſuetudinem non obſeruant: in religione etiam, ut de Sp. ſancto, de purgatorio, aliter quàm ea ſtatuunt. Vide ſupra Tit. 3. Parte 5. ubi de Sp. ſancto.
Græcorum ritus ſequuntur & alij multi populi, ut Georgiani, Bulgari, Soldini, uel Soldani, Suriani per omnia fere, Cumanorum quidam: & Moſcouitæ, ni fallor magna ex parte.
Contra errores Græcorum, Paſchaſius. Thomas Aquinas. Leo papa 9. Leonis Tuſci lib. 2. & alius eiuſdẽ. Opus neſcio cuius authoris in Bohemica bibliotheca, cui præfuit Matthæus Aurogallus.
Gronius errorem ſparſit de impeccantia in libro cui Annuli titulus, ſub nomine Xyſti martyrijs epiſcopi Ro. cum ſit Sexti Pythagorici gentiliſſimi, B. teſte D. Hieronymo.
Gruhenhaymerij ex Bohemis quidam, ſpecus ſubeunt ſacra facturi, & cum à ſacerdote pro more pronunciatum fuerit, Creſcite & multiplicamini, & replete terram, luminibus extinctis

promiſcue coëunt: quibus deinde rursus accenſis ſacrum peragitur, B. b.
Guelfi & Gibellini, B. b. Crinitus 7. 13.
Guido ſucceſſit Octauiano iniuſte in cathedra, & Paſchalis uocatus fuit, B.
Guido de Lacha Brixieñ. exhumatus & combuſtus, B. non explicat hæreſim eius.
Guilhelmus Albus presbyter Vuicleſita, B. b.
Contra Guilhelmum de S. Amore pro mendicantibus, Thomas Aquinas.
Guilherm⁹ Cornelius Antuerpieñ. pauperati nimium tribuit, B.
Guilhelmus Sartoris Vuicleſita, B. b.

H.

Hagionitarũ fides, quam Athanaſio exhibuerunt.
Hebionæi, uide Ebion. & Helionitæ.
Helceſæi, uide Ebion.
Heliognoſti ſolem colunt, Ph. 1. 10.
Helladius Arianus, B.
Helonitæ ſacramenta legalia ſimul cum Euangelio dicebant eſſe ſeruanda, B. Scribendum Hebionitæ, quanquam melius ſine aſpiratione ſcribitur.
Heluidiani, A. 84. apud B. non recte ſine aſpiratione ſcribitur.
Contra Heluidium de uirginitate Marię uirginis, Hieronymus Strid. Tomo 2. operum eius.
Hemerobaptiſtæ, hæreſis Iudæorum, E. 1. 1. Crinitus 16. 6.
Henricus Toloſanus ex monacho ſæcularis, B.
Heracleon, Ph. 2. 13. Vide Valentinus infra. Heracleonitæ A. 16. E. 1. 3. B. Videtur autem Heraclitas & Heracleonitas confundere B.
Heraclitæ (aliàs Hierarchitæ legendum eſt autem Hieracitæ ab Hierace Aegyptio, de quo Epiphanius 2. 2.) A. 47. apud B. male ſcribitur Eraclitæ ſine aſpiratione. Monachos tantũ recipiunt, coniugia reſpuunt, regnum cœlorum paruulos habere non credunt, B. Vide Heracleonitæ.
Hermannus Italus Fratricellorum author, B.
Hermannus Kiſzuuick anno 1512. Euangelium reiecit, Ariſtotelem & Auerroim approbauit, in Hollandia combuſtus unà cum ſcriptis ſuis.
Hermas uel Hermias, princeps Maſſalianorum, B. Idem ab hoc authore Hermianos dictos ſcribit, quod non probo: diuerſas enim Maſſalianorum & Hermianorum opiniones reperio.
Hermias, uide Seleucus. Seleuciani uel Hermiani, B. A. 59. Hermianí (ſic enim ſcribendum, nõ Hermanni) negant Saluatorem in carne ſedere ad dextram patris, ut & Seleuciani, B. b. Proclianitæ ſecuti Seleucianos & Hermianos, B.
Hermiotitæ, Ph. 3. 9. Vide Proclianitæ.
Hermophilus, B. Euſebius 5. 29. Hermophili exemplaria non conueniunt cum Apollonicis, ſed ne ipſa quidem ſibi ipſis concordant, &c.
Hermogeniani, B. Scripſit contra eos Theophilus 6. Antiochenus. Vide Sabelliani. Aduerſus Hermogenem, Q. Tertullianus.
Herodiani hæreſis Iudæorum, E. 1. 1.
Hezelinus nobilis Italiæ, B.
Hieracitæ, E. 2. 2. Vide Heraclitæ ſuperius.
Hieroboamitæ contemptis eccleſijs perſuadent hominibus orare in locis nõ ſacratis, B. b.
Hieronymus Prageñ. B. De condemnatiõe eius epiſtola Pogij, numero 46. inter epiſtolas Aeneæ Syluij. Articuli eius, & Io. Vuicleſi, & Ioan. Huſz, damnati, excuſi Coloniæ cum Baſilieñ. concilij deſcriptione per Aeneã Syluium 1535.
Quomodo et quamobrem Hieronymus diſcipulus Io. Huſz in concilio Conſtantieñ. combuſtus ſit, & de egregijs ſermonibus ipſius, libellus Germanicus per Nicolaum de Vuyle translatus, ex Pogio ni fallor.
Hilarius quidam reprehendit cantus eccleſiæ, B. b. ſcripſit contra eum A.
Himerobapt. uide Hemerob.
Hippolytus Valentinianiſta, B. b. in Ipolitus, ut ſolet corrupte ſcribere.
Hirena, B. lege Irene.
Hiricius euangelia confinxit, B.
Honoricus 5. Vandalorum rex, Arianus, B.

¶ Huſſitæ

¶Huſſitæ dicti à Ioanne Huſz, B. in lite ra h. & in i. in Io. Huſz. Ioã. Huſz epiſtolæ aliquot Conſtantia ex carce. ribus in Bohemiã miſſæ, excuſæ Ger. manice cum præfatione Mart. Luthe. ri, 1537. in 4. chartis 4. De alijs eius ſcriptis uide Tomo 1. noſtro.
Articuli Ioannis Huſz, Ioan. Vuiclefi, et Hieronymi Pragen. damnati, excuſi Coloniæ cum Baſilienſis concilij de. ſcriptione per Aeneam Syluiũ, 1535.
Contra Huſſitas, Hein. Gorricken. Ioã. de Ragusio. Ioan. Dieppurg.
Cõradus Henſel. Io. de Capiſtrano.
Huſſitę celebres in catalogo B. ſuo quiſ. que loco nominati, Ioan. de Rockſe. ſana, Io. de Ziſcha dux militiæ, Mat. thias Bohemus, Medius ſacerdos, Ni colaus Galecus, Petrus de Anglia, Vuilhelmus de Coſta eques. Vide Bohemi.
¶Hymenæus, quem Paulus 1. Tim. 1. ſa. tanæ tradidit, B.

I.

Iacobellius Vualdenſis ſectæ, B.
Iacobitæ uel Iacobini, unam in Chriſto naturam aſſerunt, & diuerſas à catho licis ceremonias exercent, B.
Bayra Iacobita Mahumeto familia. ris, B.
Iacobus Iuſti Begardus, B.
Iacobus Præpoſiti Lutheranus, B.
Iacobus Strauſz Lutheranus, B. b.
Iacobus Syrus, duas animas eſſe in homi ne, unam in ſanguine qua animatur corpus, alteram ſpiritualem & ratio. nalem, B.
Iba purum hominem ex Maria natum aſ ſerit, quem templũ uocat, tanquã alio exiſtẽte deo uerbo, & alio homine, B.
Iconoclaſtæ, B. b. Vide Leoniſtæ.
Idroparaſtæ Manichæi, B.
Inſabbatati hæretici Vualdenſes, ſic di. cti à ſcuto quod in ſotulari uel ſabba. te ſuperiore parte habẽt, qui perfecti inter eos ſunt, B. Vocantur etiã pau. peres de Lugduno.
Indiani ceremonias aliquot à catholicis diuerſas habent, B.
Ioachim abbas contra Petrum Lombar. dum ſcripſit de unitate ſeu eſſentia tri nitatis, uel q̃ eſſentia generat eſſentiã, ſicut deus generat deũ: quæ ſententia eius damnata eſt, & ipſe poſtea reuo. cauit, B.
¶Io. Antiochenus epiſcopus Arianus, cuius auxilio Mahumetus Alcoranũ cõpoſuit, B. Contra hunc extat ho. milia Cyrilli Græce & Latine Vuolf. gango Muſculo interprete.
Io. quidam Bohemus ordinis Præmon. ſtratẽn. B.
Io. epiſcopus Hieroſolymitanus, Orige. nis & Arianorũ dogmatibus infecto. B. Scripſit aduerſus eum Hieronymo Strid. Tom. 2. Synodi orientaliũ de. creta, atq; eorum confeſſio, qui cũ Io. Antiocheno ſenſerũt, excuſa Baſileæ apud Henricum Petri in opere quod inſcribitur Antidotũ contra hæreſes.
Ioan. Huſz, uide Huſſitæ.
Ioan. de Ianduno, uide in Marſilio de Pa dua, B.
Io. de Poliaco uarios errores circa audi. entiam confeſſionum ſeminauit, B.
Io. quidã Pragę eremita S. Auguſtini, B.
Io. Roatius nobilis Bohemus, B.
Io. de Rockſeſana Huſſita, B.
Io. Scoti philoſophi (qui tranſtulit libros Dionyſij, alius à Scoto ordinis mino. rum) liber de euchariſtia damnatus in Vercellenſi concilio.
Io. de Struma ſchiſmaticus uocatus Cali. xtus, ab Alexandro 3. excommunica. tus, B.
Ioan. de Vueſalia doctor Theologiæ, Bo hemis communicans, B.
Ioan. de Vurden ſacerdos, Vuiclefita & Lutheranus, 1525. in Hollandia com. buſtus, B. b.
Io. de Ziſcha nobilis, dux militiæ Huſ. ſitarum, B.
Iouinianiſtæ A. 82. B. Virginitatis de. enſio. Contra Iouinianũ, Hierony. Strid. Tomo 2. In eundem Hierony mi librum Aug. Dathi præfatio. A. Tomo 6. de bono cõiugali cõtra. Iou.
De hæreſi Iouiniani & Manichæi, quas collidit Hieronymus, Lombardus 2. 28.
Iouinus Nouatianus, B. b.
Irene uxor Leonis 4. B. in Hirena, hære ſin non exprimit.

Iſini in India & Aegypto infantibus cũ baptizantur in fronte crucem cauterio ſignant, B.
Itatius epiſcopus Priſcillianiſta, B.
Iudæi, uide infra Parte 3. huius Tit. ſegmento 2.
Iudas Iſcarioth, B. Iudam traditorẽ bonum opus feciſſe dicentes, Ph. 2. 6.
Iulianus Pelagianus, B. Scripſit contra eum A. libros 6. Tomo 7. Baſilius. Gregorio Naz. Pelagius, Cœleſtius, & Iulianus, authores ſectæ Pelagianæ, B.
Iulianus apoſtata, ex monacho imperator paganus, B.
Iuſtina imperatrix Ariana, B.
Iuuenalis, B. b. in Vrbano: hæreſin eius non explicat.
Iulius epiſcopus Arianus, B.

L.

Lamiæ, uide mox in Maleficis in litera M.
Lamperiani cum Ioan. Vuiclefo concurrunt, B.
Libanius ſophiſta, B.
Liberius papa Arianus, B.
Licinius ex Chriſtiano paganus, B.
Lentitius libros ſcripſit prohibitos, B.
Leoniſtæ à Leone 4. imperatore dicti. Scripſit contra eos Rainerus ordinis Prædicatorũ, B. Eidem uidentur qui Iconoclaſtæ.
Lutherani, B. uide infra Parte 3. ſegmento 4. quamuis in hoc etiã catalogo celebrium quorundam huius religiõis uirorum mentio fiat, quorum B. meminit, ut indici in ipſius librũ ſatisfaciamus. Vide etiam Martiniani & Euangelici apud B.
Lollardi & Cõlollardi diſcipuli Vuiclefi, B. b. Scripſerũt contra eos Thomas Lombe & Galtherus Diſſe. Vide ſupra Tit. 5. Parte 6. in Monachis.
Lucanus, Ph. 2. 18. lege Lucianus à quo Lucianiſtæ, E. 1. 3. Marcionis dogmata ſequuntur.
Lucilla Africana ſuis opibus Donatum adiuuit, B.
Lucius epiſcopus orientalis Arianus, B.
Luciferiani, A. 81. Similes ſunt Baalamitis, B.
Luciferiani noluerunt recipere epiſcopos qui in perſecutione Arianis ſubſcripſerant, poſtea pœnitudine ductos, B. Scripſit contra eos Hieronymus.

M.

Macedoniani, A. 52. B. Scripſit cõtra eos Fauſtus epiſcopus. Cyrillus lib. 2. in Theſauro. Macedoniani, aliàs Pneumatomachi, ſunt qui Semiarianos uocãt, quod nomẽ alij alijs tribuunt, A. Eleuſius Cyzici Macedonianus primum, deinde Arianus.
Macarius epiſcopus Antiochenus, aſſeruit quod in Chriſto eſſet dũtaxat una uoluntas & operatio, B.
Macrianus ſub Galieno, B. non explicat eius hæreſin.
Magici, B. Menander Simonis magi diſcipulus, à quo Menandriani, B. Elymas magus, Actorum 13. B.
Ad magos Perſarum reſpõſiones Theodoreti Cyri.
Fides Chriſti contra magos, Marſilius Fic. 2. 9.
Contra magos & Vualdenſes, Dionyſius Rickel.
Nos librum 9. huius operis de Magia & diuinatione inſcripſimus.
Mahumetes, B. Vide infra Parte 3. ſegmento primo de Turcis inſcripto.
Maiorinus Donatiſta, B.
De maleficis. Aliàs, Contra maleficos et artes prohibitas, Ioan. Trittemius.
Contra hæreticos & maleficos, Conrad. Henſel.
Malleus maleficarum, Iac. Sprenger. Vide etiam libro 10. cap. 7. ſupra.
De lamijs & phytonicis mulieribus, Valdricus Molitor.
Mammoluci à Chriſtianis ad Saracenos & Mahumetiſtas migrant, B.
Manes uel Manin, uide Manichæus.
¶ Manichæus uel Manin Perſa Vrbicq antea dictus, A. Μάνης, Μάνητος, ut ab inſania Manichæi dicantur, Conueniunt rebus nomina ſæpe ſuis. De Manichæo, Antoninus Florent. Tit. 7. cap. 8.
Manichæi, A. 46. E. 2. 2. Ph. 3. 14. B. Dicuntur etiam Cathari, uel potius Cathariſtæ, uide ſupra.

De mo-

De moribus Manichæorum, Aur. Auguſtinus.
Contra Perſam Manentem, in Panoplia dogmatica.
Contra Manichæos, Titus Boſtrenus epiſcopus. Archiloch9 Meſopotamij epiſcopus. Panoplia dogmatica. Audētius epiſcop9 Hiſpanus. Serapion. A. Tomo 6. in libro de 5. hæreſibus.
De fide contra Manichæos, A. ibidē.
Cōtra epiſtolam Manichæi quam uocat fundamenti, A. Tomo 6.
De duabus animab. cōtra Manichæum, A. ibidem.
De natura boni cōtra Manichęos, Ibidē.
De blaſphemijs Manichæorum, A. epiſtola 64.
De Geneſi contra Manichęos, A. libri 2.
Epiſtola Marcelli ad Manichæum.
De hæreſi Iouiniani & Manichæi, quas collidit Hieronymus, Lombar. 2. 28.
Manichæis cōſentiunt, Apocaritæ. Brachitæ. Decartitæ. Idroparaſtæ. Paulini, alij q̄ Pauliani. Papianiſtæ. Saccophori: Teſalitæ uel Tetraditæ. Taſcodrugitæ.
Priſcillianiſtæ in Hiſpania, Gnoſticā & Manichęā hęreſim permiſcuerūt.
Manichæi celebres fuerūt, Adimantius Manichęi diſcipulus. Fauſtus. Felix. Fortunatus, à quo Fortunatiani. Sebaſtianus. Secundinus cōtra quē ſcripſit A. librū 1. quē præfert cæteris ſuis omnibus contra eoſdem ſcriptis.
¶Marbonei hæretici ex Iudæis, dicunt ipſum eſſe Chriſtū, qui docuerit eos in omni re ſabbatiſare, B. b.
Marcellina hæretica, B.
Marcelliani, ijdē Sabellianis, E. 3. 1. Cōmunicant eis Molonariſtæ, B.
Marcellus Ancyranus epiſcopus, Chriſtum eſſe purum hominem, ut & Paulus Samoſatenus, B. Scripſit contra eum Euſebius Cęſarieñ. Coſmi, Marcelliani, B.
Marcion, Ph. 2. 17. Hic Cerdonis dogmata de duobus principijs ſecutus eſt, A.
Marcionitæ, A. 22. E. 1. 3. B. Vide etiā in Sinero apud B.
Cōtra Marcionem Pontícum, Panoplia dogmatica. Modeſtinus. Theophilus Antiocheñ. Q. Septimij Florentis Tertulliani libri 5. Hippolytus.
Ad Marcionis fraudem, Irenæus.
De fide contra Marcionem & Valentinianum, Sabbatius.
De uerbis Tertulliani contra Marcionē, quomodo ab Hieronymo translata ſint, Crinitus 17. 9. Marcionitas ſequuti ſunt Lucianiſtæ.
Marcoſij, E. 1. 3. Marcitæ uel Marcíani, A. 14. nimirum à Marco.
Marcus, Ph. 2. 14. Marcus ſimilia quædam Valentino ſenſit de æonibus, A.
Marcus quidam de ſtirpe Baſilidis Gnoſtici magicis artibus imbutus, hæretice baptizabat homines, &c. B.
Marcus, uide in Valentino infra.
Marinus Arianus, patrē eſſe patrē etiā filio non exiſtente: uocabantur huius ſectæ homines pateriani, A.
Maron (à quo Maronitæ Chaldaica uel Saracenica lingua utentes) in Chriſto unam dūtaxat uoluntatem aſſerebat & operationem, B.
Maronini inter alios Chriſtianos & Saracenos diſperſi, in plærīſq; Neſtorianis ſimiles, ſed non circumciduntur, B.
Syri uel Syriani Maronitæ ſunt, B.
Marrani in certis locis Hiſpaniarum, in multis articulis Iudaizant, B.
Marſilius Paduanus, B. Vide Tomo 1. noſtro.
Martialis epiſcopus idololatra & paganus, B. b.
Martianus Arelateñ. Nouatianus, B. b.
De Martiano Arelateñ. hæreſiarcha, Cyprianus. Marciani per c. alij ſunt à Marco quodam dicti, ut ſupra.
Martinus Bucerus Lutheranus, B. b.
Martiniani B. Vide Lutherani ſuperius.
Martyriani, uide Euchetæ.
Masbutheus, unus ex ſeptem primis hæreticis, B. Vide infra in litera S. in Septem.
Maſſiliani, A. 57. B. Vide Euchetæ ſupra. B. Meſſaliani ſcribitur: apud E. (cuius orthographiam ubiq; præfero) Maſſaliani.
Meſſalanij qui & Anthyatiſti, id eſt, ſacrificatores & orantes, B.
Adelphilius princeps Meſſalianorū.
Dadoſius Meſſalanius.
Mathematici, B. Vide ſupra lib. 9. Tit. 1.

Matthias Bohemus Huſſita, B.
Maximianiſtæ, Donatiſtæ primum, deinde ab eis receſſerunt, B.
Contra Maximinum Arianorum epiſcopum, A. Tomo 6. Apud B. perperam legitur Maximus.
Maximilla, B. E. 2, 1. Vide in Montano.
Medius ſacerdos Huſſita, B.
Melchiſedeciani, uel Melchiſedecitæ, A. 34. E. 2. 1. B. Quod Melchiſedec magna ſit Dei uirtus aſſerentes, Ph. 3. 5. Melchiſedec ſine patre & matre genitum non recte accipientes, Ph. 3. 96.
Meletius epiſcopus Arianus, B.
Meletiani (ſic enim legendum eſt) A. 48. Ph. 3. 42. E. 2. 2.
Meletiani Arianis coniuncti dicunt, A.
Melitonij, imaginem dei non eſſe animã, ſed corpus, A. 76. Melitoniorum nomen aliàs in Textu non habetur.
Menander, Ph. 2. 2. Vnus ex ſeptem primis hæreticis, à quo Menandriani dicti. A. 2. E. 1. 2. Menandriani à Menandro Simonis magi diſcipulo, A.
Menas epiſcopus Arianus, B.
Meriſtæ hæretici ex Iudæis, Græce ſic dicti quod ſeparent ſcripturas, non credentes omnibus prophetis, dicentes alijs & alijs ſpiritibus illos prophetaſſe, B. b.
Metangiſmonitæ aſſerunt filium intrare in patrem, & ut uas in uaſe ineſſe, Ph. 3. 4. A. 38. B. apud quem etiam Metangi inepte ſcribitur.
Miletus, B. hæreſis eius non exprimitur.
Millenarij, uide Chiliaſtæ.
Minophantis Arianus, B.
Mitialiſtæ à mille annis dicti, B. Chiliaſtæ legendum. De hæreſi mille annorum, Gennadius.
Moloch, Rempham, & alia idola colentes, Ph. 1. 18.
Molonariſtæ communicant cum Marcellianis, B.
Monothelitæ dicti, quia unam tantum in Chriſto uoluntatem & actionem poſuerunt, B. Sergius & Pyrrhus principes Monothelitarum, B.
¶ Montani uel Montaniſtæ, B. Dicuntur etiam Pepuziani, & Phryges, B. & Epiphanio 2. 1. Phrygaſtæ & Taſcodrugitæ. Vide ſupra Aſcrodogitæ. Montaniſtæ, aliàs Donatiani, Ph. 3. 36. Montenſes, aliàs Donatiani, A. Vide infra Phryges & ſupra Cataphryges. Hi nouum prophetam inducunt Montanum, & prophetiſſas Priſcillam & Maximillam, ſectę ipſorum authores.
Ad Carinum de Montano, Serapion.
Contra Montani errores, Hieronymus Strid. Tomo 2. Miltiades, & Apollonius.
Tertullianiſtæ de ſecta Montani. B.
Theodotus uel Theodor9 Mõtaniſta, B.
Moſchouitæ prorſus Paulini ſunt, ſacerdoti unam & uirginem uxorem permittunt, nec aliam ea mortua, B. b.
De lege Moſcouitarum, Io. Faber Vienſ. epiſcopus.
Moſorabes ſic dicti quia modos Chriſtianorum de Arabia in multis tenebant: & quod Latini in principio miſſæ dicunt, ipſi dicunt in fine uel in medio, B. b.
Muſcaaccaronitæ muſcas colũt, Ph. 1. 13.
Muſoritæ mures colunt, Ph. 1. 12.

N.

Narciſſus epiſcopus Arianus, B.
Naſaræi, hæreſis Iudæorum E. 1. 1. Aliàs Nazaræi, Nazoræi, quod magis probo ꝓpter etymon Hebraicũ. De Nazoræis ſiue Chriſtianis (ſic enim à Iudæis uocantur) Idem E. circa finem 1. 1. Et rurſus de Nazaræis 1. 2. diuerſis puto à ſuperioribus qui uel Iudæi uel Chriſtiani ſunt: hi uero tertium genus uidentur, qui (ut ſcribit B.) licet Chriſtum Nazarenum confiteantur, omnia tamen ueteris legis cuſtodiunt, & nouum Teſtamentum reſciunt. A. 9. Ph. 1. 8. Studioſus theologiæ inſpiciet hos locos & conferet: neq; enim ſimpliciter aſſero tres differentes Nazoræorum religiões eſſe.
Necromantici, B. in Magicis.
Neotiani. Vide Noëtiani: ſic enim legendum eſt.
Nepos epiſcopus in Aegypto opinionẽ de mille annis tenebat, &c. B.
Cõtra Nepotem de millenario regno Chriſti, Dionyſius Alexandrinus.
¶ Neſto.

¶Nestoriani, B.
Contra Nestorium, Boëtius in opere de duabus naturis. Theodorus Ancyranus. Cassianus in libris de incarnatione. Atticus Constantinop. Io. Antiochenus. Gennadius lib. 6. Gelasius. Faustus Regiēn. Cœlestinus papa. 1.
Contra Eutychen & Nestoriū, Boëtius.
Cyrilli Alexandr. homiliæ 2. contra Nestorium Græce & Lat. Vuolfgango Musculo interprete.
Dogmata Nestorij à Cyrillo primum impugnata, deinde ab Ephesina synodo condemnata, ex Græco Synodalium actionum codice, Vuolfgango Musculo interprete.
Cyrilli declaratio 12. capitum uel anathematismorum quos posuit Ephesinum concilium, Græ. & Lat. Vuolfg. Musculo interprete.
Libellus in quo repetuntur & enarrantur 12. capitula siue anathematismi, quę continentur in epistola Cyrilli ad Nestorium, excusus Basileæ ab Hen. Petri in opere quod inscribitur Antidotum contra hæreses.
Anathematum Cyrilli reprehensio per Theodoretum Cyri.
Pro defensione 12. capitū siue anathematismorū contra reprehensiones Theodoreti episcopi Cyri, liber Cyrilli, Io. Oecolampadio interprete.
Nestorij, Anthrophæstij hæreticorum, et Cyrilli dialogus Græcus, extat alicubi in Italia.
Cōtra Nestorianos, Samuel Edessenus.
Contra Nestorianos & Eutychen, Isaac monachi libri 2.
Nestorium defendit Iba. Maroniní in plærisq; Nestorianis simsles feruntur, excepta circumcisione.
¶Niceta patriarcha imagines deposuit, B. b.
Nicolaus Antiochenus, Ph. 2. 5. Nicolaitæ, A. 5. E. 1. 2. B. Cælius Rhodig. 5. 6.
A Nicolaitis ortos aliqui putant, Gnosticos.
Nicolaꝰ de Calabria Gondissaluū quendam magnum hæresiarcham sectatus est, B.
Nicolaus Galecus presbyter Bohemus, Hussita,
Nicostratus in Africa uidetur Nouatianus, B. b.
Noëtiani, A. 36. E. 2. 1. Ph. 3. 6. hi à Noëto magistro Sabellij pullularunt, B. apud quem inuerse legitur Neotiani. Vide Sabelliani. Admiratur quod Epiphanius discreuerit Noëtianos à Sabellianis.
Nouatus hæreticus, alius à Nouatiano catholico, B. b.
De schismaticis Nouationo & Nouato, Cyprianus Carthag. Idem de Nouato scripsit ad Antonianum.
Nouatiani, aliâs Cathari, A. 38. Ph. 3. 35. B. Vide Cathari.
Sebaciani ijdem qui Nouatiani, B. b.
Cōtra Nouatum, Martianus episcopus Barchinon. Eusebius Emissenus. Fetitius episcopus Pacianus, B.
Nouatiani memorantur, Acesius episcopus. Felix. Felicissimus. Iouinus. Martianus Arelatēn. Priuatus. Repositus. Nicostratus etiam in Africa huius sectæ fuisse uidetur.
Nyctages uigilias noctis reprehendunt, B. Crinitus 16. 6.

O.

Odiani, ijdem qui Audiani, uide supra.
De Ogdoade, Irenæus Lugdunēn.
Olipius episcopus Arianus apud Carthaginem fulmine ictus, B.
Octauianus contra papam Alexandrū schisma mouit, B.
Ophei mundos innumerabiles putant, A. 77. Opheorum nomen non est in textu.
Ophitæ idololatræ, Ph. 1. 1. E. 1 3. A. 17. B.
Optatus & Petilianus dicebant immunditiam malorum sacerdotum mundis obesse, B. b.
Orantes, uide Euchetæ supra.
Orebitæ Bohemi, B. Sectæ ipsorum author Bedricus quidam perhibetur, B.
¶Origeniani uel Origenitæ, ab Origene Adamantio dicti (sunt enim & alij huius nominis, de quibus paulò post) unde & Adamantij uocantur. E. 2. 1. A. 42. B.
Contra Origenem, Haymo.
Contra Origenistas & Priscillianistas A. Tomo 6. cum Orosij cōsultatione, de

ijſdem Hieronymus Strid. Tomo 2.
De Origeniſtarum oppreſſione, Hiero nymus ibidem.
De Origenis erroríb. Hieronymus ibi- dem. Epiphanius.
Arianorũ fons Origenes, Hieronymo & Epiphanio teſtibus.
Contra Originem de reſurrectione, Me- thodius Olympi.
Origenis opinio de corpuſculis æthereis atq; aërijs, & de reſtituendis dæmoni bus, Cælius Rhod. 2. 15.
Ioan. epiſcopus Hieroſolymitanus, Ori genis & Arianorum dogmatibus in- fectus, B.
Pro Origene epiſtola Alexandri Cap- padocis.
Pro Origene apologia Euſebij Cęſarien. & Pamphili martyris: quæ habetur Tomo 1. operum Origenis, & Tomo 4. Hieronymi, Rufino Aquileien. in- terprete.
De laudib. Origenis epiſtola Beati Rhe- nani.
De doctrina & libris Origenis, Def. E- raſmus Tomo 3. operum ſuorum.
Origenes quatenus legendus, Hierony mus Strid. Tomo 2.
De adulteratis Origenis libris, Idem To mo 4.
De deprauatione librorũ Origenis, Ru- finus Aquilei. Tomo 1. operum Ori- genis.
¶ Origeniani alij, A. 43. E. 2. 1. ab Ori- gene dicti, non Adamantio, ſed alio quodam.
Turpis operationis ſunt Origeniani, ne- fanda facientes, ſua corpora corru- ptioni tradentes, A.
¶ Orphani Bohemi, ſic dicti quod Ziſſa duce mortuo ingens mœror exercitũ tanquam orphanum inuaſerit: cum prius Thaboritis cõiuncti fuiſſent, B.
Oſſeni, E. 1. 1. hæreſis Iudæorum.

P.

Contra Palamân quendam Græce quæ- dam ſcripta extant Romæ in Vatica- na bibliŏth. quorũ hi tituli ſunt: Con- tra Palamân de ſecunda luce, quæ nõ ſit ſubſtantia Dei. Protheoria trium quarti libri ſermonum apoſtaſiæ con- tra Palamân ſermo 2. & tertius. Ca- pita contra Palamân de orthodoxa fi de. Scripſit cõtra eum Demetrius Cydonius.
Papias epiſcopus Chiliaſta, B. Papia- niſtæ ſunt de ſecta Manichæorum, B.
Parmenianus, B. Idem uideť à quo Par- menianiſtæ dicti ſunt, quamuis B. ſe- paratim de eo ſcribat.
Parmenianiſtæ, qui & Donatiſtæ, B. Auguſtinus contra epiſtolam Par menian 3. libros ſcripſit Tomo 7.
Inter Paſcentium comitem Arianum & Auguſtinum altercatio. Epiſtola eiuſdem ad A. 176. inter epiſtolas A.
Paſſageríj uel Paſſageni, aliâs Patareni uel Gazari, B.
Paſſalorynchitæ, uel ut Attici ſcribunt Pattalorynchitæ, A. 63. Ph. 3. 29. B. qui etiam in Dactylorynchitis eorũ meminit: Quo quidẽ nomine A. cur non potius quàm Paſſalorynchitæ di- cantur dubitat. Vide Taſcodrugitæ.
Patareni, uide Paſſageríj.
Paterniani uel Venuſtiani, A. 85. B. a- pud quem alibi corrupte legitur Pa- teriani, & Pſaritinos etiam uocari idẽ tradit. Marinus Arianus patrẽ eſſe patrem, etiam filio non exiſtente: Vo- cabantur huius ſectæ homines Pate- riani, A.
Patricani, Ph. 3. 15. A. 61. B.
Patripaſſiani, B. Scripſit cõtra eos Aur. Prudentius. Vide Sabelliani.
¶ Paulus Samoſatenus, E. 2. 2. Ph. 3. 17.
Teruidus eiuſdem erroris cuius Baſili- des, Ebion, Paulus Samoſat. & Bono ſius, B. Contra hunc Paulum ſcri- pſit Malchion presbyter, & Dionyſij Alexandrinus.
Pauliani uel Paulonitæ, A. 44. B. ſic di- cti à Paulo Samoſ. qui Artemonij cu- iuſdam hæreſim inſtaurauit, ijdẽ Pho tinianis, B.
Pauliani & Photiniani ab Epiphanio & Philaſtro, diuerſis locis uel numeris memorantur, cum una & eadem ſit hæreſis.
¶ Paulini, alij quàm Pauliani, Manichęi ſunt, B.
¶ Moſcouitæ prorſus Paulini ſunt, ſa- cerdoti unam & uirginem uxorẽ ha- bere

bere permittũt, nec aliam ea mortua, B. b. Hi à D. Paulo dicti uidentur, à superioribus duabus sectis diuersi.
Pauperes de Lugduno, uel Insabbatati, Vualdenses, B.
¶Pelagiani qui & Cœlestiani, A. 88.
Contra Pelagium, Gennadij libri 3.
Contra Pelagianos epistolæ multæ Aur. Augustini. Hieronymus Strid. Tomo 2. Innocentius papa 1. Decretum scripsit quod Zosimus ampliauit. Pauli Orosij Apologeticus. Thomæ Brauardini Summa.
Hypognosticon cõtra Pelagianos et Cœlestianos, Aur. Augustini libri 6. Tomo 7.
De natura & gratia, A. ibidem.
Contra duas epistolas Pelagianorũ, A. libri 4. Ibidem.
De Pelagianis oppressis, Hieronymus Strid. Tomo 2.
Prosperi epistola ad A. contra reliquias Pelagianorum, Tomo 4. A.
De hæresi Pelagiana.
Quomodo Pelagiani dictis Augustini utuntur in testimonium sui erroris.
Quomodo Augustinus illa uerba determinet in retractationibus, Lombardus 2. 28.
Pelagius, Cœlestius, & Iulianus, authores sectæ Pelagianæ, B. qui singulorũ etiam seorsim meminit.
Pepuziani, aliâs Quintiliani, A. 27. E. 2. 1. B. eosdem facit Pepusianos (sic enim scribit s. pro 3.) Montanistas, & Phryges. Pepuziani à Cataphrygibus orti ferunt. Artotyritas ex Phrygastarum numero eis coniungit E.
Petilianus Donatista, B.
Optatus & Petilianus dicebant immunditiam malorum sacerdotum mundis obesse, B. b.
Contra literas Petiliani. A. libri 3. Tomo 7.
De unitate ecclesiæ contra Petilianum, A. ibidem.
¶Petri duo hæretici, B.
Petrus Abailardus (aliâs Abelardus) pretium redemptionis per inanem philosophiam euacuauit, B. Scripserunt contra eum, S. Bernardus. Anselmus Cantuarien. Gaufredus Antissiod. Guilhelmus abbas.
Petrus de Anglia, Hussita, B.
Petrus de Arragonia Cæsaraugustanus docebat q̃ D. Iesus uenisset in mundũ ad aperiendum uias Saluatoris, qui esset Spiritus sanctus, non ipse Iesus: & quod Roma esset Gomorra, &c. B. b.
Petrus Carborien. antipapa Ioannis 22.
Petrus Constantinopol. B. (B. b.
Petrus Dresensis, Vualdensis, B.
Petrus Gnapheus quatuor personas posuit in diuinis, B.
Petrus Ioãnis Piraneñ. diœcesis, papam esse antichristum, &c. B.
Petrus de Luna schismaticus circa authoritatem & potestatem ecclesiæ, B. Scripsit contra eum Ioan. Gerson.
Petrus Olerij Barchineñ. B.
¶Pharisæi, E. 1. 1. Ph. 1. 6. Vide infra Parte 3. in Iudæis.
Philetus, de quo Paulus 2. Tim. 2. resurrectionem negauit, B.
Philippus Melanch. Lutheranus, B. b.
Philumena uirgo comes Apellis, B.
Photinus, Ph. 3. 18. B.
Photiniani, A. 45. E. 3. 1. B. in Fortiniani uoce corrupta. Vide Pauliani supius.
Contra Photinianos, Audentius episcopus Hispanus.
Photij purgatio & defensio ad Concilium, Græce extat in bibliotheca Diegi Hurtadi Cæsarei legati Romæ hoc tempore. Vide Tomo 1. nostro.
Phrygastæ, uide Montanistæ superius. Phryges, aliâs Pepusiani & Montanistæ, B. apud quem etiam Friges corrupte scribitur pro Phryges.
Phytonicæ mulieres, uide supra in Maleficis.
Picardi, Adamitæ in Bohemia 1384. nudi incedebant, & cõnubia promiscua habebant, B.
Platonici, E. 1. 1.
Pneumatomachi, E. 3. 1. Concurrunt cũ Arianis, B. Vide Macedoniani.
Porphyrius & alij quidam philosophi, uide parte 3. segmento 1.
Prædestinati, quod nec pie uiuentib. bona opera prosint, nec impijs obsit improbitas, necessaria existente prædestinatione, B.

Præpositinus negauit proprietates personales & notiones in diuinis, &c. B.
Praxeani uel Praxeiani, B. Vide Sabelliani. Aduersus Praxeam, Q. Sept. Flo. Tertullianus.
Priscilla, E. 2. 1. Prisca uel Priscilla prophetissa Montani, B. ego Priscillā tantum scribi debere puto, non Priscam. Vide supra in Montano & Pepuzianis.
Priscilliani uel Priscillianistæ, A. 70.
Priscillianistæ in Hispania, &c. ex Gnostica et Manichæa hæresi permixta, B. Hi à Priscilliano episcopo Abilę sic dicti sunt: alij uero à Priscilla in Phrygia. Videndum ne confundantur.
Contra Priscillianistas, A. Tomo 6. item in libro contra mendacium Tomo 4. Leo papa 1.
Contra Priscillianum & maleficiorum eius artes, Idacius Hispanus.
Priscillianū adiuuit Galla dicta mulier maga, B.
Itatius episcopus Priscillianista, B. b.
¶ Privatus Nouatianus.
Contra prochorum Cydonem contradictiones Ioan. Cantacuzeni: Alia capita contradictoria in eundem, Græce extant Romæ in Vaticana bibliotheca.
Proclianitæ, A. 60. Ph. 3. 9. Vide Seleuciani. Proclianitæ secuti Seleucianos & Hermianos, B. Apud Philastrium corrupte legitur Prodianitæ.
Procopius Rasus capitaneus Thaboritarum, B.
Proculus ex hæresi Cataphrygum, B.
Psalliani, B. Vide Euchetæ & Euphemitæ.
Psaritini, qui & Paterniani, uide in Marino apud B.
Pseudoapostoli, ecclesiæ Romanæ authoritatem euacuatam esse, & quod eadem sit illa Babylon meretrix, B. b.
Ptolemæus, Ph. 2. 11. Vide Valentinus.
Ptolemæi, A. 13. E. 1. 2.
Ptolemæus æonum assertor, B.
Puteoritæ puteos colunt in altum fodientes, Ph. 1. 19.
Pyrrhus princeps monothelitarum, B.

Q.

Quatuordecimani, aliâs Tessarescædatitæ, B. b.
Quintianus Arianus, B.
Quintiliani, A. 27. B. Vide Pepuziani. Ex Phrygastarum numero sunt: iunguntur eis Artotyritæ.
Quintilla, uide in Pepuzianis.

R.

Raimundus Lullius, B.
Ranarum cultores, Ph. 1. 11.
Rempham & Moloch idola colētes, Ph. 1. 18.
Repositus Nouatianus, B. b.
Rhetoriani, A. 72. B. Rhetorij, Ph. 3. 43. nullam hæresim errare putabant.
Richardus Anglicus Vuiclefita, B.
Rogetius princeps Albigensium, B.
Rusticorum secta originē trahens à Lutheranis, B. b.
Rutheni papam, purgatorium, excommunicationem, confirmationem, doctores Latinos, & unctionem extremam non admittunt, B.

S.

Sabbatius ex Iudæo Christianus de tempore paschatis celebrandi cōtendit, B.
Sabbatius alius Arianus, B.
Sabellius, Ph. 3. 7.
Sabelliani, A. 41. E. 2. 1. B.
Sabelliani à Noēto defluxerunt, cuius discipulum perhibent fuisse Sabelliū: & mirum est quod Epiphanius Noëtianos ab eis distinxerit. Praxeiani etiam & Hermogeniani uocantur. Patrem utriq; dicūt esse passum, etsi hoc de Sabellianis Epiphanius neget: cū tamen ijdem ob hanc hæresim Patripassiani uocentur. Philaster Sabelliū eadem cum Noēto doctore suo sentire dicit, & tamen sub duobus numeris tanquā diuersas hæreses ponit, A.
Contra Sabellium, Dionysius Alexandrinus.
Contra Sabellianos, Aur. Prudentius. Panoplia dogmatica. A. Tomo 6. in libro de hæresibus.
Contra Sabellianos, Ariū & Anomœos, homilia Basilij interprete Vuolfgango Musculo.
Marcelliani ijdem Sabellianis, E. 3. 1.
Calistus Sabellianus, B. b.
Saccophari Manichæi, B. nomen à uestitu

ſtitu inditũ uidetur à σάκκος & φαιός.
Sadducæi hæreſis Iudæorum, uide mox parte 3. ſegmento 2.
Sagarelli hæretici dicunt eccleſiam conſecratam nõ plus ualere ad orandum quàm ſtabulum porcorum, &c. B. b.
Samaritani, Ph. 1. 7. E. 1. 1. Hi cõprehendunt Eſſenos, Hebræos, Gorthenos & Doſitheos.
Samſæi, uel Sampſæi, uide Ebion ſupra.
Saraceni, B. uide mox parte 3. ſegmento 3. in Turcis.
Sarmatius epiſcopus Arianus, B.
Sarrabaitæ monachi in Aegypto, hypocritæ, &c. B. aliàs per ſimplex r. Sarabaitæ. Vide Girouagi ſupra.
Sataniani dicti quod Satanam colant ne ipſis noceat, E. aliàs Pſalliani, &c. Vide Euchetæ ſupra.
Saturninus, Ph. 2. 3.
Saturniani à Saturnino Simoniacæ ſectæ, B.
Saturniniani, A. 3. Saturniliani, E. 1. 2. dicti à Saturnilo ſodali Baſilidis. Vnum eſſe patrem ignotum, Mundum ab angelis factum, &c.
¶ Saturninus Arelatenſ. Arianus, B.
¶ Scopotici incidunt cum Circumcellionibus, B.
Scribæ hæreſis Iudæorum, E. 1. 1.
Scythiſmus, E. 1. 1.
Sebas, à quo Sebatiani, ſomnia obſeruãt, labores fugiunt, euchariſtiam cõtemnunt, B. Sebatiani ijdem qui Nouatiani, B. b.
Sebaſtianus Manichæus, B. b.
Sebuæi, E. 1. 1. comprehenſi ſub Samaritis.
Secundinꝰ diſcipulus Manichæi, B. Scripſit contra eum A. Tomo 6. Eiuſdem epiſtola, Ibidem.
Secundiani, E. 1. 2.
Secundus, Ph. 2. 12.
Secundus epiſcopus Arianus, B.
Seleucus & Hermias Galatæ, Ph. 3. 8.
Seleuciani uel Hermiani, A. 59. B. Hoſecuti ſunt Proclianitę, & addiderunt Chriſtum non in carne uenille.
Semiariani uel Semiariĳ. E. 3. 1. A. 51. Ph. 3. 20. B. Semiariani, qui & Eunomiani, alĳ Macedonianos ſic uocant, A.
Septem primi hæretici, Theobutes, Simon, Cleobius, Doſitheus, Gortheus, Masbutheus, et Menander, B. in Cleobulo uel Cleobio. Horum quiſq; propriam fertur hæreſin condidiſſe.
Seras defenſor Aëtĳ, cum Heliodoro & Theophilo in concilio Conſtantinop. excommunicatus, &c. B.
Sergius Arianus cuius auxilio Mahumet Alcoranum ſuum compoſuit, B.
Sergius alius princeps Monothelitarum, B.
Contra Michaëlem Seruetum Hiſpanũ, qui de Trinitatis erroribus libros 7. edidit, Io. Oecolamp. epiſtola 1. & 2.
Sethiani, E. 1. 3. Ph. 1. 3. A. 19. B.
Seuandriani, A. 12. B. Vide in Valentino infra.
Seueriani E. 1. 3. A. 24. Cælius Rhod. 27. 20. B. Scripſit cõtra eos Muſanus: (aliàs contra Encratitas, aliàs contra Tatianos.)
Seueriani alĳ apud B. in Seuero.
Seueriani alĳ apud eundem B. tanquã ſint tres diuerſæ hæreſes.
Seuerus (qui Eutychis hæreſin confirmauit) & Dioſcorus, in Chriſto poſuerũt unionem, non quidem perſonalẽ, ſed habitualem, &c. B.
¶ Simon magus, Ph. 2. 1. Ab hoc dicti ſunt Simoniani, B. E. 1. 2. A. 1.
De Simoniacorum ſectæ ortu, Polydorus 8. 3.
Contra Simonem Samaritanum, Panoplia dogmatica.
Cõtra Simoniacos, Rudolphus de Trudonis.
Simoniacæ hæreſeos confutatio per Petrum Damianum.
De Simonía, Rainerius. Lumen animę parte 2. cap. 226. Ioan. Caraſſa. Ioan. Gerſon Tomo 2. Vide ſupra etiam Titulo 4. circa finem ferè partis 5. ubi de Auaritia.
De Simonĳs, Bernardinꝰ Ochinꝰ 1. 45.
Contra Simoniã, Dionyſius Rickel, bis.
De Simonía circa percipiẽda beneficia, Felix Malleolus.
Contra epiſcopos Simoniacos, Petrus Damianus.
Sacramenta uendere, Vincentius Bell. 3. 7. 14.

GOTTFRIED WILHELM LEIBNIZ BIBLIOTHEK
NIEDERSÄCHSISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Signatur: Leibn. Marg. 64:2, Stück 2, [258] - 119r
PUBLIC DOMAIN

Simonianæ hæreseos fuerunt etiam Menandriani & Saturniani: & Basilidiani aliquo modo, A.
Sinerus ponit tria principia & naturas, B. Eusebium citans.
Soldini sequuntur ritum Græcorũ, &c. B.
Speroniſtæ uel Spetroniſtæ, B. hæresis ei ignota.
Stephanus Antiochiæ Arianus, B.
Stoici, E. 1. 1.
Suriani per omnia ferè Græcorum institutiones sequuntur, uitæ improbæ, B. Vide Syri.
Symmachiani, Ph. 3. 16.
Symmachus Ebionius cum Aquila & Theodotione, B.
Symmachi & Theodotionis interpretationẽ suscipientes, Ph. 3. 93. Vide Tomo 1. nostro.
Symmachus orator paganus, B. Vide parte 3. segm. 1.
Syrus Alexandrinus Timotheanus, filium Dei duabus post incarnationem constare naturis negat, B.
Syri uel Syriani, Maronitæ sunt, B. Vide Suriani.

T.

Tandemus hæreticus castri Antuerpiæ episcopalem & sacerdotalẽ gradum, & eucharistiam contemnebat, superbus, libidinosus, B.
Tarsenses hæretici, quibus Campenses copulantur, B.
Tascodrugitæ, E. 2. 1. Idem sonat quod passalorynchitæ, de quibus supra. Tascus enim in Phrygia perticam, drugus nasum uel rostrum significat. Vide Phrygastæ, quibus ijdem sunt, & Montaniſtis, teste E. Tascodrugitæ uel Tascodrogi, Manichæi, B. Apud Ph. 3. 28. perperam legitur Ascrodogitæ, uide Castadogi supra.
Tatiani, Ph. 3. 1. E. 1. 3. A. 25. B. Vide supra Encratitæ.
Templarij uel milites templi olim dicti ad pugnandum cõtra Saracenos, defecerunt ad eos: bona eorum in Rhodios milites, & alias religiões collata, B. Vide supra etiam Tit. 5. in alphabetico monachorum catalogo, ubi de sacris militibus.
De uana atq; impia superstitiõe Templariorum: & quomodo à Clemente pontifice maximo abolita fuerit, non iniocunda cognitio, Crinitus 24. 13.
Tertullianitæ, A. 86. Tertullianiſtæ de secta Montani, B.
Tertullij animas conuerti in dæmones & in quæcunq; animalia existimantes, A. 78. Tertulliorum nomen in textu non additur.
Teruidus, eiusdem erroris, cuius Basilides, Ebion, Paulus Samosaten9 & Bonosius, B.
Tesalitæ uel Tetraditæ Manichæi, B.
Tessarescædecatitæ, aliàs Quatuordecimi, ut supra. E. 2. 1. A. 28. B.
Thaboritæ, Bohemi. B. Vide etiam Orphani apud eundem, & supra in Bohemis.
Procopius Rasus capitaneus Thaboritarum, B.
Contra fratrem Thelesforum prognosticatorem, Hein. de Langenstein, & Hein. de Hassia.
Theniſus blaſphemat Dominum, & apostolos eius & ſ. ecclesiam, B.
Theobatus, B.
Theobutes, unus ex septem primis hæreticis, uide Septem in S. supra.
Theodoricus Græcus, B. Contra hunc Leontius Byzantius fecit apologiam.
Theodoricus rex in Italia, Arianus, B.
Theodorus, uide Theodotus.
Theodorus Heracliæ uel Mosophenus, Arianus, B.
Theodorus Pharanitan9 episcop9 Christum non ueram & sine pondere carnem habuisse, B.
Theodotion, uide Symachus superius: & Tomo 1. nostro in Th.
Theodotiani à Theodoto quodam dicti, Christum hominem tantum asseuerant, A. Vide Theodotij.
Asclepiodotus Theodoti discipulus, B.
Theodotionis & Symmachi interpretationem suscipientes, Ph. 3. 93.
Theodotus, Ph. 3. 3.
Theodotus, aliàs Theodorus Montaniſta, B.
Theodotij, aliàs Theodotiani, ut supra, A. 33. E. 2. 1.
Theodotiani, à Theodotione, B.

Theodotiani

Theodotiani Eutychis & Dioscori errores secuti, ex duabus unã in Christo naturam asserunt, sed corruptam: ut Gaionitæ incorruptam contendunt, B. quamuis Theodosiani apud eum scribit. Gnoitæ & Tritoitæ à Theodotianis exorti, sic dicti ab ignorãtia: aiunt enim quod Christi diuinitas ignoret quæ sunt scripta futura de die & hora nouissima, B. Videtur autem Gnoitas & Gaionitas confundere.
Theonas Marmoricenus, Arianus, B.
Theophilus, uide Seras.
Thomas Müntzer, B.b.
¶Ticonius Donatista, B.b.
¶Timotheus Apollinaris hæretici discipulus, B.
¶Timotheus alius, â quo Timotheani: qui ita uerbum carnem factum dicũt, ut manente uerbo in sua substãtia, & homine in sua natura, societate non cõmixtione, una filĩ Dei redierit persona, B. Contra Timotheanos, Samuel Edessenus. Syrus Alexandrinus Timotheanus filium dei duabus post incarnationem constare naturis negat, B.
¶Timotheus alius dixit Christũ uerum Deum & hominem quidem esse, sed diuinam naturam conuersam esse in humanam, B. Vide Tropitæ.
¶Tossepini, B. hæresis ei ignota.
Tritheitæ (apud B. imperite scribitur Tritoitæ: uide Gnoitæ apud eundem) ut tres psonas in Trinitate, ita tres deos asserunt esse, B.
Troglodytæ idololatræ Ph. 1. 14.
Troianus, B.
Tropitæ dicunt uerbum conuersum in carnem, Ph. 3. 23. Vide superius in Timotheo tertio.
Turlupini eosdem errores tenent quos Begardi, B. Coniicio hos esse qui alpes Galliæ habitant, Vualdenses uocati, non procul Auenione: hi enim lupos aliasq; feras toræ dictæ herbæ succo sagittis infectis occidunt.

V.

Vadiani siue Anthropomorphitę, A. 50. B. His tanquam simplicibus parcens E. schismaticos non hæreticos appellat. Sunt qui eos in Aegypto ecclesiæ catholicæ communicare asseuerent. Pascha cum Iudæis celebrant.
Valens imperator Arianus, B.
Contra Valentem & Vrsatiũ, Hilarius Pictauiẽn.
Valentinus, Ph. 2. 10. Valentini, E. 1. 2. Valentiniani, A. 11. B. Hi à Valentino quodam Platonico persuasi, æõnas in origine Dei creatoris inducũt, &c. Christũ de uirgine nihil sumpsisse, sed per eam quasi fistulam transiuisse aiunt. Valentinus, Seuander, Ptolemæus, Marcus, Colorbasus, Heracleon et Bardesanes, in plærisq; similiter senserũt. Seuandriani hoc differunt à Valentinianis, quod addunt opera turpitudinis. Valentini discipulus Ptolemæus similiter ut ille æõnas, sed octo tantum induxit.
Aduersus Valentinianos, Q. Sept. Flo. Tertullianus. Hippolytus quidam Valentinianus fuit, B. b. De fide contra Marcionem & Valentinianũ, Sabbatius.
Valesij, A. 37. E. 2. 1. B.
Contra Varimundum Arianũ, Idacius.
¶Vbiani ab ecclesia discesserunt ut & Armeni, B. b.
Venustiani, uide Paterniani.
Victorinus episcopꝰ dicebat pascha nõ uenire die suo & mense, sed decimo Calendas Maij custodiendũ esse, B. b.
Contra Vigilantium Gallum, Hieron. Strid. Tomo 2.
Contra Vincẽtium Arianum, Seuerus Malacitanus.
Vincentius Donatista, B. Scripsit contra eum A. Tomo 7.
Ad obiecta Vincentianorum, Prosper.
Viuitarij uiuũ illud quod eis primò occurrit qualibet die ueneranť ut deum suum pro illa die, & fingunt se Christianos, B.
Vlricus Zuinglius, Lutheranus, B. b.
Vrbanus, Castorius, Iuuenalis, B. b. hæresis eorum non exprimitur.
Vrbicus uide Manichæus.
Contra Vrsatiũ & Valentem, Hilarius Pictau.
Vualdemarius, B. hæresin eius non explicat.

GOTTFRIED WILHELM LEIBNIZ BIBLIOTHEK
NIEDERSÄCHSISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Signatur: Leibn. Marg. 64:2, Stück 2, [260] - 120r
PUBLIC DOMAIN

¶Vualdenſes, B.
Profeſſio fidei fratrum Valdenſium miſſa Vladislao Vngariæ regi charta 1. impreſſa cum deſcriptione Baſilieñ. concilij per Aeneam Syluiũ: atq; hinc melius res intelligitur, quàm ex catalogo hæreticorum Bernardi Lutzelburgi. Excuſatio ſiue reſponſio eorundem cõtra binas literas Doctoris Auguſtini datas ad regem ibidẽ: charactis 5. Coloniæ excuſis 1535. cum Aeneæ Syluij deſcriptione Concilij Baſilienſis.
Contra errores Vualdenſium, liber impreſſus neſcio cuius authoris.
Cõtra Vualdenſes, archiepiſcopus Taurinenſis, Iacobus Zieglerus.
Contra magos & Vualdenſes, Dionyſius Rickel.
Plura de Vualdenſibus uide ſupra in Huſſitis, Inſabbatatis, Pauperibus de Lugduno, & Turilupinis.
Petrus Dreſenſis, & Iacobellius Vualdenſes, B.
¶Vuandali Ariani, B.b.
Vuiclefus, uide apud B. in Ioanne Vuiclefo, & in Vuiclefitis.
Contra 18. articulos Io. Vuiclefi Angli, Vuilhelmus Vuidefordus.
Ioan. Vuiclefi articuli damnati Oxonię, Londini, & Conſtantiæ, cũ rationib⁹.
Articuli Ioannis Vuiclephi, Ioã. Huſz, & Hieronymi Pragen. damnati: cum Baſilicñ. concilij per Aeneam Syluiũ deſcriptione, impreſſi Coloniæ 1535.
Contra Vuiclefitas, de ſacramentis Thomas Vualdenſis Carmelita.
Contra Vuiclefitas, Stephanus Petringon.
Contra quendam Vuiclefitam, Hein. de Haſſia.
Lamperiani cum Ioanne Vuicleff concurrunt, B.
Lollardi & Conlollardi, diſcipuli Vuiclefſi, B.b.
Richardus Anglicus, Guilhelmus Sartoris, & Guilhelmus Aldus, tanquam Vuiclefitæ apud eundem taxantur.
Ioan. de Vurden ſacerdos Vuiclefita & Lutheranus 1525. in Hollandia combuſtus, B.b.
Vuenceslaus Linck Lutheranus, B.
Vueſalienſis ſecta, uide in Ioanne de Vueſalia, B.
Vuilhelmus de S. Amore librũ ſcripſit contra mendicantes monachos, concludens hominem non poſſe ſaluari in tali ſtatu: & paupertatem habitualem eſſe licitam, nõ autem actualẽ, B.
Vuilhelmus aurifex ꝓpheta Almarici, papam antichriſtum eſſe, &c. B.
Vuilhelmus de Coſta eques, Huſſita, B.
Vuolfgangus Fabricius Capito Lutheranus, B.b.

¶PARS 3. *Cuius ſegmenta ſunt 4.*

1. *De ſcriptis Chriſtianorum contra Gentiles. Gentilium contra Chriſtianos.*
2. *Contra Iudæos.*
3. *Contra Turcas.*
4. *Lutheranorum contra papiſtas in genere. Papiſtarum contra Lutheranos.*

¶ *Partis 3. Segmentum 1. De ſcriptis Chriſtianorum contra gentiles.*

Contra gentes uel gentiles ſcripſerunt, ex Græcis: Iuſtinus philoſophus & martyr in Admonitorio. Tatianus, quem nos Latinũ fecimus & Annotationes adiecimus. *Theophili Antiocheni ad Autolycum libri 3. Græci & Latini Conrad. Clauſero ſuterprete.* Aeneas ſophiſta. Ioan. Chryſoſtomus in uita Babylæ. Athanaſius ad Macarium, qui liber ab Omnibono & ab Ambroſio monacho transiatus eſt. Apollinaris Laodiceni libri 3. Theodoretus Cyri in libris 12. de curatione Græcanicorũ affectuum, uel de Euangelicæ ueritatis cognitione ex Græcorum philoſophia, à Zenobio Acciaiolo translatis. Euſebius in Præparatione Euangelica.
Ex Latinis, Arnobius lib. 8. Vitellius Afer. Irenæus Lugduneñ. Q. Sept. Flo. Tertullianus in Apologetico. (Vide etiã ſupra Titulo 1. huius libri ſtatim poſt catechiſmos, qui ſcripſerint Apologeticos pro Chriſtianis.) Lactantius in ſeptem libris diuinarum inſtitutionum. Aur. Auguſtinus in libris 22. de ciuitate dei, Tom. 5. Thom. Aquinas.
Fides Chriſti contra gentiles, Marſilius Fic. 2. 8.

Fides

Fides unius dei contra eosdem, Idem 2. 6.
De uanitate doctrinæ gentiū, Ioā. Fran. Picus.
Christiani et gentilis dialogus, Anselmi. Idem puto qui aliâs inscribitur Contra gentes cur Deus homo, lib. 2.
Contra paganos, sex quæstiones, Aur. Augustini epistola 49. Idem in libro de 5. hæresibus Tomo 6. Orosius, Vide Tomo 1.
Irrisio paganismi, Aur. Augustinus epistola 44.
Irrisio paganismi, eiusdem Tomo 4.
De paganis, Isidorus Etymol. libro 8.
Hymnus in infideles, Aur. Prudentij.
De idololatria, uide inferius Parte 5.
Græcismus, E. 1. 1.
De transitu Hellenismi ad Christianismum, Guil. Budæus.
Barbarismus, E. 1. 1.
Scythismus, Ibidem.
¶ De gentilium uocatiõe & saluatione, Petrus Galatinus libro 9. Plura uide supra ubi de Ecclesia in genere, Titulo 5. Parte 1. & in prouidẽtiæ mentione Tit. 3. par. 5. fol. 52.
Ethnici patientia uincendi, In epistola Alexandri papæ 1.
¶ Fides Christi contra philosophos, Marsil. Fic. 2. 10.
Hermius philosophus contra philosophos gentiles Græce extat in bibliothecis quibusdam Italiæ.
Contra philosophos gentilium de prouidentia Dei, Theodoretus libro 6.
Contra Græcos philosophos, in Panoplia dogmatica.
Contra Epicureos, Ibidem capita tria. et E. 1. 1.
De secta Epicurea, Bapt. Guarini liber 1.
De Epicureis & Stoicis, Aurel. Augustinus.
Pythagorij, Epiphanius 1. 1.
Stoici, Ibidem. Cynici, B.
Platonici, Epiphan. 1. 1.
¶ Algazel philosophus, B.
Almaricus, B. Auerrois, B.
Auicenna, B.
Contra Appionem Græcum Fl. Iosephi libri 2. Vide Tomo 1. nostro.
Contra Demetrianũ oĩa sui temporis mala Christianis imputantẽ, Cyprianus.
Iulianus apostata, ex monacho imperator paganus, B.
Orationes infamatrices in Iulianũ, Greg. Nazianz.
Pro religione Christiana contra Iulianũ apostatam lib. 10. Cyrilli, Ioan. Oecolampadio interprete.
Libanius sophista Paganus, B.
Licinius ex Christiano paganus, B.
Martialis episcopus idololatra & paganus, B. b.
Porphyrius, B. Scripserũt contra eum, Methodius Olympo, Apollinaris Laodic. Ammonius Alexandrinus, & Eusebius Cæsariẽ. libros 30.
Quod iniquo animo Porphyrius philosophus Christi religionem sit insectatus: atq; eiusdẽ falsum atq; improbũ uaticinium appositũ: in quo Christianos ipsos per 360. annos duraturos scripserit, Crinitus 23. 10.
Contra Symachum lib. 2. Aur. Prudentij. Orosius in historia sua, & Augustinus in opere de ciuitate Dei.
Io. Grammaticus contra Proclũ de mundi æternitate.

¶ *De scriptis gentilium contra Christianos.*

De Iuliani imperatoris libris cõtra Christum, & qui eis responderint, Crinitus 5. 10.
Porphyrius contra Christianos scripsit teste Suida.
Celsus Epicureus philosophꝰ cõtra Christianos scripsit, cui respondit Origenes libris 8.
Quo commento atq; sæuitia Iulianus imperator cõtra Christianos desæuierit: ac de eius libris contra Christum, & qui maxime illis responderunt, Crinitus 5. 10.
Contra Christianos Epicheremata Proclí Lycij 18. quibus mundum ingenitum & incorruptibilẽ esse contendit.
Epistola Symmachi præfecti pro cultu deorum.

¶ *Partis 3. Segmentum 2. De scriptis contra Iudæos; Quibus addi possunt Iudæorum scripta, quibus infidelitatem suam defendunt.*

De Iudaismo, Epiphanius 1. 1. Aur. Augustinus epist. 200. Vide supra Titulo

2. parte 3. huius libri de Theologia Iudæorum inscripta.

De Iudæis, Ambrosius Taruisinus. Victor Carben. Damocrito. Bernh. Luzenburgus.

¶ Articulorũ fidei Iudaicæ liber, R. Mosse Aegyptij, & Iosephi cuiusdam.

De ritibus Iudæorum, Mardochæus. Fr. Tissardus.

De regimine Iudæorũ, Thom. Aquinas.

In legem Iudæorũ super Thalmud Moses Cordubeñ. Sed Thalmudica, plixe enumerata sunt supra Tit. 2. par. 3.

De philosophia Iudæorum & Platonis, Eusebius libro 11. & 12. Euangelicæ præparationis.

De Iudæorũ festis, ritibus, & moribus, R. Alphes. Vide supra Tit. 5. par. 14. de festis.

De sacrificijs gentiliũ & Iudaicis, Theodoretus Cyri libro 7. Vide supra Tit. 5. parte 7. de sacrificijs.

Iudaicæ captiuitatis libri 7. Fl. Iosephi. Sed hi pertinẽt ad historica infra Tit. 7. uel supra ad librum 12.

De exilio perpetuo Iudæorum, Io. Lod. Viues libro 3. de uerit. fid. Christ.

Liber Germanicus de cõtumelia qua Iudæi uirginem Mariam affecerunt Cosmariæ, ubi etiã iussu Maximiliani depicta est, & Iudæi in perpetuum inde expulsi: impressus in 4. chartis 8. & semis.

¶ *Hæreses Iudæorum, quæ & supra inter cæteras commemoratæ sunt, sed libuit hic repetere ut omnes simul apparerent.*

Iudæorũ hæreses 7. Sadducæi, Scribæ, Pharisæi, Hemerobaptistæ, Nasaræi, Ossẽi, & Herodiani, Epiphanius 1. 1.

Essæi, Cælius Rhod. 5. 9. De statu Essæorum, Philo Iudæus.

Genistæ hæretici Iudæorũ, dicti quia se de genere Abrahę esse testantur, B. b.

Hemerobaptistæ, Epiphanius 1. 1. Crinitus 16. 6.

Herodiani, Epiphanius 1. 1.

Hessẽi, Cælius Rhod. 5. 9.

Marbonei hæretici ex Iudæis dicunt ipsum esse Christum, qui docuerit eos in omni re sabbatisare, B. b.

Meristæ hæretici Iudæorum, Græce sic dicti, q̃ separẽt scripturas nõ credentes omnibus prophetis, *dicentes* alijs & alijs spiritibus illos pphetasse, B. b.

Nasaræi, Epiphanius 1. 1. Vide superius in secundæ partis catalogo.

Ossẽi, Epiphanius 1. 1.

Pharisæi, Cælius Rhod. 5. 9. Epiphanius 1. 1. Philastrius 1. 6.

Sadducęi, Epiphanius 1. 1. Cęlius Rhod. 5. 9. Philastrius 1. 5.

Samaritani, Philaster 1. 7. Epiphanius sub Samaritis comprehẽdit Essenos, Sebuæos, Gorthenos, & Dositheos.

Scribæ, Epiphanius 1. 1.

¶ *Qui scripserint contra Iudæos, ordine literarum enumerati. I. litera Iudæos designat.*

Cõtra I. fœnerãtes, Alexãder de Neuo.

Cõtra I. *de incarnatiõe uerbi*, Anselm 9.

Aurel. Augustini Tomo 6. concio ad catechumenos contra Iudæos, &c. Oratio aduersus Iudæos, Ibid. Altercatio ecclesiæ & synagogæ, Ibid. quam Erasmus censet non esse Augustini. Aurel. Prudentius.

Cypriani Cartag. libri 2. ad Quirinum. Vide Tomo 1. nostro fol. 152. a.

Christoduli sermones 9. Græci.

De I. erroribus Dionysius Carthus. libro 7. *de fide catholica*. Antoninus Florent. Tit. 16. cap. 12.

Contra I. Eusebius libro 2. Demonstr. Euan. Iudaismi & Christianismi collatio, Ibidem libro 1.

Fini Hadriani Fini flagellum in I. Vide Tomo 1. nostro.

Gerardi Veltuyki itinera deserti, siue de Iudaicis disciplinis & earum uanitate liber, cum nõnullis ex libris Iudæorum cũ fide Christiana cõsentientib.

Giselbertus. Gratia dei in sectam Hebraicam.

Hamulus episcopus Lugduneñ. ad Carolum.

Iacobi de Valentia circa I. quæstiones 5. & solutiones. Vide Tomo 1. nostro.

Cõtra I. & Iudaizantes Christianos propositiones Iacobi Ratz.

Io. de Bachone. Io. Chrysostomi homiliæ 5. Def. Erasmo interprete: habẽtur etiam Tomo 8. operum Erasmi.

Contra I. de sabbato, Io. Damascenus libro 4. Ioan. Hildensheim.

Io. Lod.

Io. Lod. Viues libro 5. de uerit. fid. Christianæ, quẽ Conradus Pellicanus Germanice reddidit.
Cum I. quomodo disputandum, Viues ibid. libro 3.
Contra I. Isidorus ad sororem.
De hæresibus Iudæorum, idem Tomo 9. Etymol.
Iuliani Pomerij libri 3.
Iustus Ionas Mart. Lutheri librum de I. & eorum mendacijs Latinum fecit.
Fides Christi contra I. Marsil. Fic. 2. 7.
Mart. Lutherus, uide Iustus Ionas.
Disputatio cũ Iudæo, Odonis episcopi.
Nicol. de Lyra contra I.
Panoplia dogmatica.
Paulus Fagius ex Hebræo Latine reddidit librũ fidei, ut inscribitur, à docto quodam Iudæo ad Christianismum conuerso ante ducentos annos (excusus est anno 1542.) pro fide Christiana contra I. conscriptum.
Paulus Venetus. Petrus Alphonsus.
Petrus Brutus.
Petrus Galatinus in libris de arcanis catholicæ ueritatis multa passim contra I. scribit. Vide Tomo 1. nostro.
De confutatione argumentorum Iudæorum nostri temporis, Messiam nondũ uenisse probare conantiũ, Petrus Galatinus libro 5.
De æterna Iudæorũ reprobatione, & de gentiliũ uocatione ac saluatione, idẽ libro 9.
Contra perfidos Iudæos de conditionibus ueri Messiæ, Petrus Nigri ordinis fratrum Prædicatorum.
Q. Sept. Flo. Tertullianus.
Samuelis epistola de prophetis ueteris Testamẽti, quib9 lex Iudaica destruitur, et Christiana religio approbatur: Alfonso Bonihominis monacho interprete.
Seb. Munsterus Hebraice & Latine edidit colloquium Christiani & Iudei de Messia.
Theophanes. Vuilbertus Carnoteñ.
Victorianus.
¶ Disputatio Christianorũ & Iudæorũ olim Romæ habita coram imp. Constantino: impressa cum præfatiõe Vicelij, in 4. Maguntiæ, 1544.
Liber Græcus contra Turcas & I. Romæ in Vaticana biblioth.
Sapientis cuiusdam contra I. sermo Græcus, Ibidem.
Redargutio Iudaici erroris per dialogũ, Græce extat Venetijs apud S. Anton.
¶ Psalteriũ Hebraicũ cum expositione R. Dauid Kimhi, et responsionib. eius ad Christianorũ obiecta ex Psalmis.
Nizahon uetus quidã liber Hebraicus, incerti authoris puto, quem occultãt Iudæi, propter blasphemias quæ in eo aduersus Christum & fidem Christianam cõtinentur. Victorem sonat Latine, quod argumenta contineat quibus uinci possint Christiani à Iudæis. Hunc olim se editurum Seb. Munsterus promisit.
¶ Contra I. & Iudaizantes Christianos propositiones per Iac. Ratz.
Contra Iudaizantes, Richardus de S. Victore.
Ad Damnonẽ Iudaizantem, Serapion.
Reiudaizantes, qui conuersi ex Iudæis redeunt ad Iudaismum, Bernh. Lutzenburgus.
Marrani in certis locis Hispaniarum in multis articulis Iudaizant, Idem.
Nazaræi, qui licet Christũ Nazarenum confiteant, omnia tamen ueteris legis custodiũt, & nouum reijciunt, Idem.
Quidam asserunt cum Iudæis debere fieri pascha, Philastrius 3. 40. Vide supra ubi de festis Tit. 5. parte 14. & infra Parte 5. huius Tit.

¶ Partis 3. *Segmentum* 3. *De Turcis.*
De Mahomete, & contra sectam ipsius.
De Alcorano, & contra ipsum.
Historiæ quædam Turcicæ, & alia quædam, (*Vide etiam supra libro* 12. *Tit.* 10.)
De bello in Turcas.

¶ *De Mahomete & secta ipsius.*

Mahumethis nomen ab alijs aliter scribitur, Mahometh, Moameth, Magmed fortassis & Achmeth. Vide Mahometh Tomo 1. nostro.
Et qui religionẽ eius sequunt, Mahometani, Mahumetistæ, Agareni, Saraceni, Arabes, Ismaëlitæ, Turcæ.
Agareni Mahometo adhærent, Bernh. Lutzenburgius.

Agareni, qui & falso nomine Saraceni dicti, Idem.
Mammoluci à Christianis ad Saracenos & Mahumetistas migrant, Idem.
De uita Mahometi, Geor. Hermonym9.
De generatiõe & nutritura Mahumeth, Hermannus Dalmata.
Magmed historia de comitiali, Cælius Rhod. 6.9.
Mahumeth sentẽtia præclara, Idẽ 15.29.
De exortu Mahumetis, Pomponius Lætus.
De Mahumet & malicijs eius, Antoninus Flor. tit. 13. cap. 5.
De Mahometica secta prophetię quo anno erunt quinq; planetæ in leone, Græce extant alicubi in Italia.
De primordio Mahometanæ sectæ, Polydorus 7.8.
Epistola missa ex Alexandria Aegypti urbe ad Venetos quosdam mercatores, & deinde ex Venetijs ad Augustẽn. quosdam mercatores uernacula lingua, Folckart nuncupatus, & tandẽ ex Augusta ad cardinalem Reymundum. Charta dimid. Augustæ excusa, 1502. in 4. Describit autem historiam de Elia quodam propheta, qui omnia communia esse uoluerit, Mahumetem seruum suum appellarit, et ingenti exercitu comparato Persiam suæ legi subiecerit.
Mahumetus, Bernardus Lutzẽburgus.
Contra Mahometh, Nicetas Byzantius.
Ioan. Cantacuzeni orationes. 4. contra Mahometem: et apologię 4. cõtra Saracenos. (Vide Tomo primo nostro) Græce et Lat. Rod. Gualthero interprete. Pius 2. Epistola 40. ad Morbisanum Turcarũ principẽ. Gregorius de Vngaria ordinis Prædicatorum.
Contra Mahumetanos, Richardus ordinis Prædicatorum. Vide Tomo 1. nostro. Io. Lod. Viues libro 4. de ueritate fidei Christianæ.
Disputatio Christiani eruditissimi, qui diu uersatus est apud principẽ Sarracenorum cum magna dignatione, & Sarraceni sodalis ipsius, aduersus doctrinã & flagitia Mahumetis: impressa Basileæ cum Alcorano, in fol.
Cõmentatio contra Mahumetanorũ sectam, quod omni ratione careat, Hieronymi Sauonarolæ, ibidem impressa cum Alcorano.
Mahometi cõfusio, liber Italice excusus Venetijs.
¶ Conta Turcam, Petrus Nannius.
Contra Turcas, Felix Petantius. Tranquillus Partheníus Andronicus. Richardus Bartolinus. Paulus Ritius.
Contra Turcas & Iudæos liber quidam Græcus, Romę in Vaticana biblioth.
Disputatio incerti authoris in Turcas, Græce extat Venetijs apud S. Anton.
¶ Contra Saracenos, Thomas Aquinas. Dionysius Rickel. Iacob. de Vitriaco. Meletius monachus. Adelphus. Io. Cantacuzeni apologiæ 4.
De legibus & uita Saracenorũ, Io. Lod. Viues libro 4. de uerit. fidei Christ.
Contra Agarenos, Ibidem.
Sumula quædã breuis contra hæreses et sectã diabolicæ fraudis Saracenorũ, siue Ismahelitarũ: cum Alcorano, nescio q̃ authore, impressa Basil. in fol.
Dialogus Christiani & Saraceni, Dionysij Rickel.
Dialogus inter Christianum et Arabem, Theodori Charreñ.

¶ *De Alcorano, & contra ipsum.*

Mahumetes Alcoranum, ut uocãt, Arabice edidit, idq; auxilio Ioãnis Antiocheni & Sergij Arianorum, & Bayræ cuiusdam Iacobitæ hæretici, teste B. Lutzenburgo. Ex Arabica in Græcam linguã transtulit Demetrius Cydonius, ni fallor. Latine reddiderunt Io. Segobiensis & Richardus uel Ricoldus quidam.
In Alcorani Basiliensem editionem, quę Græce Latineq; exiuit, &c. Mart. Lutheri præfatio. Phil. Melanchthonis ad Lectorem præmonitio. Apologia pro editione eiusdem, Theodori Bibliandri, qui etiam Annotationes adiecit.
Annotationes eruditi cuiusdã & recentioris scriptoris, quæ in Alcorani manuscripti marginibus adiectæ fuerãt, unà cum aliquot capitum argumentis & censuris, item uaria diuersorũ exemplarium lectione: cum eadẽ editione Basilienſi excusæ.

Alcorani

Alcorani editio per Io. Albertum Vuidmestadium. Vide Tomo 1. nostro in Roberto Ketenen̄.

De Alcorano, Ioan. Lod. Viues libro 4. de uerit. fidei Christ. Petrus Cluniacen̄ ad D. Bernhardum.

Cribratio Alcorani, Nic. de Cusa.

Roberti Retenensis, aliâs Keten. epitome in Alcorani libros 4. Vide Tomo 1. nostro.

¶ Contra Alcoranum & sectam Mahumeticam libri 5. Dionysij Carthus. Impressi sunt etiam Germanice Argentorati apud Ioan. Schott 1540. in fol. chartis 16.

¶ Dicta quædam ex libris Saracenorū Albokarim & Mezlim, citata Petro Galatino 7. 5.

¶ *Historiæ quædam Turcicæ, & alia quædam.*
(Vide etiam supra libro 12. Tit. 10.)

De sceleribus & infelicitate Turci, Rodericus Calaguritanus.

De Sophi Persarū rege, & de extinctione Mahometicæ sectæ, Carolus Bouillus in epistolis.

De tyrannide principis Turcarum, & quantam Otomanus ac successores eius in perniciem omnium nostrum patrauerunt, Orthuinus Gratius.

Mahumetis magni Turcorū imper. epistolæ ad diuersos, Syriaca, & Græca, & Scythica linguis conscriptæ, perq; Landinum equitem Hierosolymit. Latinitati donatæ.

De origine, potentia, & tyrannide Turcarum, Io. Faber.

De afflictiōe tam captiuorum quàm sub Turcę tributo uiuentium Christianorum, liber Bartolemæi Gyurgonits: itē de ritu deq; ceremonijs, domi militiæq; ab ea gente usurpatis, additis nonnullis lectu dignis linguarū Sclauonicæ & Turcicæ, cum interpretatione Latina. Exiuit etiam Germanice, Ioan. Heroldo interprete.

De misera uita Christianorum sub Turca, Ioan. Lod. Viues.

¶ *De bello in Turcas.*

Exhortatio ad bellum contra barbaros, Marsilius Fic. 3. 1.

Consultatio de bello in Turcas, Des. Erasmus in Psalmum 28. Tomo 5.

De bello cōtra Turcas suscipiendo, Ge. Agricolæ oratio. Otho Brunfelsius. Paulus Belmisserus. Iacobus Vuimpfelingus dialogo 5. suæ Philippicæ. Ioan. Faber. Ioan. Eccius.

Baltasaris Rij oratio de expeditione in Turcas.

De repellenda potentia Turcarum consultatio Theodori Bibliandri.

De bello contra Turcas, Mart. Lutheri libellus Germanicus: & translatus à quodam, ni fallor.

Eiusdem adhortatio ad orandum cōtra Turcam, Germanice. Aliâs, Concio classica aduersus Turcas, 1529.

De Turcicis bellis, Didymus Fauentinus alicubi.

Contra Turcas exhortatoria, Antonij Pucci.

Conspiratio orbis Christiani cōtra Turcam, Nic. Vuynmanni.

Classica contra Turcas, Iaco. Sadoleti. Ioachimi Mysingeri. Aeneæ Syluij epistola 131.

¶ Principum Germaniæ responsio data pontificis legatis anno Domini 1518. censum petentibus pro expeditione in Turcam. excusa olim in 4.

¶ Templarij uel milites templi olim dicti, ad pugnandum cōtra Saracenos, defecerūt ad eos: bona eorum in Rhodios milites et alias religiones collata, B. Vide supra etiam in alphabetico catalogo monachorum de Sacris militibus.

¶ *Partis 3. Segmentum 4. De Lutheranis, ut uocant, & scriptis quibusdam eorum, & aliorum contra ipsos.*

Lutheranorum, ut uocant, scripta, suis plærag; locis ut argumentum postulabat, cum cæteris ueterum & recentiorum scriptis, passim digessimus: & si quæ occurrebant quæ non unius tantum argumenti erant, ad quod apte reponerētur, huic loco referuauimus, in quo ea potissimum quæ ad religionis ipsorum professionem in uniuersum spectāt, siue simpliciter, siue contra alios, apponere animus erat. Quod

autem & alia quædam interuenerint, quæ ad certum ſuperius locum referri poterant, uel fortuito & præter inſtitutũ contigit: uel eadẽ de induſtria tum hic tum illic cõmemorata ſunt.

Sumas quaſdam & Confeſſiones & Catechiſmos fidei Chriſtianæ tum aliorum, tum illorum quos Lutheranos uocant, reperies ſupra Titulo 1.

Reformatio eccleſiæ Coronenſis ac totius Burcenſis prouinciæ cum præfatione Melanchthonis, excuſa Vitembergæ in 8.

De regni ſtatu per Euangeliũ reformando, Hugo Latimerus Anglus.

Gratulatio ad Anglicanam eccleſiam, Mart. Buceri.

Pro ſyncera doctrina contra errores tractatio, Andr. Hyperij in Pſalmum 12.

Admonitio Germanorum, M. Lutheri.

Antitheſis uerbi Dei & humanarum traditionum, Fran. Lamberti.

Anton. Coruinus antitheſes ueræ & falſæ eccleſiæ Mart. Lutheri Latine reddidit.

De præcipuis differẽtijs inter pure Chriſtianam doctrinam et papiſticam, Philippi Melanchthonis, chartæ 2. in 4. Germanice excuſę Norimbergę 1539.

Vrbani Regij liber collationis nouæ doctrinæ & ueteris, Latine & Germanice per Hein. Montprot. 1527. in 8.

Conſilium qualiter uiuendum ſit inter papiſtas, Io. Caluini.

De inualidis excuſationibus circa fidẽ, illorum qui uiuunt ſub impio regno Antichriſti, Bernardin. Ochin 9 1. 46.

Vallum religionis catholicæ, ex quo omnes uulgares abuſus impugnari poſſunt ad reformationẽ, & unuſquiſq; in omnibus eccleſiæ diſſidijs ſibi ſatisfacere: Liber collectus ex ſacris literis, ſententijs patrum, & inſignibus exemplis per Gerardum Lorichium Hadamariũ. Laurentius à Mola Germanice excudit Coloniæ 1540. in 8. chartis 30. & ſemis.

Vnio diſſidentium Hermanni Bodij, Latine & Germanice per Gaſparem Hedionem: Argentorati excuſa 1538. in 4. chartis 25. Modũ oſtendit quo componi poſſint omnia in Chriſtiana religione diſſidia, & eccleſia in omnibus membris ſuis conciliari, ex ſacris literis & patribus.

Philippi Melanchthonis ſub nomine Didymi Fauentini oratio pro Martino Luth. contra Thomam Placentinum.

In M. Lutheri defenſionem Raph. Muſæus.

Pro Luthero de miſſis & uoto, Ioã. Bryſman.

Vniuerſitatis Erfordiæ epiſtola, qua M. Lutherum defendunt, Lat. & Germanice per Vuolfgangum Rueſz: charta 1. excuſa in 4.

Theodori Bibliandri purgatio ſcriptorum Ioannis Oecolampadij & Huld. Zuinglij.

Pro Huldr. Zuinglij operum editione, Rod. Gualtherus.

Nicolai Gallaſij pro Farello & collegis eius aduerſus Petri Caroli theologaſtri calumnias defenſio.

M. Lutheri liber aduerſus Bullam. Appellatio ad Concilium. Appellatio renouata. Reſponſio ad Cęſarẽ Vuormaciæ. Inſtitutio ſuper articulis quibuſdam, in quibus à maleuolis accuſatus fuerat, Germanice excuſa Baſileæ 1519. in 4. charta 1. De cæteris eius libris uide Tomo 1. noſtro.

Huld. Hutteni Querela ſuper libris Lutheranis Moguntiæ combuſtis: charta 1. Germanice impreſſa in 4.

Liber Germanicus hoc Titulo: De omnibus actis Adolphi Clarenbach, & quomodo Coloniæ cõbuſtus ſit, &c. De differentia inter legem & Euangelium: Chriſtianæ uitæ profeſſio ubi ſita ſit: & quomodo euchariſtiæ cõmunicatio fieri debeat: Impreſſus in 4. chartis 16. & ſemis.

¶ Diſputatio Groningẽſis, typis excuſa.

De diſputatione Lipſica, M. Lutherus. Hieronymus Emſer: & rurſus idem de eadem ad Decanum Pragẽ.

Confutatio unius & 20. propoſitionum de differentia legis & euangelij, deq; fide iuſtificante, Vitebergæ diſputatæ. in 4. anno 1541.

Themata 114. Baſileæ diſputata in auditorio Theologorum; chartæ 4. excuſæ in 4.

Mini-

Miniſtrorum Verbi Argentinenſiũ admonitio ad miniſtros Helueticos, contra impiã diſputationẽ Conradi prouincialis ordinis Auguſtiniani: charta 4. Germanice excuſæ in 4. anno 1524.

De diſputatione Badenſi in Heluetia, Huld. Zuinglius ad Heluetios. Ioan. Faber Viennenſis epiſcopus.

Quibus præiudicijs in Baden Heluetiorum ſit diſputatum, Ant. Haliei epiſtola.

Bernenſis diſputatio Heluetica, excuſa Germanice.

Apologia ad Heluetios Bernæ, Huld. Zuinglij Tomo 1. operum eius.

Cochlæi & Lutheri colloquiũ, typis excuſum.

¶ Excerpta ex actis quibuſdam nouiſſimis comitiorum imperialiũ, quod ad religionẽ & commune liberumq; in Germania concilium congregandũ, per Georgium Vogler: excuſa Germanice Halæ Sueuorum 1538. in fol. chartis 8.

Colloquia quædã ex diuino humanisq; iuribus de conuentis Norimbergę ſuper religionis diſſidio, anno 1532. Item de conuentis Francfordiæ, menſe Aprili, 1539. de religionis negotio Norimbergę decidendo, per Conradum Treuue de Fridesleuen: impreſſa Friburgæ in 4. chartis 17. & dimid.

De conuentu Haganoenſi, & quis impediuerit ne ullum illic colloquiũ de religione cõponenda iniretur: & quo iure bonorum eccleſiaſticorum reſtitutio à proteſtantibus illic poſtulata ſit, per Vuaremundum Luitholdum: & obiter quid in pace religionis Auguſtæ, Suuinfordiæ, Norimbergæ, Francfordiæ & Haganoæ actum ſit: Liber impreſſus Germanice in 4. anno 1540. chartis 15. & ſemis.

De concordia Auguſtæ acta, Ioſephus Grumpeck.

Acta Lutheri Auguſtæ, typis excuſa.

Acta colloquij Ratisbonæ, de articulis religionis conciliatis & non conciliatis, &c. per Mart. Bucerum.

¶ Dialogi ſex Chriſtianarum diſputationum, Petri Vireti.

Inter Chriſtianum & papiſtam diſputatio per dialogos Leonardi Culmanni.

¶ Epiſtola miniſtrorum Argentoratenſium ad fratres inferioris Germaniæ, qua depelluntur calumniæ, &c. per M. Bucerum ſcripta.

Eorundem epiſtola apologetica ad Phriſios orientales.

Huld. Zuinglij Archeteles apologetico ad epiſcopum Conſtantienſem.

And. Caroloſtadij Apologia.

Theologorum Pariſienſium cenſura de doctrina Lutheri. Item Lutheri rurſus de illis. Philippi Melanchth. defenſio Lutheri aduerſus cenſurã eorundem. Liber Germanice excuſus.

Eadem Philippi pro Luthero apologia Latine & Germanice.

Confutatio determinationis doctorũ Pariſienſium contra M. Lutherum, ex ecclesiaſticis doctoribus deſumpta, recognita & aucta. Adiecta eſt diſputatio Groningæ habita, cum duabus epiſtolis, & indice. Liber hoc titulo excuſus Baſileæ 1523. in 8. chartis 21. & ſemis.

Aduerſus Sorboniſtas, Io. Caluinus.

Contra ſophiſtas Louanienſes & Colonienſẽ. M. Lutherus.

Defenſio concionatorum euangelicorũ ad Colonienſes, per Ioã. Draconitem ſcripta.

Apologia contra epiſcopos Polonos, Ioannis à Laſco.

Apologiæ aliquot cõtra papiſtas, Ioan. Rhodophantæ.

Contra papam & cardinales, Ioã. Huſz. Vide ſupra Tit. 5. parte 2.

Quamobrem papę & diſcipulorum eius libri à M. Luthero combuſti ſint: charta duæ, Germanice excuſæ 1520. Vitembergæ in 4.

Cõtra Albertum Cardinalem epiſcopũ Magdeburgenſẽ. Mart. Lutheri liber, Vitembergæ publicatus Germanice 1539. in 4. chartis 9.

Ad ſacerdotes Heluetiæ pro Tigurinis defenſio, Oſualdi Myconij.

De criminationibus arrogantiæ, ſchiſmatis, & ſacrilegij, quæ ſunt intentatæ Statibus qui uocantur Proteſtantes: in ſcriptis aduerſarijs B. Latomi,

& Mart. Lutheri.

¶ Scripta Lutheranorũ cõtra alios quosdam, quorum nomina ordine literarũ digesta sunt.

¶ Respõsio ad calumnias Alberti Pighij Campensis, contra Confessionem & apologiam Protestantium nuper uulgatas: Et refutatio suggillationis Ecciana contra Acta Ratisponeñ. per M. Bucerum.

Aduersus Ambrosium Catharinum, M. Lutherus.

Pro uera & antiqua ecclesiæ Christi authoritate, contra Ant. Florebellũ Caligij Secundi oratio.

Contra Heinrici Angliæ regis librum, Mart. Lutheri responsio, Lat. & Germanice, impressa olim in 4. chartis 6.

Ad Hieronymum Emserum, quem Agogerotem uocat, Mart. Lutheri libellus, excusus Germanice Vitemberg. anno 1521. in 4. charta 1. In eundẽ inuectiua Helij Eobani Hessi.

Pro Iacobo Latomo, elleborum Ioã. Oecolampadij.

Ad Iac. Sadoleti epistolam Geneuensib9 scriptam, Ioan. Caluinus.

Aduersus Io. Cochleum, Martin. Luther us. Vuolfg. Musculus. Hein. Bullingeri responsiones duæ.

Contra Ioan. Eccium, Resolutiones 12. propositionum. Mart. Lutheri apologia. De nouis Eccij Bullis & mendacijs. Eiusdem libellus Germanicus excusus in 4. anno 1520. chartis 2.

Apologeticæ propositiones, Andreæ Bodenstein Carolostadij.

Huld. Zuinglij Responsio ad epistolam Eccij, Tomo 2. operum eius. Ad Eccij responsiones secunda responsio, Ibid. Ad septem conclusiones Eccij responsiones Huld. Zuinglij, Ibid. &c. Vide Tomo 1. nostro, fol. 349. a.

Ad Ioan. Fabri episcopi Viennensis tres epistolas, Huld. Zuinglius Tomo 2. Aduersus eiusdẽ libellum Hein. Bullingerus de clade Tigurina.

Ad episcopi Misnensis mandatum de utraq; specie sacramẽti, M. Lutherus.

Defensio contra criminationem Roberti episcopi Abrincensis, in qua is impiæ nouatiõis in cunctis ecclesiæ tum dogmatis tum ritibus, peculiariter autem circa S. Eucharistiam nuper nũc accusat, quotquot Christi doctrinam sectari student, ab ijs hominum commentis, quæ cum illa pugnant repurgatam, per M. Bucerum.

In Syluestri de Priorio epitomen, Mart. Lutherus.

Ad Valentinum Cõparem Huld. Zuinglij responsio de Euangelio, patrũ authoritate, imaginibus, & purgatorio, Tomo 1. eius.

¶ De Pasquillis & similibus scriptis, uide infra Tit. 8.

¶ Mart. Lutheri condemnatio, impressa.

De libris cõbustis Lutheri, Simon Hesz.

¶ *Qui contra Lutheranos scripserint, ordine literarum.*

Albert9 Pighius de sartienda in religione concordia.

Idem de controuersijs in comitijs Ratisbonæ.

Aloisius Marlianus in Lutherum.

Alphonsus de Herrera Cæsaris concionator contra Lutherana dogmata.

Idem contra Lutheranos, per bona opera & uirtutẽ Christianũ quoq; apud Deum promouere.

Philippicæ disputatiões 20. aduersus Lutherana dogmata per Philip. Melanchthonẽ defensa, Alphõsi Virueśij Canarienśis episcopi. Vide ne tres diuersæ unius libri inscriptiones sint.

Ambrosius Catharinus in M. Lutherũ.

Augustini Steuchi ad Lutheranos lib. 3.

Bart. Latomus contra Bucerum.

Beda contra Lutheranos.

Christophor9 Lõgolius ad Lutheranos.

Romana & pontificia religio asseritur, noua reijcit, in Christianæ institutionis Enchiridio Colonieñ. Venetijs edito 1543.

Des. Erasmi purgatio contra epistolam Lutheri. Eiusdem contra Lutherũ liber de libero arbitrio. Eiusdẽ epistola in pseudeuangelicos.

Eustachius Zichenus de sacramẽtis contra Lutherum.

Heinrici regis Angliæ liber contra Lutherum, cui Lutherus etiã respondit.

Huldericus

Huldericus Stratus ſuper articulis reuocatis per Arſatium Seehoſer.
Iacobi Latomi refutatio calumniarum Bucери.
Iacobi Sadoleti ad Geneuenſes epiſtola, cui reſpondit Ioan. Caluinus.
Eiuſdem epiſtola ad Io. Sturmium.
Iacobus Hochſtraten cõtra Lutherum.
Iodoci Chlichthouei propugnaculũ eccleſiæ contra Lutheranos. Idem de ſacramẽtis contra Oecolampadium.
Io. Cochlęi ſeptuaginta ſententiæ in generali concilio. De ſummo concordiæ in religione tractatu Vuormaciæ habendo. Contra Melanchthonem Philippica ſexta. Contra Melanchthonis Locos communes liber, neſcio an idem præcedenti. Refutatio 30. articulorũ Vitembergenſium. Expoſtulatio cõtra Bernenſem reformationem. Contra Lutherum de gratia ſacramentorum. Contra Bullingerum de Scripturæ & eccleſię authoritate, bis.
Ioan. Dietenbergius cõtra Lutheranos.
Ioan. Eccĳ, Apologia pro Contareno. Apologia contra Bucerũ. Ad Philip. Melanchthonis epiſtolam de theologica diſputatione Lipſica.
Ioan. Lãgius de diſputatione Eccĳ, Carolſtadĳ, & Lutheri.
Io. Faber Viennenſis epiſcopus ſcripſit Propugnaculum eccleſiæ, ut & Iod. Chlichthoueus eiuſdem tituli librum. De inconſtantia Lutheri. Quare ſectæ Lutheri non adhæreat. Contra Zuinglium.
Ioan. Fiſcherus Roffenſis epiſcopus ſcripſit contra Lutherum, & contra Oecolampadium.
Ioan. Vueſalieñ. paradoxa per inquiſitores ordinis Prędicatorĳ Moguntię cõdemnata. Examen 6. dierum contra eundem per eoſdem.
Acta Academiæ Louanienſis contra Lutherum: ſeſquicharta impreſſa Latine & Germanice.
Matthæi Aqueñ. contra Lutheranos, catholicæ & orthodoxæ religionis miſcellanea aſſertio.
Pariſienſis Theologiæ facultatis determinatio, ſuper aliquibus propoſitionib. certis è locis nuper ad eam delatis, de uenerationę ſanctorũ, de canone miſſæ, deq; ſuſtentatione miniſtrorum altaris, & cæteris quibuſdam, cum familiari expoſitione, in qua hæreticorum rationes confutantur. Liber hoc titulo impreſſus in 8. anno 1524. chartis 9. & ſemis.
Schuuitzgerus contra Lutherũ de miſſis & uoto.
Sylueſter de Prierio Aſtenſis de ueritate Romanæ eccleſiæ contra Mart. Lutherum. Eiuſdem Replica ad Lutherum.
Thomas Caietanus Cardinalis cõtra Lutheranos.
Thomæ Murneri reſponſio ad Huldrychi Zuinglĳ libellum, oſtendens Lutheranam doctrinam infamiam irrogare, & uerbum dei humanum iudicem pati poſſe.
Thomę Murneri reſponſio contumelioſo cuidam libello Sebaſtiani Hoffmeiſter in Schaffhuſen expulſo, colloquium in Ylandts Chriſtianum adſerentis.
Thomas Radinus Placentinus cõtra Lutherum ad principes Germaniæ.

¶ *De Lutherana religione ex Bernardi Lutzenburgi hæreticorum catalogo.*

B. Lutzenburgus in Catalogo ſuo, de Lutheranis, ut uocat, diuerſis in locis ſcribit, in priore quidem Alphabetica parte, in Lutheranis & Martinianis, & in poſteriore in Euangelicis: Eiuſdem operis liber quintus totus ab eo cõtra Lutheranos ſcriptus eſt. Meminit etiam celebrium aliquot huius religionis profeſſorum, & dogmatũ ſimul plærũq;, in primis in Iacobo præpoſiti. In priore parte damnantur ab eo, Iacobus Præpoſiti. Vuenceslaus Linck. In ſecunda, Gaſpar Hedio. Iacobus Strauſz. Ioan. de Vurden Vuiclefita & Lutheranus, ut ipſe ſcribit, anno 1525. in Hollandia cõbuſtus. Martinus Bucerus. Philip. Melanchthon. Vlricus Zuinglius. Vuolfgangus Fabricius Capito. Ibidem Ruſticorum ſectæ meminit, quæ originem à Lutheranis traxerit. Hæc in B.

GOTTFRIED WILHELM LEIBNIZ BIBLIOTHEK
NIEDERSÄCHSISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Signatur: Leibn. Marg. 64:2, Stück 2, [270] - 125r
PUBLIC DOMAIN

Lutzenburgum.

¶Theobaldi Billicani Apologia ad Stoplerum de cõmento reuocationis in religione per æmulos uulgato.

Sententia dãnationis doctrinæ Io. Vuiclephi, impressa cum descriptiõe Concilij Basi. per Aeneam Syluium. Ibidem sententiæ definitiuæ contra Ioannem Husz, & Hieronymum de Praga. De his uide plura superius Parte 2. ab initiali cuiuscp litera.

¶PARS 4. continet Apologias, Inuectiuas, Expostulationes, &c. & alia polemica, id est, aduersaria scripta in leuioribus causis tum priuatis, tum aliis infra hæreseos notam subsistentibus. Retractationes etiam huc referre licebit.

Apologiæ in grauioribus causis, & circa hæreseos crimen, ad præcedentes huius Tituli partes, secundam prçcipue, referantur: huc leuiora tantum dissidia congeremus. Quod si fortè cõtigerit, ut illic etiam leuiora quædã memorata sint, & hic grauiora, id uel ex ignorantia, uel fortuito, uel illorum quos imitati sumus culpa factũ existimetur. Melius quidem foret, non simul apologias & huiusmodi scripta in unum aceruũ congeri, sed pro argumẽti discrimine aliorum alibi mentionem fieri, ut res ipsa magis, quàm scriptionis forma aut libri titulus respiceretur. Sed neq; mihi uacat argumenta singulorum disquirere, & quædam non ad unum sed plura simul themata pertinẽt: quæ consuluerim & hic nominari in genere, & singula eorundem themata suo quæq; loco reponi: Id quod nos etiam in plærisq; fecimus. Nõ enim omnia huius formæ scripta hic proponimus, sed ea fere solum, quæ alibi nobis excideranr, aut quorum hypothesin in præsentia nescie bamus.

¶Apologiæ & aduersaria quædam scripta Graecorum, ordine literarum.

Athanasij Apologetici 2. de fuga ipsius Des. Erasmo interprete. Habentur etiam Tomo 8. operum Erasmi.

Basilius in Hermeniũ, si recte scribitur.

Cyrilli Apologia ad imperatorem Theodosium, Vuolfg. Musculo interprete.

Demetrij Chomateni responsiones ad Constantinum Cabasilam.

Fl. Iustinianus imperator aduersus episcopos Africanos, Græce an Latine nescio.

Germani patriarchæ Ἀπολογία contra Ioannem Metropoliten Naupacti.

Gregorij Naz. Apologeticus ad patrem.

¶ Latinorum uterum, et mediæ etatis.

Gregorius papa 2 (circa annũ 731.) contra Leonem Augustum.

Hieronymus Strid. contra Rufinũ, Tomo 2.

Rufini Aquileiensis Inuectiuarum contra Hieronymũ libri 2. Tomo 4. operum D. Hieronymi.

De discordantijs inter Eusebium, Hieronymum, & Augustinum, numero 16.

Philippus Siculus ordinis Prædicatorum.

Symmachi papæ Apologeticus contra Anastasium imperatorem.

¶Guilhelmi Occam Apologia.

Innocẽtius papa 4. (circa annum 1250.) contra Petrum de Vineis.

Matthiæ Doring Replicæ pro Lyrani pofilla, contra Paulum Burgeñ.

Ruperti Tuitiensis Apologeticus.

Sigebertus contra papam Gregorium.

Idem contra epistolam Paschalis papę.

¶ Latinorum recentiorum.

Albertus Pius Carpensis contra Des. Erasmum. Vide paulò post in Des. Erasmo.

Ambrosius Catharinus in excerpta quædam de commentarijs Cardinalis Caietani S. Syxti dogmata.

Aur. Augustini Retractationum libri 2.

Catharinus Politus contra Caietanum.

Des. Erasmi diuersa aduersaria scripta, de quibus omnib. copiosius uide Tomo 1. nostro, in catalogo librorum Tomi 9. operum Des. Erasmi: sunt autem hæc.

Apologia ad monachos Hispanos.

Respõsio ad Petri Cursij defensionẽ.

Apologia ad iuuenem gerontodidascalum.

Apologia ad Sanctium theologum.

Apologia ad Iacobum Fabrum Stapulensem

pulenſem de Eloim.
Apologiæ quatuor in Natalē Beddā.
Añotatiunculæ ad notulas Bedaicas.
Apologię 4. ad Iac. Lopim Stunicam.
Detectio præſtigiarū libelli cuiuſdā.
Declaratiões ad Theologos Pariſieñ.
Apologia aduerſus Petrum Sutorem Carthuſ. Appendix ad quædā. Antapologiæ eiuſdem.
Spongia aduerſus aſpergines Huld. Hutteni. De Spongia Eraſmi iudicium Eraſmi Alberti. De eadē Otho Brunfelſius.
Franc. Titelmanni epiſtola apologetica.
Huld. Huttenus ſcripſit defenſionē Capnionis & triumphum.
Vdalrici Zaſij apologia cōtra Eccium.
Iacobi Lopim Stunicæ libri contra quos ſcripſit Deſ. Eraſmus.
Iacobus Zieglerus in Stunicæ maledicentiam pro Germania.
Contra Eberardum Billicum, Ioā. Draconites.
Ioan. Geneſij Antapologia pro Alberto Pio in Eraſmum.
Ioan. Pici Mirandulæ apologia.
Ioan. Reuchlini defenſio contra Colonienſes calumnias.
Ioan. Fiſcherus Roffeñ. contra Clichthoueum de unica Magdalena.
Laurentij Vallæ Apologetica ad Alfonſum regem.
Lodoici Caruaiali Minoritę apologia ad Deſ. Eraſmum: & Eiuſdem dulcoratio amarulentiarum Eraſmicę reſponſionis.
Natalis Bedda cōtra Deſ. Eraſmum. Vide paulò ſuperius in Eraſmo.
Petri Curſij defenſio, ad quam Deſ. Eraſmus reſpondit.
Petri Sutoris Carthuſ. Apologia quædā: & Antapologia in Deſ. Eraſmi apologiam.

¶ *PARS 5. in qua diuerſarū hæreſeon opiniones per eoſdem locos & ordines diſtribuuntur, quibus totus hic liber. Notis utimur iiſdem quibus ſupra parte 2. A. pro Aur. Auguſtini libro ad Quoduultdeum. Ph. pro Philaſtrio. B. pro Bernh. Lutzemburgo.*

Cōmemorabimus hac Parte errores ſingularum hæreſeon, cum ex aliis, tum ex Aur. Auguſtini libro ad Quoduultdeum diligentiſſime, ut ſupra etiam monuimus ab initio Partis 2. ex qua Parte, ſi ſcire libeat qui contra quaſcp opiniones ſcripſerint, petendum eſt, in nominibus ſingulorum per ordinem literarum digeſtis. Potuiſſent quidem hæc omnia, quæ hic afferentur, inter cętera alibi ſuis quæcp locis inſeri; ſed malui ea ſimul eſſe priuatim, propter communem omnibus hæreſeos notam. Si quis interponere cæteris etiam uoluerit, aut ſaltem in ſingulis diuerſorum titulorum locis, admonere quid hac ex parte quod illuc faciat petendum ſit, facile hoc erit factu.

¶ *Ordo primus.*

Quod ad primum titulū huius libri accommodare liceret, hoc ſolum occurrit: Chriſtianos poſteriores Iudæis & Paganis fuiſſe creatos, non priores fuiſſe natura, fide, &c. Ph. 3. 61. Ad partem 1. ubi de fide Chriſtiana in genere.

¶ *Ordo 2. de ſacra ſcriptura in genere primum, deinde per ſingulos libros.*

Paradiſum & cœlos & alia non credunt eſſe ſecundum literam, ſed in allegoria, Origeniani Adamantij: quamuis aliqui Originem hic excuſant, A. Ad partem 1.
¶ Mandata legis obſeruant ut circūciſionem & alia, Hebionæi, A. & Nazaræi, licet Dei filium confiteantur eſſe Chriſtum, A. Item Cerinthiani.
Contra aduerſarium legis & prophetarum, Aur. Auguſtini libri 2. Tomo 6. cōtra Marcionitā aliquem, uel alium ex illis hæreticis, qui mundum non à Deo conditum putant, nec legem per Moſen à Deo datam (ut Manichęi) ſed à peſſimo dæmone.
Legem & Deum legis authorē blaſphemant, Caiani.
Legem abijciebat Carpocrates.
Aquilæ Pontici editionem ſuſcipientes, 72. reiectis, Ph. 3. 90. Triginta homi num interpretatione utentes, Ibidem 91. Sex uirorum, Ibidem 92. Theodotionis & Symmachi interpretationem admittentes, Ibidem 93. De do-

GOTTFRIED WILHELM LEIBNIZ BIBLIOTHEK
NIEDERSÄCHSISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Signatur: Leibn. Marg. 64:2, Stück 2, [272] - 126r
PUBLIC DOMAIN

lio inuentos libros suscipientes, Ibidem 94.
Hermophili exemplaria non conueniũt cum Apollonicis, sed ne ipsa quidem sibijpsis concordant, si priora cum posterioribus conferas, Euseb. 5.29.
Vetus Testamentum respuunt Seueriani: idem spernunt Cerdoniani, A.
Scripturas omnes recipiunt quidem Prisscillianistæ, sed uertunt quicquid in eis est quod eorũ euertat errorem, A.
Hæresis quædam Apocrypha, prophetas, & apostolos accipit, non alias scripturas, Ph. 3. 41.
Veteris testamenti multa reprobantes, Ph. 3. 83. & 84.
Deum qui legem per Mosen dedit, & in Hebræis prophetis locutus est, non esse uerum deum, sed unum ex principibus tenebrarum, Manichæi, A. Contra hos scripsit Aug. Tomo 6. in libris 2. cõtra aduersariũ legis & prophetarum.
Offenduntur aliqui quod deus non uno modo semper locutus sit, sed diuersis modis & linguis, Ph. 3. 87.
¶Iudæorum Theologia: Talmud combustũ, Bern. Lutzẽburgus in Iudæis.
¶De genesi contra Manichæos libri 2. Aur. Augustini Tomo 6.
Verba Domini, Faciamus hominem ad imaginẽ nostrã nõ recte accipientes, Ph. 3. 86. Vide infra ubi de Homine.
Adamum Pelagiani dicunt, etiamsi non peccasset fuisse corpore moriturum: neq; ita mortuum merito culpæ, sed conditione naturæ.
Adam & Euam ex parentibus principibus fumi asserunt natos Manichæi, cũ pater eorum nomine Saclas sociorũ suorum fœtus omnium deuorasset, et quicquid inde cõmixtum diuinæ substantiæ ceperat, cum uxore concumbens in carne prolis tanquam tenacissimo uinculo colligasset, &c.
Mandatum non esse accipiendum quod Adam acceperat, nec esse illud uirtutis aut utilitatis alicuius, Ph. 3. 85.
Spiramẽ quod accepit Adam putantes tantum esse quantũ est à Christo post resurrectionem concessum apostolis, Ph. 3. 99.
Adam & Euam cæcos fuisse antequam gustarent de arbore, Ph. 3. 66.
Saluti primi hominis contradicunt Tatiani.
Incertum numerum esse annorũ à mundi origine: & ignorare homines curricula temporum, Ph. 3. 63.
Dictum Domini ad Cain, Tu eius dominaberis, aliqui male interpretantur Eius, id est, Abeli. Ph. 3. 80.
Cain honorantes, uide infra in Iniustitia erga deum.
Quod Cain post fratricidium rogat dominum mori potius quàm dimitti, aliqui non recte interpretãtur, Ph. 3. 81.
Quod angeli miscuerunt se cum fœminis ante diluuium, & inde natos esse gigantes, Ph. 3. 59.
Sunt qui dicant diluuium Deucalionis & Pyrrhæ antiquius fuisse q̃ quod sub Noë factum est, Ph. 3. 71.
Sunt qui non recte sentiunt de diuisione orbis terræ et partitione habitationis à Noë suis filijs facta, Ph. 3. 70.
Sethianos quidã dicũt Sem filium Noë Christum putare, A.
De linguis & earũ diuersitate ambigentes, Ph. 3. 56.
Melchisedec sine patre & matre genitũ non recte accipientes, Ph. 3. 96.
Melchisedec non hominem sed uirtutẽ Dei fuisse arbitrãtur Melchisedechiani, A. Ph. 3. 5.
¶Quidam offenduntur in Exodo, quod Mosi occurrerit angelus in diuersorio, eumq; uoluerit interficere non eius filium qui nondum erat circũcisus, Ph. 3. 67.
Verba scripturæ, Dijs alienis non maledicetis non intelligentes, Ph. 3. 95.
De induratione Pharaonis aliqui nõ recte sentiunt, Ph. 3. 77.
¶Offendũtur aliqui de Deuteronomio, quem Moses scripsit de 4. libris repetendo, &c. Ph. 3. 68.
¶Meristæ hæretici ex Iudæis, Græce sic dicti, quod separent scripturas, non credentes omnibus prophetis, dicentes alijs & alijs spiritibus illos prophetasse, B. b.
Dicentes prophetas quotidie esse & prophetias fieri, Ph. 3. 31.

In Esaia

In Esaía Cherubín & Seraphín non intelligentes, Ph.3.101.
Esaíam ab uno ex Cherubím de forcípe accepísse carbonem, et mundatũ esse, non intelligentes, Ph.3.102.
Quatuor animalia in prophetís male interpretantes, tanquam irrationabília Deum laudent, Ph.3.88.
Verba Zachariæ ieiunium quarti, quinti & septimi, &c. non recte accípientes, Ph.3.97.
Funículum agrimẽsorium in Zacharía secundũ líteras accípientes, Ph.3.100.
Verba in Psalmo 50. in iníquitate conceptus sum, et in peccato peperit me mater mea: alíqui ita accípiunt ut ius nuptiarum iníquitas & peccatum esse dicatur, Ph.3.69.
¶ Ecclesiasten & alía ueteris Testamẽti reprobantes, Ph.3.83.
¶ Cantica canticorum reprobantes, ceu humanæ uoluptatis causa composita, Ph.3.84.
Verba in Solomone, 60. reginæ, & 80. concubínæ, & iuuenculæ quarũ numerus non est carnaliter accípientes, Ph.3.98.
Psalterium aliqui putant nõ totum esse Dauídis propter inæqualitatem & hístoriarum ordinẽ interísum, Ph.3.79.

¶ Ordo tertius. Hæreses circa nouum Testamentum.

Vide superius ad utrũq; Test. pertinẽtia.
Noui Test. scripturas tanquam infalsatas Manichæi ita legunt, ut quod uoluerint inde accípiant: quod nolunt, reíciant: eísq; tanquam non totũ uerum habentes nonnullas apocryphas anteponant, A.
Nouum Test. reíciunt Nazaræi, & ueteris omnia custodíunt, licet Christũ confiteantur, B.
Choíta unus ex íllis qui Euangelia lania uerunt, B.
Basílides falsa quædã euangelia scripsit.
Hiricius Euangelía confinxit, B.
Euangelium Nicodemí in Missis legunt Copti, B.
Iudæ traditionem Cõmendant, Caiani.
Ioannis Euangeliũ & Apocalypsin non recípiunt, & à Ioanne scripta negant Alegiani. Eosdem líbros Cerinthi esse dícentes, Ph.3.13.
Epístolam ad Hebræos non Pauli, sed Barnabæ, aut Clementis esse dícentes, Ph.3.41.
Lucæ Euangelístæ epístolam ad Laodicen̄, esse dicentes, Ph.3.41.
Apocalypsis, uíde paulò ante in Euangelío Ioannís.

¶ Partis 5. Ordo 4. *Hæreses & opiniones diuersæ circa Deum, substantias diuinas, &c. ut supra Titulo 4.*

¶ De Deo *simpliciter & substantia eius.*

Deum esse materiã primam, Dauíd de Dinanto.
Def. Erasmi apología ad Iac. Fabrum de Eloím, Tomo 9.
Deum corporeum facit Tertullianus, licet non effigiatum corpus ut animã, & quomodo hac in re excusari possit, Augustinus in hæresi 86.
Deum sibi fingunt cogitatione carnali in símilitudinem imaginis corruptíbilis hominis Vadiani, quod rusticitati eorum tribuit Epíphanius: & parcens eis schísmaticos non hæreticos appellat, A.
Hac opinione imbutos Anthropomorphítas etiam supra nominauímus.
De homine facto ad imaginem Dei, uide infra in Homine.
Deum esse animã mundi, Almariani, B.
Líber Græcus cõtra Palamân de secũda luce, quę nõ sit substantía Dei, nescío cuius authoris. De eadẽ re puto etiã Prochorus Cydonas aliquid scripsit.
Corpus & animam hominis non à Deo per Christum creari quotídie, sed per uanitatem paganam ita progredi arbítrantes, Ph. 3. 62. Deus an mala creet, uide infra de Peccato.
E pura Dei substantía fabricatum esse solem & lunam: lucemq; ístam corpoream in quibuscũq; rebus lucídis Dei esse naturam, Manichæi, A.
Vniuerso mundo Dei substantiam esse commíxtam, & singulis etiam particulis, &c. Manichæi. Eandem purgari putant eo genere uitæ, quo uiuũt electi Manichæorum: imò quæcunq; in cíbis sumpserint, in uentre ipsorũ diuinã substantiã purgari putãt, &c.

Seminis emissiõe diuinam substantiam captiuã in eis liberari dicunt blasphemi Manichæi, A.

Animarum substantiam, dei naturã esse dicunt Gnostici, &c. Vide infra ubi de anima.

Cumanorũ quidam unum Deum confitentur, sed illum ignorant, B.b.

De Deo rerumq; natura fabulosa multa confingunt Gnostici.

Philothei patriarchæ Cõstantinop. liber Græcus de uisa in Thaborio superna turali theophania & deitate, contra Gregoram philosophum.

Deum qui legem per Mosen dedit, & in Hebræis prophetis locutus est, non esse uerum deum, sed unum ex principibus tenebrarum, Manichæi, A.

¶ *Duo principia.*

Cerdoniani duo principia sibi aduersantia statuunt: Deumq; legis ac prophetarum nõ esse patrem Christi, nec bonum Deum esse, sed iustum: patrẽ uero Christi bonum, A.

Cerdonẽ aliqui perhibẽt in duobus principijs suis duos deos ita dixisse, ut unus eorũ esset bonꝰ, alter aũt malꝰ, A.

Marcion Cerdonis secutus est dogmata de duobus principijs: quãuis Epiphanius eum tria dicat asseruisse principia: bonum, iustum, prauũ: sed Eusebius Synerum quendam non Marcionem trium principiorum atq; naturarum scribit auctorem, A.

Appelles duos quidem introducit deos, unũ bonum, alterũ malũ: non tamen in duobus diuersis atq; inter se aduersis esse principijs, sed unũ esse principium, deum scilicet & bonum, & ab illo factum alterum, qui cum malignus esset inuentus, in sua mundum malignitate fecisse, A.

Principia duo inter se diuersa eademq; æterna et coeterna finxit Manichæus: & duas naturas boni scilicet & mali: earumq; inter se pugnã & cõmixtionẽ, & boni à malo purgationẽ, &c. A.

Duo ex aduerso sibi esse principia, Marcus quidam, A.

Bonum deum & malũ deum in suis dogmatibus habent Gnostici, A.

Duo asserũt principia, unum ex altero, & ex his duobus alia plurima, Heracleonitæ, A.

Non esse duo principia, Ioan. Damascenus libro 4.

¶ De æõnibus uide inferius ubi de angelis: illuc enim referre uoluimus: quanquam ut res obscura, imò nulla est, ita meritò quò referri debeat, dubitamꝰ.

¶ *De personis diuinis.*

Gilbertus Porritanus, relatiões diuinas non esse personas, sed à foris eis adesse, & quod hæc est falsa essentia trinitas. Sed à Bernardo abbate conuictus reuocauit, B.

Præpositinus negauit proprietates personales & notiones in diuinis, &c. B.

Christum eundem ipsum esse patrem & spiritum sanctum, Noëtiani.

Ioachim abbas contra Petrum Lombardum scripsit de unitate seu essentia trinitatis, uel q̃ essentia generat essentiam, sicut Deus generat Deum: quæ sententia eius damnata est, & ipse postea reuocauit, B.

Se esse Christum, se in monte Sina legẽ Mosi in patris persona dedisse ludeis, tempore Tiberij in filij persona putatiue apparuisse: postea se in linguis igneis spiritũ sanctũ super apostolos uenisse, Simon magus de seipso.

Quamuis eiusdẽ substantiæ, minorẽ tamen Patre filio, & minorẽ filio spiritũ san. existimabat Donatus Carthagin. episcopus post Maiorinũ, quem Donatiani ab alio (ut uidetur) Donato dicti, in hoc non sequuntur, A.

Patrẽ & fil. et spir. san. nolunt esse unius eiusdẽq; naturæ atq; substantiæ, aut essentiæ, sed esse filium creaturã, spiritum uero sanctum creaturam creaturæ, hoc est ab ipso filio creatũ uolunt Ariani, A.

Patrem & fil. & spir. sanct. eundem esse dicunt Sabelliani, A.

Marinus Arianus, patrem esse patrẽ etiã filio non existente: uocabantur huius sectæ homines Paterani, A.

De Trinitate ad Symmachum Boëtij lib. 1.

Triformẽ deum asserit, ut quædam pars eius sit pater, quædam filius, quædam spiritus san. &c. innominata hæresis apud Augustinum 74. Ph. 3. 45.

Tritheitæ,

GOTTFRIED WILHELM LEIBNIZ BIBLIOTHEK
NIEDERSÄCHSISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Signatur: Leibn. Marg. 64:2, Stück 2, [275] - 127v
PUBLIC DOMAIN

Tritheitæ, ut tres personas in trinitate, ita tres deos asserunt esse, B. in Tritoitæ. Vide Gnoitæ apud eundem.

Ad calumniatores de tribus diis, Basil. Magnus.

Petrus Gnaphæus quatuor personas posuit in diuinis, B. Vide etiam sequentia de Christo & Spiritu sancto.

¶ De Christo. *Vide etiam proxime retro.*

De Christo Sabellianam sectam tenent Priscillianistæ, eundem ipsum esse dicentes, non solum filium, sed etiam patrem & spiritum sanct. A.

De obiectionibus hæreticorũ nitentium probare filium non esse coæternũ patri, Lombardus 1. 9.

Similis essentiæ dicunt filium, Semiariani uel Eunomiani, quasi Ariani nec simile uelint. (Aliqui Macedonianos semiarianos uocant, quorum alia est sententia) A.

Dissimilem per omnia patri asserunt filium, & filio spiritum sanct. Eunomiani qui & Aetiani.

Quod filius Dei sanctis hominibus comparatis, ueritas sit: patri collatus, mendacium, & *quantum distant apostoli Christo, tantum filius patri: unde* nec orandum esse filium cum patre: quia non sit auctor indulgendarum petitionum, sed supplicator, Origenes, A.

¶ Vnam naturam esse Verbi dei & carnis, Dioscorus.

Christi carnem & uerbum unius eiusdemq; substantiæ esse, contentiosissime asseuerant Apollinaristę, uerbum carnem factum, hoc est, uerbi aliquid in carnem fuisse conuersum atq; mutatum dicentes: nõ autem carnem de Mariæ carne susceptam.

Tropitæ dicunt uerbum conuersum in carnem, Ph. 3. 25.

Timotheus alius dixit Christum uerum Deum & hominem quidem esse, sed diuinam naturam conuersam esse in humanam, B.

Iacobitæ unam in Christo natura masserunt, B.

Syrus Alexandrinus, Timotheanus, filium Dei duabus post incarnationem constare naturis negat, B.

Timotheus alius, à quo Timotheani, qui ita uerbum carnem factum dicunt, ut manente uerbo in sua substantia, & homine in sua natura, societate non cõmixtione una filij Dei redierit persona, B.

Theodotiani (Eutychis & Dioscori errores secuti) ex duabus unam in Christo naturam asserunt, sed corruptam: ut Gaionitæ unam incorruptam contendunt, B.

In Christo diuinitatem doluisse cum figeretur caro eius in cruce, Innominata hæresis apud A. 73. Ph. 3. 44.

Monothelitæ, qui tantum unam in Christo uoluntatem & actionem uel operationẽ posuerunt, B. Huius sectæ fuerunt Macarius episcopus Antiochenus, & Maron quidam, B.

¶ Christum non in carne uenisse, Proclianitæ.

Athanasij epistola ad Epictetũ episcopũ Corinthiorũ, qua uariæ hæreticorum opiniones de corpore Christi & incarnatione eius refelluntur.

De incarnatione Verbi contra Iudæos, Anselmus.

De incarnatione Domini contra Eutychen, Theodorus Cyri. Fl. Iustiniano imperator.

Theodorus Pharanitano episcopus Christum nõ ueram, sed sine pondere carnem habuisse, B.

Cõtra phantasmaticos, qui Christũ uerũ corpo negãt habuisse, Aur. Prudẽtius.

De corpore Christi nõ phantasmate, A. quæstione 14. Tomo 4.

Christum nõ uerè sed putatiue passum, Marcus quidam, A.

Christũ non natum esse ex fœmina, neq; habuisse carnem, nec uere mortuum uel quicquã passum, sed simulasse passionem, Cerdoniani.

Fragmentũ Athanasij episcopi, quod incipit, Et uidebaꝫ quia non phantasia, sed uere uehemens erat corpus.

A Iudæis non credunt Christum crucifixum, sed Simonem Cyrenẽ. qui coactus sustulit crucem eius, Basilidiani.

Deum Christũ carnem sine anima susce pisse, Apollinaristæ sentiunt (sicut Ariani quoq;) mentem, quæ rationalis

est anima hominis, non fuisse in anima Christi, sed pro hac ipsum uerbū in ea fuisse dicentes, A.

Eiusdem opinionis hæresis innominata, Ph. 3. 32.

¶ Apellem quidā dicunt de Christo tam falsa sensisse, ut diceret eum, non quidem carnē deposuisse de cœlo, sed ex elementis mundi accepisse quæ mundo reddidit, cum sine carne resurgens in cœlum ascendit, A.

Dicētes Christū in passiōe dimissa carne sine ea ascendisse in cœlū, Ph. 3. 24.

Negant saluatorē in carne sedere ad dexteram patris, sed ea se exuisse perhibent, sedēq; in sole posuisse, ut in Psalmo 18. legit, Seleuciani, A. item Hermiani, B. b.

Christū in gloria receptū esse creaturā, Ioach. Vadiani Antilogia ad Gasp. Schuenckfeldium. Eiusdem Gaspar is errores 13. à Ioachimo Vadiano improbati. Valentini Cratoaldi ad Gasp. Schuenckfeldium epistola.

Saluatorem primum fuisse apud patrē, & postea natum esse, Ph. 3. 76.

Hæresis quędā innominata (numero 80. apud Augustinū) sempiterne natū nō intelligēs filiū, putat illam natiuitatē sumpsisse à tempore initium: & tamē uolens coæternum patri filiū cōfiteri, apud illum fuisse antequam de illo nasceret, existimat: hoc est, semper eum fuisse: ueruntamen semper eum filiū nō fuisse: sed ex quo de illo natus est, filium esse cœpisse, A.

Filium sic esse in patre, ut uas minus in uase maiore, quasi duo corpora carnaliter opinanē Metangismonitæ, B. Μεταγγισμόν asserentes, Ph. 3. 4.

Christum à patre missum (id est à profundo, ut ipse loquitur) spiritale uel cœleste corpus secum attulisse, nihilq; assumpsisse de uirgine Maria, sed per illam tanquam fistulam transisse tantū, Valentinus.

¶ Christum tantum hominem fuisse, Ebionæi, Theodotiani, Asclepiodotus, Marcellus Ancyranus episcopus, Paulus Samosatenus.

Iba hæreticus, purum hominem ex Maria natum asserit, quem templum uocat, tanquam alio existente Deo uerbo, & alio homine, B.

Christum creaturam dicunt Origeniani Adamantij. Alij Origenem hic excusant, A.

Christum deum ante Mariam non fuisse, Beryllus.

Christum non semper fuisse, sed eius initium ex quo de Maria natus est asseuerant, nec eum amplius quàm hominem putant, Pauliani Photiniani postea dicti, A.

Iesum hominē tantū fuisse, nec resurrexisse sed resurrecturū, Cerinthiani, A.

Christum non naturalem, sed adoptiuū esse Dei filium, Bonosiani, B. Item Feliciani, anno 784.

Iesum hominem tantum & de utroq; sexu natum, sed accepisse talem animā, quæ sciret et ea quæ superna essent, atq; nunciaret, Carpocrates putabat, A.

Seuerus & Dioscorus, à quo Seueriani, in Christo posuerunt unionem, non quidem personalem, sed habitualem, secundum habitum & conditionem quandam diuinam: qua cum solus homo esset, diuina tamen assistente per quandam participationem uirtute miracula operaret, B. Hic Seuerus Eutychis hæresi robur addidit.

Genethliaci hominem fato syderibusq; subijciunt, imò Christum etiam, B. b.

¶ Descendente ad inferos Christo credidisse incredulos, & omnes inde exisse mat liberatos, hæresis innominata 79. apud A. & Ph. 3. 74.

Redemptionis pretium per inanem philosophiam euacuauit, Petrus Abailardus, B.

Marbonei hæretici ex Iudæis, dicunt ipsum esse Christum, qui docuit eos in omni re sabbatisare, B. b.

Iudam traditorem bonum opus fecisse, Ph. 2. 6.

¶ Pro Christo serpentē uerum nutriunt & colunt, Ophitæ. Hunc cultū à Nicolaitis ad eos deductum aiunt, A.

Manichæi Christū fuisse affirmant, quē dicit nostra scriptura serpētem, à quo Adamum & Euam illuminatos asserunt, ut bonum malumq; dignoscerent: eumq; Christum nouissimis temporibus

poribus uenisse ad animas, nõ ad corpora liberanda, nec fuisse in carne uera, sed simulatam speciem carnis ludificandis humanis sensibus præbuisse: ubi non solum mortem, uerumetiam resurrectionẽ similiter mentiretur, A.

Sethianos quidam dicunt Sem filiũ Noẽ Christum putare, A.

Christum se dicebat phantasma Seuero apparens pueri specie, A.

Prophetissis Quintillæ & Priscillæ Christum specie fœminæ reuelatum in ciuitate Pepuza, Pepuziani, A.

Petrus de Arragonia docebat quod Iesus uenisset in mundum ad aperiendum uias Saluatoris, qui esset Spiritus sanctus, non ipse Iesus, B. b.

¶Gnoitæ & Tritheitæ à Theodotianis exorti, sic dicti ab ignorantia: aiunt enim quod Christi diuinitas ignoret quæ sunt scripta futura de die & hora nouissima, B.

De anno annunciato usq; ad cõsummationẽ sęculi trecẽtos sexaginta quinq; tantum annos futuros putant à Christo, Ph. 3. 58.

De resurrectione, uide infra ubi de præmissis.

Contra præsumentes calculare & determinare diem nouissimum, quæstio 11. na ex tribus determinatis Erfordiæ 1486. impressis Memmingæ in 4.

Dicentes mundum nõ mutari in aduentu Christi, Ph. 3. 33. uide infra de Mundo.

¶ De spiritu sancto.

Spiritum sanctum creaturam esse dicũt Macedoniani uel Pneumatomachi, quos & Semiarianos aliqui uocant, alij alijs hoc nomen tribuunt, A.

Idem dicunt Origeniani Adamantij, quos tamen aliqui excusant, A. Item hęresis innominata 71. apud A. & Ph. 3. 39.

Pneumatomachi concurrunt cum Arianis, B.

Ariani spiritum sanctũ impugnant, B. Vide supra parte 2.

Aliqui perhibent Macedonianos asserere spiritum sanctum, non esse Deum, neq; propriam habere substantiã, sed nihil q̃ deitatem patris, & filij esse, A.

Contra Græcos de Spiritu sanct. Crisolanus Mediolan. episcopus. De Spiritus sancti processione Græcorũ & Latinorum aduersaria scripta uide supra Titulo 3. Parte 4.

Petrus de Arragonia docebat quod Iesus uenisset in mundum ad aperiendum uias Saluatoris, qui esset Spiritus sanct. non ipse Iesus, B. b.

Aduentũ Spiritus sanct. à Domino promissum, in se potius quàm in apostolis fuisse asserunt redditũ Cataphryges: & Manichæi in hæresiarcha suo Manichæo, A.

Spiritum sanct. paruum quendam hominem montanũ credunt Bonosiani, B.

¶ De *effectibus* Dei, *gratia*, *prouidentia*.

Dei gratiæ qua prædestinati sumus in adoptionem filiorum per Iesum Christum in ipsum: & qua eruimur de potestate tenebrarum, ut in eum credamus atq; in regnum ipsius transferamur, Pelagiani in tantũ inimici sunt, ut sine hac posse hominem credant facere omnia diuina mandata. Increpatus à fratribus Pelagius quod nihil tribueret adiutorio gratiæ Dei ad eius mandata facienda, correptioni eorũ hactenus cessit, ut non eam libero arbitrio præponeret, sed supponeret, dicens: ad hoc eam dari hominibus, ut quæ facere per liberum iubentur arbitriũ, facilius possint implere per gratiam: quasi & sine gratia possent, sed difficilius. Gratiã dei non esse dicunt nisi in libero arbitrio, quod nullis præcedentibus meritis à deo acceperit nostra natura: ad hoc tantũ ipso adiuuante per suam legem atq; doctrinam, ut discamus quæ facere & quæ sperare debeamus: non autem ad hoc per donum Spiritus sancti, ut quæ didicerimus esse facienda faciamus. Ac per hoc diuinitus nobis dari scientiam confitentur, qua ignorantia pellitur: charitatem autem dari negant, qua pie uiuitur. Gratiam Dei qua liberamur ab impietate secundum merita nostra dari contendunt Pelagiani.

De natura & gratia contra Pelagianos, Aur. Augustinus.

De gratia Dei ad Donatum, Cyprianus Carthag.

GOTTFRIED WILHELM LEIBNIZ BIBLIOTHEK
NIEDERSÄCHSISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Signatur: Leibn. Marg. 64:2, Stück 2, [278] - 129r
PUBLIC DOMAIN

Philotheus patriarcha Cõstantinop. contra philosophum Gregorã de diuina operatione & gratia, Græce.

Prædestinati, quod nec pie uiuentibus bona opera prosint, nec impijs obsit improbitas, necessaria existente prædestinatione, B.

De indurationne Pharaonis nõ recte sentientes, Ph. 3. 77.

Dicentes malos reges & pseudoprophetas, non à sua fieri & uenire uoluntate, sed Dei iussione immitti, Ph. 3. 53. Vide infra ubi de malo & peccato in genere.

Offendũtur aliqui quod Deus non uno modo semper locutus sit, sed diuersis modis & linguis, Ph. 3. 87.

¶ *Mundi innumerabiles: à quo creatus mundus.*

Mũdos esse infinitos & innumerabiles, hæresis innominata, Ph. 3. 65. A. 77. ibidem in margine Opheorum nomẽ adscribitur, quod in textu non est.

De natura rerum multa fabulosa confinxit Valentinus.

¶ Deum non fecisse mundum, Simon magus.

Mundum à natura boni, hoc est à natura Dei factum confitentur quidem Manichæi, sed de commixtione boni & mali, quæ facta est cum inter se utraq; natura pugnauit, A.

Mundum istum uel hominem non credunt à deo factum, sed à trecentesimo sexagesimoquinto cœlo, Basilidiani.

Creaturam non Deo tribuunt, sed quibusdã potestatibus, quas mirabili uel fingũt uanitate, uel credũt, Nicolaitę.

Vniuersitatem, quam Deus condidit, opera esse principum dicũt, Archontici.

Mundum non à Deo factum, sed à quibusdam uirtutibus, Carpocrates.

Mundum ab angelis factum, Cerinthiani, & Menandriani, A.

Mundum solos angelos septem præter conscientiam Dei patris fecisse, Saturninus.

Diabolum genitum de tricesimo sæculo (totidem enim sibi sæcula fingit) & à diabolo alios natos qui fecerint hunc mundum, Valentinus.

Mundum istum à malígno príncipe factum, hæresis quædam apud A. nomen non memini.

Omnis carnis opificium malígnis angelis tribuunt, Priscillianistæ.

¶ Quod Deus est anima mundi, Almariani, B.

Aquam Deo coæternam fuisse, hæresis innominata 75. apud Augustinum, & Ph. 3. 48.

Hunc mundum etiam post resurrectionem mortuorũ in eodem statu, in quo nunc est, esse mansurum: neq; ita esse mutandum, ut sit cœlum nouum, & terra noua, sicut sancta scriptura promittit, hæresis innominata apud Philastrium, & Augustinum 67.

Deum esse materiã primam, Dauid de Dinanto.

Malum esse asserunt aliquando à Deo, aliquando à materia, Seleuciani.

Elementorũ materiam de qua factus est mundus, non à Deo factam, sed Deo coæternam, Seleuciani dicunt.

Quinq; elementa, quæ genuerunt príncipes proprios, genti tribuunt tenebrarum: ea nominant, fumum, tenebras, ignem, aquam, uentũ. In horum alijs alia animalium genera nata esse. His alia quinq; opponunt elemẽta de regno & substantia Dei missa, aërem, lucem, ignem bonum, aquam bonam, uentum bonum. Lunam factã ex bona aqua, solem ex igne bono, &c. Manichæi.

Dicentes hanc solam esse terram, & non aliam, Ph. 3. 47.

Animam ex elementis cõstare, Ph. 3. 75.

Terræmotum non Dei iussu & ira fieri, sed natura ipsa elementorũ, Ph. 3. 54.

De corpusculis æthereis & aëreis Origenis opinio, Cælius Rhod. 2. 15.

Creatores animarũ esse angelos uolunt, de igne & spiritu, Seleuciani.

Ambigentes de cœlorũ diuersitate, uel unum tantum putantes, Ph. 3. 46.

Cœlos esse 356. unde nomen eis sanctũ Abrasax: & à cœlo 65. mundum hunc factum & hominem, Basilidiani.

¶ Stellas infixas esse in cœlũ: non de locis absconditis & à Deo dispositis iussu diuino repẽte procedere, Ph. 3. 82.

Solem

Solem & lunam adorant Manichæi.

Quicquid undiq; purgatur luminis per quasdam naues, quas esse lunã & solem uolunt, regno Dei tanquam propijs sedibus reddi: quas itidem naues de substantia Dei pura perhibent fabricatas: lucemq; istam corpoream in quibuscũq; lucidis rebus Dei dicunt esse naturam, &c. Manichæi.

Syderum diuersa nomina secundũ ethnicos facientes, Ph.3.55.

Nomina dierum à 7. planetis dicta à Deo posita esse ab origine mundi, non hominum uana præsumptione nuncupata, Ph.3.64.

Fatalibus stellis homines colligatos, ipsumq; corpus nostrum secundũ duodecim signa cœli esse compositum, ut mathematici etiam aiunt, constituentes in capite arietem, &c. Priscillianistæ.

Fato ascribunt conuersationes hominũ, Bardesanitæ.

Asserunt aliqui secundum 12. zodea nasci homines secundũ mathematicos, Ph.3.72.

Vitam hominum & generationem in septem siderib. consistere, Colorbasus.

¶ Herbas atq; arbores sic putant uiuere Manichæi, ut uitam quæ in illis est, sentire credant, & dolere cum læduntur: hinc agrum spinis non purgant, & agriculturam ceu plurium homicidiorũ reã damnant. Suis tamẽ auditoribus hæc ignosci putãt, quia præbẽt inde electis suis otiosis alimenta, &c.

De animæ humanæ migratione uel metempsychosi in animalia quælibet bruta, & in plantas, uide inferius ubi de anima.

Dicẽtes animalia ratione prædita ut homo est, Ph.3.52.

Porcam cum suis porcellis uideri exire de ore hominis quando purgatur, ridicula fabula Manichæorum.

¶ *De spiritibus & angelis in genere.*

Origenis opinio de corpusculis æthereis atq; aëreis, Cælius Rhod. 2. 15.

Angelos colunt Angelici.

De principatibus & potestatibus multa uanissima fabulantur Sethiani.

Barbara quędam principũ nomina usurpant, quibus terreant auditores, quæ prudentibus risum potius faciunt q; timorem, Nicolaitæ.

Principum uel angelorum nominibus terribilibus infirmas animas capiunt Gnostici.

Principũ quibus uolunt nominibus doctrinam suam inflant, Seueriani.

Mundum ab angelis factum, uide supra in Creatione mundi.

Creatores animarũ esse angelos uolunt de igne & spiritu, Seleuciani.

Quod angeli miscuerint se cum fœminis ante diluuium, & inde natos esse gigantes, Ph.3.59.

Animas per septem cœlos per quosdam gradatim principatq; in terras descendere, &c. Priscillianistæ.

¶ *Boni angeli. Aeônes, id est, sæcula.*

Cherubin & Seraphin in Esaia non intelligentes, Ph.3.101.

Esaiam ab uno ex Cherubin de forcipe accepisse carbonem, & mundatũ esse non intelligentes, Ibidem 102.

Quod Melchisedec magna sit Dei uirtus, Ph.3.5. Vide superius ordine 2. in mentione Geneseos.

Valentiniani, à Valentino quodam Platonico, æônas in origene Dei creatoris inducunt, &c. A.

Aeônas, id est, sæcula 30. extitisse, quorũ principium sit profundũ et silentium: profundũ etiam patrem appellat. Ex quibus duobus uelut ex cõiugio processerint intellectus & ueritas, & in honorem patris protulerint æônas 8. De intellectu & ueritate uerbum & uitam processisse, & protulisse æônas 10. Porrò de uerbo & uita processisse hominem & ecclesiam, & protulisse æônas 12. Itaq; 8. & 10 & 12. fieri 30. æônas, Valentinus, A.

Aeônas quatuor & alios quatuor asseruit Ptolemæus Valentini discipulus, A.

De æônibus simile aliquid Valentino Marcus quidam affirmauit, A.

Sæculorum fabulosas quasdam prolationes etiam Tatiani sapiunt, A.

¶ *Spiritus uel angeli mali.*

Deum creasse mala, nempe naturas & substantias malas, Floriniani, A.

Animas sceleratorum post mortem conuerti in dæmones, & in quæcunq; animalia meritis earum congrua existimantes, Tertulliij, A. 78. Tertulliorum nomẽ in margine tantũ adscribitur. Eandẽ tamen opinionẽ alibi Tertulliano adscribit A. Ph. 3. 73.

Animas à cœlis in terras descẽdentes in malignum principẽ incurrere, & ab eo per diuersa carnis corpora seminari, Priscillianistæ.

Substantiam carnis humanæ à diabolo conditam, Patriciani, A.

Inferiores partes humani corporis à diabolo factas, Paterniani, uel Venustiani, A.

Mundum à malis angelis factum, uide supra in Creatione mundi.

Vinum non bibunt Seueriani, de sathana & terra id natum persuasi, A. Eodem abstinent Manichæi, dicentes fel esse principum tenebrarum, A.

Quinq; elementa, quæ genuerunt principes proprios genti tribuũt tenebrarum, &c. Manichæi.

Deum qui legẽ per Moysen dedit, & in Hebræis ꝓphetis locutus est, non esse uerum deum, sed unum ex principibus tenebrarum, Manichæi.

Origenis opinio de restituendis dæmonibus, Cælius Rhod. 2. 15.

De uniuersæ rationalis creaturæ (id est, impiorum etiam hominum & dæmonum) purgatione & liberatione: ac rursus post longum tempus ad eadem mala reuolutione, idq; uicibus ꝓpetuò repetitis, Origenis Adamantij error ne à defensoribus quidẽ eius excusari potest, A.

De principio malo, quod Deo & bono principio coæternum posuerunt Manichæi, uide supra ubi de Deo & duobus principijs.

Peccatorum originẽ substantiæ tribuũt gẽtis aduersæ, quam dogmatizantes esse hominibus mixtam, omnem carnem malæ mentis Deo coæternę perhibent esse opificium, Manichæi.

Paganitatem à Deo institutam, non ab hominum malignitate & suggestione inimici, Ph. 3. 60.

Dæmonum inuocatores, B. in Magici. De magia, quæ & ipsa ad uim dæmonum pertinet, uide supra Parte 2. in M. & infra ubi de iniustitia erga deũ.

Satanã orãt ne eis noceat, Sataniani, E.

Principatus & potestates quibus peccata placent, non aliter euadi atq; transiri, ut liceat ad cœlum superius peruenire, nisi omni turpi oratiõe & adinuentione peccati commissa, Carpocrates docebat, A.

Phantasma (quod aliâs Christum, aliâs Paulum se dicebat) pueri specie Philumenæ puellæ apparebat: Ab hoc phantasmate & puellæ diuinationib. Seuerus scisciтans, eadẽ solebat se audientibus referre, A.

¶ *De homine, corpore eius, &c.*

Vide supra Ordine 2. huius Partis in Genesi, ubi de Adamo.

Corpus hominis, non animam, esse imaginem Dei, hæresis innominata apud A. 76. In margine adscribitur Melitoniorum nomen.

Corpus hominis ante factũ fuisse, & non animam: & illud imaginem Dei esse, non hanc, Ph. 3. 49. Imaginem Dei in homine non recte accipientes, Ph. 3. 86.

Substantiam carnis humanæ non à deo, sed à diabolo conditam dicunt Patriciani: eamq; sic fugiendã & detestandam putant, ut quidam eorum perhibeantur, etiam morte sibi illata carere carne uoluisse, A.

Inferiores partes humani corporis non à Deo sed à diabolo factas opinantur Paterniani uel Venustiani: & omniũ ex illis partibus flagitiorum licẽtiam tribuentes, impurissime uiuunt, A.

Paganos naturaliter nasci, non Christianos: id est, rerũ natura corpus & animam hominis non à Deo per Christũ creari quotidie, sed per uanitatem paganam ita progredi arbitrantes, Ph. 3. 62.

Paruuli, uide infra in peccato originali.

Ad regnum cœlorum nõ pertinere paruulos dicunt Heraclitæ: quia non sint eis merita

eis merita ulla certaminis quo uitia superentur, A.

Mulieribus tantum principatū dant Pepuziani, ut sacerdotio q̃p apud eos honorentur, A.

Quod angeli miscuerint se cum fœminis ante diluuium, & inde natos esse gigantes, Ph.3.59.

Hominum uitam & generationē & conuersationem fato & stellis adscribentes: Vide superius ubi de stellis.

¶ De linguis & earundē diuersitate ambigunt, Ph.3.56.

Nomen linguæ (siue sermonem quo colloquimur) de Iudæis primum processisse, alij de Paganis, &c. Ph.3.57.

¶ De *anima*.

Animam immortalem quidem, sed effigiatum corpus esse contendit Tertullianus.

Dicentes animam inspirationē esse, non inspiratione in animam datam fuisse, Ph.3.50.

Creatores animarū esse angelos uolunt de igne & spiritu, Seleuciani.

Dicentes animam non factam esse à deo, sed antea intellectum uocatam in cœlo fuisse, Ph.3.51.

Animas ad agonem quendā spontaneū in terris exercendum per septem cœlos & per quosdam gradatim descendere principatus, & in malignū principem incurrere, & ab eo per diuersa carnis corpora seminari, Prisciliani. stæ, A.

Animæ statum per traducem propagari credidit Tertullianus, A.

Animam ex transfusione generari dicunt, eandemq̃ & de carne, & carnis esse substantiam, Luciferiani.

Corpus & animam hominis non à Deo per Christum creari quotidie, sed per uanitatem paganam ita progredi arbitrantes, Ph.3.62.

Animas bonas, quas censent ab animarum malarum naturæ scilicet contrariæ commixtione liberandas, eius cuius Deus est esse naturæ, Manichæi.

Animas eiusdem naturæ atq̃ substantiæ esse dicunt cuius est Deus, Priscillianistæ.

Animarum substantiam dei naturā esse dicunt Gnostici, earumq̃ aduentum in hæc corpora cum alijs aëreis animabus fieri, per quas peccata in corporibus cōmittuntur: Nam illas animas quæ ex Dei procedunt substantia, reuerti ad Deum immaculatas, A.

Corpus hominis, non animam esse imaginem Dei, uide paulò ante, ubi de corpore.

Animas cum corporibus mori atq̃ dissolui, in fine sęculi utrūq̃ resurgere, Arabici quidam hæretici, A. 83.

Animam perire, Athoici, B. b. fortè Athei.

De purgatione animarum nescio quam ridiculam fabulā Euchitas aliqui narrare aiunt, porcam scilicet cum porcellis suis uideri exire de ore hominis quando purgatur: & in eum uisibili similiter specie, ignem qui non comburat intrare.

Iacobus Syrus, duas animas esse in homine, unam in sanguine qua animatur corpus, alteram spiritualem & rationalem, B.

De duabus animab. contra Manichæos, A. Tomo 6.

Animas uel mentes duas unam bonam, alterā malā, in uno homine conflictū inter se habere aiunt Manichæi, &c.

¶ Manichęi animas auditorum suorum in electos reuolui arbitrantur, aut feliciore compendio in escas electorum suorum, ut iam inde purgatæ in nulla corpora reuoluantur: Cæteras autem animas & in pecora redire arbitrantur, & in omnia quæ radicibus fixa sunt atq̃ aluntur in terra, A.

Animas hominū pessimas post mortem in dæmonem uerti, Tertullianus.

Sceleratorum animas conuerti in dæmones & in quæq̃ animalia meritis suis congrua, hæresis innominata, A. 78. In margine Tertulliorum nomen adscribitur. Animas sceleratorū transire in dæmones, pecudes, bestias, & serpentes, Ph.3.73.

¶ De libero arbitrio, Albertus Pighius contra Caluinum. Vide superius in Gratia Dei ubi de Pelagianis. De fato etiā & stellarū ui superius dictū est.

Malitiam non arbitrio tribuit, sed naturæ mundi, quã à genere diabolico factam putat, Valentinus.

¶ *Ordo 4. de uirtutibus & uitijs moralibus & theologicis: deq; præmijs & pœnis.*

Merita nostra, uide in Gratia Dei supra, ex Pelagianorum sententia.

Ad regnum cœlorum nõ pertinere paruulos dicunt Heraclitæ: quia nõ sint eis merita ulla certaminis quo uitia superentur, A.

Genere uitæ quo uiuunt electi & sancti inter ipsos, Dei substantiam purgari putant Manichæi.

Vitam iustorum in hoc sæculo nullum omnino habere peccatũ, & ecclesiam Christi ita hic perfici ut omnino sine macula & ruga sit, Pelagiani.

Errorẽ de impeccãtia sparsit Gronio, B.

De natura boni contra Manichæos, A. Tomo 6.

Omnia bona fieri debere ex puro amore, non aliam ob causam, neq; spe metus, Burgandrius de mõte Falcone, B.

¶ Malitiam non arbitrio tribuit, sed naturæ mundi, quàm à genere diabolico factam putat, Valentinus.

Malum aliquando substantiã malam significat, ut dæmonem uel hominem impium: aliàs peccatum, aliàs peccati pœnam: de dæmonibus & pœnis alij loci sunt: peccati tantum significatio huc pertinet.

Malum esse asserunt, aliquando à Deo, aliquando à materia, Seleuciani, A.

Deum nõ facere mala, id est, pœnas, Coluthiani, A.

Deum creasse mala, nẽpe naturas & substantias malas, Floriniani, A.

Paganitatem à Deo institutã, non ab hominũ malignitate & suggestione inimici, Ph. 3. 60.

Dicentes malos reges & pseudoprophetas, non à sua fieri & uenire uoluntate, sed Dei iussione immitti, Ph. 3. 53. Vide superius ubi de prouidentia.

Peccatorum originem non libero arbitrio uoluntatis, sed substantiæ tribuũt gentis aduersę, quam dogmatizantes esse hominibus mixtam, omnem carnem non dei, sed malæ mentis perhibent esse opificium, quam deo coæternam faciunt, Manichæi, A.

De duabus animabus bona & mala in quolibet homine uide paulò superius ubi de anima.

Omnia peccata æqualia esse, Athoici, B. b. fortè Athei, aut potius Stoici.

Omnia peccata paria esse dicebat Iouinianus, nec posse peccare hominẽ lauacro regenerationis accepto, A.

Animarum substantiam dei naturã esse, earũq; aduentũ in hęc corpora cum alijs aëreis animabus fieri, per quas peccata in corporibus cõmittuntur: Nam illas animas, quæ ex Dei processerunt substantia, reuerti ad deum immaculatas, Gnostici, A.

Paruulos sine ullo peccati originalis uinculo aut contagio nasci, Pelagiani, A.

Peccatum originale non agnoscunt, sed substantiam uolunt esse contrariã nobis adhærentem, &c. Manichæi.

Vsq; adeò bonis moribus inimicus fuisse fertur Eunomius, ut asseueraret nihil cuiquam obesse quorumlibet perpetrationem ac perseuerantiam peccatorum, si huius, quæ ab illo docebatur, fidei particeps esset.

Suriani uitæ improbæ, B.

Principatus & potestates quibus peccata placent nõ aliter euadi, ut liceat ad cœlum superius peruenire, nisi omni turpi oratione & adinuentione peccati commissa, Carpocrates, A.

Priscillianistæ propter occultandas contaminationes & turpitudines suas habent in suis dogmatibus & hæc uerba, Iura, peiera, secretum prodere noli, A.

Iudæ traditionem commendant Caiani. Eidem Core, Dathan, & Abiron, & Sodomitas colere perhibentur, A.

De dæmonum & impiorum hominum liberatione, ac rursus post longũ tempus ad eadem mala reuolutione, Origenis error, A.

De abusibus Christianorũ, Ambrosius Taruisinus.

¶ *De iustitia erga Deum.*

Fidem in persecutione negandam, & in corde seruandam, Elcesaitæ.

De fide

De fide contra Manichæos, A. Tomo 6.
De orthodoxa fide contra Palamân liber Græcꝰ, Romæ in Vatic. biblioth. Sed non opus est multa hic coacerua-ri. Maxima enim pars scriptorũ contra hæreticos, contra fidem ipsorũ est: quamuis libri aliqui peculiariter de fide contra quosdam hæreticos inscribuntur, qui non totam illorũ religionem, neqꝫ quamlibet eius partem, sed fidem ipsorum in Christum maxime & trinitatem aberrare, ostendunt: ut in præsentia conſicio.
¶Non orandũ esse uoce, sed mente tantum, Turilupini, B.
Melitiani nolunt orare cum conuersis, id est, eis qui in persecutione ceciderant, A.
Hieroboamitæ contemptis ecclesijs persuadent hominibus orare in locis nõ sacratis, B.b.
Euchitæ tantum orant, ut eis qui hoc de illis audiunt, incredibile uideatur, A.
Orationes quas facit ecclesia siue pro infidelibus & doctrinæ Dei resistentib. ut conuertantur: siue pro fidelibus ut augeatur eis fides, & perseuerent in ea, destruunt Pelagiani: & hæc non à Deo accipere homines, sed à seipsis habere contendunt, gratiam Dei qua liberamur ab impietate dicentes secundum merita nostra dari, A.
Iuramentum in omni casu esse illicitum, Pseudoapostoli, B. b.
¶De imaginibus sanctorũ, earumꝫ honore & cultu, uide paulò post ordine 5. De idolis uero deorum gentilium & aliarum rerum, statim hic in Iniustitia dicetur.

¶*De iniustitia, & primum erga Deum.*

Thenisus blasphemat Dominum, & apostolos, & san. ecclesiam, B.
De blasphemijs Manichæorum, A. epistola 74.
¶De maleficis, Ioan. Trittemius. Vide parte 2. huius Tit. in M. litera.
¶Magici, B. Vide supra ibidem.
Marcus quidam de stirpe Basilidis Gnostici magicis artibus imbutus, hæretice baptizabat homines, &c. B.
Simoniani à Simone mago, B. Vide supra Parte 2. in Simone.
Saturniani à Saturnino Simoniacæ sectæ, B.
Priscillianum adiuuit Galla dicta mulier maga, B.
Miraculum Philumenes (Seueri comitis puellæ, cui phantasma quoddam pueri specie uisendum se præbebat) In angustissimi oris ampullam uitream panem grandem immittebat, quem rursus extremis digitulis leuabat illęsum, eoꝫ solo quasi diuinitus sibi cibo dato contentam se aiebat, A.
Vide infra in Eucharistia de colubro incantato.
¶Idololatria, Brusonius 3. 18.
Cõtra idololatriam, Cypriani libellus ad Fortunatum.
De idolorum uanitate, Cyprianus.
De idolis deletis per imperatorem Theodosium, Antoninus Florentinus Tit. 9. cap. 8.
Execratio idololatriæ, A. epistola 42. & 202.
De gentilibus & scriptis aduersus eos dictum est superius parte 3. Credibile est autẽ in plærisqꝫ aduersus illos scriptis idola & idololatriam taxari.
De imaginibus sanctorum, uide mox Ordine 5.
Cain honorant Caiani, dicentes eum fortissimæ esse uirtutis, A.
Iudæ traditionem commendant Caiani: ijdem Core, Dathan, & Abiron, & Sodomitas colere perhibentur, A.
Sethiani colunt Seth filium Adæ, dicentes eum de superna matre natũ, quam perhibent cõuenisse cum superno patre: unde diuinum semen aliud nascere tur tanquam filiorum Dei, A.
Quicquid agant, præfantur in nomine Dei & trium beatorum regum, Maronini, B.
Ab his quæ idolis imolantur cibos suos non separant, & alios ritus gentilium superstitionum non auersantur, Nicolaitæ, A.
Baalamitæ & similes eis Luciferani, idolothyta comedunt, B.
Quare idolum, nihil esse in mundo dicatur, Lombardus 3. 37.
De uanitate idolorũ, Cyprianus Carth.

Contra idola, sermones Athanasij.
Elcesæos à se dictos decepit Elci quidam pseudopropheta: ex cuius genere duæ mulieres tanquam deæ ab eis feruntur adoratæ, A.
Colentes Moloch & Rempham idola, et alia, Ph. 1. 18.
Bahalitæ idololatræ, Ph. 1. 16.
Fortuna cœli, Ph. 1. 15.
Iouem se esse, meretricem suam Mineruam, Simon magus.
Imagines Iesu, & Pauli, & Homeri, & Pythagoræ colebat adorando incensumq; ponendo Marcellina Carpocratis sectæ socia, A.
Orationes faciunt ad solē per diem quà qua uersum circumit, Manichæi: ad lunam per noctē, si apparet: si autem non apparet, ad Aquiloniam partem, qua sol cum occiderit ad oriētem reuertitur, stant orantes, A.
Heliognosti solem colunt, Ph. 1. 10.
Ranarum cultores, Ph. 1. 11.
Musoritæ mures colunt, Ph. 1. 12.
Muscaaccaronitæ muscas colūt, Ph. 1. 13.
Puteoritæ, puteos colunt, in altū fodientes, Ph. 1. 19.
Quicquid mane prius eis occurrerit, reputant deum Cumanorum quidam, B.b. Item Viuitarij quod eis primò occurrit qualibet die, uenerantur ut deum suum pro illa die, & fingunt se Christianos, B.
Idololatriæ taxantur apud Ph. Ophitæ 1. 1. Troglodytæ 1. 14. Astaritæ 1. 17. Item Cumani, B.b.
Basilides alius episcopus idololatra, B.b.
Martialis alius episcopus idololatra & paganus, B.b.
¶ Fabulas quasdam hæreticorū hic memorabimus, non quidem omnes, nec mendacia hæreticorum omnia, alioquin hæreses ipsæ integrę omnes huc adscribendę essent: sed illas præcipue, quæ ut superstitionem habēt insignē, ita non pietati solum sed omni planè rationi repugnant, & prorsus ridiculæ sunt. Reperiuntur & in Iudæorū cōmentarijs figmenta quædā & somnia, ridicula magis quàm impia: quale est von gsaltznem fisch.
Hæretici aliqui uel in uno tantum uel paucis erroribus à catholica ecclesia discedunt: alij (fabulones uocat) fabulas uanas easdēq; longas perplexasq; contexunt, tam multis falsis dogmatibus pleni, ut ipsi quoq; illa numerare nō possint, aut difficillime possint, A.
De confictis principum & angelorum nominibus, dictum est supra.
Ridicula est Euchetarum fabula, de porca cum porcellis suis ex ore hominis, quādo anima eius purgatur uisibiliter exeunte, & igne, qui non urat, intrante, A.
Superstitiosæ & deliræ fabulę Manichęorum longiores sunt quàm ut breuiter hic comprehendi possint, A.
De mundo quædam fabulosa narrant, Nicolaitæ, A.
Fabulosa multa cōfingunt Gnostici, A.
Libro fabuloso, quem uocāt Secreta Petri, utuntur Copti, B.
Sebatiani somnia obseruant, B.
¶ Sarrabaitæ, monachi in Aegypto, hypocritæ, B.
Priscillianistæ propter occultandas contaminationes & turpitudines suas habent in suis dogmatibus & hæc uerba, Iura, peiera, secretum prodere noli, A.
Per mortes uarias, maxime præcipitiorum & aquarū & ignium seipsos necare consueuerunt Circumcelliones: & in istum furorem alios quos potuerint sexus utriusq; seducere, aliquando ut occidantur ab alijs, mortem nisi fecerint comminantes, A.
Substantiam carnis humanæ à diabolo conditam, Patriciani: eamq; sic detestandam putant, ut quidā eorum perhibeantur etiā morte sibi illata carere carne uoluisse, A.

¶ *Scientia.*

Scientiæ excellentiā sibi usurpant Gnostici, cum omnibus sint uaniores atq; turpiores, A.

¶ *Temperantia, & intemperantia.*

Ieiunium quarti, quinti & septimi, &c. in Zacharia non recte accipientes, Ph. 3. 102.
Virginitatis defensio contra Iouinianū, Hieron.

Hieronymus Strid. Tomo 2.
Castrant seipsos & hospites suos Valesiani, A.
¶Carnalē concupiscentiā, qua caro concupiscit aduersus spiritum, non ex uitiata in primo homine natura nobis ineſſe infirmitatē, sed substantiam uolunt esse contrariā, sic nobis adhærentem, ut quādo liberamur, separetur à nobis, & in sua natura etiam ipsa immortaliter uiuat, &c. Manichæi, A. Vide ubi de anima superius.
Inferiores partes humani corporis à diabolo factas, Paterniani: & omniū ex illis partibus flagitiorum licentiam tribuentes impurissime uiuunt, A.
Amatoria carmina studiose discunt, Basilidiani, A.
De nulla re naturali erubescendum esse, Turilupini, B.
Mille annos post resurrectionem in terreno regno Christi, secundum carnalis uentris et libidinis uoluptates futuros, Cerinthiani unde & Chiliastæ dicti, A.
Operantur quandam turpitudinem, Archontici, A.
Opera turpitudinis Seuandriani ad Valentini sectam adiungunt, A.
Animia turpitudine quam in suis mysteriis exercere dicuntur Gnostici, borboritæ à nonnullis uocantur, A.
Priscillianistæ occultandas contaminationes & turpitudines exercent, A.
Turpis operationis sunt Origeniani, nefanda faciētes, sua corpora corruptioni tradentes, A.
Quod angeli miscuerint se cū fœminis ante diluuium, & inde natos esse Gigantes, Ph. 3. 59.
Seminis emissione diuinam substantiam in eis captiuā liberari, Manichæi, A.
Verba in Salomone, 60. reginæ, & 80. concubinæ, & iuuenculæ quarū numerus nō est, carnaliter accipientes, Ph. 3. 98.
Dulcinistæ in omnē luxuriam proni, B.
Fœminis indifferenter utebantur, Nicolaitæ, Simon magus.
Promiscua libido Gruhenheimeriorum, uide supra parte 2. in G.
Vide quædam infra ubi de matrimonio.

¶ *Ignauia. Inconstantia. Paupertas.*

Monachis sustentandę uitæ sue causa aliquid operari non licere, Euchetæ, A.
Labores fugiunt, Sebatiani.
Echibos sophista Constantinop. ex Christiano pagan9, & rursus Christian9, B.
¶Vuilhelmus de S. Amore librū scripsit contra mēdicantes monachos, cōcludens hominē non posse saluari in tali statu, & paupertatem habitualem esse licitam, non autem actualem, B.
Res proprias possidentes non recipiunt Apostolici, Encratitæ, Apotactitæ, Aëriani.
Guilherm9 Cornelius Antuerpiēn. paupertati nimium tribuit.
Quod decimæ non debeant dari sacerdotibus, quia non sint pauperes sicut apostoli, Pseudoapostoli, B.b.

¶ *De præmijs, paradiso, & regno cœlorum. De resurrectione.*

Paradisum uisibilem negāt, Seleuciani.
Paradisum & cœlos & alia non credunt esse secundum literam, sed in allegoria, Origeniani Adamātij. Aliqui Origenem hic excusant.
De cognitione uitæ beatæ liber, ubi asseritur regnum cœlorum nihil esse ēt uisionem Dei: & damnationē reproborum, nihil ēt uisionis illius priuationem. Falsò inscribitur D. Augustino. Contra hunc librū, quem solitarij cuiusdam esse iudicāt, Quæstio tertia ex tribus determinatis in Quodlibeto Gymnasij Erfordensis, anno 1486. & impressis Memmingæ chartis 11. in 4.
De uniuersæ rationalis creaturæ, id est, dæmonum & impiorum hominū libe ratione, ac rursus post longū tempus ad eadem mala reuolutione, Origenis error, A.
Christū ad inferos descendisse, & omnibus post mortem illic renunciasse, ut cōfitētes saluarent, Ph. 3. 74. & A. 79.
Ad regnum cœlorum nō pertinere paruulos dicūt Heraclitæ: quia non sunt eis merita ulla certaminis quo uitia superentur.
¶ De resurrectione contra Origenem, Methodius Olympi.
Eutycius malè sensit de resurrectiōe, tanquam inuisibile & impalbabile in ea

futurum sit corpus, B.

Carnis, uel corporis, uel mortuorum resurrectionem negant, Archontici, Caiani, Carpocrates, Cerdoniani, Heraclitæ, Marcus quidã, Origeniani alij, Philetus de quo Paulus 2. Tim. 2. Seueriani, Simon magus.

Resurrectionem & iudiciũ negauit Hymenæus, teste Polycarpo, B.

Carnis resurrectionẽ negat Valentinus, animam tantum & spiritũ affirmans per Christum saluari, A.

Resurrectionem non putant futurã, sed quotidie fieri in generatiõe filiorum, Seleuciani, A.

Animas cum corporibus mori atq; dissolui, in fine sæculi utrũq; resurgere, Arabici quidam hæretici, A. 83.

Mille annos post resurrectionem in terreno regno Christi, secundum carnalis uentris & libidinis uoluptates futuros, Cerinthiani unde & Chiliastæ dicti, A. B.

Nepos episcopus in Aegypto opinionẽ de mille annis tenebat, &c. B.

¶ *De pœnis.*

Malam etiam mentẽ in nobis finito hoc sæculo post conflagrationẽ mundi in globo quodam tanquã in carcere sempiterno esse uicturam: cui globo affirmant accessurũ semper & adhæsurũ quasi coopertorium atque tectorium ex animabus, natura quidẽ bonis, sed tamẽ quæ non potuerint à naturæ malæ contagione purgari, Manichæi, A.

Animas hominũ pessimas post mortẽ in dæmones uerti, & in quæuis animalia uitæ ac meritis ipsorum cõgrua, uide superius ubi de anima.

Purgatorium non admittunt, Rutheni, Græci.

Deum non facere mala, id est, pœnas, Coluthiani.

¶ *Ordo quintus de ecclesia, & ecclesiasticis personis, ceremonijs sacramentis.*

De unitate ecclesiæ contra Petilianum, A. Tomo 7.

Ad communionẽ suam non admittere nisi continentes, & eos qui sæculo ita renũciauerint, ut propria nulla possideãt, ut Encratitas & Apotactitas, &c etiam Aërianos quidam perhibẽt, A.

¶ Quod decimæ non debeant dari sacerdotibus, quia nõ sunt pauperes sicut apostoli, Pseudoapostoli, B. b.

Manichæi ex electis suis habent 12. quos appellant magistros, & tertiumdecimum principem ipsorum: episcopos autẽ 72. qui ordinantur à magistris: et presbyteros qui ordinantur ab episcopis. habent etiã episcopi diaconos: cæteri tantũmodo electi uocantur, A.

Optatus & Petilianus dicebant ĩmunditiã malorũ sacerdotũ mũdis obesse, B. b.

Mulieribus tantum principatũ dant Pepuziani, ut sacerdotio q̃q; apud eos honorentur, A.

Prisca uel Priscilla & Maximilla prophetissæ Montanum secutæ, Philumene Seuerum. Quintilla prophetissã.

Dicentes prophetas quotidie esse, & prophetias fieri, Ph. 3. 31.

Presbyterum ab episcopo nulla differentia debere discerni, Aërius, A.

Episcopos diuites culpant Vadiani, A.

Tandemus hæreticus castri Antuerpiæ, episcopalem & sacerdotalem dignitatem contemnebat, B.

¶ Doctores Latinos non admittunt Rutheni, B. ut neq; Græci.

¶ Contra papatum Romæ à Satana fundatum, M. Lutherus.

De tribus hierarchijs, et quod papa communis omnium hostis sit, Mar. Luther propositiones.

Contra Ioan. papã 22. Guilhelmꝰ Occã.

Papam antichristũ esse asserebant, Vuilhelmus aurifex propheta Almarici, et Petrus Ioannis Biraneñ. diœcesis, B. Vide supra in Alphabeto hæreseon de Antichristo.

Circa papæ authoritatem schismatici, Petrus de Luna. Marsil. Pad. Vualdenses, Bohemi, Lutherani, B.

Pseudoapostoli, ecclesiæ Romanę authoritatẽ euacuatã esse: et quod eadem sit illa Babylon meretrix, &c. B. b.

Romam esse Gomorram, Petrus de Aragonia Cæsarauguſtanus, B. b.

¶ Excommunicationem non admittũt, Rutheni.

¶ *De monachis.*

Monachos & monachas & cõiugia non habentes

habentes tantum in communionem recipiunt Heraclitæ, A.

Virginitatem sanctimonialium, & continentiã sexus uirilis in sanctis eligentibus cœlibẽ uitã, coniugiorũ sanctorum atq; fideliũ meritis adæquabat Iouinianus: ita ut quædam uirgines sacræ prouectæ iam ætatis in urbe Roma, ubi hæc docebat, eo audito nupsisse dicantur, A.

Monachis nõ licere suslẽtandæ uitæ suæ causa aliquid operari, Euchetæ, A.

Contra Guilhelmum de S. Amore pro mendicantibus, Thomas Aquinas.

¶ *De sacramentis.*

De sacramẽtis contra Vuiclefistas, Thomas Vualdẽ.

¶ *Circumcisio.*

Mandata legis, ut circũcisionem & alia, obseruanda esse, Ebionæi, Cerinthiani. Vide supra ubi de lege, ordine 2.

Maronini in plærisq; Nestorianis similes, sed non circũciduntur.

¶ *Baptismus.*

De baptismo male sensit Elpulius, ut qui prodesset, sola autem oratiõe dæmon effugaretur, B.

Baptismũ *in aqua nihil cuiquã salutis afferre perhibẽt Manichæi, nec quenq;* eorum quos decipiunt baptisandum putant, A.

Non posse peccare hominẽ lauacro regenerationis accepto, Iouinianus.

Aporij quidam non baptizati in nomine patris & filij & spirit. sanct. B. b.

Marcus quidam de stirpe Basilidis Gnostici magicis artibus imbutus, hæretice baptizabat homines, &c. B.

Ab Arianis rebaptizari catholicos nouimus: utrũ & nõ catholicos, nescio, A.

Rebaptizare audent catholicos Donatiani, cum ecclesiæ catholicæ placuerit ne in ipsis quidẽ hæreticis baptisma commune rescindendum, A.

De baptismo contra Donatistas, A. Tomo 7.

De unico baptismo, Ibidem contra Petiliani Donatistæ librum eiusdẽ inscriptionis.

De hæreticis non rebaptisandis, Vrsinus monachus.

Baptismum in aqua non accipiunt, Seleuciani.

Isini hæretici in India & Aegypto, infantibus cum baptizantur in fronte crucem cauterio signant.

Paruulos sine ullo peccati originalis uinculo aut cõtagio nasci aiunt Pelagiani: propterea autem baptizari eos, ut regeneratione adoptati admittantur ad regnum Dei, de bono in melius translati. Nam etiamsi non baptizentur, promittunt eis extra regnum quidem Dei, sed tamen æternam & beatam quandam uitam suam, A.

¶ De anabaptismi exordio, erroribus, et historijs abominandis, unà cum confutationibus per Ioan. Gastium.

De catabaptistis, H. Zuinglius in libello ad regem. Eiusdem ecclesiastes cõtra catabaptistas. Vide Tomo 1. nostro in Huld. Zuinglij operibus Tomo 2. operum eius, fol. 346. b.

De catabaptistis iudiciũ Phil. Melanchthonis, Tomo 1. operum eius.

Contra anabaptistas Io. Caluinus. Ioan. Faber episcopus Vienẽ. Hein. Bullingerus. Ioan. Oecolamp.

De iuramento contra errorem anabaptistarũ dialogus Germanicus Vuolfg. Musculi.

Contra Libertinos anabaptistas, Io. Caluinus.

Baldazari Pacimontani epistola ad Ioã. Oecolampadium.

Ludouici Hetzer error confutatus per Iacobũ Vuyrbẽ, liber Germanicus.

¶ Confirmationem non admittunt, Rutheni, B.

¶ *Eucharistia.*

Eucharistiam contemnebant, Sebatiani, Tandemus hæreticus, B.

Panem & caseum offerunt Artotyritæ, dicentes à primis hominibus oblationes à fructibus terræ & ouium fuisse celebratas, A.

Aquam offerunt in poculo sacramenti, Aquarij, A.

Sacramẽta funesta habẽt Cataphryges. Nam de infantis anniculi sanguine, quẽ de toto eius corpore minutis punctionũ uulneribus extorquent, quasi eucharistiã suam conficere perhibentur: miscentes eum farinæ, panemq; inde facientes. Puer si moriatur, habẽ

tur apud eos pro martyre: si autem uixerit, pro magno sacerdote. Idem faciunt Pepuziani, qui à Cataphrygibus orti feruntur, A.

Manichęorum electi uelut eucharistiam consperſam cum semine humano coguntur sumere, &c. A.

Colubrum nutriunt & uenerantur: qui incantante sacerdote egredit̃ de spelunca, & ascendit super altare innixũ spelunce, & oblationes eorũ lambit: & inuoluens se circa eas, regreditur ad spelunca: Et ita confringunt oblationes in Eucharistiam, quasi à serpente Christo sanctificatas, Ophitæ.

Io. Scoti philosophi (qui transtulit libros Dionysij: alius à Scoto ordinis minorum) liber de eucharistia dãnatus est in Vercellensi concilio.

¶ Contraria scripta circa eucharistiam & missam plurima retulimꝰ supra Titulo 5. Parte 9.

De corpore Domini contra errores Berengarij uide supra Tit. 5. Parte 9.

De sacramento corporis & sang. Herm. Bodius in Vnione dissid.

Huld. Zuinglij diuersa scripta de presentia corporis Christi in cœna, uide Tomo 1. nostro, operum eius Tomo 2. De eadem, idem in libro ad regem Franc.

De colloquio Marpurgensi, Ioã. Oecolamp. epistola 18.

De cœna Domini ecclesię Tigurinæ confessio, contra Lutheri calumnias.

De uera Christi carne & sanguine, Bilibaldus Birckheimerus.

De uerbis cœnæ Domini, Theobaldus Billicanus.

Phil. Melanchthonis epistola ad Oecolampadium de cœna Domini.

In sacramento altaris est uerum corpus Christi, Anton. Anglus artic. 17.

Mart. Lutheri contra Antinomos liber Germanicus.

¶ *Ieiunium, pœnitentia, confessio.*

Statuta solenniter ieiunia celebrãda nõ esse, sed cum quisq; uoluerit ieiunandum, ne uideatur esse sub lege, Aërriani.

De abstinentia à uino & certis quibusdam cibis, uide paulò inferius.

Nihil prodesse ieiunia, uel à cibis aliquibus abstinentiam, Iouinianus, A.

Pœnitentiam denegant Cathari, Nouatum sectantes hęreticum, unde & Nouatiani dicuntur, A.

Ioannes de Poliaco uarios errores circa audientiã confessionũ seminauit, B.

¶ *De matrimonio.*

Vide quædam supra ubi de Intemperantia, item ubi de Monachis.

De bono coniugali contra Iouinianum, A. Tomo 6.

Castrant seipsos & hospites suos Valesiani, A.

Coniugibus utentes nõ recipiunt Apostolici, A.

Coniuges disiungũt, uiros à nolentibus fœminis, & fœminas à nolentibus uiris, Priscillianistæ, A.

Verba psalmi 50. In iniquitate conceptus sum, & in peccato peperit me mater mea, aliqui ita accipiunt, ut ius nuptiarũ iniquitas & peccatum esse dicatur, Ph. 3.

Adamiani mares & fœminæ: unde & nuptias auersantur, quia nec prius quàm peccasset Adã, nec prius quàm dimissus esset de Paradiso cognouit uxorem, A.

Nuptias damnant Tatiani, & alijs fornicationibus similes faciunt: coniugio utentem seu marem seu fœminam in suorum numerum non admittũt, A.

Matrimonium non esse nisi occultã scortationem, Durandus de Vualdach.

Abeloitæ uel Abelonij, non miscebãtur uxoribus, nec licebat eis tamen sine uxoribus esse, ex secta ipsorum dogmate, puerum & puellam alienos sibi adoptabant, quibus relinquebatur hæreditas: & illi rursus alios adoptabant. Hæc secta statim Augustini tempore desijt, A.

Manichæi electi monent auditores suos, ut si utuntur coniugibus, conceptum tamen generationemq; deuitent, &c. Vnde nuptias sine dubitatione condemnant, & quantum in ipsis est prohibent, quando generare prohibent, ꝓpter ꝙd cõiugia copulanda sunt, A.

Secundas

Secundas nuptias non admittunt Cathari, A.

Secundas nuptias tanquam ſtupra damnauit Tertullianus, A.

Secundas nuptias pro fornicationibus habent Cataphryges: Apoſtolũ Paulum eas permiſiſſe, quia nondum uenerat quod perfectum eſt. Hoc enim in Montanum & eius prophetiſſas uniſſe, A.

Moſcouitæ prorſus Paulini ſunt: ſacerdoti unam & uirginem uxorem habere permittunt, nec aliam ea mortua, B. b.

¶ *De templo. De imaginibus ſanctorum.*

Sagarelli hæretici dicunt eccleſiam conſecratam non plus ualere ad orandũ quàm ſtabulum porcorũ, &c. Idem Vuiclefitæ aſſerunt, & Pſeudoapoſtoli dicti.

¶ Idola ferè accipiuntur pro dĳs gentilium, & eorũ ſimulachris, de quibus ſupra in Iniuſtitia erga Deũ: aliàs etſi rarius in genere pro quibuſuis imaginibus quæ apud Chriſtianos etiã ad cultum proſtare cœperunt, ut ſanctorum, &c.

Beſer, à quo *Beſeritæ*, *Leoni 4. imperatori* perſuaſit ut *imagines* tolleret, B. b. Ab hoc imperatore dicuntur Leoniſtæ apud B. item Iconoclaſtæ apud eundem B. b. Græca uoce, à confrĭgendis imaginibus impoſita. Idem in I. litera nominat Imaginum hæreſin, quæ eas auferre uoluit.

Imagines ab eccleſĭs tollendas dicebant Feliciani anno 784. B.

¶ De origine erroris circa diuorum inuocationem & ſimulachra, Hein. Bullingerus.

De imaginib. & reliquĭs, Bernardinus Ochinus 2. 64.

De idolis & miſſa, Huld. Zuinglius ad epiſcopum Conſtant. Tomo 1.

Claudius Taurineñ. epiſcop9 ſenſit crucis dominicæ ſignũ non oportere adorare: quòd niſi adhibeatur frontibus, ſiue aquis quibus regeneramur, aut chriſmati, nihil rite perficitur, B. b.

Balthaſar Hiebmeier uel Fridberger uenerationem imaginum negat, B. b.

De pulchritudine ſimulachrorum, A. quæſtione 78. Tomo 4.

De contumelia qua Iudæi imaginem D. Mariæ affecerunt Colmariæ, cuius hiſtoria ibidem iuſſu Maximiliani Cæſaris depicta eſt, & Iudæis ea urbe perpetuo interdictum: Liber Germanicus chartis 8. excuſus in 4.

¶ *De diuerſis ceremonĭis & obſeruationibus.*

Hilarius quidam reprehendit cantus eccleſiæ, B. b. Scripſit contra eum D. Auguſtinus.

Ceremonias aliquot à Catholicis diuerſas habent, Indiani & Iacobitæ, B.

Vtrem inflatum & apertum circumire perhibentur bacchantes Aſcitæ, tanquam ipſi ſint euangelici utres noui, uino nouo repleti, A.

Pattalorynchitæ in tantum ſilentio ſtudent, ut naribus ſuis et labĭs digitum opponant, ne uel ipſam taciturnitatẽ uoce prærĭpiant, quando tacendum ſibi eſſe arbitrantur: dactylorynchitæ dici poterãt, A. Taſcodrugitæ Phrygum lingua idem quod Græcis Paſſa lerynchitę ſignificat, teſte Epiphanio: in diuerſis tamen locis ab hæreticorũ ſcriptoribus memorantur, licet ſuperſtitioſam hanc obſeruationem, ut Aegyptius Harpocrates, utrĭq; ſimiliter exerceant.

Adami in paradiſo nuditatem quæ fuit ante peccatum imitantur, A.

Inſabbatati hæretici Vualdẽſes. B. à ſcuto quod in ſotulari uel ſabbate ſuperiore parte habent, qui perfecti inter eos ſunt, ſic dicti.

Nudis pedibus ſemper ambulant, innominati apud Auguſt. 68. Diſcalceati, B. Excalceati, Ph.

Vinum non bibunt Manichæi, dicentes fel eſſe principum tenebrarum, cum ueſcantur uuis: nec muſti aliquid uel recentiſſimi ſorbent, A. Eodem abſtinent Seueriani, de ſathana & terra id natum perſuaſi, A.

Philaſter (3. 39.) eſſe dicit, qui cum hominibus non ſumunt eſcas: ſed utrum cum alĭs qui eiuſdem ſectæ non ſunt, an etiam inter ſeipſos id faciant, non exprĭmit, Auguſtinus in hæreſi 71.

Ova etiam non edunt Manichæi, &c. A.
Lacte abstinent, ijdem, A.
Carnibus non uescuntur, easq; omnes abominantur Tatiani, A.
Carnes tanquam immundas escas deuitant Priscillianistæ, A.
Abstinent carnibus Aëriani, teste Philastrio: Epiphanius non meminit, A.
Carnibus non uescuntur Manichæi, tanquam de mortuis fugerit diuina substantia.
Manichæi electi monent auditores suos, ut si uescuntur carnibus animalia nõ occidant: ne offendant principes tenebrarum, in cœlestibus colligatos, à quibus omnem carnem dicunt originem ducere, A.

¶ *Ceremoniæ circa mortuos.*

Vnctionem extremam non admittunt Rutheni, B.
Ferunt suos morientes nouo modo quasi redimere, id est, per oleum, balsamũ & aquam, & inuocationes quas Hebraicis uerbis dicunt super capita eorum, Heracleonitæ, A.
Orare uel offerre pro mortuis oblationẽ non oportere, Aëriani.

¶ *De festis.*

De Iudæorum festis, ritibus, & moribus, Alphes.
Contra Iudæos de sabbato, Io. Damascenus libro 4.
Aliqui festa Mosaica numerũq; eorum prætereunt, tanquam Moses de sabbatis solum & pascha & azymis præceperit & non de 8. festis, Ph. 3. 89.
Circa diem paschæ hæretici, Ph. 3. 11.
Quidã asserunt cum Iudæis debere fieri pascha, Ph. 3. 40.
Pascha cũ Iudæis celebrant Vadiani, A.
Sabbatius ex Iudæo Christianus de tempore paschatis celebrãdi cõtendit, B.
Tessarescædecatitæ dicti sunt, quod non nisi quartadecima luna mẽse Martio pascha celebrant, quilibet septem dierum occurrat dies: & si dies Dominicus occurrerit, ipso die ieiunant & uigilant, A. Hi etiam Quatuordecimani uocantur à B. b.
Victorinus episcopꝰ dicebat pascha nõ uenire die suo et mẽse, sed decimo Calendas Maij custodire, B. b.

¶ *Ordo 6.*

De hæresibus scripsisse audio etiam diuum Hieronymum, A. circa finem libri sui ad Quoduultdeum.
Omnes hæreticos recte ambulare & uera dicere, Rhetoriani, A. Ph. 3. 43.
Hæc & alia quæ de hæresibus in genere dicuntur, nec ad ullũ alium Titulum accõmodari possunt, ad primam huius Tituli Partẽ referanť. Cætera suo quæq; huius Tituli loco relata sunt.

¶ *Ordo 7. Historica.*

Christianos posteriores Iudæis & paganis fuisse creatos, non priores fuisse, natura, fide, &c. Ph. 3. 61.
De D. Mariæ uirginitate & impugnatiõe eius, uide infra Titulo 7. ubi etiã alia plæraq;, quæ ad utriusq; testamenti personas attinẽt cum omnibus quæ de ipsis dicuntur & sentiuntur bene maléue, seorsim digesta singillatim reperies.

¶ *Ordo 8. Varia.*

Infra Titulo 7. inter Varia disputatiões quoq; locauimus, quanquam & illæ ad hunc Titulum, tanquam Polemicæ, quarta præsertim eius parte referri potuissent. Sed propter argumenti & thematum uarietatem quæ in plærisq; disputationibus habẽt, illic etiam non inepte commemorabuntur: etsi nonnullæ unum duntaxat thema tractent. Otiosus aliquis, diuersa themata singillatim ad diuersos titulos referet, integros uero libros simpliciter illic recensebit.

TITVLVS VII. DE HISTORIA ecclesiastica, cuius partes sunt 7.

Pars 1. De historijs sacris in genere, & secundum gentes. De persecutionibus.
2. De historijs ueteris Testamenti in genere primũ, deinde ordine literarum.
3. De historijs noui Testamenti, eodem ordine.
4. De concilijs & Decretis.
5. De pontificibus Romanis.

6. De

6. De scriptoribus aliquot ecclesiasticis.
7. De sanctis & martyribus in utroq; sexu.

TITVLI VII. Pars 1.

HActenus didactică Theologiæ partem tractauimus, quę uel in salubri doctrina explicanda, uel malis refutandis uersatur. Nunc historicam aggredimur, quæ & ipsa exemplorũ ratione doctrinæ nonnihil continet.

Antoninus Florentinus archiepisc. Historiam mundi persequitur à condito Adam ad Abraham, Titulo 1. Ab Abraham ad Dauid, Tit. 2. A Dauid ad Nabuchodonosor, Tit. 3. A Nabuchodonosor ad Christum, Titulo 4. &c. Capita enumerata sunt Tomo 1. nostro totius historiæ ipsius quæ tota ecclesiastica uidetur.

Liber 12. huius operis totus est de Historijs profanis, quamuis ibidem Titulo 1. Chronicorum & historiarum communium scriptores in genere proposuerimus: et Tituli 11. parte 4. Iudaicas aliquot historias, de quibus hîc etiam quædã paulò inferius adferenẽ.

Quædam simpliciter historica sunt, quæ omnia hic colligemus: alia obiter historias continere uidentur, ut tragœdiæ & comœdiæ sacræ, &c. quæ partim alibi relata sunt, partim hic etiam si quæ inciderint referentur.

Computatio temporum & annorum ab Adamo usq; ad Christum ex scripturis comprobata, habetur cum Bibliis Germanicis Tiguri impressis ab initio operis.

De Christianis eorumq; origine & ritibus, Ioan. Boëmus 2. 12.

Christianos posteriores Iudæis & paganis fuisse creatos, non priores fuisse natura, fide, &c. Philaster 3. 61.

¶ *Qui scripserint historias ecclesiasticas uniuersales, non uni genti proprias, ordine literarum.*

Omnes qui Chronica uniuersalia scripserũt, de quibus uide supra libro 12. Tit. 1.

Antoninus Florent. de quo paulò ante diximus.

Excerpta quædam ex Basilij archiepiscopi Cęsariæ historia mystagogica ecclesiastica, Græce extat Romæ in Vaticana biblioth.

Historiæ ecclesiasticæ Epiphanio Scholastico interprete: & eiusdem interpretationis epitome per Marcum Aurel. Cassiodorum, quæ aliâs Tripartita, aliâs ecclesiastica historia uocatur, excusa Lugduni apud Paganum, à Cassiodoro (ut quidam scribunt) ex Socrate, Theodorito, et Sozomeno. Alia est Scholastica dicta historia, cuius author fertur Petrus Comestor, de quo uide Tomo 1. nostro. Vide mox in Gaspare Hedione.

Euagrij monachi ecclesiasticæ historiæ libri 6. Græci & Latini Vuolfgango Musculo interprete.

Eusebij Cæsarien. libri 10. de rebus ecclesiasticis, eodem interprete; uide mox in Gaspare Hedione.

Gaspar Hedio Germanice reddidit ecclesiasticas historias Eusebij, *in libris* 11. & Tripartitam *in libris* 12. quibus & alios libros 12. adiecit à tẽpore quo Tripartita desinit, id est, ab anno 400. usq; ad annum 1545. Eosdem etiam à se adiectos Latine se redditurum promittit.

Gregorij Turonẽsis historiæ eccles. lib. 1.

Hegesippi libri 5. Ecclesiasticorũ actuũ.

Heraclidis historia, non alia puto quàm de uitis patrum.

Hermeas Sozom. uide mox in S.

Petri Comestoris historia Scholastica excusa Lugduni apud Paganum. Vide paulò supius in Epiphanio: & apud Antoninum Florentinum tit. 18. ca. 8.

Philostorgius nominatur cum aliis Græcis qui historias ecclesiasticas scripserunt, in titulo codicis cuiusdã Bibliothecæ Vaticanæ.

Rufinus Aquileiensis libros duos adiecit historijs Eusebij.

Sigebertus monachus scripsit historiarũ post Eusebium librum 1.

Socratis Rhodij ecclesiastici historiographi libri 7. Græci & Lat. Vuolfg. Musculo interprete. Vide Tom. 1. nostro.

Hermiæ Sozomeni Salaminij libri 9. eodem interprete. Vide Tomo 1. nostro in Sozomeno.

Sozomeni Piſtorienſis hiſtoria uniuerſalis.
Theodoriti Cyrenſis hiſtoria eccleſ.
Theodori Lectoris lib. 2. Eclogôn Vuolfgango Muſculo interprete.
Victoris Cumenenſis hiſtoria de rebus & bellis eccleſiaſticis.
¶ Ad hiſtoriam eccleſiaſticam pertinere uidentur etiam uariæ quorundã epiſtolæ, preſertim pontificum, inter Varia infra enumeratæ: Item orationes quædam coram pontificibus, &c. inter Sermones ſupra dictæ. Vide etiã in Paſquillis infra, Titulo 8.
In libris Polydori Vergilij de inuentoribus rerũ nõ pauca ſunt ad hiſtoriam eccleſiaſticam referenda: & nos (ni fallor) de ſingulis ſuo loco monuimus.
De Helleniſmi trãſitu in Chriſtianiſmũ, Guil. Budæus.
Clementis Romani Recognitionum libri 10.
De geſtis Chriſtianorum in terra ſancta tempore Vrbani 2. Rupertus.

¶ *Hiſtoriæ eccleſiaſticæ gentium aliquot: & primum Iudaicæ.*

Iudaicas aliquot hiſtorias reperies etiam libro 12. huius operis Tituli 11. Par. 4.
Fl. Ioſephi Antiquitatum Iudaicarum libri 20. De bello Iudaico ſiue Iudaicæ captiuitatis libri 7. Cõtra Appionem libri 2. De imperio rationis ſiue de Machabæis liber 1. Omnia Latine excuſa Rufino Aquileienſe puto interprete. Baſileæ 1540. in officina Frobeniana: & poſtea Græce etiã, & rurſus Latine Sigiſmũdo Gelenio interprete. Nuper etiam audiui Io. Checum Cantabrigienſem Ioſephi omnia trãsferre aut iam tranſtuliſſe in Anglia.
Eadem omnia Germanice excuſa ſunt Argentorati apud Baltaſarem Beck 1535. in fol. chartis 278. Gaſpare Hedione ni fallor interprete, cum præfationibus, uita Ioſephi, indicibus, &c.
Hiſtoriarum Ioſephi cõpendium per Io. ſippum (aliâs Ioſephon) libris 5. Sebaſtianus Munſterus ex Hebraico Latinum fecit, & Michaël Adamus Germanicum. Vide Tomo 1. noſtro in Fl. Ioſepho.
Tetramonon opus conciliatum ex hiſtoriis Ioſephi, Egeſippi, hiſtoria ſcholaſtica, & bibliis per Robertũ Goullet.
Alexandri Iudaica hiſtoria.
Hiſtoria Hebræorum ex Mar. Ant. Coccij Sabellici Enneadib. excerpta, eius gentis ritus, leges, & geſta, ab orbe cõdito ad Ieſu Chriſti tẽpora ſuccincte complectens (quæ in libris Biblicis & Ioſepho ubertim comprehenduntur) in libros ſeptem partita, ſuis capitib. & argumentis diſtinctos: cum excidij Hieroſolymitani deſcriptione, per Io. Kuſthuert Vueiſſenſtatẽſem: Adam Petrus excudit Baſileæ 1515. in fol. chartis 57.
¶ De regibus Iuda & Ieruſalem, Richardus de S. Victore.
Regum Iuda & Iſraël geſta, Antoninus Flor. Tit. 3. cap. 3.
De regibus Hieroſolymorum, Michaël Ritius. Antoninus Florentinus Titulo 17. cap. 7.
Regum catalogus, Brunfelſius Pandectarum libro 15.
Taciti uerba explicata in Iudæorum hiſtoria, Crinitus 1. 9.
De tranſmigratione libri 2. Philonis Iudæi, in ſexto uolumine interpretationis Lilij Agidij.
De legatione ſua ad Gaium, Philo.
¶ De laude ciuitatis Hieroſolymæ, Sebaſtianus Brant.
De excidio Hieroſolymæ, Rodolphus Langius.
De Hieruſalem & eius aduerſis, Euchrius Lugduneñ.
De ſubuerſiõe Hieruſalem, Antoninus Florent. Tit. 7. cap. 1.
Recuperatio Hieroſolymæ, Idem Titul. 16. cap. 13.
De excidio perpetuo Iudæorum, Ioan. Lod. Viues libro 3. de ueritate fid. Chriſt.
Liber anonymus de templi Salomonis dedicatione, captiuitate Hieruſalem, & regnis illius temporis regum, Græce extat alicubi in Italia. De templo Salomonis plura uide infra in Salomone. Plura Iudaica mox in ueteris Teſtamenti hiſtoriis adferemus.
¶ Planctus Efrem ſuper Edeſſenã urbẽ.

De Neapoli

GOTTFRIED WILHELM LEIBNIZ BIBLIOTHEK
NIEDERSÄCHSISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Signatur: Leibn. Marg. 64:2, Stück 2, [293] - 136v
PUBLIC DOMAIN

De Neapoli urbe Palæſtinæ, Iuſtinus philoſophus.
Geſta Chriſtianorũ in terra ſancta tempore Vrbani 2. Ruperti.
De inuentione crucis libellus, neſcio cuius authoris. Et Ioan. Chryſoſtomus Tomo 2.
Narratio eorum quæ geſta ſunt cum S. Auguſtinus epiſcopus Eradium presbyterum deſignauit, ac pronunciauit ſucceſſorem ſibi: epiſtola numero 110. inter D. Auguſtini epiſtolas.
De Turcis & Mahomete quædam uide ſupra Tit. 6. Parte 3.
¶ Narratio de ædificatione tẽpli magnæ Dei eccleſiæ, quæ uocatur S. Sophiæ, Romæ in Vatica. bibliotheca Græce extat.
¶ De rebellione terrarum eccleſiæ, Ioan. Boccatius.
De Fran. Ximenis Cardinalis Tolletani uirtutibus, & eius in Hiſpania contra infideles uictoria Oraneñ. Carolus Bouillus in epiſtolis.
¶ De zelo Chriſtianæ religionis ueterũ principum Germaniæ, Lupoldus de Bebenberg.
De manifeſta ruina fidei Chriſtianæ ex ignauia regum & imperatorum, Iacobus Vuimpfelingus dialogo 4. ſuę Philippicæ.
De laude Vueſtphaliæ & eius cõuerſione ad fidem, Vuernerus Roleuinck Cartuſieñ.
Alberti Crantij Hamburgenſis Metropolis ſiue hiſtoria, quæ continet initia propagationis Euangelij & incrementa in ora Baltici littoris et uicina, & in Cherſoneſo Cimbrica.
Hiſtoria eccleſiaſtica Anglorum, Bedæ.

¶ *De perſecutionum hiſtorijs.*

De perſecutione in genere dictum eſt ſupra, Titulo 4. in materia fortitudinis.
De perſecutione Decij, Dionyſius Alex.
De Maximiani imperatoris ſæuitia in Chriſtianos: & quod affectus morbo animum commutarit: tum eiuſdẽ edictum poſitum pro religione ipſa Chriſtianorum, Crinitus 7. 5.
De oraculo à Maximino imperatore inſtructo contra Chriſtianos: & ibidem de conſtantia Chriſtianorũ, quibuſcũq; uerbis contra Romanos præſides uterentur, Crinitus 2. 15.
Athenagoræ philoſophi Chriſtiani legatio pro Chriſtianis apud impp. M. Aurelium, Antoninum, et Commodum.
Ἀντίγραφον ἐμμνείας τῆς τοῦ τυράννου ὑπὲρ χριστιανῶν διατάξεως, ex Latino in Græcũ, in Italia alicubi extat, Romę puto.
De Chriſtianorum calamitatibus contra Demetrianum Cyprianus. Paulus Oroſius etiã contra paganos ſcripſit, qui omnes illius temporis calamitates Chriſtianis imputabant.
Qui ex alienis primi noſtros Chriſtianos inſectati fuerint, Polydorus 8. 6.
De perſecutione Africana, b. Victorius. Aliâs, Hiſtoria perſecutionũ, quas in Africa olim circa D. Auguſtini tempora Chriſtiani perpeſſi ſunt ſub Genſerycho & Hunerycho Vandalorum regibus. De eadem, Antoninus Flor. Tit. 11. cap. 10.
De Chriſtianæ fidei & Romanorũ pontificum perſecutionibus, Boniſacius Symoneta.
Chriſtianos fuiſſe per ignominiam Semiſſios & Sarmentarios uocatos, Crinitus 1. 13. Cælius Rhod. 30. 21.
Quomodo Chriſtiani etiam ſint Aſinarij appellati, Crinitus 1. 9.
Quum Saturninus et Aurelianus acti eſſent in exilium, Io. Chryſoſtomi homilia 1. Def. Eraſmo interprete: cuius etiam operum Tomo 8. habetur.
De bello in Germania exorto 1546. dialogi 6. Vuolfgangi Muſculi Germanice.
Aetatem noſtram omnium quæ fuerint, futuræ ſint, aut fieri poſſint in mũdo, miſerrimam eſſe, Bernardinus Ochinus 1. 50.

¶ PARS 2. *De hiſtorijs ueteris Teſtamenti, in genere primum, deinde ordine literarum.*

Titulo 2. huius libri, utriuſq; Teſtamenti libros & quæ ad ſingulos pertinẽt enumerauimus, hiſtorijs tantum huic loco reſeruatis. Quod ſi quis illas etiam libris ſuis coniungi malit, illuc transferat.
¶ Petrus Comeſtor in hiſtoria ſua Scho-

GOTTFRIED WILHELM LEIBNIZ BIBLIOTHEK
NIEDERSÄCHSISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Signatur: Leibn. Marg. 64:2, Stück 2, [294] - 137r
PUBLIC DOMAIN

laſtica utriuſq; Teſtamenti hiſtoriarū ordinē ſequitur: & Antoninus Flor. aliqua ex parte.

Promiſſiones & prædictiones per ſpiritum ſanctum in ſacris literis traditæ omnes ab exordio mūdi ad finē uſq; Proſperi Aquitanici. Has etiam cur non referamus ad hiſtorias, cum illis omnino hactenus reſpōdeant, & proculdubio ad finem uſque reſponſuræ ſint?

Antiquitatum Biblicarum ab Adam ad Saul, Philonis Iudæi. Plura uide paulò ſuperius Parte 1. in Iudaicis hiſtoriis.

Otho Brunfelſius in Pandectis ſuis ordines aliquot hiſtoriarum ex utroq; Teſtamento confecit, quales ſunt:
Regum Iudæorū catalogus, libro 15.
Virorum illuſtriū catalogus, libro 16.
Virorum obſcurorum, libro 17.
Mulierum illuſtrium, libro 18. Obſcurarum, 19.

Monodiæ aliquot perſonarum utriuſq; Teſtament. ut ſanctorum catalogo impinguntur, per Fran. Bonadum.

De uita & obitu ſanctorum in ſcripturis ſacris, Iſidori libri 2.

Hiſtoriæ ſiue picturæ utriuſq; Teſtam. Vide Tit. 8. ubi de picturis.

Bella & uictoriæ impiorum cōtra iuſtos, Brunfelſius Pandect. libro 22.
Iuſtorum contra impios, libro 20.

¶De 12. patriarchis, Richardus de S. Victore. Gregorij Naz. heroici uerſus 5.

Patriarcharum catalogus, Brunfel. Pandect. libro 15.

De benedictionibus patriarcharum ſiue filiorum Iacob, Aur. Auguſtinus Tomo 3. Deſ. Eraſmus cenſet, deſumpta hæc eſſe ex Quæſtionibus D. Hieronymi in Geneſin, Paulinus. Rabanus Fuldeñ. Ruſinus Aquilei. Iſraëlita. Ambroſius Mediolan. Tomo 4.

De patriarchis, Iſaac, Iacob & Ioſeph, Ambroſius ibid. in diuerſis libris.

De 12. tribubus Iſraël, Iacob9 Monachus Græce.

¶De uita & morte prophetarū Epiphanius Græce, & Lat. Io. Reuchlin, Albano Torino, & Iano Cornario interpretibus.

Vitæ prophetarum quorum ſcripta extant in Biblijs, & aliorum, per Dorotheum martyrem Græce, & Lat. per Vuolfg. Muſculum.

¶Abel, uide Cain. Abeloitæ in hæreticis dicti ſunt, Titulo præcedente, Parte 5. ubi & alia quædam propria hominum nomina in mentione librorum Biblicorum commemorata ſunt, quæ qui uolet huc referat.

Abiron, uide Chore.

De Abrahamo, Ambroſius Mediolañ. Tomo 4.

De hoc, Donum reciprocum quidem, uerum quale olim Abrahā obtulit, Tzetzes 9. 289.

De ſacrificio Abrahæ, Richardus de S. Victore. Dauid & Abrahæ, Idem. Abrahā & Mariæ, Idem. Vide ſupra qui de patriarchis ſcripſerint.

De Solomone & Achas patribus, Hieronymus Strid. Tomo 3.

¶De Cain & Abel, Ambroſij Mediolaneñ. libri 2. Tomo 4.
De ſacrificijs eorundē, Philo Iudæus.
De Caianis dictum eſt ſupra in hæreticis.

Chore, Dathan, & Abiron, qui ſchiſma facientes in primo populo Dei terra dehiſcente perierūt, colere perhibentur Caiani.

¶Dathan uide Chore.

De Dauide, Antonius Flaminius ab initio carminum ſuorum in Pſalmos.

De Dauide & Saule homiliæ 3. Chryſoſtomi, interprete Deſ. Eraſmo, cuius etiam operum Tomo 8. habentur.

De teſtamento Dauidis, Mar. Lutherus.

De ſacrificio Dauid & Abrahæ, Richardus de S. Victore.

De geſtis Dauidis, Antoninus Flor. tit. 3. cap. 1.

De monomachia Dauidis & Goliæ, Rodolphi Gualtheri poëma.

Dauidem aliqui aiunt non Chriſti prophetam fuiſſe, ſed humanæ cantationis & ſæcularis rei conſcriptorē, Ph. 3. 78.

De prophetijs Dauid & Salomonis, Antonius Flor. Tit. 3. cap. 4.

¶De geſtis Eli, Antoninus Flor. Tit. 2. cap. 6.

Eſaiæ

Esau, uide Iacob.
De Ezechiæ scribis, Tzetzes 6. 42.
Goliath, uide Dauid.
¶Heliacim uide Somna.
De Helia & ieiunio, Ambrosius Mediolan. Tomo 4.
De ascensione Heliæ, Io. Chrysostomus Tomo 2.
¶De Iacob, Isaac, & Esau, Tzetzes 9. 261.
De Iacob & beata uita, Ambrosius Mediolan. Tomo 4.
De Iob, Tzetzes 3. 64.
De hoc, Meliora Iob tibi euenient, Tzetzes 10. 313.
Cur Deus noluerit audire apostolū, cum auscultauerit dæmoni contra Iobum, Antonius de Gueuara.
De Iosepho, Philo Iudæus.
S. Ioseph patriarchæ laudatio, Effrem.
De Ioseph patriarcha, Ambrosius Mediolan. Tomo 4. Israëlita.
De 12. honoribus S. Ioseph, Petrus de Aliaco.
Ioseph comœdia, Cornelij Croci.
Iosue gesta, Antonini Florent. Tit. 2. 5.
De Isaac & anima, Ambrosius Mediol. Tomo 4.
De Isaac & Esau & Iacob, Tzetz. 9. 261.
Super historia Iudith chronographica censura, liber breui imprimendus (ut audio) aut fortè iam impressus, Basileæ cum Iacobi Ziegleri conceptionibus in Genesin & Exodum, 1547.
¶De exitu Leæ, Hieron. Strid. Tomo 1.
¶De Manasse rege, eiusq; statua, cum facie quintuplici, Crinitus 4. 10.
Mardochæi epistola ad Alexandr. extat.
De Melchisedec, Hieron. Strid. Tomo 3.
De Melchisedecitis uide supra Tomo 3.
Mosaicæ uitæ mystica enarratio, Gregorij Nysseni Græce & Lat. Ge. Trapezuntio interprete.
De differentijs Platonis, Aristotelis & Mosis, Acticus. Vide supra Titul. 1. Parte 1.
De ætate Mosis ex Trebellio Pollione, Crinitus 7. 10.
De Mosis facie quæ resplendebat Dei uisione, Tzetzes 9. 255.
De edictis Mosaicis 613. Paulus Ritius.
Vide etiam supra Titul. 2. Parte 1. ad quam referendum est Mosis nomen cum pro lege accipitur.
Super tabernaculū Moysi sermones impressi, nescio cuius authoris.
De Mose iucundū scitu, Cælius Rhod. 19. 21.
De gestis Mosis, Antoninus Flor. Tit. 2. cap. 4.
Mosis dialogus, Greg. Nazianz.
¶Libellus Græcus de exercitu Nabuchodonosor, Venetijs ad S. Antoniū.
Nabute Iesrahelita, Ambrosius Mediol. Tomo 4.
Quod Noë facto sobrius, Philo Iudæus.
Parœmia, Sic abstuleris dedecus à me, si cut prius ille Phinees, Tzetzes 11. 391.
¶De Salomone Ambrosius Mediol. Tomo 4.
De Solomone & Achas patribus, Hieron. Stridon. Tomo 3.
De prophetijs Dauid & Salomonis, Antonin. Florent. Tit. 3. cap. 4.
De reginis & cōcubinis Salomonis, Aurel. Augustinus quæstione 55.
De Salomonis gestis, Antoninus Florent. Tit 3. cap. 2.
De iudicio pueri Salomonis, Hierony. Strid. Tomo 3.
De templo Salomonis, Richardus de S. Victore.
De templo ædificato annis 46. Aur. Augustinus quæstione 56. & 83.
De ædificatione templi, Beda.
Liber Græcus anonymus de templi Salomonis dedicatione, captiuitate Hierusalem, & regnis illius temporis regum, extat alicubi in Italia.
De gestis Samuelis, Antoninus Florent. Tit. 2 cap. 6.
De Sara, Philo Iudæus.
De Saul, Hippolytus.
De Dauide & Saule homiliæ 3. Io. Chrysostomi, Def. Erasmo interprete, cuius etiam operum Tomo 8. habentur.
De gestis Saul, Antonin. Florent. Tit. 2. cap. 6.
Locum, Spiritus Domini malus arripiebat Saulem, Antonius de Gueuara alicubi in epistolis suis interpretatur.
De Samsone, Tzetzes 2. 37.
Samson Tragœdia Hierony. Zieglerí.

De maxilla Samsonis, Elegia Gasparis Bruschij.
Sodomitas colere perhibentur, Caiani.
De Sõna atq; Heliacim scribis Ezechiæ regis Hierusalem, Tzetzes 6.42.
De S. Susanna, Ioan. Chrysostomus Tomo 2.

¶PARS 3. *De historijs noui Testamenti.*

De tribus sanctis regibus (sic enim imperiti tres magos uocant) & translatione eorum, Io. Hildenshemeñ.
De natali innocentum, Ioan. Chrysostomus Tomo 2.
De uitis apostolorũ 12. & 70. Dorotheus martyr Græce & Latine per Vuolfgangum Musculum.
Vitæ apostolorum per Frid. Nauseam.
De apostolis 12. Gregorij Naz. heroici uersus 5. Antoninus Flor. tit. 5. ca. 7.
De paupertate Christi & apostolorum, Guilhelmus Occam.
In laudem apostolorum libri 2. Maximi Taurineñ.
De apostolis & martyribus, Io. Lod. Viues libro 2. de ueritate fid. Christianæ.
Apostolorũ canones 84. apud Clementem.
De passionibus apostolorum, Ammonius.
De apostolis Hippolytus, ubi quilibet eorum prædicauerit, & cõsummatus sit martyrio.
¶Vide in libris Sermonum qui per circulum anni (ut uocant) in solennibus sanctorum diebus fiunt, tum aliorum, tum ex nouo Testamento: quorũ scriptores enumerauimus Tit. 2. Part. 7.
¶Andreæ apostoli uita, Antonin. Flor. tit. 6. cap. 9. Extat etiam Græce huius apostoli uita, Venetijs ad S. Antoniũ, nescio quo authore.
De laude S. Andreæ, Io. Trittemius, Augustinus Dathus.
De S. Anna carmen Rod. Agricolæ.
De fide Annæ Chrysostomi homiliæ 2. Græce & Lat. Des. Erasmo interprete, cuius etiam operum Tomo 8. habentur.
De triplici connubio D. Annæ, Sutor.
Rosarium Elegiacũ de matre Anna, Iudoci Beysselij.
¶Barnabæ uita, Antoninus Flor. 6, 18.
S. Bartolemæi uita, Ibid. 6. 12.
¶De Gamalielis Hebræi doctrina, Crinitus 10. 1.
¶Vita Iacobi Maioris, Antonini Flor. Tit. 6. cap. 7.
De miraculis S. Iacobi, Calixtus papa 2.
Metra Germanica de miraculo S. Iacobi, & duobus in Compostella peregrinantibus, excusa in 4.
De uita Iacobi maioris, Antoninus Flor. 6. 7. & Iacobi minoris fratris Domini, Ibid. 8.
Iesu Christi uita & mors, Vide supra Titulo 3. Parte 3.
De S. Ioanne Baptista, Anselmus. Matthæus Bossius. Rupertus Lympurgensis. Iodoci Galli oratio.
In natalẽ Ioannis Baptistæ, Elegia Bapt. Mantuani.
Prodromus, id est, Ioãnes Baptista, Græco carmine Homerico per Sebastianũ Castalionem redditus.
Ioannides libri Crastonñ Gorippi.
In laudem Ioannis Baptistæ libri 2. Maximi Taurineñ.
Ad Io. Baptistam hymnus Pontani.
De excellentia Ioannis Baptistæ homiliæ 2. Petri Damiani.
Cyrilli exegesis dicta in die S. Ioan. Baptistæ, Vuolfg. Musculo interprete.
De Io. Baptistæ natiuitate & decollatione, Ioan. Chrysostomus Tomo 2.
De reuelatione capitis Ioã. Baptistæ, Cyprianus.
Ioãnis nomẽ Hebraice quid sonet, Tzetzes 7. 126.
Ioãnis euangelistæ & apostoli post ascensionem Christi uita, Anton. Flor. 6. 6.
De laudibus S. Ioan. Euangelistæ, Vincentius Bell.
Miracula Ioan. Euangelistæ per Prochorum eius discipulum descripta.
Carmina Iosephina, id est, historia Iosephi sponsæ Mariæ, Io. Gerson Tomo 3. Iosephi nutricij libri 5. per Ioannem Trittemium.
Iudæ & Simonis uita, Antoninus Florent. 6. 14.
Iudam traditorem diuinum aliquid putant esse Caiani: & scelus eius beneficium deputant, asserentes eum præscisse quantum esset generi humano

Christi

Christi passio ,futura ad occidendũ Iudæis, propterea tradidisse, A.
¶De Lazaro homilię 4. Io. Chrysostomi Tomo 1.
De Lazaro resuscitato, Idem Tomo 2.
In Lazarum quadriduanum, sermo Andreæ episcopi Cretæ.
Vita Lucæ Euangelistæ, Antoninus Florent. 6. 17.
¶Marci Euangelistæ uita, Bernardus Iustinian9 Venetus. Antonin. Flor. 6. 16.
Maria Magdalena, Pharetra.
Vita Mariæ Magdalenæ & Martæ, Antonin. Florent. tit. 6. cap. 19. & 20.
De unica Magdalena, Beda Sorboneñ. Ioan. Fischerus Roffeñ. contra Iodocum Clichthoueum.
De Maria Magdalena & triduo Christi, & una ex tribus disceptatio, (Iacobi Fabri puto, aut Iodoci Clichthouei.) Disceptationis de Magdalena defensio, apologiæ Marci Grandiuallis illam improbare nitentis respondens: Rober. Stephanus simul excudit Parisijs.
De tribus Marijs Christum unc̃turis, & muscis quæ nobis unguentum perdunt, &c. Liber Germanicus Ioan. Geileri Keiserspergij, excusus Argentorati 1520. in folio.
De Maria, Manipulus florũ, Lumen animæ, Tit. 7. & Parte 2. cap. 143.
Maria uirgo mater Dei, Pharetra.
De uirgine Maria theotoco, Ioan. Damascenus libro 3.
De uirgine Maria Ioan. Arboreus. Rainerius multa, ubi de Incarnatione tractat. Conradi de Altzeya poëma.
De genetrice Dei, Ioan. Faber Viennensis episcopus.
De b. uirgine Proclus Græce & Lat. per Ioan. Reuchlin. Sermones Ambrosij Taruisini. Franconis sermonũ liber 1. Homiliæ Amedei. Baptistæ Rhegieñ. episcopi Carmen.
De natiuitate Mariæ Virginis, Hieronymus Tomo 4. Vuilbertus. Andreæ Chartophylacis uers9 iambici Græci.
Imago S. Mariæ, Nicol. Cistertieñ.
Virginis Ma. uita post ascensionem, Antoninus Flor. tit. 6. cap. 3.
De uita bea. Virginis, Adelboldus, Epiphanius, Baptistæ Mant. Parthenicæ libri 3.
Vita & obitus deiparę Virginis per Antonium Cornazanum.
De be. Virgine exempla, distinctione 7. Cæsarij Cistertieñ.
Cõtemplatiõ S. Mariæ, Iacobi Carthus.
Mariale Iacobi Genueñ. Vide supra Titulo 2. Parte 11. de hymnis & carminibus ad D. Virginem.
De Deo laudando in bea. Virgine, Ioannes Oecolampadius.
De laudibus S. Mariæ, Dionysij Rickel libri 4. Anselmus. M. Antonij Sabellici Elegiæ 13. Raymundus Lullius. Petrus Comestor. Vincentius Bell. Rosuidæ liber 1. Theodericus archiepiscopus Treuerorum. Corona siue de laudibus beatæ Mariæ, Tilmanni Dulmanensis.
Corona beatæ Mariæ siue ad lapides pretiosos comparatio uitæ ipsius, Dominici Carthusieñ.
Stellarium be. Virginis, fratris Pelbarti.
In laudem S. Mariæ, Egelnotus. Fulpertus. Augustini Dathi oratio 12. libro 2. Iacobi Vuimpfelingi poëma.
Rupertus abbas Lympurgenñ. scripsit in Cantica canticorum in laudem D. Virginis.
In laudem uirginis ænigmata ueteris Testamenti per Sebastianum Brant.
Dialogus de laudibus & miraculis beatæ Mariæ, Bernardus monachus Carthusieñ.
De miraculis D. Mariæ & sanctorum, Dionys. Carth. lib. 8. de fide cathol.
De miraculis S. Mariæ liber sine authore. Vidi manuscriptum, chartis circiter 8. Incipit: Ad omnipotentis Dei laudem: & ipse liber, Fuit in Toletana urbe.
De locis mirificis b. uirginis, Seb. Brant.
Sigillũ S. Mariæ, Honorius Augustod.
De uirgine Maria historia, Rabani Bonbelli.
De sacrificio Abrahæ & Mariæ, Richardus de S. Victore.
Quod null9 est sine peccato hic excepta uirgine, Lombardus 3. 3.
De partu uirginis poëma Actij Syncери.
De purificatione dialogus per modum

orationis, Iodoci Galli.
M. Lutheri sermo Germanicus de partu uirginis, & quomodo tum ipsa tum sancti honorari debeant.
Huld. Zuinglij sermo de perpetua uirgine Maria, Germanicus, & Latinus per Rod. Gualtherum, Tomo 1. operum Zuinglij.
An duas naturas conceperit Deipara, Ioannes Damasc. lib. 4.
De perpetua uirginitate Mariæ, Ioā. Faber episcopus Vienn. loco 16. Hugo de S. Victore. Hildefonsus.
De castitate uirginis Marię liber cum uarijs figuris rerum in natura mirabilium, Germanicis quoq; rythmis adiectis, nescio cuius authoris, impressus.
De conceptu uirginali, Anselmus.
De cōceptione Mariæ, Ambrosius Choranus. Bernardinus Senensis. Carolus Phernandus. Dominicus Bolanus. Franc. Martinus. Henricus Arnoldus. Henricus de Hassia. Henricus Oyta. Hermañus Schildis. Ioānes de Teneramūda. Iodocus Clichthoueus. Iacobus monachus Græce. Laurentius Calcaneus. Michaël Angrianus. Petrus Aureolus. Sixtus 4.
De triplici candore beatæ Virginis, Iac. Vuimpfelingus, cōtra impugnantes purissimam conceptionem eius.
De puritate conceptionis beatæ Mariæ libri 2. Parisijs impressi, apud Hen. Stephanum puto.
Contra Marianæ puritatis detractores, Dominicus Bolanus.
Contra impugnantem purissimam conceptionem Dei genitricis prolixa epistola Fran. Vuyler monachi.
De purissima semper conceptione Mariæ uirginis, Ioan. de Veteri aqua: & super eadem re epistolæ contra Vuigandum ordinis Prædicatorum.
Contra eundem Vuigandum, Rugerus de Venray. Phil. Albertus Carmelita. Matthæi Herbeni Antilogion.
Eiusdem Vuigandi reuocatio.
In fratrem Pensantem manus purissimā D. Virginis conceptionē impugnantem, & Basilienſe concilium contemnentem, Iac. Vuimpfelingij epistolæ.
Theodericus Gresemundus iunior.
In laudem D. Mariæ contra impugnantes purissimā conceptionem eius, Iacobus Vuimpfelingius.
Contra Vincentium de Nouo castro de purissima cōceptione D. Virginis male sentientē, Philippi Kerszbeele Carmelitæ tractatus, à Carolo Phernando monacho Benedictino ad elegantiorem stilum redactus.
Contra eundē, Iodocus Badius. Arnoldus Bostius Carmelita.
Virginitatem Mariæ destruebat Iouinianus, dicens eā pariendo fuisse corruptā, Aur. Augusti. ad Quoduultdeū.
Heluidiani uirginitati Mariæ ita contradicunt, ut eam post Christum alios etiam filios de utero suo Ioseph peperisse cōtendant. Hos Epiphanius Antidicomaritas uocat, Aur. Augustin. ad Quoduultdeum, hæresi 84.
De uirginitate Mariæ uirginis cōtra Heluidium, Hieronymus Strid. Tomo 2.
Compassio uirginalis, Sebastiani Brant.
Mariæ tribulationes, quas sustinuit in filij sui passionibus, Pharetra.
De assumptione D. Virginis, oratio Iacobi Vuimpfelingij. Io. Faber Vienn. Augustini Dathi oratio coram papa. Aur. Augustinus Tomo 9. Hieronymus Strid. Tomo 4. Anselmus Cant. Liber, nescio cuius authoris, impressus Parisijs apud Hen. Stephan. puto.
De transitu S. Mariæ liber Melitonis Asiatici.
Marthæ uita, Antonin. Flor. Tit. 6. cap. 19. & 20.
De instituto Marthæ epistola, Ioan. Gerson Tomo 3.
Matthæi Euangelistæ uita, Antonin. Florent. Tit. 6. cap. 13.
Matthiæ apostoli uita, Antonin. Floren. Tit. 6. cap. 15.
De miraculis eiusdem libri 5. Lamperti de Legia monachi.
¶ De uita Pauli libri 7. Vuerneri Carthusieñ. Vide supra Titulo 2. in Actis apostolorum de raptu eius in tertium cœlum, & alia quædā ibidem à principio partis 9.
De discipulis S. Pauli, Antonin. Floren. Tit. 6. cap. 28.
Itinerarium D. Pauli, Petri Apiani. Vide plura

de plura mox unà cum Petro.
De uinculis Petri, sermo Hieron. Strid. Tomo 4.
De Petri discipulis, Antonin. Flor. Tit. 6. cap. 26.
Disputatio Petri à Clemente scripta.
Clementis Romani episcopi epistola de obitu Petri, & quod se reliquerit successorem, Rufino interprete.
De cõflictu Petri & Simonis magi, Marcellus Simonis magi discipulus.
Parœmia, Etiam nunc iuxta illud Coryphæi, siletur quidẽ Petri catena, honoratur aũt furis furtũ, Tzetzes 13. 482.
Parœmia, Non enim ego melior Petro fui, passus sum aliquid pusillanime, Tzetzes 13. 462.
Libro fabuloso quem uocant Secreta Petri, Copti utuntur, B.
De primatu Petri, Ioan. Eccius.
De authoritate Petri, Richardus de S. Victore. Vide supra Tit. 5. Parte 2. ubi de papæ primatu agitur.
Clementis Itinerarium, siue de actis & peregrinationibus Petri, Romæ extat Græce in Vaticana Biblioth.
Petri tanquam primi pontificis Romani uita describitur ab illis qui Pontificũ Rom. uitas scripserunt.
Aduersus authorem qui scripsit Petrum apostolum non fuisse Romæ, Gregorius Cortesius Cardinalis.
Simonis Hessi apologia contra Roffensem episcopũ super cõcertatione eius cum Vlrico Veleno an Petrus fuerit Romæ, & quid de primatu Romani pontificis sit censendum.
Petrus & Paulus, Pharetra.
Vita Petri & Pauli post Christi ascensionem, Antonin. Florent. Titul. 6. cap. 4. & 5.
De actibus Petri & Pauli, Marcellus Simonis magi discipulus.
De Petri & Pauli martyrio, Lino papa 1.
Petri & Pauli peregrinatio per Des. Erasmũ cum paraphrasi in Acta apost. Hermagoras Krafft.
De martyrio siue passione Petri & Pauli epistola Lini papæ 1. Aur. Prudẽtius. Polydorus 4. 2.
De uita & origine Pilati, uersus barbari impressi, nescio cuius authoris.
Philippi apostoli uita, Antonin. Florent. Tit. 6. cap. 11.
Vita Simonis & Iudæ, Antonin. Florẽt. Tit. 6. cap. 14.
De Simone mago, Cælius Rhod. 25. 29. De eodem, & quomodo Romæ pro deo habitus sit, &c. Crinitus 8. 1. Vide supra Tit. 6. Parte 2. in S.
¶ De Simonis magi & Petri conflictu, Marcellus Simonis magi discipulus.
De S. Stephano, Maximus Taurineñ.
De inuẽtione S. Stephani, Lucianus Hierosolymit.
¶ Thomæ apostoli uita, Antonin. Flor. Tit. 6. cap. 10.

¶ PARS 4. *De concilijs, & eorum constitutionibus, in genere primum, deinde particulatim, de Græcis seorsim & Latinis, obseruato temporum ordine, quãuis non exacte.*

De modo celebrãdi cõcilia, liber impressus nescio cuius authoris, conijcio aũt M. Buceri esse. Cõmemorandus autẽ erat supra Tit. 5. parte. 3. ubi de Concilijs in genere locus est, fol. 92. a.
Capita synodica confecta ἐν τῷ μονῷ τοῦ Στουδίτου, in Italia extant.
Leges & canones conciliorũ Græce, Romæ in Vaticana biblioth.
Synodicæ constitutiones quum generales tum prouinciales, uarijs de rebus, excusæ Basileæ apud Rob. Vuinter in 8. chartis 21.
Statuta synodalia Valentini episcopi.
Capitula collecta ex diuersis cõcilijs, per Martinum episcopum Braccareñ.
Ecclesiæ canones & ritus ueteres, opus pulcherrimũ in 4. Venetijs manuscriptum seruatur in Bibliotheca S. Antonij, folia coniuncta habet 475.
Diuersorũ authorũ libelli ecclesiastici ad cõcilia pertinẽtes circiter 66. Orthuino Gratio curante in uno uolumine impressi.
De catalogo synodorum, Phil. Melanchthon Tomo 1.
Fasciculus conciliorũ, nescio cuius authoris liber impressus.
Conciliorum omnium Tomi 2. per Petrum Crabbe. Machlinienſem Francischanum, Coloniæ editi 1538.
Conciliorũ omnium tam generalium ꝯ

particulariū à temporib. Agapeti papæ uſq; ad Eugeniū papam quartum ex uetuſtiſſ. bibliothecis collectorum, Volumē impreſſum Coloniæ 1538. Vide ne idem ſit præcedenti.

Concilia Græcorum, Venetijs apud Aldum excuſa Græce.

¶ Canones apoſtolorū & cōciliorū Græce per Theodorum diaconum.

Canones apoſtol. 84. cōgeſti à Clemēte.

Expoſitio ſanctarū ſynodorū omnium, iuxta ordinē temporum, quibus celebratæ ſunt, Græce extat Romę in Vaticana Biblioth.

Liber ſynodicus per epitomen cōtinens omnes ab apoſtolorū tempore tum orthodoxas tum hęreticas ſynodos uſq; ad octauā œcumenicā ſynodū, extat in bibliothecis Italię & Auguſtę Rhæticæ. Codex manuſcriptus quem uidi, chartis conſtat 9. & dimid. ſine nomine authoris.

Ioānis Pſelli carmina in ſeptem ſanctas ſynodos.

Liber Græcus continens canones apoſtolorū, & ſſ. patrū in omnes ſynodos, & epiſtolas uariorū ſanctorum, in Italia.

Sacri canones apoſtolorū & ſeptimæ œcumenicæ ſynodi, et alię particulares, & ſanctorū patrū canones, oēs Græce in uno codice, cum expoſitionibus Io. Zonaræ & Theodori Balſamon.

Acta quarti œcumenici cōcilij, itē ſexti, ſeptimi, & octaui cōtra Photiū; & alterius poſtea q̄d Photiū reſtituit. Rurſ9 Acta eorundē cōtra Photiū & p ipſo, Græce extat in Italia huius inſcriptionis codex.

Concilia prima quatuor, Nicenum, Conſtantinopolitanū, Epheſinum, et Chalcedonenſe, excuſa Baſileæ cum Recognitionibus Clementis in fol.

Cōciliū Nicenū, excuſum Colonię apud Quendel. Neſcio an idē ſit q̄d à Gyberto Longolio translatum prodiuit.

De concilio Niceno, Hilarius papa. Antonin. Flor. Tit. 9. cap. 3.

Cōtra Euſebiū de Nicena ſynodo, Athanaſius, interprete Def. Eraſmo, cuius etiam operum Tomo 8. habetur.

Volumen Græcū manuſcriptū de actis in Synodo Nicena, in fol. chartis 24. Præponit authoris, plogus, cuius nomen tamen non exprimit, qui librum collegit ex uetuſtiſſimo q̄dam codice, ut ait: itē ex Euſebio, Rufino presbytero Romæ, & Ioanne quodā presbytero uiro antiquiſſimo, & alijs diuerſis. Vetuſtū illum codicē à Dalmatio archiepiſcopo Cyzíceno ad patrē ſuū eiuſdē loci presbyterū peruenisſe ſcribit.

Decretū primę ſynodi. Symachus papa.

¶ De concilio Epheſino, Hilarius papa.

Apoſtolorū & ſanctorū conciliorum 13. Decreta, Græce excuſa Pariſijs apud Conradū Neobarium 1540. in 4. charthis 30. Synodorum nomina hæc ſunt: Nicæna prima. Ancyrana. Neocæſariana. Gangrana. Antiochena. Laodicena. Cōſtantinopolitana. Epheſina. Calchedonica. Sardicenſis. Carthaginenſis. Conſtantinopolitana in Trullo. Nicæna ſecunda.

Ex præfatione Ioan. Tillij Engoliſmenſis, cuius opera hoc uolumen adornatum & euulgatum eſt, ad Franciſcum Turnonium Cardinalem: Quod ſi ſtudium noſtrū boni conſulueris, proinde nauabo operā, ut reipub. deinceps, ſi nō maius, certe par munus oferā: nam eſt penes nos Tomus huius operis ſecundus, qui ſanctorū patrū, eorūq; Græcorū, epiſtolas canonicas cōplectitur, uaria eruditiōe & pietate inſtructas: quas itidē atq; hos canonas à doctiſſimis diui Hilarij Pictauienſis canonicis, hac lege accepimꝰ, ut in pij lectoris gratiā euulgent. Ex eodē collegio permulti alij, tum Græci tum Latini codices deprompti, antehac in lucem prodierunt.

¶ Interualla Synodorū 7. ex Ioā. Pſello.

A prima ad 2. anni 56.
A ſecunda ad 3. anni 40.
A tertia ad 4. anni 30.
A quarta ad 5. anni 102.
A quinta ad 6. anni 129.
A ſexta ad 7. anni 70.

Acta Oecumenicę tertię ſynodi in Epheſo ſub Theodoſio contra Neſtorium collectæ. Codex Græcus manuſcriptus in folio chartis 128. Ab initio prę ponuntur capita totius libri numero 140. Plurima inſunt Cyrilli, & ſi quæ

eius

eius non sunt, uidentur tamen ei adscribi posse, quod ipse in illo concilio præfuerit, eoq; consentiente ac disponente omnia gesta sint. Extant Venetijs ad S. Antonium, & Augustæ Rhæticæ. Vuolfg. Musculus in quarto Tomo operũ Cyrilli, quæ Heruagius Basileæ nuper excudit, plęraq; ex hoc uolumine transtulit.

Synodi orientalium decreta, atq; eorum confessio, qui cum Ioan. Antiocheno senserunt. Eius initium tale est: Sancta synodus diœceseos orientis, & hij qui cum ijsdẽ ex diuersis diœcesibus & prouincijs cõuenerunt, Bithyniæ, Pisidiæ, Cappadociæ secũdæ, Paphlagoniæ, Europæ, Mœsiæ secũdæ, Rhodopæ, Daciæ, Thessaliæ, interloquuti sunt ea quæ in subiectis habẽtur, &c. Repetuntur in hoc libello & enarrantur duodecim capitula siue anathematismi, quæ continentur in epistola Cyrilli ad Nestorium, sesquicharta cum octaua parte in fol. Henricus Petrus excudit Basil. in opere quod inscribitur antidotum contra hæreses.

Synodales epistolæ 12. Ephesi congregatæ Synodi, cui Cyrillꝰ præfuit, Vuolfgango Musculo interprete.

Ioannis Comitis Sacrensis epistola, scripta ab Epheso ad reges, qua docet qd egerit ubi Synodum conuenit: habetur in Cyrilli libro apologetico ꝓ 12. anathematismis.

¶ De concilio Chalcedonensi, Hilarius papa. De actis eiusdẽ Paschasinus.

¶ Acta septimæ synodi, Romæ extant Græce in Vaticana biblioth. Latine reddidit Anastasius Bibliothecarius.

Encomium Græce scriptum, in sanctos patres & œcumenicos doctores, qui in septem sacris & œcumenicis concilijs conuenerunt, nescio cuius authoris in Italia extat.

Acta concilij contra Photiũ patriarchã. Eiusdem Photij purgatio & defensio: Græce extant in biblioth. Diegi Hurtadi Cæsarei in Italia legati.

Acta octaui concilij Florentię celebrati, item quinti, Græce in Italia.

Gennadij patriarchæ Constantinop. & Synodi cũ eo, epistola ad omnes metropolitas & papam Romanum.

De synodo collecta contra Barlaam & & Acindyni hæresin.

¶ De SYNODIS Latine celebratis.

Synodus Romana sub Damaso papa, cum Recognitionibus Clementis excusa.

Decretum synodi Romanæ per Symmachum papam. Idẽ de gestis alterius Synodi Romanæ.

Decretum synodale, Hilarij papæ: & aliud Gelasij. Plura uide supra libro 19. de iure Indicis 2. Tit. 3.

Carthaginensis concilij epistola 1. cum Clementis recognitionibus impressa. Conciliũ hoc Græce descriptũ extat in uolumine quod Ioã. Tillius edidit.

Partes Carthaginensis concilij, Innocentio Pontifici max. quid in eo actũ fuerit contra Pelagium & Cœlestiũ hæreticos exponentes: epistola numero nonagesima inter D. Augustini epistolas.

Aribonis archiepiscopi Moguntini synodus cum coepiscopis ac abbatib. suis, anno Domini 1023. apud Saligunstat celebrata, in qua de ieiunijs & alijs ceremonijs fit decisio.

Gesta duorum conciliorum, quæ inter reliqua minus reperiuntur, nempe Magunciaci, celebrati anno 853. v. Idus Iunij: & Vuormacienſis 17. Calendas Iunij. Præterea capita nõ pauca synodorum, Antiocheni, Carthaginensis, Calcedonensis, atq; ex decretali papæ Gelasij, hactenus nondum in lucem edita: Henricus Petrus Basileæ excudit 1532. in 4. chartis 8.

Mileuitani concilij epistola, cum Recognitionibus Clementis excusa.

Acta concilij Tiburiensis, impressa in 4.

Christophori Marcelli oratio in quarta sessione concilij Lateranensis.

¶ De synodis Galliarum, Hilarius Pictauiensis.

De concilijs tribus Arelatensibus, Cæsarius Lyrineñ.

Decretum trium conciliorum Arelatensium, Cæsarius episcopus Arelateñ. scripsit.

De concilio Viennensi, Antoninus Florent. Tit. 21. cap. 3.

¶ Concilij Cõstantiensis decreta, per Ioannem Gerson Tomo 1.

Acta & decreta generalis concilij Constantiensis impressa Haganoę 1500. in 4. per Henricum Gran, chartis 28.

Historia eiusdẽ Germanice excusa Augustę Vindelicorum olim, nescio quo authore: & nuper Tiguri authore Io. Stumpff.

¶ Concilium Basiliense, Coloniæ excusum in fol. apud Quendel.

Acta concilij Basilieñ. per Aeneam Syluium.

De actis concilij Basiliensis duo magna uolumina Ioannis de Segobia, Basileæ manuscripta in Biblioth. magnæ ecclesiæ.

De Eugenij 4. practica, ut concilium Basiliense rex Francorum dissolueret ex Nicolao à Clamengijs archidiacono: Liber excusus Coloniæ 1535. cum concilio Basiliensi ab Aenea Syluio descripto.

Iuliani Cardinalis epistolæ 2. in quibus libere scribit ad Eugenium Pontificẽ Romanum, male conantem dissoluere concilium Basiliense.

Vniuersitatis Parisiensis ad futurũ Concilium contra Leonem x. appellatio, in qua omnes ferè ecclesiæ Romanæ abusus referuntur, & Concilium Basiliense sacrum fuisse probatur, & in spiritu sancto legitime congregatum: Impressa Coloniæ 1535. cum Aeneæ Syluij descriptiõe cõcilij Basilieñ. &c.

Indictio concilij Pisam, in historia Michaëlis Coccinij.

Regis Angliæ epistola de synodo Vicentina.

Põtificij oratoris legatio in cõuentu Norebergensi, anno 1522. cum Cæsaris aliorumq; principum responso. Hic uides centum grauamina Germanis à Romano pontifice imposita iniquissime, & quanta non à Germanis tantum, sed omni Christiano orbe Romę persoluantur, &c. Liber hoc titulo impressus. Vide supra Tit. 5. Parte. 2. ubi de bonis ecclesiasticis.

Particulares quasdam synodos, & disputationes Lutheranorũ (ut uocant) uide supra Tit. 6. Parte 4.

Disputatio Groningensis, typis excusa.

Colonienſis concilij prouincialis canones anno 1536. celebrati. Formula ad quam utilitatio intra diœcesim Colonienſem exigiẽ. Reformatio cleri ad correctionem uitæ & morum. Statuta synodalia Valentini episcopi Hildeshemenſis. Formula uiuendi canonicorum, uicariorum, & aliorum presbyterorum sæculariũ: uolumen hoc titulo excusum Venetijs apud Ioannem Francesium 1543. in 8. Eadem, uel Canones saltem, prius Coloniæ impressérat typographus Quendel.

Conuentus Augustensis, 1518. typis excusus.

Acta Vuormaciæ 1521.

De conuentu Augustano Phil. Melanchthonis epistola. Eiusdem libellus, Cur qui confessionem Augustanam confitentur, &c.

Quæ de pace acta sint cum protestantibus Augustæ, Schuuinfurti, Neroberg æ, Frãcofurti, & Haganoæ, liber excusus, Germanice puto.

Ad Carolum v. Spiræ agentem, Io. Caluini supplex exhortatio.

Per quos steterit quo minus Haganoæ proximis comitijs de cõponendo religionis dissidio, initum colloquium sit, Mart. Bucerus.

De actis colloquij Ratisbonensis, Mart. Bucerus.

De microsynodo Norimbergensi, Rudbertus à Mosham decanus Patauieñ.

Acta comitiorum ab anno 4. usq; ad postrema Ratisbonensia anni 1546. authore anonymo, proxime excudenda (ut audio) aut fortè iam excusa in Germania. Plæraq; istorum poterant etiam referri ad Lutheranorum disputationes de quibus supra Tit. 5. par. 4.

Mart. Buceri oratio exhortatoria ad Synodum Tridentinam, anno 1546.

Acta Synodi Tridentinæ Sessionum septem, cum antidoto per Ioan. Caluinum, excusa Geneuæ 1547. char. 18.

Contra Ioan. Caluini censuram breuis cõfutatio circa duas præcipue calumnias, per Ioan. Cochlæum.

Admonitio atq; hortatio legatorũ sedis apostolicæ

apostolicæ ad patres in concilio Tridentino lecta in prima sessione, anno 1546. & eodem anno impressa Venetijs in 4. chartis 3.

¶ De duobus Tomis conciliorũ Coloniæ impressis apud Petrũ Quentel 1530. in fol. cum indicibus, chartis 258.

¶ Conciliorum quatuor generaliũ (quæ diuus Gregorius magnus tanquam quatuor Euangelia colit ac uenerat̃ur) Tomus primus. His accedunt,

Quadraginta septem concilia prouincialia authentica.

Decretorum etiam sexagintanouẽ pontificum, ab apostolis & eorundem canonibus, usq; ad Zachariam primũ, Isidoro authore.

Item Bulla Aurea Caroli 4. de electione regis Romanorum.

Eiusdem operis Tomus secundus, quo continentur,

Practica quintæ Synodi Constantinopolitanæ.

Sexta Synodus Constantinopolitana.

Acta concilij Constantien.

Decreta concilij Basilien.

Approbatio actorum concilij Basiliensis per Nic. P.

Confirmatio constitutionũ Friderici & Carolinæ.

Ex præfatione Iacobi Merlini doctoris theologi ad Stephanũ & Franciscum Poncherios Senonen. & Parisiẽsis ecclesiæ præsules. Sacrosanctorum conciliorum orthodoxorumq; pontificum instituta, quæ partim dudum beatus Isidorus in unum comportauerat, partim tu reuerendissime pater plumbo obfirmata, publicanda dedisti, in unum referre uolumen non dissimulaui.

¶ *Primi Tomi contenta, hoc ordine.* Dd. *decreta significat,* C. *concilium.* pa. *papæ.*

Ordo de celebrando C. Canones apostolorum.
Dd. Clementis pa. & mart.
Dd. Anacleti pa. Dd. Euaristi pa.
Dd. Alexandri. Dd. Sixti pa.
Dd. Telesphori pa. Dd. Igínij pa.
Dd. Pij pa. Dd. Anitij pa.
Dd. Soteris pa. Dd. Eleutherij pa.
Dd. Victoris pa. Dd. Zepherini pa.
Dd. Calixti pa. Dd. Vrbani pa.
Dd. Pontiani pa. Dd. Antheri pa.
Dd. Fabiani pa. Dd. Cornelij pa.
Dd. Lucij pa. Dd. Stephani pa.
Dd. Sixti pa. Dd. Dionysij pa.
Dd. Felicis pa. Dd. Eutychiani pa.
Dd. Gaij pa. Dd. Marcellini pa.
Dd. Marcelli pa. Dd. Eusebij pa.
Dd. Melchiadis pa. De primitiua ecclesia, & edicto Constantini.
C. Nicenum. Fides Gregorij maioris.
C. Ancyranum.
C. Neocæsariense. C. Gangrense.
C. Saedicense. C. Antiochenum.
C. Laodicenum. C. Constantinopolitanum. C. Ephesinum.
C. Chalcedonense. Edictum Martiani imperatoris. (storum.
Sacra Valentiniani & Martiani augu-
Edictũ Martiani imperatoris contra hæreticos. Epistola formata qualiter debet fieri.
Concilia Carthaginensia septem.
C. Mileuitanum.
Concilia Arelatensia tria.
C. Valentinum. C. Taurinate.
C. Regiense.
C. Auraicense, aliás Arausicum.
C. Valense. C. Agathense.
C. Aurelianense. C. Elibertinum.
C. Tarraconense. C. Gerundense.
C. Cæsaraugustanum.
C. Ilerdense. C. Valentinum.
Concilia Toletana 13.
Concilia Braccarensia 2.
Liber capitulorum ex diuersis concilijs collectorum à beato Martino Braccarensi episcopo.
C. Braccarense tertium.
Concilia Spalensia 2.
Excerptiones ex Dd. Syluestri pa.
Dd. Marci pa. Dd. Iulij pa.
Dd. Liberij pa. Dd. Felicis pa.
Dd. Damasi pa. Dd. Siricij pa.
Dd. Anastasij pa. Dd. Innocentij pa.
Dd. Zosimi pa. Dd. Bonifacij pa.
Dd. Cœlestini pa. Dd. Sixti pa. 3.
Dd. epistolica Leonis pa. 1.
Dd. Hilarij pa. Dd. Simplicij pa.
Dd. Felicis pa. Dd. Gelasij pa.
Dd. Anastasij pa. Dd. Symmachi.

Liber Ennodij pa. Dd. Hormisdæ pa.
Libellus fidei Ioannis Constantinopolitani. Dd. Ioannis pa.
Dd. Felicis pa. Dd. Bonifacij pa.
Dd. Ioannis pa. Dd. Agapiti pa.
Dd. Syluerij pa. Dd. Vigilij pa.
Dd. Pelagij pa. Dd. Ioannis pa.
Dd. Benedicti pa. Dd. Pelagij pa.
Dd. Gregorij pa.
Dd. Gregorij minoris.
Dd. Vitaliani pa. Epistola Martini pa.
Dd. Gregorij 3.
Epistolæ Zachariæ pa.
Bulla aurea Caroli 4. de electione Romanorum regis.
Bulla Pij pa. 2. de non appellando ad futurum concilium.

¶ *Summarium secundi Tomi.*

Quinta synodus Cõstantinopolitana nõ actionibus, aut sessionibus, aliarum more, ob difficultatem atq; raritatem exemplariũ distincta, multos damat hæreticos, quos à repub. simul cũ suis operibus Iustinianus imperator abegit instrumento publico.
Sexta Synodus Constantinopolitana in 18. actiones secta est, cõtra hæreticos qui duas in Christo uoluntates atque naturas esse negarunt.
Concilium Constantiense 45. sessiones continet, pro sedandis schismatibus exortis in re ecclesiastica, occasione diuersorum cõtendentium de primatu ecclesiæ.
Concilium Basiliense 45. pariter sibi sortitur sessiões, de pastore ueritatis consulens.
Bulla Nicolai papæ v. approbantis Acta concilij Basilieñ.
Confirmatio constitutionum Frederici imperatoris & Carolinæ.

¶ PARS 5. *pontificum historias qui scripserint. Ordo successionis eorum. Eorundem ordo alphabeticus.*

Raphaël Volaterranus commentariorũ suorum libro 22. historias pontificum breuiter perstringit: Et ab eiusdem libri initio authores alios cõmemorat, his uerbis: Pontificum Romanorum temporum eorum historiam scripsere, in primis Damasus Pont. Anastasius Bibliothecarius, Paulus Diaconus Aquileiensis, Guido Raueñas presbyter ab hinc annos sexcentos. Sigisbertus monachus usq; ad annũ 1131. Vgo Florianus. Sicardus Præsul Cremonensis. Gotfredus Viterbiensis itẽ Præsul. Vicentius & Martinus Carsulanus, ordinis ambo Prædicatorũ, Io. 22. tempore, cui Landulphus de Columna canonicus. Idem Carnotensis opus etiam de his dedicauit. Post hos Sazomenus presbyter Pistoriensis, longum uolumen ab initio mundi. Geruasius Riccobaldus Ferrariensis usq; ad sua tempora, annum M. CCC. Ptolomæus Lucensis. Antoninus Præsul Florentinus. Postremo Platina. Ex Græcis autem Eusebius Cæsariẽsis, Sozomenus Salaminius, Socrates Constantinopolitanus monachus, qui Iustiniani temporibus rerũ Romanarum epitomen fecit. Nouissimus Zanoras item monachus, res orbis ingenti uolumine epitomauit. Atq; horum omniũ libri ad nos peruenerũt, quos omnes congessi, &c. Hæc ille.
Præter istos, Pontificum historiam scripsisse nouimus, Albertum monachũ, & Iacobum Zonum.
Iacobi Ziegleri Acta papalia, nondum edita, ut audio.
Ioachim abbas Calaber de 15. pontificibus liber, Prognosticus puto non historicus.
Vita & mores summorum pontificũ per Io. Stellam usq; ad Iulium 2. siue annum 1503.
De uitis pontificum, Renus episcopus Paduanus.
Platinæ historia Germanice etiam exiuit nuper, Gaspare Hedione interprete, cum indicibus, &c.
Antonini Florentini historiarum capita & argumenta, quod ad Pontifices, uide Tomo 1. nostro, Titulo 7. & deinceps ad finem usq;.
De Christianæ fidei & Romanorũ pontificum persecutionibus, Bonifacius Symoneta.
¶ Henrici 4. Cæsaris epistolæ 9. ad. pontificem

GOTTFRIED WILHELM LEIBNIZ BIBLIOTHEK
NIEDERSÄCHSISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Signatur: Leibn. Marg. 64:2, Stück 2, [305] - 142v
PUBLIC DOMAIN

tificem Romanum & alios príncipes.
De ſchiſmate paparum Vrbani & Clementis & ſucceſſorum eorum per annos 39. ab anno 1379. uſque ad concilium Conſtantienſe, Theodorici à Niem.
Albertus Crantzius in hiſtoria epiſcoporum Saxoniæ breuiter admiſcet omnium pontificum hiſtoriam.

¶ *Ordo ſucceſſionis pontificum.*

Cõducet hic ordo, non ſolum ut indicis cuiuſdam loco ſit in libros illorum omnium qui uitas pontificũ ſcripſerunt: ſed etiam ad temporum rationẽ & computationem, quam ſæpe deſyderamus.

Præcedens ſingulorum nomina numerus ordinis & ſucceſſiõis eſt. Qui proxime ſequitur, quotus quiſq; eius nominis ſit declarat, is in quibuſdã omittitur, qui primi & ſoli hactenus id nomen habuerunt: plærũq; tamen illis etiam additur nota primi, licet nullus eiuſdẽ nominis ſecundus adhuc ſecutus ſit. Vltimus (qui ferè ſemper tertius eſt) annum à natiuitate Chriſti indicat. Eadem numerorum ratio in alphabetico etiã ordine, qui hunc ſequitur, obſeruata à nobis eſt.

1. Petrus 44.
2. Linus 1. 77.
3. Cletus 80.
4. Clemens 1. 92.
5. Anacletus 1. 99.
6. Euariſtus 1. 109.
7. Alexander 1. 112.
8. Sixtus 1. 118.
9. Teleſphorus 1. 129.
10. Higinus 134.
11. Pius 1. 144.
12. Anicetus 1. 156.
13. Soter 1. 169.
14. Eleutherius 1. 88.
15. Victor 1. 194.
16. Zepherinus 1. 204.
17. Calixtus 1. 220.
18. Vrbanus 1. 225.
19. Pontianus 1. 235.
20. Antherus 1. 239.
21. Fabianus 1. 242.
22. Cornelius 1. 254.
23. Lucius 1. 256.
24. Stephanus 1. 259.
25. Sixtus 2. 260.
26. Dionyſius 1. 263.
27. Fœlix 1. 269.
28. Eutychianus 1. 273.
29. Caius 1. 281.
30. Marcellinus 1. 292.
31. Marcellus 1. 301.
32. Euſebius 1. 330
33. Melciades 1. 307.
34. Syluester 1. 320. aliâs 313.
35. Marcus 1. 334.
36. Iulius 1. 338.
37. Liberius 1. 352.
38. Felix 2. martyr, 366.
39. Damaſus 1. hic Pſalmodiam et Confiteor Miſſæ adiunxit, 369.
40. Siricius 1. 386.
41. Anaſtaſius 1. 409.
42. Innocentius 1. 412.
43. Zozimus 1. 412.
44. Bonifacius 1. 420.
45. Cœleſtinus 1. 424.
46. Sixtus 3. 434.
47. Leo 1. 442.
48. Hilarius 1. 463.
49. Simplicius 1. 469.
50. Felix 3. 474.
51. Gelaſius 1. 492.
52. Anaſtaſius 2. 494.
53. Symmachus 1. 495.
54. Hormiſda 1. 505.
55. Ioannes 1. 521.
56. Felix 4. 524.
57. Bonifacius 2. 528.
58. Ioannes 2. 530.
59. Agapetus 1. 533.
60. Syluerius 1. 534.
61. Vigilius 1. 535.
62. Pelagius 1. 555.
63. Ioannes 3. 563.
64. Benedictus 1. 577.
65. Pelagius 2. 582.
66. Gregorius 1. 599.
67. Sabinianus 600.
68. Bonifacius 3. 607.
69. Bonifacius 4. 618.
70. Deusdedit 1. 620.
71. Bonifacius 5. 623. Sub hoc Mahometes incœpit.
72. Honorius 1. 623.
73. Seuerinus 1. 635.

GOTTFRIED WILHELM LEIBNIZ BIBLIOTHEK
NIEDERSÄCHSISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Signatur: Leibn. Marg. 64:2, Stück 2, [306] - 143r
PUBLIC DOMAIN

74. Ioannes 4. 637.
75. Theodorus 1. 637.
76. Martinus 1. 643.
77. Eugenius 1. 651.
78. Vitalianus 1. 663.
79. Adeodatus 1. 669.
80. Donus 1. 672.
81. Agatho 1. 676.
82. Leo 2. 679. Huius tempore pallíũ episcopis nondum emendum erat.
83. Benedictus 2. 681.
84. Ioannes 5. 682.
85. Conon 1. 685.
86. Sergius 1. 684.
87. Ioannes 6. 697.
88. Ioannes 7. 698.
89. Silinius 1. 700.
90. Constantinus 1. 706.
91. Gregorius 2. 713.
92. Gregorius 3. 730.
93. Zacharias 1. 742.
94. Stephanus 2. 756.
95. Paulus 1. 756.
96. Stephanus 3. 769.
97. Hadrianus 1. 772.
98. Leo 3. amator doctorum, 796.
99. Stephanus 4. 817.
100. Paschalis 1. 820.
101. Eugenius 2. 827.
102. Valentinus 1. 831.
103. Gregorius 4. 832.
104. Sergius 11. 846.
105. Leo 4. 848.
106. Ioannes 8. 858.
107. Benedictus 3. 860.
108. Nicolaus 1. 863.
109. Hadrianus 2. 872.
110. Ioannes 9. 880.
111. Martinus 2. 890.
112. Hadrianus 3. 891.
113. Stephanus 5. 892.
114. Formosus 1. 893.
115. Bonifacius 6. 898.
116. Stephanus 6. 899.
117. Romanus 1. 901.
118. Theodorus 2. 903.
119. Ioannes 10. 903.
120. Benedictus 4. 906.
121. Leo 5. 906.
122. Christophorus 1. 906.
123. Sergius 3. 909.
124. Anastasius 3. 915.
125. Laudo 1. 917.
126. Ioannes 11. 917.
127. Leo 6. 930.
128. Stephanus 7. 933.
129. Ioannes 12. 934.
130. Leo 7. 938.
131. Stephanus 8. 942.
132. Martinus 3. 945.
133. Agapetus 2. 949.
134 Ioannes 13. 959.
135. Benedictus 5. 961.
136. Leo 8. 961.
137. Ioannes 14. 962.
138. Benedictus 6. 969.
139. Donus 2. 971.
140. Bonifacius 7. 972.
141. Benedictus 7. 972.
142. Ioannes 15. 980.
143. Ioannes 16. 982.
144. Ioannes 17. 982.
145. Gregorius 5. 992.
146. Ioannes 18. 1002.
147. Syluester 2. 1003.
148. Ioannes 19. 1003.
149. Ioannes 20. 1004.
150. Sergius 4. 1004.
151. Benedictus 8. 1007.
152. Ioannes 21. 1020.
153. Benedictus 6. 1030.
154. Syluester 3. 1040.
155. Gregorius 6. 1040.
156. Clemens 2. 1042.
157. Damasus 2. 1044.
158. Leo 9. 1048.
159. Victor 2. 1054.
160. Stephanus 9. 1057.
161. Benedictus 10. 1057.
162. Nicolaus 2. 1058.
163. Alexander 2. 1062.
164. Gregorius 7. 1072.
165. Victor 3. 1085.
166. Vrbanus 2. 1087.
167. Paschalis 2. 1100.
168. Gelasius 2. 1018.
169. Calistus 2. 1120.
170. Honorius 2. 1126.
171. Innocentius 2. 1129
172. Cœlestinus 2. 1144.
173. Lucius 2. 1145.
174. Eugenius 1146.
175 Anastasius 4. 1153.
176. Hadrianus 4. 1155.

177. Alexan-

177. Alexander 3. 1160.
187. Lucius 3. 1182.
189. Vrbanus 3. 1186.
180. Gregorius 8. 1188.
181. Clemens 3. 1189.
182. Cœleſtinus 3. 1191.
183. Innocentius 3. 1198.
184. Honorius 3. 1217.
185. Gregorius 9. 1230.
186. Cœleſtinus 4. 1243.
187. Innocentius 4. 1244.
188. Alexander 4. 1262.
189. Vrbanus 4. 1262.
190. Clemens 4. 1265.
191. Gregorius 10. 1270.
192. Innocentius 5. 1272.
193. Hadrianus 5. 1275.
194. Ioannes 22. 1276.
195. Nicolaus 3. 1278.
196. Martinus 4. 1288.
197. Honorius 4. 1289.
198. Nicolaus 4. 1289.
199. Cœleſtinus 5. 1294.
200. Bonifacius 8. 1295.
201. Benedictus 11. 1304.
202. Clemens 5.
203. Ioannes 23. 1317.
204. Benedictus 12. 1337.
205. Clemens 6. 1341.
206. Innocentius 6. 1352.
207. Vrbanus 5. 1362.
208. Gregorius 11. 1371. ex Gallia Romã repetit.
209. Vrbanus 6. 1378.
210. Bonifacius 9. 1389.
211. Innocentius 7. 1407.
212. Gregorius 12. 1408.
213. Alexander 5. 1412.
214. Ioannes 24. 1412.
215. Martinus 5. 1417.
216. Eugenius 4. 1431.
217. Nicolaus 5. 1447.
218. Calixtus, 1455.
219. Pius 2. 1457.
220. Paulus 2. 1464.
221. Sixtus 4. 1471.
222. Innocentius 8. 1484.
223. Alexander 6. 1492.
224. Pius 3. 1503.
225. Iulius 2. 1503.
226. Leo 10. 1513.
227. Hadrianus 6. 1522.
228. Clemens 7. 1524.
229. Paulus 3. 1534.

¶ *Ordo alphabeticus.*

Eadem hic numerorum ratio eſt quę in præcedenti ordine: Vtilitas quoque eadem. Sed hoc amplius accedit, quod nomina quælibet in promptu hic inuenire liceat, & ſi quid uiſum fuerit ſtatim adſcribere, quod in primo ordine difficilius fieret. Illum igitur præſtabit talem relinquere, ut nihil præter pontificum nomina contineat: huic uero quæ quis uoluerit inſerere.

Si cuius uitam deſiderabit Lector, quæret apud illos qui pontificum ad ſua uſque tempora omnium uitas ſcripſerunt. Si cui uacat, addere poterit eorundem ſcriptorũ nomina ad ſingulos pontifices ad ſua cuiuſq; tempora, quoniam alij plures alij pauciores deſcripſerunt, ut uel ſuperiores uel inferiores ætate fuerunt.

79. Adeodatus 1. 669.
Adrianus, uide Hadrianus.
59. Agapetus 1. 535. Cum Iuſtinianus Cæſar ei minaretur, dicebat: Optaui Chriſtianũ Cæſarem, ſed Diocletianum reperi.
133. Agapetus 2. 949. Sub hoc Henricꝰ dux Bauariæ in prouinciam uenit, et Otto Cęſar Rom. in Italiã.
81. Agatho 1. 676.
7. Alexander 1. 112.
163. Alexander 2. 1062.
177. Alexander 3. 1160. Hic & Hadrianus 4. perq; moleſti fuerunt Friderico Cæſari.
188. Alexander 4. 1262.
213. Alexander 5. 1412.
223. Alexander 6. 1492. Ad Alexandrũ 6. pro Britonorienſib. Ant. Manilij oratio.
5. Anacletus 1. 99.
41. Anaſtaſius 1. 409. Huius tempore multi præclari uiri in religione & repub. floruerunt.
52. Anaſtaſius 2. 494.
124. Anaſtaſius 3. 915.
175. Anaſtaſius 4. 1153.
12. Anicetus 1. 156.
20. Antherus 1. 239.

64. Benedictus 1. 577.
83. Benedictus 2. 681.
107. Benedictus 3. 860.
120. Benedictus 4. 906.
135. Benedictus 5. 961.
138. Benedictus 6. 969.
141. Benedictus 7. 972.
151. Benedictus 8. 1007.
153. Benedictus 9. 1030.
161. Benedictus 10. 1037.
201. Benedictus 11. 1304.
204. Benedictus 12. 1337.
44. Bonifacius 1. 420.
57. Bonifacius 2. 528.
68. Bonifacius 3. 607.
79. Bonifacius 4. 618.
71. Bonifacius 5. 623. Sub hoc Mahometes incœpit.
115. Bonifacius 6. 898.
140. Bonifacius 7. Ecclesiæ thesaurum suppilat, 972.
200. Bonifacius 8. 1295. De huius insolentia & ambitione, &c. Crinitus 7. 13.
210. Bonifacius 9. 1389.
29. Caius 1. 281.
17. Calixtus 1. 220.
169. Calistus 2. 1120.
218. Calixtus 3. 1455.
122. Christophorus 1. 906.
4. Clemens 1. 92. Vide Tom. 1. nostro.
156. Clemens 2. 1042.
181. Clemens 3. 1189. Emendauit quædam in clericis.
190. Clemens 4. 1265.
202. Clemens 5. 1305. Sub hoc Romana Curia in Galliã uenit, & annis 73. illic remansit.
205. Clemens 6. 1341.
228. Clemens 7. 1524.
3. Cletus 80.
45. Cœlestinus 1. 424.
172. Cœlestinus 2. 1144.
182. Cœlestinus 3. 1191.
186. Cœlestinus 4. 1243.
199. Cœlestinus 5. 1294. Huius coronationi adfuerunt bis centena milia hominum.
85. Conon 1. 683.
90. Constantinus 1. 706.
22. Cornelius 1. 25.
39. Damasus 1. 369. Hic Psalmodiã & Confiteor Missæ adiunxit.
157. Damasus 2. 1044.
70. Deusdedit 1. 620.
26. Dionysius 1. 263.
80. Donus 1. 672.
139. Donus 2. 971.
14. Eleutherius 1. 188.
6. Euaristus 1. 109.
77. Eugenius 1. 651.
101. Eugenius 2. 827.
174. Eugenius 3. 1146.
216. Eugenius 4. 1431.
32. Eusebius 1. 330.
28. Eutychianus 1. 273.
21. Fabianus 1. 242.
27. Fœlix 1. 269.
38. Fœlix martyr 2. 366.
50. Fœlix 3. 474.
56. Fœlix 4. 524.
114. Formosus 1. 893.
51. Gelasius 1. 492.
168. Gelasius 2. 1118.
66. Gregorius 1. 599. Vitam eius scripsit Paulus diaconus.
91. Gregorius 2. Sub q̃ Germani conuersi sunt, 713.
Contra Gibertũ antipapã, Anselmus Lu
92. Gregorius 3. 730. (ceñ.
103. Gregorius 4. 832.
145. Gregorius 5. 992. Sub hoc constitutum est ut soli Germani Cæsarem eligerent, & principes Curiæ (ut uocant) incœperunt.
155. Gregorius 6. 1040.
164. Gregorius 7. Excõmunicabat omnes qui muneribus cõquirunt beneficia. Henricũ Cæsarẽ deposuit, 1072. Vitam eius scripsit Bono Cardinalis. De eodẽ quædam impressa sunt cũ Basilieñ. concilio Coloniæ 1535.
180. Gregorius 8. 1188.
185. Gregorius 9. 1230. Hic deposuit Fridericum 2. Cæsarem.
191. Gregorius 10. 1270.
208. Gregorius 11. Ex Gallia Romam redit, 1371.
212. Gregorius 12. 1408.
97. Hadrianus 1. 772.
109. Hadrianus 2. 872.
112. Hadrianus 3. 891.
176. Hadrianus 4. 1155.
193. Hadrianus 5. 1275.

GOTTFRIED WILHELM LEIBNIZ BIBLIOTHEK
NIEDERSÄCHSISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Signatur: Leibn. Marg. 64:2, Stück 2, [309] - 144v
PUBLIC DOMAIN

227. Hadrianus 6. 1522. Hadriani 6. institutio, qua continentur omnia quæ cūctis Rom. imperij principibus proponenda uidebātur.
Eiusdem ad Germaniæ principes epistola, qua eos ad concordiam obseruandam hortatur.
10. Higinus 134.
48. Hilarius 1. 463.
72. Honorius 1. 623.
170. Honorius 2. 1126.
184. Honorius 3. 1217.
197. Honorius 4. 1289.
54. Hormisda 1. 505.
55. Ioannes 1. 521.
58. Ioannes 2. 530.
63. Ioannes 3. 563.
74. Ioannes 4. 636.
84. Ioannes 5. 682.
87. Ioannes 6. 697.
88. Ioannes 7. 698.
106. Ioannes 8. papa grauidus, 858. An omnibus papis sub iella membra uiri lia inquirantur.
110. Ioannes 9. 880.
119. Ioannes 10. 903.
126. Ioannes 11. 917.
129. Ioannes 12. 924.
134. Ioannes 13. 950. In sylua furentis instar bestiæ currit in adulterio interficitur.
137. Ioannes 14. 961.
142. Ioannes 15. 980.
143. Ioannes 16. 982. Sub hoc cœpit papatus cognatis prodesse.
144. Ioannes 17. 982. uir doctus.
146. Ioannes 18. 1002.
148. Ioannes 19. 1003.
149. Ioannes 20. 1004.
152. Ioannes 21. 1020.
194. Ioānes 22. 1276. Adiutor studiosorum. Cōtra hunc scripsit Guil. Occā.
203. Ioannes 23. 1317.
214. Ioannes 24. 1412.
42. Innocentius 1. 412.
171. Innocentius 2. 1129.
183. Innocentius 3. 1198.
187. Innocentius 4. 1249. Hic ob metū à Friderico Cæsare in Galliam secepit.
192. Innocentius 5. 1272.
206. Innocentius 6. 1352.
211. Innocentius 7. 1407.
222. Innocentius 8. 1484. Ad Innocentium 8. gratulatoria Rod. Agricolæ. Ad eundem oratio Antonij Geraldini, & alia Leonelli episcopi Concordiensis.
36. Iulius 1. 338. Orientalium epistola ad Iulium cum operibus Athanasij.
225. Iulius 2. 1503.
De gestis Iulij 2. Rudolphi Tracinthus, Iter eius Hadrianus Cardinalis descripsit. In tempora Iulij 2. Huldrychus Huttenus.
Ad Iulium papam Iac. Vuimpfelingus.
Dialogus Iulius, excusus olim in 8.
Oratio ad Christum pro Iulio 2. Ligure, à quodam bene docto & Christiano perscripta: Cartha 1. hoc titulo excusa olim in 8.
Legatio Matthæi Lang Augustēn. episcopi Gurcen. ad Iulium pontificem.
Fuga ecclesiastici exercitus ante Bononiam.
Fœdus inter Iulium, Ferdinandum regem Arragoniæ, & Venetos, in historia Michaëlis Coccinij.
125. Laudo 1. 917.
47. Leo 1. 442. De Attila flagello Dei, & quomodo Leo ad ipsum uenerit.
82. Leo 2. 679. Huius tempore pallium episcopis nondum emēdendum erat.
98. Leo 3. amator doctorum, 796.
105. Leo 4. 848.
121. Leo 5. 906.
127. Leo 6. 930.
130. Leo 7. 938.
136. Leo 8. 961. Cæsari potestatem facit pontificem eligendi.
158. Leo 9. 1048. Germanus fuit, & audiuit uocē, Ego cogito cogitatiōes pacis.
226. Leo 10. 1513. Ad Leonem 10. pro rege Poloniæ Ioan. Lascus. Sub hoc inceperunt Lutherani.
37. Liberius 1. 352.
2. Linus 1. 77.
4. 25. Lucius 1. 256.
173. Lucius 2. 1145.
178. Lucius 3. 1182.
30. Marcellinus 1. 292.
31. Marcellus 1. 301.
35. Marcus 1. 334.
76. Martinus 1. 643.
111. Martinus 2. 890.
132. Martinus 3. 945.

196. Martinus 4. 1288.
215. Martinus 5. 1417.
33. Melciades 1. 307.
108. Nicolaus 1. 865.
162. Nicolaus 2. 1058.
195. Nicolaus 3. 1278. Hic familiã ſuam promouere conatur, & ipſemet ſenator fit Romæ.
198. Nicolaus 4. 1289. Huius tempore multi monachi cardinales euaſerunt.
217. Nicolaus 5. Sub quo ſchiſma Felicis ducis Sabaudiæ. 1447. Amat doctos, bonos libros promouet, &c. Vitam eius ſcripſit Franciſ. Philelphus. De Nicolai 5. laudibus Ladiſlai Vngariæ regis oratio.
100 Paſchalis 1. 820.
167. Paſchalis 2. 1100.
95. Paulus 1. 756.
220. Paulus 2. Sub quo Platina in carcerem coniectus, 1464.
219. Paulus 3. 1534.
62. Pelagius 1. 555.
65. Pelagius 2. 582.
1. Petrus, 44. Vide ſupra in Hiſtoriis noui Teſtamenti.
11. Pius 1. 144.
219. Pius 2. 1457.
De Pij 2. laudibus, Angelus Decẽbrius l. 1. & parte 65. De iiſdem, & eius profectione cõtra barbaros infideles, Parte 31. Vitam eius ſcripſit Ioan. Antonius Campanus.
224. Pius 3. 1503.
19. Pontianus 1. 235.
117. Romanus 1. 901.
67. Sabinianus, 600.
86. Sergius 1. 684.
104. Sergius 2. Ab hoc cœpit uſus nomina mutandi: hic enim prius Os porci uocabatur, 846.
123. Sergius 3. 909.
150. Sergius 4. 1004.
73. Seuerinus 1. 635. alius eſt Zepherinus infra
49 Simplicius 1. 469.
89. Siſinius 1. 700.
8. Sixtus 1. 18.
25. Sixtus 2. 260.
46. Sixtus 3. 434.
221. Sixtus 4. 1471. Roderici de S. Ella oratio coram Sixto 4.
Oratio Chriſtiani gregis ad papã xiſtũ, per Marſ. Fiſcinum.
13. Soter 1. 169.
43. Sozimus 1. 412.
24. Stephanus 1. 259.
94. Stephanus 2. 756.
96. Stephanus 3. 769.
99. Stephanus 4. 817.
113. Stephanus 5. 891.
116. Stephanus 6. 899.
128. Stephanus 7. 933. Huius tempore Vngari in Italiam uenerunt.
131. Stephan9 German9 natiõe 8. 942.
160. Stephanus 9. 1057. Huius tempore eccleſia Mediolaneñ. ducentis iam annis à Romana diſceſſerat.
60. Siluerius 1. 534.
34 Sylueſter 1. 310. aliàs 313. tiaram albam Phrygiam geſtabat, non triplex diadema ut poſteri. Huius tempore miſſa celebrabatur in cõmuni habitu clericali, tunicas chori uocant, non in ſerico & holoſerico.
147. Syluester 2. 1003. hic totum ſe dedit diabolo. Vide Io. Stellã de inſigni eius facto.
154. Syluester 3. 1040.
40. Syricius 1. 386.
53. Symachus 495. Huius tempore ſacerdotes & laici per uicos in urbe occidebantur.
9. Teleſphorus 1. 129.
75. Theodorus 1. 637.
118. Theodorus 2. 903.
102. Valentinus 1. 831.
15. Victor 1. 194.
159. Victor 2. 1054.
165. Victor 3. 1085.
61. Vigilius 1. 535.
78. Vitalianus 1. 665.
18. Vrbanus 1. 225.
166. Vrbanus 2. 1087.
179. Vrbanus 3. 1186.
189. Vrbanus 4. 1262.
207. Vrbanus 5. 1362.
209. Vrbanus 6. 1378. De ſchiſmate huius & Clementis & ſucceſſorũ, per 39. annos Theodoricus à Niem.
93. Zacharias 1. iuxta quẽ rex Luithprandus pedes incedit, 742.
16. Zepherinus 1. 204. Alius eſt Seuerinus ſupra.

¶PARS

¶PARS 6. *De ſcriptoribus aliquot eccleſiaſticis, eorumq; uitis & ſcriptis in genere primum, deinde ordine literarum.*

Eccleſiaſtici ſcriptores uel ſimul omnes in uno catalogo alphabetico, uel Græci ſeorſim & Latini, & in utriſque uetuſtiores à recentioribus diſcreti enumerari debebant: quemadmodum ſupra libro 19. iuriſperitos tum ueteres tum nouos recẽſuimus: Verum ego lampadem hanc aliis trado, ego in preſentia illorum duntaxat mentionẽ facturus, in quorũ plura & uaria opera (nõ enim unius argumenti rationẽ hic ſequar) aliorum annotationes, epitomæ, præfationes, uel qualeſcunq; ſuper iis lucubrationes extant: aut quorum omnia uel plura opera ex una lingua in aliam conuerſa ſunt, nec præteribo ſi quorum uitæ ab aliquibus deſcriptæ fuerint, quamuis unum duntaxat illorum ſcriptum extet: & alia quædam ad uitas uel ſcripta authorum pertinentia afferam, quotquot occurrẽt. Poterant quidem hęc omnia ad primum etiam Tomum uel eius Appendicem referri, quæq; in ſui authoris mentione: ſed quia fortè non ita breui edetur Appendix noſtra, & multa μεταξὺ κύλικος: nec ab inſtituto abhorret catalogum eccleſiaſticorum ſcriptorum priuatim haberi, et facile Lector uel hinc illuc, uel contra remittetur (multa enim illic in ſingulis dicta hic non repetentur) paucis quæcũq; ad manum ſunt hic etiam proponantur. Sed prius quinam ex profeſſo de eccleſiaſticis ſcriptoribus in genere ſcripſerint dicendum eſt.

¶De catalogis omne genus ſcriptorum, uide lib. 1. huius operis, Tit. 13. Par. 7.

¶De Lutheranis dictum eſt ſupra Titulo 6. Parte 3.

Hieronymi Stridonenſis catalogus illuſtrium ſcriptorũ eccleſiaſti. quem Sophronius Græce reddidit, Tomo 4. operum D. Hieronymi.

De iiſdem Geñadius, Iſidorus, Proſper, Honorius, &c.

De uiris illuſtribus ordinis ſui & monaſterij Hildeshemeñ. Arnoldus de Buſco canonicus regulæ S. Auguſtini. Eiuſdem ordinis Ioã. de Bruxellis de illuſtribus uiris ordinis ſui ſcripſit.

Hiſtorias monachicas ſupra retulimus Titulo 5. Parte 6. & in cuiuſq; ordinis mentione, qui libri de uiris illuſtribus aut ſcriptoribus in ſingulis ordinibus extent.

¶M. Lutheri iudicium de doctoribus.

De eccleſiaſticis doctoribus cẽſura Phil. Melanchthonis, Tomo 1. operũ eius.

De doctrina doctorum ſcholaſticorum, Ioã. Gochius. Plura uide ſupra Tit. 1. ubi de ratione ſtudij Theologici: item Tit. 5. Parte 1. & Parte 5.

De quatuor doctoribus eccleſiæ, Iacob. Locher Philomuſus.

Ioan. Sichardus in præfatione in Recognitiones Clementis: Nondum ſatis, inquit, mecum conſtitui, quid illa ueterum authorũ cenſura ſibi uelit, quæ Diſt. 15. Cap. Sancta Rom. habetur: ut omittam quod quædam iſthic ex diametro inter ſe pugnant.

M. Lutheri præfationes in libros aliorũ.

¶A. De excellẽtia Alberti Magni, Vuernerus Roleuinck Carthuſieñ. De laudibus eiuſdem Rodulphi Langij carmen.

De Alcuino uel Albino magiſtro Caroli, Antonin. Flor. Tit. 14. cap. 5.

De S. Ambroſio Mediol. & ſcriptis eius, Antonin. Flor. Tit. 10. ca. 7. Vitã eius Paulinus presbyter conſcripſit. In eundem Deſ. Eraſmi epiſtola Tomo 3. operum Eraſmi. De eodem Herm. Bonnus in Exemplis ſanctorum.

De Anitio Manlio Seu. Boẽtio, Antonin. Flor. Tit. 11. cap. 15.

Anſelmi Cantuarieñ. uitam ſcripſit Eadmondus Anglus. De eodem & ſcriptis eius Antonin. Flor. Tit. 16. cap. 11. Opera quædam eius in Græcum ſermonem translata ſunt.

De Athanaſio Alexandrino, Antonin. Flor. Tit. 10. cap. 2. Herm. Bonnus. Vitam eius ſcripſit Io. Tortellius. Tranſtulit quædã eius Chriſtoph. Porſena, & Deſ. Eraſmus non pauca.

Aur. Auguſtini uitam perſcripſit Poſſidonius Calamenſis. Ambroſius Choriolanus, & Phil. Melanchthon. De eodẽ, Antonin. Flor. Tit. 10. cap. 7.

De laudibus D. Auguſtini, Ambroſius Choriolanus.

Ad eundem hymnus, Ioan Pontani.
Augustini operum epitomen Ioã. Piscatorius confecit.
Thesaurum ex D. Augustino Eugyppius collegit.
Ex omnibus D. Augustini lucubrationibus in utrũq; Testam. commentarios collegit Ioan. Gastius.
Locutiones figuratæ allegoriæq; ex operibus D. Augustini excerptæ, excusæ Basileæ in 8. 1536.
Philosophica ingenia ad Christum perueniunt per Platonem, ut Aur. Augustino contigit, Marsilius Fic. 11. 15.
¶B. De Basilio Magno, Antonin. Flor. Tit. 10. cap. 4. Herm. Bonnus. De uita & miraculis eius, Amphilochus. Encomia eius per Philotheum.
Bachomius, uide Pachumius.
In Basilium magnum, Gregorius Naz. Ioan. Psellus, Cyrus Theodorus.
In Basilium Græce excusum, Des. Eras. mus Tomo 3. operum suorum.
Basilij plæraq; Ianus Cornarius Latinitate donauit: & prius etiam Des. Eras mus quædam, quæ miror Cornarium denuo transferre uoluisse.
Constantius Malsitanus etiã Cilenti abbas transtulit quædam ex Basilio.
In Baptistam Mantuanũ Scholia Sebast. Murrhonis.
Barlaami scriptorũ ecphrasis Græce extat in Italia.
De Beda uenerabili, Antoninus Flor. Tit. 13. cap. 3.
S. Benedicti uitam descripserunt, Theodericus lib. 1. Ioan. Trittemius: item Paulus Diaconus carmine: Marcus monach9 uersibus heroicis, & Hein. de Geilnhusen elegiacis.
De Benedicto & Scholastico, Antonin. Flor. Tit. 15. cap. 13.
De S. Benedicto sermo prolixus Vueneri Roleuinck.
De miraculis eius, Adreualdus. Ammonius Floriacen̄.
De laudibus eiusdem, Conradus Hirsaugien̄. carmine.
De S. Benedicti discipulis, Placido, Mauro, &c. Antonin. Flor. Tit. 15. cap. 14.
De translatione corporis S. Benedicti, Theodericus. Sed hæc omnia de Benedicto commodius reponerẽtur, Titulo 5. parte 6. in alphabetico monachorum catalogo.
De S. Bernhardino Senensi ordinis minorum, Antonin. Flor. Tit. 24. ca. 5.
In laudẽ eiusdẽ, Augustinus Dathus.
De S. Bernardi uita, actis & miraculis, Antonin. Flor. Tit. 17. cap. 5.
De Bernardo Clareu. et scriptis eius, Antonin. Flor. Tit. 18 cap. 4.
S. Bernhardi uitam scripsit Gilbertus abbas Cistertien̄. & Guilhelmus & Arnoldus abbates. De S. Bernardo, Hildegardis.
In Bonauenturam additiones Guilelmi Lamarensis.
¶C. In Cæcilium Cyprianum Henrici Grauij annotatiunculæ seu castigationes aliquot. De uita Cypriani & scriptis, Antonin. Flor. 7. 7. De S. Cypriano martyre, Maximi Taurinen̄. libri 2. Aur. Prudentius. Augustini sermo.
Passio eiusdem scripta à Pontio diacono. Laudes eius ex Gregorio Nazianz. Io. Oecolampadius transtulit.
De C. Sollio Sidonio Auernen̄. episcopo, Antonin. Flor. Tit. 11. cap. 13.
De S. Catharina Senensi, Caroli Pheranndi oratio. Antonin. Flor. Tit. 23. cap. 14. Iodoci Galli oratio. Iacobi Vuimpfelingi oratio. De uita eius Bapt. Mantuani libri 3. De laudibus eiusdem, Aug. Dathus.
Clementis uita per ipsum composita.
S. Cyrilli encomiũ Maximus cõscripsit.
In laudem eiusdẽ Paulus episcopus Emisenus in homilijs suis de incarnatione Christi.
¶De Didymo cæco doctissimo, Antonius Flor. tit. 10. cap. 5.
Des. Erasmi uitam Beat. Rhenanus scripsit: quæ habetur Tomo 1. operum Erasmi.
Erasmus, Ecloga P. Cursij.
Elogion de Erasmo Rot. & Mart. Luthero, Phil. Melanchthonis.
Idem Apotheosin Erasmi scripsit.
S. Dionysij uitam scripsit Hilduinus, & Bapt. Mantuanus libris 3.
De S. Dionysij passione, Rosuida.

Dionysij

GOTTFRIED WILHELM LEIBNIZ BIBLIOTHEK
NIEDERSÄCHSISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Signatur: Leibn. Marg. 64:2, Stück 2, [313] - 146v
PUBLIC DOMAIN

Dionysij Areopagitæ libros 4. Ambrosius Florentinus transtulit.
In eosdem, Scholia Maximi. Expositio Alberti Magni.
Abbas Vercellensis quidã scripsit quasi paraphrasin in omnes libros Dionysij martyris, impressam Coloniæ cũ Dionysij Carthusiani cõmentarijs in eosdem, 1536.
Ecloge ex codice Dionysij Areopagitæ, Græce extat Romæ in Vaticana bibliotheca.
Dionysius Rickel ipse suorum operum annotationes scripsit.
De laudibus D. uirginis Elisabeth Schonaugiensis, Emicho abbas.
¶ Epiphanij opera transtulit Ianus Cornarius.
De S. Eucherio Lugdunensi episcopo, Antonin. Flor. 11. 16.
De quatuor Eusebijs, papa, Cæsariensi, Vercellensi, & Niceno, Antonin. Florent. Tit. 10. cap. 1.
Eusebij Vercellensis uitã maximus Taurin. libris 2. conscripsit.
Excerpta quædã ex Eusebij scriptis Græcanicorum dogmatum, Græce extãt Romæ in Vaticana biblioth.
Eutropij episcopi uita per Verum Hispalensem.
De uita & miraculis S. Francisci, Antonin. Flor. 24. 2. S. Bonauentura. Ad D. Franciscum hymnus Io. Pontani.
¶ F. Fulgentij uitam Petrus Crinitus descripsit.
¶ G. De Gregorio Nazianzeno, Antoninus Flor. Tit. 10. cap. 5.
Vita Gregorij theologi, cum eius operibus habetur. Scripsit etiam ipse uitæ suæ expositionẽ heroicis uersibus 620. & Luctus de ꝓprijs passionibus heroicis 60.
Encomia Gregorij theologi per Philotheum. In S. Gregoriũ, Io. Psellus.
In Gregorium Naz. Rufinus.
In Gregorium, Basilium & Chrysost. tetrasticha Cyri Theodori.
In Gregorij Naz. orationes à Bilibaldo Birckeimero uersas præfatio Des. Erasmi Tomo 3. operum eius.
Expositio obscuriorum locorum in multis orationibus Gregorij Nazan. Græce extat in Italia.
Aphanthismata, id est, flores excerpti & ecloge ex omnibus orationibus Gregorij theologi, Græce extat Romæ in Vaticana biblioth.
¶ H. In Haymonem, Des. Erasmus Tomo 3.
De uita D. Hieronymi, Tomo 4. operũ eius, incerto authore.
De morte eius, ibidem nomine Eusebij (nimirum Cremonẽ.)
De transitu Hieronymi, Eusebius Cremonẽ. idem liber superiori, ut puto.
De laudibus Hieronymi, Tomo 4. operum eius. De eisdem Pet. Paulus Vergerius, Augustinus Dathus.
De D. Hieronymi transitu & laudibus epistola falsò inscripta D. Augustino.
De uita Hieronymi & scriptis, Antoninus Florent. Tit. 10. cap. 6.
In uitam & opera D. Hieronymi, Ioan. Andreas.
De miraculis Hieronymi, Tomo 4. operum eius.
De S. Hilario Arelatensi, Antonin. Florent. Tit. 11. cap. 16.
De Hilario Pictauiensi, Idem Titul. 10. cap. 3.
De S. Hilarij uita, & miraculis, Fortunatus.
De Hildeberto episcopo & scriptis eius, Antoninus Flor. Tit. 16. cap. 9.
De S. Hildegardis uita libri 4. Theoderici abbatis.
De Hugone de Folietto monacho Corbiensi, Antonin. Flor. 18. 2.
De Hugone de S. Victore & scriptis eius, Antonin. Flor. Tit. 18. cap. 1.
¶ I. Iacobi Fabri Stapulen. laudes per Guil. Castalium.
Ignatij archiepiscopi Constantinopolitani uita Græce extat in Italia.
Ioan. Chrysostomi uitam scripsit Palladius, & Ambrosius Florent.
In uitam S. Chrysostomi, Des. Erasmus Tomo 3.
De uita & libris eius, Antonin. Florent. Tit. 10. cap. 9.
Encomia Ioan. Chrysostomi per Philotheum.
Tetrasticha in Gregorium, Basilium, & Chrysostomum, Cyri Theodori.

In eosdem, Ioan. Psellus.
In Chrysostomi opera, Des. Erasmi epistola Tomo 3.
Ioan. Chrysostomi libri aliquot translati à Des. Erasmo, alij à Luca Bernardo Brixiano, alij à Ioanne Checo Cantabrigien.
Schemata locutionum ex D. Chrysostomi operibus selecta, Barptol. Vuesthemerus excudit Basileæ 1536. in 8.
Ioannis Geileri Keiserspergij uitam Beatus Rhenanus scripsit.
Ioā. Trittemius itinerarij uitæ suæ libros 2. composuit.
Quid sentiat de Ioā. Trittemio, Carolus Bouillus in epistolis philosophicis.
In Irenæū, Des. Erasmi epistola Tomo 3.
De Isidoro episcopo & scriptis eius, Antoninus Flor. Tit. 13 cap. 2.
¶ L. De Lanfranco episcopo Cantuariensi, Antonin. Flor. Tit. 16 cap. 10.
In opera L. Cælij Lactantij, cōmentarij Xysti Betulei, nondum editi puto.
¶ M. De M. Aur. Cassiodoro monacho, Antoninus Flor. Tit. 11. cap. 14.
S. Maximi episcopi uitam scripsit Ioan. Trittemius.
Ecloge ex omnibus S. Maximi scriptis, liber Græcus Romæ in Vaticana Bibliotheca.
De laudibus trium uirginum, Mechthildis, Elisabeth, & Hildegardis, &c. liber impressus Parisijs.
¶ O. De Origenis Adamātij uita, phrasi, & operibus eorūq; censuris, Des. Erasmus Tomo 8.
Eiusdem uitæ epitome: Item de doctrina & libris Origenis, Tomo 3. Des. Erasmi.
De scriptis Origenis, Antoninus Flor. Tit. 7. cap. 5.
S. Pachumij (aliqui Bachomium scribūt) uitam Dionysius abbas Romanus transtulit.
Pamphili uitam scripsit Eusebius Cæsariensis.
¶ P. De S. Paulino episcopo, Antonin. Florent. Tit 11 cap. 12.
In Pauli Emiseni episcopi laudem, Cyrillus in homilia de incarnatiōe domini.
De Petro Damiano Hostien. episcopo et dictis (forte scriptis) eius, Antonin. Florent. 16. 8.
Philonis Iudæi opera Lilius Aegidius uertit.
De S. Polycarpo discipulo apostolorū, Herm. Bonnus.
De S. Prospero & scriptis eius, Antonin. Flor. Tit. 11. cap. 11.
¶ Q. In Q. Sept. Flor. Tertulliani opera Annotationes Beati Rhenani.
¶ R. D. Rabani archiepiscopi uitā Ioā. Trittemius libris 3. cōscripsit: Item de eiusdem translatione à Moguntia in Saxoniam.
De S. Remigio Remense episcopo, Antonin. Flor. 11. 18. Vitam eius Hincmarus scripsit.
De Richardo de S. Victore & scriptis eius, Antonin. Flor. Tit 18 cap. 3.
In Richardum cōmentarij Iacobi Fabri Stapulensis.
¶ T. De S. Thoma Aquinate, Idem 18. 10. & 23. 7.
Pro S. Thoma oratio Lippi Brandolini.
Thomæ Aquinatis doctrinæ expositor Sylvester Prierius.
Extant quædam eius in Græcum sermonem translata per Demetrium Cydonium, Romæ in Vaticana Biblioth.
Ex partibus S. Thomæ conflauit lib. 1. Conradus Hensel.
¶ De uita S. Vuolfhelmi abbatis, Conradi monachi Bruuuilerēn. liber: & de miraculis eiusdem, liber alius.

¶ PARS 7. *De sanctis & martyribus (quorum nulla scripta extant) in utroq; sexu, in genere primum, deinde ordine literarum.*

Ecclesiastici uiri recentiores, &c.

De sanctorum cultu supra dictum est, Tit. 4. Parte 4. item de imaginibus Tit. 5. Parte 13. in præsentia historias tantum attingemus.
Sermones de sanctis qui scripserint, in quibus etiam uitæ ferè & laudes sanctorum continentur, uide supra Tit. 2. Parte 10. item preces & hymnos ad sanctos, ibidē parte 11. Litaniæ & antiphonæ cantusq; & sermones multi in honorem sanctorum Remigij abbatis: Sed hoc etiam ad superiorem potius locum referatur.
De sanctis & reliquis etiam utriusq; Testamenti

GOTTFRIED WILHELM LEIBNIZ BIBLIOTHEK
NIEDERSÄCHSISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Signatur: Leibn. Marg. 64:2, Stück 2, [315] - 147v
PUBLIC DOMAIN

ſtamenti hominibus, paulò ante ſepa-
ratim diximus.
¶ De laudibus ſanctorū, Rupertus de
Licio. Sermones multi, Golſcheri.
ὁκτάτευχος Βίβλος, ἅγιος ἄγιων, liber Græcus
Romæ in Vaticana Biblioth.
De natalitijs ſanctorum liber 1. Bedæ.
De ſanctorum ortu & obitu, Iſidorus.
Pabulum uitæ de ſanctis, Honorij.
Qui diuorum uitas ſcripſerint, Polydo-
rus Verg 6. 2.
Vitas plurium ſanctorum ſcripſerunt,
Hermannus Cōtractus. Albertus Lo
bienſis.
Sanctorum plurium uitæ ſub Iuſtinis,
Antoninus Flor. Tit. 12. cap. 7. & 8.
Liber continens uitas & miracula ſan-
ctorum patrum, & ſancta apophthe-
gmata, Græce extat in Italia, Romæ
puto.
De uitis ſanctorum patrum, Dorothei
ſermones 19.
Vitæ patrum, per Georgium Maiorem.
De uitis patrum Aegypti, Petronius Bo
nonieñ.
Sylloge uitarum ſanctorū patrum, Græ-
ce extat Romæ in Vaticana biblioth.
Vitas patrum ſcripſit Anaſtaſius Biblio
thecarius.
De ſanctis quibuſdam patribus qui illo
tempore quieuerant, Effrem ſermo 7.
ad monachos.
De patrum ſanctorum moribus & ſen-
tentijs, Antoninus Flor. Tit. 15. ca. 12.
Vitæ quorundam confeſſorum per Gre
gorium Turoneñ.
De pijs fratribus, Cl. Claudianus.
De geſtis uarijs ſanctorum liber 1. Boni-
facij 1. archiepiſcopi Moguntini.
Iacobi Genuenſis Legenda uel hiſtoria
Lombardica quę & aurea, excuſa No
rimbergæ 1492. in fol.
Quàm indigna eſt diuis & hominibus
Chriſtiana illa ſanctorū hiſtoria, quæ
Legenda aurea nominatur? quam ne
ſcio cur auream appellent, quum ſcri
pta ſit ab homine ferrei oris, plumbei
cordis, Viues.
Cæſarij Ciſtertienſis exempla ſanctorū.
Ex iiſdem Excerpta quædam uidi ma
nuſcripta.
Hermanni Bonni exemplorum farrago.
Vide Tomo 1.
M. Antonij Coccij Sabellici exemplorū
ethnicorum & Chriſtianorum uolu-
men, per locos digeſtum ad imitatio-
nem Valerij Maximi.
De inuentario reliquiarum, Ioan. Calui
nus Gallice.
De furto reliquiarum, Felix Malleolus.
De reliquijs & indulgentijs Romę, liber
quidam impreſſus.
Liber Græcus continens miracula ſan-
ctorum, in Italia, Romæ puto.
De miraculis fratrum Italicorum, Gre-
gorij papæ 1. dialogorum libri 4.
De ſanctis ex Gregorio, Antonin. Flor.
Tit. 12. cap. 9.
De miraculis diuæ Marię & ſanctorum,
Dionyſius Carthuſ. libro 8. de fide ca-
tholica.
De miraculis & uiſionibus in Germa-
nia, Cæſarius Ciſtertieñ.
De miraculis exempla, diſtinctione 10.
eiuſdem.
De miraculis quibuſdā, Petrus Cantor.
De miraculis ſui temporis, Petrus Da-
mianus.
De formicis moraliter Io. Nideri libri 5.
in quibus multa & uaria narrat mira
cula ſuis temporibus facta.
De miraculis ſimpliciter uide ſupra Tit.
3. in Effectibus Dei.
¶ De ſanctorum nominibus Iſidorus li-
bro 7. Etymologiarum.
Catalogus ſanctorum neſcio cuius au-
thoris, impreſſus.
De calendario et martyrologio, Vuerne
rus Roleuinck Carthuſieñ.
De calendarijs, ut uocant, Chriſtianorū,
uide ſupra libro 8. de aſtronomia.
Hagiologium de ſanctis eccleſiæ Geor-
gij Vuicelij.
Viola animæ authoris innominati, ex-
cuſa Auguſtæ apud Ioan. Froſchouer
1496. in 4. chartis 36. cum indice. Ex
præfatione authoris: Aliqua quæ
in manifeſtis & authenticis libris de
ſanctis Dei legi & collegi, Chriſti fide
libus breuiter ſtrictimq; ſcribere pro-
pono: ut lectoris animum, ſi ſermo of-
fenderit, tamē breuitas ad legendum
prouocet.
Symeon ludimagiſter ſanctorum uitas

per menses distinxit, & paraphrastas inscripsit, corrupto forsan fastorũ nomine: describit autem singulorum uitas, gesta, miracula, martyria. Insunt etiam plurimæ sanctorum patrum homiliæ, quorũ alioqui nihil extat. Volumen Græcum Romæ in Vaticana bibliotheca.

Agones martyrum mensis Ianuarij, Parisijs puto excusi.

¶ Synopsis Chronica ab Adamo, omnia magna orbis regna perstringens, nec non imperatores Constantinopolitanos & Patriarchas diligenter commemorans usq; ad regnum Alexij Comneni. Græce manuscriptã uidi, & adespotam.

¶ Ad episcopos Africæ & Agypti, Leo papa 9.

De episcopis & archiepiscopis Mediolanensibus Chronicon Donati Bossij.

De sanctis Galliarum episcopis, Antonínus Florent. Tit. 11. cap 19.

De Remensium episcoporũ gestis libri 3. Flualdi.

De gestis episcoporum Metensium, Paulus diaconus.

Episcoporum Argentinensium catalogum scripsit Iacob. Vuimpfelingus.

Episcoporum Tungrensium catalogus, Placentini.

Episcoporum Vltraiectinorum catalogus et historia per Gerardum Nouiomagum.

De gestis pontificum Traiectensium, Io. de Beka.

Eorundẽ laudes per Gerardum Listriũ.

De gestis episcoporum Lobiensium, Herigerus Lobiẽn.

¶ De martyrio, Vincentius Bell. l. 3. 81. Rainerius. Manipulus florum. Dionysius Alex. Athanasij libri 3. Lumen animæ par. 2. cap 44.

Martyres & martyrium, Pharetra.

De martyribus opuscula Eusebij Cæsarensis.

De apostolis & martyribus, Ioan. Lud. Viues libro 2. de uerit. fid. Christianę.

De martyrio, uel laude & exhortatione martyrij, Cypriani Charthag. sermo, cum annotatiunculis Hen. Grauij.

De martyrio duplici ad Cyprianum, libellus Cypriano inscriptus.

De ijs qui ob tormentorum metum à fide defecerunt, Cyprianus epistola 2. libro 1. De ijs qui per tormenta suffocantur, Idem epistola 24. libro 3.

Consolatorius ad patientes pro iustitia, Vrbani Regij. De consolatione uide Tit. 4.

Ad martyres de martyrio, idem epistola 6. libro 2.

Ad martyres & confessores, uirtutũ ipsorum laudem extollens, idem epistola 26. libro 3.

Quæ spes quæq; merces maneat iustos & martyres post cõflictationes huius temporis, idem capite ultimo libelli ad Fortunatum de exhortatione martyrij: cuius capita Tomo 1. adscripsimus, fol. 151. b.

Martyriũ donum Dei, Brunfelsius Pandect. libro 9.

De laude martyrum, Gregorius Taronensis, Vigilius episcopus, Phileas episcopus, Paulinus.

Virginis et martyris cõparatio, per Des. Erasmum.

De martyrum patientia, Marullus 5. 5. & 6.

De laudibus martyrum, Effrem serm 8.

Ad martyres, Q. Sept. Flo. Tertullianus.

Qui martyrij palmam primitus tulerint, Polydorus Verg. 8. 6.

Qui primitus notarios in urbe Roma cõstituerit, qui res martyrum gestas scriberent, Polydorus Verg. 4. 11.

De martyribus coronatis & lapsis, Cypriani sermo quintus ex 6.

De coronis uel martyrio coronatis, Aur. Prudentius.

Martyrologium, Bedæ Vener. Isuardi monachi. Vuandelberti metrice, Vide paulò superius. Viola animæ authoris innominati martyrologium etiam inscribitur.

De uitis martyrum & spiritualium uirorum, Græcus liber anonymus Romę in Vaticana bibliotheca.

De sanctis sub Nerone passis, Antonin. Flor. Tit. 6. cap 25.

De sanctis sub Claudio & Numeriano passis, Idem Tit. 7. cap. 8.

De sanctis passis sub Adriano, Idẽ. 7. 4.

De sanctis

De sanctis passis sub Diocletiano & Maximiano, Idem 8. 1. Plura fortè reperies Tomo 1. ubi singulorum titulorũ capita enumerauimus.
De martyribus historiæ Theodoreti Cyri, & aliorũ ecclesiasticæ supra dictæ.
De octodecim martyribus Cæsaraugustanis, Aur. Prudentius.
In quadraginta martyres, Basilius Magnus.
Locus ubi martyres passi sunt, quod Baptisterium appellatur, Aur. Prudentius in Petri Stephanon.
¶ De gestis illustrium fœminarum, Hieronymus.
De sanctis mulieribus Leodien. Iacobus de Vitriaco.
De uirginibus 11000. Colonien. Helizabeth monialis.

A.

Martyrum, confessorum, uirginum & aliorum in utroq; sexu sanctorum catalogum alphabeticum augere licebit ex libris, ueterum præsertim, qui ex professo ecclesiæ & sanctorum historias scriptis excoluerũt. Sanctos qui aliquid scripserunt, in præcedente catalogo quere: & Romanos pontifices etiam in suo.
¶ De Abrahã abbate, Herman. Bonnus.
Achilleus, uide Nereus infra.
S. Adelhardi episcopi uitam Pascasius scripsit.
De passione Agapis, Chioniæ & Irenæ uirginum, Rosuida.
De Agathe, Bapt. Mantuani liber 1.
De Agathone abbate, Herm. Bonnus.
De Agnete uirgine, Aur. Prudentius.
De passione eius, Rosuida.
De S. Agricio liber 1. Lamperti de Legia monachi. (rabilis.
De S. Alberti episcopi uita, Beda Vene-
In D. Albertum Carmelitã, Bapt. Mantuanus.
De S. Alexio Romano, Antonin. Flor. Tit. 10. cap. 14.
De S. Amalberga, Rathbodus.
De uita S. Amandi, Milo monachus carmine.
De Amõnio abbate, Herm. Bonnus.
De Ammone abbate, Herm. Bonnus.
Insomnium de Anastasiæ ecclesia quam struxit in Constantinopoli. Gregor. Nazian. elegis 104.
Ad Anastasium episcopum Thessalonicensem Leo papa 1.
De S. Anastasio, Pet. Damianus. Vitam & passionẽ eius de Græco in Latinum conuertit Beda.
Andreæ cuiusdam peregrinationis historia, quomodo ex Epheso soluens, Hierosolymam, & terram sanctam, à Turcis iam occupatam inuiserit, & rursus redierit. Insunt & multæ gratiarum actiões et laudes D. Virginis. Græce extat in Bibliotheca Augustæ Rhæticæ.
De S. Antonio, Herm. Bonnus.
Antoniados, id est, de uita S. Antonij iuxta D. Athanasium libri 4. (carmine Græco ni fallor) Ioan. Morisoti.
Antonij monachi uita per D. Hieronymum, & Athanasium episcopum.
De Antonio anachoreta, Cælius Rhod. 10. 4. Eiusdem uita per Maphæum Vegium.
De S. Antonio magno et doctrina et tentationibus eius, Antonin. Flor. Tit. 15. cap. 3.
De S. Antonij Patauini uita, Antonin. Flor. Tit. 24. cap. 3.
De Apollinari Petri discipulo, Antonin. Flor. 6. 26.
De Apollonio Copreto, Antonin. Florent. 15. 10.
De Apollonia uirgine, Herm. Bonnus. Bapt. Mantuani liber 1.
De S. Arnulphi episcopi uita, Paulus Diaconus.
De Arsenio abbate, Herm. Bonnus.
Super Asclepiadis confessoris ordinatione Alexandri Hierosolymorũ episcopi epistola, citat à D. Hieronymo.
De Asellæ laudibus, Hieron. Strid. Tomo 2.
De S. Attalæ monachi uita, Ionas monachus.
Augurius, uide in Fructuoso.
Quum Aurelius & Saturninus acti essent in exilium, Ioan. Chrysostomi sermo Græce & Lat. Des. Erasmo interprete, cuius etiam operum Tomo 8. habetur.
Auxentius, uide in Mena.

B.

Babylas Chryſoſtomi, Germano Brixio interprete. In eundem Deſ. Eraſmus Tomo 3.
S. Bauonis uita per Theodericum. De eodem cantus nocturnalis Remigij.
S. Barlaam uita Græce extat Romæ in Vaticana bibliotheca.
Barlaam & Ioſaphat hiſtoria per Ioan. monachum Damaſcenum.
In Barlaam martyrem Baſilij Magni homilia, Vuolfg. Muſculo interprete.
De S. Bellini templo in Rhodiginis paludibus, Cælius Rhod. 17. 28.
Bennonis epitome per Hieronymũ Emſer. Contra hunc puto extat Mart. Lutheri liber inſcriptus, Contra nouum idolum in Miſnia.
De S. Blaſio epiſcopo, Herm. Bonnus.
De conuerſione Bleſillæ, Hieron. Strid. Tomo 1.
Epitaphium eiuſdem, Ibid.
De S. Bonifacio procuratore ditiſſimæ cuiuſdam matronæ Romanæ, Petrus Damianus. Vitam eius Vuilibaldus ſcripſit. De laude S. Bonifacij epiſcopi, Rathbodus. De Bonifacio Romano, uide mox in Mena.
Bonoſi laus, Hieronym. Strid. Tomo 1.
De S. Brigitta & ordine eius, Antonin. Flor. Tit. 24. cap. 11.
Brunonis epiſcopi Colonienſis uita per Rogerium monachum.

C.

De Cadmũdo epiſcopo Cantuarienſe, Antonin. Flor. Tit. 19. cap. 10.
De Cæcilia, Bapt. Mantuani liber 1.
De laudib9 ſacratiſſimæ uirginis & martyris Cæciliæ, Iod. Clichthoueus.
De reſuſcitatione Callimachi & Druſianæ per S. Ioan. Roſuidæ comœdia.
De Caſſiano martyre, Petrus Damian9.
De Caſſiano abbate, Herm. Bonnus.
De paſſione Caſſiani in foro Corneliano, Aur. Prudentius.
De inuentiõe S. Celſi, Theodericus monachus prope Treuerim. Idem de miraculis eiuſdem.
Charitas uirgo, uide Fides.
Cheledonius, uide Hemiterius.
Chionia, uide Agape.
B. Chriſtianæ laudes ſcripſit Seb. Brant.
S. Chriſtinæ uita per Thomam de Cantiprato.
De S. Clara, Antoninus Floren. Tit. 24. cap. 6.
De Coíntho parum conſtante martyre, Herm. Bonnus.
Vita S. Columbani per Ioan. Monachũ.
Vitam S. Cutberti monachi & epiſcopi metro & proſa compoſuit Beda.
S. Cyriaci paſſio à Gunthero deſcripta.

D.

S. patris Dauidis in Theſſalonica encomium Græce ſcriptum, neſcio cuius authoris.
Demetrij martyris encomium per Iſaac monachum.
De S. Diſibodi epiſcopi uita, Hildegardis.
Ad D. Dominicum hymnus Ioan. Pontani. Sed hic referendus eſt ad monachos Tit. 3. ſupra.
De eiuſdem uita & miraculis, Antonin. Flor. Tit. 23. cap. 2. & 3.
De Dorothea uirgine Alexandrina, Herman. Bonnus.
De Dorotheo & Gorgonio martyribus Herm. Bonnus.
Druſiana, uide ſupra in Callimacho.
S. Dunſtani archiepiſcopi uita per Oſbertum.

E.

De Elia abbate, Herm. Bonnus.
S. Eligij uitam ſcripſit Andoënus.
D. S. Eliſabeth Langrauia Heſſiæ, Antoninus Flor. Tit. 19. cap. 11.
De uita & miraculis eiuſdem Gerardus monachus Cœnobij S. Quintini.
Liber de laudibus trium uirorũ et trium uirginum ſpiritualium, Hermæ, Vguetini, F. Roberti, Hildegardis Sciarias, Elizabetæ uirginis, & Mechthildis uirg. excuſus Pariſijs.
De Elphego epiſcopo Cantuarienſi martyre, Antonin. Flor. 16. 7.
De SS. Euchario, Valerio, & Materno, cantus & homilia Remigij.
De laudibus S. Eucherij primi archiepiſcopi Treuerorum, Golſcherus.
Eugeniæ uirginis hiſtoria, Antonin. Florent. 7. 5.

Eugenius,

GOTTFRIED WILHELM LEIBNIZ BIBLIOTHEK
NIEDERSÄCHSISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Signatur: Leibn. Marg. 64:2, Stück 2, [319] - 149v
PUBLIC DOMAIN

Eugenius, uide Menas.
Eugraphus, uide Menas.
De Eulalia uirgine, Aur. Prudentius.
De Eulogio episcopo urbis Edessę in Mesopotamia, Herm. Bonnus. Vide in Fructuoso.
S. Eustasij abbatis uita per Ionam monachum.
Eustratius, uide Menas.

F.

Fabiolæ epitaphium, Hieron. Strid. Tomo 1.
De S. Feliculæ passione, Marcellus.
De Felice abbate, Herm. Bonnus.
De S. Felicis passione, Beda Venerab.
S. Felicis Nolani episcopi uita per Paulinum.
De passione SS. uirginum, Fidei, Spei, & Charitatis, comœdia Rosuidæ.
De Frontonio Petri discipulo, Antonin. 6. 26.
De Fructuoso episcopo Tarraconensi, et Augurio, & Eulogio martyribus, Aurel. Prudētius.

G.

S. Galli uitam Vualafridus descripsit.
De S. Gangolphi uita, Rosuida.
S. Georgij uitæ liber 1. Bapt. Mantuani.
Vita S. Gerardi, per Odonem Cluniacensem.
De uita Germani Antissiodorensis episcopi libri 6. Erici. De eodem Antoninus Flor. 11. 17.
S. Goaris presbyteri uita per Vuandelbertum.
De Gordij martyris uita, Basilius Magnus.
De Gorgonio & Dorotheo martyribus, Herm. Bonnus.
De S. Gregorij festo, quo pueri ad scholas inuitari et deduci solent, Gasparis Bruschij Odæ 3.
Vitā S. Guiberti Sigebertus cōscripsit.

H.

In Helenam reginam Epicedion Georgij Gemisti.
S. Helenæ augustæ uita per Almannum monachum.
Helizabet, uide supra in Elisabetha.
In honorem SS. martyrum Hemiterij & Cheledonij Calagurritanorum, Aur. Prudentij hymnus.
S. Heriberti Coloniēn. archiepiscopi uitam Lampertus monachus Benedictinus descripsit: item de miraculis eius librum 1. & Officium de eodem.
Hermas, uide supra in Elisabeth.
S. Herminæ monialis Treuerensis uita per Ioan. Trittemium.
Hermogenes, uide infra in Mena.
De Hilarione, Antonin. Flor. 15. 5. Vita eiusdem apud Hieronym. Strid. Tomo 1. & eius exscriptorem Herman. Bonnum.
De Hippolyti martyris passione, Aurel. Prudentius.
De S. Honorati episcopi uita, Hilarius episcopus.
De Honorato & Hilario Arelatēn. Antonin. Flor. 11. 16.
De Hormisda iuuene Persa, Herman. Bonnus.
De uita Hugonis Granapli (fortè Gratianopolitani) episcopi, Guido Carthusieñ.

I.

De Ioanne Aegyptio monacho, Herm. Bonnus.
De Ioāne abbate, Herman. Bonnus.
Ioānis Eleemosynarij uitā scripsit Leontius Neapol.
De Ioanne Eremita & alijs, Antonin. Flor. 15. 8.
Irene, uide in Agape supra.
De patre Isaac, Herm. Bonnus.
De Isidoro abbate, Hermañus Bonnus.
S. Iuliani martyris miracula per Gregorium Turonēn. descripta. (pa 6.
In canonizatione Iuonis, Clemens pa
In laudem S. Iuonis, Seb. Brant. Theodericus.

L.

S. Lamberti uel Lamperti episcopi & martyris uitā scripsit Stephanus episcopus Leodiēsis, & Phil. Egentinus.
De S. Laurentio, Maximi Taurinensis libri 3. Aur. Prudentius.
De S. Lebuini uita, Bonifacius 1. archiepiscopus Moguntinus.
De gestis eiusdē, Hugbald9 Eluonensis.
S. Leontij episcopi laudes per Fortunatum Pictauiēn.
De D. Leopoldi laudibus, Fran. Pataui oratio.

S. Lindrudis uita per Theodericum archiepiscopum Treuerorum.
De Longino abbate, Herm. Bonnus.
De S. Lucia, Bapt. Mantuani liber 1.
Eiusdem passionē Sigebertus carmine descripsit.
De Luciano Petri discipulo, Antonin. Flor. 6.26.
De Luciano Antiocheno presbytero, Herm. Bonnus.
De S. Ludouici Morbioli uita, Baptistæ Mantuani liber 1.
De laudibus S. Ludouici regis Franciæ, Iod. Clichthoueus.
De S. Luthgardis monialis uita, Thomas de Cantiprato, Guilhelmus Haffligemeñ.

M.

De b. Macario, Herm. Bonnus.
De Macarijs duobus, Antoninus Flor. Tit. 15. cap. 6.
S. Macloßij uita per Sigebertum.
Malachiæ episcopi uita per D. Bernhardum.
De eodem & miraculis eius, Antonin. Flor. Tit. 17. cap. 2.
De uita Malchi captiui monachi, Hier. Strid. Tomo 1. Est etiam in Exemplis Herm. Bonni.
De Malcho fugitiuo, Antonin. Florent. Tit. 15. cap. 7.
In Mamantem martyrē Basilij homilia, Vuolfg. Musculo interprete.
In S. Marci archiepiscopi Ephesini dormitionē, Georgij Scholarij Monodia.
De S. Margaritæ uita, Bapt. Mantuani liber 1.
Mardarius, uide in Mena mox.
De lapsu & conuersione Mariæ neptis Abrahæ Eremitæ, comœdia Rosuidę.
De uita Mariæ de Oegines, Iacobi de Vitriaco episcopi Athoneñ. libri 3.
De Marino martyre, Herm. Bonnus.
De S. Martino episcopo, Antonin. Flor. 10. 11. Herm. Bonnus. (bri 3.
De uita beati Martini, Seueri Sulpitij li.
De laudibus S. Martini, Fortunatus Pictauieñ. Rathbodus. Odo Cluniaceñ.
De miraculis eiusdem, Gregorius Turoneñ. Fortunati Pictauieñ. libri 4.
De laudibus S. Materni episcopi, Golscherus. Vide Eucharius supra.
S. Maurilij episcopi uita per Fortunatū Pictauieñ.
De S. Mauritio Andegauensi episcopo, Antonin. Flor. 10. 13.
S. Mauri uita per Faustum monachum. Vide in Placido mox.
De uate Maximo, Scipionis Capycij libri 3.
De martyribus, Mena, Hermogene, Eutrapho, Eustratio, Auxentio, Eugenio, Mardario, Oreste, & Bonifacio Romano, liber Græcus Romæ in Vaticana bibliotheca.
De Monychæ matris suæ uita & morte, Aur. Augustinus.
De laudibus eiusdē, Mapheus Vegius.
De Moyse Aethiope, & alijs sanctis, Antonius Flor. Tit. 15. cap. 9.
De Mutue abbate, Herm. Bonnus.

N.

Ad SS. Nereum & Achilleum, Marcelli Simonis magi discipuli liber 1.
De Nestore abbate, Herm. Bonnus.
S. Nicolai episcopi Myron uita Græce scripta Romæ in Vaticana biblioth.
De eodem Herm. Bonnus.
De S. Nicolao Tolentino, Antonin. Florent. 24. 10.
S. Nicomedis passionem Marcellus Simonis magi discipulus conscripsit.

O.

S. Onophrij uita per Seb. Brant.
Oreste, uide Menas.
De S. Osmundo episcopo Anglico, Antonin. Flor. 24. 12.

P.

De Palladio abbate, Herm. Bonnus.
De Pambo Eremita, Herm. Bonnus.
De Paphnutio episcopo, Herm. Bonnus.
De Pastore abbate, Antonin. Flor. 15. 7. Vide mox in Pœmene.
Pauli eremitę uita apud D. Hieronymū, Tomo 1. est etiam in Exemplis Herm. Bonni.
Vita Pauli primi eremitæ per Vuitichindum.
De Pauli Simplicis obediētia, Antonin. Flor. 15. 4.
De S. Pelagij martyris passiōe, Rosuida.

De morte

De morte Peregrini, Lucianus Samosat.
De obitu S. Petronellæ, Marcellus Simonis magi discipulus.
De Petro martyre ordinis Prædicatorũ, Antonin. Flor. 23. 6.
De Philea episcopo in Aegypto, Herm. Bonnus.
De Philogono martyre Chrysostomi homilia Des. Erasmo interprete, cuius etiam operum Tomo 8. habetur.
In S. martyrem Phocam thaumaturgũ, Andreas Chartophylax.
De placido, Mauro, &c. S. Benedicti discipulis, Antonin. Flor. Tit. 15. ca. 14.
De Pœmene abbate, Herm. Bonnus. Vide supra in Pastore.
De Potamiena uirgine, Herm. Bonnus.

Q.

De Quirino martyre & episcopo Siscianæ ecclesiæ, Aur. Prudentius.

R.

S. Reinoldi uita per Theodericum.
S. Rochi historia per Franc. Diedum.
De Romani martyris supplicio, Aurel. Prudentius.
De Romulo Petri discipulo, Antonin. Flor. 6. 26.
De F. Roberto uide supra in Elizabeth.
De S. Ruperti confessoris uita, Hildegardis.
Pro Rubano intercessio Albini.

S.

Saturninus, uide Aurelius.
De fratris Satyri excessu, Ambrosius Mediol. Tomo 3.
S. Sebaldi uita per Conradum Celtem.
In D. Sebastiani laudem, Cl. Marleti oratio. Seb. Brant.
Seuerini monachi uitam scripsit Eugyppius.
De Simeone abbate, Herm. Bonnus.
De Simone Tridentino, Ioan. Matthias Tiberinus.
Spes uirgo, uide in Fide supra.
De Spiridione episcopo Cyprio, Herm. Bonnus.
Stephani protomartyris laudes per Gregorium Nyssenum.
De Stephano monacho circa Mareoten habitante, Herm. Bonnus.
De Sysone abbate, Herm. Bonnus; & alibi de Sysoë abbate.
De Syluano abbate, Herm. Bonnus.

T.

De uita & passione Teclæ, Vuitichindus carmine.
De Thaidis meretricis conuersione, comœdia Rosuidæ.
Thebeorum passionem descripsit Sigebertus, & Marbodus carmine.
S. Theobardi uita per Sigebertum.
S. Theodorici episcopi uita per Sigebertum.
De b. Theodoro, Herm. Bonnus.
De Theodoro monacho, qui sub pietatis zelo matris Christianę colloquiũ auersabatur, Herm. Bonnus.
De lapsu Theophili Vicedomini & eius pœnitentia, Rosuida.
De Thoma Cantuariense episcopo & martyre, Antonin. Flor. Tit. 17. cap. 3.
Eiusdem uita per Io. Carnoteñ.
De uita S. Trudonis, Theodericus.
In Tryphonẽ martyrem encomiũ Theodori Ducâ.
Tundalus, uide supra Tit. 2. ubi de Reuelationibus.

V.

S. Valentini laus per Sebastianũ Brant.
De S. Valerij laudibus, Golscherus. Vide supra in Euchario.
Vguetinus, uide supra in Elisabeth.
De Vincentio martyre Aur. Prudẽtius.
De S. Vincentio ordinis prædicatorum, Antonin. Flor. 23. 8.
De uita S. Vrsmari Lobiensis, Rathe-rius, Herigerus.
De Vrsula uirgine & societate eius, liber impressus, nescio cuius authoris.
S. Vuillibrordi flores uel laudes, per Rathbodum episcopum.
De S. Zenobio episcopo Florent. Antonin. Flor. 10. 12.

¶ *Recentiores.*

Si quis etiam recẽtiores ecclesiasticos uiros, uel sanctimonia uitę (qua nihil inter illos hodie rarius) uel officij saltem di-

gnitate claros, recẽsere uoluerit, propter libros quorundam de ipsis & laudibus ipsorum scriptos: nouum hic alphabeticum ordinẽ instituere poterit, cuius rudimentum subijcimus.

In Alberti archiepiscopi Moguntini laudem Panegyricus per H. Huttenum.

De laudibus Dionysij Briconeti episcopi Maclouiensis nuper defuncti oratio Ioachimi Perionij.

Pro Georgio comite Palatino episcopo Spirensi Hypanticon Herm. Buschij.

De laudibus Io. Castellonei episcopi Papiensis & cardinalis oratio per quendam Reuglerium.

Laurentij Iustiniani patriarchæ Veneti uita per Bernardinum Iustinianum.

Pro Lazaro Comensi episcopo oratio Franc. Philelphi.

Vera laus Marci cardinalis sancti uiri, Marsil. Fic. 11. 9.

De fratre Nicolao Subsyluano, Petrus Numageñ. Vide supra Tit. 2. circa finem, ubi de Visionibus.

In funere dñi Philippi Cardinalis Matisconeñ. Antonij Lollij oratio.

Contra Prochetum archiepiscopum Bonifacij 8. sceleſtũ facinus, Crinit. 7. 13.

TITVLVS VIII. DE VARIIS. Cuius Partes sunt 7.

Pars 1. Loci cõmunes, Dictionaria quædam, Indices. Summæ. Adespota primum, deinde ordine literarum secundum authorum nomina.

2. De quæstionum & disputationũ scriptoribus.
3. De epistolis theologorum.
4. De dialogis.
5. Poemata & Picturæ.
6. Ludicra, scoptica, Pasquilli.
7. De reliquis Varijs oratione soluta scriptis, ut sunt Stromata, Similia, Paradoxa.

VLtimus hic Titulus corollarij uice superioribus accedet, quamuis non adeò necessarius, cum omnes in eo Loci ad librorum inscriptiones magis quàm argumenta respiciant. Quamobrem breuiter omnia percurrimus, & nihil particulare adiunximus.

¶ PARS 1. *Loci communes, Dictionaria quædam. Indices. Summæ. Adespota primum, deinde ordine literarum secundum authorum nomina.*

Loci communes Theologici quomodo instituendi sint, uide supra libro 1. de Grammatica, Tit. 13. Parte 3. ubi catalogum etiam seu materiã locorũ protulimus. Ibidem recensuimus qui locos cõmunes scripserint tũ ipsi per se, tum ex aliorũ scriptis collectos, sacrorum simul & profanorum authorum. Quamobrem illuc remittimus Lectorem, hic pauca quædã, & ex sacris solum, non ex profanis aut utrisq; uoluminа enumeraturi: primũ aũt Græca, quæ Romæ in Vaticana biblioth. & alibi in Italia habẽtur, adferemus, &c.

De uolumine quod Ὁπλιτὸς uel panoplia dogmatica inscribit, uide supra Tit. 1. fol. 4. a.

Capita (sic Græci sentẽtias & locos communes uocant) uaria multaq; theologica ex diuersis patribus, Romæ in Vaticana biblioth.

Ἕτερα κεφάλαια ἀνώνυμα, Ibid.

Definitiones breues dogmaticæ ex diuersis patribus collectæ, Græce Romæ in Vaticana biblioth. (λῆμμα.

Ἐκλογὰι διαφόρων ἁγίων πατέρων πάνυ ὠφέλ-

¶ Lumen animæ authoris innominati liber theologicus, Physicus, & ethicus: Vide in Appendice in Matthia Farinatore.

Flos Theologiæ, liber impressus olim sine authore, plurimos cõtinet Titulos, congestis theologorum sententijs illustratos. (in 8.

Alphabetũ theologicũ, liber impressus

Speculum peregrinorũ. Speculũ exemplorum. Speculum finalis: Libri tres excusi, in Italia puto, nescio qui aut quales.

¶ De dictionarijs, indicibus & locis communibus in Biblia uide supra Titulo 2. Parte 1.

Dictionarius pauperum, uerbi diuini prædicatoribus perneceſſarius, in quo perstringuntur Loci communes, siue materiæ & sermones singulis festiuitatibus totius anni accommodandæ, ut in tabula operis facile cognoscẽt. Extracta est hæc sumula aurea è magno dictionario (fortè Petri Berthorij) hinc dici potest dictionarius pauperum, licet de Abstinentia inscribatur. Liber hoc

hoc titulo excusus Argentinæ apud Ioā. Knobloch 1516. in 8. chartis 26. & dimid.

Summula ecclesiæ doctorum, liber impressus nescio qualis aut cuius.

Armandus de terminis difficilibus theologiæ, philosophiæ, ac logicæ.

Vuolfgangi Vuyssenburgij terrę sanctę descriptio ordine alphabeti.

Florentius Burgoinus Parisien. indicem in Augustinum auxit.

Index in D. Aur. Augustini Opera Parisijs excusus 1541. in folio. Cum Basiliensi Frobeniana editione etiā amplissimus habeť. Et alijs quoq; ueteribus theologis aliquot in eadē officina excusis locupletes sanè indices adiecti sunt, D. Hieronymo, Chrysostomo, Tertulliano, Hilario, Ecclesiasticæ historiæ, &c.

Index in quatuor libros Sententiarum Petri Lombardi.

Ioā. Piscatorius omnia opera Augustini alphabeti ordine à se digesta in epitomen redegit.

Index copiosus in sex Tomos Nicolai de Lyra expositionum in Biblia, &c. Tomo ultimo qui septimus est continet.

¶ *Qui Summas, & Locos communes ex diuersorum sententijs collectos, scripserint, ordine literarum enumerati.*

Summæ, ut quidam uocant, quæ totum Christianæ religionis negotium uel breuiter uel prolixe methodo quadā & ordine alio quàm alphabetico comprehendunt, ad primum huius libri Titulū referri debent: quæ uero de uirtutibus aut uitijs tantum tractant, ad quartū qui moralis est. Quæ alphabeti ordine institutæ sunt, siue nihil ꝯ collectanea sint, siue mixtæ, siue authoris tantū sui uerbis conscriptæ, huc referantur. Adiunguntur & illæ, quarum argumentum & tractandi modum ignoramus. Quod si quis omnes libros, quibus inscriptio hæc communis est, authorum nominibus ordine literarum dispositis, in unum catalogum hic referre uolet, et nihilominus singulos pro argumenti tractatione & discrimine alibi quoq; commemorare, is meo iudicio faciet optime. Idem hoc fieri consuluerim in ęteris etiam huius Tituli omnibus, ut sunt Quæstiones & disputationes, epistolæ, dialogi, &c.

Anastasij à monte Sina capita 24. theologica, Græce extant Romæ in Vaticana biblioth.

Alberti Magni Suma theologię libris 4.

Angeli de Clauasio Suma cōfessorū, Angelicam uocāt. Vide Tomo 1. nostro.

Antonini archiepiscopi Flor. Suma Tomis 4. excusa.

Eiusdem Suma confessorū quam ab initio libri Defecerūt cognominant, capita habet 49.

Eiusdem conclusiones & decisiones aliquot in foro conscientiæ.

Antonius Coruinus Augustini & Chrysostomi theologiam ex libris eorū depromptā in locos cōmunes 67. digessit.

Astesani Suma de casibus conscientiæ.

¶ Baptistæ Trouamalæ Summa casuum cōscientiæ, quam Rosellam uel Baptistinianam uocant.

Bartolemæi Pisani Summa, Pisanellam uocant.

¶ Claudij Altissiodoren. Summa.

Conradi Summerhart Summa notabilis quantum ad conscientię forū & theologicam decisionem.

Erasmus Sarcerius pręcipuos sacræ Scripturæ locos communes ab Aur. Augustino tractatos, in methodi formam redegit.

¶ Gaufredi de Trano Summa.

Guidonis de mōte Rochen, aliàs Rotherij, Manipulus curatorum. Plura uide Tit. 5. Parte 5. in Concionatoribus.

Guilhelmi Antissiodoren. Summa Theologiæ.

Guilhelmi de Lauduno Suma de casib.

Raimundi Barchinonen. aliàs de Penna forti, ordinis Prædicatorum, Suma de casibus, in quam glossas reliquit Guilelmus Rodonensis.

¶ Henrici de Erfordia Suma de casibus conscientiæ.

Henrici Gandensis Suma Theologiæ.

Henrici de Vrimaria flores ex collatione patrum, uel Epitome Collationum SS. patrum Io. Cassiani.

Hugonis de S. Victore Suma sententiarum suarum.

Vdalrici de Argẽtina Sũma Theologíæ.
Humberti Summa prædicantium.
¶ Ioannis episcopi Summa.
Ioannis Bromyord ordinis prędicatorũ, Summa prædicantium.
Ioan. Gallensis aliàs Vallensis, Summa Collationum.
Ioan. Gastij loci cõmunes in Euangelia Dñicalia. Plura uide Tit. 2. Parte 7.
Ioan. Huserus confecit indicem insigniter dictorum à Io. Chrysostomo.
Locos siue Margaritam theologicã per Ioan. Spangenbergium in epitomen redactam, Ioan. Gastius ex patribus illustrauit.
Io. de Saxonia, & Ioã. de Schodelhouen scripserunt Summas de casibus conscientiæ pro confessoribus.
¶ Loci communes theologici supra centum in Enarrationibus Mart. Buceri super 4. Euangelia, de quibus passim in hoc opere admonuimus.
¶ Gẽma prædicantiũ. Nicolai de Nyse.
¶ Othonis Brunfelsij Pandectas siue Locos in utrũq; Testamentum, quidam adiectis profanis exemplis auxit.
¶ Philotheus Irenęus Eupolitanus scripsit Aphorismos siue Collectanea, ex Ambrosio, Augustino, & Lactantio.
Prosperi Summa grandis positionũ 330.
¶ Raynerij siue Reinheri Pisani Pantheologia, id est, Sũma de casibus pro confessoribus in duobus magnis uoluminibus, ordine alphabeti. Nos uocabula principalia suo quæq; loco in hoc libro citauimus.
Reimundi ordinis Prędicatorum Summa pœnitentiæ.
Ruperti Linconiensis Sũma theologíæ. Eiusdem Sũma quæ Numerale dicit.
¶ Syluestri de Prierio Sũma de casibus conscientiæ.
Symeonis Logothetæ Sententiarum collectanea, profana an sacra aut mixta, nescio.
Symeonis Xerocerci principis capita practica & theologica 100.
Eiusdem gnostica & theologica capita 25. Græce extant in Italia.
¶ Thomæ Aquinatis Summa.
¶ Vrbani Regij loci theologici ex patribus & scholasticis neotericisq;.

¶ PARS 2. *De quæstionum & disputationum scriptoribus ordine literarum.*

Quæstionem particularem & certi argumenti nullam hic memorabimus, sed suo quãq; loco in præcedẽtib. Titulis.
Quęstiones circa sacrã Scripturam in genere, uide supra Titulo 2. Parte 1. fol. 10. a. & b. & alios alibi suo loco.
Disputationes Lutheranorũ pro & contra (ut loquuntur) uide supra Titulo 6. Parte 3.
¶ Cursus optimarum quæstionum, liber impressus nescio (in Italia puto) cuius authoris.
Quæstiones tres theologicę determinatę in Quodlibeto Gymnasij Erffordẽsis, anno 1486. impressę Memingæ chartis 11. in 4. Sunt autem, contra calculantes diem nouissimũ: Contra dicentes quod antichristus non sit persona liter uenturus, & quod Mahometes is fuerit: Contra librum Augustino adscriptum, ubi asseritur regnum cœlorum non aliud esse q̃ uisionem Dei.
Liber paruus de diuersis rebus & historijs & S. Scripturæ quęstionibus, Gręce in Vaticana biblioth.
Liber continens quæstiones multorum & diuersorum sanctorũ patrum theologicas, Ibidem extat Græce. Alius liber ecclesiasticus Græcus, Ibidem.
¶ Aegidij Fabri quęstiones uariæ disputatæ.
Aegidij Romani Quodlibetica multa.
Aeneę sophistę epistolę ad presbyteros quosdam, &c.
Alani de Insula Quodlibeta.
Antonius de Gueuara in epistolis suis, Italice impressis, passim quęstiones aliquot sacras tractat.
Athanasij uarię quęstiones 41. ad Antiochum principẽ, cum responsionibus ad singulas, Io. Capnione interprete, cum annotationibus eiusdem.
Augustini de Anchona Quodlibeta.
Aur. Augustini quęstiones plurimas singillatim enumeratas uide Tomo 1. nostro, fol. 116. b. & deinceps in 4. Tomo operũ Augustini. Nos hic in genere illas nominabimus, quę non omnino ad S. Scripturam pertinent: illis enim alium locum supra dicauimus.

Octogin-

GOTTFRIED WILHELM LEIBNIZ BIBLIOTHEK
NIEDERSÄCHSISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Signatur: Leibn. Marg. 64:2, Stück 2, [325] - 152v
PUBLIC DOMAIN

Octogintatrium quæstionum diuersa rum liber 1.
De solutione quarundam quæstionũ libri 2. ad Simplicianum.
De octo Dulcitij quæstionib. liber 1.
Dialogus quæstionũ 65. sub titulo Orosij percontantis et Augustini respondentis. Erasmus censet non esse Augustini, sed ex prolixis eius disputationibus in compendiũ ab aliquo contractas.
Idem in epistolis quæstiones aliquot dissoluit, nempe: Epistola 49. sex quæstiones contra Paganos. Epistola 56. De curiosis quæstionib. Epist. 59. ad quæstiones 9. Paulini. Epist. 119. Ad inquisitiões Ianuarij.
¶ Quæstiões theologicę in Speculo Bar tolemæi Sibyllæ.
Basilij Magni liber quæstionũ & respon sionum 55.
Eiusdem quæstiones compendio explicatæ 313.
¶ Constantini Cabasilæ interrogationes ad Ioannem episcopum Citri.
¶ Dionysij archiepiscopi Alexãdriæ ad Basilidem responsiões super diuersis interrogationibus eius, quæ pro canonibus iudicatæ sunt.
¶ Eliæ metropolitani Cretæ ad 8. quæstiones Dionysij cuiusdam monachi responsa.
¶ Fulgentij quæstiones.
Galterij Quodlibeta.
Ge. Vuicelij elenchus quæstionum pro candidatis sacrorum.
Gerardi de Bononia Quodlibeta.
Gerardi Sauoneñ. Quodlibeta duo.
Gerardi de Zutphania quæstiões Quodlibetariæ.
M. Godefridi Quodlibetarium.
Gregorij Thessalonicensis disputatio.
Guilhelmi Occam Quodlibeta.
Guidonis Perpiniani Quodlibeta 6.
¶ Hambaldi Romani Quodlibeta.
Heymerici de Campo Compendiũ quæstionum.
Heinrici Gandauí Quodlibeta.
Heinrici de Vrimaria Quodlibeta.
Hieronymi quæstiões multæ ad multos, Tomo 3.
Hugonis de Argẽtina quæstiões, Quodlibeta, Disputationes.
Hugolini Quodlibeta.
¶ Iacobi de Viterbio Quodlibeta.
Ioannis de Bachone Quodlibeta uaria.
Ioãnis Deucock theologi quæstiones uariarum positionum Pragæ disputatæ.
Ioan. Duns Scoti Quodlibeta.
Ioannis Trittemij, liber quæstionũ 8. ad Maximilianum.
Ioan. Vuyrici Carmelitæ quæstiones uariæ in scholis disputatæ.
¶ Leo papa 1. ad inquisitiones Ianuarij.
¶ Nicephori Chartophylacis Epistola quædam respondens ad interrogationes monachi cuiusdam Theodosij.
Multorum sacerdotum interrogationes factæ ad Nicetam Chartophylacem.
Ad interrogationes Constantini cuiusdam episcopi, responsa Nicetæ metropolitani Heracleæ.
¶ Philippi Siculi ordinis Prædicatorum Donatus theologus, quo theologicæ quæstiones grammatica arte soluunt.
Prosperi responsiões ad capitula Gallorũ.
¶ Rupertus abbas Tuitieñ. de quatuor difficillimis quæstionibus.
¶ Theodori Balsamon responsiones ad interrogata Marci patriarchę Alexandriæ.
Eiusdem expositio in monachorum quorundam extra urbẽ Cõstantinop. interrogationes; & Synodi Cõstantinopolitanæ ad easdem responsiones.
Timothei episcopi Alexandriæ, responsiones canonicæ ad interrogationes quasdam episcoporũ & clericorum.
Thomæ Aquinatis Quodlibetales quæstiones.
¶ Vuerneri Roleuinck Carthus. quęstiones 8.

¶ PARS 3. *De epistolis Theologorum.*

Libro 1. huius Operis Titulo 18. Parte 3. diuersorũ apud Latinos & Græcos authorũ epistolas alphabeti ordine memorauimus, inter quas nonnullæ etiã theologicę sunt. Eas hic repetemus adiunctis alijs pluribus. Præstaret sanè nullas illic theologorum poni, sed Lectorem inde huc remitti.
Epistolas carmine scriptas, uide in libro de Poëtica.

Vetustissimorũ aliquot Theologorũ epistolas, uide supra Titul. 2. Parte 9. Poterunt & illæ huc referri, illic omitti.

¶ Epistolæ catholicæ Græce excusæ Louanij in 8.

Basilij & aliorum theologorum epistolæ Græce in Volumine Venetijs olim excuso apud Aldum in 4.

Quinq; episcoporum epistola 1. cum Recognitionibus Clementis impressa.

Aegyptiorum Pontificũ epistolæ 2. cum eisdem.

Epistolæ missæ ἐκ τ̃ τποστηριτ̃ω τ̃ πανα-γιωτάτω πατριαρχ̃ω πρὸς τοὺς ἀνατολὴς πατριάρχας, in bibliothecis Italiæ.

Pontificũ plurimæ epistolæ cum Decretorum & Conciliorum codicibus impressæ.

¶ Acatij presbyteri epistola ad Epiphanium. Vide mox in Cyrillo.

Adriani pontificis epistola ad Basilium Achridenum archiepiscopum Thessalonicæ.

Alberti Pij Carpensis epistola ad Des. Erasmum.

Alexandri Cappadocis ad Origenem epistola.

Alypij & Ioan. Comitis Sacrensis ad Cyryllum epistolæ, leguntur inter epistolas Cyrilli.

Ambrosij Mediolanensis epistolæ Tomo 3. operum eius.

Andreæ Chartophylacis epistolę 2. Græcæ, ad Gerasinum monachum. Vide infra in Chartophylace.

Anselmi Cant. epistolæ 12. in uno libro, & aliæ quædam seperatim.

Antonij monachi Aegyptij epistola ad Arsenoitas.

Antonij magni eremitæ & b. Ignatij epistolæ quædam.

Antonij de Gueuara epistolæ ex Hispanico sermone in Italicum translatæ.

Athanasij epistolæ, ad Ammon monachum, ad Marcum & Liberium & Felicem papas, singulæ ad singulos. Pontificum etiam aliquot epistolæ ad ipsum, cum operibus eius habentur.

Audacis epistola ad D. Augustinum, numero 139. inter D. Augustini epistolas.

Aur. Augustini epistolæ 203. Tomo 2. operum eius, quarum argumenta reperies Tomo 1. nostro.

¶ Basilij Magni epistolæ 180.

Basilij & Gregorij Naz. & aliquot aliorum epistolæ Vuolfg. Musculo interprete.

Epistolæ aliquot Basilij antea non uersæ per Iacob. Mycreum redditæ.

Basilij Achridenj archiepiscopi Thessalonicæ responsum ad Adriani pontificis epistolam.

Bedæ epistolarum liber.

Bernardini Ochini epistolarum Italicarum Tomi 4. ut audio. Ego priores duos uidi. & singularum argumenta in hunc librum distribui.

Bernardi Iustiniani epistolæ.

Bernardi Clareuallensis epistolæ 315. utilissimæ.

Bonifacij 8. epistolæ inter D. Augustini epistolas, nempe 183. & sequentes aliquot. Erasmus Augustini esse negat.

¶ Cæcilij Cypriani epistolarum libri 3. quarum argumenta uide Tomo 1. nostro.

Cælestini Romani episcopi, uide in Cyrillo mox.

Chartophylacis epistolæ 4. ad Theodosium. Andreæ Chartophylacis mentio facta est supra: fuerunt & alij hoc cognomine, ut Ioãnes et Nicephorus.

Cl. Claudiani epistolæ quædam carmine Sed carmine compositæ epistolæ referendæ sunt omnes ad librum 4. de Poëtica.

Clementis Romani epistolæ.

Cornelij papæ martyris epistolæ.

Cyrilli Alexandrini epistolę 39. Vuolfg. Musculo interprete.

Apud eundem epistolæ Synodales 42. eodem interprete.

Eiusdem epistolas 2. ad Successum Dionysius abbas Romanus transtulit.

Cum Cyrilli epistolis habentur, Theodosij regis, Nestorij, Cœlestini Romani episcopi, Acacij, Maximiani, item Theodosij & Valentiniani impp. ad Cyrillum epistolæ.

¶ Damasi papæ epistolæ.

Decij Ausonij epistolæ quædam ad Paulinum carmine & prosa.

Demetrius quidam author secundæ & duodecimæ

duodecimæ epistolæ apud Cyprianũ libro 1. cum aliquot alijs coẽpiscopis.
Des. Erasmi epistolæ plurimæ & in pluribus libris: uide Tomo 1. nostro, Tomo 3. operum Desyd. Erasmi.
Dionysij Areopagitæ epistolæ 11. Expositio Græca in easdem (uide ne eadem sit Paraphrasis Ge. Pachymeræ) alicubi in Italia: & Latina Dionysij Rickel.
Dionysij episcopi Alexandrini epistolæ ad multos.
Dionysij episcopi Corinthiorum epistolæ 8. ad diuersas ecclesias.
¶ Egelberti abbatis epistolæ.
Epiphanij epistola Tomo 2. operum Hieronymi.
Eiusdem epistola ad Arabes.
¶ Ferrandi diaconi epistolæ quædam.
Flauiani episcopi Cõstantinop. epistolæ.
Fulgentij epistolæ.
¶ Georgij Antiocheni epistolæ.
Gregorij papæ 1. epistolarum libri 14.
Gregorij papæ 2. epistolæ.
Gregorij Nazianzeni, Basilij, & aliorum epistolę, Vuolfg. Musculo interprete.
Eiusdem epistolas ad Themistium uertit Beatus Rhenanus.
Gregorij Neocæsariensis epistolæ uel cănones.
Gregorij Nysseni epistola ad S. Letoiũ.
¶ D. Hieronymi epistolarũ Tomi 3. quorum primus continet parænetica & paradigmatica, secundus elenctica et apologetica, tertius exegematica, quæ ad expositionem diuinæ scripturæ faciunt. Argumenta singularum reperies Tomo 1. nostro.
Eiusdem epistolarum Repertoriũ composuit Fr. Vuyler monachus.
Hilarij Pictauiẽn. epistolarum liber 1.
Hildegardis epistolæ 135.
Huldrici Hugualdi epistola ad Christũ quærentes ex animo.
Huld. Zuinglij epistolæ.
¶ Iacobi Picolomini Cardinalis Papiẽn. epistolæ.
Ignatij epistolæ 11. cum argumentis & scholijs Iacobi Fabri.
Ioan. Chrysostomi epistolæ.
Ioan. Comitis Sacrensis ad Cyrillum epistola, inter epistolas Cyrilli.
Ioannis Dencock theologi epistolæ.
Ioan. Eccij epistola ad Heluetios.
Ioannis Husz epistolæ quædam.
Ioan. Oecolampadij epistolarum libri 4.
Ioan. Trittemij epistolæ.
S. Isidori epistolæ 130. Græcæ.
Isidori Hispalensis iunioris epistolæ ad diuersos.
¶ Leonis papæ 1. epistolarum liber 1.
Leonis papæ 3. epistolarum liber 1. & alius Leonis 9.
Leonardi Iustiniani epistolæ. (se.
L. Annæi Senecæ & Pauli epistolæ inter
Martini Lutheri epistolæ & præfationes, uide Tomo 1. nostro, fol. 505. b.
¶ Michaëlis archiepiscopi Cõstantinop. epistolæ Græcæ.
Marsilij Ficini epistolæ multa continent theologica.
¶ Nestorij epistolæ ad Cyrillũ, cum Cyrilli epistolis.
Nicolai papæ 1. epistolæ.
¶ Otfridi epistolæ ad monachos & aliæ.
¶ Paschalis papæ ad Anselmum epistola.
S. Paulini epistolæ cum operibus Dec. Ausonij.
Eiusdem epistola 1. Tomo 4. operum Hieronymi.
Pauli Orosij epistolæ ad D. Augustinũ.
Petri patriarchæ Antiochensis epistolæ.
Petri à Vinea epistolæ.
Philippi presbyteri epistolæ.
Philippi Melanchthonis epistola ad Comitem Ioannem à Vueda, in fine Tomi 3. operum eius.
In Polycarpi epistolam ad Philippẽn. Iacobi Fabri Stap. argumẽta & scholia.
¶ Quieti episcopi epistolæ 4.
¶ Rufini Aquileiensis epistolarũ libri 2.
Ruperti abbatis Tuitiẽn. epistolæ.
¶ Saluiani epistolarum liber 1.
Salomonis episcopi Constantiensis epistolæ.
Simplicij papæ epistolæ.
Synesij epistolæ Græcæ.
¶ Theophili Alexandrini archiepiscopi epistolarum liber 1.
Eiusdem epistola ad Agathum episcopum, & alia ad Menãn episcopum.
¶ Vuerenberti monachi apud S. Gallũ epistolæ.

¶PARS 4. De *dialogis*.

Libro 1. huius Operis Titulo 17. uarios dialogos enumerauimus, quorũ nulli ad Theologiam pertinere uidẽtur, nisi forte Sebastiani Castalionis formandis moribus & linguæ puerorũ destinati.

Ibidem Titulo 20. Parte ultima, Græcos dialogos seorsim posuimus, ex quibus Theologici sunt Basilij ad Amphilochium, & Maximi philosophi ac martyris inscriptus, Pyrrhi dialogus.

Catechismi plærique dialogismo catechistæ & catechumeni constant, ad Titulum 1. referendi.

In Ludicris etiã & Pasquillis paulò post dialogi aliquot habentur.

¶Antonij Coruini colloquiorum theologicorum libri 3. locos cõmunes tractant. Vide Tomo 1. nostro fol. 57. a.

Cæsarij monachi in Heisterbach dialogorum de uarijs libri 12.

Dionysij Rickel dialogi 3. in quorum primo Christus colloquitur cum principe, in altero cum principissa, in tertio cum puero.

Gregorij papæ 1. dialogorum de miraculis sanctorum libri 4.

Honorij dialogus ex opusculis Augustini.

Iacobi Gruytrode Carthus. Colloquia 4. in quorũ primo Iesus colloquitur cũ prælato, in secundo cum sene, in tertio cum eremita, in quarto cum discipulo. Eiusdem dialogus crucifixi et peccatoris. Mariæ et peccatoris dialogi 2.

Ioãnis Baptistæ Gelli dialogi Italici, cum alia quædam, tum uariam ad religionem pertinentia tractant.

Origenis & Berylli dialogus.

Dialogus quæstionum 65. sub titulo Orosij percõtantis, & Augustini respondentis, Tomo 4. operum Augustini.

¶PARS 5. Poetæ *Christiani qui argumenta aliqua sacra carminibus illustrauerunt, Græci primum, deinde Latini.*

Picturæ rerum & historiarum sacrarum in libris impressis.

Poëma quoduis Christianum tribus diuersis huius Operis locis reponi poterit, uel in quartum eius librum, qui secundum differentes carminum & poëmatum ideas diuisus à nobis est: uel in præsentem pro argumenti ratione, uel denique in hunc ipsum alphabeticum catalogum. Ex his tribus primum & ultimum negligere licebit, ut uero unumquodque illic locetur ubi argumentum postulat, nequaquam omittendum est. Proinde mihi etiam nemo uitio uertat, si quos hic tacuero poëtas, quos alibi rerũ & argumentorum rationem secutus minime præteriui, hîc etiam repetiturus si memoriæ præsentes fuissent.

Poëtæ libro 4. nominati, quorũ Christiana extant poëmata, plærique omnes hic repetẽtur pluribus insuper adiectis.

Qui carmine scripserint in sacram Scripturam compendia uel argumẽta, uide Tit. 2. Par. 1.

De poëtis qui psalmos carminibus reddiderũt, uide supra Titulo 2. Parte 5.

De hymnis tum in genere, tũ priuatim in D. Virginem uide ibidem Parte 11.

Quorum plura poëmata extant, ea non conueniet hic memorari omnia, sed requirenda sunt Tomo 1.

¶ *Poetæ Christiani Græci.*

Apollinaris Psalterium Græcis uersibus heroicis decantauit.

Andreæ Chartophylacis Libadeni hymni quidam Græce.

Cosmas Hierosolymitanus in Pascha.

Eudoxiæ Homerocentra in historiam Christi.

Gregorij Nazianzeni poëmatia 66. Tomo 1. enumerauimus.

Eiusdem Tragœdia Christus patiens, à Sebastiano Guldebec ad uerbũ translata.

Ioan. Psellus carmina scripsit in tres SS. hierarchas, & septem SS. Synodos.

Nonni paraphrasis in Euangelium Ioannis.

Nicephori Callisti Xanthopuli Synopsis Scripturæ.

Stephani cuiusdam (Sabbatiæ, ut quidã conijciunt) comœdia Græca de Christi passione extat.

Sebastiani Castalionis Prodromus, id est Ioan.

Ioan. Baptista Græco carmine Homerico.
Sibyllina carmina per Sebastianum Castalionẽ Latinis carminibus reddita.
Stilliani philosophi carmina Græca de Virgine.
Cyri Theodori Prodromi epigrammata sacra.
¶ Petrus Edessenæ ecclesiæ presbyter metro lusit in Psalmos sermone Syro, teste Gennadio.

¶ *Christiani poetæ Latini, ordine literarum.*

Actij Syncerí Sañazarij Lamentatio de mortuí Christi. Eiusdem liber de partu Virginis.
Alcymus poëta Christianus.
Aluarus Gomes Hispanus, & Helius Eobanus Hessus Prouerbia Salomonis carmine reddiderunt paraphrastice.
Andreæ Dietheri Augustani, Ioseph Comœdia.
Aonij Palearij de immortalitate animæ libri 3.
Aratorus Acta apostolorũ carmine reddidit.
Aur. Prudentij uaria poëmata cum annotationibus Iacobi Spiegel: uide Tomo 1. Eiusdem Hymni.
¶ Baptistæ Fieræ Mantuani poëmata. Eiusdem hymni.
Baptistæ Rhegiensis episcopi Carmina, De flenda cruce, De morte.
¶ C. Sollij Sidonij Apollinaris Auernorum episcopi, poëmatia, in quibus nihil sacrum esse puto.
Clemens Marotus Gallus plurima uersibus Gallicis conscripsit, & Psalmos nuper transtulit.
Cœlij Sedulij presbyteri de miraculis Christi libri 5. Eiusdem hymni 2.
Cornelij Croci Amsterodami Ioseph comœdia, ex Geneseos cap. 39. Eiusdem Ecclesia comœdia.
Crastonij Goríppi Ioannidos libri.
¶ Decij Ausonij poëmata.
Des. Erasmi Carmina, uide Tomo 5. operum eius circa finem.
¶ Fortunati Pictauiẽn. hymni.
Franc. Bonadus Psalmos carmine reddidit; & omnes D. Pauli epistolas uersibus elegiacis.
¶ Gasparis Bruschij Elegia de Maxilla Samsonis, & alia quædam.
Gelasij hymni.
Ge. Aemylius ad imagines mortis Ioannis Holbeini pictoris epigrãmata adiecit: ut ad Picturas in Apocalypsin quoq; Psalmos 2. carmine reddidit.
Georgij Macropedij tragœdia de passione Christi.
Eiusdem Asotus & Susanna comœdiæ.
Gilbertus Cognatus Psalmos 3. Lyrica paraphrasi tractauit.
Guilielmi Gnaphei comœdia Acolastus, id est, de filio prodigo.
Eiusdẽ Hypocrisis tragicocomœdia.
Guilhelmi de Mara Conflictus in Chimæram.
¶ Heinrici Northeimensis Dimetromachia de uirtutũ & uitiorum conflictu.
Helius Eobanus Hessus Psalmos & Ecclesiasten carmine reddidit. Eiusdẽ hymnus Paschalis. Vide Aluarus Gomes.
In Carminibus & Aeolostichis, Herculis Strozæ Christiana quædam carmina habentur.
Hieronymi Patauini Carmen de passione Christi.
Hieronymi Ziegleri Protoplastus siue de creatione hominis comicotragœdia ex Geneseos cap. 1.
Eiusdem Isaaci immolatio, ex Geneseos cap. 22.
Eiusdem Nomothesia tragicocomœdia, argumento sumpto ex Mosis libro 2.
Eiusdem Samson tragœdia ex libro Iudicum.
Eiusdem Heli siue Pędonothia tragœdia ex lib. 1. Samuelis.
Omnes excusæ Basileæ apud Ioannẽ Oporinum in 8. cum diuersis aliorum dramatibus sacris, Tomis 2.
Hildegardis carmina.
Hilarij Pictauiensis hymnorum liber.
Huberti Susannæi carmen de resurrectione Domini, quo animorum immortalitas Scripturæ testimonijs asseritur.

¶Iacobi Locher Philomusi quædam.
Iacobi Rueff Dramata sacra Germanice.
Iacobi Zouitij Ruth & Otis perdita comœdiæ.
Iani Vitalis hymni in diuinam Trinitatem.
Ioachimi Vadiani Ode in Dominicam resurrectionem.
Eiusdem Elegia qua certamen cum morte describitur.
Ioannis Aurelij Augurelli Idyllia sacra.
Ioan. Arnolleti poëmatia, Fides, Spes, Charitas, Threnodia, &c.
Ioannes Entomius Augustanus Latinis numeris reddidit Zorobabel comœdiam Germanicam Xysti Betuleij, ex libro Esdræ, regni feliciter constituti typum.
Ioan. Francisci Pici hymni. Item carmen de crucis mysterijs, expositum à Iacobo Spiegelio.
Ioann. Francisci Quintiani de passione Domini tragœdia, & alia de extremo iudicio. Alia eiusdem poëmata require in Appendice primi Tomi.
Ioan. Gastius edidit Christianæ scholæ librum ex uarijs ueterum & recentiorum carminibus congestum. Authorum nomina cum argumentis, si liber ad manum fuisset, hic adscripsissem.
Ioan. Lorichij Hadamarij Iobus comœdia, patientiæ exemplum.
Eiusdem Ecclesiasticus carmine.
Ioan. Pollij Vuestphali poëmata pia & erudita.
Ioan. Pontani de diuinis laudibus poëmatia. Eiusdem hymnus de Christo.
Ioannis Sapidi Lazarus rediuiuus comœdia.
Ioan. Richij paraphrasis elegiaca in Psalmum 31.
Ioan. Spangenbergius Psalmos uersibus elegiacis expressit.
Iuuencus quatuor Euangelia carmine reddidit.
¶Lamperti monachi Benedictini hymni uario carminis genere.
L. Cœlij Lactantij Carmen de passione Christi. Phœnix carmen in Pascha.
Ludouici Bigis hymnorũ & epitaphiorum liber.
¶Marcus Antonius Flaminius psalmos aliquot carmine reddidit.
Marci Hieronymi Vidæ poëmata.
Eiusdem hymni.
Marci Marulli Elegia de Christi pendentis in cruce doctrina.
Marij Victorini hymni 3.
Maphæi Vegij hymnorum liber.
Marcelli Palingenij Zodiaci uitæ libri 12.
¶Nicolai Lochiensis Christus Xylonicus.
Nicolai Grimoaldi Christus rediuiuus Comœdia tragica.
¶Petri Papei comœdia de Samaritano Euangelico.
Philippi Beroaldi poëmata sacra.
Philippus Melanchthon Psalmos quosdam carmine reddidit.
Eiusdē Paræneticum ad Palatinum.
Probæ Falconiæ Centones Vergiliani in Geneseos principium & historiam Euangelicam.
Prosperi epigrammata.
¶Rabani Fuldeñ. poëmata sacra mirabilia.
Rodolphi Gualtheri argumenta carmine elegiaco in utrũq; Testament. Monomachia Dauidis & Goliæ.
Rosuidæ epigrammata. Eiusdem de ascensione Domini carmen heroicũ.
Rugeri de Veneray hymni.
Ruperti regis Franciæ Cantus & Responsoria.
¶Salmonij Macrini Hymnorum libri 6. & Hymnorum selectorum libri 3.
Eiusdem septem Psalmi in lyricos numeros paraphrastice uersi.
Eiusdem Pæanum siue Carminum sacrorum libri 4. in quibus etiam inter alia psalmorũ aliquot Paraphrases continentur.
Sebastianus Castalio Ionam prophetam Latino carmine reddidit.
Sigeberti carmen heroicum in Ecclesiasten.
Simonis Fagelli Villatici hymnorum liber 1.
¶Theodoli presbyteri Aeglogæ.
Theodoricus Reysman, Amos prophetam carmine reddidit.
Thomæ Naogeorgi Hamanus tragœdia ex

GOTTFRIED WILHELM LEIBNIZ BIBLIOTHEK
NIEDERSÄCHSISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Signatur: Leibn. Marg. 64:2, Stück 2, [331] - 155v
PUBLIC DOMAIN

dia ex libro Hester.
Eiusdem Mercator seu Iudicium, ubi apostolica & papistica doctrina cõ syderantur.
Thomæ Venatorij Draco mysticus siue Venatio, hexametris.
¶ Venantius Honorius poëta Christianus, scripsit hymnos & poëmata uaria.
Vincentius Obsopœus psalmos aliquot carmine transtulit.
Vdalrici Vannij carmina de passione Christi.
Victoriæ Columnæ rythmi spirituales Italici.
Vuerenberti monachi apud S. Gallum epigramma.
¶ Xysti Betuleij Augustani Dramata quæ sequuntur, excusa Basileæ apud Ioannem Oporinum 1547. in 8. cum alijs aliorum quoq; fabulis sacris, Tomis 2.
Sapientia Salomonis, drama comicotragicum.
Iudith comicotragœdia, reipub. recte instituta exemplum.
Susanna comicotragœdia, recognita & aucta.
Beel, una cum Draconis historia, tragœdia è Germanico Latine reddita.
Eua, Mythologia Philippi Melanchthonis, redacta in actionem ludicram.
¶ Io. Oecolampadij & Huldrychi Zuinglij epitaphia per eruditos quosdam composita. Charta 1. impressa Basileæ 1532. in 8.
Districha in singula totius noui Test. capita, Ioã. Oporinus excudit Basileæ.

¶ PICTVRAE *rerum & historiarum sacrarum in libris impressis.*

Cum poësis uiua quædam & uocalis pictura sit, & pictura poësis muta, non temerè hæc illam subsequetur.
Biblia Germanica cum picturis impressa Tiguri & Lipsiæ.
Picturæ Veteris Testamẽti numero 100. seorsim excusæ Lugduni apud Ioan. Frellonium 1547. in 4. chartis 13. singulis paginis picturæ singulæ continentur: (ut in sequentibus etiam omnibus) argumentum singulis Latine inscribitur, & tetrastichon metris Gallicis subijcitur. Expressæ sunt autem picturæ ad archetypa Ioan. Holbeini clarissimi in Germania pictoris.
Picturæ ueteris Test. numero 79. Sebaldi Behem celeberrimi pictoris Francfordiæ, ibidem impressę apud Egenolfum in 4. chartis 10. Inscriptio singulis Latina, subscriptio Germanica additur.
Picturæ utriusq; Testamẽti numero 185. Vuendelinus Rihelius excudit Argentorati 1540. in 8. chartis 12. Inscriptiones sunt Germanicæ, & in eadẽ lingua tetrasticha singulis subijciuntur.
Nouum Testamentum Græcũ cum imaginibus excusum Tiguri apud Froschouerum.
Sebastiani Brant memorabiles Euangelistarum figuræ. Easdem esse puto quæ Argentorati impressæ sunt apud Ioannem Schottum 1541. in fol. ab altera tantum facie, chartis 20. hac inscriptiõe, Enchiridion Christianismi. De promissionibus, Incarnatione, miraculis, doctrina, uita, & passione Iesu Christi filij Dei. Inscriptiones Latinæ sunt ex utroq; Testamento consentientes.
Picturæ in Apocalypsin D. Ioannis, seorsim excusæ, Francfordiæ puto, cum Ge. Aemilij carminibus elegiacis.
Picturæ aliquot pulcherrimæ tabernaculi Mosis, & templi Salomonis, cum Biblijs Rob. Stephani in magno folio excusis 1540.
Imagines mortis artificiosissimæ, impressæ Lugduni apud Frellonios, in 8. cũ carminibus ad singulas Ge. Aemylij.

¶ PARS 6. *Ludicra, Scoptica, Pasquilli, ordine literarum, secundum authores, uel inscriptionum initia.*

Alphonsi Aemilij Pasquillus.
Cordigeræ nauis conflagratio, liber impressus olim in Germania in 4.
Dialogus obscurorum uirorum, lectu iucundissimus, in quo colloquunt̃ tres

theologi Colonienſes, & Io. Reuchlin, Deſ. Eraſmus, Iacobus Faber: excuſus olim in 4.

Dialogi 2. aduerſus Eccíũ, quorũ prior Decoctio, alter Eccius monachus inſcribitur: Chartæ ſunt 2. impreſſæ olim in 4.

Eccius dedolatus, libellus olim impreſſus.

S. Franciſci nocturna apparitio, & quædam alia lectu iucunda, impreſſa in 8.

Liber Conformitatum Bartolemæi cuiuſdam Minoritæ, ubi S. Franciſcus Chriſto comparatur, Germanice reditus & impreſſus in 4. cum præfatione M. Lutheri, & redargutione ſcoptica eorum quæ ſtulte ridiculeq; in eo ſcribuntur.

Germanorum Litania, ſeſquicharta excuſa in 4.

Huldrichi Eckſtein dialogi 2, metris Germanicis, quorum alter Concilium, alter Barbara inſcribitur, Tiguri impreſſi in 8.

Huldrichi Hutteni (ut puto) dialogi 7. S. Abydeno Corallo inſcripti, nempe: Momus. Carolus. Pietatis & ſuperſtitionis pugna. Conciliabulum Theologiſtarum aduerſus bonarum literarum ſtudioſos. Apophthegmata Vadiſci & Paſquilli de deprauato Eccleſiæ ſtatu. Huttenus captiuus. Huttenus illuſtris. Impreſſi olim in 8.

Eiuſdẽ dialogi Germanice olim euulgati, Febris. Vadiſcus uel Trias Romana. Aſpicientes. in 4.

Eiuſdem Quaternio mundana. Status mundi, cum Triade Romana, metris Germanicis, in 8.

Iulius dialogus, in 8.

Oratio ad Chriſtum opt. maximũ à quodam bene docto & Chriſtiano perſcripta. Charta 1. excuſa in Germania in 8. olim.

Ioannis Valdeſij dialogi 2. Mercurius & Charon circa negotium religionis, ab authore Hiſpanice ſcripti, et à quodam in Italicum ſermonem translati, impreſſi in Italia.

De Magiſtris noſtris epiſtola, olim impreſſa.

Paſſio D. Martini Lutheri ſecundũ Marcellum. Dialogus Karſthans & Kegelhans: charta 1. in 8.

Miſſa de nuptijs Caroloſtadij. in 4.

Dialogi. Murnarus Leuiathan uulgo dictus, Gältnarr / oder genßpediger. Murnarus, qui & Schönhenſelin, oder Schmutzkolb, de ſeipſo. Auctio Lutheromaſtigum. Epiſtola Raphaelis Muſæi in Lutheri defenſionem. Adam Petri excudit Baſileæ 1522. in 4.

Ludus Pyramidum de fide papiſtica & Euangelica, liber Germanicꝰ impreſſus.

Panegyriſtæ, liber in 4. olim excuſus.

Philalethis ciuis Vtopienſis de facultatibus Romanenſibus nuper publicatis dialogꝰ, impreſſus olim in Germania in 8. Videtur & hic Huldr. Hutteni eſſe.

Paſquillorum Tomi 2. impreſſi in Germania anno 1544.

Paſquillus ecſtaticus impreſſus in Germania Latine & Italice multò auctior.

Paſquillus ſemipoëta.

Paſquillus quidam Germanicus, Latine etiam impreſſus, & Gallice, ni fallor, aut Italice.

Paſquillus proſcriptus à Tridentino concilio, in Germania exulans. Chartæ 2. impreſſæ.

¶ PARS 7. *De reliquis uarijs. ut ſunt Paradoxa, Similia, Stromata, &c.*

Aduaria fortè retulerit aliquis libros 22. Aur. Auguſtini de Ciuitate Dei, propter argumenti & eruditionis eorum uarietatem. Eorum primi 10. contra paganos ſiue gentiles ſcripti, locum habere debent ſupra Titulo 5. Partis 3. ſegmento 1. Duodecim poſteriores duarum ciuitatũ, Dei ſcilicet & mundi, initia, progreſſus, & debitos fines demonſtrant: & referri poſſunt ad initium Tituli 5. ubi de Eccleſia ſimpliciter.

In libros Auguſtini de Ciuitate Dei cõmentarij Ioan. Lodouici Viuis, cum præfatione Deſ. Eraſmi. In eoſde Fortanerius uel Sertorius, Thomas Valois, Nicolaus Triuet, & Iacobus Paſſauant, commentarios ſcripſerunt: et Franc. Maronis quidam

quídam monachus theologicas ue ritates. Vide Tomo 1. noſtro in Ioanne Lod. Víue, fol. 434. a.

Ludouici Bigi Pictorij Chriſtianorũ opuſculorum liber.

Vueſſeli Farrago rerum theologicarũ, cuius capita 7. Tom. 1. enumerauim9.

Liber Græcus innominatus cõplectens multa & uaria argumenta eccleſiaſtica magnorum inſignium ſanctorum, Romæ in Vaticana biblioth.

Paradoxa Chriſtiana ſcripſerũt, Alphonſus Toſtatus, Cælius Secũdus Curio, Lippus Brandolinus numero 4. uide Tomo 1. noſtro. & Sebaſtian9 Franck Germanice numero 280. impreſſa in 4. chartis 47.

Similia ſacra cõgeſſit Alardus Aemſtelredamus ex Bibliſs & ueterum commentarijs, ſecũdum authorum nomina. Primum enim omnia quæ apud Ioan. Chryſoſtomum Similia reperit, conſcribit: deinde Theophylacto, & alijs deinceps. Omnes ex quibus collegit numero ſunt ſexagintaun9. Adiunctus eſt índex qui diſpoſitiõis per locos uicem ſupplet. Ioan. Gymnicus excudit Coloniæ chartis 50. & Indicis præterea tribus: Item Frellonius Lugduni.

Ioan. Gaſtij Similitudinum ac diſſimilitudinum liber ex diuerſis eccleſiæ doctorum lucubrationibus, &c. Vide Tomo 1. noſtro, fol. 419. a. Alardi Aemſtelredami Similia ſe uidiſſe in præfatione ſcribit. Chartæ ſunt centum, cum índice copioſo, & præfatione Ioan. Brentij.

Clementis Stromata Græce extant, à uarietate dicta: haud ſcio an ſacrum aliquid tractent, ego fragmentum duntaxat uidi de poëtarum furtis.

Cyrilli Glaphyra Græce extant in Italia.

¶ Varijs licebit etiam dubia admiſcere, aut ſeorſim potius ea colligere, donec aliquando cognita ad ſuos referantur locos. Tales autem ſunt præter cætera libri quorum titulos tantum audiuimus aut legimus, necdum inſpeximus.

FINIS.

ERRATA QVAEDAM EMENDANDA. PRIMVS

numerus folium significat, a.b.c.d. primam, secundam, tertiam, & quartam columnam. Secundus numerus uersum indicat.

4. d. 25. Innominato, legendum Vrbano Regio, Aliquoties etiam alibi hunc libellum de Medicina animæ uel capita eius citauimus, ubi semper authoris nomen Vrbani Regij addendum est.

Ibidem 45. Libellus hoc titulo, hæc uerba iungenda sunt præcedentibus.

4. b. 27, lege Haneri.

7. d. 49. Ioan. Damianus lege Damascenus, & sicubi etiam alibi similiter forte erratum est.

8. b. 12. Huld. Zuinglius in Catechismo, lege, in Isagoge ad euangelicam doctrinam: & alibi ubi similis error occurret, similiter emenda.

11. d. 3. lege commencement.

19. d. 27. lege Pars 4.

24. c. 1. lege, uide Parte 11. huius Tituli ubi de hymnis.

Ibid. 26. lege Zygadenus.

34. c. 38. lege Rosseti.

Ibid. d. Adde, Huius commentariorum libros 14. aliqui non recte Athanasio adscribunt. & dele sequentem uersum.

37. d. 3. Dictio forte delenda.

Ibid. 28. lege, Tit. 5.

39. b. Vltimos 4. uersus cum primo sequentis columnæ, induc, & repone, De horis canonicis uide infra Tit. 5. Parte 13.

40. d. 5. incerto, lege Prospero: quamuis liber sine authoris nomine excusus sit.

49. c. 18. Ioan. Theophilus, adde, ex Chrysostomo transtulit.

Ibid. 27. Chrysostomus, adde, homilia 55. ex 80. Librum de patientia & consummatione seculi Ioan. Theophilus uertit.

52. b. 36. fortassis etiam, lege, & Tit. 6. nonnihil ubi de gentilibus.

54. c. 29. Verba, De bonis spiritibus. De malis spiritibus, ad præcedentem inscriptionem pertinent, minutis characteribus scribenda.

58. d. in Partis 1. Segmento 4. lege, & exemplis, quibus, &c.

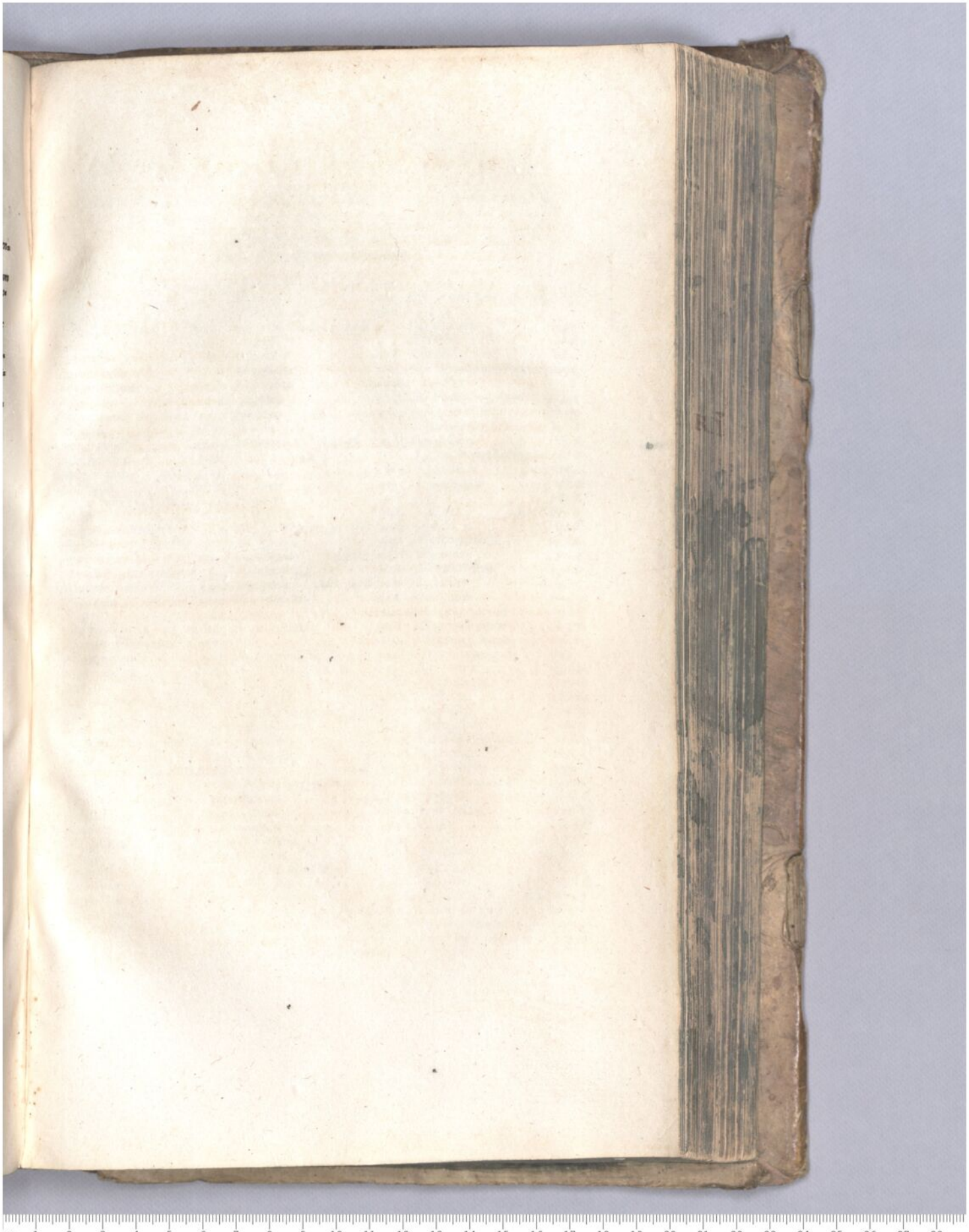
75. c. 41. & 42. Hi duo uersus pars inscriptionis præcedentis sunt, & minutis characteribus scribi debent.

132. c. 51. Pro uerbis Germanicis repone, Deum fœminas inter maxima cete salitas reseruare iustis in futuram uitam.

Israelitam tanquam authorem alicubi citauimus, cum nullus hoc nomine scriptor sit. Sicubi igitur occurret, de aliquo libro eorum qui continentur Tomo 4. operis Ambrosij Mediol. inter quos unus inscribitur de Nabuthe Iesrahelita, Decepit nos error manuscripti cuiusdam catalogi.

Hæc sparsim obseruauimus, reliqua per se Lector benignus emendabit.

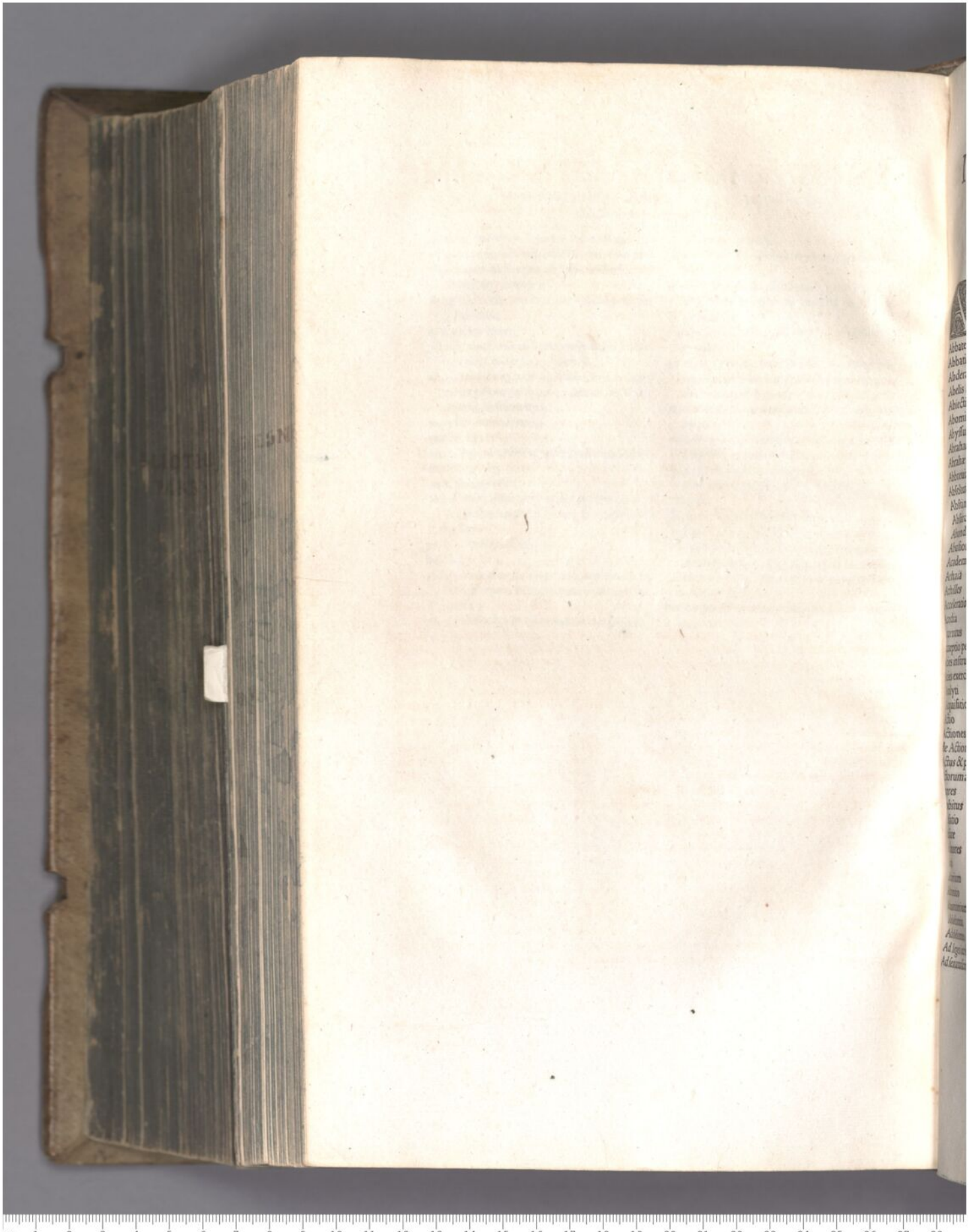
GOTTFRIED WILHELM LEIBNIZ BIBLIOTHEK
NIEDERSÄCHSISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Signatur: Leibn. Marg. 64:2, Stück 2, [335] - 157v
PUBLIC DOMAIN

GOTTFRIED WILHELM LEIBNIZ BIBLIOTHEK
NIEDERSÄCHSISCHE LANDESBIBLIOTHEK

Signatur: Leibn. Marg. 64:2, Stück 2, [336] - -

PUBLIC DOMAIN

GOTTFRIED WILHELM LEIBNIZ BIBLIOTHEK
NIEDERSÄCHSISCHE LANDESBIBLIOTHEK

Signatur: Leibn. Marg. 64:2, Stück 2, [337] - -

PUBLIC DOMAIN

INDEX COMMVNIS IN
LIBROS XX. PANDECTARVM CONRADI
GESNERI.

a.b.c.d. CVIVSQVE FOLII PRIMAM, ſecundam, tertiam, aut quartam columnam ſignificant. t. litera librum de Theologia.

ABACVS Græcus 75b
Abacus numerandi 74a
Abbas 90ct
Abbates 95ct
Abbatiſſa 47bt
Abdera urbs 141d
Abelis hiſtoria 137dt
Abiectio 287c
Abominatio 63dt 276c
Abyſſus 86ct
Abraham hiſt. 137dt
Abrahæ ſinus 86bt
Abbreuiaturæ Hebraicæ 39ab
Abſolutio 103bt
Abſtinentia 76dt 287d
Abſurda 286d
Abundans numerus 75d
Abuſionum gradus 65ct
Academica 240c
Achaia 145b
Achilles 142c
Acceleratio 287a
Acedia 82ct
Accentus 7a 10bct
Acceptio perſonarum 280c
Acies inſtruendæ 328b
Acies exercitus 328b
Acolyti 89dt
Acquiſitiones 346c
Actio 274d
Actiones 331a
de Actionibus iuris 345d
Actus & potentia 243c
Actorum apoſtolicorum tractatores 34at
Accubitus 322c
Accuſatio 75at
Accuſare 57b
Accuſatores 317d
Adagia 13d 285c
Adiutorium 278c
Admonitio 299d
Admonitorium 284c
Adoleſcentia 219b
Adoleſcentes 304d
Ad leges iuris 330a
Ad ſenatuſconſul. 330b
Adoratio dei 54bt 144c 68at 137bt
Adrianus Cæſ. 125c
Aduentus dei 53bt
Aduentus Chriſti ſecundus 49at
Aduerſa 266d
Aduerſitates 81ct
Aduocatus 344d
Aduocati 317d
Adulatio 24ct 268a 301c
Adulterium 307b 290d 306d 79a
Aedificia 168b
Aedilitas 316c
Aeglogæ 62b
Aegyptus 114b
Aegyptiorum leges 319c 150c
Aegyptiaca 150a
Aemulatio 74dt 273b
Aeneus pius 152a
Aenigmata 285d 299c 30b
Aequanimitas 294a
Aequitas 71bt
Aequinoctium 92d
Aër 187b
Aëris benedictio 105ct
Aëris mutationes 68a
Aes 195c
Aeſopus 286b
Aeſtimatio rerum 76at
Aeſculapius 249a
Aethiopia 114c
Aethiopica 150d
Aetna 159d 114d
Aetates iuxta planetas 68b
Aetates 304d 219a
Aeſtus 189a
Aetolia 115d
Affabilitas 299c
Affectus 268c
Affectuum uacuitas 83at
Affinitas 344b
Afflationes 100b
Afflictio 266c 81ct
Affluentia 267a
Africa 149c 114b
Africana perſecutio pro fide 74at 137bt
Africanæ eccleſiæ hiſtoria 137at
Agamemnon 148a
Ageſilaus 148d
Agmen 328c
Agnitio mutua in cœleſti patria 84dt
de Agone Chriſtiano 62bt
de Agone Chriſti 47ct
Agrariæ leges 177c
Aggreſſio 283b
Agricolarum aſtrologia 67c
Agricultura 3a 177a
Agrigentum 160a
Aiax 159c
Alacritas 295c 273b
Albania 139d
Albatorum ſecta 95dt
Alchymia 173c
Alchymici libri 174c
Alcibiades 145c
Alcoranum 122dt
Alcorani cribratio 123at
Allegoriæ ſcriptæ 8dt
Allegoriæ poeticæ 61b
Alexander magnus 140c
Alexandria 150b
Algorithmus 75b
Alimenta 344b
Almanach 94b
Almageſtum 88a
R. Alphes. Volumina, 18dt
Altercatio 301a
Amazones 154c
Ambire diuinitatem 293a
Ambitio 78ct 292c
Ambiguitas 301a
Amor 72at
Amor 214b 67at
Amoris laudes 270b
Amoris genera 270a
Amor dei 52dt
Amor diuinus 270a 67ct
Amor honeſtus 302cd
Amor ſapientiæ 270a
Amor ſui 76ct 292d 268d

GOTTFRIED WILHELM LEIBNIZ BIBLIOTHEK
NIEDERSÄCHSISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Signatur: Leibn. Marg. 64:2, Stück 2, [338] - -
PUBLIC DOMAIN

Amor coniugalis 306b
Amor priuatus 268d
Amor mundi 268d
Amor temporalium 82bt
Amor uiolentus 72bt
Amor fallax 271a
Amores animalium 271d
Amoris potentia 270d
Amor Venereus 301c
Amoris remedium 271ab
Amor impudicus 290c 78dt 270d
Amor turpis 270a 67dt
Amandi ars 271c
Amatoriæ historiæ 271a 160d
Amatorij dialogi 271d
Amatoria 270cd
Amica pacanda 271b
Amica 271c
Amicitia 297a 270a 72ct 53bt
Amicitia Christiana 297b
Amicitia uera 297c
Amicitia falsa 298a
Amicitia falsa 75at
Amicitia ficta 75at
Amphictiones 143a
Amphitheatrum 168d
Amissio 266b
Amusium organum 83c
Anachoritæ 94at
Analogia 11ct
contra Anathematisantes 93at
Anathemata 256c
Analogiæ numerorum 76a
Ancillæ 308b
Andreæ apostoli uita 138ct
Andreæ Alciati opera 348a
S. Annæ fides 138ct
Anni mundi 120d
Annus 189a
Annorum reuolutiones 67d
Annorum ratio 93a
Anni caput Iud. 16ct
Annuli 170b
Annulus pronubus 307b
Annulus sphæricus 91b
Annulus horarius 91b
Angaria 103d
Angelus 54ct
Angelorum natura 54dt
Angelorum nomina 55ct
Angeli hominum 55ct
Angeli custodes 55ct
Angelorum lumen 55at
Angelorum creatio 55at
Angelorum gratia 55at
Angeli præfecti 54dt
Angelorum linguæ 55ct
Angelorum sapientia 55at
Angelica salutatio exposita 29at
Angeli mali 55dt 130ct
Angelorum ordines 55bt
Angelicæ Hierarchiæ 55bt
Angelorum officia 53bt
Angelorum cognitio 55bt
Angelorum mensura 55bt
Angelorum formæ 55bt
Angelorum arbitrium 55bt
Anglia 157b 125dt
Anglorum historia 137at
Anglicana ecclesia 123ct
Anglorum bella 157c
Angularia Iudaica 16bt
de Anima libri 209b
Anima 57bt 131at
Animæ creatio 57bt
Anima ex deo 53at
Anima templum dei 53at
Anima Christi 47bt
Animæ diuinitas 57ct
Animæ excellentia 57bt
Animæ medicina 86at
Animæ salus 84ct
Animæ exitus 85ct
Animæ immortalitas 57ct 85at
Animæ motus 211a
Anima uegetatiua 211b
Anima sensitiua 211d
Animæ potentia 210d
Animæ pugna 57ct
Animæ defunctorum 258c
Animositas 293d
Animorum immortalitas 216b
Animarũ sanctarũ status 84dt
Anima separata 57bt
Animi passiones 102a
Animi compositio 293b
Animi affectus 213d
Animalia 219d
Animalium catalogus 221b
Annotationes in authores 19c
Antigonus 141b 161b
Antiochus 154d
Antiochia 155a
Antipater 141b
Antiquitates 30b 122b
Antoninus Cæs. 125c
Antuuerpia 312a
Antichristi corpus 111at
Antichristus 110ct
Antichristi reuelatio 110ct
Apparitio Christi 49at
Appellatio 317d
Apollo 186a
Apollo 249b
Apellis 175b
Aprilis festa 259d
Anxietas 272d
Apocalypsis Ioannis exposita (37bt 124bt
Apologi 286b
Apologiæ 57c
Apologiæ pro fide 1dt
Apologiæ Græcorum 125c
Apologiæ recentiũ Latinorum 125dt
Apologiæ ueterum Latinorum 125dt
Apophthegmata 13d 285a 285c
Apostolorum laus 138ct
Apostolorum canones 138ct
Apostolorum paupertas 138ct
Apostolorum uitæ 138ct
Apostatæ 95bt 108bt
Apotheoses 69d
Aqua 187b 192a
Aqua mystica 105ct
Aqua spiritualis 105ct
Aqua cœlestis 190a
Aqua benedicta 105bt
Aqua Iudaica 17bt
Aquatilia 220a
Aquilæ legionum 327a
Aquæductus 168d
Aquilegia 135a
Arabia 155b 114a
Arabicum lexicon 39d
Ara 256d
Arra salutis 83bt
Arra animæ 57ct
Aratrum 177d
Arbitri 345b
Arbitrij libertas 215b
Arbores 204b 178a
Arbores deorum 256b
Arborum cultus 178a
Arborum partes 205a
Arborum catalogus 205b
Arca Noe 21at
Arca mystica 21at
Arcana 300a
Arcadia 147b
Archelaus 161c
Archidiaconatus 89d
Architectura 168a
Archyte columba 167d
Arenæ numerus 78c

Ariani 111 a b t
Ariditas cordis 66 d t
Arithmetica 73 d
Arithmetica Græcorum 74 d
Arithmetica ſpeculatiua 75 a
Arithmetica Hebraica 75 b
Arithmetica practica 75 c
Arithmetica coſſica 75 a
Argentum factum 309 b
Argenteus numus 321 b
Argenti fabri 170 b
Argentum 195 c
Argentina 139 b
Argonautica 143 a
Argiui 147 d
Arguendi modus 342 b
Argumenta biblica 11 a t
Arma capere 325 a
Arma 326 c
Arma ſpiritualia 79 b t
Arma militaria 327 a
Armenia 154 c
Arrogantia 292 d 78 c t
Aromata 197 d
Artium effectus 167 d
Artes quomodo diuidẽdæ 179 c
de Artibus loci 26 b
Artes cibariæ 179 d
Artes prohibitæ 108 b t
Artifices 167 c
Artificum nomina 179 d
Artificis uocabulum 167 c
Artes liberales 6 b 2 a 167 a
Artium compendia 6 a
Artes humanæ 2 d
Ariſtides 145 c
Ariſtotelis libri 238 d
Ariſtotelis organum 45 b
Ariſtotelis commentarij 238 d
Artemiſia 153 b
Ars & ſcientia 3 a
Artes 3 a
Artium inuentores 3 d
Aſſentatio 301 c 82 d t
Aſſenſus 275 a
Aſcenſio Chriſti 48 d t
Aſcenſio hominis in cœlũ 84 c t
Aſcenſus & deſcenſus ſpiritualis 83 c t
Aſia 113 b 151 d
Aſia minor 113 c
Aſſiduitas 295 c 284 b
Aſſimilatio noſtri ad deũ 83 d t
Aſſyria 155 b
Aſperitas 279 d 293 a
Aſpiratio literarum 9 b
Aſinus Aegyptius 150 b
Aſſis partes, 338 b
Aſpectus planetarum 96 d
Aſtutia 283 a 283 t 76 a t
280 b
Aſtrorum iudicia 67 a 95 c
Aſtrorum nomina 89 b
Aſtris dominari 61 b t
Aſtra 89 b
Aſtrologia licita 95 c
Aſtrologia illicita 95 c
Aſtrologiæ reprehenſio 96 a
Aſtrologiæ defenſio 96 a
Aſtrologi authores 96 b
Aſtronomia 87 t
Aſtronomiæ laus, uſus, ueritas, 87 c
Aſtronomiæ Iſagoge 88 d
Aſtronomiæ authores 87 d
Aſtrolabium 90 b
Aſtrogeometrum 90 c
Athletica 17 c
Attica 144 c
Attentio 295 c
Athenæ 144 c 312 a
Athenienſi. clari 145 b
Athletæ 176 c
Atri dies 105 a
Auaritia 75 a t 281 b
Auaritia ſacerdotum 89 b
Audacia 293 c
Audaces 293 c
Auditus 213 a
Auditores 5 c
Auditores uerbi dei 93 d t
Auguſti menſis feſta 260 b
Aucupium 220 c
Auguſtinianorum ſtatus 95 d t
Auguſtiana concordia 124 a 137 b t
Aurum uiua 78 b t
Aurum 195 b 81 a t
Aureum ſæculum 120 c
Aureus numus 321 b
Auri fabri 170 b
Aureola 84 c t
Aues 220 d
Auium catalogus 222 b
Aulici 315 d
Aula 315 d 168 c
Auſter 191 a
Auſtria 138 b
Auſpicia 104 a
Autarcia 288 a
Authoritas eccleſiaſtica 91 c t 91 b t
Authoritas 294 c
Authoritas ſcript. ſacræ 91 c t 73 a t
Authoritas Concilij 91 c
Authenticorũ expoſitores 335 b
Authores imitandi 31 a
Automata 167 d
Autumnus 189 a
Auxilium 278 c
Auxilium dei 53 b t

B

Babylonia 155 c
Babylonica captiuitas 88 a t
Bacchus 249 d
Baculus paſtoralis 90 d t
Badenſis diſputatio 124 a t
Balbucies 292 b 3 a
Balnea 192 b
Banauſi 167 a
Baptiſmus 98 d t 134 t
Baptiſmata Iudaica 17 b t
Baptiſmus hæreticorum 99 a t
Baptiſmus Chriſti 99 a t 47 b t
Barnabæ uita 138 c t
Bartholomei uita 138 d t
Baſilica 168 c
Baſilij regulares 96 a t
Bauaria 138 b
Beatitudo 263 c
Beatitudo 83 a t
Beghardi 96 a t
Bellaria 176 b
Bellum 324 a 107 d t
Bella 124 c
Bellum & duellum 344 c
Belli leges 324 c d
Bellicum inſtrumentum 327 a
Bella Italica 127 d
Bellum nauale 328 b
Bella Græcorum 143 a
Bellum Germanicum ob fidem
Bellum Troianum 151 d
Bellum in Turcas 123 a t
Bella Gallorum 136 c
Bella cruenta 81 c t
Bellum grammaticale 8 b t
Belliſarius 142 a
Benedicere deo 70 b t
Benedictiones dei 53 a t
Benedictiones Iudaicæ 16 b t
Benedictinenſium res 96 a t
Benedictini illuſtres uiri 96 b t
Beneficium 278 c
Beneficia dei 54 b t 53 a t
Beneficia eccleſiaſtica 344 a
Beneficentia 75 b t 278 b

GOTTFRIED WILHELM LEIBNIZ BIBLIOTHEK
NIEDERSÄCHSISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Signatur: Leibn. Marg. 64:2, Stück 2, [340] - -
PUBLIC DOMAIN

Beneuolentia 72dt
Benignitas 277d 278b
Benignitas dei 53at
Berenice 150d
Bibaces 124at 291c
Bibendi ratio 287d
Bibendi leges 321d
Bibacitas 291d
Bibacissimus 292a
Bibliorum diuisiones 11cdt
Bibliorum editiones 12bt
Biblia Compluten. 13dt
Biblia Hebraica 40b
Biblia Hebr. cum targum 40c
Biblia Græca 12dt
Biblia Latina 13bt
Biblia Germanica, Italica, Gallica, Hispanica 15at
In tota Biblia scriptores 15bt
Bibliotheca 6b
Bibliothecæ celebres 29b
Bibliothecares indices 21b
Bigami 103dt 344b
Bissextum 106dt
Bissextilis ratio 93b
Blandicies 299c
Blasphemia 73dt
Boetia 145b
Bohemia 138d
Bohemorum sectæ 111dt
Boemica lingua 35c
Bonum 59bct 264c 243a
Bonum summum 245a
Bonorum genera 264d
Bonum mentis 83at
Bonitas 277b 71bt
Bonitas dei 53at
Bonos latere 81ct
Bona ecclesiastica 92bt
Bononia 134d
Boreas 191a
Brabantia 139c
Brauium 344c
Breuitas orationis 50b
Breuiarium decreti 356b
Breuiloquentia 299c
Brigidenses 96bt
Britannia maior 157b
Britannia 115c
Bithynia 154a
Byzantium 141d
Bucephalus 141b
Bucolica 62b
Bullæ aureæ 335c
Burgundia 136d
Bupula nautica 91b

C

Cabalistæ 15dt
Cæsares 164a
Cani 137dt
Calamitates 266c
Calceamenta 173b
Calculus ecclesiasticus 94b
Calculandi ratio 75b
Calendarium 106dt
Calendarium Hebraicum 40at
Calendarius 94b
Calendæ 93d
Calicis sacramentum 100bt
Calices 171a
Calumnia 281a 74ct 74bt
Calumniatores 346a
Caligula Cæsar 124d
Calliditas 76at 283d
Calydon 145b
Callias 145c
Caluorum laus 69b
Caluitium 56c
Calor 188b
Camalduleñ. 96bt
Campania 112d
Campi Elysij 258b
Candidati 293a 315d
Canis Aegyptius 150b
Canicies 304d
Canones euangeliorum 29dt
Canones 336c
Canonici regulares 95dt
Canonicæ epistolæ expositæ 36dt
Canones cœli motuum 88c
Canonica portio 344a
Canonicas horas quis instituerit 105ct
Canonici indocti 89ct
Canonici 89bt
Canonicorum uita 88dt 89ct
Canonizatio sanctorum 343d 106at
Cantus 81d
Cantus nouus 105ct
Cantores 89dt
Cantandi ars 82b
Cantilenæ ueteres 85c
Cantus ecclesiasticus 82d 84a 105ct 105dt
Cantica canticorũ qui exposuerint Latini & Græci 26dt
Cantiones Gallicæ 85b
Cantiones Germanicæ 85b
Cantiones Italicæ 84c
Cantiones prophanæ 83a
Cantilenæ 82a
Cappadocia 153d
Capitulum canonicorum 343d
Carceres 346a 320b
Cardinales 343d 90bt
Cardinales uirtutes 275d
Caria 153b
Carmania 156c
Carmina scribenda 10a
Carmelitæ 96bt
Carmina aurea 284d
Carmina 70c
Carminum ratio 60c
Carminum genera 60c 10b
Caro 78bt 63dt
Carnium esus 102at 96bt
Carnium esus 176a
Carnium genera 176a
Caro Christi 47bt
Carnis resurrectio 84bt
Carnosi 291d
Carolus magnus 126d
Carolus imperator quintus 127c 138a
Carthago 149c
Carthaginen. resp. 312b
Carthusiani 96ct
Cassandra 152c
Cassinen. monasterium 96bt
Caseus 176b
Castrametari 328a
Castrorum forma 328a
Castellani 344c
Castigatio corporis 287d
Castor 250d
Castitas uirginalis 77ct
Castitas coniugalis 77dt
Castitas uidualis 77dt
Castitas 288b 287b 77bt
Castitas an uouenda 104dt
Casus uarij 265d
Casuum reseruatio 103bt
Casus religionis 88at
Catabaptistæ 99bt
in Categorias Aristotelis 45d
Catechismus 89dt 6ct
Catechumeni 89dt
Catapultæ 326d
Catharina 276c
Caupones 176b
Causæ 242c 183a
Causidici 317d
Cautio 283c
Cautela 76at
Cecrops 145c
Cæcitas 265b 212d

GOTTFRIED WILHELM LEIBNIZ BIBLIOTHEK
NIEDERSÄCHSISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Signatur: Leibn. Marg. 64:2, Stück 2, [341] - -
PUBLIC DOMAIN

Cæcitas cordis 65dt
Cæcutientia 286d
Cædis expiatio 282a
Cedendum 287c
Celeritas 283b 296a
Censores 316c
Censura ecclesiastica 346a 87dt
Centiloquium astrologiæ 41'a
Cepurica 178d
Ceremoniæ gentilium 257d
Ceremoniæ ecclesiasticæ 105at
Ceres 250a
Certamina 17c
Certamen 79dt
Certitudo 76bt 282d
Chalcis 158c
Chalcographia 56c
Chaldæi 155b
Chaldaica grammatica 39c
Chaldaica biblia 12ct
Chlamides 173a
Charitas dei 52dt
Charitas 67at 270a 71d 72at
Chartæ 171c 17a 6b
de Christo loci 44bt
Christus & Adam 44ct
Christi diuinitas 44dt
Christi duæ naturæ 44dt
Christi humanitas 44dt
de Christo in sentētijs Lombardi tractata 44dt
Christus redemptor 45bt
Christi sacerdotium 45bt
Christus mediator 45bt
Christi clypeus 45bt
Christi sponsa 45bt
Christus apud Romanos 45bt
Christi effigies 45ct
de Christo quid Petrus Lomb. 45ct
Christi uita & mors 46at
Christi incarnatio 46bt
Christi natiuitas 46dt
Christi nomina 47at
Christi corpus 47at
Christi annunciatio tractata 29at
Christus magister 45at
Christi officium 45at
Christi imitatio 61bt
Christianus 61bt
Christiana philosophia 1cdt
Christiani hominis institutio 60bt
Christianarum disputationum dialogi 124a
Christiana respublica 61ct
Christiani felices 61bt
Christiana militia 4at
Christianorū ignominia 137bt
Christianorū calamitates 137bt
contra Christianos qui scripserint Pagani 121abt
Christiani cōtra gentiles 120dt
Christianę & papisticę doctrinę differentiæ quo ad puritatem 123ct
Chore 137dt
Chiromantia 105c
Chorea 294d 82ct 78dt
Chios insula 157d
Chronica 121a
Chorographia 110a
Chymia 173c
Cibi 15ct
Ciborum genera 175c
Cibariæ artes 179d
Cibus spiritualis 83bt
Ciborum delectus 102at
à Cibo gratiæ agendæ 62adt
Ciceronis commentariá 51c
Ciceroniana 240c
Cilicia 153d
Cimon 145c
Circūstantiæ 283b
Circuli 78c
Circulatores 176d
Circulus nummorum 76c
Circūcisio 134t 98bt
Circūcisio Christi 47bt
Circūspectio 283c 76at
Cisternæ 168b
Cistertienses 96ct
Citationes 345c
Citrij 178b
Ciuis 312d
Ciuilium iurium practicæ 337a
Ciuitates 312c
Ciuitas 312a
Ciuitas Christi 87bt
Ciuitatis regimen 344c
Ciuitates duæ 87dt
Ciuica corona 312d
Cithara 83c
Citharistæ 83c
Cybelé 250b
Cylindrus 78b
Cylindrus astronomicus 1b
Cynici 240d
Cyprus 158c
Cyrene 149d
Cyrus 156a
Clades 266c 326b 81ct
Clamosus 301a
Clandestinatio 280b
Claritas 268b
Classica 37b
Claues ecclesiæ 67bt 91dt
Claudorum uirtutes 275d
Clarissarum regula 97bt
Claustrum 94at
Claustrum animæ 57ct
Claustraliū regio triplex 94ct
Claustralium scala 94ct
Clausulæ 345b
Clementia 287b 73at 278a
Cleopatra 150d
Clerici 88ct
Ad clericos multa 88dt
Clericus perfectus 343d
Climata mundi 90b
Cluniacen. 96bt
Clypei 175a
Coactio 280c
Codicis expositores 335a
Cœlum 184d
Cœlorum animæ 55at
Cœli filij 245d
Cœli influentia 185c
Cœlum tertium Pauli 34bat
Cœli mansiones 84dt
Cogitatio 57ct 282d 214d
Cognitio sui 284a 76at
Cœmiteria 107ct
Cœlibatus 104ct
Cœnæ 322a 291c
Cœnobitæ 94at
Cognati 304c
Cognitio dei 67ct 75dt
Cognomina hominum 16c
Colchi 154b
Collationes 346c
Colloquia 35t 32b
Colloquia super religionis dissidio 124at
Colores 175a 15c 212d
Colossi 169a
Columnæ 168d
Colossen. epistolæ scriptores 36bt
Comœdia 65d
Comici Latini 66b
Comitas 299c
Comici Græci 66a
Comici recentiores 66d
Cometa 189c 88b 89c 68a

GOTTFRIED WILHELM LEIBNIZ BIBLIOTHEK
NIEDERSÄCHSISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Signatur: Leibn. Marg. 64:2, Stück 2, [342] - -
PUBLIC DOMAIN

Commodum 267a
Commodi amor 281b
Communitas 278b
Communio ſacra 100bt
Communio rerum 320a
Compaternitas 104ct
Compaſſio 273b 73at
Compaſtum 91a
Compendia artium 6a
Compendia bibliorum 10dt
Compendia theologiæ 3ct
Compendia quæſtionum 23d
Compendia iuris 336a
Compoſitus numerus 75d
Compoſitio 188d
Compunctio cordis 62at
Computus eccleſiaſticus 106dt 94b
Comprehendere deum 54bt
Concilia 92bt
Concilium generale 92ct
Conciliorum ratio optima 88at
Concilij authoritas 343c 91ct
Concionatores 93dt
Concionatores uerbi 93bt
Concordia 72dt
Concubitus 79at
Concubinæ 343c
Concubinæ nõ ferendæ 104ct
Concordia orbis 108at
Concordia 323c 298b
Concordiæ iuris 338c
Concordantiæ biblicæ 9ct
Concordantia euangeliſtarum 29dt
Concentus 82a
Concupiſcentia uoluptatum 289c
Concupiſcentia 78bt
Confeſſio 103at 287c
Confeſſio peccatorum 62at
Confeſſio deo facta 70bt
Confeſſio auricularis 103a
Cõfeſſio generalis 134t 103at
Confeſſio publica 103at
Confeſſio triplex 103at
Confeſſiones fidei Chriſtianæ 3at
Confeſſorum ſummæ 103bt
S. Confeſſorũ catalogus 149at
Confeſſorum laudes 103bt
Confeſſionis ſacramentũ 102dt
Conflictus uirtutum 62bt
Conflictus interior 62bt
Confidentia 292c 79bt 78ct
Confirmatio 69at 99bt
Conatus 273c
Congaudere 13at
Coniecturæ 283a 40dt
Coniugium 305d 103ct
Cõiugiũ Mariæ uirginis 104at
Coniugium ſpirituale 61at
Coniugij ſacramentum 103dt 10bt
Coniugium ſacerdotum 104ct
Coniugum moleſtiæ 305d
Conſanguinitas 344b
Conſcientia 58ct 215b
Conſcientia bona 83at
Conſenſus 72dt
Conſideratio 280d
Conſilium 76bt 283c
Conſiliarij 315b
Conſilia 73at
Conſilia dei 8ct 52at
Conſilia euangelica 28ct
Conſilia imperatorum 317d
Conſilia doctorum iuris 347a
Conſilium malum 74ct
Conſolatio 81dt 268c
Conſolatio theologiæ 81dt
Conſolatio pro mortuo 86bt
Conſolatoriæ orationes 82at
Conſolationes 57b
Conſonantiæ 818 86c
Conſulis poteſtas 316a
Conſules Romani 164a 172c
Conſultatio 283c
Conſortium 72ct
Conſtantia 294a 79ct
Conſtantinopolis 142a
Conſpicilia 170d
Conſtitutiones 343b
Conſtructio dictionum 9c
Conſuetudo 296b 63bt
Conſuetudo bona 60at
Conſuetudines gentium 319d
Conſuetudines eccleſiæ ueteris 105at
Conſuetudines 343b 342c
Conſuetudo praua 64bt
Contagio morum 296c
Cõtemplatio 215d 75dt 83bt
Contemplatiua uita 263b
Contemptus 281a 293a 74ct
Contemptus laudis 80at 267b
Contemptus diuitiarum 288a
Contemptus mundi 79dt
Contentio 283b 301a 74dt
Contenti paruo 288a
Continentia 77bt 288a 76dt 77at
Cõtinentia eccleſiaſticorũ 88ct
Continentia coniugalis 306c
Continuus numerus 76a
Contractus 331a 345a
Contractus Iudaici 16dt
Contrarietates iuris ciuilis 338c
Contraria in ſpeciem in ſacris 10bt
Contritio 77at 62at
Contumacia 293a
Contumelia 74dt 280b
Conuiuia 321b 175c
Conuiuia philoſophica 243d
Conuiuium Chriſtianũ 105bt
Conuiuium 3b
Conuiualia 285d
Conuicium 301b 74dt
Conuerſio 62at
Conuerſatio 72ct 296c
Conuerſatio cœleſtis 61at
Conuictores 322b
Correctio 80bt 299d
Correctio dei 54at
Correptio & gratia 53ct
Correptio mala 82dt
Correptio 80bt
Corcyra 158a
Cordis obſtinatio 85bt
Corinthus 146d
Corinthiorum reſp. 312b
Corinthiorum epiſtolas qui expoſuerint 35ct
Corollæ 16a
Coronæ 16a
Corona clericorum 89ct
Corollarium 279a
Corporis bona 265a
Corpora 183b
Corporum genera 187a
Corporis regimen 77a
Corporis Chriſti conditiones 49at
Corpus Chriſti 47at
Corpus & ſanguis dñi 100ct
Corpus & anima 210d
Corporis caſtigatio 77a
Corſica 158a
Corruptio 188c
Coos 158a
Coſmographiæ rudimẽta 90a
Coſmographiæ 109c
Coſſica arithmetica 75a
Crapula 78dt 291d
Craſſitudo 291d
Crateres 171a
Creatio mundi 51ct

de Crea-

de Creatura loci 24bt
Creator deus 51bt
Credulitas 283d 287a 76ct
Creditum 309b
Credenda neceſſario 69at
Crepuſculum 88b
Creta 158a
Cretenſium leges 319c
Cribra 171b
Cræſus 153c
Cubus numerus 75d
Cubicatio ſpheræ 78c
Cubicularij 317a
Cultus dei 68at
de Cultu dei, loci 14b
Cultus ueſtium 77dt
Culinaria 173c
Culpa 276d 276b 63dt
Cumæ 153a
Cupido 270d 290c 250b
Cupiditas 289c 78bt
Cupiditas uitæ 295a
Curæ 272d
Cura 295c
Cura animarum 90dt
Cura paſtoralis 90dt
Cura carnis 82bt
Curatorum myſteria 93bt
Curatorum uita 93bt
Cura mũd. 82bt
Curatorum manuale 93dt
Curiales 315d
Curioſitas 264c 79dt 73dt 76ct
Cuſtodia 76bt
Cuſtodia cordis 62bt
Cuſtodiæ in bello 328d
Crudelitas 279d 75at
Crudelitas tyrannorum 515t
Crux 81dt
Crux Chriſti 48bt
Crucis myſteria 48ct
Crucigeri 96ct
Crucis inuentæ hiſt. 137t

D

Dalmatia 140b
Damaſcus 155a
Damnum 266b
Damnatio æterna 86ct
Damnatorum partes 86ct
Damnandorũ præſcientia 52dt
Dania 139a&c
Danielis interpretes Hebraici, Græci & Latini 27at
Daphnes 147c
Dare 278d
Dardania 351d
Dauid 137dt
Darius 156a
Debitum 309b
Debitum carnale 104at
Decachordum 83c
Decalogus Moſis explicatus 21bt.
Decalogi enarratio diuini 343c
Decem bis feſta 260d
Deceptio 280c
Decij perſecutio 137at
Declamationes 54a 57c
Decimæ Iudaicæ 16bt
Decimæ 92at
Decemuiri 317a
Deciſiones Iuris 338d
in Decretum lecturæ 336b
Decretalium lecturæ 336c
Decus mulierum 307d
Defectores 325b
Defunctorum ſuffragia 70dt
Delectatio 288d
Deliberatiuæ orationes 57b
Deliberatio 76bt
Deliciæ 78dt 290a
Deliciæ ſpirituales 83bt
Delphi 144c
Delphicum oraculum 249c
Demades 141a
Dæmones 247a 210b 54cd 34t.
Dæmonum ſocietas 247d
Dæmones boni & mali 247d
Dęmonum ſtatuæ 245c
Dęmonum genera 55dt
Dęmonum prælationes 56at
Dęmonum ſpectra 56at
Dęmonum poteſtas 56at
Dęmones boni 55ct
Dęmon proprius 55ct
Dęmonum inuocatio 56bt
Dęmonũ deluſiones 56at 247d
Dęmonum ſacra 56bt
Demonſtratio logica 46d
Denarius numerus 74b
Deriſio 281a 74ct
Deſiderium 268d 78bt
Deſideria ſancta 61bt
Deſidia 82ct 296a
Deſpectus 281a 74ct
Deſcenſus ad inferos Chriſti 48dt
Deſperatio 82dt 69dt 273d 295b.
Deſperatio ad deum 85ct
Detractio 74ct 281a
Deuotio 60dt 70at
de Deo tractata in libro ſententiarum 42dt
Deo propria quæ 50ct
Deus 244d
Deus mens 421bt
de Deo loci 41bt 24at
in Deo omnia 42bt
Diuina nomina 244d
Dei natura 41ct
Dei poteſtas 245b
Dei trinitas 41ct
Deus incomprehenſibilis 41ct
Deus ubique 42bct
Dei membra 42ct
Deus pater 42ct
Dei deſcriptiones 41dt
Deus Platonis 244d
Deo quę temporaliter cõueniũt (42b
Dij uarie dicti 246c
Dij Romani 12 256b
Dij penates 248a
Deorum nomina 249a
Deorum generationes 246a
Deorum cultus 246a
Dij græcorum 246b
Deorum imagines 245b
Deorum multitudo 245d
Deorum arbores 256b
Deorum ſuperſtitio 245c
Deorum genealogiæ 245c
Dij 245b
Deorum nomina 246b
Deos facere 248b
Deorum feſta 257b
Diabolo ſe inſignare 66at
Diabolus 55dt
Diaboli caſus 55dt
Diaboli ſeruitium 73dt
Diaboli malitia 56bt
Diaboli tentatio 81bt
Diabolo reſiſtendum 56ct
Diacones 89dt
Diadema 173a
Diadema regni 314d
Dialectica 44a
Dialecticæ authores 44b
Dialecti græcorum 36d
Dialogi 67a 32a
Dialogorum ſcriptores 154ct
Dialogi Græci 38c
Dialis flamen 252c
Diana 250c
Diarium 94b

Diaulum 79b
Dicacitas 300c 317b
Dicta ſapientũ 285a
Dicteria ueterum 299b
Dicteria Laconica 285d
Dictator 316b
Dictionariũ utriuſq; Iuris 338a
Dictionaria 10d
Dictionaria biblica 9bt
Dierum longitudo 88d
Dierum ratio 94a
Dierum ſuperſtitio 93c
Dies boni Iud. 16ct
Dies atri 105a
Dies Critici 67b
Dierum diſcrimen 106b
Difficilia 275b
Diffidentia 273d
Digamia 344b 103dt
Digeſtorum libri 330a
Digeſti ueteris exp. 334b
Digeſti noui explanatores 334d
Digitorum magica 102d
Dignitas 268b 344d 80ct
Dignitatum fuga 80at
Diſtatio 82ct
Diligentia 295c
Dilectio 297b 270a 72at
Dilectio dei & proximi 67dt
Dilectionis ordo 72bt
Diluuium 120c 192a 21at
Dijudicatio 76at
Dionyſius 160a 249d
Dionyſius tyrannus 315d
Dioſcuri 250d
Diplomata 319d
Diſciplina 80bt 1d 318a 305a
Diſciplina Chriſtiana 3bt
Diſciplina eccleſiaſtica 87dt
Diſcendi ratio 5a
Diſcipuli 5c
Diſcordia 272c 74dt
Diſcretus numerus 76a
Diſcretio 76at 282d
Diſſimulare 280c
Diſſimulatio 300d 283d
Diſpenſatio dei 51dt
Diſputationes 44a
Diſputationum authores 330d 152dt
Diſputationes pro Lutheranis 123dt
Diſputationes doctorum utriuſque Iuris 346c
Diuitiæ 267a 81at
Diuitiarum amor 75bt
Diuitiæ ſpirituales 83bt
Diuitiarum uanitas 81at
Diuitiæ ut diſpenſandæ 81t
Diuitiarum contemptus 80at
Ditiſſimi 267b
Diuinatio 217c 100a 73dt
Diuina 246b
Diuina eſſentia 42at
Diuina adipiſci 84ct
Diuinorum compendium 53bt
Diuortium 104ct
Diuortij ritus 306d
Docendi ratio 5a
Doctrina 298c 1d & 3at
Doctrina Chriſti 47bt 3at
Doctrinæ honor 3b
Doctrina cum probitate 3a
Doctrina noua & uetus 123ct
Doctrina ſcholaſtica 91at
Doctrina quo referenda 5b
Doctrina eccleſiæ 87dt
Doctores 5c 89dt 344d
Doctores eccleſiæ 87dt 90dt
Doctores euangelij 93at
Docti uiri 3ct
Doctoratus 5d
Doctrinæ fructus 3b
Dodecachordi Glariani capita 85cd
Dogmaticæ definitiones 151dt
Dolor 66dt 273a 79ct
Doloſi 280c
Dolus 74ct
Domeſtica 303d
Domeſtica inſtrumenta 310b
Domus dei 87dt
Domus cœleſtis 96d
Domus ut diſponenda 310b
Domus apientiæ 87dt
Domuum partes 169d
Dominium 313b
Domini 308a
Dominica dies 106ct
Dominicani 96dt 27ct
Domitianus cæſ. 125a
Donum 60dt
Dona regalia 279a
Dona ſpiritus ſancti 60dt 50at
Donatio Conſtantini 91ct
Donandi ratio 278d
Dormitatio 296a
Dotes corporis 80dt
Dos 306c
Dotes ſanctorum 83at
Duodenarius 74c
Duodecim tabulæ 319a
Duumuiri 316d
Dubium 282d
Dubia hiſtoria 161b
Dux 327b
Ducum memoriæ 327b
Ducum nomina 327c
Duces philoſophi 327c

E

Ebrietas in ſacris 256c
Ebrietas 78dt 292a
Ebrietatis mala 292b
pro Ebrietate 292b
Echo 213b
Eccleſiæ gradus 87ct
Eccleſia primitiua 87ct
Eccleſiæ mores 87dt
Eccleſiæ officium 87dt
Eccleſiæ authoritas 343c 87dt
Eccleſia 133ct 105at 87bt
Eccleſiarum mutatio 87dt
Eccleſiæ terrarum rebellionis hiſtoria 137at
Eccleſiæ propugnaculum 108at
Eccleſiæ ſtatus corruptus 108at
Eccleſiæ 7. gradus 89ct
Eccleſiæ Vitenbergenſis ritus 105bt
Eccleſiæ reformatio 88at
Eccleſiæ ruina 88at
Eccleſia catholica 87bt
Eccleſiæ doctores 87dt
Eccleſiæ unitas 87ct
Eccleſiaſtica libertas 87ct
Eccleſiæ poteſtas 91ct
Eccleſiæ caput 87ct
Eccleſiæ ſenium 87ct
in Eccleſiaſten expoſitio 26ct
Eccleſiaſtica 88ct
Eccleſiaſtica dogmata 4at
Eccleſiaſticorum uitia 8d
de Eccleſia dei loci 25a
Eccleſiaſtica authoritas 91ct
Eccleſiaſtici libri expoſitiones 27ct
Eccleſiaſtica hierarchia 87ct
Eccleſiaſtes 93ct
Eclipſis 92a
Edacitas 291c
Edacium catalogus 291c
Edictum 319a
Ediſſenæ urbis hiſtoria 137t
Educatio puerorum 305a 305b
Elatio 292d
Electio 275a
Electio epiſcoporum 88ct

Electio dei 52bt
Electio 57dt
Electio magiſtratuum 313c
Electio prælatorum 90ct
Elegantiæ grammaticæ 10a
Elegantiæ Latinæ linguæ 30c
Elegiaci poetæ 68c
Elegiæ poetarum 68b
Elementum 186c
Eleemoſyna 73bt
Eleemoſyna eccleſiaſtica 87dt
Elenchi dialectici 47c
Eli 137dt
Eloquentiæ laus 50a
Elucidaria 11c
Emblemata 284d
Emptio 320a
Emptio reddituum 92bt
Emendatio 61at
Ens & Vnum 243a
Enthymema 50c
Epicedia 69b
Epinicia 326a
Epigrammata Latina 72a
Epigrammata 70d
Epigrammata Græca 71a
Epiſcoporum ordines 90at
Epiſcoporum electio 88ct
Epiſcoporum poteſtas 91ct
Epiſcopi praui 90bt
Epiſcopalis ſtatus 90at
Epiſcopi officiũ 90at 343dt
Epiſtolarum Pauli expoſitores 34c
Epiſtolæ ad Romanos expoſitores 35at
Epiſtolæ apocryphæ 37ct
Epiſtolæ philoſophicæ 243d
Epiſtolæ carmine 67d
Epiſtolæ theologorum 153bt
Epiſtolarum authores 32c
Epiſtolarum genera & formulæ 32d
Epiſtolæ Græcæ 38d
de conſcribendis Epiſtolis 32c
Ephemerides 94d
ad Epheſios epiſtolæ expoſitiones 36a
Epheſus 152d
Epicurei 242a
Epicuri felicitas 264a
contra Epicureos 121at
Epiphaniæ 106dt
Epiphania Chriſti 49at
Epirus 143a
Epitaphia filiorum 304b
Epitaphia citharædorum 83c
Epitaphia 57a 69d 323b
Epitaphia recentiorum 70a
Epitaphia philoſophorum 3c
Epithalamia 69c
Epitheta poetarum 60b
Epulum 321c
Epulones 78dt
Equi 325d
Equeſtris ordo 318c
Equites 235c
Equitatio 171c
Eremitæ fratres 96dt
Eremitæ noui 96dt
Eremitica uita 94bt
Error 63dt 276b
Erroris potentia 286d
Erubeſcentia 77bt
Eſau 138at
Eſdræ libri expoſitores 27bt
Eſſentia 242d
Eſſentia quinta 185a 174a
Ethice 262c
Ethicorum libri 262c
Etymologia Græca 36d
Etymologia 10c
Euangelium 8ct 28ct
in Euangelia 4. qui ſcripſerint 28dt
in Euangelia & Epiſt. qui ſcripſerint 30at
Euangeliorum quædã, qui ſcripſerint 29at
Euangeliorum harmoniæ 29ct
Euangeliorũ quæſtiones 29dt
Euangelij doctores 93at
Euangelica demonſtratio 4at
Euangelij prædicatores, 93bt
Euagatio 82bt
Eubulia 282d
Euchariſtia 99ct 134bt
Euchariſtiæ ſacrificium 99dt
Europa 123b 115d
Europæ regiones 111c
Euentus 283c
Exaltatio 83at
Exceſſus 274d
Excommunicatio 346a 93at
Excommunicatio 92at
Exconſules 317a
Excuſare 57b
Exemptiones 343c
Exemplum 284b
Exempla uitæ bonæ 60ct
Exempla ex ſacris 10at
Exempla mala 63dt
Exemplum bonum 59dt
Exercitus 328b
Exercitatio 296c
Exercitium ludorum 17b
Exercitium 179dt
Exequiæ 107bt
Exitus 283b
Exitus animæ 57ct
Exilium 266d 320b
Exhortationes ad monachos
Exhortatorium 82at (95at
in Exodum ſcriptores 21at
Exomologeſis 103bt
Exorciſmus 56bt 89dt
Exorciſta 89dt
Exorciſmi uarij 105ct
Experientia 282d 296c
Expeditiones 328b
Extrauagantiũ tractatores in iure Ciuili 335d
Extremum iudicium 49at
Ezechielis commentaria 22dt

F

Fabatiæ Calendæ 93d
Fabulæ 53c
Fabula in genere 65c
Fabularum ratio 286a
Fabularia 11c
Fabularum allegoriæ 246c
Fabuloſæ hiſtoriæ 160c
Fabulæ Aeſopi 286b
Fabulæ diuinæ 246c
Fabulæ poeticæ 61a 286a
Fabri 170a
Fabrorum inſtrumenta 170a
Facetus ſermo 299a
Facetiæ 299a 285d
Facilitas 275b
Facta ſapientum 285a
Facundia 50a
Fallacia 280c 300b
Fallaciæ mulierum 74ct
Farina Iud. 17at
Fama 80ct
Fames 265b 211b
Familiaritas 72ct 75at 296c
Famulorum officia 308b
Faſces 316b
Faſcinatio 103d
Faſti dies 93c
Fauor 298b
Fauſti dies 105a
Fauores 72ct
Fatum 183b 248c 52at
Februarij feſta 259c
Fecialis 255d 325a

GOTTFRIED WILHELM LEIBNIZ BIBLIOTHEK
NIEDERSÄCHSISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Signatur: Leibn. Marg. 64:2, Stück 2, [346] - -
PUBLIC DOMAIN

Felicitas 63c 83at
Felicitas piorum 81at
Feriæ 345c 106bt
Ferrum 195d
Ferraria 135a
Feſtorum ſuperſtitio 106ct
Feſtorum abrogatio 106ct
Feſta Domini 106ct
Feſti dies 106bt
Feſta gentilium 257b
Feſta ſanctorum 106ct
Feſta menſium 259c
Feſtorum catalogus 257b
Feſta parua Iudæorum 16ct
Feruor 79bt
de Feudis doctores 335c
Feudalia cum ſcriptoribus 335d
Fides 277d 67ct
Fidei ſimplicitas 69at
Fidei utilitas 69bt
Fides antiqua 3ct
Fides ciuilis 71bt
Fidei efficatia 69bt
Fidei neceſſitas 69bt
Fidei tractatio 69ct
Fides catholica 3bt 1at
Fides iuſtificans 83dt
Fides reſurrectionis 84at
Fides & gratia 53ct
Fides publica 278a
Fides ſine operibus 69ct
Fides & opera 69at
Fides iuſtificat 69bt
Fides cõtra gentiles aſſerta 3bt
Fides contra hæreticos 68dt
Fides contra Iudæos 68dt
Fidei articuli 68dt
Fides & ſcientia 69at
Fides & ratio 69at
Fides & leges 69at
Fidei myſteria 69at
Fides recta 68bt
Fides Chriſtiana 68ct
Fides & ſymbola 68ct
Fides Iudæorum 68ct 297b
Fidei confeſſiones 68dt
Fidelitas 277d
Fiducia 273c
Fiducia bona & mala 79bt
Fideiuſſor 345a
Fiducia loquendi 299c
Figuræ numerorum 76b
Figuræ orationum 53b
Figuræ grammaticales 10a
Filij 304a
Filiorum inſtitutio 162dt
Filiorum educatio 305bc
Filiorum correptio 62dt
Filij dei 61bt
Finis 283b
Filiolæ inſtitutio 62dt
Fiſcus 321a
Fiſcalia 331a 346a
Fiſtula 83d
Flagella 81bt
Flagella dei 85bt
Flagitium 276b
Flamines 255d
Flandria 139c
Fletus 273a 67at
Flores ex doctis 285b
Flores 197b
Florentia 134b
Flumina 110d 187c
Fluminum tranſitus 327d
Folia 205b
Fontes 187c 110cd 192b
Forma 289b 183a
Fornicatio 79at 290c
Fortes uiri 293c
Fortes fœminæ 293c
Fortitudo 79bt
Fortitudo mala 82at
Fortitudo bellica 293b
Fortitudo ſpiritualis 79bt
Fortitudo 265a 293b
Fortitudo adulterina 293c
Fortuna 80dt 265b 277c
Fortunæ mutatio 265a
Fortuna proſpera 265d
Fortuna dea 250d
Fortuna 266a
Fortunæ remedia 265d
Fortunæ aduerſa 266b
Forum 312c 168dc
Francia 135d
Franconia 138c 135d
Franciſcani 96dt
Fratres 304c
Fraternitas 96dt 72ct 304c
Fraternitas roſarij 96dt
Fraterna concordia 72dt
Fraternitas Chriſtiana 87bt
Fratriarum lex Iud. 16ct
Friſia 139c
Fœciales 325a 255d
Fœlicitas, uide Felicitas.
Fœminæ Chriſtianæ inſtitutio 63at 306b
Fœminarum mores 63at
Fœminarum laus 307d
Fœminarum fugillatio 307d
Fœnum 179a
Feritas 280a
Fœneratores 75bt
Fœnus 75bt
Formido 295b
Formoſi 289c
Fraus 74ct 280b
Frena 170b
Friderici imperatores 127a
Frigus 188b
Frondes 205b
Fructus 197c 345a
Fruges 197c
Frugi uictus 175d
Frugalitas 76dt 287c
Fruticum catalogus 197d
Frutices 197d
Fucus 74ct 280c
Fuga ſæculi 80at
Fuga laudis 80at
Fugæ Chriſtianorum 82bt
Fuga in perſecutione 81dt
Fugitiui ſerui 308d
Fugã 295b
Fugienda 296a
Fulgur 190a
Fulmen 190b
Funebres cõciones 107bt 56d
Funera 69d 323a
Furor 214a 76bt
Furor poeticus 59c
Furor diuinus 83dt
Furtum 282b 75bt
Furtum honeſtum 282b
Futura contingentia 52at

G

Galatia 153d
Galatarũ epiſtolę expoſitio 35dt
Galliarum urbes 136d
Gallia ciſalpina 112b
Gallia 135d 115c 113a
Galliarum reges 136a
Gallica lingua 35b
Garrulitas 300d
Gaſtrimargia 78dt
Gaudia cœleſtia 84ct
Gaudium 66dt 273b
Gaudium animi 83bt
Gehenna 86ct
Gemitus 66dt
Genua 135b
Gemmã animæ 57ct
Gemmarum luxus 291b
Gemmæ 193b
Genius

GOTTFRIED WILHELM LEIBNIZ BIBLIOTHEK
NIEDERSÄCHSISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Signatur: Leibn. Marg. 64:2, Stück 2, [347] - -
PUBLIC DOMAIN

Genius 248a
Gentium mores 110d
Gentium miracula 110d
Gentiles ut uincendi 121at
Gentium uocatio 87bt
Gentium scripta contra Christianos 121bt
Gentiles superstitiones 105a
Gentilium improbatio 121at
Generosus animus 293d
in Geneſis librũ expoſitores 19dt 20bt
Genethliaca carmina 69c
Genethliaca 56d
Generatio 188c
Geographia 109c
Geomantia 104d
Geometriæ inuentio 77c
Geometriæ dignitas 77c
Geometria militaris 77c
Geometria practica 78c
Geometria 77c
Geometricæ menſuræ 79c
Geometriæ elementa 77c
Geodaeſia 79a 78d
Georgica 62d
Germania 117a 137c
Germania inferior 139b
Germanica lingua 35c
Germanicæ nationis grauamina 92at
Germanorum reſp. 312b
Germanorum principum hiſtoria 137at
Germanorum admonitio à Luthero 123ct
Geſtatores 180c
Getæ 139d
Gladiatoria 18a
Gladiorum nomina 326c
Gladius duplex, proprie 91b
Gladius duplex 107ct
Gloria bona, mala 268b
Gloriæ contemptus 287c
Gloria mundi 80dt
Gloria uana 78bt 80ct
Gloriatio 292d
Gloria æterna 84dt
Gloria 80ct
Gloria inanis 292c
Gloria uera 80ct
Globus coſmographus 90b
Gnathonicus 301c
Gnomæ 282d
Gorgias 145d
Gothorum bella 139c
Gratia 278c
Grandimontenſis ordo 97at
Gratia & arbitrium 53ct
Gratia dei 82dt 35bt
Gratia naturalis 50b
Gratia & natura 53bt
Gratia Chriſti 47bt
Gratiarum actio 56d
Gratias agere deo 70bt
Gratiæ deæ 251a tres, 298b
Graduum commendatio 5d
Grammaticæ rudimenta 7d
Grammaticæ abſolutiones 8c
Grammaticæ Græcæ authores
Grammatici 6c (36a
Grammatica 6c
Grãmaticorum cõtraria ſcripta
Grando 190a (31d
Gratitudo 279b 73bt
Gratulatio 56c
Grauiter dicta 294c
Grauitas 294c
Græcia 142d 111d
Græcæ linguæ laudes 36a
Græcæ dictiones 37d
Græcolatinum lexicon 37c
Græcorum dialecti 36d
Græcorum ritus 142d
Guelfi & Gibellini 344c
Guelfus 135a
Guſtus ſpiritualis 83bt
Guſtus 213d
Gubernatio dei 52dt
Gula 291b
Gymnaſia 312c

H

Habitationes Iudaicæ 17bt
Hæreditas 309b
Hæreſes 108at
Hæretici 346a
Hæreſum ortus 109at
Hæretici, ſi occidendi 109c
Hæreticorum ſingulorum hæreſes propriæ 126bt
De fide Chriſtiana t
Sacra ſcriptura t
Nouo teſtamento 127at
Deo ſimpliciter 127at
Duobus principijs 127ct
Perſonis diuinis 127dt
Chriſto 128t
Spiritu ſancto 129at
Gratia dei 129bt
Prouidentia 129bt
Mundo innumerabili t
Mundo non creato à deo t
Spiritibus t Angelis t
Hæreticorũ inquiſitiones 107bt
Hæreticorum catalogus ad ordinem alphab. 110t
contra Hæreticos omnes 4bt
cõtra Hæreſes ſcriptores 108bt
Hannibal 149d
Harmonica 82a
Harmonia mundi 52dt
Haſta 326c
Hebraicæ linguæ laudes 38d
Hebræorum libri ſacri 40b
Hebraici libri præter biblicos
Hebraica biblia 12ct (41b
Hebraicæ grammaticæ 39a
Hebraica rudimenta 38d
Hebraici doctores, & eorum libri 40a
ad Hebræos Pauli epiſtolæ expoſitores 36dt
Helena 149b
Helia 138at
Heluetia 138a
Heliogabalus C. 125d
Helluones 291c
Heinrici Cæſares 127a
Hephæſtio 141b
Herbæ 196b
Hercules 251a
Herodes 154d
Heroes 248a
Hetruſca diſciplina 103d
Herus 310d
Hetruria 134b
Hierarchia 55bt
Hieronymiani 97at
Hieroſolyma 113d
Hilaritas 273b
Hirſaugienſi monaſteriũ 96bt
Hiſtria 140a
Hiſtriones 176c 18b
Hiſpaniarum urbes 137b
Hiſpaniæ reges 137a
Hiſpania 137a
Hiſtoria 120a
Hiſtorici Græci 120d
Hiſtorias Eccleſiaſticas qui ſcripſerint 136at
Hiſtorias aliquot gentium qui ſcripſerint 136ct
Hiſtorias uniuerſales qui ſcripſerint 136at
Hiſtoriæ ueteris teſtamẽti iuxta Comeſtorem 137ct
in Hiſtoricos lib. biblicos ſcriptores 21dt

GOTTFRIED WILHELM LEIBNIZ BIBLIOTHEK
NIEDERSÄCHSISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Signatur: Leibn. Marg. 64:2, Stück 2, [348] - -
PUBLIC DOMAIN

Historici Latini 121b
Hollandia 139c
Homerus 115c
Holocausta 98ct
Homo 56ct 233d
Hominis creatio 56ct
Hominis dignitas 57at
Hominis Christiani officium 60ct
Homo interior 83at 261at
de Homine loci 24c
de Homine & eius corpore dt
Homo sine religione 85ct
Hominis uita 57at
Homo imago dei 57at
Hominis lapsus 64ct
Homo interior & exterior 57at
Hominis miseria 57at
Humani generis captiuitas & redemptio, 53dt
Humanitas 2a 299c 23at 278ab
Humana quomodo iudicanda 54bt
Homicidium 282a 75at
Honor 80ct 368a
Honor literarum 3b
Honorare sanctos 70dt
Honestum 71bt
Honestas 277d
Honoris contemptus 80at
Honor papæ 91bt
Horarum ratio 94a
Horæ planetarum 96d
Horæ canonicæ 105ct 39bt 343d 70at
Horarius annulus 91b
Horometrum 91a
Horologia 91a 79b 178a
Horologiographa 91a
Horoscopium 68b
Hortensia 178d
Hospitium 279b
Hospitalarij 344a
Hospitalitas 73at 279a
Hostiarij 89dt
Hostia 100bt
Hostiæ gentilium 257a
Huldrychi Zuinglij defensio 123dt
Hydrologium 91b
Hyems 189a
Hyperborei 157a
Hypocrisis 300c 73dt
Hymnorum species 82a
Hymni 39cdt 105ct
Hymni Christianorum 68a
Hymni Germanici 40at
Hymni gentilium 68b
Humilitas 287c 76dt
Humiliatorum ordo 97at
Humor 188c
Huni 139d

I.

Iacob 138at
Iacobi apostoli epistolã qui exposuerunt 36dt
Iacobi maioris uita 138dt
Iactantia 292c 78dt
Iactura 266c
Iacula 326d
Ianus 251d
Ianuarij festa 259c
Ianuarius 93b
Ida 152a
Ideæ 242d
Ideæ rhetoricæ 52c
Ideæ musicæ 81d
Idiomata scripturæ sacræ 9at
Idololatria 245b 73dt
Idola & idololatra 105dt
Idus mensium 43d
Ieiunia 134ct
Ieiunium 102at 77at 287d
Ieiunium ecclesiasticum 77b
Ieiunium Christi 47ct
Ieiunia ecclesiastica 102bt
Ieiunia Iudaica 16ct
Ieremiæ expositores 22ct
Iesuatorum ordo 97at
Ignauia 82bct 133t 295b 296a
Ignis 187a
Ignium miracula 189c
Ignoratio 28d
Ignorantia 76bt
Ignorantia docta 284b
Ignoscere 278a
Ilium duplex 151d
Ilithyia 251d
Illusio nocturna 79at
Imagines 169b 175ab
Imago Christi 106at
Imagines sanctorum 70dt
Imagines maiorum 318c
Imagines heroum 122c
pro Imaginibus 105dt
Imaginum adoratio 105dt
Imagines in templis 105dt
Imagines ueterum 123d
cultus Imaginum primus apud Christianos 105dt
Imagines planetarum 100c
Imaginatio 214b
Imago Alexandri 141a
Immanitas 280a
Imitatio & stilus 31b
Imitatio Christi 4at
Imitatio 284b
Imbelles 295b
Immunitas ecclesiastica 91dt
Imbres 189d
Impar numerus 75d
Imperium 313b
Imperij iura 31 4b
Impatientia 295a
Imperator 315a 327b
Imperatorum molestiæ 314a
Imperatores orientis 126d
Imperatores occidentis 126d
Imperatores Romani 123b
Imperitia 286d
Impatientia 82bt
Impœnitentia 65dt
Impietas 66at 73ct
Impietas 244c 279d
Impietas in domino 76bt
Imprudentia 286c 76bt
Imposturæ 280c
Improbitas 276b
Impudentia 289d 78bt
Impudicitia 290b
Impunitas 320a
Immortalis deus 41ct
Immortalitas animæ 216b
Immunitas ecclesiastica 343c
Immundicia 78dt
Inauspicata 104a
Incantationes 103d
Incertitudo 76ct
Incestus 79at 291a
Inconstantia 295a 133at
Incontinentia 289c 78at
Inclusarum uita 97bt
Incredulitas 73ct
Increpatio 80bt 299d
India 156d
Indignatio 274a
Indiscretio 286c
Inducia 325a
Indoles 214c
Indoles bona 62dt
Indulgentiæ 343d 291b 92dt
Indumenta 172d
Industria 295c 295b 283a
Indices Typographorum 21b
Indices celebriores 21ab
Indices bibliothecarum 21b'

GOTTFRIED WILHELM LEIBNIZ BIBLIOTHEK
NIEDERSÄCHSISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Signatur: Leibn. Marg. 64:2, Stück 2, [349] - -
PUBLIC DOMAIN

Indices in biblia 9dt
Indices in epistolas & euangelia 10at
Indices in authores 152a
Indices Græci 37a
Indices ut fiunt 19d 21c
Inertia 296a
Infantes baptisandi 99bt
Infantes 304d
Inferorum pœnæ 86ct
Inferi 258b 86ct
Inferorum supplicia 258c
Infidelitas 73ct 66at
Infinitum 183d
Infirmitas 80dt
Inforciati tractatores 334d
Ingluuies 78dt
Ingenium 214c
Ingenui 308d
Ingratitudo 281a 75ct 279c
Iniuria 74at
Iniuriæ memoria 75at
Iniustitia 279d 132at 73ct
Inobedientia 280c 74at 318a
Innocentia uera 60dt
Innocentia perdita 64at
Innocentia 277d 71bt
Innocentum natalis 138ct
Inopia 81at
Inimicitia 272d 74dt
Iniuria 280b
Iniuriarum neglectus 293b
Immolationes Iud. 17at
Inquietudo 264b
Inquisitio diuinorum 54at
Inscitia 1d 286d
Insecta 233b
Insensibilitas 286c 83at
Insidiæ 328a 280c 74ct
Insipientia 286c
Insolentia 293a 78ct
Insomnia 106a
Inspiratio dei 100b 53bt
Instabilitas 295a 82bt
Institutio Christiana 3dt
Instituta religiosorum 94ct
Instituta 330a
Institutorum expositores 334a
Institutio puerorum 305ab
Insulæ 114c
Insulæ mediterraneæ 157d
Intellectus 215b
Intellectus diuinus 41dt
Intentio bona 60at
Interdictum 92dt
Intelligentia 75dt
Intemperantia 78at 289c
Intempestiua 283a
Intentio 274d
Intercessio sanctorum 71at
Interdictum 102at 330b
Internecio 266c
Interpretes Græci bib. 13at
Intimiditas 293b
Inuentarium 346c
Inuentores 19a
Inuentarium iuris 337d
Inuerecundia 289d
Inuectiuæ 57c 53d
Inuidia diaboli 56ct
Inuidia 280d 74ct 272c
Inuocatio sanctorum 70dt
Ioannis euangeliũ qui exposuerint 33bt
Ioannis epistolæ à quibus expositæ 37at
Ioannes Baptista 138dt
Ioannes euangelista 138dt
Iob 138at
Iobi expositores 23dt
Iocandi genera 299a
Ioci & seria 285d
Iocandi ratio 299a
Ionia 152d
Iosue qui tractarint 22at
Iosue 138at
Ioseph 138at
Iosephina 138dt
Iouis transformatio 252d
Ira 67bt 273d
Ira dei 54at
Ira dei in peccatores 85bt
Ira 214a 272c
Iracundia 274a
Iris clementiæ signum 53at
Iris 190c
Irrisio 281a
Ironia 300d
Isis 251d
Istria 113a
Itineraria 110d
Irregularitas 94ct
Isaac & anima 138at
Isaiæ explicatores 22ct
Ischomachus 310c
Italia 127c 112b
Italia ultra Romam 128a
Italica lingua 35b
Iubilatio 273c
Iubileus Romanus 106dt
Iudæ & Simonis uita 138dt
Iudæa 154d
Iudæorum doctrina 17dt
Iudaici ritus 105at
Iudæorum hæreses 121bt
Iudaicarum historiarum scriptores 136ct
Iudæorum theologia 15ct
Iudæorum perfidia 121ct
Contra Iudæos qui scripserint 121cdt
Iudas traditor 138dt
Contra Iudaizantes 122bt
Iudæorum infantes 344a
Iudæ epistola tractata 37bt
Iudicum qui exposuerit 27ct
Iudith 138at
Iudicium 317b 76at
Iudicia dei 54at
Iudicum libri expos. 22at
Iudicia hominum 74at
Iudicia Iud. 16dt
Iudicium extremum 49bt
Iudicialis oratio 57b 331a
Iudicia natiuitatum 68a
Iudicia astrologica 96b
Iudicium ultimum 84bt
Iudicia humana 71bt
Iudices 317b
Iudicia 345b
Iudices pedanei 317c
Iudicialis lex 107dt
Iudex ecclesiasticus 90ct
Iudicium generale 49bt
Iuge sacrificium Iud. 17a
Iugum Christi & diaboli 63b
Iulius Cæsar 324c
Iulij festa 260b
Iumenta 220d
Iunij festa 260a
Iuno 252a
Iupiter 252a
Iuramenta 320d 71ct
Iurgium 74dt
Ius ciuile 318d
Ius Canonicum 336b
Ius 318c
Iusiurandum 320d
Iurisdictio 345b
Iuris ciuilis partes ordinarias q tractarint 334b
Iuris ciuilis totius expositores 333c
Iurisconsulti ueteres nominantur (331c
Iustum 277a
Iustitia 67bt 277a
Iustitia dei 53d 54at
Iustitia diuina 67bt

Iustitia humana 71b t
Iustitia erga deum 131d t
Iustitia ciuilis 317c
Iustitiæ descriptiones 342a
Iuuentus 219a 304d
Iuuentutis speculum 284d
Iustificatio 83d t 53d t
Iustificationis effectus 84a t
Iusiurandum 345d
Iuuenum uicia 64a t

L

Labor 79c t 295b
Labor improbus 295c
Labyrinthi 168c
Lac 176b
Lacedæmoniorum resp. 312b
Lacedæmonij 148b
Lachrymæ 272d 66d t
Laconica 148b
Laconicæ leges 319c
Lactaria 176b
Lacteus circulus 89c
Lactea uia 189d
Lactuca 176b
Lacus 187c
Lætitia 273b
Lætitia inepta 294d
Lamiæ 344d
Lanarum genera 172d
Lapidarius 174b
Lapides 193a
Lapidum nomina 193d 235d
Lapis philosophorum 174a
Lapsus 64a t
Largitio 73a t 278d
Lasciuia 289d
Latina lingua 5c
Latinæ linguæ puritas & elegan tia 30c
Latrocinia Græcorum 282c
Laudatoriæ orationes 56a
Laudis contemptus 78c t
Lautitiæ 291b
Laus dei 70b t
Laus in genere 56a
Laus inanis 78b t
Lazarus pauper 139a t
Lectio scrip. sacrarum 10c t
Lectio uaria ludæorum in bib- lijs 12c t
Lectores 89d t
Legalis dialectica 342b
Legati 315b
Legati principum 344c
Lexicon Iuris ciuilis 338a
Lexica 11a
Lexica Græca 37a
Lexicon Hebraicum 39c
Legiones Romanæ 328b
Legionum insignia 327a
Legumina 197d
Lentitudo 274b
Lesbus 159a
Leue 78c
Leuitas 82b t
Leuitas mentis 294d
Lex Iudicialis 92d t
Lex annaria 319a
Lex uetus 8b t
Lex 318d
Lex noua 8b t
Lex humana 318d
Lex diuina 8b t
Leges Romanæ 319b
Leges uariæ 343b
Legislatores 319d
Legum interpretationes 342b
de Lege loci 23d
de Lege 8b t
in Leuiticum scriptores 21d t
Liberalitas 73a t 278c
Libere dicta & facta 293b
Liberi 304b
Liberi arbitrij tractatores 58a t
Liberorum educatio 62d t
Liberorum officia 304b
Libertas arbitrij 215a
Libertas 298d 318b 312d
Libertas animæ 58b t
Libertas ecclesiastica 343c 87c t
Libertas Christiana 106b 69b t
Libido 290b 79a t
Libidinosi 291a
Libido prodigiosa 290d
Libertini 309a
Libri 28b
Libri quot & quales legendi 4c
Libya 149c
Licentia 318a 276c
Licita 277d
Lictores 317b
Ligna scindere 168b
Lignum 205a 77d t 298c 63b t
Linguæ peccata 300b
Linguæ diuersæ 35a
Linguæ custodia 299d
Linguæ lapsus 79a t
Linguis tribus 5c
Linguarum studium 5c
Lis 74d t
Lites 301a
Litaniæ 105b t
Litera Pythagoræ 275b
Litera & spiritus 8c t
Literarum notæ 317c
Literarum utilitas 3b
Literarum contemptus 4a
Literatus 3b
Literæ 7a
Literæ bonæ 2d
Literis Græcis 36a
Literæ Aegyptiorum 150b
Lituania 129b
Liuor 208d 74d
Locus 283b 183c
Locus dei 42b t
Loca dubia 115b
Loca ex sacris scrip. 9a t
Loci dialectici 47a
Loci ex topicis 47d
Loci communes 23d
Locorum communium scripto res 27c
Locorum communiũ forma 23c
Locorum laudes 56c
Locorum uirtus 102c
Locutio 63b t
Locutio bona 60a t
Lollhardi 97a t
Longæuitas 218c
Loquendi ars 298c
Loquacitas 300d 79a t
Longanimitas 79b t
Longobardi 135b
Lucæ euangelij tractatores 32c t
Lucrum 267a
Lucrum ex scelere 281d
Lucrum bonum, malum 81a t
Lucrum bonum 175b t
Lucta 17d
Luctus 214b
Luctus 69d 66d t
Luctus mortuorum 107b t 266b
Luci 249a
Lumen dei 42a t
Ludus 294d 344c
Ludi 82c t 16d 17d
Ludi puerorum 305c
Ludicra scripta 294d 156b
Lugdunum 136d
Lumen 213a 243c
Lumina 185b
Luminũ usus in ecclesia 105b t
Luna 186b
Lunæ motus 91d

Lunæ

Lunæ lumen & macula 92a
Lunæ natura 96c
Lunæ obſeruatio 88b
Lunare horologium 92a
Lutheri defenſiones 123dt
Lutheranorũ ſcripta uaria 124ct
Contra Lutheranos ſcripta 124
Lux 213a (dt
Luxus uirorum 290a
Luxus uitæ 289d
Luxus aſiaticus 151d
Luxuria 79at 289d 78at
Luxus mulierum 290a
Lycaonia 153c
Lycia 153c
Lycurgus 149a
Lydia 153b
Lyſander 149b
Lyſimachus 141c

M

Machabæos exponunt 27ct
Machinæ bellicæ 326d
Macedonia 140b
Madrigali 84d
Magiſtri 89dt 5c
Magi tres Chriſtum adorantes 29bt
Magi orientales 138ct
Magia 161d 103a
Magia Aegyptiorum 150b
Magia naturalis 234b
Magorum ſcientia 241a
Magiſterium theologicũ 93bt
De magiſtratu loci 25c
Magiſtratus officiũ erga deum & homines 107ct
Magiſtratus 313a
Magdalena 139at
Magnanimitas 293c 79bt 293b
Magnetis uſus 91b
Magnificentia 279b 79 bt
ſuper Magnificat 29bt
Mahumetis epiſtolæ 123at
Mahometica ſecta 122bt
contra Mahumetanos 122cdt
Maij feſta 260a
Maieſtas Chriſti 47bt
Malum 266c 276a
Malum unde 52ct
Mali mores 276c
Mali timent bonos 85ct
Malacoſtraca 232a
Maledictio dei 85bt
Maledicentia 301b 74dt
Maledictio 74dt
Maleficia 346a
Manaſſes 158at
Mancipia 308a
Mammona iniquum 81at
Manſiones fil. Iſrael 21bt 138at
Manſuetudo 287b 72dt 76dt
Manubiæ 326b
Manus abluere 322d
Mantua 135a
Maria Magdalena 139at
Maria 114c
De diua Virgine laudes & carmina 40bt
Maria uirgo & mater 139at
Mariæ uirginis partus 29at
Mariæ uirg. conceptio 29at
Marcus euangeliſta 139at
in Marcũ qui ſcripſerint 32bt
Mardochæus 138at
Mare 191b 187d
Maritima 110d
Mars 252d
Martij feſta 259c
Marmora 194bc
Mariti officium 306d
Mariti electio 306d
Martyrologium 106dt
Martyrum catalogus 149at
Martyrum laudes 103bt
Maſculorum abuſus 291a
in Matthæũ qui ſcripſerint 31ct
Mathematica 73
Mathematica duplex 73c
Mathematicæ authores 73
Mathematica neceſſaria 73c
Materia 183a
de Matrimonio 134t 305d 99at
Matrimonium Chriſtianũ 306a
Matrimonij ſacramentũ 103ct
Matronæ officium 310c
Matrimonium ſacerdotũ 89bt
Matrimonium ſpirituale 103ct
Mauſolus 153b
Maturitas 76at 284b
Maximini perſecutio 137at
Maximilianus 127b
Maximiani perſecutio 137at
Mechanica 180a
Mechanicæ artes 167b
Mechanicæ quæſtiones 167d
Media 156c
Mediocritas 274d 287b
Medium tenendum 60at
Mediolanum 135c
Medea 154b
Medicina animæ 82at 57ct
Medicorum aſtrologia 67c
Meditatio 282d 83ct 76a
Meditationes 39ct
Melchizedec ſacerdos 89at 138at
Membranæ 330c
Memoria 218a 57c
Memoriæ artificium 57c
Memorialia bibl. 11at
Mendacium 300b 74at
Megara 144b
Mens 63bt 215b
Mentis regimen 61bt
Mentis elatio 78ct
Mentis motus 215d
Menelaus 149b
Mendicantes religioſi 95ct
Mendicitas ſpiritualis 77a
Mendici 268a
Medicantium fratrum res 95ct
Mendicantes ualidi 85ct
Menſæ 322c
Menſæ ſecundæ 322c
Menſa logiſteria 74a
Menſa ſacra 322c
Menſium numina 256b
Menſium ratio 93b
Menſium feſta 259c
Menſes Græcorum 93c
Menſtrua Iud. 17bt
Menſuræ Iudaicæ 17at
Menſuræ 71bt 15b 321b
Menſuræ geometricæ 79c
Menſuræ communis apparatus 80
Mercurius 253a
Mercatura 176c
Meritum & præmium 59dt
Merita 59dt 278c 82dt
Merces operum 60at
Mercenarij 309a
Mercatores 180d
Meretrices 272a
Meritricia 176d
Meſſis 178a
Methaphyſica 239a
Metalla 173cd 194d
Metallorum artifices 170b
Metamorphoſis 61b 276b
Meteora 189b
Meteoroſcopia 90d
Metrorum differentia 60c
Methodus iuriſprudentiæ 342d 343a
Metra 52d
Metrorum ars 102a

GOTTFRIED WILHELM LEIBNIZ BIBLIOTHEK
NIEDERSÄCHSISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Signatur: Leibn. Marg. 64:2, Stück 2, [352] - -
PUBLIC DOMAIN

Metricæ artes 60a
Metropolis Saponiæ 137at
Metus 214a 273d 67at
Militia 324a
Militaris disciplina 325b
Midas 152b
Miles 344c
Milesij 153a
Milesiorum resp. 312b
Miles & literatus 3b
Militaris rei uocabula 324c
Militaris ars 167c
Militaria dona 326b
Militares uiri 324c
Militaris uita 107dt
Militaria 324a
Miliarium 79b
Militaria signa 327a
Militum electio 325c
Minæ 301a
Mineræ 194
Minoritæ 96dt
Ministri 308a
Ministri reipub. 180c
Ministri ecclesiæ 788ct 89bt
Minerua 253b
Minium 196a
Mirari 273b
Mirabilia in genere 30a
Miracula regionum 110d
Miracula Christi 47ct
Miracula dei 51at
Miranda 234c
Miscellanea 18cd 19a
Missa 101at
Missæ defensores 101bt
Missalia 101ct
Missarum cantus 82d
Missarum sequentiæ 101ct
Missa publica 101at
Missa priuata 101at
Missæ significatio 101at
Missæ sacrificium 101bt
Missarum dubia 101dt
Missæ canon 101bt
Miseria 266b
Misericordia dei 53dt
Misericordia 73at 673b
Mixtio 188d
Mititas 287c
Mithridates 154b
Modus studendi 342b
Modus in opere 60at
Modestia 288c
Moderatio 76dt
Moderatio animi 287b
Modorum diuisio 86a 269b
Modestia linguæ 299d
Mœchus 307c
Mœnia 312c
Mollicies 291b 295a
Molitores 176b
Monastica uita 94bt 94dt
Monachi boni 95bt
ad Monachos orationes 95at 269b
Monachi mali 95bt
Monachi Aegyptiorum 150b
Monastici abusus 94bt
Monachorum regulæ 94ct
Monachorum genera 95ct
Monachorũ reformatio 94dt
Monachorum uita 94ct 97bt
Moniales 110d
Montes 191b 345a
Mons pietatis 343c
Monarchia 314c 51at 90c 74a
Monarchia dei 41ct
Monalosphærium 103dc
de Monade 296a
Monochordum 85d 83c 86d 299d
Monitio 69d
Monodiæ 103dc
Monogamia 296a
Mora 345a 265a
Morbi 286c
Moria 305c
Mores gentium 59bt
Mores boni 305c 262c
Moralis philosophia 262c
Moralia magna 262d
Moralia Tulliana 284c
Morales sententiæ 275a
Moralis sylua 60dt
Mores Christianorum 63dt
Mores mali 62dt
Mores puerorum 296c
Morum contagio 284d
Moralia poemata 263b
Moralitates 262c
Moralia Aristotelis 8dt
Moralia bibliorum 293a
Morositas 319d
Mores gentium 85ct
Mors 218d 268d 85dt
Mortis meditatio 3a 86at
ad Mortem præparatio 269a
Mortis laudes 85dt
Mortis bona 85dt
Mors sanctorum 83bt
Mors spiritualis 85bt
Mors peccatorum 85dt 86at
Morientium speculum 269b
Mors Christi 47bt
Mortis imagines 86at
Mortes raræ hominum 113a
Mortuorum luctus 269b
Moriendi ars 86at
Mors mala 85dt
Morientium consolatio 86at
Mortis contemptus 85dt 293b
Mortificatio 60dt
Mortuorum reuiuiscentia 84bt
Mors multiplex 85ct
Mortis sententia 85dt
Mors communis 85dt
Mortis hora 85dt
Moses 138at
Moses filius Maiomon Iud. quæ tractet 18bcdt
Motus 183b
Mobilis primi motus 91c 245a
Motus cœli 185c
Motetti Italici 85a
Motetti 84b
Mulcta 282a
Mulier 307c 634t 233d
Mulier fortis 79bt
Mulieres claræ 113a
Mulierum laudes 307d 275d
Mulierum ornatus 308a
Mulierum illustrium in uet. test. catalogus 137ct
Mulierum uirtutes 63at
Mulierum uota 307d
Mulierum uitia 63at
Mulier mala 308a
Mulieres fugiendæ 77ct
Mulierum consortia 290d 63at
Mulierum stultiloquium 63at
Multiloquium 79at 300d
Mulieres doctæ 3c
Mulierum fortitudo 63at
Mulierum fides 63at
Mulierum pietas 63at
Multiplex numerus 76a
Mundi substantia 234c
Mundi duratio 235c
Mundi anima 234c
Mundi finis 84at 49ct
Mundi creatio 51ct 235c
Mundi amor 80dt
Mundi regnum 63dt
Mundi malitia 64at
Mundi contemptus 80at
Mundi uanitas 79dt 80dt

GOTTFRIED WILHELM LEIBNIZ BIBLIOTHEK
NIEDERSÄCHSISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Signatur: Leibn. Marg. 64:2, Stück 2, [353] - -
PUBLIC DOMAIN

Mundus sæculum 234c 184 abc 63dt
Munditia carnis 77bt
Munera 278d 75bt 346a
Munerum contemptus 74at
Munerum acceptio 74at 281d
Munerum corruptio 280c
Municipium 312d
Musæ à deo 3a 253c
Musæ nouem quid 86a
Musicæ Ideæ 81d
Musicæ authores 83a
Musicæ laus 81c
Musica triplex 81c
Mu arum inuenta 3d
Musarum abusus 4b
Musicæ origo 81c
Musica naturalis 81c
Musica syderum 89c
Musica pastorum 81d
Musica militaris 81c
Musica instrumenta 83b 81c
Musica figuralis 82d
Musica theorica & practica 82b
Musica Gregoriana 82d
Musurgia 83c
Murmuratio 74at 301b
Musca 56c
Muscarum certamen 69b
Mustum 208c
Mutilatio 265b
Mutabilitas 82bt
Mutuari 309b
Mysteria ecclesiæ 97dt
Mysterium redemptionis humanæ 84at
Mysteria Aegyptiaca 294a
Mysteria 256b
N.
Natalis dies 68c
Natiuitatum iudicia 68a
Natatio 17c
Natura 182d
Naturalia parua 216c
Nauium genera 172b
Naues Græcanicæ 143a
Nauale bellum 328b
Naufragia 172b
Nautica astrologia 67c
Nautica bupula 81b
Nautica 171d
Nazarei Iud. 16dt
Neapolis 128c
Necessitas 183b
Necessitas absoluta 106bt
Necromantica 103b
Negligentia 76ct 82ct
295d
Nemesis 253c
Neophytæ 89dt
Neptunus 253d
Nequitia 78bt
Nidi Iud. 17bt
Nihil 183a
Nilus 150c
Niniuitarum ordo 96ct
Nix 190a
Nobilitas 344d 318b
Nobilitas Christiana 80ct
Nobilitas germanica 318c.
Nobilium gestamina 318c
Nocturnalia 91b
Nocumentum 266b 318a
Nomen bonum 268c
Nomenclaturæ 15a
Nomina biblica 9at
Nomina diuina 41dt
Nomina Græca 149c
Nomina hominum 16c
Nomi musicæ 82a
Nonæ mensium 93d
Nouitij monachorum 94at
Notariatus 345b
Notarij 317a 345d 7b 65dt
Notæ literarum 74a
Notæ numerorum 103d
Notoria 335b
Nouellæ iuris 260d
Nouembris festa 74b
Nouenarius 107ct
Nouendiale sacrificium 304a
Nouerca 27dt
Noui test. editiones 256b 28bt
Noui testamenti expositores qui 95at 41at 189a
Nouitiorum institutio 68a
Nouissima 17c
Nox 182d
Nugæ 82ct 76ct 294d
Nugalia 300d
Nugatores 74a 73d
Numerandi abacus 328b
Numeratio in digitis 172b
Numeri inuentores 73d
Numeri poetici 60c
Numerus rhetoricus 52c
Numerorum potentia 74c
Numerorũ mystica nota 747c
Numerorum circulus 76c
Numerorum analogiæ 76a
Numerorum figuræ 76b
Numina mensium 93c
Numisma 321a
Nummorum species 309b
Nuptiarum ceremoniæ 258a
Nuptiarum laudes 306a
Nuptiarum leges 306a
Nuptiæ 305d 103ct
Nuptiæ quorundam 306d
Nuptiæ secundæ 344b
Nuptiæ spirituales 83bt
Nuptialia 56d 306c
Nuptiarum ritus 307b
Nymphæ 253d
O.
Obduratio 76bt
Obedientia 71bt 278b 303d
Obedientia ad ecclesiasticos 92cdt
Obeliscus 169a
Oblatio altaris 100bt
Obliuio 218b
Obmissio 82ct
Obsequium 278b
Obseruantia 62at
Obsessi 328a
Obsonia 175c
Obstinatio 293a 295b
Obtrectatio 281a
Occasio 283a 63bt
Occasio deus 254a
Occidere 282a
Occisio 75at
Occisiones Iud. 17at
Occulta 300a
Occupatio 295b 79dt
Oceanus 114c 187d
Ocium 82ct
Ocium inutile 80bt
Oculorum uitia 78bt
Ocium monachorum 95at
Octobris festa 260c
Octonarius numerus 74b
Odarum carmina 70b
Odium 62bt 272c 74dt
Odeum 83b
Odoratus 213c
Odores 213c
Oeconomica 303c
Oeconomiæ præcepta 309d
Officia parentũ & filiorum mutua 62dt
Officia ecclesiasticorum 88ct
Officia humana 263a

GOTTFRIED WILHELM LEIBNIZ BIBLIOTHEK
NIEDERSÄCHSISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Signatur: Leibn. Marg. 64:2, Stück 2, [354] - -
PUBLIC DOMAIN

Officia Ciceronis 263a
Officiales dominorum 344c
Officiȝ uices 279c
de Officiȝs 330d
Officium eccleſiaſticum 101dt
Oleum 178b
Olerum ſationes 179a
Omnipotentia dei 51at
Omina 101c
Olfactus 213c
Opera bona & mala 63bt
Opera 6. dierum Geñ. 20ct
Opera bona 59cdt
Opera dei 51bt
Operum bonorum neceſſitas 59dt
Operum merita 60at
Opes 267a
Opinio 214d 76at
Oppida condere 168b
Opportunitas 283b
Oppreſſio 279d
Oppreſſio bonorum 81dt
Opprobrium 301b
Optica 78d
Opus 274d
Oracula 258d
Orandi modus 70ct 70ct
Orandi tempus 70ct
Orare deum 70bt
Orare pro alȝs 70ct
Adorare deum 70ct
Oratio 70at 50b 52c 298c
Oratio cũ proceſſionibus 70at
Oratio eccleſiaſtica 70ct
Oratio pro defunctis 70dt
Oratio uaria 31b
Oratio Chriſti 47ct
Oratio ad angelos 71at
Orationes ueterum Latinorum 54b
ad Orationes 330b
Orationes Ciceronis 54b
Orationes Græcæ 54d
Oratiões Latinæ recentiorũ 55b
Orationes ad principes 55b
Orationis diuiſio 70at
Orationis dominicæ expoſitiones 30at
Orationum figuræ 53b
Oratores 53c
Oratorum uita 53
Oratio philoſophorum 5a
Oratorum laudes 50a
Orbis deſcriptio 110c
Orbis nouus 115a
Ordinandorum examen 95bt
Ordinatio eccleſiaſticorũ 89ct
Ordines eccleſiaſtici 88bt
Ordinis ſacramentum 88bt
Ordo 76bt 282d
Ordo charitatis 72bt
Ordo librorum bibliorum 11bt
Organa 83b
Organum Ariſtotelis 45b
Originale peccatum 64dt
Ornatus 288c 15d 77dt
Ornatus mulierum 291b 63at
Orthographia Græca 36d
Orthographia 9ab 11c
Oſcula 291b
Oſiris 254a
Oſtenta 101b
Oſtentatio 78ct 292c
Oſtracoderma 232b
Oſtraciſmus 320c
Otium 295d
Otium iners 295d
Otium militare 295d
Otium honeſtum 80at 296a
Ottones imperatores 127a
Oues eccleſiaſticæ 87ct
Oues curandæ 179b
Ouidȝ commentatores 63c

P.

Pacta 344d
Pædagogia 305a
contra Paganos 121at
Paeanes 326b
Palatium 168c
Palæſtina 113d
Palæſtritæ 17d
Pallium Chriſtianorum 105ct
Pan 254a
Panis genera 175d
Panis ſpiritualis 83bt
Pandecta 330a
Pandectæ biblicæ 9bt
Panegyrici 56b
Pannonia 139a
Pancratica 17d
Papa 91at
Papa eccleſiæ caput 91ct
Par numerus 75a
Parabolæ ex ſacris 10at
Parabolæ euangelicæ 29bt
Paradiſus 114b 20dt 84dt 133t
Paradiſus conſcientiæ 58dt
Paradiſus terreſtris 84dt
Paradoxa 156d
Parasiti 301c
Parcitas 281c
in Paralipomenon expoſi. 27bt
Parricidæ 304c
Parentum honor 304b
Parentes 303d
Parentalia 258b 57a
Parœmiæ 13 d
Parſimonia 309a 279b 287c 75at 281d
Parthia 156c
Parlamenta 244c
Paruificentia 295b
Peruuli baptizandi 99bt
Patrum capita Iud. 17at
Paterfamiliâs 303d
Patria 312d
Patriarchæ 12 137ct
Patriarcharũ benedictiões 137ct
Patriarcharum catalogus 137ct
Patulitas 280b
Patroni 317d
Paſchalis ratio 107at 94b
Paſchalis cyclus 107at
Paſcha Iud. 16ct
Paſchalia quædam 107at
Paſquilli 156d
Paſſiones animæ 268c
Paſſio 81dt
Paſſionẽ Chriſti qui ſcripſerint (47ct
Paſtores 90dt 19b
Paſtoralia 294b 77at 79bt
Patientia 79ct
Patientiæ exempla 294c
Patientia uirorum 53at
Patientia dei 47bt
Patientia Chriſti 73bt
Pauperes 133t 81at 77at 267bd
Paupertas 267d
Paupertatis laudes 47bt
Paupertas Chriſti 83bt
Paupertas ſpiritus 81bt
Pauperum cura 81bt
Pauperum conſolatio 268a
Pauperrimi 72dt
Pax eccleſiæ 323c
Pax 298b 72dt 56c
Pacis laudatio 75at
Pax mala 276d
Peccatum 63cdt 93bt
Peccata 65ct
Peccata capitalia 64ct
Peccatum Adæ 64dt
Peccatum originis 65ct
Peccatum actuale

GOTTFRIED WILHELM LEIBNIZ BIBLIOTHEK
NIEDERSÄCHSISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Signatur: Leibn. Marg. 64:2, Stück 2, [355] - -
PUBLIC DOMAIN

Peccatorum differentia 65bt
Peccatum iteratum 65dt
Peccati remissio 53dt
Peccatum in spiritum sanctum 50at 66at
Peccatum uoluntarium 64bt
Peccatorum remissio 84at
Peccati remedia 66at
Peccandi status 64ct
Peccata uenialia 65bt
Peccati circūstantia 64at
Peccandi necessitas 64at
Peccati causa 64at
Peccandi potentia 64bt
Pecuniæ 309a 267a
Pecunia dea 321a
Pecuniæ studium 281b
Pedarij 316b
Pedunculi Iud. 17ct
Pellex 307c
Peloponnesus 146d
Pœni 149c
Pœnezroa 133ct
Pœna malorum 85bt
Pœna peccati 66bt
Pœnarum genera 85bt
Pœnæ inferorum 86dt
Pœnitentia 284b 134t 61ct 63bt
Pœnitentia fera 287a
Pœnitentiæ 3. partes 102dt
Pœnitentia accurata 61dt
Pœnitentia euangelica 61dt
Pœnitentiæ partes 61dt
Pœnitentia uera & falsa 61dt
in Pentateuchum Hebraici scriptores 19at
in Pentateuchum Mosis Græci scriptores 19bt
in Pentateuchum Latini scriptores 19ct
Pentecoste 107at
Pensilis hortus 168d
Pensatio inæqualis 280c
Penuria 268a
Peregrinatio 111a 284b 76bt
Perfectio 61at
Perfectus numerus 75d
Perfectionis gradus 61at
Perfectio euangelica 61at
Perfidia 300c 280c
Periculum 266a 296c
in Periermenias Aristotelis 46a
Permissio dei 52at
Permutationes Iud. 17at
Perplexus 287a 86ct
Persia 155c
Persarum clari uiri 156a
Persarum reges 155d
Personarum acceptio 74at
Persecutio 81dt
Persecutiones fidelium 137at
Perseuerantia 79ct 294a
Perspectiua 77c 78d
Perspicacitas 282d
Peruersitas 63dt
Periurium 74bt 300c 321a
Pertinacia 82bt 295b 294d
Pestis 346c (293a
Petitiones 57b
Petrus an fuerit Romæ 91at
Petri epistolæ duæ, à quibus expositæ 37at
Petri authoritas 91ct
Petri Galatini tractata Iud. 17ct
Petrus Lombardus 5ct
Petri Lomb. in singulos 4. suos libros argumenta per distinctiones 5cd 6abt
Phalanx 328c
Phantasia 214b
ad Philemonem epistola declarata 36dt
ad Philippēs. epistolæ tractatores 36bt
Philautia 268d
Philtra 103c
Philosophia 238c 1c 2c
Philosophiæ initium 4c
Philosophiæ laudes 2cd
in Philosophiā scriptores 180a
Philosopho uitanda 5b
Philosophorū catalogus 241b
Philosophi prisci 238b
Philosophiæ partitio 3d
Philosophia naturalis 182a
Philosophica uaria 242b
Philosophicæ quæstiones 243d
Philosophia sine diuitijs 5b
ad Philosophiam exhortatio 2d
Philosophorum sectæ 3cd
Philosophi falsi 4a
Philosophia profana 4a
contra Philosophos 121at
Physica 182b
Physiognomia 105b
Phocion 146a
Phœnicia 154c
Picenum 134c
Pictoria ars 167b 174d
Pictura 79b
Picturæ utriusq; test. 137c 156a
Pictores 175a
Pictura mentis 275b
Pietas 278a 244b 1at
Pietas in parentes 304b
Pietas Christi 47bt
Pietas humana 71bt
Pietas dei 53at
Pigritia 82ct 296a
Pilei 173a
Pindarus 141a
Pisces 228c 220d
Pisces cetacei 217d
Piscatores 176c
Pistores 176b
Placere 278c
Placare 278c
Placentarum genera 175d
Planctus ecclesiæ 88at
Plastices 170d
Platonica 240a
Platonica theologia 244b
Platonis leges 319c
Platea 312c
Planæ figuræ 78a
Planetæ 8b9 186a
Planetarum dies 94a
Planetarum colores 91c
Planetarum imagines 100b
Planetarum naturæ 96b
Planetarum magia 100b
Planetarum motus 91c
Planetarum iudicia 96c
Planisphærium 90b
Plantæ 196b
Plebani 89dt
Plebeius ordo 318b
Plebiscita 319a
Plinius 192d
Plumbum 195d
Plutus 267c 254b
Pluuia 189d
Pocula 171a 321d
Poetica, dei 53bt
Poeticæ laus 59c
Poeta 50c
Poetica in genere 59c
Poetæ Græci 63a
Poetæ Latini ueteres 64b
Poetæ Latini recentiores 65b
Poemata minora 68d
Poetarum scripta 60a
Poetarum uita 60a
Poetica margarita 60d
Poemata moralia 284d
Poetæ recentiores 72a
Poemata sacra 68d 154d 155a

GOTTFRIED WILHELM LEIBNIZ BIBLIOTHEK
NIEDERSÄCHSISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Signatur: Leibn. Marg. 64:2, Stück 2, [356] - -
PUBLIC DOMAIN

Poematum differentiæ 61a
Poetarum damnatio 59d
Poeticus furor 59c
Politica 311c
Polycletus 169d
Polonia 139a
Pollutio diurna 79at
Pollutio nocturna 79at
Pollux 250d
Pondera 71bt 321b 15c
Ponderum rationes 78c
Ponderosum 78c
Pontifices 255c 90at
Pontifices Romani 255d 91at
Pontificum primorum persecutio ob fidem 137bt
Pontificũ creandorũ ritus 105bt
Pontus 154a
Populus 318a
Popularitas 299c
Porphyrij explicatores de 5. uocibus 45c
Postillatores 30dt
Potatores 78dt
Potiones 176b
Potentia 313b
Potentia dei 51at
Potestas sæcularium super ecclesiasticos 91ct
Potestas papæ 343c
Potestas ligãdi & soluendi 91dt
Potentia & actus 243c
Potentia cum sapientia 2b
Potestas 313b
Porcorum pugna 69b
Practicæ iuris 33b
Pragmatica sanctio 335d
Prandia 322b
Prata 179a
Præcepta Socratis 285b
Præcepta humana 92dt
Præcepta dei 8ct
Præcones 317a
Præceptores 5c
Præda 282b
Prædestinatio dei 57at
Prædicandi ars 93ct
Prædicantium pietas 83bt
Prædictiones ex sacris 40dt
Prædicatores 97at
Prædicatores uerbi 93bt
Prædicatio euangelij 93ct
Prædicatores boni 63bt
Prælatio 78ct
Præparatio 76bt
Præmia æterna 84ct
Prætores 316c
Prælati 90bt
Prælatorum uitia 90ct
Præmium 278d 82dt
Præmia æterna 84ct
de Præmijs 133t
Prænotio 215a
Præsagia 101c 100b
Præfides ecclesiasticorum 90ct
Prænotiones 100a
Prænonstrateñ. 97at
Prænomina 304d
Præsentia dei 51at
Præscientia dei 51dt
Præsumptio 78ct 292d
Præurbia 312c
Precio Iud. 17at
Precationes 39at
Pretiositas 309a
Presbyteri 89bt
Primatus papæ 91bt
Primitiæ Iud. 16bt
Primitiarum religio 92at
Primogenita Iud. 17at
Principes docti 3b
Princeps 313b 344c
Principis officium 314a
Principis institutio 313d
Principũ uita, & mores 107ct
Principum regimen 313d
Principium rerum 51bt 283b
Principium primum 41ct
Priuilegia clericorum 343d
Priuilegia 320a
Probatio 81bt
Probitas 50b 71bt 274c 277c
Problemata 23c 234a
Procacitas 293a
Procaces 78ct
Processiones in rogationum die bus 105bt
Proconsul 316a
Procuratores 345c
Proditio 282a 74ct
Proditores 300c
Prodigia 101b
Prodigalitas 75bt 281d
Profectus spiritualis 60dt
Professio religiosorum 94at
Profusio 281d
Prognostica tempestatum 67d
Prognostica ex astris 67b 283b
Proles 304a
Prologi in biblia 12abt
Proportio in numeris 74d
Proportio harmonica 86c
Promissio 298d
Promissiones dei 53at
Pronunciatio rhetorica 52c 7a
Prophetia 93at
Prophetæ 101a
Prophetarum minorum expositores 23abct
in Prophetas qui scrip. 22bt
Prophetarũ uita & mors 137ct
Probra 281a
Prosperitas 266a 80dt
Prosodia 10a
Proserpina 254c
Proteus 254c
Proteruia 78ct
Protonotarij 317a
Proprietas 81at
Proprietarij 97bt
Proprietatis uitiũ in monachis 95dt
Prouerbia citata & exposita 14a 13d
Prouerbiorũ Salomonis expositores 26bt
Prouidentia 76bt 24d
Prouidentia humana 283b
Prouidentia dei 51dt
Prouinciale ecclesiarum 343d
Ptolemæus 150c
Proximus 71dt
Prudentia 75ct 282c
Prudentia ciuilis 76at
Psalmorũ interpretes Latini & Græci 23dt
Psalmodia 105ct
Psylli 149d
de Publicis iudicijs 330d
Pudor 214b 77bt
Pudor 288c
Pudicitia 288b 77bt
Pudicitia matronalis 306c
Pueritia 304d 219b
Puerilia 305a
Puerorum institutio 62dt 4d
Puerorum catechesis 62dt
Pugna 328d
Pugna spiritualis 62bt
Pugna animæ 57ct
Pugna uitiorum 63ct
Pulchrum 243b 264d
Pulchritudo 302d 78at 289b
Pulchritudo spiritualis 83bt
Punica bella 149d
Punctandi ratio 9b
Pulex 56c
Purgatorij alchymia 86ct

Purgato-

GOTTFRIED WILHELM LEIBNIZ BIBLIOTHEK
NIEDERSÄCHSISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Signatur: Leibn. Marg. 64:2, Stück 2, [357] - -
PUBLIC DOMAIN

Purgatorium 343d
Purgatorij locus 86ct
Purgatorius ignis 86bt
Purgatorium græcorum 86ct
Purgatio Ioan. Oecolampadij et H. Zuinglij 123dt
Purificatio Iudæorum 17bt
Puritas animi 61at
Pusillanimitas 295a 82at
Pyrrhus 145a
Pyramides 169a
Pythagorica 239b

Q

Quadragenarius 74c
Quadragesima 106dt
Quadragesimale Ieiunium, 102bt
Quadrantes geometrici 90d
Quadratura arculi 78b
Quadrantum genera 91b
Quadratum geometricum 79b
Quadratus numerus 75d 74a
Quadrigæ 171d
Quadripartitum Ptolomæi 69t
Quadrupedes 220b 221c
Quærendus deus 67ct
Quæstionarij 97bt
Quæstiones 23d 152d 234b
Quæstiones astrologicæ 96d
Quæstiones circa biblia 10bt
Quæstores 316d
Quartana 56c
Quatuor nouissima 84at
Querelæ hominum 52dt
Quies spiritualis 83at
Quies temporalis 80dt
Quintiliani argumenta 58a
Quinarius 74
Quinquagesima 106dt
Quodlibeta doctorum 152d

R

Racemationes 19c
Ranarum sapientia 284a
Ranæ Aegyptiorum 150b
Rapacitas 281c
Rapina 75ct 282b
Raptus spiritualis 83ct
Raptus carnalis 79at
Ratio 76at 282d 214d
Rationalis anima 215a
Ratisbonense colloquiũ 124at
Rauenna 134c
Rebellis 74at
Recidiuatio' 65dt
Reconciliatio 298a 73at
Recreatio 289a
Rectores ecclesiæ 90ct 338d
Redargutio 80bt
Redditiuum emptio 92bt
Reformatio 61dt
Regeneratio 60dt
Reges Latini 164a
Regiæ sententiæ 284c
Regis officium 314c
Regnandi libido 78ct
Regnum cœlorum 133t
Regnum 314c
Regnum dei acquiri 84dt
Regnum Christi 48dt
Regum mores 314d
Regum priuilegia 344b
Regum successio 344c
Regum Iudaicorum catalogus, 137ct
Regula D. Augustini cum expositionibus 95dt
Regulæ quatuor religionum, 96at 95ct
Regulæ cancellariæ 335d
Regulæ Iuris 343a 342b
Regula S. Francisci 96dt
Regularia præcepta 94dt
Rei 317d
Respublica Christiana 107ct
Religio antiqua 244b
Religio Christiana 1ct 3at
Religio uera 3at 74at
Religio remissa 82ct
Religio instauranda 108at
Religiosorũ apologeticus 94bt
Religione carens homo 85ct
Religionis catholicæ uallum, 123ct
Religiosa uita 94ct
Religiosi 343d 943dt
Religiosorum studia 95at
Reliquiæ sanctorum 106at
Remedia afflictæ ecclesiæ, 88at
Renouatio mentis 62at
Reminiscentia 218b
Remuneratio 279b
Renunciatio 79dt
Reparatio lapsi 62at
Repertoria iuris 337c 337d
Repetitiones in Codicem 340b
Repetitiones in Ius Canonicum 341b
Repetitiones in instituta 341a
Repetitiones ff. Noui 340a
Repetitiones in Fortiati 339c
Repetitiones in Iura ff. ueteris, 91at
Repletio 78dt
Reprehensio 80bt 299d
Repressalia 344c
Reprobatio dei 52dt
Repudia Iudæorum 16dt
Repudij libellus 104ct
Requies 295d
Respiratio 218d
Responsoria sacra 105dt
Responsorium 330c
Respub. popularis 312a
Respublica Platonis 311c
Respublica uaria 311d
Resurrectio Christi 48dt
Resurrectio 84at 133t
Resurrectio animæ 84ct
Resurrectio mortuorum 84bt
Retaliatio 274b
Retributio 84ct 83at
Retributio malorum 85bt
Reuelationes 40dt 100c
Reuerentia 72dt 268a
Rex sacrificulus 255d
Rhetia 138a
Rhetorica 50a
Rhetorica elocutio 52c
Rhetorica diuina 93ct
Rhetorica de affectibus mouendis 52bt
Rhetoricæ partes 57d
Rhetoricæ authores 50c
Rhetorum laudes 50a
Rhetorici loci 52a
Rhodus 159b
Rigor 280a
Risus 66dt 273a 214b
Rythmomachia 75c
Ritus in re uxoria 307ab
Rixæ 301a
Robur 265a
Rogatio 70at
Roma 112b 128d
Romana curia 91at
Romana ecclesia si possit errare, 87dt
Romani 129a
Romani principes 123b
Romani abusus 91bt
Romani magistratus 316a
Romani recentiores 134a
Romani illustres 129d
Romanorum respublica 112b
Romanus pontifex 91at
Romæ an fuerit Petrus, 91at

GOTTFRIED WILHELM LEIBNIZ BIBLIOTHEK
NIEDERSÄCHSISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Signatur: Leibn. Marg. 64:2, Stück 2, [358] - -
PUBLIC DOMAIN

Ros 189d
Ruina 266c
Ruina ecclesiæ 88at
Rusia 139a
Rustica 176d 318a
Rusticitas dictorum 300d

S

Sabbathum 21ct 106ct
Sabbathum Iudæorum 16b
Sacerdotium duplex 88bc
Sacerdotes gentilium 255c
Sacerdotes 88dt
Sacerdotum dignitas 89at
Sacerdotij institutio 89a
Sacerdotum uita 89at
Sacerdotium Hebræorum 88d
Sacerdotalia uasa 105ct
Sacerdotum matrimonium 89b
Sacerdotum inuasores 91at
Sacerdotes mali 89bt
Sacra ueterum 256b
Sacra 103a
Sacra Athenienſium 257a
Sacra nudipedalia 105bt
Sacramenta 97dt 134t
de Sacramentis loci 25b
Sacramenta gentilium 258a
Sacramentum corporis & ſanguinis Christi 100dt
Sacramentorum numerus 98at
Sacramenta noui teſt. 98at
Sacramenta militum 320d
Sacramentum altaris 96ct
Sacramẽtũ cœnę dominicę 100c
Sacramenta uet. teſtam. 98bt
Sacramenti adoratio 99dt
Sacramentorũ ſcriptores 67dt
Sacrificia 256c 98ct
Sacrificia gentilium 256b
Sacrificium miſſæ 101bt
Sacrificare deo 54bt
Sacrilegium 279d 75ct 282b
Sacrilegium luxuriæ 79at
Sacculi 173b
Sacculariȝ 282b
Sæuitia 279d
Sagittæ 326d
Sal 196a
Sal benedicendum 105ct
Salſe dicta 300c
Salacitas 290d
Saltare 294d
Saltationes 18a
Saltus ſpiritualis 83ct
Salus ubi poſita 84ct
Salus animæ 84ct
Salomon 138bt
Samia uaſa 171b
Samiȝ 159c
Samuel 138bt
Samſon 138bt
Samuelis libros exp. 12bt
Sanguis Christi 100dt 147bt
Sancti recentiores 151bc
Sanctimonia 244b
Sanctificatio 60dt
Sancti quomodo colendi 71at
Sanctificatio ſabbathi 106ct
Sanctorum utriuſq; teſtamenti catalogus 137ct
Sanctorum cultus 71at
Sanctorum inuocatio 71at
Sanitas 218c
Sapientia Christi 47bt
Sapientia 75dt 283d 1c 2ab
Sapiens 2b
Sapientes ſeptem 285c
Sapientia cum potentia 2b
Sapientiæ lib. exponunt 27bt
Sapores 213d
Saporis regis acta 156b
Sapor diuinorum 54at
Sara 138bt
Saraceni 135b
Saracenorum hiſtoria 151b
Sardis 153c
Satellitium 284d
Satisfactio 62at 102dt 103ct
Satyri 254d
Satyræ 67c
Satyrici poetæ 67d
Sauromatæ 157b
Saturnus 254c
Saturnalia ibidem
Saxa 193d
contra Saracenos 122dt
Saxonia 138c
Saul 138bt
Scala cœli 84dt
Scandalum 276d 65ct
Scala unitatis & dualitatis 74a
Scarabei 233c
Scelus 276b
Scientia dei 50dt
Scientiæ abuſus 76bt
Scientia 282d 2a 75dt
Scythia 154c 156d
Scommata 300d
Sculptæ imagines 105dt
Scurra 301a 294d 176d
Scurillitas 82dt
Scholæ inſtituendæ 6dt
Scholæ 5d
Scholia 7c
Scholaſtici 5d
Scotia 257c
Scleſia 138d
Scopoliſmus 282c
Scortum 272b
Scorta inſignia 290d
Scortatio 79at
Schiſma 108at 343c
Scripta 7a
Scriptores 7b
Scribæ 317a
Scribarum latus 317a
Scriptores Græci uariȝ 18c
Scriptores Latini uariȝ 18d
Scriptorum catalogus 28bt
Scribendi regulæ 9c
Scriptura ſacra 8at 1at
de Scriptura loci 23d
Scripturæ ſenſus 8ct
Scripturæ difficultas 8ct
Sacra ſcriptura quomodo tractanda 10ct
Sculptura 169b
Schematum ſcriptores 53a
Smyrna 152d
Seculum fugiendum 94bt
Secularium ſpeculum 107dt
Secretum 78at 300a
Secretorum proditio 300c
Securitas 264b 80at 76ct
Sectæ philoſophorum 3c
Sedes Chriſti ad dexteram patris 49at
Seditio 74dt 323d
Sedulitas 284b 295c
Segnities 296a
Seleucus 154d
Selectæ ſententiæ poetarum, 285c
Semiramis 155b
Semina 178a
Senatus conſultum 319a
Senatores 316b
Senectus 219a
Senarius numerus 74b
ad Senes epiſtola 271b
Senis 134c
Senum uitia 64at
Senectus 304d 219b
Senſatus 283a
Senſuum cuſtodia 288a
Senſus quinq; 211d
Senſuum luxuria 28dt

GOTTFRIED WILHELM LEIBNIZ BIBLIOTHEK
NIEDERSÄCHSISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Signatur: Leibn. Marg. 64:2, Stück 2, [359] - -
PUBLIC DOMAIN

Sensus 211d
Sensualitas 78bt
Sententiæ mutandæ 29
Sententiæ iudicum Iud. 17at
Sententiæ sapientum 284d
Sententiæ Aristotelis 285a
Sententiæ Platonis 185
Sententiæ Ciceronis 285a
Sententiæ philosophicæ 285a
Sententiæ morales 284c
Sepeliendi ritus 258a
Septenarius 74b
Sepulchra 258a
Septembris festa 260c
Sermo 63bt 298c
Sermones in biblia 10ct
Sermonum exempla 54a
Sermones ueterum Latinorum, 38at
Sermones ad religiosos 38dt
Sermones recentiorum 38bt
Sermones ad principes 38dt
Sermones Græcorum theologorum 37dt
Sermonis uirtus 102b
Sermones de tempore & de sanctis 30bt
Serpentes 233a
Sericum 172d
Serui 308a
Seruilia 280d
Seruitium 278c
Sexagenarius 74c
Septimus annus Iud. 16bt
Sepultura Christi 48ct
Sepultura 107bt 323a
Serotina 283b
Seruorum genera 308c
Serui Mariæ 97bt
Seruitium malum 63dt
Seruitus aliena Iud 16dt
Seruitus 308b 345a
Seueritas 79dt 294c
Sibyllæ 259b 101a
Sibyllina 40dt
Sicilia 159c 114d
Sicyonij 147a
Siclus Iud 16ct
Siculorum gesta 142d
Signa 101b
Signa cœlestia 89c
Signorũ ortus & occasus 89b
Silenus 254d
Silentium 300a 78at
Similia 285b 53c 157a
Similitudines ex sacris 10at
Simplicitas 71bt 277d
Simonia 109bt 75ct 92bt
Simulatio 74at 283d 300c
Simulachra 106at 169b
contra Simulachra 105dt
Singularia Iuris 337c
Singularitas 78dt
Sitis 211b
Sobna 138ct
Sobrietas 77at 287c
Societas mala 75a 298bt
Societas 72ct
Socrates 146b
Socratica 239d
Socratis leges 319c
Sodomia 79at
Sollennitates 106bt
Solertia 283a
Sol 186a
Solis natura 96c
Solis ad dominũ cõparatio 42at
Solis motus 91d
Solis laudes 91d
Solis obseruatio 88b
Solicitudo 272d 264b 82bt
Solicitudo bona 76at (295b
Solidæ figuræ 78a
Solitudo 296b 94bt
Solitudo doctorum 5b
Solitarij planctus 94ct
Soliloquia 39ct
Solon 146b
Solonis leges 319c
Sors 73dt 105bt
Sortes 346a 103c 17a
Sortilegia 73dt
contra Sorboniſtas 124bt
Sorores 304c
Somnus 28c
Somnia 217c 100d 412t 105c
Somnolentia 295d 82ct
Somnium Alexandri 141a
Sonus 213b
Sonus in cœlis 86a
Sophistica Aristotelis 47c
Sophista 50b
Sophi Persæ gesta 151c
S. Sophiæ templi historia 137t
contra Sophistas Louan. & Colon. 124bt
Sparta 148b
Spanheim monast. 96bt
Specula 170d 212d 78d
Speculum iuuentutis 284d
Speculum uirtutum 59ct
Speculum prælatorũ 90ct
Speculum animæ 57ct
Spectacula 111a 18a
Spectacula orbis 168c
Spes 67at 214a 273c
Spes Christiana 69ct
Spes uirtus 294c
Spes uitæ æternæ 85at
Sponsalia 344b
Spiritus boni 54ct
Spiritus mali 55dt 210a
Spiritus & anima 57bt
Spiritus sancti missio 49at
de Spiritu sancto qui scripserint, 49dct
Spiritus sanctus quomodo à Lõbardo tractatus 50at
Spiritus sancti processio 49dt
Spiritualis uita 61at
Spiritualis malitia 66at
Spirituum probatio 54dt
Spiritus mali 54ct
Sportulæ 278d
Spurius 304c
Sphæra 78b
Sphæra mundi 88d
Sphærica 77d 78a
Sphæra materialis 90c
Status peccandi 64ct
Stadium 79b
Status ecclesiastici 89ct
Statuta 343b 342b
Stationes Romanæ 106dt
Statuarius 169c
Statuæ 169b
Statuæ principum 123d
Statuæ dæmonum 245c
Stellæ 89b 105d
Stellæ fixæ 89b
Stereometria 79b
Sternutamenta 104c
Stilus 31b 16b
Stirpes 196b
Stoica 240c
Stoliditas 287a
Studium literarum 1dt
Studium 79dt 295c
Studiorum institutio 4d
Stulticia 76at 286c 76bt
Stultifera nauis 276a
Struprum 79at 290d
Stupidi 286c
Strages 326b
Stratagemata 327d
Structurarum species 168d
Suasoriæ orationes 57b
Subditi 317d

GOTTFRIED WILHELM LEIBNIZ BIBLIOTHEK
NIEDERSÄCHSISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Signatur: Leibn. Marg. 64:2, Stück 2, [360] - -
PUBLIC DOMAIN

Subditorum ſpeculum 107dt
Subditi quales 90dt
Subſtantia 242d
Subſtitutiones 346c
Succeſſiones 346c
Succus arborum 205a
Succi 197c
Suffitus 103c
Sufficientia 81at
Suffragia 316b
Suffraganei 89dt
Sulphur 196a
Summum bonum 41ct
Summiſtæ utriusq; iuris 336a
Summæ theologorum 152bt
Sumptuoſitas 282a
Summæ caſuum 152b
Supellectilia 171a
Supplicationes deorum 257d
Supplicatio 70at
Supplices 320a
Supplicij tarditas 85bt
Supplicium 320a
Supplicia malorum 86ct
Superbia 78ct 292d
Superbia quorundam 292d
Supercilioſi 293a
Superfluitas 281d (101c
Superſtitio 108bt 73dt 244c
Superſtitiones Chriſtianorum, 106at 346a
Superſtitiones gentiles 105a
Superflua 78bt
Suſpitio 273d 74dt
Suſpecta ſocietas 296c
Suſanna 138ct
Suſurratio 301b 74ct
Sueuia 138b
Suitas 346c
Sybaritæ 290b
Syderum hiſtoria 89b
Syderum numerus & magnitudo 89c 89d
Syllabæ 7a
Syllabarum quantitas 10a
Syllogiſmus 46b
Syluarum præfecti 316b
Syluarum ſcriptores 68a
Sylua moralis 275a 284d
Symbola 284d 6c 7bt
Symphoniæ muſicæ 82b
Sympoſia 321d 322d
Synaxis 100bt
Syneſis 282d
Synodi 92bt
Synonyma uocabula 10d
Syntaxis græca 36d
Syntaxis germanica 9c
Syracuſæ 159d
Syria 154c

T

Tabellarius 317a
Tabellio 344d
Tabernaculum fœderis 21ct
Tabernacula Iud. 16ct
Tabulæ duodecim- 319a
Tabulæ nouæ 116c
Tabulæ motuũ ſtellarum 92ab
Tabulæ aſtronomicæ 88c
Tabulæ geographicæ 111b
Tabulaturæ teſtudinis 85c
Tacenda 300a
Tacendi ars 298c
Taciturnitas 78at 300a
Tactus 213d
Tactus impudicus 78bt
Tædium uitæ 295a
Tædium 82ct 289a
Tali 17a
Talmudica 15dt
Talmud Ieroſolymitanum 19at
Talmud diuiſio 16at
Talmudicorum librorum argumenta 16bt
Talmud Babylonicum 19a
Targum Hebraicum 40c
Tarditas 82ct
Tarſis 153d
Tartari 139d
Tartaria 157b
Telorum genera 326c
Tellus 255a
Temeritas 76ct 286d
Temperantia 76dt 287a
Templum 105at 135t
Templarij 248d 97bt
Templorum ornatus 105bt
Templa 248d 168c
Tempus 283a 183d
Tempora 15d
Temporum ratio 93a 120d
Temporis iactura 295d
Tempus redimendum 295c
Tempeſtiua 283a
Temporale 80dt
Tempeſtates 189b
Temulentia 291a
Tenacitas 281b 75at
Tenedij 160c
Tentatio 81bt
Tentationum exempla 81bt
Tentatio diaboli 81bt
Tentationum remedia 81ct
Tentatio ſerpentis primi 56ct
Tentationes 10. Iſraelitarũ 81bt
Tentorium 328b
Tepiditas 82ct 295a
Teſtes 345d 317c
Teſſeræ 17a
Teſtificationes Iud. 16dt
Teſtimonium 317c
Teſtamentum 7ct
Teſt. uetus q̃modo legendũ 12at
Teſt. ueteris expoſitores 15ct
Teſt. uetus & nouum 8ct
Teſtimonium falſum 74at
Teſtamenta Chriſtianorũ 105bt
Teſtamenta 310a
Teſtudinis ludus 85c
Terra 177d 255a 187d
Terra ſancta 113d
Terrarum genera 177d
Terræ quantitas 109c
Terræmotus 191b
Tertium cœlum 83ct
Terentij commentarij 66c
Terminus 255a
Teuthonicorũ clypeariũ 47bt
Theatra 312c 168c
Thebæ 145c
Themiſtocles 146c
Theologiæ ſtudium 1dt
Theologus formandus 1dt
Theologia naturalis 1bt
Theologia gentilium 244a
Theologia ſymbolica 1b 41dt
Theologia Aegyptiorum 150b
Theologia Iudæorum 15ct 1ct
Theologorum epiſtolæ 153b
Theologia uera & fabuloſa 1bt
Theologia ſcholaſtica 2at
Theologicũ magiſterium 93bt
Theophaniæ 106dt
Theoricæ cœleſtium 92c
Thermæ 187d 168c 192b
Theſaurus 309b
Theſſalia 142b 140b
Theſſalonicenſis epiſtolæ expoſitores 36ct
Thetis 255a
Thraces 141c
Timon 146d
Tibia 83d
Tibicines 83d
Timor domini 67dt
Timor 82bt 273t
Timor in Chriſto 47ct
Timidi 295b

Timotheus

Timotheus 146d
Timothei epistolas qui tractarint 36ct
ad Titum epistolæ exposi. 36dt
Titulorum Iuris utriusq; index, 348a
Tobiam quis exposuit 27ct
Tolerantia 294b 79ct
Toleranda in ecclesia 109bt
Tomi musici 86d
Tonsores 173c
Tonitru 190a
Topica Aristot. 47a
Topica in Iure 342b
Tormenta 320b
Toreutica 170d
Torpor 82ct
Tractatus materiarũ in Iure ciuili 331a
Traditiones humanæ 92dt
Tragœdia Latina 67ba
Tragœdia græca 67a
Traianus cæs. 125b
Tranquillitas cordis 83at
Tranquillitas 264b 80at
Transfiguratio Christi 47ct
Transferendi Græca exempla, 37d
Translatio linguarum 30t
Trapezuntij rhetoricæ cap. 57d
Transsyluania 139a
Transgressiones Iud. 17a
Tribuni 316d
Tribulatio 266c 81ct
Tributa 321a
Tribus Romanæ 318b
Tribuni militum 327c
Triumphi 326a
Trinitatis ordo 97bt
Trinitas diuina 45b
Trinitatem dei qui exposuerint, 43at
Trinitas dei iuxta Lombardum, 43ct
Tripodes 249a
Tristitia seculi 79dt
Tristitia 66dt 214b 272d
Triticum 178a
Triuialitas 300d
Triumphus Christi 48d 49a
Troia 151d
Trophea 326b
Tropi scripturarum 8dt
Troporum scriptores 53a
Truculentia 280a
Tubarum species 327a
Tumultus 323d
Tumuli 69d
Tunicæ 173a
contra Turcas 122dt
Turcarum origo 123at
Turcorum historia 137at
Turcarum resp. 312b 151t
Turci scelera 123at
Turcarum tyrannis 123at
Turrium ratio 168c
Turingia 158d
Turpitudo 276b
Turpiloquium 301a
Turpitudinis consiliatrices 78d
Typographi 171c
Typographorum indices 21b
Tyranni 81dt 107ct
Tyrannis 314c 315b

V

Vacca rufa Iud. 17bt
Vacuum 183c
Vallis umbrosæ ordo 97bt
Vanitas 276c
Vanitas mundi 79dt
Vaniloquium 76ct 301a
Vandali 139d
t
Varia 17bt
Vasa Iud. 171a
Vasandi ratio 79b
Vates 100d 89dt
Vaticinia 100a
Vaticinia ex elementis 104c
Vbertas 267a
Vecordia 286c
Vectigalia 321a
Vehicula 171d
Venatio 220a 69b
Venatoria ars 167c 17b
Venditio 320a
Veneficia 103c
Venerea 290c
Venereus amor 301c
Veneta resp. 312b
Veneti 134d
Venti 190d
Venus 255a
Venia 278a
Ver 189a
Verba ociosa 82ct
Verbi dei authoritas 8at
Verbi dei auditus 60ct
Verbi dei & humanarum traditionum antithesis 123ct
Verbositas 300d
Verborum uirtus 102b
Verborum significatio 338a
Verbum mirificum 105bt
Verbũ diuinũ & humanũ 92ct
Verbera 280b
Verecundia 77bt 288bc
Veredarij 317b
Vergilij commentarij 63d
Veritas 71ct 243 298d
Vestium superbia 293a
Vestium luxus 291b
Vestitus superfluus 79at
Vestitus 77dt 172c 15d
Vesta 255b
Versutia 280c
Vertumnus 255b
de Vitijs loci 26c
Vicinia 313a
Victoria 325d
Via bona 59bt
Victoriæ impiorum contra iustos 137ct
Victoriæ iustorum contra impios 137ct
Viduæ 77dt
Viduitas 62dt 77dt
Vigilia 21c 79ct
Vigiliæ sanctorum 106ct
Villæ 177c
Villicus 310d
Vinaria uasa 171b
Vinea domini tractatur 29bt
Vineæ 178c
Vinolentia 291d
Vini sobrietas 287d
Vini fæces 208d
Vini genera 209a
Vina græcanica 142d
Vinosi 291d 292a
Vinum 208a 291d
Vinum modicum 77at
Vindemia 178d
Vindicta 67bt 274b
Vincula 320b
Viola animæ 57ct
Violentia 280b
Vir uerus 275b
Vir bonus 277c
Viri boni 277c
Vires corporis 265a
Viri illustres 122c
Virorum illustrium in ueteri testamento catalogus 157ct
Virorum obscurorum in ueteri testamento catalogus 137ct
Virginitas 97ct 77bt 63at
Virginũ institutio 97ct (288b

GOTTFRIED WILHELM LEIBNIZ BIBLIOTHEK
NIEDERSÄCHSISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Signatur: Leibn. Marg. 64:2, Stück 2, [362] - -
PUBLIC DOMAIN

Virginum consecratio 97bt
Virgines Vestales 255c
Virgines 77ct
Virginis lapsus 79at
Virginum sanctarum catalogus 149at
Virtus 59at 274b
Virtus Christiana 60ct
Virtutes theologicæ 60ct 68bt
Virtutes quatuor 275d 59ct
Virtutes occultæ 102c
Virtutes mulierum 275d 63at
Virtutum causæ 60at
Virtutum connexio 60bt
Virtutum distributio 275d
Virtutum elementa 268b
de Virtutibus & uitijs 131ct
de Virtutibus loci 26c
Visio dei 54at 83ct
Visiones 100c 41at
Visitatio 344a
Visitatio dei 53bt
Visitatio proximi 73at
Visitatio claustralium 95ct
Visitatores 90ct
Visus 212b
Vita 63bt 218c
Vita æterna 84dt
Vita cœlestis 85at
Vita beata 263c
Vita fruenda 296d
Vita contemnenda 296d
Vita humana 296c
Vita bona 59bt
Vita præsens 80ct
Vita negocioſa 295b
Vita honesta 277d
Vita Christiani 61bt
Vita oratorum 53c
Vita actiua 61at
Vita contemplatiua 61bt
Vitæ formula 60bt
Vitæ Cæsarum 223d
Vitæ breuitas 296d
Vitæ Iurisconsultorum 342a
Vitæ tædium 295a 80dt
Vitæ cupiditas 295a
Vitę uanitas 80dt
Vitę syncritas 59bt
Vitæ miseria 296d
Vitę renunciatio 60dt
Vites 208a 17c
Vitium cultus 178c
Vitia 65abt 63bt
Vitia 276a 170c
Vituperium 281a
Viuendi bene ars 60dt
Viuere bene 275c
Vltio 274b
Vlysses 159a
Vmbræ 89a 91a 320
Vmbrarum spectra 56at
Vnctio baptisatorum 99ct
Vndenarius 74c
Vngaria 138d
Vnguentorum luxus 290b
Vnio dissidentium 123ct
Vniones ecclesiarum 344a
Vnctionis extremæ sacramentum 107bt
Vnitas dei 41ct
Vnitas ecclesiæ 87ct
de Vnitate 74a
Vnum 243a
Vocatio dei 52bt
Vocis figuræ 81d
Vocatio gentium 87bt
Vocabulorum differentia 10d
Vocabula latina 11d
Vocabularium Iuris 337d 342
Voluntas dei 50dt
Voluntas bona 53ct
Voluntas mala 64bt
Voluntas 63bt 215a 57dt
Voluntarium 274d
Voluntas Christi 47bt
Voluptatum genera 288d
Voluptates noxiæ 289a
Voluptas 288c 66dt
Voracitas 291b
Vota tria substantialia 104dt
Vota gentilium 257d
Vota coniugum 104dt 103dt
Vota monastica 94bt
Vota 104dt
Vota Iudæorum 16dt
Vox 213b
Vrbes condere 168c
Vrbis præfectus 317a
Vrbes conditæ 312c
Vrbanitas 299a
Vsus 296c
Vsura 309c 345a
Vsura domini 83bt
Vtilitas 267a
Vtis 69b
Vua 208b
Vulcanus 255c
Vulgus 318a
Vulnera 265a
Vuestphaliæ ad fidem conuersionis historia 137at 139b
Vxor 305d
Vxor ducenda 306ab
Vxorum pietas 306c

X

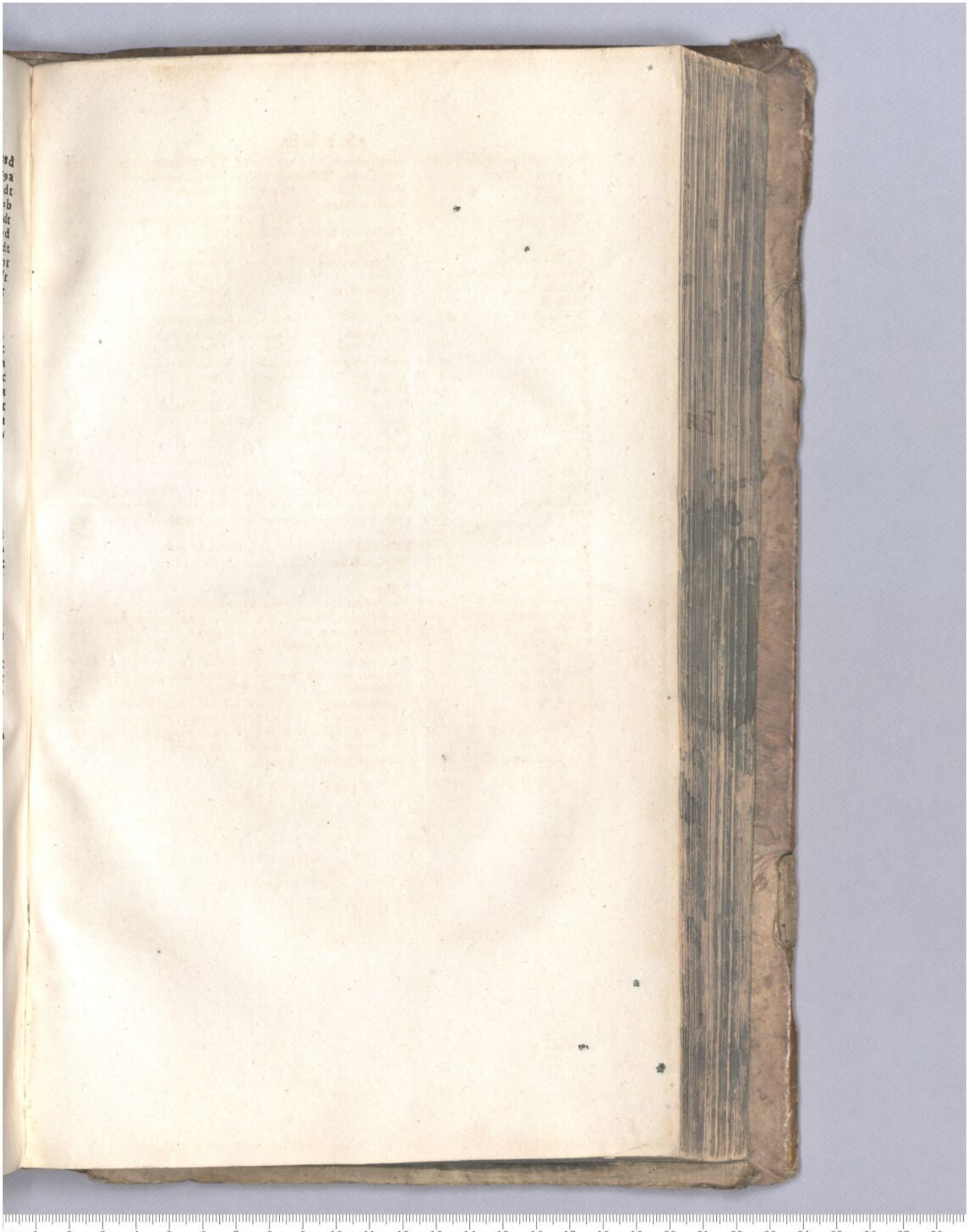
Xenia 279a
Xenodochia 312c 279b
Xenophõtis œconomica 330cd
Xerxes 156a

Z

Zelus 79bt
Zelus indiscretus 79bt
Zolotypia 214b
Zodiaci demonstratores 88b
Zodiacus circulus 89c
Zodiaci imagines 96b
Zonæ mundi 90b

FINIS.

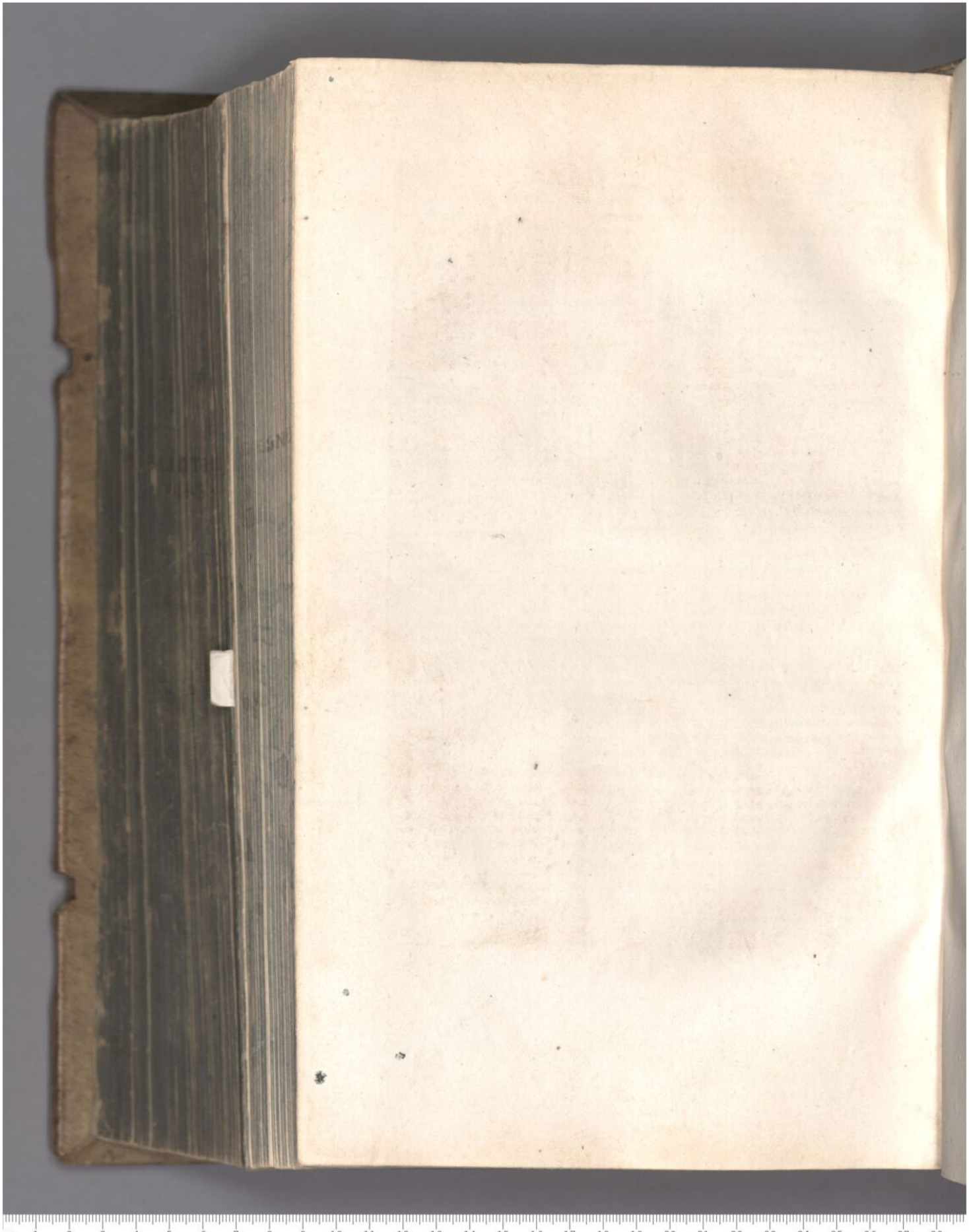
GOTTFRIED WILHELM LEIBNIZ BIBLIOTHEK
NIEDERSÄCHSISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Signatur: Leibn. Marg. 64:2, Stück 2, [363] - -
PUBLIC DOMAIN

GOTTFRIED WILHELM LEIBNIZ BIBLIOTHEK
NIEDERSÄCHSISCHE LANDESBIBLIOTHEK

Signatur: Leibn. Marg. 64:2, Stück 2, [364] - -

PUBLIC DOMAIN

GOTTFRIED WILHELM LEIBNIZ BIBLIOTHEK
NIEDERSÄCHSISCHE LANDESBIBLIOTHEK

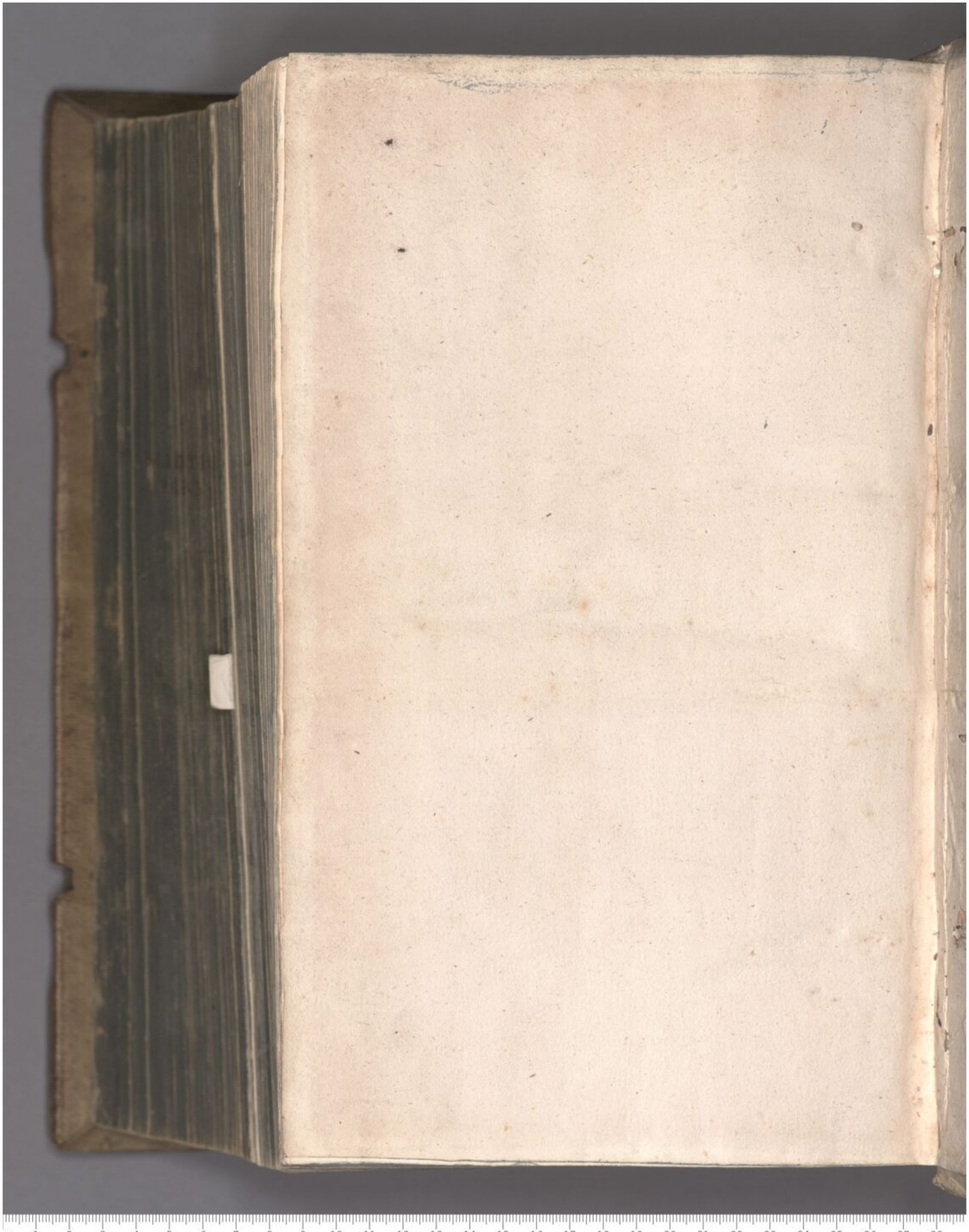
Signatur: Leibn. Marg. 64:2, Stück 2, [365] - -

PUBLIC DOMAIN

GOTTFRIED WILHELM LEIBNIZ BIBLIOTHEK
NIEDERSÄCHSISCHE LANDESBIBLIOTHEK

Signatur: Leibn. Marg. 64:2, Stück 2, [366] - -

PUBLIC DOMAIN

GOTTFRIED WILHELM LEIBNIZ BIBLIOTHEK
NIEDERSÄCHSISCHE LANDESBIBLIOTHEK

Signatur: Leibn. Marg. 64:2, Stück 2, [367] - -

PUBLIC DOMAIN

GWLB Hannover 35
036 855 251

XLII 2

2°
29

GOTTFRIED WILHELM LEIBNIZ BIBLIOTHEK
NIEDERSÄCHSISCHE LANDESBIBLIOTHEK

Signatur: Leibn. Marg. 64:2, Stück 2, [368] - -

PUBLIC DOMAIN

GOTTFRIED WILHELM LEIBNIZ BIBLIOTHEK
NIEDERSÄCHSISCHE LANDESBIBLIOTHEK

Signatur: Leibn. Marg. 64:2, Stück 2, [369] - -

PUBLIC DOMAIN

GOTTFRIED WILHELM LEIBNIZ BIBLIOTHEK
NIEDERSÄCHSISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Signatur: Leibn. Marg. 64:2, Stück 2, [370] - -
PUBLIC DOMAIN